

Bodleian Libraries

UNIVERSITY OF OXFORD

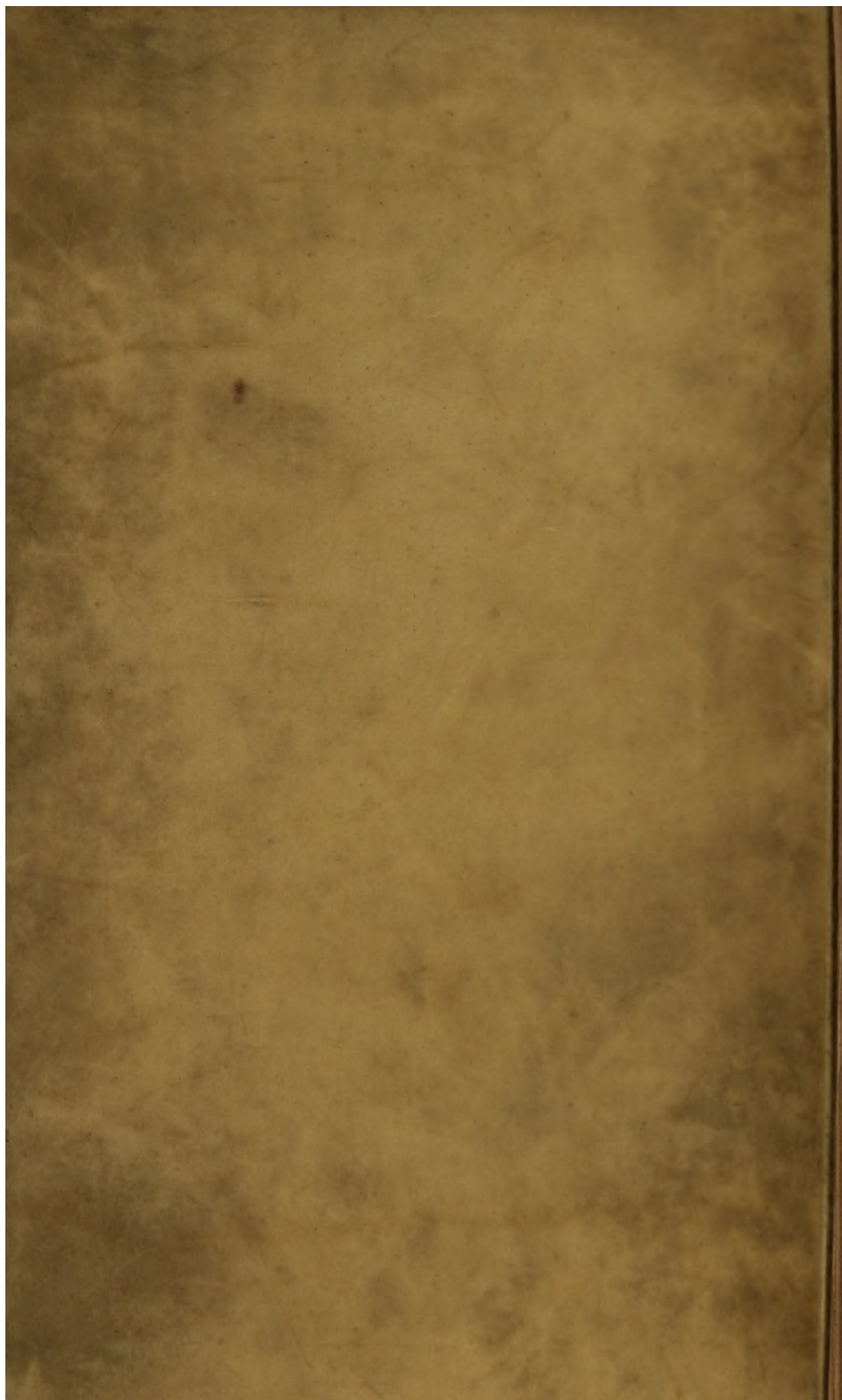
This book is part of the collection held by the Bodleian Libraries and scanned by Google, Inc. for the Google Books Library Project.

For more information see:

<http://www.bodleian.ox.ac.uk/dbooks>

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 2.0 UK: England & Wales (CC BY-NC-SA 2.0) licence.

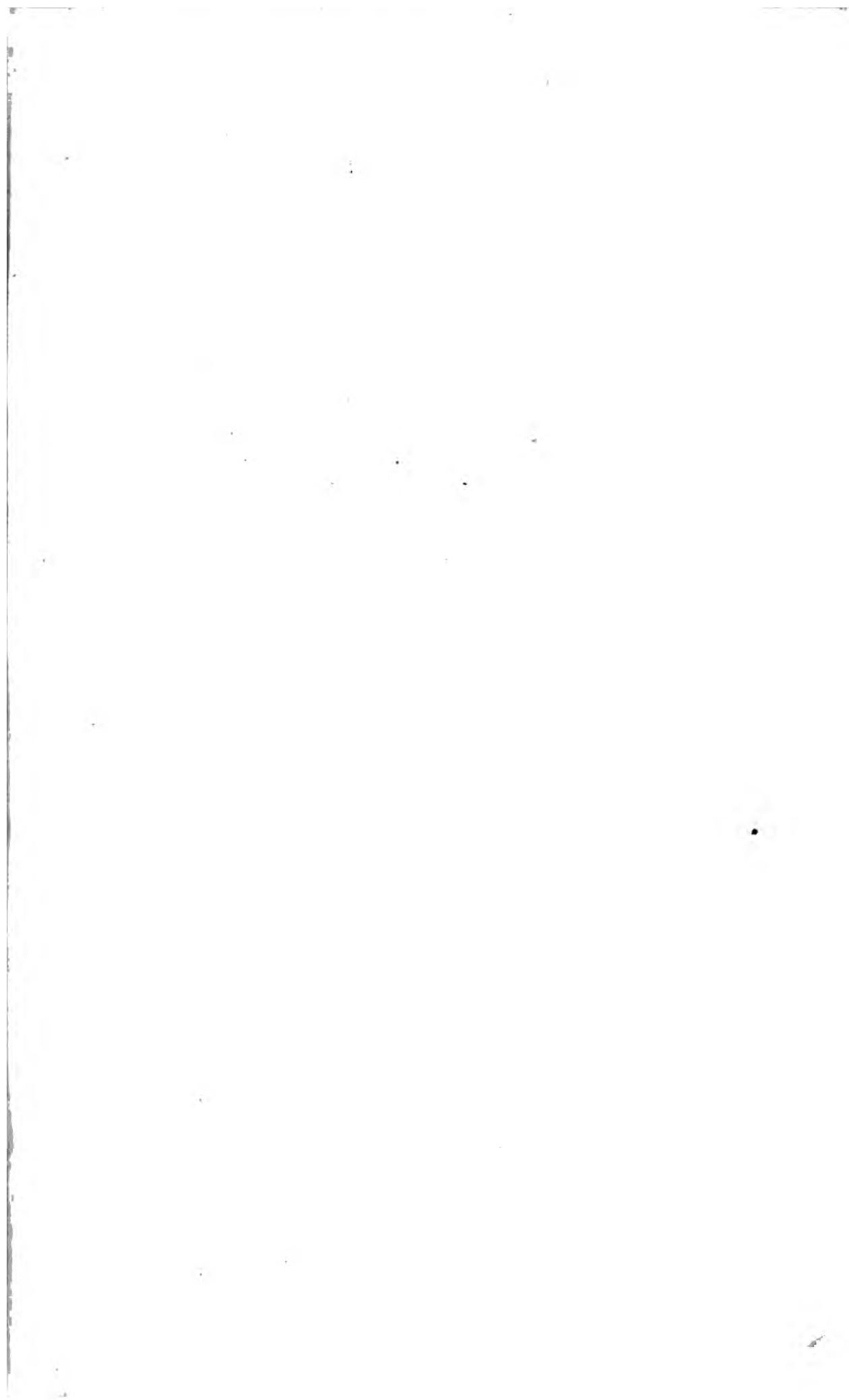
Bot. from Galloway & Pelté

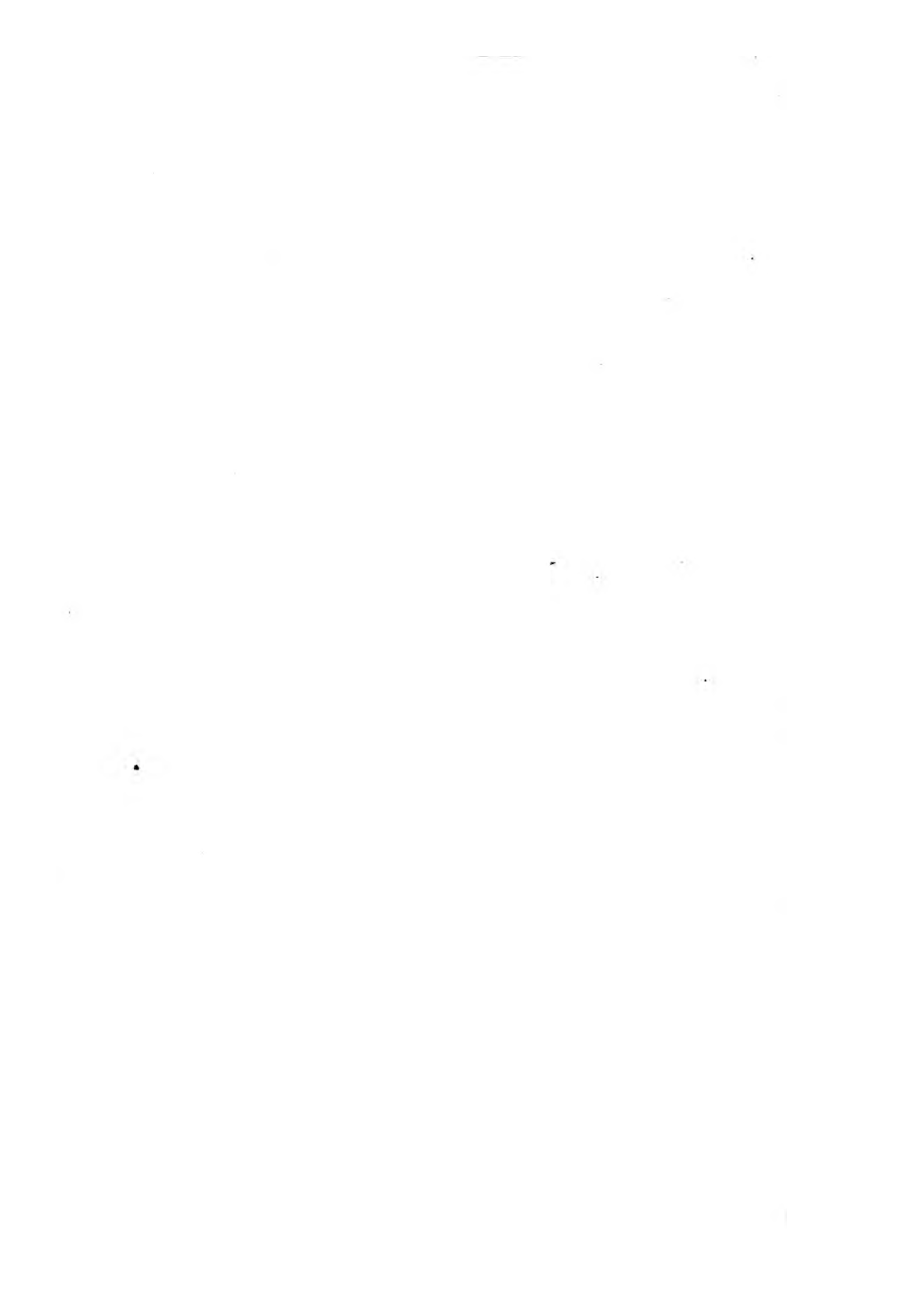
1/6

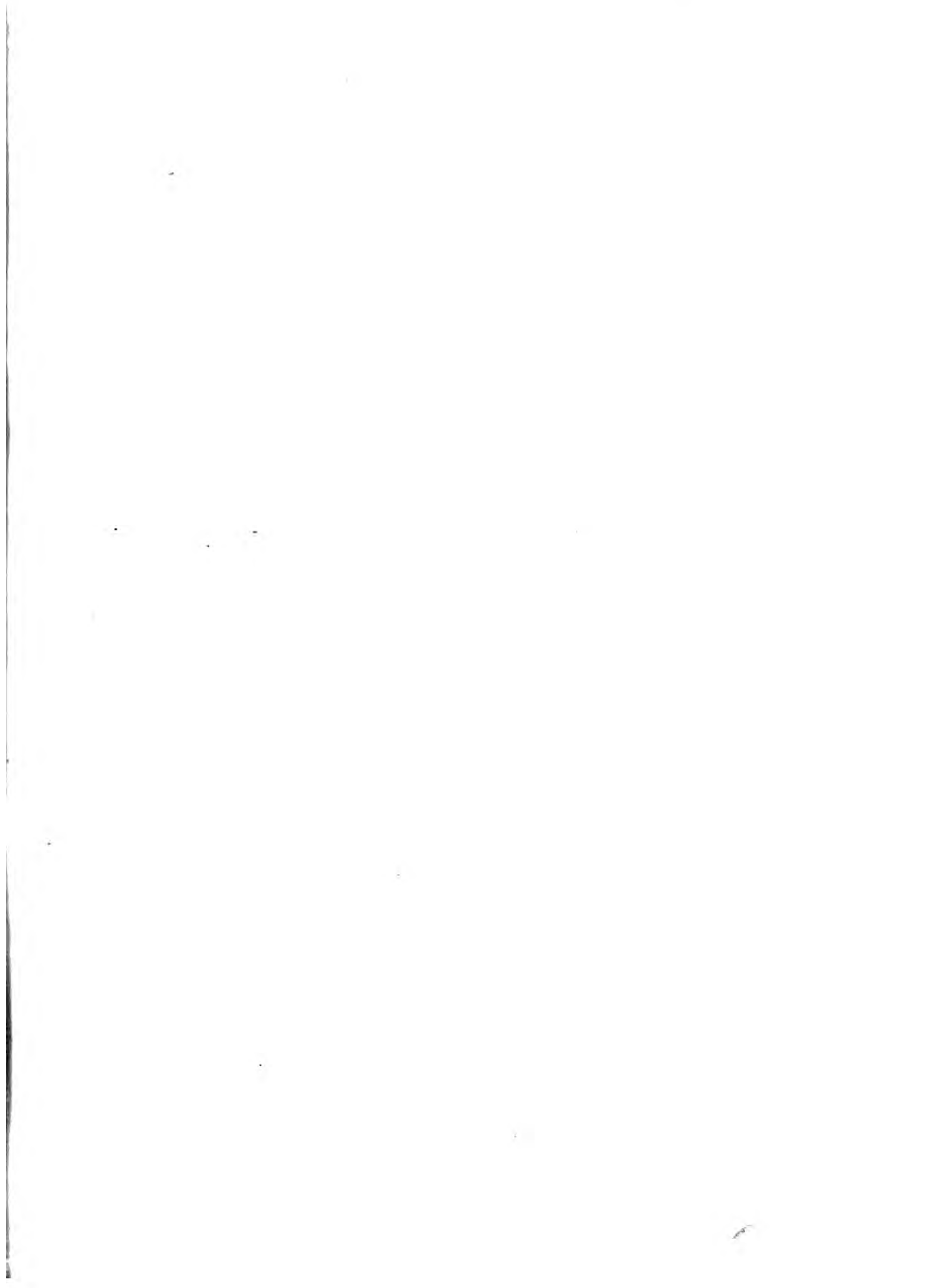
29013

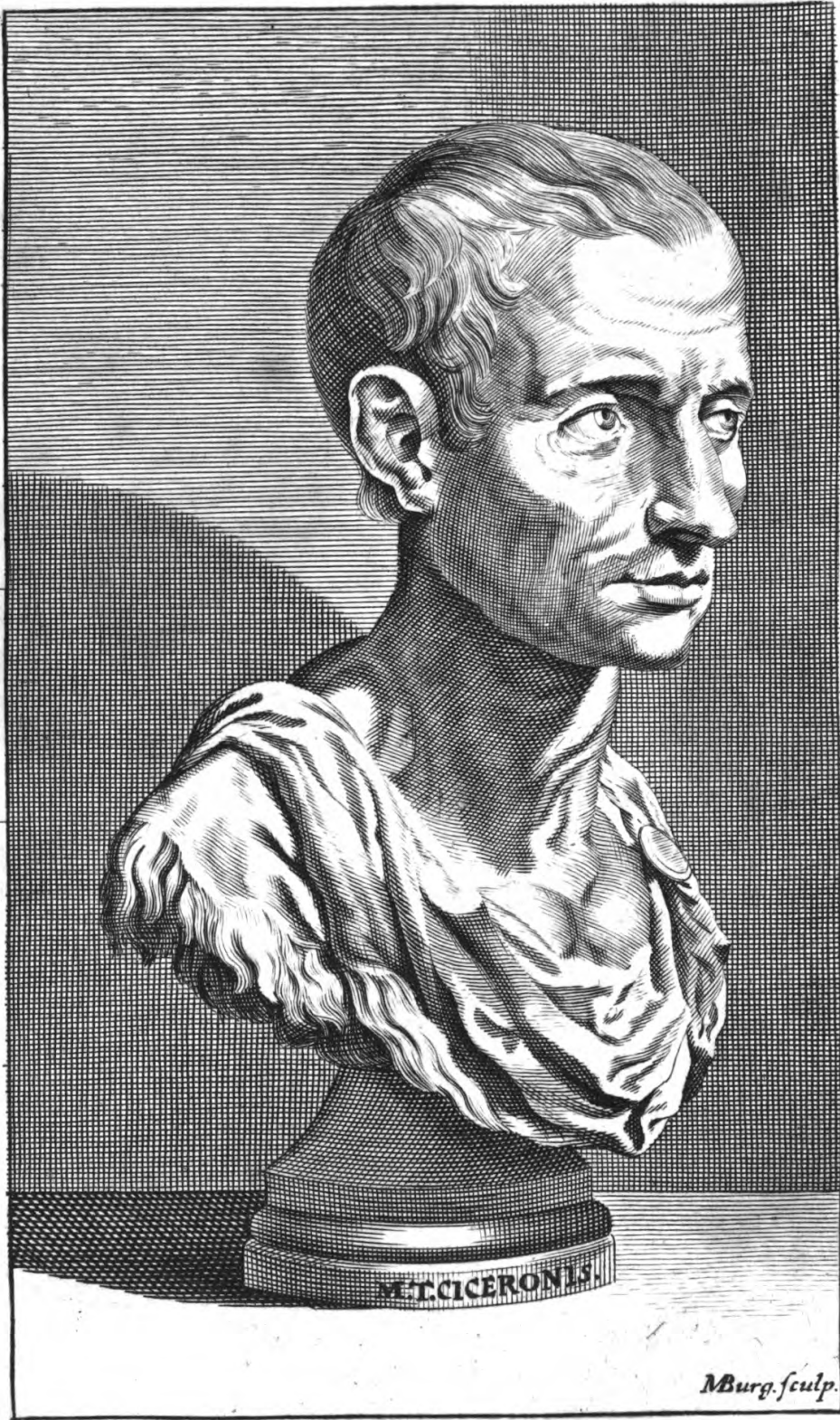
e. 12

ΑΙΣΧΙΝΟΥ

Ο ΚΑΤΑ ΚΤΗΣΙΦΩΝΤΟΣ

ΚΑΙ

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

Ο ΠΕΡΙ ΣΤΕΦΑΝΟΥ

ΛΟΓΟΣ.

CUM

DELECTU ANNOTATIONUM,

PRÆCIPUE

E TAYLORO, MARKLANDO, REISKIO.

EDITIO QUARTA.

IN USUM JUVENTUTIS ACADEMICÆ.

OXONII,

E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO.

MDCCCXX.

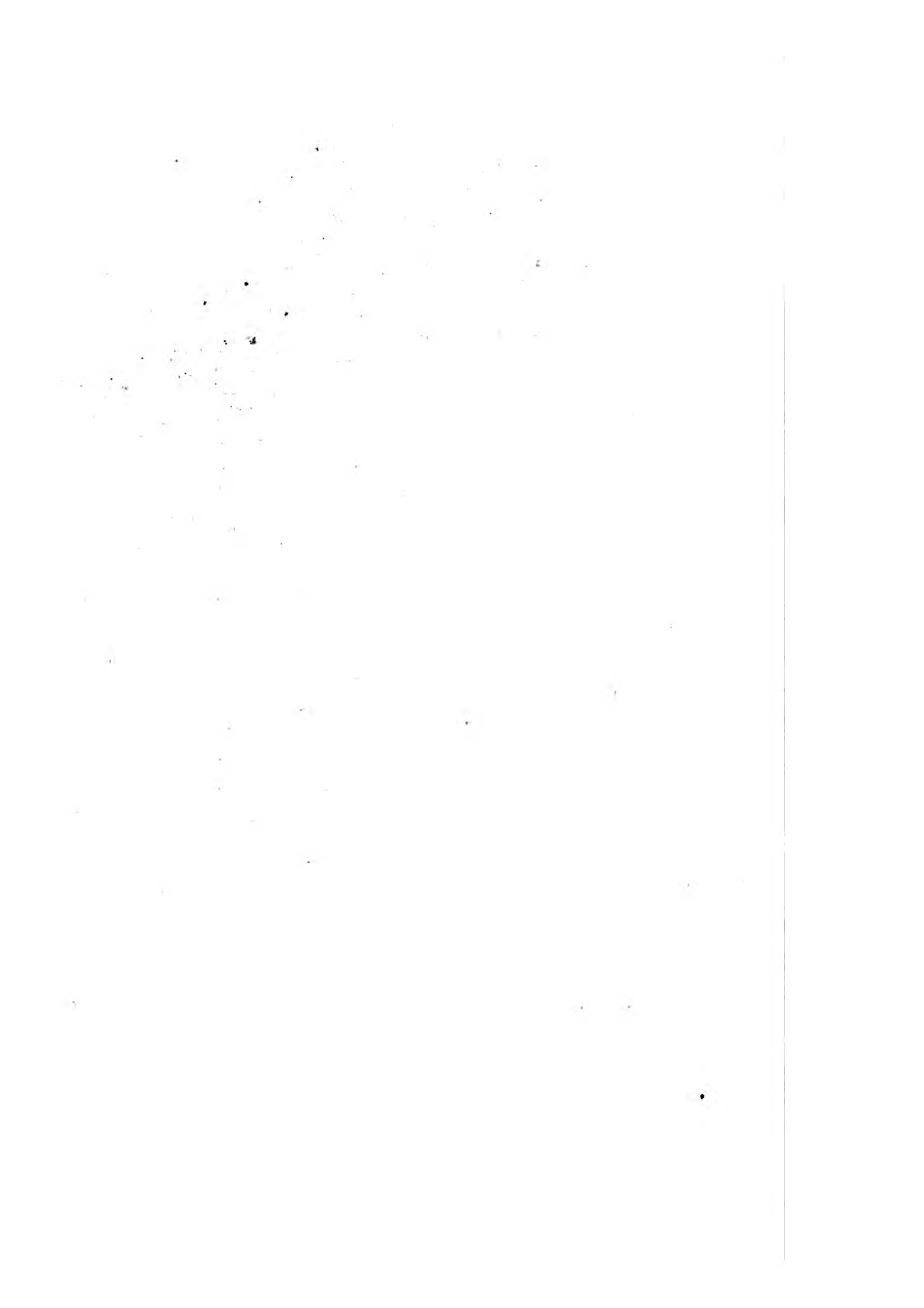
PRÆFATIO AD EDITIONEM PRIMAM.

DAMUS tibi in manus, Lector, istas celeberrimas orationes Æschinis in Ctesiphontem, et Demosthenis pro Corona, qua potuimus fide, typis impressas. Inferiori paginæ parti subjunximus, ex virorum eruditorum Annotationibus, eas potissimum, quæ visæ fuerunt utiles ad explicationem difficilium, si qui sint, locorum. Textus fere idem est ac is, quem *Foulkes et Freind* in sua editione exhibuerunt. Non tamen ea fuit in nobis religio, quæ prohibuerit, quo minus emendationes Reiskii sæpius, semel atque iterum Taylori, Marklandi, et Toupîi, adhiberemus: eas præsertim, quas sancivit MSS. auctoritas. Nihil, præter hæc, est, de quo te monitum volumus. Valeas igitur, et te persuasum habeas, modo si vel minimum adjumenti, ex hoc opere, qualecunque sit, ad uberiores in Literis Græcis profectus, sis percepturus, votis nostris plene satisfactum fore.

EDITOR.

COLL. ÆN. NAS.

Nov. 2, 1801.

PRÆFATIO,
DE OPTIMO GENERE ORATORUM,

Ex Cicerone.

ORATORUM *genera* esse dicuntur, tanquam Poetarum. Id secus est: nam alterum est multiplex. Poematis enim Tragici, Comici, Epici, Melici etiam, ac Dithyrambici, quod magis est tractatum a Latinis, suum quodvis est diversum a reliquis. Itaque et in Tragœdia Comicum vitiosum est, et in Comoedia turpe Tragicum: et in cæteris suis est cujusque certus sonus, et quædam intelligentibus nota vox.

Oratorum autem si quis ita numerat plura *genera*, ut alios grandes, aut graves, aut copiosos; alios tenues, aut subtiles, aut breves; alios eis interjectos, et tanquam medios, putet: de hominibus dicet aliquid, de re parum. In re enim, quod optimum sit, quæritur; in homine dicitur, quod est. Itaque licet dicere et *Ennium*, summum Epicum poetam, si cui ita videtur; et *Pacuvium*, Tragicum; et *Cæcilium* fortasse, Comicum.

Oratorem *genere* non divido: perfectum enim quæro. Unum est autem *genus* perfecti, a quo qui absunt, non *genere* differunt, ut ab *Accio Terentius*; sed in eodem non sunt pares. Opti-

mus est enim orator, qui dicendo animos audientium et docet, et delectat, et permovet. Docere, debitum est; delectare, honorarium; permovere, necessarium.

Hæc ut alius melius, quam alius, concedendum est: verum id fit non *genere*, sed *gradu*. Optimum quidem unum est; et proximum, quod ei simillimum: ex quo perspicuum est, quod optimo dissimillimum sit, id esse deterrimum. Nam quoniam *Eloquentia* constat ex *Verbis* et *Sententiis*, perficiendum est, ut pure et emendate loquentes, quod est *Latine, verborum* præterea et propriorum et translatorum elegantiam persequamur: in propriis, ut aptissima eligamus; in translatis, ut similitudinem secuti, verecunde utamur alienis.

Sententiarum autem totidem genera sunt, quot diximus esse laudum. Sunt enim docendi acutæ; delectandi, quasi argutæ; commovendi, graves. Sed et *verborum* est structura quædam, duas res efficiens, numerum et lenitatem; et sententiæ suam compositionem habent, et ad probandam rem accommodatum ordinem. Sed earum omnium rerum, ut *ædificiorum*, Memoria est quasi *fundamentum, lumen* Actio.

Ea igitur omnia in quo summa, erit orator peritissimus: in quo media, mediocris: in quo minima, deterrimus. Et appellabuntur omnes oratores, ut pictores appellantur etiam mali: nec *generibus* inter sese, sed *facultatibus* different. Itaque nemo est orator, qui se Demosthenis similem esse nolit: at Menander *Homeri* noluit. *Genus* enim erat aliud. Id non est in oratoribus: aut si est, ut alius gravitatem sequens, subtilitatem fugiat;

contra, alius acutiorem se quam ornatorem velit: etiam si est in genere tolerabili, non est in optimo. Siquidem, quod omnes laudes habet, id est optimum.

Hæc dixi brevius equidem, quam res petebat; sed ad id, quod agimus, non fuit dicendum pluribus. Unum enim cum sit *genus*, id quale sit, quærimus. Est autem tale, quale floruit Athenis, ex quo *Atticorum* oratorum ipsa vis ignota est, nota gloria. Nam alterum multi viderunt, vitiosi nihil apud eos; alterum pauci, laudabilia esse multa. Est enim vitiosum in *sententia*, si quid absurdum, aut alienum, aut non acutum, aut sub-insulsum est: in *verbis*, si inquinatum, si abjectum, si non aptum, si durum, si longe petitum.

Hæc vitaverunt fere omnes, qui aut *Attici* numerantur, aut dicunt *Attice*. Sed quatenus valuerunt, sani et sicci duntaxat habeantur; sed ita, ut palæstrice spatiari in xysto iis liceat, non ab Olympiis coronam petant. Qui, cum careant omni vitio, non sunt contenti quasi bona valetudine, sed vires, lacertos, sanguinem quærunt, quandam etiam suavitatem coloris. Eos imitemur, si possumus: sin minus, illos potius, qui incorrupta sanitate sunt, quod est proprium *Atticorum*, quam eos, quorum vitiosa abundantia est, quales *Asia* multos tulit.

Quod cum faciemus (si modo id ipsum assequemur; est enim permagnum) imitemur, si poterimus, *Lysiam*, et ejus quidem tenuitatem potissimum. Est enim multis in locis grandior: sed quia et privatas ille plerasque, et eas ipsas aliis, et parvarum rerum causulas scripsit, videtur esse je-

junior, quoniam se ipse consulto ad minutarum genera causarum limaverit. Quod qui ita faciet, ut, si cupiat uberius esse, non possit, habeatur sane orator, sed de minoribus: magno autem oratori etiam illo modo sæpe dicendum est in tali genere causarum.

Ita fit, ut Demosthenes certe possit summissè dicere; elate Lysias fortasse non possit. Sed si eodem modo putant, exercitu in foro, et in omnibus templis, quæ circum forum sunt, collocato, dici pro Milone decuisse, ut si de re privata ad unum judicem diceremus, vim eloquentiæ sua facultate, non rei natura, metiuntur.

Quare quoniam nonnullorum sermo jam increbuit, partim seipsos *Attice* dicere, partim neminem nostrum dicere; alteros negligamus: satis enim his res ipsa respondet, cum aut non adhibeantur ad causas, aut adhibiti derideantur. Nam si arrideantur, esset id ipsum *Atticorum*. Sed qui dici a nobis *Attico more* nolunt, ipsi autem se non oratores esse profitentur, si teretes aures habent, intelligensque iudicium, tanquam ad picturam probandam, adhibentur etiam inscii faciendi, cum aliqua solertia iudicandi.

Sin autem intelligentiam ponunt in audiendi fastidio, neque eos quicquam excelsum magnificentumque delectat; dicant se subtile quiddam et politum velle, grave ornatumque contemnere: id vero desinant dicere, qui subtiliter dicunt, eos solos *Attice* dicere; id est, quasi sicce. At integre, et ample, et ornate, et copiose, cum eadem integritate, *Atticorum* est. Quid? dubium est, utrum orationem nostram tolerabilem tantum, an etiam

admirabilem, esse cupiamus? Non enim jam quærimus, quid sit *Attice*, sed quid sit *optime*, dicere.

Ex quo intelligitur, quoniam *Græcorum* oratorum præstantissimi sunt ii, qui fuerunt *Athenis*, eorum autem princeps facile Demosthenes: hunc si quis imitetur, eum et *Attice* dicturum, et *optime*: ut, quoniam *Attici* nobis propositi sunt ad imitandum, *bene* dicere, id sit *Attice* dicere. Sed cum in eo magnus error esset, quale esset id dicendi genus: putavi mihi suscipiendum laborem, utilem quidem studiosis, mihi quidem ipsi non necessarium.

Converti enim ex *Atticis*, duorum eloquentissimorum nobilissimas orationes inter se contrarias, *Æschinis* Demosthenisque: nec converti, ut interpres, sed ut orator, sententiis iisdem, et earum formis, tanquam figuris, verbis ad nostram consuetudinem aptis: in quibus non verbum pro verbo necesse habui reddere, sed *genus* omnium verborum *vimque* servavi. Non enim ea me *annumerare* Lectori putavi oportere, sed tanquam *appendere*.

Hic labor meus hoc assequetur, ut nostri homines, quid ab illis exigant, qui se *Atticos* volunt, et ad quam eos quasi formulam dicendi revocent, intelligant. Sed exorietur Thucydides, ejus enim quidam eloquentiam admirantur; id quidem recte: sed nihil ad eum oratorem, quem quærimus. Aliud est enim explicare res gestas narrando, aliud argumentando criminari, crimenve dissolvere: aliud narratione tenere Auditorem, aliud concitare.

At loquitur pulchre. Num melius, quam Plato? Necesse tamen est oratori, quem quærimus, con-

troversias explicare forenses dicendi genere apto ad docendum, ad delectandum, ad permovendum. Quare si quis erit, qui Thucydidio genere causas in foro dicturum se esse profiteatur, is abhorreat etiam a suspitione ejus, quæ versatur in re civili et forensi: qui Thucydidem laudavit, ascribat suæ nostram sententiam.

Quin ipsum Isocratem, quem divinus autor Plato suum fere æqualem admirabiliter in Phædro laudari fecit a Socrate, quemque omnes docti summum oratorem esse dixerunt: tamen hunc in numero non repono. Non enim in *acie* versatur et *ferro*: quasi *rudibus* ejus eludit oratio. A me autem (ut cum maximis minima conferam) gladiatorum par nobilissimum inducitur. Æschines, tanquam Æserninus (ut ait Lucilius)

— Non *spurcus homo*, sed doctus et acer,
Cum *Pacidiano* hic componitur, *optimu' longe*
Post homines natos.—^a

Nihil enim illo oratore arbitror cogitari posse divinius.

Huic labori nostro duo genera reprehensorum opponuntur. Unum hoc, *Verum melius Græci*: a quo quærat, ecquid possint ipsi melius Latine. Alterum, *Quid istas potius legam, quam Græcas?* Iidem Andriam, et Synephebos, nec minus Terentium, et Cæcilium, quam Menandrum legunt. Nec Andromacham, aut Antiopam, aut Epigonos Latinos recipiant: sed tamen Ennium, et Pacuvium, et Accium potius, quam Euripidem, et Sophoclem,

^a *Versus hic ex Lucilio ita suppleri debet*—gladiator qui fuit unus. *Alioqui enim vox [optimu'] ad Æschinem referenda esset, non ad Demosthenem, de quo nunc loquitur Cicero.*

legunt. Quod igitur est eorum in *orationibus* e Græco conversis fastidium, nullum cum sit in *versibus*?

Sed aggrediamur jam quod suscepimus, si prius exposuerimus, quæ causa in iudicium deducta sit. Cum esset Lex Athenis, NEQUIS populi scitum faceret, ut quisquam corona donaretur in Magistratu, priusquam rationes retulisset: et altera Lex, EOS, QUI a populo donarentur, in concione donari debere: qui a Senatu, in Senatu: Demosthenes curator muris reficiendis fuit, eosque refecit pecunia sua. De hoc igitur Ctesiphon scitum fecit, nullis ab ipso rationibus relatis, ut corona aurea donaretur; eaque donatio fieret in Theatro, populo convocato; qui locus non est concionis legitimæ: atque ita prædicaretur, EUM DONARI VIRTUTIS ERGO BENEVOLENTIÆQUE, QUAM ERGA POPULUM ATHENIENSEM HABERET.

Hunc igitur Ctesiphontem in iudicium adduxit Æschines, quod contra Leges scripsisset; ut et rationibus non relatis corona donaretur, et ut in Theatro; et quod de virtute ejus et benevolentia falsa scripsisset; quoniam Demosthenes nec vir bonus esset, nec bene meritus de civitate. Causa ipsa abhorret illa quidem a formula consuetudinis nostræ: sed est magna. Habet enim et legum interpretationem satis acutam in utramque partem, et meritorum in Rempublicam contentionem sane gravem.

Itaque causa fuit Æschini, quoniam ipse a Demosthene esset capitis accusatus, quod legationem e mentitis esset, ut, ulciscendi inimici causa, nomine Ctesiphontis, iudicium fieret de factis fama-

que Demosthenis. Non enim tam multa dixit de rationibus non relatis, quam de eo, quod civis improbus, ut optimus, laudatus esset.

Hanc mulctam Æschines a Ctesiphonte petiit quadriennio ante Philippi Macedonis mortem, sed iudicium factum est aliquot annis post, Alexandro jam Asiam tenente: ad quod iudicium concursus dicitur e tota Græcia factus esse. Quid enim aut tam visendum, aut audiendum fuit, quam summorum oratorum, in gravissima causa, accurata et inimicitiis incensa contentio?

Quorum ego orationes si, ut spero, ita expresero, *virtutibus* utens illorum omnibus, id est, *sententiis*, et earum *figuris*, et *rerum ordine*, verba persequens eatenus, ut ea non abhorreant a more nostro: (quæ si e Græcis omnia conversa non erunt, tamen ut *generis* ejusdem sint, elaboravimus) erit regula, ad quam eorum dirigantur orationes, qui *Attice* volunt dicere. Sed de nobis satis. Aliquando enim Æschinem ipsum Latine dicentem audiamus.

PRÆFATIO TAYLORI.

QUOD Cicero dixit, cum has duas Orationes in Latinum sermonem convertit, vere dixit; se nempe *gladiatorum par nobilissimum* post hominum memoriam *inducere*, Æschinem scil. et Demosthenem, illum, non tanquam Æsernum Samnitem, *spurcum* hominem, sed *doctum et acerrimum*, immo alterum fere Pacidianum, *cum Pacidiano, gladiatorum optimo, compositum*. (Ita enim Ciceronis verba interpretor contra Manutium, cum aliorum, tum Jani Parrhasii in Epist. 60. auctoritate adductus.) Ut affirmare non dubitem, nihil habere Humaniores Literas vel Elegantia limatius, vel Facundia disertius, vel gravius Oratione: nihil aut verborum ornatu cultius, aut sententiarum majestate elatius, vel ab omni denique laudis genere felicius.

Et cum hæc dicam, nihil profero, nisi quod comprobavit vetustas, atque omnium Gentium Populorumque consensus, ad quos Humanitas, hoc est, hujusmodi Literæ pervenerint. *Hic, quem præstitisse diximus ceteris, in illa pro Ctesiphonte oratione longe optima, summissius a primo, deinde, dum de legibus disputat, pressius, post sensim incedens, iudices ut vidit ardentes, in reliquis exultavit audacius. Cic. Orat. §. 8. Si exempla sequimur,*

ait Idem, *ibid.* §. 38. a *Demosthene sumamus, et quidem perpetuæ dictionis, ex eo loco, unde in Ctesiphontis judicio de suis factis, consiliis, meritis in Rempublicam aggressus est dicere. Ea profecto oratio in eam formam, quæ est insita in mentibus nostris, includi sic potest, ut major Eloquentia non requiratur.* Porro: *Converti ex Atticis duorum eloquentissimorum nobilissimas orationes inter se contrarias, Æschinis Demosthenisque. Id. de Optim. Gen. Orator.* Nam, non contentus eloquentia sæculi sui, cum totum se ad laudes Græcorum comparavit, tum, ut imaginem summæ Eloquentiæ in mente atque animo plenissime effingeret, orationes has contrarias Latino sermone donavit Latini Sermonis peritissimus artifex, M. TULL. CICERO. Et qui omnes ad imitandum proposuit, has potissimum duxit esse dignas quas sedulo in patriam linguam verteret. Istius operis nihil hodie remanet præter desiderium, si excipias Anteloquium, quod inscribi solet DE OPTIMO GENERE ORATORUM. [Tullius] *Protagoram Platonis, et Œconomicon Xenophontis, et Æschinis ac Demosthenis duas contra se orationes pulcherrimas transtulit. Quanta in illis prætermiserit, quanta addiderit, quanta mutaverit, ut proprietates alterius linguæ suis proprietatibus explicaret, non est hujus temporis dicere. Sufficit mihi ipsius Translatoris auctoritas, qui ita in Prologo earundem orationum loquutus est, "Putavi mihi suscipiendum," &c. Hieron. ad Paulin. Epist. 50. Rursus: Nisi forte putandus est Tullius Œconomicon Xenophontis, et Platonis Protagoram, et Demosthenis pro Ctesiphonte orationem afflatus Rhetorico spiritu transtulisse. Idem, Apolog. adv.*

Rufin. l. ii. Qui similia fere habet in *Proleg. ad Pentateuch.* et in *Epistola ad Sunniam et Frete- lam.* Scripsit item *Sidonius Apollinaris* ii. *Epist.* 9. *Quanquam sic esset ad verbum sententiamque trans- latus, ut nec Apuleius Phædonem sic Platonis, ne- que Tullius Ctesiphontem sic Demosthenis in usum regulamque Romani Sermonis exscripserint.* Ve- rum ut jactura istius versionis quodammodo resar- ciretur, quidam male feriatu antiquas Ciceronis Edi- tiones beare voluerunt interpretatione hujus con- troversiaë, quam elaboravit *Leonardus Brunus, Aretinus,* verum neque eo loco, quem occupat, ne- que fama istorum scriptorum dignam, quos con- vertere instituebat. Ea utique contentio duorum summorum hominum, ad quam concursus ex tota Græcia factus esse dicitur, (Nam et *Æschines* ipse commemorat pag. 29, plures tribunal circumste- tisse, quam unquam meminerit ad ullam causam publicam convenisse) cito venit in famam atque celebritatem: et, dum stetit Fortuna harum Lite- rarum, nihil unquam aut ardentius legebatur, aut maximorum hominum studia magis alliciebat. Il- lam Demosthenis præcipue (uti dicebam) ita sem- per admirati sunt Veteres, quemadmodum solebant *Phidiæ Jovem* aut *Doryphorum* suspicere; præ- stantissimi scil. Artificis præstantissima artificia, et quibus nihil in illo genere perfectius esse potuit. Οἱ γοῦν κάλλιστοι τῶν δημοσίων λόγων εἰσὶν, ἐν οἷς περὶ νόμου τι ἢ ψηφίσματος ἀμφισβητεῖται, λέγω δὲ τόν τε περὶ στεφά- νου—*Theo Progygn.* pag. 5. Οἶμαι γάρ σε τῶν Δημο- σθένους εἰ μήτι ἄλλο, ἀλλὰ τόν γε ὑπὲρ τῆς ἀναρρήσεως λό- γον, τὸν πολυῦμνητον δὴ τοῦτον ἀνεγνωκέναι. *Aristid. περὶ τοῦ παραφθέγμ.* Scripsit ad morem Adagii *Plinius*

Epist. I. vi. 33. *Solent quidam ex contubernalibus nostris existimare hanc orationem præcipuam, ut inter meas, ὡς ὑπὲρ Κτησιφῶντος esse.* Hos omnes anteivit, ut ætate, ita iudicio, Dionysius Halicarnassensis, qui ita scribit in libro *περὶ Συνθέσεως*. Ἐτέρου πάλιν ἄψομαι, τοῦ πάνυ ἐρμηνεῦσθαι δαιμονίως δοκοῦντος, τοῦ ὑπὲρ Κτησιφῶντος, ὃν ἐγὼ κράτιστον ἀποφαίνομαι πάντων λόγων. Rursus, *περὶ δεινότη. §. 14.*—πλεῖστα δὲ καὶ κάλλιστα ἐκ τῆς ὑπὲρ Κτησιφῶντος ἀπολογίας. Οὗτος γὰρ δὴ μοι δοκεῖ καλλίστη καὶ μετριωτάτη κατασκευῇ λέξεως κεχρησθαι ὁ λόγος. Deinde, *Εἰ δέ τις ἐρεῖ—ὅτι τοῦτον ἴσως ἔγραψε τὸν λόγον (sc. περὶ τοῦ Στεφάνου) ταῖς Ἀριστοτέλους ἐπιτετυχηκῶς τέχναις, τὸν κράτιστον ἀπάντων λόγων, πολλὰ πρὸς αὐτὸν εἰπεῖν ἔχων—καὶ τοῦτον ἐπιδείξειν ὑπισχυοῦμαι τὸν ἀγῶνα πρὸ τῶν Ἀριστοτέλους τεχνῶν ἐπιτετελεσμένον.* Id. ad Ammæum. *Verum his supersedeo; quoniam nemo est, qui non laudavit, et nullæ sunt laudes, quæ non sunt maximæ: illud etiam in animo habens, quod, si quem nullo modo capiat tanta Eloquentia, neque lectione harum orationum deliniri poterit, non ille istiusmodi auctoritatibus quidquam commovebitur.*

Causa, quæ in iudicium deducitur, erat huiusmodi. Post prælium Chæronense, quod ea infelicitate gestum erat, quam omnes sciunt, qui de Græciæ fortunis aliquid inaudiverint, mœnibus urbis reficiendis præponitur Demosthenes, sive illud *Munus* et *Magistratum*, sive *λειτουργίαν* quandam et *Administrationem* leviolem, vel *Functionem* appellare fas sit. Præterea Quæstor erat Theatralis, ἐπὶ τῷ θεωρικῷ constitutus, quod officium in commodiori loco expono disertius. His muneribus cum præclare functus sit Demosthenes, præcipue vero, quod

in illo, magnam partem privatis sumptibus confē-
cisset, ideoque bene de Republica mereri videretur,
Ctesipho quidam, amicus et adjutor in Republica
administranda, ad Senatum retulit, uti Demostheni
gratiæ publicæ haberentur ob sedulo navatam ope-
ram, ejusque perpetua in P. A. merita, utique ei
Corona Aurea decerneretur; quod erat Civitatis
erga bonos civis Honoris et *Εὐχαριστίας* publicum
et maximum argumentum. Isti Rogationi obsti-
tit Æschines luculenta ea oratione, quam hodie es
lecturus. Levissima quidem causa, quæ eam,
quam dixi, expectationem ciere, tantamque elo-
quentiam suppeditare poterat. Verum totius con-
tentionis fortuna non in corolla, aut serto *duabus*
virgulis oleaginis facto, posita esse, sed ad Civita-
tem ipsam totamque Rempublicam spectare, vide-
batur. Nam post fatale illud prælium ad Chæro-
neam, in quo Philippi fortuna Demosthenis consi-
lia profligavit, cum Civitas de salute pene despera-
ret, flagrabat Orator multorum invidia. Expertus
est, ut ait ille, *de Cor.* §. 74. ἀπόνοιαν Sosiclis, συκο-
φαντίαν Philocratis, μανίαν Diondæ et Melani, qui
nihil intentatum reliquerunt, verum γραφὰς, εὐθύνας,
εἰσαγγελίας, totam denique Fori Attici armaturam
capiti ejus minitabantur. Ejus rei testis est *Plu-
tarchus* in *vita*: Τότε δὲ τῆς ἀτυχίας τοῖς Ἕλλησι γενο-
μένης οἱ μὲν ἀντιπολιτευόμενοι ῥήτορες, ἐπεμβαίνοντες τῷ Δη-
μοσθένει, κατεσκευάζον εὐθύνας καὶ γραφὰς ἐπ' αὐτόν· ὁ δὲ
δῆμος οὐ μόνον τούτων ἀπέλυεν, ἀλλὰ καὶ τιμῶν διετέλει, καὶ
προκαλούμενος αὐτοῖς εἰς τὴν πολιτείαν. Alii, in quorum
numero erat Ctesipho, Demosthenem rursus ad
Rempublicam vocabant: alii contra, ut Æschines,
eos, qui de Philippo victore melius senserant. Cte-

sipho vero opportunum id tempus fore ratus, ut populi quasi præjudicium de Demosthene fieret, eam sententiam in Senatu dixit, in qua hæc causa tota continetur. Ibi Æschines, quem Demosthenes obtrectatorem nactus est in Republica administranda acerrimum, tum ut ne id fieret, neque istius consiliis uteretur Respublica, quibus nuperrime labefactata esse videbatur, tum ut privatas inimicitias ulcisceretur, (ei enim nuper diem dixerat Demosthenes ob legationem male obitam et contra Reipublicæ salutem) huic, quam dixi, Ctesiphontis Rogationi intercedit, hominemque ipsum libellis datis in iudicium adduxit; specie quidem, quod in ea quædam continebantur, quæ legibus rogare non liceret, re autem vera ut Demosthenis, vitam, mores, consilia, res gestas, totamque demum Reipublicæ administrandæ rationem insectaretur, eumque a civilibus muniis prorsus repelleret. Atque hæc est causa, non ea, quam adducunt Rhetorum filii, cur de *Quæstione* et *Corona*, de *Legibus* et *Argumento* ipso, tam pauca disputentur, de Republica tam multa; adeo ut Γραφή ipsa, si eorum verbis uti liceat, pene ἀμελεῖσθαι videatur. Atque hæc de contentionis statu et origine dicta sunt.

Mos autem per totam Græciam, et Athenis maxime, celebrabatur, ut ad studium animique benevolentiam declarandam, civibus bene merentibus textilia quædam sarta publice decernerent, quibus lemnisci aurei interponebantur: atque ut istius Decreti memoria et recitatio aliquando fieret in maxima urbis frequentia, in Comitibus nempe aut Ludorum celebritate, cujusmodi fuerunt Panathenæa aut Dio-

nysia; aut in Græcorum omnium conventu, qui in communi et publico loco agebatur. Οὐ γὰρ Ὀλυμπιάσιν, ἢ Δελφοῖς ἀνακηρύττει τὸν στέφανον, οὐδ' εἰς Παναθηναία συναγαγοῦσα τοὺς Ἕλληνας, ἢ Διονύσια, καθάπερ οἱ πάλαι ποτὲ Ἀθηναῖοι, κολακεύοντες—ἀλλ'—Themist. Orat. iii. init. Pervenere ad nostram ætatem monumenta quædam, (immo ejus generis adservantur nonnulla in bibliotheca *Coll. Trinitatis Cantabrigiæ*, dono et liberalitate illustrissimi D. Comitis De Sandvico) quæ titulos præferunt istius benevolentiae; et in quibus nude aliquando exarantur hæc verba: ὁ δῆμος τὸν Νικόφημον, aut Καλλιπίδην puta aut Εὐβουλίδην; subintellecto aut suppresso vocabulo στεφανοῖ: aliquando autem, si bene memini, floreo sermo redimita, aut circumtexta, eo scilicet animo, ut intelligeretur ea civitas *Nicophemum* illum aut *Callipidem corona* ex publico decreto dare ornareque. Imo obtinuit, ut civitas civitatem totam eo præconio ornaret, ejusque rei memoriam publice consecraret; id quod ex oratione Demosthenis in hac causa discimus, §. 27. Χερρόνησιτῶν οἱ κατοικοῦντες Σηστὸν—στεφανοῦσιν Ἀθηναίων τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον χρυσῷ στεφάνῳ ἀπὸ ταλάντων ἐξήκοντα, ὅτι— Rursus, καὶ ἀνακαρύξαι τὸν στέφανον, ᾧ συστεφάνωται ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων ὑφ' ἡμῶν, ὅπως ἐπιστέωνται οἱ Ἕλληνες πάντες Ἀθηναίων ἀρετὰν, καὶ τὰν Βυζαντίων καὶ Περινηθίων εὐχαριστίαν. De qua consuetudine erudite, ut semper, agit *Celeb. D'Orvillius ad Chariton.* i. 5. sæculi sui damno, et literarum infortunio publico, non ita pridem denatus. Arrepta hac occasione judicium meum et sententiam libenter interponerem de celeberrima ea quaestione, quæ toties agitari solet, quo pacto nimirum sunt intelligenda ea verba politissimi scriptoris,

Cornelii Nepotis, in vita Pomponii Attici: scilicet, Quamdiu adfuit, ne qua sibi statua poneretur, restitit, absens prohibere non potuit. Itaque aliquot Ipsi et Phidiæ locis sanctissimis posuerunt. Ubi Codd. MSS. cum hariolationibus criticorum, et numero et varietate, certant. Alii enim, Ipsi ut Phidiæ: alii, Ipsi et Pilia, quæ uxor fuit Attici: alii, Ipsi et Uxori: alii, Filia, alii, Philia, i. e. Amicitia; alii, Pilio: alii, Ipsi et Reipublicæ: alii demum, Pnyce et Pacile, propter id, quod sequitur, locis sanctissimis posuerunt. Quid hoc mali! Quorsum ista, tantaque varietas! Constat jam ex more, quem delibavimus, Byzantios, præter Coronas, quibus P. Atheniensem ob egregia ejus merita donaverunt, ut istius rei testatior memoria fieret, imagines sive statuas publice etiam erexisse, scil. εἰκόνας τρεῖς ἑκκαίδεκαπήχεις ἐν τῷ Βοσπόρῳ, στεφανούμενον τὸν δᾶμον τῶν Ἀθηναίων ὑπὸ τῷ δάμῳ τῶν Βυζαντίων καὶ Περινηθίων: et Chersonesitanos itidem ob istud beneficium Χάριτος βωμὸν consecrasse καὶ δῆμον Ἀθηναίων. Ego itaque in Nepote lubens amplector, quod Lambinus, et nonnulli sperare potius audebant, quam commendare, nempe ut legeremus ibi, IPSI et FIDEI. Immo unde damnant hanc crisin, in eo magnum robur et adjumentum esse video. Non potuit, aiunt, post Fidem, aut Filiam, aut Piliam, &c. adjicere hæc verba, scil. HUNC enim in omni procuratione Reipublicæ actorem auctoremque habebant. Sed egregie decipiuntur: ideo enim Attico et Fidei statuas posuerunt Athenienses, quod summa Fide et constantia rempublicam procuraverat, eamque re et consilio adjuverat, quemadmodum hic Chersonesitani P. A. coronam decreverunt,

aramque IPSI et GRATIÆ posuerunt, ὅτι πάντων μέγιστον ἀγαθῶν πράττειν αἴτιος γέγονε Χερρῶνησίταις, ἐξελόμενος ἐκ τοῦ Φιλίππου, καὶ ἀποδοὺς τὰς πατρίδας, τοὺς νόμους, καὶ τὴν ἐλευθερίαν.

De hoc more civium remunerandorum satis. Ctesiphontis Rogatio, sive ψήφισμα, occurrit αὐτολεξεί, Orat. de Cor. §. 26. ubi recensitis breviter Demosthenis in Rempublicam meritis, maxime autem liberalitate in curatione, qua proxime functus est, rogat, Placere S. P. Q. A. laudari Demosthenem virtutis ergo benevolentiaque, atque ut corona aurea donaretur a populo, et istius rei recitatio seu proclamatio fieret proximis Dionysiis, in Theatro, Tragædis Novis, feriente sc. populo, et spectante Græcia, quæ advenerat ludorum gratia. Quædam sunt hic expedienda, ut lector interea ad has orationes paratior accedat. Nam cum primum in scenam producta esset fabula, solebat ea res Commissionibus, ut vocant, fieri. In Dionysiis nempe, sive Feriis Liberalibus, ut aliarum rerum, ita ingenii quoque fuit quædam contentio. Certabant ita fabulis suis Poetæ: ut ex Didascaliis intelligere possumus, multisque ex Neotericis, qui ad Drama Antiquorum adnotaverunt. Tragædia enim, quæ in Religione ortum et sedem habebat, ludos ideo sacros comitabatur. Ita perinde esset, quod scripsit Æschines, §. 5. ἀναγορεύομενος ἐν τοῖς ἀγῶσιν: et quod §. 14. ἐν τῷ θεάτρῳ—τραγωδῶν ἀγωνιζομένων καινῶν. Ita Ælianus, V. H. l. ii. c. 13. Ὁ δὲ Σωκράτης σπάνιον μὲν ἐπεφοίτα τοῖς θεάτροις, εἶποτε δὲ Εὐριπίδης ὁ τῆς τραγωδίας ποιητῆς ἠγωνίζετο καινοῖς τραγωδοῖς, τότε γε ἀφικνεῖτο. Hinc lucem fœnerabitur oratio multis in locis, scil. ubi νόμον Διονυσιακὸν memorat, cum τὴν τοῦ

Διονύσου ὀρχήστραν, cum τοὺς κριτὰς τοὺς ἐκ Διονυσίων, et cum perstringit Demosthenis arrogantiam, quod populi plausu in concione, qui locus erat legitimus recitationis habendæ, non contentus, honorem hunc sibi impertiri voluit, οὐδὲ ἐκκλησιαζόντων Ἀθηναίων, ἀλλὰ τραγῳδῶν ἀγωνιζομένων καινῶν, οὐδ' ἐναντίον τοῦ δήμου, ἀλλ' ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων, ἵν' ἡμῖν συνειδῶσιν οἷον ἄνδρα τιμῶμεν. *I. Meursius*, Vir Græce doctissimus, cum plura Atheniensium monumenta feliciter illustravit, dolemus quod ejus Commentarius de Dionysiis aut non esset ad finem perductus, aut esset infelici quodam casu interceptus. Multa de antiquo Dramate, et de hac forte consuetudine, in eo expedivisset. At in ea re operam suam et industriam posuerunt bene multi. Eorum quosdam recensui ad *Midianam Demosthenis*, pag. 170. Tom. iii.

Interea ad hunc morem in Dionysiis celebratum adludit, et ad imaginem veræ Rogationis lepidam et joculari adumbravit, facetissimus scriptor, *Lucianus*, in *Timone*, quam hic repræsentō.

ΕΠΕΙΔΗ ΤΙΜΩΝ Ο ΕΧΕΚΡΑΤΙΔΟΥ
 ΚΟΛΥΤΤΕΤΣ ΑΝΗΡ ΟΥ ΜΟΝΟΝ ΚΑΛΟΣ
 ΚΑΙ ΓΑΘΟΣ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΣΟΦΟΣ ΩΣ ΟΥΚ
 ΑΛΛΟΣ ΕΝ ΤΗ ΕΛΛΑΔΙ ΠΑΡΑ ΠΑΝΤΑ
 ΧΡΟΝΟΝ ΔΙΑΤΕΛΕΙ ΤΑ ΑΡΙΣΤΑ ΠΡΑΤΤΩΝ
 ΤΗ ΠΟΛΕΙ ΝΕΝΙΚΗΚΕ ΔΕ ΠΤΞ ΚΑΙ
 ΠΑΛΗΝ ΚΑΙ ΔΡΟΜΟΝ ΕΝ ΟΛΥΜΠΙΑΙ
 ΜΙΑΣ ΗΜΕΡΑΣ ΚΑΙ ΤΕΛΕΙΩΙ ΑΡΜΑΤΙ ΚΑΙ
 ΣΤΝΩΡΙΔΙ ΠΩΛΙΚΗΙ ΚΑΙ ΗΡΙΣΤΕΤΣΕ ΔΕ
 ΤΠΕΡ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΠΕΡΤΣΙ ΠΡΟΣ
 ΑΧΑΡΝΕΑΣ ΚΑΙ ΚΑΤΕΚΟΨΕ
 ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΩΝ ΔΥΟ ΜΟΙΡΑΣ ΕΤΙ ΔΕ
 ΚΑΙ ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ ΓΡΑΦΩΝ ΚΑΙ
 ΣΥΜΒΟΥΛΕΤΩΝ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΗΓΩΝ ΟΥ

ΜΙΚΡΑ ΟΦΕΛΗΣΕ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΕΠΙ
 ΤΟΥΤΟΙΣ ΑΠΑΣΙ ΔΕΔΟΚΤΑΙ ΤΗ ΒΟΤΑΗ
 ΚΑΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ ΚΑΙ ΤΗ ΗΛΙΑΙΑΙ
 ΚΑΤΑ ΦΥΛΑΣ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΔΗΜΟΙΣ ΙΔΙΑΙ
 ΚΑΙ ΚΟΙΝΗΙ ΠΑΣΙ ΧΡΥΣΟΤΝ ΑΝΑΣΤΗΝΑΙ
 ΤΟΝ ΤΙΜΩΝΑ ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑΝ ΕΝ
 ΤΗ ΑΚΡΟΠΟΛΕΙ ΚΕΡΑΤΝΟΝ ΕΝ ΤΗ
 ΔΕΞΙΑΙ ΕΧΟΝΤΑ ΚΑΙ ΑΚΤΙΝΑΣ ΕΠΙ ΤΗ
 ΚΕΦΑΛΗ ΚΑΙ ΣΤΕΦΑΝΩΣΑΙ ΑΥΤΟΝ
 ΧΡΥΣΟΙΣ ΣΤΕΦΑΝΟΙΣ ΕΠΤΑ ΚΑΙ
 ΑΝΑΚΗΡΤΧΘΗΝΑΙ ΤΟΤΣ ΣΤΕΦΑΝΟΤΣ
 ΟΣΗΜΕΡΟΝ ΔΙΟΝΥΣΙΟΙΣ ΤΡΑΓΩΙΔΟΙΣ
 ΚΑΙΝΟΙΣ —ΕΙΠΕ ΤΗΝ ΓΝΩΜΗΝ
 ΔΗΜΕΑΣ Ο ΡΗΤΩΡ ΣΥΓΓΕΝΗΣ ΑΥΤΟΤ
 ΑΓΧΙΣΤΕΤΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΤΗΣ ΩΝ.

Porro. Agebantur Dionysia Magna, τὰ ἐν ἄστει, ut vocari solent, (erant enim alia) in quibus undique ex Græcia confluebant ludorum, &c. gratia, vere novo, mense Elaphebolione, die vero xvi. Verno quidem tempore haberi, inter alios, confirmant *Maxim. Tyr. Dissert.* iii. et vetus σχοστης, quem consule ad hæc verba *Aristoph. Nub.* v. 310.

Ἦρί τ' ἐπερχομένῳ Βρομία χάρις,
 Εὐκελάδων τε χορῶν ἐρεθίσματα,
 Καὶ μοῦσα βαρὺβρομος αὐλῶν.

Tulisse autem dicitur Ctesipho ad senatum, ut proximis Dionysiis ille honos Demostheni haberetur. Facta est ea relatio Pyanepsionis die xxi. id erat paulo post Æquinoctium Autumnale. Et istius erat *Senatus* deinde deliberare, et, si ita visum fuerat, sciscere, προβουλεύειν, antequam res ad *populum* sive publicum civitatis conventum deduceretur: quo approbante, et confirmante, Lex vel

Ψήφισμα demum esse cœpit. Ecce autem, antequam Dionysia agi cœperint, et priusquam SCtum illud a populo comprobaretur, Æschines, (ut ex ejus libello constat, quem habemus apud *Demosthenem*, §. 17.) die v. istius mensis, Elaphebolionis, lege cum Ctesiphonte agit, questus hanc Rogationem a Ctesiphonte contra jus esse factam. Unde fit, ut ea Rogatio toties Προβούλευμα diceretur, id est, *Auctoritas*, ut ita dicam, *Senatus*, nondum, jubente populo, rata aut confirmata. Ita dixit *Demosthenes*, §. 16. ἵνα—Αἰσχίνης—ἀκούσῃ δι' ἃ φημι, καὶ τούτων τῶν προβεβουλευμένων, καὶ πολλῶν μειζόνων ἔτι τούτων δωρεῶν δίκαιος εἶναι τυγχάνειν. Ita §. 35. οἷς γὰρ οὐκ ἐγράψατο τοῦ προβουλεύματος, τούτοις ἂν διώκει, συκοφαντῶν φανήσεται. Et alibi, scil. §. 5. Εἰ μὲν οὖν περὶ ὧν ἐδίωκε μόνον κατηγορήσεν Αἰσχίνης, καὶ γὰρ περὶ αὐτοῦ τοῦ προβουλεύματος εὐθύς ἂν ἀπελογούμην. Ad quem locum *Ulpianus* erit adjungendus. Vide etiam Argumentum *Libanii*, Εἰσήνεγκε [Ctesipho] γνώμην ἐν τῇ βουλῇ τοιαύτην— εἰς αγομένου τοίνυν καὶ εἰς τὸν δῆμον τοῦ προβουλεύματος, ἐφίσταται κατήγορος Αἰσχίνης.

Quæ autem in eo SCto, sive προβουλεύματι, infirmare voluit Æschines, ad tria capita sunt redigenda. sc. [1.] Sedulo cavit Resp. ne cui ejusmodi honores decernerentur, qui magistratum aut munus aliquod publicum gesserat, priusquam rationes istius muneris, (qui mos in ea civitate invaluit) a viris ad eam rem rite exsequendam constitutis comprobarentur. Scil. ne præconiis et coronis et laudationibus rationes publicæ præoccuparentur. Ctesipho autem tulit, donari Demosthenem μεταξὺ ἄρχοντα, in ipso magistratus officio. Illud primum: atque in eo saxo versando occupatur Æschines a

§. 5.—ad §. 14. Sequitur [2da.] causa, quod *παρὰ νόμῳ* etiam in Decreto rogasset donari Demosthenem virtutis ergo in *Theatro*, Dionysiis magnis, tota Græcia spectante, cum legibus cautum sit, coronas a Senatu decretas non extra locum Senatus habendi; a populo, extra concionem, recitari publice celebrarique. Id exsequitur a §. 14.—ad §. 18. Tota quæ sequitur, et erat [3^{tia}.] et gravissima pars orationis, in Demosthenis vita insectanda, in meritis studiisque in Remp. expendendis, occupatur, sc. ὅτι οὐ διατελεῖ λέγων καὶ πράττων τὰ ἄριστα τῷ δήμῳ. Nam et id quoque, ut contendit ille, ἐκ τῶν παρανόμων, et de quo lege agere liceret, si qui falsas rationes assignaverint,

Cupiant et in acta referri.

Hæc totius causæ summa est. Et istius distributionis memor jam lector meus ad orationem priorem accedet. Scilicet in primo loco *περὶ τῶν εὐθυνῶν*, de *Rationibus*, in secundo *περὶ τῶν κηρυγμάτων*, de loco *Recitationis*, Æschinem dicentem attente et sedulo audiat. Nam ita isti duo *Locī*, ut vocant Rhetores, omnino describi et distingui solent. Vid. *Argum. Orat. Demosthenis de Coron.* Ita Æschines, §. 70. Πρὸς τὸν τῶν ὑπευθύνων νόμον πρῶτον, καὶ τὸν περὶ κηρυγμάτων δεύτερον, τρίτον δὲ, τὸ μέγιστον, ὡς οὐδὲ ἄξιός ἐστι τῆς δωρεᾶς. Et Demosthenes, §. 32. Ἦγοῦμαι τοίνυν λοιπὸν εἶναί μοι περὶ τοῦ κηρύγματος εἰπεῖν, καὶ τῶν εὐθυνῶν. Ita nos SCta insigniora aliquando emphatice describimus, v. g. ut cum dicamus, *Bill of Citations, Statute of Limitations, &c.* Quod ideo sedulo præmonui, quoniam, cum omnis de legibus disceptatio, præsertim adeo vetustis et ætate

ipsa marcescentibus, subtilior et confragosior esse soleat, tum Æschines, si qua in ea re sit auctoritas Demosthenis, adversarii ejus, dum de iis disputabat, obscuritatem quandam majorem, mentemque difficiliorē, malis artibus, ei argumento infuderit, ἐκ παλαιῶν, ut ait ille, χρόνων καὶ ψηφισμάτων πολλῶν ἐκλέξας, ἃ μήτε προήδει μηδεὶς, μήτ' ἂν ᾤθηται τήμερον ῥηθῆναι, διαβάλλον καὶ μετενεγκὼν τοὺς χρόνους, καὶ προφάσεις ἀντὶ τῶν ἀληθῶν ψευδεῖς μεταθεῖς τοῖς πεπραγμένοις: Demosthenes, §. 66. Rursusque, §. 33. Τῶν μὲν λόγων, οὓς οὗτος ἄνω καὶ κάτω διακυκλῶν ἔλεγε περὶ τῶν παραγεγραμμένων νόμων, οὔτε μὰ τοὺς θεοὺς οἶμαι ὑμᾶς μαθάνειν, οὔτ' αὐτὸς ἠδυνάμην συνεῖναι (vel συνιέναι) τοὺς πολλοὺς. Unde minus mirari soleo, doleo tamen sæpissime, studiosos nonnullos, in ipso aditu causæ, ingrata et quasi horridiore oratione, ut existimare solent, deterritos atque exanimatos, ad summam et maximam, quæ unquam enituit, eloquentiam nunquam penetrare aut pervenire potuisse. Verum et hæc mea præmonita, et quæ dum ipsa pertractantur argumenta, dicturus ero, eam omnem molestiam, si non prorsus tollere, at levare aliqua ex parte et recreare posse spero.

Demosthenes, cum ad defensionem accedat, meritis in Remp. fretus, et plurimis benevolentia signis, eam partem disputationis, quæ in Legibus continetur, et in qua inferior esse creditur, στρατηγικῶς πάνυ, (ut ait ille Rhetor in *Argumento*) atque ut Imperatorem exercitatum decebat, in mediam orationem conjecit. Et tamen sæpius isti honores Demostheni deferebantur verbis iisdem, atque iisdem conditionibus, quibus nunc Ctesipho deferebat: Æschine ipso neutiquam interpellante. Quod

tamen factum potius oportuit, quam nunc denuo litis persequi, postquam ea ratio Ctesiphontis, quam nunc convellere instituerat, et diuturnitate Temporis, et repetitione Honoris, et præsumptione Juris, aliquod auctoritatis consecuta esse videretur. Eam argumentationem latius pertractat *Demosthenes*, §. 65. Ταῦτα τὰ ψηφίσματα, ἃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὰς αὐτὰς συλλαβὰς, καὶ τὰ αὐτὰ ῥήματα ἔχει, ἅπερ πρότερον μὲν Ἀριστόνικος, νῦν δὲ Κτησιφῶν γέγραφεν οὕτως: καὶ ταῦτ' Αἰσχίνης αὐτ' ἐδίωξεν αὐτὸς, οὔτε τῷ γραφασμένῳ συγκατηγόρησε. Exstat quidem, ut ait ille, illud Decretum Aristonici, iisdem pene verbis exaratum, §. 26. Exstant etiam, §. 34, Decreta pariter, quæ Nausicli, quæ Charidemo et Diotimo, quorum causa a causa Demosthenis non abhorrebat, eosdem honores deferebant, quos nunc rogat Ctesipho Demostheni decerni. Πολλάκις μὲν ἐστεφανώθη, [*Demosthenes*] πρότερον μὲν ὑπὸ Δημομελοῦς, Ἀριστονίκου, Ὑπερίδου, χρυσῷ στεφάνῳ, τελευταῖον δὲ ὑπὸ Κτησιφῶντος· καὶ γραφέντος τοῦ ψηφίσματος παρανόμων ὑπὸ Διοδότου, καὶ Αἰσχίνου, ἀπολογούμενος ἐνίκησεν, ὥστε τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων τὸν διώκοντα μὴ μεταλαβεῖν. Auctoris, qui *Plutarchi* nomen ementitus, vitas X Oratorum conscribillavit, hæc sunt verba. In quibus cum parum est aut nihil, quod reprehendo, attamen cum, sui quasi immemor, ad finem libelli istius adjecit, Πρῶτος ἔγραψε στεφανώθῆναι αὐτὸν χρυσῷ στεφάνῳ Ἀριστόνικος Νικοφάνους Ἀναγυράσιος, ὑπωμόσατο δὲ Διώνδας, in iis, inquam, multa sunt, ubi *Plutarchi* diligentiam, prudentiam, et fidem desidero. Namque ex decreto ipso Aristonici, quod exstat apud *Demosthenem*, ut dixi, constat eum fuisse domo *Phrearrium*, non *Anagyrsium*, ut voluit ille *Plutarchi* Simius. Deinde non

id *primus* tulit Aristonicus, siqua sit Demostheni fides, aut si Demosthenis mentem ego rite intelligere possim. Sic ille, §. 26. *Στεφανωσάντων τοίνυν ὑμῶν ἐμὲ ἐπὶ τούτοις τότε, καὶ γράψαντος Ἀριστονίκου τὰς αὐτὰς συλλαβὰς, ἄσπερ οὐτοσὶ Κτησιφῶν νῦν γέγραφε, καὶ ἀναρρήθεντος ἐν τῷ θεάτρῳ τοῦ στεφάνου, καὶ δευτέρου κηρύγματος ἤδη μοι τούτου γιγνομένου, οὗτ' ἀντεῖπεν Αἰσχίνης παρῶν, οὔτε τὸν εἰπόντα ἐγράφατο.* Quæ tamen verba aliter Wolfius accepisse videtur. Postremo denique liquet ex §. 64, et seqq. non intercessisse Diondam isti Rogationi, quam tulit Aristonicus, verum isti, quæ prior lata fuit sive a Demomele, necessario Demosthenis, sive ab Hyperide, sive ab aliis quibuslibet. Intercessit enim olim, quemadmodum Æschines *παρανόμων* peregit hanc Rogationem, quæ in Demosthenis gratiam proponebatur, et, ut Æschines pariter, causa cecidit, et quintam partem suffragiorum non tulit.

Reliquum est, ut de Tempore, quo acta fuerit hæc causa, atque habitæ orationes, aliquid dicerem. Idque, ut lectorem meum demereri potuissem, verbis ipsissimis disertissimi scriptoris, qui me oratione superat, repræsentari curavi.

“ Aliquid de tempore, quo perorata fuit hæc oratio, dicendum est. Dixit Æschines, §. 93. *ἡμερῶν μὲν ὀλίγων μέλλει τὰ Πύθια γίνεσθαι.* Unde necessario colligimus, hoc iudicium incidisse in tertium aliqujus Olympiadis annum. Nam Pythicus Agon semper in tertium Olympiadis annum recurrebat. Rursus ait, §. 52. *Ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ἔξω ἄρκτου καὶ τῆς οἰκουμένης ὀλίγου δεῖν πάσης μεθειστήκει.* Loquitur autem, ut ait ibi, *ὑπὲρ τῶν νυνὶ καθεστηκότων.* [§. 52.] id est, *de statu rerum, ut tunc erat.* Hæc au-

tem tam longinqua Alexandri expeditio evenit anno post pugnam in Arbelis pugnatum, quæ incidit in annum, quo Aristophanes erat Archon Athenis, mense Pyanepsione, ut nos docet Arrianus, lib. iii. Post Aristophanem vero Aristopho fuit Archon. Ergo Aristophonte Archonte orationem hanc oravit Æschines, et concordat is annus cum iis, quæ dixit de Pythiis imminentibus. Nam Aristopho fuit Archon anno tertio Olympiadis cxii. Pythia autem Mæmacterione mense vel circiter celebrabantur, ut conjicitur ex Demosthenis oratione *de Corona* [§. 12.] et oratione *de vitiosa legatione*, [p. 157. l. ult. *Edit. Cantab.*] simul collatis. Nam in oratione *de Corona* recitat decretum mense Mæmacterione factum, dum Philippus Phocensis evertēbat: oratione vero *de falsa legatione* ait ob eas turbas non potuisse Atheniensis mittere Theoros ad Pythia. Ex supra notatis igitur necessario concluditur, hanc orationem *contra Ctesiphontem* pronunciatam fuisse Aristophonte Archonte, anno tertio Olympiadis cxii. mense Pyanepsione finiente, vel Mæmacterione incipiente. Hæc scripseram, cum incidi in locum Plutarchi in *Demosthenis vita*, et maxime gavisus sum, cum eum vidi meam sententiam firmare. Ait enim expresse, Aristophonte Archonte hoc iudicium factum fuisse." Hæc *Palmerius*, homo eruditus, in *Exercitat. ad Æschinem*.

Ex Actore quidem liquet, institutam fuisse litem ante obitum Philippi, in iudicium vero adductam, Alexandro jam rerum potito, et in Persiam profecto. Unde, ait ille, §. 78. *innuere potuit De-*

mosthenes, me hanc causam suscepisse, ut Alexandri gratiam aucuparer, cum ἀπηνέχθη ἡ γραφή, Φιλίππῳ adhuc vivente, πρὶν Ἀλέξανδρον εἰς τὴν ἀρχὴν καταστῆναι? Audi etiam *Ulrianum*, ad init. *Orat. de Fœd. Alexandr.* Ὁ περὶ Στεφάνου λόγος μεταγενέστερός ἐστι ταύτης τῆς δημηγορίας. Ὁ μὲν γὰρ εἴρηται ἐν ἀρχῇ τῆς κατὰ Ἀλέξανδρον καταστάσεως· ὁ δὲ περὶ Στεφάνου λόγος, Ἀλεξάνδρου ὄντος ἐν Ἰνδοῖς ἢ ἐν Πέρσαις. *Acta, inquit Dionys. Halic. ad Ammœum, Aristophonte Præ-tore, ἐνιαυτὸν μετὰ τὴν ἐν Χαιρωνείᾳ μάχην, ὀκτῶ δὲ μετὰ τὴν Φιλίππου τελευτήν, καθ' ὃν χρόνον Ἀλέξανδρος τὴν ἐν Ἀρβήλοις ἐνίκα μάχην.* Quem locum emendat illustris-simus *Bentleius, de Phalaride*, pag. 528. ὁ γδὲ μὲν ἐνιαυτῷ μετὰ τὴν ἐν Χαιρωνείᾳ μάχην, ἕκτῳ δὲ μετὰ τὴν Φι-λίππου τελευτήν.

Ecce enim Olymp. cx. 3. Res Cheroneæ.

cxI. 1. Philippi interitus.

cxII. 3. Agitur C. Ctesiphontem.

Veruntamen idem olim suboluit *Meursio*, qui pa-riter etiam numeros istos emendat *iv. de Archont.* 13.

Eodem jure et judicio emaculat ille *Meursius* in l. c. *Plutarchi* textum in *vita Demosthenis*. Istius enim codd. etiam invasit mendum, dum in hoc argumento versatur, nempe in ætate harum ora-tionum. Nam certissimum est, inter Præturam Aristophontis Olymp. cxII. 3. in qua hæc causa agebatur, et res gestas Cheroneæ, Olymp. cx. 3. octo annos solummodo numerari, non *decem*, ut scribi solet in *Plutarchi* vulgatis. Sed totum lo-cum istum exscribo, cum ob alia, tum quod multa contineat ad historiam atque ad laudem hujus ora-

tionis pertinentia. Εἰσῆχθη ἡ περὶ τοῦ Στεφάνου γραφή κατὰ Κτησιφῶντος, γραφεῖσα μὲν ἐπὶ Χαιρώνδου Ἄρχοντος, μικρὸν ἐπάνω τῶν Χαιρωνικῶν, κριθεῖσα δὲ ὕστερον δέκα (ὀκτῶ) ἔτεσιν ἐπ' Ἀριστοφῶντος. Γενομένη δὲ ὡς οὐδεμία τῶν δημοσίων περιβόητος, διὰ τε τὴν δόξαν τῶν λεγόντων, καὶ τὴν τῶν δικαζόντων εὐγένειαν, οἱ τοῖς ἐλαύνουσι τὸν Δημοσθένην τότε, πλεῖστον δυναμένοις καὶ Μακεδονίζουσιν, οὐ προήκαντο τὴν κατ' αὐτοῦ ψῆφον, ἀλλ' οὕτω λαμπρῶς ἀπέλυσαν, ὥστε τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων Αἰσχίνην μὴ μεταλαβεῖν. Sed errorem hunc alii, præter *Meursium*, deleverunt. Verum ex iis, qui bonas horas *Plutarcho* impenderunt, nemo, si *Casaubonum* τὸν πᾶν excipias, vidit in his verbis atque in hoc calculo, *denuo* ab isto scriptore esse erratum. Id ille adnotavit ad oram exemplaris sui, quod nunc in Bibliotheca Regia Cantabrigiæ adservatur. Nam instituta erat hæc causa non *supra*, id est, *ante*, prælium Chæronense, sed *post* istud infortunium, scil. statim, et priusquam annus se vertebat. Quæ si vera sunt, recte observavit Vir ille magnus, aut *κατωτέρω* in *Plutarcho* esse rescribendum, aut bonum auctorem suam fefellisse memoriam.

Enim vero ut de his omnibus meam exponam sententiam, quædam sunt, quæ propemodum suadent neutro in loco sollicitandum esse *Plutarchi* textum. Quis enim non intelligit (si vera sint hæc verba *Ciceronis* in *Proœm.* suæ versionis, scil. *Hanc mulctam Æschines a Ctesiphonte petiit quadriennio ante Philippi Macedonis mortem, sed iudicium factum est aliquot annis post, Alexandro jam Asiam tenente*) Quis, inquam, non intelligit, et eandem supputationem a *Plutarcho* fieri, recte-

que posse scribi, et ἐπάνω τῶν Χαιρωνικῶν, et κριθεῖσα δέκα ἔτεσιν ὕστερον? Uti ex hac notatione liquebit, scil.

Olymp. cx. 1. Instituta Causa Ctesiphontis.

3. Prælium Chæronense.

CXI. 1. Philippi Interitus.

CXII. 3. Habita Causa.

Verum enim vero *Ciceronis* computum non lubens admiserim. Prælium illud infeliciter ab Atheniensibus gestum, ut modo vidimus, huic contentioni ansam dedit atque occasionem. Tum autem porro libellus *Æschinis*, sive istius actionis, quam intentavit formula accusatoria, hodie bonis avibus exstat, sc. apud *Demosthenem*, §. 17. ubi diserte dicitur, causam eam fuisse institutam ἐπὶ Χαιρωνίδου ἀρχοντος, id quod perficit atque concludit eam rem, quam volo.

Et huc usque omnia satis dilucide, satis prospere et expedite. Verum ignorantiam meam non dissimulabo; neque quod me male habet, habiturum certe semper, id celabo lectorem meum. *Æschines*, ut modo dictum est, actionem sive litem intentavit Chæronida, sive Chæronida, prætore, et quidem mensis Elaphebolionis die sexto, qui mensis erat anni numero nonus. Restabant scil. ante solstitium æstivum, quo tempore annus Atticus incipiebat, menses utique tres, MUNYCHIO (*Suidas* itaque aut *Suidæ* librarii male mensem istum δεύτερον vocant, cum δέκατον potius exarassent. Verum in scriptis codd. error numeralium est infinitus. Pergo) THARGELIO, SCIRRHOPHORIO. Quacunque vero in anni parte menses isti collocentur, licet de

ea re nulla est controversia, constat eum esse ordinem et consequentiam, quam posui; qui in aliis dissentiunt, in eo concordant. Quidni enim non concordarent? Jam autem, si Æschines diem dixit Ctesiphonti, mense *Elaphebolione*, quem putassis FEBRUARIUM esse, anni CX. 3. sive præturæ Chærondæ; dixerit vero, quod decretum de Demosthene, quinto abhinc mense, *Pyanepsione*, *Septembri* scil. rogaverat; jam autem decretum illud Ctesiphontis merita Demosthenis in *muris reficiendis* recusaverat; unde possit fieri, qua machina aut industria, qua chronologica peritia aut artificio illud mox explicabimus, quod *Thargelione* demum mense, qui in ejusdem anni sive præturæ APRILEM desinentem, vel etiam MAII initium incidit, ista *curatio murorum reficiendorum* fieri cœpta sit? Æschines enim in hac oratione, §. 12. verbis apertis, Ἐπὶ Χαιρώνδου ἄρχοντος, Θαργηλιῶνος μηνὸς δευτέρᾳ φθίνοντος, ἐκκλησίας οὔσης, ἔγραψε ψήφισμα Δημοσθένους, ἀγορὰν ποιῆσαι τῶν φυλῶν, Σκιρροφοριῶνος δευτέρᾳ ἰσταμένου, καὶ τρίτῃ—ἐλέσθαι τοὺς ἐπιμελησομένους τῶν ἔργων ἐπὶ τὰ τεῖχη. Ecce nodum non me *Davo*, sed *Œdipode* quopiam dignissimum!

Interea tamen scriptor est perquam eruditus, et chronologiæ Atticæ peritissimus, qui ad has ceterasque ejusmodi spinas ex his orationibus evelendas sedulo se accingit. Is est optimus et celeberrimus *Edoardus Corsinius* in *fastis Atticis*. Cujus cum ingenium, judicium, diligentiamque ita laudem, ut nihil non pene ei detulerim, tum insignem ejus humanitatem ita quoque sum expertus, ut eum non ægre laturum intelligam, si ab ejus

hypothesi, rationibus victus, discedam. Contendit vir doctissimus institutam esse ab *Æschine* hanc litem *c. Ctesiphontem* ante præturam Chærondæ, adeoque antequam ad Chæroneam esset pugnatum. Meminerit lector, illius præturam incidisse in Olymp. cx. 3. exorsam quidem a mense *Hecatombaone*, clademque illam Chæronensem contigisse istius magistratus mense *Metagitnione*. Verum est. Fateor. Magistratum iniit, ut inire solebant Athenis, mediam circiter æstatem, sive mense, quem nos *Junium* vocamus: dimicatum est autem Chæroneæ, proximi mensis, *Metagitnionis* scil. die septimo. Ita enim *Plutarchus* in *Camillo*, p. 305. tom. i. Ἀνάπαλιν δ' ὁ Μεταγειτυῶν, ὃν Βοιωτοὶ Πάνεμον καλοῦσιν, Ἕλλησιν οὐκ εὐμενῆς γέγονε. Τούτου γὰρ τοῦ μηνὸς ἑβδόμη καὶ τὴν ἐν Κρανῶνι μάχην ἠττηθέντες ὑπ' Ἀντιπάτρου τελέως ἀπώλοντο, καὶ πρότερον ἐν Χαιρωνείᾳ μαχόμενοι πρὸς Φίλιππον ἠτύχησαν. Ideoque scribit vir doctissimus, si dicam hanc scripsit *Æschines* mense *Elaphebolione*, *Februario* puta, ante prælium Chæronense, eique Chærondæ, sive Chæronidæ, nomen inscripsit, non potuit esse ille magistratus annus, qui suscepit munus suum circa *Junium* proxime sequentem. Proinde, *Ctesiphontis* decretum, quocunque mense, quacunque Prætura latum, prius sit necesse est ista actione *Æschinis*, qua impetitur est, et dica, quæ scribebatur. Deinde decreto isto *Ctesiphontis* cum prius etiam fuerit decretum aliud *Aristonici*, *de Coron.* §. 26. quod similiter ille in gratiam *Demosthenis* tulit (præcessisse autem ipse *Demosthenes* non semel affirmat, §. 26. et §. 65.) plane constat, Chærondam,

sive Chæronidam, in illo Aristonici decreto adscriptum, alium fuisse et priorem quoque magistratum, ac illum qui obtinebat præturam demum Olymp. cx. 3. Multo minus idem magistratus potuit esse, cujus in prætura, ut ait *Æschines*, §. 12. tulit Demosthenes, ut de muris reficiendis civitas provideret. Hoc enim negotium, atque ista curatio ætate anteibat omnia ea, quæ modo memoravimus, et Ctesiphontis certe, si non Aristonici, rogationi causam dedit et originem. Vides, mi lector, omnia hæc ea qua potui diligentia recensita. Quid ergo fiet de isto Chæronda, qui toties, atque, ut dicitur, extra oleas, occurrit? Norunt omnes, qui bonis auctoribus bonas horas impendunt, multos subinde apud antiquos dici eum magistratum Athenis gessisse, quorum nomina in serie Archontum, atque in fastis, quos vocant, perpetua serie contextis, non reperiuntur. Horum catalogum concinnavit *Meursius* vir eruditus et laboriosus, in Commentario *de Archontibus Atheniensibus*, cap. ult. Et, ut id obiter notem, plures istius sortis atque conditionis in hoc uno libro *Demosthenis de Corona* occurrunt, quam ab alio quocunque vetusto scriptore memorantur. Statuit ergo vir politissimæ literaturæ, *Corsinius*, Chærondam illum, qui magistratum gessit Olymp. cx. 3. verum fuisse, vel fieri potuisse, prætorem, eum quem dicere solemus *Eponymum*, a quo scil. annus cognominatur. Ait porro, lege et moribus obtinuisse, ut, si Eponymus qui fuerit, concioni non interesset, scil. aut morbo impeditus, aut defunctus, aut abrogatus, tum præsidere soleret ex ceteris VIII. Archontibus

unus, cujus adeo nomen Psephismatibus, et monumentis publicis eodem jure et ritu præponeretur, quo illius præscribatur, qui primarius Archon fuit, atque eo munere perpetuo fungebatur. Proinde concludit, temporum habita ratione, (ea scilicet quam modo concinnavimus) Chærondam illum, quo Archonte Demosthenes muris reficiendis præficietur, (*Æsch.* §. 12.) ex qua re omnis hæc profluxit contentio, *Pseudonymum* fuisse Archontem, scilicet non illum verum et principem prætorem, qui fastos consignavit, verum ex IX. Viris unum, qui Olymp. cx. 1. absente *Theophrasto*, vero et perpetuo istius anni prætore, curiæ eo die præsidebat, quo eæ res gestæ sunt. Pariter Chærondas ille, cujus nomen inscriptum est *Æschinis* libello, quo Ctesiphontem impetivit, sexta Elaphebolionis die, §. 17. ejusdem fuit loci atque ordinis, scilicet qui absente *Lysimachide* Eponymo Olymp. cx. 2. forte fortuna præsidebat in senatu, cum actio erat instituta. Anno deinde proximo, scilicet Olymp. cx. 3. idem ille *Chærondas*, sive fuerit alius ejusdem nomenclaturæ, præturam proprio et primario jure obtinuit. Hæc vir optimus atque ingeniosissimus, summa industria, atque incredibili literarum subsidio, in *Fastis Atticis*, Dissertt. II. et VIII. Quodcumque demum statuatur de *toto isto grege* prætorum pseudonymorum, interea tamen, cum omne id, quod ad Chærondam nostrum spectat, eo unico nitatur fundamento, quod *Æschines dicam Ctesiphonti scripserit ante cladem Chæronensem*, idque auctoritate *Plutarchi*, *Ciceronis*, atque adeo ipsius *Æschinis*, evinci credit et stabiliri posse: et con-

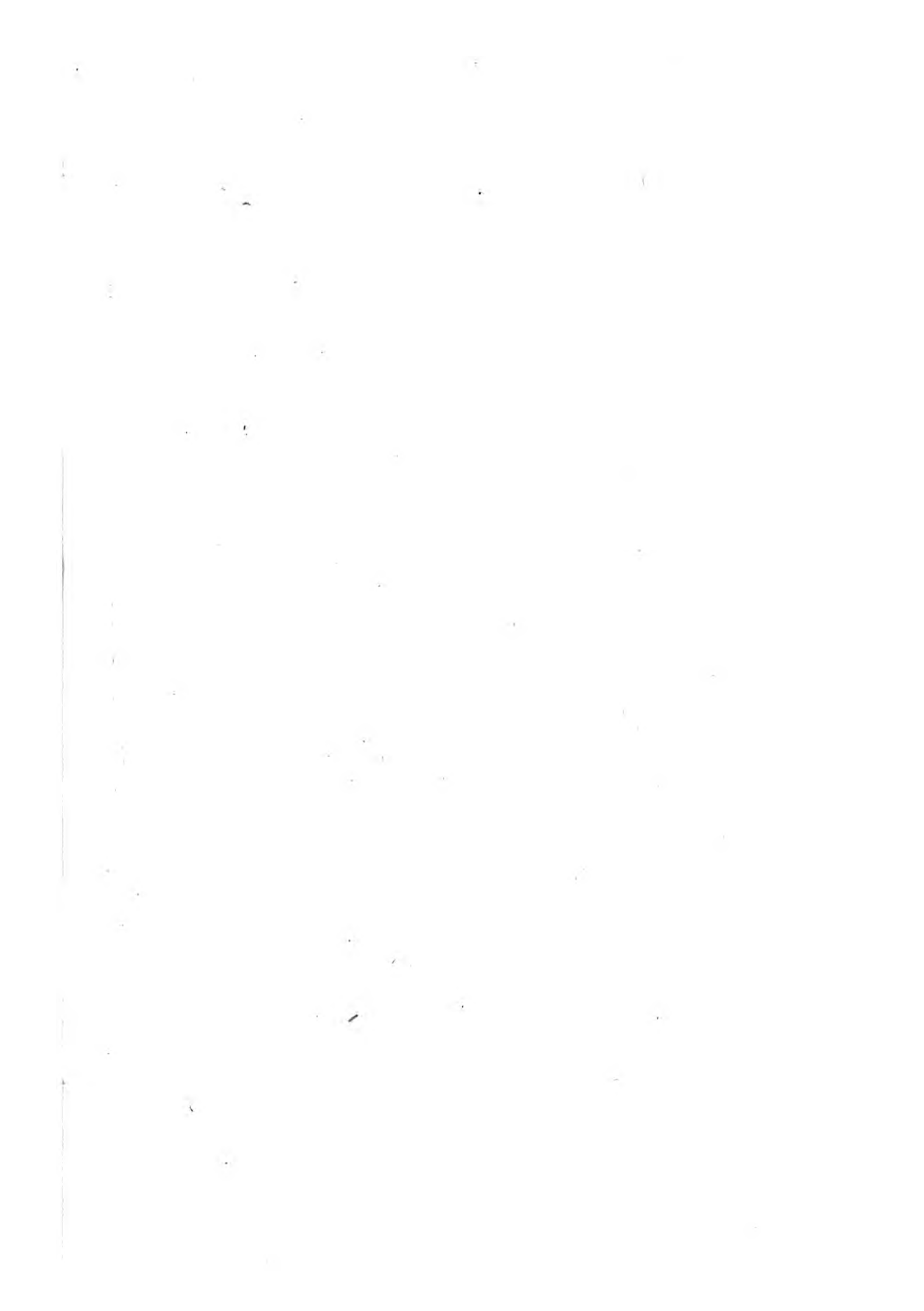
tra, cum me minus moveat *Plutarchi* non magna ubique auctoritas, non ipsius denique, quanta quanta sit, *Ciceronis*, si *Æschines* contrarium dixerit, age, lege agamus, et contestatâ inter nos, ut dicitur, lite, *Æschinem* ipsum excitabo, quo teste *adeo non videbitur actio illa ab eo instituta, antequam Chæronense bellum insurgeret, ut disertissime affirmabit, hanc ab eo fuisse institutam post vulnus illud ab Atheniensibus acceptum.* Adducitur *Æschines* a viro ipso eruditissimo, *Dissert. VIII. §. 23.* quasi his verbis usus, scil. *Dudum, Philippo vivo, instituta est hæc actio, verum bello ingruente, non fuit otium persequendi jus, cum de salute potius tota civitas cogitaret, quam ut pœnas repeteret ab uno cive contra fas et mores corolla donatum.* *Honestâ sane oratio! Et mirum, ni causa viceris! Verum ea oratio ex duobus diversis locis auctoris nostri consuitur.* In priori, §. 78. ait *Ἀπηνέχθη ἡ γραφή, ἔτι Φιλίππου ζῶντος.* Concedo. Id semper verum esse credidi. Quid vero est id quod addit? Ubinam est illud quod restat sententiæ? sc. §. 82. ubi nihil de bello actiones legis dirimente, sed contraria prorsus omnia. Dicit ibi orator planissime: *Demosthenes insolenter ab accusatoribus rogat, cur me nunc tandem in iudicium vocatis ob remp. male gestam, et, a me, ut perhibetis, pessundatam? Cur non eo tempore potius obstitistis, quandiu salva erat, ut procellam istam, melioribus usa consiliis, resp. devitare et declinare poterat. His dictis respondere pro iis possum. Excitato bello illo et tumultu, nobis non fuit otium pœnas a te repetendi, sed de salute omnium fuimus solliciti. Et ego præsertim.*

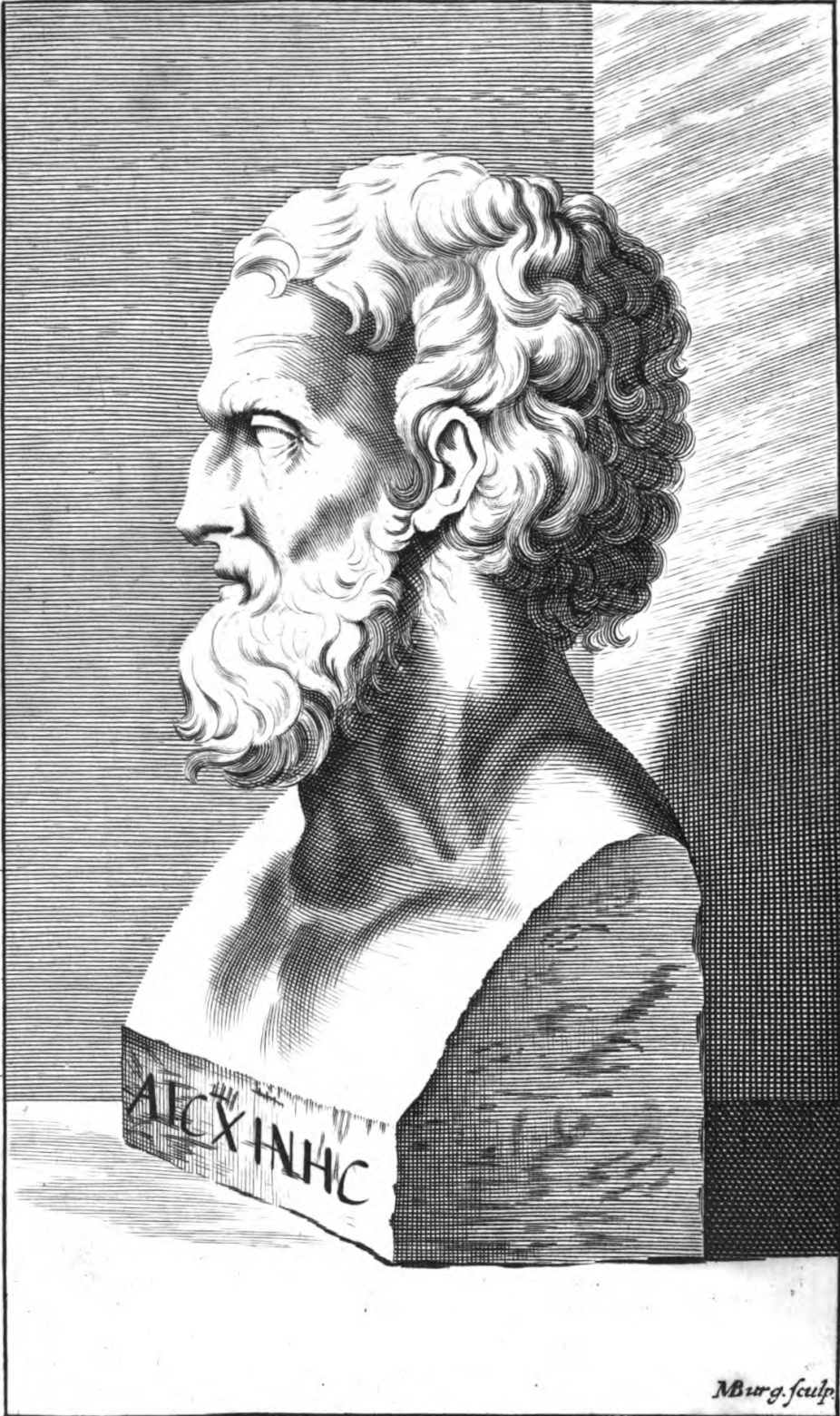
reip. causa aberam ad exteras civitates legatus missus. Post ea tempora, cum tu ista impunitate non contentus, præmia etiam et honores tibi decerni postulasti, et civitatem, quam olim perdidisti, nunc præterea ridiculam universæ Græciæ reddidisti, tum denique otium nactus et opportunitatem, tum demum, inquam, obstiti, atque accusationem hanc institui. Apponam Græca, ut eruditus lector sentiat me bona fide secum egisse. Ἐπερωτώη δὲ τοὺς συκοφαντηθέντας ἐκ τῆς πολιτείας ἐπ' ἐκείνων τῶν καιρῶν, ὅτε ἐνῆν σώζεσθαι, διὰ τί αὐτὸν οὐκ ἐκώλυσαν ἑξαμαρτάνειν· ἀποκρίνοιντο δὲ * * * τὸ πάντων τελευταῖον, ὅτι τῆς μάχης ἐπιγενομένης οὐκ ἐσχολάζομεν περὶ τὴν σὴν εἶναι τιμωρίαν, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆς πόλεως ἐπρεσβεύομεν· ἐπειδὴ δὲ οὐκ ἀπέχρη σοι δίκην μὴ δεδωκέναι, ἀλλὰ καὶ δωρεὰς αἰτεῖς, καταγέλαστον ἐν τοῖς Ἑλλησι τὴν πόλιν ποιῶν, ἐνταῦθ' ἐνέστην καὶ τὴν γραφὴν ἀπήνεγκα. Quo quid liquidius, quid certius aut indubitatus esse possit?

Quod ad eventum hujus litis spectat, sufficit dicere, eum, qui in foro semper dominabatur, hic dominari maxime; Æschinemque in exilium cecidisse. Eam historiam latius persequor in Vita, quam texo, horum oratorum, ubi commodius recensere possim quicquid ab antiquis de ea re memoriæ proditur.

At priusquam manum de tabula, liceat præmonere, a vetustioribus lexicographis quædam ex oratione Æschinis citari, quæ hodie in ea minime leguntur. Veluti, cum talem glossam in *Harpocratiōne* reperiamus, sc. Παραβάλοιτο, ἀντὶ τοῦ Παραπέμψαιτο. Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος. Quod exscripsit *Suidas*. Nihil tamen reperio per totam orationem,

quod cum istis verbis vel minimam habet similitudinem. *Suidas* etiam et hunc quoque articulum exhibet; *Φιλουργός*. οὗτος ἄσωτος ὃν ἐφωράθη ἐν Ἀθήναις τὰ ἱερὰ συλήσας, καὶ τὸ Γοργόνειον ὑφελόμενος, ὡς Ἴσοκράτης λέγει. μέμνηται τούτου *Αἰσχίνης* ἐν τῷ κατὰ *Κτησιφώντος*. Hodie non occurrit. Novi tamen quid de ea re statuendum sit: et lectorem benevolum non pœnitebit consulere, quæ adnoto ad pag. 417. *Edit. Cantab.* hujusce orationis. TAYLOR.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΚΤΗΣΙΦΩΝΤΟΣ

ΛΟΓΟΥ.

ΚΤΗΣΙΦΩΝ ἔγραψε ψήφισμα, “ Στεφανῶσαι Δημο-
“ σθενὴν Δημοσθένους Παιανίεα χρυσοῖ στεφανῶσαι καὶ ἀνα-
“ γορευσαὶ τὸν στεφανὸν ἐν τῷ θεάτρῳ Διονυσίοις ^a τρα-
“ γῶιδων, ὅτι διατελεῖ τὰ ἀριστα λεγῶν καὶ πράττων
“ τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων.” Τοῦτο τὸ ψήφισμα ἔγραψατο
Ἀισχίνης παρανόμων, καὶ εἰσάγει κεφάλαια γενικὰ τρία·
ἐν μὲν, ὅτι ὑπεύθυνον ὄντα τὸν Δημοσθένην ἐστεφάνωσε, τοῦ
νόμου κελεύοντος, “ μὴ ἐξείναι ὑπευθύνον ἀρχόντα στεφα-
“ νουν.” ^b περὶ οὐσίας. δεύτερον δὲ, ὅτι ἐν τῷ θεάτρῳ ἀνεκλή-

^a τραγωδῶν] F. addendum και-
νῶν [Deerat enim ante *Wolfium*]
vel τραγωδοῖς καινοῖς. In Auctore
est [§. 14.] τραγωδῶν ἀγωνιζομένων
καινῶν, et [§. 15. et §. 18.] τρα-
γωδοῖς ἐν τῷ θεάτρῳ. WOLFIIUS.

Ibid.] Utinam addidisset τρα-
γωδῶν τῇ καινῇ. Nam, ut recte re-
putat. Vir doctissimus, *Æschines*
in libello contra *Ctesiphontem*
dato, in Formula sc. Actionis,
quæ occurrit apud *Demosthenem*,
§. 17. postquam scripsisset ἐν τῷ

θεάτρῳ, Διονυσίοις τοῖς μεγάλοις, τρα-
γωδοῖς καινοῖς, subjungit, paulo in-
fra, ἐν τῷ θεάτρῳ, Διονυσίοις, τραγω-
δῶν τῇ καινῇ. Vir ille doctissimus
est *Cel. Perizonius* ad *Ælian.* V.
H. l. ii. c. 13. qui de hac con-
structione, τραγωδοῖς καινοῖς, erudi-
tissime disputat. Iis conferenda
sunt omnino, quæ habet ὁ μέγας
Hemsterhus. ad *Lucianum* in *Ti-
mone*, §. 51. TAYLOR.

^b περὶ οὐσίας] De essentia seu
natura rei. Alias valet idem, quod

ρυξε τὸν στέφανον, ἀπαγορεύοντος τοῦ νόμου, “ μηδενα στε-
 “ φανουν εν τωι θεατρωι.” ^c περὶ ποιότητος. τρίτον καὶ τε-
 λευταῖον, ὅτι καὶ τὰ ψευδῆ ἔγραψεν ἐν τῷ ψηφίσματι·
 οὐκ εἶναι γὰρ καλὸν καὶ ἀγαθὸν τὸν Δημοσθένην, οὐδὲ ἄξιον
 τοῦ στεφάνου. καὶ τοῦτο εἰς τὸ παράνομον ἀνακτέον, ἐπειδὴ
 καὶ νόμος ἐστὶν ὁ κωλύων τὰ ψευδῆ γράφειν ἐν τοῖς ψη-
 φίσμασιν. ἐστὶ δὲ περὶ ποιότητος. ^d ὑποφορὰς δὲ λαμβάνει
 γ. πρὸς μὲν τὸ πρῶτον δισσωῶς ἐροῦντος Δημοσθένους, ὅτι
 οὐκ ἦν ἀρχων, οὐδὲ ἐστὶν ἀρχὴ ἢ τῶν τειχῶν οἰκοδομῆ, ἀλλὰ
 διακονία τις καὶ ἐπιμέλεια, εἰ δὲ καὶ ἀρχὴ, τῷ γε ἐπίδε-
 δωκέναι ἐκ τῶν ἰδίων, καὶ μηδὲν εἰληφέναι ^e ἐκ τῆς πόλεως
 οὐκ ἦν ὑπεύθυνος. περὶ ποιότητος ἀμφότερα. πρὸς δὲ τοῦτο
 Αἰσχίνης εἰσάγει στοχαστικὸν κεφάλαιον, οὐ μέντοι κατα-
 σκευάζει· εἰ δὲ μὴ παρ’ ἑαυτοῦ ἐπέδωκεν, ἀλλ’ εἶχε παρὰ
 τῆς βουλῆς εἰς τοῦτο δέκα τάλαντα. περὶ οὐσίας. πρὸς δὲ τὸ
 δεύτερον κεφάλαιον παρεχομένου Δημοσθένους νόμον ἕτερον,
 κελεύοντα ἀνακηρύττειν ἐν τῷ θεάτρῳ, ἂν ψηφίσηται ὁ δῆμος,
 Αἰσχίνης οὐ περὶ τῶν πολιτικῶν αὐτὸν εἶναί φησιν, ἀλλὰ
 περὶ τῶν ξενικῶν στεφάνων. ^f περὶ οὐσίας. πρὸς δὲ τὸ τρίτον

εἰ ἐστὶ; *An sit?* Et est quæstio
 Status Conjecturalis. Sed hic De-
 mosthenes *τειχοποιῖαν* negat esse
 ἀρχὴν, quod Finitionis esse dicas:
 ut et illud, cum negat sibi refe-
 rendas esse rationes liberalitatis
 suæ, Status Juridicalis. Verte, *re-
 spicit naturam causæ et essentiam.*
 Demetrius Ducas, “Ἐπαρξίς μὲν στο-
 χασμὸν, ἰδιότης ὀρισμὸν, ποιότης ἰα’
 στάσεις ποιεῖ. WOLFIUS.

^c περὶ ποιότητος] *De Qualitate.*
 Cum Theatrum locus sit, videtur
 potius πρὸς τὸ ποῦ pertinere. Sed

quia de Civibus et Hospitibus
 distincta lex est, potest huc re-
 ferri. IDEM.

^d ὑποφορὰς] Quas Ulpianus ἀν-
 τιθέσεις, ἀντιπίπτοντα et ἀντικείμενα
 vocat, sed distinctione adhibita.
 IDEM.

Ibid.] *Etruscus* sic vertit: *Et
 preoccupa tre obiettoni.* TAYLOR.

^e ἐκ τῆς] Forte, ἐκ τῶν τῆς. Li-
 cet vulgata defendi forte possit ex
 §. 57. MARKLAND.

^f περὶ οὐσίας] F. περὶ ποιότητος,
 ut supra. WOLFIUS.

πολλὰ κατὰ μέρος. Οἶεται δὲ τὸν Δημοσθένην εἰς δ' καιροὺς διηρηκέναι τὴν ἀπολογίαν, τὰ πράγματα ^ε καθέκαστα εἰς τούτους μερίσαντα. Πρῶτον μὲν οὖν φησιν εἶναι καιρὸν τοῦ πολέμου τοῦ πρώτου τοῦ πρὸς Φίλιππον περὶ Ἀμφιπόλεως γενομένου, δεύτερον δὲ τὸν τῆς εἰρήνης, τρίτον δὲ τὸν τοῦ πολέμου τοῦ δευτέρου, καὶ τῆς περὶ Χαιρώνειαν ἥττης, τέταρτον δὲ τὸν παρόντα καιρὸν, τὸν περὶ τῶν πρὸς Ἀλέξανδρον πολιτευμάτων. Ἐν μὲν οὖν τῷ πρώτῳ αἴτιον αὐτὸν φησὶ γεγονέναι τῆς εἰρήνης, αἰσχροῦς οὔσης καὶ ἀδόξου, καὶ τοῦ μὴ μετὰ κοινοῦ τῶν Ἑλλήνων συνεδρίου τὴν πόλιν αὐτὴν πεποιῆσθαι· ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ, ὅτι τὸν πόλεμον τὸν πρὸς Φίλιππον αὐτὸς παρεσκεύασεν· ἐν δὲ τῷ τρίτῳ, ὅτι τοῦ ἱεροῦ πολέμου καὶ τῶν περὶ Φωκίας συμβάντων αἴτιος ἐγένετο, καὶ τῆς ἥττης τῆς ἐν Χαιρώνειᾳ, ^h πείσας ⁱ μετὰ Θηβαίων ἀραμένους τὸν πόλεμον τὸν πρὸς Φίλιππον, παρατάξασθαι· ἐν δὲ τῷ τελευταίῳ, ὅτι τὰ κατὰ τὸν Ἀλέξανδρον οὐκ ἐπολιτεύσατο. Μετὰ ταῦτα καὶ τοῦ βίου παντὸς τοῦ Δημοσθένους κατηγορεῖ, καὶ δὴ καὶ Κτησιφῶντος ἐν ὀλίγοις· ἐν οἷς ἀξιῶ αὐτὸν ὑπὲρ ἑαυτοῦ τὸν Κτησιφῶντα ἀπολογεῖσθαι. Τὰ μὲν οὖν κεφάλαια ταῦτ' εὔτιν' ἐνίκα δὲ τὸν ἀγῶνα Δημοσθένης. Μέμφονται μέντοι τινὲς τὸν Αἰσχίνην, ὅτι οὐκ ἐνδιέτριψεν ἐν τῷ παρανόμῳ, ἀλλὰ καὶ τῆς πολιτείας κατηγορεῖ τοῦ Δημοσθένους, καλῶς πεπολιτευμένου τοῦ ἀνδρός· αὐτὸς δὲ τούναντίον, τούτῳ μάλιστα ἰσχυρίζεται, λέγων οὕτως, ἔστι ^k δ' ὑπόλοιπον μέρος τῆς κατηγορίας, ἐφ' ᾧ μάλιστα σπου-

^ε καθέκαστα] F. ἕκαστα, ἢ, καθ' ἕκαστον. Etsi crebra est numerorum mutatio. IDEM.

^h πείσας] S. τοὺς Ἀθηναίους. WOLFIUS.

ⁱ μετ' Ἀθηναίων] Lego, μετὰ Θηβαίων, historia fretus. IDEM.

Ibid.] Ita Bern. quoque. Stephanus corrupte dedit Ἀθηναίων, facili errore, ut sæpe dixi. Vide Not. ad Leptineam, tom. iii. p. 75. col. 2. TAYLOR.

^k ὑπόλοιπον μέρος] Est ὑπόλοιπόν μοι μέρος, §. 19. MARKLAND.

δάξω· τούτο δ' ἐστὶν ἡ πρόφασις, δι' ἣν αὐτὸν ἀξιοῖ στεφανοῦσθαι· μὴ ποτε δὲ ἄριστα τούτο ἔπραξεν. Ἐπειδὴ γὰρ¹ εἶχε δόξαν μεγάλην παρὰ πᾶσι καὶ ὑπόληψιν ὁ Δημοσθένης, ὡς λαμπρότατα πεπολιτευμένος, εικότως ᾤθη ψυχρὸς καὶ οὐδενὸς ἀξίους φανήσεσθαι τοὺς περὶ τῶν παρανόμων λόγους, εἰ μὴ δόξαν αὐτοῖς ἐμποίησει τὴν ἐναντίαν· ὡς ἄρα ὁ Δημοσθένης κακόνους ἐστὶ τῷ δήμῳ, καὶ αἰσχροῦς καὶ ἐπιμέμπτως πεπολίτευται. Διὰ τούτου ἐσπούδασε περὶ τούτου μάλιστα, καὶ ἐν τούτῳ τῷ μέρει τῆς κατηγορίας τὸ πλεῖστον ἐνδιέτριψε. Μέμφαιτο δ' ἂν τις τὸ προοίμιον ὡς τραγικόν, καὶ περιττόν, καὶ ἐπιλόγῳ μᾶλλον εἰκός.

Ἡ στάσις τοῦ λόγου ἐστὶ πραγματικὴ ἔγγραφος, ὥσπερ καὶ ἡ τοῦ ὑπὲρ τοῦ στεφάνου· τὰ δὲ κεφάλαια δηλονότι τῆς πραγματικῆς περιέχει ἅπερ καὶ ἐκεῖ. οἷον τὸ νόμιμον, τεμνόμενον εἰς τρεῖς νόμους· τὸ δὲ δίκαιον εἰς τέσσαρας καιροῦς· ὅρα δὲ, πῶς ἐπιλογικῶς ἤρξατο ἀπὸ συνηγῶρων ἐκβολῆς, ^m ὥσπερ καὶ Δημοσθένης. Τινὲς εἶπον, ὅτι οὐκ ἔχει κατασκευὴν τὸ προοίμιον, οὐκοῦν οὐδὲ συμπέρασμα δεῖ ζητεῖν· ἀλλ' οὐκ ἐστὶν ἀκατάσκευον, ἐστὶ γὰρ αὐτοῦ κατασκευὴ, ὑπὲρ τοῦ τὰ μέτρια καὶ τὰ συνήθη μὴ γίνεσθαι ἐν τῇ πόλει. εἰ γὰρ ἡ

¹ εἶχε δόξαν μεγάλην] Non inutile erit conferre hæc Hermogenis ex tractatulo, π. μεθ. δεινот. p. 422. Edit. Crispiu. Πότε ῥήτωρ αὐξήσει χρῆσεται ἐν δίκαις, εἶτα τότε ταῖς ἀποδείξεσι; δύο καιροὶ τῆς χρήσεως καὶ μέθοδοι, ὅταν τὸ πρᾶγμα ἀμελῆται, ἢ τὸ πρόσωπον τὸ κρινόμενον ἐνδοξον ᾖ. Ταύτη τῇ τέχνῃ χρῆται Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου, καὶ ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος—Ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος ἢ τῶν παρανόμων γραφὴ ἀμελεῖται διὰ τὰς συμφορὰς τῆς πόλεως, τό, τε πρόσωπον τιμᾶται Δημοσθένους,

καὶ ἀξίωμα ἔχει. Διὰ τούτου πρότερον αὖξει, εἶτα τότε ἀποδείκνυσιν, ἵνα ἐπιστρέψῃ, καὶ ἀναγκάσῃ προσέχειν τοὺς δικαστὰς, καὶ μήτε τιμῇ τοῦ προσώπου, μήτε καταφρονήσει τοῦ πράγματος μὴ θέλωσιν ἀκούειν. Αὕτη ἡ αἰτία τοῦ καὶ τῇ αὐτῇ τάξει ἐν ἀμφοτέροις τοῖς βιβλίοις [sc. in utraque Oratione tum Æschinis, tum Demosthenis] τὰ περὶ τῶν πολιτειῶν διεξελθεῖν. TAYLOR.

^m ὥσπερ καὶ Δημοσθένης] S. ἐν τῷ τοῦ περὶ Παραπροσβείας προοιμίῳ. WOLFIUS.

αἰτία τῆς προτάσεώς ἐστὶν ἡ κατασκευὴ, ^η διὰ ^ο δὲ τὸ τὰ μέτρια μὴ γίνεσθαι ἐν τῇ πόλει αἱ δεήσεις, κατασκευὴ ἂν εἴη. ἔχει δὲ καὶ συμπέρασμα, ἐγὼ δὲ πεπιστευκῶς ἤκω, ἕως τοῦ, μείζον τῶν νόμων καὶ τῶν δικαίων.

^ρ Περὶ Αἰσχίνου. Ὅτι ἠδυνήθη νικῆσαι τὴν κατηγορίαν Εὐβούλου συναγωνισαμένου ^q κατὰ τοῦ Δημοσθένους, ἐν τῷ ποιῆσαι τοὺς δικαστὰς ἀναστῆναι, ἔτι τοῦ Δημοσθένους λέγοντος, ὡς ἐγνώμεν καὶ τοῦτο ἐν τοῖς Δημοσθενικοῖς. συνέβη δὲ αὐτῷ ἐκπεσεῖν τῆς πατρίδος ὑστερον διὰ τὸ κατηγορῆσαι τοῦ ψηφίσματος ^τ τοῦ Κτησιφῶντος, τοῦ ὑπὲρ τοῦ Δημοσθένους, ὡς παρανόμου, καὶ ὀρίσαντος τὸ πρόστιμον, εἰ μὴ δείξῃ αὐτὸ παράνομον, καὶ ἠττηθέντος, καὶ διὰ τὸ μὴ ^ς δύνασθαι καταβαλεῖν τὴν ^ε καταδίκην, ἣν αὐτὸς ὤρισε, Φυγῆ ^η χρησαμένου, ὡς καὶ τοῦτο ἐγνώμεν ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ στεφάνου. Φυγῶν δὲ τὴν πατρίδα, καὶ θελήσας ἀνελθεῖν πρὸς

^η διὰ δὲ τὸ τὰ μέτρια μὴ γίνεσθαι ἐν τῇ πόλει. WOLFIVS.

Deerant enim in exemplaribus ante *Wolfium*. Quæ similiter revocavit MS. *Askew*. TAYLOR.

^ο δὲ] F. δὴ, et, post μέτρια, addendum, καὶ τὰ συνήθη, ut in textu Auctoris. MARKLAND.

^ρ Ad finem orationis de Fals. Leg. in editione Aldina quædam occurrunt scitu digna de Æschine et hominis fortunis, quæ (sicuti et monumenta ejus vitæ quot supersint, quæ Orationibus præmisit Aldus) miror omisisse in sua editione Stephanum. TAYLOR. (sic omnia.) Atqui vos ipsi quoque illud idem, et pæne dixeram eadem omisitistis, tu Taylore, et tu Wolfi. Ecquis jam te non miretur illud mirantem. Notas in alio, quod ipse tute committis? Sed adscripserat tamen Taylor adver-

sariis suis ad Æschinem, unde referam varietates lectionis ad hoc fragmentum ab eo enotatas e codd. Coisliniano, Meadiano, et Barocciano. REISKE.

^q κατὰ] μετὰ Mead.

^τ τοῦ Κτησιφῶντος] Hæc duo vocabula, quæ desunt Aldinæ, addidi e Coisliniano. REISKE.

^ς δύνασθαι] Addit Barocc. ἢ ἐθελῆσαι.

^ε καταδίκην] Sic dedi e Mead. Vulgata, seu Aldina, dat simplex δίκην, quod nescio an possit defendi. REISKE.

^η χρησαμένου] Sic Coislin. χρησαμένῳ Aldina, quod erit, qui ad συνέβη referat. Χρησάμενος Barocc. Verum utcunque verses orationem, est et manet dura atque solæca, nisi si quid desit. Insequentia, usque ad proximum φυγῶν, desunt Coisl. IDEM.

Ἀλέξανδρον, μαθὼν περὶ τῆς αὐτοῦ τελευτῆς, καὶ τῆς ταρα-
 χῆς τῶν τούτου διαδόχων, εἰς Ῥόδον ἔπλευσε, καὶ Ῥοδιακὸν
 διδασκαλεῖον συνέστησε, παιδεύων τε ^x οὕτω τοὺς νέους, καὶ
 τοῖς ^y τελειότεροις ἀνδράσιν ἀναγινώσκων τὸν λόγον, τὸν
 κατὰ Κτησιφῶντος, ὃν εἶπε κατὰ τοῦ Δημοσθένους· καὶ
 θαυμαζόμενος σφόδρα παρ' αὐτῶν ἐπὶ τούτῳ, καὶ ἐρωτά-
 μενος παρ' αὐτῶν, πῶς ἐπὶ τοιούτῳ λόγῳ ἦττηται, ἀπεκρί-
 νατο, θαυμάζετε, ^z πῶς ἦττημαι, καθὼ οὐκ ἤκούσατε ὑμεῖς
 τοῦ θηρίου ἐκείνου· θηρίον γὰρ αὐτὸν ἐκάλει διὰ τὸ δεινὸν τῶν
 τρόπων καὶ ἀνελεῆμον. Λέγεται δὲ, ὅτι καὶ τὰς λεγομένας
 μελέτας καὶ τὰ πλάσματα τῶν ζητημάτων αὐτὸς πρῶτος
^a ἐκεῖ εὔρεν ἐν τῷ σχολάζειν. Ὅτι μαθητὴς ἐγένετο, ὡς μὲν
 Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς φησι, Σωκράτους τοῦ Φιλοσόφου,
 εἴθ' ὕστερον Πλάτωνος· ὡς δὲ ^b Καικίλιος καὶ Ἰδομενεὺς καὶ
 Ἐρμιππος ἱστοροῦσιν, οὐκ ἤκουσε τούτων τῶν ἀνδρῶν μαθή-
 σεως χάριν. Φασὶ γὰρ, ὡς ὅτι οὐδὲν τοῦ χαρακτῆρος τοῦ
 Πλατωνικοῦ ^c σώζει, οὔτε τὸ ἀκριβές, καὶ καθαρὸν, καὶ
 ἀπέριπτον, καὶ εὐρυθμον, ἀλλὰ κεχηνηϊά πῶς ἐστὶν ^d αὐτοῦ
 ἡ ἰδέα τοῦ λόγου, καὶ ἄτεχνος μὲν καὶ προπετῆς, καὶ εὐχε-
 ρῶς ἐπὶ τὸ λοιδορεῖν αἰσχυρῶς καὶ ἀπρεπῶς ῥήτορι ἐξαγομένη,
 ἔχουσα δὲ τι εὐφυές, καὶ εὐάγωγον, καὶ οἷον ἀν γένοιτό τι
 ἐκ φύσεως καὶ μελέτης ἀφανοῦς.

^x οὕτω] *Ad literam*, ut vulgo dicimus. Erat ludimagister, eo significatu vocabuli, quo id vulgo usurpamus. Bene habet hæc lectio. Male Coisl. οὔτος. IDEM.

^y τελειότεροις] Sic recte Mead. Ald. τελειωτέροις. IDEM.

^z πῶς &c.] Πῶς οὖν ἦττησαι καθ' ὅ. Coisl.

^a ἐκεῖ] Sic Mead. ἐκεῖσε Ald. nil refert. REISKE.

^b Καικίλιος] Κεκιλ. Coisl.

^c σώζει] Ὀζει Barocc. Belle dicat aliquis elegantiarum venator. Probem ipse, nisi insequentia ob- stent. REISKE.

^d αὐτοῦ] Αὐτῆ Coisl.

ΛΙΣΧΙΝΟΥ

Ο ΚΑΤΑ ΚΤΗΣΙΦΩΝΤΟΣ

ΛΟΓΟΣ.

Α'. ΤΗΝ μὲν ^α παρασκευὴν ὄρατε, ὧ ^β Ἀθηναῖοι, καὶ τὴν παράταξιν, ὅση γεγένηται, καὶ τὰς κατὰ τὴν ἀγορὰν δεήσεις, αἷς κέχρηταί τινες ὑπὲρ τοῦ τὰ μέτρια καὶ τὰ συνήθη μὴ γίνεσθαι ἐν τῇ πόλει· ἐγὼ δὲ πεπιστευκῶς ἤκω, πρῶτον μὲν τοῖς θεοῖς, ^β δεύτερον δὲ τοῖς νόμοις, καὶ ὑμῖν, ἠγούμενος οὐδεμίαν παρασκευὴν ἰσχύειν παρ' ὑμῖν μείζον τῶν νόμων καὶ τῶν δικαίων.

Β'. Ἐβουλόμην μὲν οὖν, ὧ ^β Ἀθηναῖοι, καὶ τὴν βουλὴν τοῦς Πεντακοσίους, καὶ τὰς ἐκκλησίας ὑπὸ τῶν ἐφεστηκότων ὄρ-

^α παρασκευὴν—παράταξιν] Similiter fere Lysias in exordio Orationis, de bonis Aristophanis; τὴν μὲν οὖν παρασκευὴν, καὶ προθυμίαν τῶν ἐχθρῶν ὄρατε. Vehementior paulo Æschines, qui aciem et exercitum in forum plane transduxit.—Ea constructio, τὴν παρασκευὴν ὄρατε, ὅση γεγένηται, (de qua multa disserui olim in Lysiae indice, v. Accusativus) non habet, credo, Atticum tantummodo leporem, sed vim quandam et majestatem huic exordio convenientem. Imbelle

enim esset et languidum, si scripserat, ὄρατε ὅση παρασκευὴ καὶ παράταξις γεγένηται. Ceterum istius locutionis, præter ea, quæ in isto loco admonui, infinita fere exempla corradî posse videntur. TAYLOR.

^β δεύτερον δὲ] Γρ. ἔπειτα δὲ τοῖς νόμοις. MS. Steph. IDEM.

Ibid.] Elegantius ἔπειτα. Ita Xenophon, Anab. lib. i. de Cyro loquens, ἔνθα Κύρος εὐμαθέστατος μὲν πρῶτον τῶν ἡλικίων ἐδόκει εἶναι—ἔπειτα δὲ φιλιππότατος &c.

θῶς διοικεῖσθαι, καὶ τοὺς νόμους, οὓς ἐνομοθέτησεν ὁ Σόλων περὶ τῆς τῶν ῥητόρων εὐκοσμίας, ἰσχύειν, ἵνα ἐξῆ, πρῶτον μὲν τῷ πρεσβυτάτῳ τῶν πολιτῶν, ὥσπερ οἱ νόμοι κελεύουσι, σωφρόνως ἐπὶ τὸ βῆμα παρελθόντι, ἄνευ θορύβου καὶ ταραχῆς, ἐξ ἐμπειρίας τὰ βέλτιστα τῇ πόλει συμβουλεύειν, δεύτερον δ' ἤδη, καὶ τῶν ἄλλων πολιτῶν τὸν βουλόμενον, καθ' ἡλικίαν, χωρὶς, καὶ ἐν μέρει, περὶ ἐκάστου γνώμην ἀποφαίνεσθαι· οὕτω γὰρ ἂν μοι δοκεῖ ἢ τε πόλις ἄριστα διοικεῖσθαι, αἱ τε κρίσεις ἐλάχιστα γίνεσθαι. Ἐπειδὴ δὲ πάντα, τὰ πρότερον ὠμολογημένα καλῶς ἔχειν, νυνὶ καταλέλυται, καὶ γράφουσί τινες ῥαδίως παρανόμους ^c γνώμας, καὶ ταῦτα ἕτεροί τινες τὰ ψηφίσματα ἐπιψηφίζουσιν, οὐκ ἐκ τοῦ δικαιοτάτου τρόπου λαχόντες προεδρεύειν, ἀλλ' ἐκ παρασκευῆς καθεζόμενοι· ἂν δὲ τις τῶν ἄλλων βουλευτῶν ὄντως λάχῃ κληρούμενος προεδρεύειν, καὶ τὰς ὑμετέρας χειροτονίας ὀρθῶς ἀναγορεύῃ, τοῦτον οἱ τὴν πολιτείαν οὐκ ἔτι κοινήν, ἀλλ' ἰδίαν αὐτῶν ἡγούμενοι εἶναι, ἀπειλοῦσιν εἰσαγγέλλειν, καταδουλούμενοι τοὺς ιδιώτας, καὶ δυναστείας ἑαυτοῖς περιποιῶντες, τὰς κρίσεις, τὰς μὲν ἐκ τῶν νόμων καταλελύκασι, ^d τὰς δὲ ἐκ τῶν ψηφισμάτων μετ' ὀργῆς κρίνουσι· σεσίγηται μὲν τὸ κάλλιστον καὶ σωφρονέστατον κήρυγμα τῶν ἐν τῇ πόλει, “ τίς ἀγορεύειν βούλεται τῶν ὑπὲρ πενήκοντα ἔτη γεγονότων, καὶ πάλιν ἐν μέρει τῶν ἄλλων Ἀθηναίων.” τῆς δὲ τῶν ῥητόρων ἀκοσμίας οὐκ ἔτι κρατεῖν δύνανται οὔθ' οἱ νόμοι, οὔθ'

^c γνώμας] Γνώμη idem fere ac *propositum*, *opinio*: a motion, a proposition. Ἐπιψηφίζουσιν est in *suffragia mittere*, vel, ut nos loqui solemus, *to put the question*. TAYLOR.

^d τὰς δὲ ἐκ τῶν ψηφισμάτων] *Actiones innuit, de quibus nullæ*

erant leges latae, ex quarum præscripto reus in iudicium adduceretur; quæque ideo ad senatum, vel ad populum deferebantur. Harum insignissima fuit εἰσαγγελία, crimen læsæ majestatis. STOCK.

οὐδὲ οἱ Πρωτάνεις, οὐδὲ οἱ Πρόεδροι, οὐδὲ ἡ προεδρεύουσα Φυλὴ, τὸ δέκατον μέρος τῆς πόλεως.

γ'. Τούτων δ' ἐχόντων οὕτως, καὶ τῶν καιρῶν ὄντων τῇ πόλει τοιούτων, ὁποίους αὐτοὺς ^ε ὑμεῖς ὑπολαμβάνετε εἶναι, ἐν ὑπολείπεται μέρος τῆς πολιτείας, εἴ τι καὶ γὰρ τυγχάνω γινώσκων, αἱ τῶν παρανόμων γραφαί. Εἰ δὲ καὶ ταύτας καταλύσετε, ἢ τοῖς καταλύουσιν ἐπιτρέψετε, προλέγω ὑμῖν, ὅτι λήσετε κατὰ μικρὸν τῆς πολιτείας τισὶ παραχωρήσαντες. Εὖ γὰρ ἴστε, ὡς Ἀθηναῖοι, ὅτι τρεῖς εἰσι πολιτεῖαι παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις, Τυραννίς, καὶ Ὀλιγαρχία, καὶ Δημοκρατία· διοικοῦνται δ' αἱ μὲν Τυραννίδες καὶ Ὀλιγαρχίαι τοῖς τρόποις τῶν ἐφεστηκότων, αἱ δὲ πόλεις αἱ Δημοκρατούμεναι τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις. Μηδεὶς οὖν ὑμῶν τοῦτ' ἀγνοεῖτω, ἀλλὰ σαφῶς ἕκαστος ἐπιστάσθω, ὅτι, ὅταν εἰσὶ εἰς δικαστήριον, γραφὴν παρανόμων δικάσων, ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ μέλλει τὴν ψῆφον φέρειν περὶ τῆς ἑαυτοῦ παρρησίας. Διόπερ καὶ ὁ Νομοθέτης τοῦτο πρῶτον ἔταξεν ἐν τῶν τῶν δικαστῶν ὄρκῳ, “Ψηφιοῦμαι κατὰ τοὺς νόμους,” ἐκεῖνό γε εὖ εἰδὼς, ὅτι, ὅταν διατηρηθῶσιν οἱ νόμοι τῇ πόλει, σώζεται καὶ ἡ δημοκρατία. Ἄχρη διαμνημονεύοντας ὑμᾶς, μισεῖν τοὺς τὰ παράνομα γράφοντας, καὶ μηδὲν μικρὸν ἡγεῖσθαι εἶναι τῶν τοιούτων ἀδικημάτων, ἀλλ' ἕκαστον ὑπερμέγεθες, καὶ τοῦθ' ὑμῶν τὸ δίκαιον μηδένα ^ε ἑᾶν ἀνθρώπων ἐξαιρεῖσθαι, μήτε τὰς τῶν στρατηγῶν συνηγορίας, οἷ, ἐπὶ πολὺν ἤδη χρόνον ^ε συνεργοῦντές τισι τῶν ῥητόρων, λυμαίνον-

^ε ὑμεῖς] Aut ante ὑμεῖς, aut ante ὑπολαμβάνετε, videtur οὐδὲ deesse. Tam dira sunt haec reipublica tempora, ut vos, tametsi male de ea speretis, nondum tamen satis eorum diritatem suspicione con-

sequamini. REISKE.

^ε ἑᾶν] Hanc vocem inseruimus ex edit. Reiskii. Ita legendum olim hariolatus est Marklandus, recteque, ait Taylor,

^ε συνεργοῦντες] In civitate ad-

ται τὴν πολιτείαν, μήτε τὰς τῶν ξένων δεήσεις, οὐς ἀναβιβαζόμενοι τινες ἐκφεύγουσιν ἐκ τῶν δικαστηρίων, παράνομον πολιτείαν πολιτευόμενοι· ἀλλ' ὡσπερ ἂν ὑμῶν ἕκαστος αἰσχυνθείη ἢ τὴν τάξιν λιπεῖν, ἢ ἂν ταχθῆ ἔν τῷ πολέμῳ, οὕτω καὶ νῦν αἰσχύνητε ἐκλιπεῖν τὴν τάξιν, ἢν τέταχθε ὑπὸ τῶν νόμων, Φύλακες τῆς δημοκρατίας τήνδε τὴν ἡμέραν.

δ'. Κάκεινο δὲ χρῆ διαμνημονεύειν, ὅτι νῦν ἅπαντες οἱ πολῖται παρακαταθέμενοι ἰ τὴν πόλιν ὑμῖν, καὶ τὴν πολιτείαν διαπιστεύσαντες, οἱ μὲν πάρεσι, καὶ ἐπακούουσι τῆσδε τῆς κρίσεως, οἱ δὲ ἄπεισιν ἐπὶ τῶν ἰδίων ἔργων· οὐς αἰσχυνόμενοι, καὶ τῶν ὄρκων, οὐς ὠμόσατε, μεμνημένοι, καὶ τῶν νόμων, ἐὰν ἐλέγξωμεν Κτησιφῶντα, καὶ παράνομα γράψαντα, καὶ ψευδῆ, καὶ ἀσύμφορα τῇ πόλει, λύετε, ὡς Ἀθηναῖοι, τὰς παρανόμους γνώμας, βεβαιούτε τῇ πόλει τὴν δημοκρατίαν, κολάζετε τοὺς ὑπεναντίως τῷ νόμῳ, καὶ τῇ πόλει, καὶ τῷ συμφέροντι τῷ ὑμετέρῳ πολιτευομένους. Καὶ αὐτὴν ἔχοντες τὴν διάνοιαν, ἀκούετε τῶν μελλόντων ρηθῆσθαι λόγων, εὖ οἶδ' ὅτι δίκαια, καὶ εὖορκα, καὶ συμφέροντα ὑμῖν αὐτοῖς ψηφιεῖσθε καὶ πάση τῇ πόλει.

ministranda Atheniensium *Par hominum*, Rhetor scilicet et Imperator, quorum hic auctoritate et rebus gestis, ille lingua et ore præcelluit, sibi invicem mutuas semper operas præstabant.

Ἄλλ' ὁ μὲν ἄρ' μύθοισιν, ὁ δ' ἔγχεῖ πολλὸν ἐνίκα.

Huic rei abunde favet insignissimus *Plutarchi* locus, de *fraterno amore*, quem exscribo: Οἱ μὲν οὖν καθ' ἐτέρας ὁδοὺς βαδίζοντες, οὐθὲν ἀλλήλους ἀφελοῦσιν, οἱ δὲ βίοις χρώμενοι διαφοροῖς, τὸν τε φθόνον ἐκτρέπονται, καὶ συνερογοῦσιν ἀλλήλοις μᾶλλον, ὡς

Δημοσθένος καὶ Χάρης, καὶ πάλιν Αἰσχίνης καὶ Εὐβουλος, καὶ Ὑπερίδης καὶ Λεωσθένης, οἱ μὲν λέγοντες ἐν τῷ δήμῳ καὶ γράφοντες, οἱ δὲ στρατηγούντες καὶ πράττοντες. TAYLOR.

ἢ τὴν τάξιν λιπεῖν] Perstringit Demosthenem. MARKLAND.

ἰ τὴν πόλιν] *Reip. statum*. (Broadæus) Recte: non enim solummodo τὸ πλῆθος, verum etiam ἡ πόλις, eam formam administrandi imperii denotat, quæ proprie *Democratia*, aut *Popularis Status*, aut *Respublica* denique appellatur. TAYLOR.

ε'. Περὶ μὲν οὖν τῆς ὅλης κατηγορίας, μετρίως μοι ἐλπίζω προειρηθῆσθαι. Περὶ δὲ αὐτῶν τῶν νόμων, οἱ κεῖνται περὶ τῶν ὑπευθύνων, παρ' οὓς τὸ ψήφισμα ταῦτο τυγχάνει γεγραφὸς Κτησιφῶν, διὰ βραχέων εἰπεῖν βούλομαι. Ἐν γὰρ τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις ἄρχοντές τινες τὰς μεγίστας ἐν τῇ πόλει ἀρχάς, καὶ τὰς προσόδους διοικοῦντες, καὶ δωροδοκοῦντες περὶ ἕκαστα τούτων, προσλαμβάνοντες τοὺς τε ἐκ τοῦ βουλευτηρίου ῥήτορας, καὶ τοὺς ἐκ τοῦ δήμου, πόρρωθεν προκατελάμβανον τὰς εὐθύναις ἐπαίνοις καὶ κηρύγμασιν ὥστε ἐν ταῖς εὐθύναις τῶν ἀρχόντων εἰς τὴν μεγίστην μὲν ἀπορίαν ἀφικνεῖσθαι τοὺς κατηγοροῦς, πολὺ δὲ ἔτι μᾶλλον τοὺς δικαστάς. Πολλοὶ γὰρ πάνυ τῶν ὑπευθύνων, ἐπαυτοφώρῳ κλέπται τῶν δημοσίων χρημάτων ὄντες ἐξελεγχόμενοι, διεφύγγανον ἐκ τῶν δικαστηρίων εἰκότως. Ἡισχύοντο γὰρ, οἶμαι, οἱ δικασταὶ, εἰ φανήσεται ὁ αὐτὸς ἀνὴρ ἐν τῇ αὐτῇ πόλει, τυχὸν δὲ καὶ ἐν τῷ αὐτῷ ἐνιαυτῷ, πρῶην μὲν ποτε ἀναγορευόμενος ἐν τοῖς ἀγῶσιν, ὅτι στεφανοῦται ἀρετῆς ἕνεκα καὶ δικαιοσύνης ὑπὸ τοῦ δήμου χρυσῷ στεφάνῳ· ὁ δὲ αὐτὸς ἀνὴρ, μικρὸν ἐπισχῶν, ἔξεισιν ἐκ τοῦ δικαστηρίου, κλοπῆς ἕνεκα τὰς εὐθύναις ὠφληκῶς. Ὡστε ἠναγκάζοντο τὴν ψῆφον φέρειν οἱ δικασταὶ, οὐ περὶ τοῦ παρόντος ἀδικήματος, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς αἰσχύνης τοῦ δήμου.

ς'. Κατιδὼν δὲ τις ταῦτα νομοθέτης, τίθησι νόμον, καὶ μάλα καλῶς ἔχοντα, τὸν διαρρήδην ἀπαγορεύοντα τοὺς ὑπευθύνους μὴ στεφανοῦν. Καὶ ταῦτα οὕτως εὖ προκατειληφὸς τοῦ νομοθέτου, εὐρηγται κρείττονες λόγοι τῶν νόμων, οὓς εἰ μὴ τις ὑμῖν ἐρεῖ, λήσετε ἔξαπατηθέντες· τούτων γὰρ τινες τῶν τοὺς ὑπευθύνους στεφανούντων παρὰ τοὺς νόμους, οἱ μὲν φύσει μέτριοί εἰσιν· εἰ δὲ τις ἐστὶ μέτριος τῶν τὰ παράνομα γραφόντων· ἀλλ' οὖν προβάλλονταί γε τι πρὸ τῆς αἰσχύνης.

προσεγγράφουσι γάρ τι πρὸς τὰ ψήφισματα, στεφανοῦν τὸν ὑπεύθυνον, ἐπειδὴν λόγον καὶ εὐθύνας τῆς ἀρχῆς δῶ. Καὶ ἡ μὲν πόλις ^k τὸ ἴσον ἀδίκημα ἀδικεῖται· προκαταλαμβάνονται γὰρ ἐπαίνοις καὶ στεφάνοις αἱ εὐθύнай. Ὁ δὲ τὸ ψήφισμα γράφων ἐνδείκνυται τοῖς ἀκούουσιν, ὅτι ἐγγράφει μὲν παράνομα, αἰσχύνεται δὲ ἐφ' οἷς ἡμάρτηκε. Κτησιφῶν δὲ, ὧ Ἀθηναῖοι, ὑπερπηθήσας τὸν νόμον τὸν περὶ τῶν ὑπευθύνων κείμενον, καὶ τὴν πρόφασιν, ἣν ἐγὼ ἀρτίως προεῖπον ὑμῖν, ἀνελὼν, πρὶν λόγον, πρὶν εὐθύνας δοῦναι, γέγραφε μεταξύ Δημοσθένην ἄρχοντα στεφανοῦν.

Ζ'. Λέξουσι δὲ, ὧ Ἀθηναῖοι, καὶ ^l ἕτερον τινα λόγον ὑπεναντίον τῷ ἀρτίως εἰρημένῳ, ὡς ἄρα ὅσα τις αἰρετὸς ὦν πράττει κατὰ ψήφισμα, ^m οὐκ ἔστι ταῦτα ἀρχή, ἀλλ' ἐπι-

^k τὸ ἴσον] Subaudi, ὅσπερ ἂν εἰ μὴ προσεγγέγραπτο. REISKE.

^l ἕτερον] Transit ad secundam πρόφασιν, seu excusationem, qua utuntur hi, qui vim legis περὶ τῶν εὐθυνῶν eludere conantur, primam enim refutavit a verbis, ἀλλ' οὐδὲν προβάλλονται, h. e. προφασίζονται. IDEM.

^m οὐκ—ἀρχή, ἀλλ' ἐπιμέλειά τις] Periodus, λέξουσι &c. ad ἀναισχυντία, §. 8. in fine, in hoc versatur: cum lex vetet magistratum coronari, dicturus est Demosthenes, se non esse magistratum, sed curationem quandam aut officium gessisse juxta decretum, πραγματεῖαν προστεταγμένην κατὰ ψήφισμα. Hoc illud est nempe: Cogebatur aliquando populus in concione universus, ubi leges sciscere, magistratus deferre, &c. potuit. Cogebatur aliquando in concionibus tribulibus, ubi illa fieri non consueverunt, neque poterant. Jam constat ex paulo infra

dictis totius populi, Chæronda prætoře, habitam esse concionem, in qua latum erat decretum, Demosthene ipso suadente, ut tribus singulæ, tribulibus suis congregatis, nonnullos ex ipsorum numero designarent ad certa officia obeunda. Me, inquit Demosthenes, cum ad ea excitavit tribus mea, quæ magistratum deferre non potuit (hoc enim populus solus) ministerium quidem potuit, hac lege, sc. de magistratibus coronandis non concludor. Non mihi detulit populus ἀρχήν, sed tribus ἐπιμέλειαν. Ita infra, οὐτ' ἔλαχε τειχοποιὰς, οὐτ' ἐχειροτονήθη ὑπὸ τοῦ δήμου, sc. τοῦ δήμου emphatice, a populo universo, quod ad utrumque referendum est, tam ἔλαχε, quam ἐχειροτονήθη. Secus ac interpretum plurimi. Eam Orationem Demosthenis in hoc commate refellere instituit Æschines. TAYLOR.

μέλειά τις καὶ διακονία· ἀρχὰς δὲ φήσουσιν ἐκέιναι εἶναι, αἷς οἱ Θεσμοθέται ἀποκληροῦσιν ἐν τῷ Θησειῷ, καὶ κείνας, αἷς ὁ δῆμος εἴωθε χειροτονεῖν ἐν ἀρχαιρεσίαις, Στρατηγούς, καὶ Ἰππάρχους, καὶ τὰς ^η μετὰ τούτων ἀρχὰς, τὰ δ' ἄλλα πάντα, πραγματείας προστεταγμένας κατὰ ψήφισμα. Ἐγὼ δὲ πρὸς τοὺς λόγους τοὺς τούτων νόμον ὑμέτερον παρέξομαι, ὃν ὑμεῖς ἐνομοθετήσατε, λύσειν ἠγούμενοι τὰς τοιαύτας προφάσεις. Ἐν ᾧ διαρρήδην γεγραπται, “ τὰς χειροτονητάς, φησὶν, ἀρχὰς,” ἀπάσας ἐνὶ περιλαβῶν ὀνόματι ὁ νομοθέτης, καὶ προσειπὼν ἀρχὰς ἀπάσας εἶναι, αἷς ὁ δῆμος χειροτονεῖ, καὶ “ τοὺς ἐπιστάτας, φησὶ, τῶν δημοσίων ἔργων,” ἔστι δὲ ὁ Δημοσθένης τειχοποιὸς, ἐπιστάτης τοῦ μεγίστου τῶν ἔργων, καὶ “ πάντα, ὅσοι διαχειρίζουσι τι τῶν τῆς πόλεως πλέον ἢ τριάκονθ' ἡμέρας, καὶ ὅσοι λαμβάνουσιν ἡγεμονίας δικαστηρίων” οἱ δὲ τῶν ἔργων ἐπιστάται πάντες ἡγεμονία χρωῶνται ὁ δικαστηρίου· τί τούτους κελεύει ποιεῖν; οὐ διακονεῖν, ἀλλ' ἀρχειν, δοκιμασθέντας ἐν τῷ δικαστηρίῳ, ἐπειδὴ καὶ αἱ κληρωταὶ ἀρχαὶ οὐκ ἀδοκίμαστοι, ἀλλὰ δοκιμασθεῖσαι ἄρχουσι, καὶ λόγον ^ρ καὶ εὐθύναις ἐγγράφειν

^η μετὰ τούτων] Collegas eorum, tametsi gradu aliquantum inferiores, et imperio minores. REISKE.

^ο δικαστηρίου] Præfectus operum habebat ἡγεμονίαν, imperium et potestatem illius solummodo dicasterii, in quo præsidebat de operibus publicis judicante. Est autem ἡγεμονία facultas rem judicandi, de ea pronuntiandi, jubendi, vetandi, mulctam aut pœnam dictandi, et male parentes puniendi. ID.

^ρ καὶ εὐθύναις] Hæc duo verba videntur delenda. Magistratu

enim si qui decederent, hi λόγον quidem ἐνέγραφον, non autem εὐθύναις; rationem magistratus a se gesti literis consignatam exhibebant scribæ, vel notario, et calculatoribus: εὐθύναις autem ἐδίδουν, hoc est, ὑπέσχον, faciebant iis sui corporis facultatem, comparebant in judicio, intererant examini rationis illius a se exhibitæ, ad singula quæque capita dubia interrogati respondebant, quo posset illa ratio sive probari et rata haberi, sive improbari et rejici. REISKE.

πρὸς τὸν Γραμματέα, καὶ τοὺς Λογιστὰς, καθάπερ καὶ τὰς ἄλλας ἀρχὰς, κελεύει. Ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω, τοὺς νόμους αὐτοὺς ὑμῖν ἀναγνώσεται.

ΝΟΜΟΙ.

ή. Ὅταν τοίνυν, ὧ Ἀθηναῖοι, ἀς ὁ νομοθέτης ἀρχὰς ὀνομάζει, οὗτοι προσαγορεύωσι πραγματείας, καὶ ἐπιμελείας, ὑμέτερον ἔργον ἐστὶν ἀπομνημονεύειν, καὶ ἀντιτάττειν τὸν νόμον πρὸς τὴν τούτων ἀναίδειαν, καὶ ὑποβάλλειν αὐτοῖς, ὅτι οὐ προσδέχεσθε κακοῦργον σοφιστὴν, οἰόμενον ῥήμασι τοὺς νόμους ἀναιρήσειν, ἀλλ' ὅσῳ ἂν τις ἄμεινον λέγῃ, παράνομα γεγραφώς, τοσοῦτῳ μείζονος ὀργῆς τεύχεται. Χρῆ γὰρ, ὧ Ἀθηναῖοι, τὸ αὐτὸ φθέγγεσθαι τὸν ῥήτορα, καὶ τὸν νόμον ὅταν δὲ ἑτέραν μὲν φωνὴν ἀφίῃ ὁ νόμος, ἑτέραν δὲ ὁ ῥήτωρ, τῷ τοῦ νόμου δικαίῳ χρῆ διδόναι τὴν ψῆφον, οὐ τῇ τοῦ λέγοντος ἀναισχυντία.

θ. Ἐπρὸς δὲ δὴ τὸν ἄφυκτον λόγον, ὃν φησι Δημοσθένης, βραχέα βούλομαι προειπεῖν. Λέξει γὰρ οὗτος, τειχοποιός εἰμι. Ὁμολογῶ. Ἄλλ' ἐπιδέδωκα τῇ πόλει μνᾶς ἑκατόν, καὶ τὸ ἔργον μείζον ἔξείργασμαι. Τίνος οὖν εἰμι ὑπεύθυνος, εἰ μὴ τις ἐστὶν εὐνοίας εὐθύνη; Πρὸς δὴ ταύτην τὴν πρόφασιν ἀκούσατέ μου λέγοντος καὶ δίκαια, καὶ ὑμῖν συμφέροντα. Ἐν γὰρ ταύτῃ τῇ πόλει οὕτως ἀρχαία οὔση, καὶ

⁹ Πρὸς δὲ κ. τ. λ.] Contra primum Caput Generale, ut dicitur, totius quæstionis duplici ratione militat Demosthenes. Primum, hoc non esse magistratum, sed curationem. Id jam absolutum est. Deinde contendit Se de suo largitum esse, non accepisse a republica, et absurdum esse rationes exposci benevolentia et li-

beralitatatis. Id ab hoc loco ad §. 10. p. 12. l. 5. Orator noster disputat, quantum valeat. TAYLOR. [†] ἐξείργασμαι] Hoc, ex auctoritate codicis, ἐξείργασται prætulī, ut exquisitius, et Atticismo convenientius, perfectum pass. hujus verbi sensu Activo usurpare amanti. REISKE.

τηλικαύτη τὸ μέγεθος, οὐδεὶς ἐστὶν ἀνυπεύθυνος τῶν καὶ ὀπίσσω πρὸς τὰ κοινὰ προσεληλυθότων. Διδάξω δ' ὑμᾶς πρῶτον ἐπὶ τῶν παραδόξων· οἷον, τοὺς Ἱερεῖς, καὶ τὰς Ἱερείας, ὑπευθύνους εἶναι κελεύει ὁ νόμος, καὶ συλλήβδην ἅπαντας, καὶ χωρὶς ἐκάστους ἰκατὰ σῶμα, τοὺς ὃ τὰ γέρα μόνον λαμβάνοντας, καὶ τὰς εὐχὰς ὑπὲρ ὑμῶν πρὸς τοὺς Θεοὺς εὐχομένους· καὶ οὐ μόνον ἰδία, ἀλλὰ καὶ κοινῇ κατὰ γένη, Εὐμολπίδας, καὶ Κήρυκας, καὶ τοὺς ἄλλους ἅπαντας. Πάλιν τοὺς τριηράρχους ὑπευθύνους εἶναι κελεύει ὁ νόμος, οὐ τὰ κοινὰ διαχειρίσαντας, οὐδ' ἀπὸ τῶν ὑμετέρων προσόδων πολλὰ μὲν ὑφαιρουμένους, βραχέα δὲ κατατιθέντας, ἑπιδιδόναι δὲ φάσκοντας, ἀποδιδόντας δὲ ὑμῖν τὰ ὑμέτερα, ἀλλ' ὁμολογουμένως τὰς πατρώας οὐσίας εἰς τὴν πρὸς ὑμᾶς ἀνηλωκότας φιλοτιμίαν. Οὐ τοίνυν μόνοι οἱ τριηράρχοι, ἀλλὰ καὶ τὰ μέγιστα τῶν ἐν τῇ πόλει Συνεδρίων, ὑπὸ τὴν τῶν δικαστηρίων ἔρχεται ψῆφον. Πρῶτον μὲν γὰρ τὴν Βουλὴν τὴν ἐν Ἀρείῳ Πάγῳ ἐγγράφειν πρὸς τοὺς Λογιστὰς ὁ νόμος κελεύει λόγον, καὶ εὐθύναις δίδοναι, καὶ τὴν τῶν ἐκεῖ σκυθρωπῶν καὶ τῶν μεγίστων κυρίαν ἄγει ὑπὸ τὴν ὑμετέραν ψῆφον. Οὐκ ἄρα στεφανωθήσεται ἡ Βουλὴ ἢ ἐξ Ἀρείου ἢ Πάγου;

³ τὰ γέρα] Reditus, et vectigalia, et emolumenta, ipsis vi sacerdotii, quo fungebantur, propria, et reliquis omnibus civibus negata. IDEM.

¹ ἐπιδιδόναι δὲ] ἐπιδιδόναι μὲν φάσκοντας, ἀποδιδόντας δὲ ὑμῖν τὰ ὑμέτερα. MARKLAND.

Ibid.] Ἐπιδιδόναι, inquit Eustathius, ad Homer. Iliad. α'. p. 118. Edit. Flor. est, τὸ ἐπέκεινα τῶν προὔπαρχόντων δοῦναί τι. Apud Plutarchum in Phocione, Ἀθηναίων αἰτούντων ἐπιδόσεις, καὶ τῶν ἄλλων

ἐπιδιδόντων, κληθεὶς πολλάκις (Phocio) ἔφη—ἐγὼ αἰσχυνοίμην ἂν, εἰ τούτῳ μὴ ἀποδίδου, ὑμῖν ἐπιδόην, δεῖξας Καλλικλέα τὸν δανειστήν. Demosthenes habet, οἱ τὰς μεγάλας ἐπιδόσεις ἐπιδόντες. TAYLOR.

^u Πάγου; οὐδὲ] Malim οὐ cum addito puncto interponi, quod οὐ, responsionis loco sic absolute positum, facile potuit a collisione earundem utrinque literarum elidi. Orator sic ratiocinatur. Vetas ergo senatum Areopagitio coronari? Subaudi, nisi ratum nem

οὐδὲ γὰρ πάτριον αὐτοῖς ἐστίν. Οὐκ ἄρα φιλοτιμοῦνται; Πάνυ γε^x ἀλλ' οὐκ ἀγαπῶσιν, εἴαν τις παρ' αὐτοῖς μὴ ἀδικῆ, ἀλλ' εἴαν τις ἐξαμαρτάνῃ, κολάζουσιν. Οἱ δὲ ὑμέτεροι ῥήτορες τρυφῶσι. Πάλιν τὴν βουλήν, τοὺς Πεντακσίους, ὑπεύθυνον πεποίηκεν ὁ νομοθέτης, καὶ οὕτως ἰσχυρῶς ἀπιστεῖ τοῖς ὑπευθύνοις, ὥστ' εὐθέως ἀρχόμενος^y τῶν νόμων λέγει, ^z “ ἀρχὴν ὑπεύθυνον, φησὶ, μὴ ἀποδημεῖν.”^Ω Ἡράκλεις, ὑπολάβει ἄν τις, ὅτι ἤρξα, μὴ ἀποδημήσω; ^a Ἴνα

magistratus reddiderit. Respondet, ὡ, nullo modo ego hoc veto, sed leges vetant. Patrium enim, avito more sancitum, hoc apud ipsos, Athenienses puta, non est, ante redditam rationem, quemquam coronari. Ad illud ὡ sic nude positum subauditur a communi e superioribus repetendum στεφανωθήσεται ἡ βουλή. Tum pergit orator aliam ipse sibi obmovere a se confictam objectionem, aut adversarios, Demosthenem atque Ctesiphontem, sic occurrentes inducit. Ergone nullo ducuntur Athenienses gloriæ studio? Ergone degeneres sunt, minuti animi, sordidi, et officiorum atque ornamentorum in se collatorum immemores? Respondet; Neutiquam: ducuntur enimvero gloria vel maxime, contenduntque bene de se meritos studiis demereri. Sed satis non habent in suo iudicio te innocentem deprehendi, plus flagitant. Volunt te præclaræ virtutis documenta edidisse. Sin autem deliqueris, severitate animadversionis ulciscuntur. REISKE.

^x ἀλλ'] *Itaque.*

^y τῶν νόμων] Perinde οἱ νόμοι in plurali, atque ὁ νόμος in singulari, de uno quodam capite juris Attici

usurpabatur ab oratoribus Atticis, quia titulus ad unam rem singularem pertinens, respectu quidem legum aliarum, quæ aliis in rebus versantur, lex una erat, ideoque νόμος audit: quia tamen ejusmodi lex multis constabat positionibus, et velut articulis, aliquid jubentibus, aliis aliud vetantibus, quorum singula quæque momenta pro lege peculiari haberi possent, ideo eadem lex νόμοι appellantur. Exemplo rem juvat declarare e proximo petito. Titulus quidam universalis erat in jure Attico περὶ τῶν εὐθυνῶν, aut, quod idem est, περὶ τῶν ὑπευθύνων. Hic titulus est lex, νόμος. Sed erant rursus legis hujus multæ particulæ, seu cautiones particulares, quarum singulæ quæque pariter νόμοι erant, ut τὴν οὐσίαν μὴ καθιεροῦν, item ἀνάθημα μὴ ἀνατιθέναι, item ἐκποίηση μὴ γενέσθαι, rursus alia, μὴ ἀποδημεῖν, et sic porro. REISKE.

^z ἀρχὴν] Reddas, omnino, adverbialiter. Exempla pene sunt infinita.

^a Ἴνα γε] Infinitans particula, οὐχ, vel οὐ, quam Taylorus et Reiskius suppleri volunt, facile subaudiri potest.

γε μὴ προλαβῶν χρήματα τῆς πόλεως, ἢ ^b πράξεις, δρα-
σμῶν χρήση. Πάλιν ὑπεύθυνον οὐκ εἶναι τὴν οὐσίαν καθιεραῖν,
οὐδὲ ἀνάθημα ἀναθεῖναι, οὐδὲ ^c ἐκποίητον γενέσθαι, οὐδὲ δια-
θέσθαι τὰ ἑαυτοῦ, οὐδὲ ἄλλα πολλά. Ἐνὶ δὲ λόγῳ, ἐνε-
χυράζει τὰς οὐσίας ὁ νομοθέτης τὰς τῶν ὑπευθύνων, ἕως ἂν
λόγον ἀποδώσι τῇ πόλει. Ναί· ἀλλ' ἔστι τις ἄνθρωπος,
ὃς οὔτε εἴληφεν οὐδὲν τῶν δημοσίων, οὔτ' ἀνήλωκε, προσῆλθε
δὲ πρὸς τι τῶν κοινῶν; Καὶ τοῦτον ἀποφέρειν κελεύει λόγον
πρὸς τοὺς Λογιστάς. Καὶ πῶς ὄγε μηδὲν λαβῶν, μηδ'
ἀναλώσας, ἀποίσει λόγον τῇ πόλει; Αὐτὸς ὑποβάλλει καὶ
διδάσκει ὁ νόμος, ἃ χρὴ γράφειν· κελεύει γὰρ αὐτὸ τοῦτο
ἐγγράφειν, ὅτι οὔτ' ἔλαβον οὐδὲν τῶν τῆς πόλεως, οὔτ' ἀνή-
λωσα. Ἀνεύθυνον δὲ, καὶ ἀζήτητον, καὶ ἀνεξέταστον, οὐδὲν
ἔστι τῶν ἐν τῇ πόλει. Ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω, αὐτῶν ἀκού-
σατε τῶν νόμων.

ΝΟΜΟΙ.

ί. Ὅταν τοίνυν μάλιστα θρασύνηται Δημοσθένης, λέγων,
ὡς διὰ τὴν ἐπίδοσιν οὐκ ἔστιν ὑπεύθυνος, ἐκείνο αὐτῷ ὑπο-
βάλλετε· οὐκοῦν ἐχρῆν σε, ὦ Δημοσθένης, εἶσαι τὸν τῶν
Λογιστῶν κήρυκα κηρύξαι τὸ πάτριον καὶ ἔννομον κήρυγμα
τοῦτο, “ Τίς βούλεται κατηγορεῖν; ” Ἐασον ἀμφισβητῆσαί
σοι τὸν βουλόμενον τῶν πολιτῶν, ὡς οὐκ ἐπιδέδωκας, ἀλλ'
ἀπὸ πολλῶν, ^d ὧν ἔχεις εἰς τὴν τῶν τειχῶν οἰκοδομίαν,

^b πράξεις προλαμβάνειν] *Negotia ordiri ardua, sumptuosa, discriminis ad famamque salutemque publicam plena, iisdemque nondum ad finem perductis urbe excedere.* REISKE.

^c ἐκποίητον] *Ammonius, Ἐκποίητος, ὁ δοθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς εἰς υἰοθε-*

σίαν ἄλλῳ· ὃ λέγουσι Εἰσποίητος γέγονεν. Similiter Budæus, Ἐκποίητος est ὁ δοθεὶς εἰς υἰοθεσίαν. i. e. a familia sua alienatus, et in adoptionem alienæ familiæ datus, quasi εισποιήτῳ oppositus.

^d ὧν ἔχεις] *Id est, τούτων, ἃ ἔχεις παρὰ τῆς πόλεως σοι δεδομένα.* ^{11f}

μικρὰ κατέθηκας, δέκα τάλαντα εἰς ταῦτα ^ε ἐκ τῆς πό-
λεως εἰληφώς. Μὴ ἄρπαζε τὴν Φιλοτιμίαν, μηδὲ ἐξαιροῦ
τῶν δικαστῶν τὰς ψήφους ἐκ τῶν χειρῶν, μηδ' ἔμπροσθεν
τῶν νόμων, ἀλλ' ὕστερος, πολιτεύου· ταῦτα γὰρ ὀρθοὶ τὴν
δημοκρατίαν. ^ε Πρὸς μὲν οὖν τὰς κενὰς προφάσεις, ἃς οὗ-
τοι προφασιοῦνται, μέχρι δεῦρο εἰρήσθω μοι. "Οτι δὲ ὄντως
ἦν ὑπεύθυνος ὁ Δημοσθένης, ὅθ' οὗτος εἰσήνευκε τὸ ψήφισμα,
ἄρχων μὲν τὴν ἐπὶ τῶν θεωρικῶν ἀρχὴν, ἄρχων δὲ τὴν τῶν
τειχοποιῶν, οὐδετέρας δὲ πῶ τῶν ἀρχῶν τούτων λόγον ὑμῖν,
οὐδ' εὐθύνας, δεδωκώς, ταῦτ' ἤδη πειράσομαι ὑμᾶς διδά-
σκειν ἐκ τῶν δημοσίων γραμμάτων. Καί μοι ἀνάγνωθι
ἐπὶ τίνος Ἄρχοντος, καὶ ποίου μηνός, καὶ ἐν τίνι ἡμέρᾳ, καὶ
ἐν ποίᾳ ἐκκλησίᾳ ἐχειροτονήθη Δημοσθένης τὴν ἀρχὴν τὴν ἐπὶ
τῶν θεωρικῶν, ἥ ὅτι μεσοῦντα τὴν ἀρχὴν ἔγραψεν αὐτὸν στε-
φανοῦν. Ἄναγίνωσκε.

ΔΙΑΛΟΓΙΣΜΟΣ ΗΜΕΡΩΝ.

Οὐκουν εἰ μηδὲν ἔτι περαιτέρω τούτου δείξαιμι, δικαίως ἂν
ἀλίσκοιτο Κτησιφῶν· αἰρεῖ γὰρ αὐτὸν οὐχ ἡ κατηγορία ἢ
ἐμῆ, ἀλλὰ τὰ δημόσια γράμματα.

ferunt inter se ἐπιδιδόναι et κατα-
τιθέναι, illud est, de suo largiri,
ut donum gratuitum, hoc, de ac-
ceptis ex alieno insumere ex officio.
Potest ἔχεις etiam eo sensu,
quo supra, accipi: quæ habes
penes te, et retines præter jus et
fas, fraudulenter interversa. Per-
inde igitur est, comma ponas
pone ἔχεις, et pone οἰκοδομίαν omit-
tas, an eam serves distinctionem,
qua hic usi sumus. REISKE.

^ε ἐκ τῆς πόλεως] Reiskius, se-
cutus Wolfii conjecturam, legit,

ἐκ τῶν τῆς πόλεως. An hoc, an
illud mavis, quoad sensum pa-
rum refert.

^ε Πρὸς κ. τ. λ.] Hucusque ra-
tiones Demosthenis exagitavit, at-
que in Jure versatus est. Quod
sequitur ad verba λόγον ἀπολήψε-
σθαι, §. 12. Facti rationem habet.
In quo agitur, ut ostendat id mu-
neris Demosthenem revera obi-
isse. TAYLOR.

^ε ὅτι μ. τ. ἀ. ἔ. αὐ. στεφανοῦν] Scholion marginale, ait Mark-
land. Credo equidem, addit Tay-

ια'. Πρότερον μὲν τοίνυν, ὧ Ἀθηναῖοι, ἡ Ἀντιγραφεὺς ἦν χειροτονητὸς τῇ πόλει, ὃς καθ' ἑκάστην Πρυτανείαν ἀπελογίζετο τὰς προσόδους τῷ δήμῳ· διὰ δὲ τὴν ἰ πρὸς Εὐβουλον γενομένην πίστιν ὑμῖν, οἱ ἐπὶ τὸ θεωρικὸν κεχειροτονημένοι ἤρχον μὲν, πρὶν ἢ τὸν Ἡγήμονος νόμον γενέσθαι, τὴν τοῦ Ἀντιγραφέως ἀρχὴν, ἤρχον δὲ τὴν τῶν ἀποδεκτῶν καὶ νεωρίων^κ ἀρχὴν, καὶ σκευοθήκην ὠκοδόμουν, ἦσαν δὲ καὶ ὁδοποιοὶ, καὶ σχεδὸν τὴν ὅλην διοίκησιν εἶχον τῆς πόλεως. Καὶ οὐ κατηγορῶν αὐτῶν, οὐδ' ἐπιτιμῶν λέγω, ἀλλ' ἐκεῖνο ὑμῖν ἐνδείξασθαι βούλομαι, ὅτι ὁ μὲν νομοθέτης, εἴαν τις μιᾶς ἀρχῆς τῆς ἐλαχίστης ὑπεύθυνος ἦ, τοῦτον οὐκ εἶα, πρὶν ἂν λόγους καὶ εὐθύνας δῶ, στεφανοῦν. Ὁ δὲ Κτησιφῶν Δημοσθένην, τὸν συλλήβδην ἀπάσας τὰς Ἀθήνησιν ἀρχὰς ἄρχοντα, οὐκ ὠκνησε γράψαι στεφανῶσαι.

lor. atque illud indicat ὅτι initiale, i. e. *Nempe, Scilicet, Nota bene.*

^h Ἀντιγραφεὺς] Is est, qui *contrascriptum* servat, quo eorum, quibus administer adjunctus est, errores fraudesve dirimantur. Duo autem erant apud Athenienses, ὁ τῆς βουλῆς, qui coactorum (τῶν ἀποδεκτῶν) observator fuit; is sc. de quo hic loquitur Æschines; et ὁ τῆς διοικήσεως, cujus erat munus, rationibus quæstoris primarii (ταμίον) *contrascriptum* servare. (Harpoc.) *Custodem* vocat Cicero, de *Lege Agr. contra Rullum*, ministrum quendam, qui in comitiis munereungebatur haud multum huic absimili. Stock.

ⁱ πρὸς Εὐβουλον] Hunc depingit Plutarchus his verbis, (Polit. Præcept. *Edit. Gr. Bas.* p. 395.) Ἐπαινοῦσι δὲ καὶ τὸν Ἀναφλίστιον Εὐβουλον, ὅτι, πίστιν ἔχων ἐν ταῖς μά-

λιστα καὶ δύναμιν, οὐδὲν τῶν Ἑλληνικῶν ἔπραξεν, οὐδ' ἐπὶ στρατηγίαν ἦλθεν, ἀλλ' ἐπὶ τὰ χρήματα τάξας ἑαυτὸν, ἠΰξησε τὰς κοινὰς προσόδους, καὶ μεγάλα τὴν πόλιν ἀφέλησεν. Ideo hic Plutarchum adduxi, quoniam non mediocriter illustrat hæc verba Æschinis. TAYLOR.

^k ἀρχὴν] F. delendum. MARKLAND.

Ibid.] Dictioni τὴν τῶν νεωρίων ἀρχὴν ἄρχειν quid insit vitii haud equidem intelligo. Ἀρχὴ τῶν νεωρίων potest, ni fallor, honor esse, quem qui gerunt, hi navalibus præsumunt. Quodsi tamen omnino statuas aliquid hic loci mutari debere, suaserim ἀρχεῖον. Ædificaverunt ἀρχεῖον τῶν νεωρίων, senaculum navalibus proprium, in quo senatores rem navalem tuentes convenirent, suasque res agerent, et horreum armamentarium. REISKE.

ιβ'. Ὡς τοίνυν καὶ τὴν τῶν τειχοποιῶν ἀρχὴν ἤρχεν, ὅθ' οὗτος τὸ ψήφισμα ἔγραψε, καὶ τὰ δημόσια χρήματα διεχειρίζε, καὶ ¹ ἐπιβολὰς ἐπέβαλλε, καθάπερ οἱ ἄλλοι ἄρχοντες, καὶ δικαστηρίων ἡγεμονίας ἐλάμβανε, τούτων ὑμῖν αὐτὸν Δημοσθένην καὶ Κτησιφῶντα μάρτυρας παρέξομαι. Ἐπὶ γὰρ Χαιρώνδου Ἄρχοντος, Θαρρηλιῶνος μνηστὴς δευτέρου φθίνοντος, ἐκκλησίας αὐσης, ἔγραψε ψήφισμα Δημοσθένους, ἀγορὰν ποιῆσαι τῶν φυλῶν, Σκιρροφοριῶνος δευτέρου ἰσταμένου, καὶ τρίτη, καὶ ἐπέταξεν, ἐν τῷ ψηφίσματι, ἐκάστης τῶν φυλῶν ἐλέσθαι τοὺς ἐπιμελησομένους τῶν ἔργων [^m ἐπὶ τὰ τεῖχη] καὶ ταμίας· καὶ μάλα ὀρθῶς, ἵν' ἡ πόλις ἔχῃ ὑπεύθυνα σώματα, παρ' ὧν ἐμελλε τῶν ἀνηλωμένων λόγον ἀπολήψεσθαι. Καί μοι λέγε τὰ ψηφίσματα.

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ.

ιγ'. Ναί· ἀλλ' ⁿ ἀντιδιαπλέκει πρὸς τοῦτο εὐθέως, λέγων, ὡς οὗτ' ἔλαχε τειχοποιός, οὗτ' ἐχειροτονήθη ὑπὸ τοῦ δήμου. Καὶ περὶ τούτου Δημοσθένους μὲν καὶ Κτησιφῶν πολὺν ποιήσονται λόγον· ὁ δὲ ^o γενόμενος, βραχὺς, καὶ σαφής, καὶ ταχὺ λύων τὰς τούτων τέχνας. Μικρὰ δὲ ὑμῖν ὑπὲρ αὐτῶν πρῶτον προειπεῖν βούλομαι. Ἔστι γὰρ, ὧ

¹ ἐπιβολὰς ἐπέβαλλε] Harpocratio, Ἐπιβολή, ἢ ζημία. *Mulcta*. Scholiastes, in Aristoph. *Vesp. ver.* 766. Ἦν οἱ ἄρχοντες ζημίαν ὀρίζουσι τοῖς ἀλοῦσιν ἐξημαρτηκέναι περὶ ὀρφανοῦς ἐπιτρόποις, ἢ καὶ ἄλλοις τισὶ τῶν τὰ δημόσια μὴ καλῶς διοικησάντων, ἢ τοῖς κατέχουσι τὰ ἀλλότρια, καὶ μὴ εἰς ἐμφανὲς καθιστᾶσιν, ἐπιβολὴ καλεῖται, καὶ τὸ ῥῆμα ἐπιβάλλειν.

^m ἐπὶ τὰ τεῖχη] Verba hæc, quæ scholium sunt, uncis inclusi. REISKE.

ⁿ ἀντιδιαπλέκει] *Excipiendo dicet ac replicabit*. BRODÆUS.

^o γενόμενος] *Id est, vera et legitima argumentatio*: quo sensu Demosthenes, infra, §. 30, τὸ γιγνόμενον τιθέναι dixit. Casaubonus, qui (*Animadv. in Athenæum*, p. 753.) veram hujus vocis significationem persensit, lapsus est in nomine auctoris, cum pro Æschine Demosthenem citavit. STOCK.

Ἀθηναῖοι, τῶν περὶ τὰς ἀρχὰς εἶδη τρία· ὧν ἓν μὲν, καὶ πᾶσι Φανερώτατον, οἱ κληρωτοὶ, καὶ οἱ χειροτονητοὶ ἄρχοντες· δεύτερον δὲ, ὅσοι τι διαχειρίζουσι τῶν τῆς πόλεως ὑπὲρ τριάκοντα ἡμέρας, καὶ οἱ τῶν δημοσίων ἔργων ἐπιστάται· τρίτον δ' ἐν τῷ νόμῳ γέγραπται, “καὶ εἴ τινες ἄλλοι αἵρετοὶ ἡγεμονίας δικαστηρίων λαμβάνουσι, καὶ τούτους ἄρχειν δοκιμασθέντας.” Ἐπειδὴν δὲ ἀφέλη τις τοὺς ὑπὸ τοῦ δήμου κεχειροτονημένους, καὶ τοὺς κληρωτοὺς ἄρχοντας, καταλείπεται, οὐς αἱ Φυλαὶ, καὶ αἱ τριττύες, καὶ οἱ δήμοι ἐξ ἑαυτῶν αἰροῦνται τὰ δημόσια χρήματα διαχειρίζειν, τούτους αἵρετοὺς ἄρχοντας εἶναι. Τοῦτο δὲ γίνεται, ὅταν, ὡσπερ νῦν, ἐπιταχθῆ τι ταῖς Φυλαῖς, ἢ τάφρους ἐξεργάζεσθαι, ἢ τριήρεις ναυπηγεῖσθαι. Ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω, ἐξ αὐτῶν τῶν νόμων μαθήσεσθε.

ΝΟΜΟΙ.

Ἀναμνήσθητε δὴ τοὺς προειρημένους λόγους, ὅτι ὁ μὲν νομοθέτης τοὺς ἐκ τῶν φυλῶν ἄρχειν κελεύει δοκιμασθέντας ἐν τῷ δικαστηρίῳ. Ἡ δὲ Πανδιονίς φυλὴ ἄρχοντα καὶ τειχοποιὸν ἀπέδειξε Δημοσθένην, ὃς, Ρ ἐκ τῆς διοικήσεως, ἧ εἰς ταῦτα ἔχει μικροῦ δεῖν δέκα τάλαντα. Ἄτερος δὲ ἀπαγορεύει νόμος ἀρχὴν ὑπεύθυνον μὴ στεφανοῦν, ὑμεῖς δὲ ὁμωμόκατε κατὰ τοὺς νόμους ψηφιεῖσθαι· ὁ δὲ ῥήτωρ γέγραφε, τὸν ὑπεύθυνον στεφανοῦν, μὴ προσθεῖς, ἐπειδὴν δῶ λόγον, καὶ εὐθύνας.

Ρ ἐκ τῆς διοικήσεως] Athenienses, teste Sigonio, pecuniam publicam in tres partes distribuebant, nempe χρήματα στρατιωτικά, θεωρικά, καὶ τὰ τῆς διοικήσεως: illæ ad bellicos sacrosque usus, hæc ad civiles tantum destinabatur. Ex hac igitur ærarii parte Demosthe-

nes decem talenta acceperat ad muros reficiendos. Ita Dinarchus adv. Demosthenem, συσκευασάμενος τῆς διοικήσεως ὀκτώ τάλαντα. STOCK.

ἧ εἰς ταῦτα] Id est, εἰς οἰκοδομίαν τῶν τειχῶν. Id quod latet in voce τειχοποιός. REISKE.

ιδ'. Ἐγὼ δὲ ἐξελέγχω τὸ παράνομον, μάρτυρας ἅμα τοὺς νόμους, καὶ τὰ ψηφίσματα, καὶ τοὺς ἀντιδίκους, παρεχόμενος. Πῶς οὖν ἂν τις περιφανέστερον ἐπιδείξειεν ἄνθρωπον παράνομα γεγραφότα; Ἦς τοίνυν καὶ τὴν ἀνάρρησιν τοῦ στεφάνου παρανόμως ἐν τῷ ψηφίσματι κελεύει γίνεσθαι, καὶ τοῦθ' ὑμᾶς διδάξω. Ὁ γὰρ νόμος διαρρήδη κελεύει, εἴαν μὲν τινα στεφανοῖ ἢ Βουλῇ, ἐν τῷ βουλευτηρίῳ ἀνακηρύττεσθαι, εἴαν δὲ ὁ δῆμος, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἄλλοθι δὲ μηδαμοῦ. Καί μοι λέγε τὸν νόμον.

ΝΟΜΟΣ.

Οὗτος ὁ νόμος, ὃ Ἀθηναῖοι, καὶ μάλα καλῶς ἔχει. Οὐ γὰρ, οἶμαι, ἔωτο δεῖν ὁ νομοθέτης τὸν ῥήτορα σεμνύνεσθαι πρὸς τοὺς ἔξωθεν, ἀλλ' ἀγαπᾶν ἐν αὐτῇ τῇ πόλει τιμώμενον ὑπὸ τοῦ δήμου, καὶ μὴ ἐργολαβεῖν ἐν τοῖς κηρύγμασιν. Ὁ μὲν νομοθέτης οὕτως· ὁ δὲ Κτησιφῶν πῶς; Ἀναγίνωσκε τὸ ψήφισμα.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

Ἀκούετε, ὃ Ἀθηναῖοι, ὅτι ὁ μὲν νομοθέτης κελεύει * ἐν τῷ δήμῳ ἐν Πνυκί τῇ ἐκκλησίᾳ ἀνακηρύττειν τὸν ὑπὸ τοῦ δήμου στεφανούμενον, ἄλλοθι δὲ μηδαμοῦ· Κτησιφῶν δὲ ἐν τῷ θεάτρῳ, οὐ τοὺς νόμους μόνον ὑπερβᾶς, ἀλλὰ καὶ τὸν τόπον με-

† Ἦς τοίνυν] Hoc Incisum, quod desinit his verbis, ὡς ἔνομα γεγραφας, §. 18. complectitur partem secundam quæstionis. Scilicet, tractat de Lege, qua cavetur μηδένα στεφανοῦν ἐν τῷ θεάτρῳ. Hic ostenditur, legem, quam Demosthenes producet de Coronis et Præconiis Theatralibus, ad hanc causam non pertinere. TAYLOR.

* ἐν τῷ δήμῳ &c.] Ἐν τῷ δήμῳ ἐν τῇ Πνυκί est, cum universus populus in Pnyce convenit, et quidem τῇ ἐκκλησίᾳ concionis ergo, h. e. deliberandi de rebus ad statum reipublicæ pertinentibus. Vel potest τῇ ἐκκλησίᾳ significare ad concionem, h. e. ad populum congressum. REISKE.

τενεγκῶν, οὐδὲ ἐκκλησιαζόντων Ἀθηναίων, ἀλλὰ τραγωδῶν ἀγωνιζομένων καινῶν, οὐδ' ἐναντίον τοῦ δήμου, ἀλλ' ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων, ἵν' ἡμῖν συνειδῶσιν, οἷον ἄνδρα τιμῶμεν.

ιε'. Οὕτω τοίνυν περιφανῶς παράνομα γεγραφῶς, παραταχθεῖς μετὰ Δημοσθένους, ἐποίσει τέχνας τοῖς νόμοις, ἃς ἐγὼ δηλώσω, καὶ προερῶ ὑμῖν, ἵνα μὴ λάθητε ἐξαπατηθέντες. Οὗτοι γὰρ, ὡς μὲν οὐκ ἀπαγορεύουσιν οἱ νόμοι τὸν ὑπὸ τοῦ δήμου στεφανούμενον μὴ κηρύττειν ἔξω τῆς ἐκκλησίας, οὐχ ἔξουσι λέγειν· οἴσουσι δὲ εἰς τὴν ἀπολογίαὶν τὸν [†] Διονυσιακὸν νόμον, καὶ χρήσονται τοῦ νόμου μέρει τινὶ, κλέπτοντες τὴν ἀκρόασιν ὑμῶν, καὶ παρέξονται νόμον οὐδὲν προσήκοντα τῆδε τῇ γραφῇ, καὶ λέξουσιν, ὡς εἰσι τῇ πόλει δύο νόμοι κείμενοι περὶ τῶν κηρυγμάτων, εἷς μὲν, ὃν νῦν ἐγὼ παρέχομαι, διαρρήδη ἀπαγορεύοντα τὸν ὑπὸ τοῦ δήμου στεφανούμενον μὴ κηρύττεσθαι ἔξω τῆς ἐκκλησίας· ἕτερον δὲ εἶναι νόμον φήσουσιν ἐναντίον τούτῳ, τὸν δεδωκότα ἐξουσίαν ποιῆσθαι τὴν ἀνάρρησιν τοῦ στεφάνου τραγωδοῖς ἐν τῷ θεάτρῳ, εἰάν ψηφίσηται ὁ δῆμος. Κατὰ δὴ τοῦτον τὸν νόμον φήσουσι γεγραφέναι τὸν Κτησιφῶντα

ις'. Ἐγὼ δὲ πρὸς τὰς τούτων τέχνας παρέξομαι συνηγόρους τοὺς νόμους τοὺς ὑμετέρους, ὅπερ διατελῶ σπουδάζων παρὰ πᾶσαν τὴν κατηγορίαν. Εἰ γὰρ τοῦτό ἐστιν ἀληθές, καὶ τοιοῦτον ἔθος ^υ παραδέδυκεν ὑμῶν εἰς τὴν πολιτείαν, ὥστε ἀκύρους νόμους ἐν τοῖς κυρίοις ἀναγεγράφθαι, καὶ δύο περὶ μιᾶς πράξεως ὑπεναντίους ἀλλήλοις, τί ἂν ἔτι ταύτην εἴποι τις εἶναι τὴν πολιτείαν, ἐν ἣ ταῦτα προστάττουσιν οἱ

[†] Διονυσιακὸν νόμον] Legem, quæ, vetat. BRODÆUS.
quin in Theatro, cum Dionysia

^υ παραδέδυκεν] Lege, παρεισδέδυκεν. MARKLAND.

νόμοι ποιεῖν, καὶ μὴ ποιεῖν; Ἄλλ' οὐκ ἔχει ταῦτα αὐτως· μήθ' ὑμεῖς ποτε εἰς τοσαύτην ἀταξίαν τῶν νόμων προβαίητε· οὔτε ἠμέληται περὶ τῶν τοιούτων τῷ νομοθέτῃ, τῷ τὴν δημοκρατίαν καταστήσαντι, ἀλλὰ διαρρήδην προστέτακται τοῖς Θεσμοθέταις, καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν διορθῶν^x ἐν τῷ δημοσίῳ τοὺς νόμους, ἀκριβῶς ἐξετάσαντας, καὶ σκεψαμένους, εἴ τις ἀναγέγραπται νόμος ἐναντίος ἐτέρῳ νόμῳ, ἢ ἄκυρος ἐν τοῖς κυρίοις, ἢ εἴπου εἰσὶ νόμοι πλείους ἑνὸς ἀναγεγραμμένοι περὶ ἐκάστης πράξεως· καὶν τι τοιοῦτον εὕρισκωσιν, ἀναγεγραφοτάς ἐν σανίσιν, ἐκτιθέναι κελεύει πρόσθεν τῶν Ἐπωνύμων, τοὺς δὲ Πρυτάνεις ποιεῖν ἐκκλησίαν, ὕ ἐπιγράψαντας νομοθέτας, τὸν δ' Ἐπιστάτην τῶν Προέδρων διαχειροτονίαν δίδοναι τῷ δήμῳ, καὶ τοὺς μὲν ἀναιρεῖν τῶν νόμων, τοὺς δὲ καταλείπειν, ὅπως ἂν εἴς ἢ νόμος, καὶ μὴ πλείους, περὶ ἐκάστης πράξεως. Καὶ μοι λέγε τοὺς νόμους.

^x ἐν τῷ δημοσίῳ] Eruditissimus Wolfius vertit *publice*. Ego existimo intelligi *publicum tabularium*, τὸν οἶκον, ἐν ᾧ οἱ δημόσιοι χάρται ἐκείντο, ut loquitur Ulpianus ad hæc Demosthenis verba, in ea oratione quæ est περὶ στεφάνου, [§. 46.] ὅτι καὶ γράμματ' ἔχων ἐν τῷ δημοσίῳ κείμενα. In illa autem domo conveniebant Thesmothetæ, correcturi leges, quia ibi publice adversabantur. *Petitus, LL. Att. l. ii. tit. i.*

Ibid.] In hac lectione, viz. ἐν τῷ δήμῳ, plerique codices consentiunt, ait Reiskius, ideoque vulgatæ τῷ δημοσίῳ præferendam censet. In solenni universi populi concione. Mox, ἐτέρῳ νόμῳ.

ὕ ἐπιγράψαντας νομοθέτας] Alii aliter vertunt: solus autem Sigo-

nus mihi visus est, quid sibi vellet hæc verba, intellexisse. Moris utique fuit (quemadmodum testatur Pollux, lib. viii. 95.) ut, antequam concio cogeretur, Prytanæ libellum, seu πρόγραμμα, publice affigerent, quo omnibus in concionem venientibus pateret, qua de re essent consulendi. Ei libello adscribere solebant titulum quendam, qui rem propositam breviter indicaret: quod vel ex eo facile colligatur, quod dixit Demosthenes, in oratione de ementita legatione, καὶ τοῦθ' ἔταν ἢ κήρυξι καὶ πρεσβείαις προγεγραμμένον. Cum igitur concio de legibus emendandis indicenda esset, Prytanæ programmati suo titulum Νομοθέτας vel Νομοθέτοις inscriptum præferbant. *Stock.*

ΝΟΜΟΙ.

Εἰ τοίνυν, ὦ Ἀθηναῖοι, ἀληθῆς ἦν ὁ παρὰ τούτων λόγος, καὶ ἦσαν δύο κείμενοι νόμοι περὶ τῶν κηρυγμάτων, ἐξ ἀνάγκης, οἶμαι, τῶν μὲν Θεσμοθετῶν ἐξευρόντων, τῶν δὲ Πρυτανέων ἀποδόντων τοῖς νομοθέταις, ἀνήρητ' ἂν ὁ ἕτερος τῶν νόμων, ἢ τοι ὁ τὴν ἐξουσίαν δεδωκῶς ἀνειπεῖν, ἢ ὁ ἀπαγορεύων. Ὅποτε δὲ μηδὲν τούτων ^z γεγένηται, φανερώς δήπου ἐξελεγχονται οὐ μόνον ψευδῆ λέγοντες, ἀλλὰ καὶ παντελῶς ἀδύνατα γενέσθαι.

ιζ'. Ὅθεν δὲ δὴ τὸ ψευδὲς τοῦτο ^a ἐπεισφέρουσιν, ἐγὼ διδάξω ὑμᾶς, προειπὼν ὧν ἕνεκα οἱ νόμοι ἐτέθησαν, οἱ περὶ τῶν ἐν τῷ θεάτρῳ κηρυγμάτων. Γινομένων γὰρ τῶν ἐν ἄστει τραγωδῶν, ἀνεκκήρυκτόν τινες, οὐ πείσαντες τὸν δῆμον, οἱ μὲν, ὅτι στεφανοῦνται ὑπὸ τῶν φυλετῶν, ἕτεροι δὲ ὑπὸ τῶν δημοτῶν, ἄλλοι δὲ τινες ὑποκηρυζάμενοι, τοὺς αὐτῶν οἰκέτας ἀφίεσαν ἀπελευθέρους, μάρτυρας τῆς ἀπελευθερίας τοὺς Ἑλληνας ποιοῦμενοι. Ὅ δ' ἦν ἐπιφθονώτατον, προξενίας τινὲς εὐρημένοι ἐν ταῖς ἔξω πόλεσι διεπράττοντο ἀναγορεύεσθαι, ὅτι στεφανοῖ αὐτοὺς ὁ δῆμος, εἰ οὕτω τύχοι, ὁ τῶν Ῥοδίων, ἢ Χίων, ἢ καὶ ἄλλης τινὸς πόλεως, ἕνεκα ἀρετῆς, καὶ ἀνδραγαθίας. Καὶ ταῦτα ἔπραττον, οὐχ, ὥσπερ οἱ ὑπὸ τῆς Βουλῆς τῆς ὑμετέρας στεφανούμενοι, ἢ ὑπὸ τοῦ δήμου, πείσαντες ὑμᾶς, καὶ μετὰ ψηφίσματος, ^b πολλὴν χάριν κα-

^z γεγένηται] Ita, pro γένηται, ex MSS. dedit Reiske. quem libenter sequimur.

^a ἐπεισφέρουσιν] Ita MS. Mead. TAYLOR.

^b πολλὴν χάριν καταθέμενοι] Sententia dictionis est, professi magnam se vobis gratiam et debere

et habere, beneficiique a vobis in se collati memoriam sancte se esse servaturos. Gratia apud nos inita est quasi arrha quædam fidei honestisque nostræ in reddenda illa gratia, quæ arrha velut in arca ad futuri temporis usum reponitur, expromenda tum, quum

ταθέμενοι, ἀλλ' αὐτοὶ προελόμενοι ἄνευ δόγματος ὑμετέρου. Ἐκ δὲ τούτου τοῦ τρόπου συνέβαινε, τοὺς μὲν θεατὰς, καὶ τοὺς χορηγούς, καὶ τοὺς ἀγωνιστὰς ἐνοχλεῖσθαι· τοὺς δὲ ἀνακηρυττομένους ἐν τῷ θεάτρῳ μειζρόνως τιμᾶσθαι τῶν ὑπὸ τοῦ δήμου στεφανουμένων. Τοῖς μὲν γὰρ ἀπεδέδεικτο τόπος ἢ ἐκκλησία, ἐν ἧ' χρή στεφανοῦσθαι, καὶ ἀπείρητο ἄλλοθι μηδαμοῦ κηρύττεσθαι· οἱ δὲ, ἀνηγορεύοντο ἐνώπιον ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων· καὶ κεῖνοι μὲν, μετὰ ψηφίσματος, πείσαντες ὑμᾶς, οὗτοι δ' ἄνευ ψηφίσματος. Συνιδὼν δὲ τις ταῦτα νομοθέτης, τίθησι νόμον οὐδὲν ἐπικοινωνοῦντα τῷ περὶ τῶν ὑπὸ τοῦ δήμου στεφανουμένων νόμῳ, οὔτε λύσας ἐκεῖνον, οὐδὲ γὰρ ἢ ἐκκλησία ἠνωχλεῖτο, ἀλλὰ τὸ θεᾶτρον, οὔτε ἐναντίον τοῖς πρότερον κειμένοις νόμοις τίθει, οὐ γὰρ ἔξῃστιν, ἀλλὰ περὶ τῶν ἄνευ ψηφίσματος ὑμετέρου στεφανουμένων ὑπὸ τῶν φυλετῶν, καὶ δημοτῶν, καὶ περὶ τῶν ταῦς οἰκέτας ἀπελευθερούντων, καὶ περὶ τῶν Ξενικῶν στεφάνων· καὶ διαρρήδην ἀπαγορεύει, μήτε οἰκέτην ἀπελευθεροῦν ἐν τῷ θεάτρῳ, μήτε ὑπὸ τῶν φυλετῶν ἢ δημοτῶν ἀναγορεύεσθαι στεφανούμενον, μήθ' ὑπ' ἄλλου, φησὶ, μηδενός, ἢ ἄτιμον εἶναι τὸν κήρυκα.

ιή. Ὅταν οὖν ἀποδείξῃ τοῖς μὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς στεφανουμένοις, εἰς τὸ βουλευτήριον ἀναρρήθῃναι, τοῖς δὲ ὑπὸ τοῦ δήμου στεφανουμένοις, εἰς τὴν ἐκκλησίαν, τοῖς δ' ὑπὸ τῶν δημοτῶν στεφανουμένοις καὶ φυλετῶν ἀπέειπῃ μὴ κηρύττεσθαι τοῖς τραγωδοῖς, ἵνα μηδεὶς, ἐρανίζων στεφάνους καὶ κηρύγματα ψευδῆ, φιλοτιμίαν κτᾶται, προσαπέειπῃ δὲ ἐν

opportunitas venit gratiæ pari gratia referendæ. Κατατίθησι χάριν ἰς, qui beneficium confert, et nos promeretur: κατατιθέμεθα nos, cum patimur nos ornari bene-

ficio, quod sumus memori mente condituri, suo tempore reddendum. Ad verbum, *sinimus arham peres nos deponi*. REISKE.

τῷ νόμῳ, μηδὲ ὑπὸ ἄλλου μηδενὸς ἀνακηρύττεσθαι, ^c ἀπούσης Βουλῆς, καὶ δήμου, καὶ φυλετῶν, καὶ δημοτῶν· ὅταν δὴ τις ταῦτα ἀφέληται, τί τὸ καταλειπόμενον ἔστι, πλὴν οἱ Ξενικοὶ στέφανοι; Ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω, μέγα σημεῖον ὑμῖν τούτου ἐξ αὐτῶν τῶν νόμων ἐπιδείξω. Αὐτὸν γὰρ τὸν χρυσῶν στέφανον, ὃς ἂν ἐν τῷ θεάτρῳ τῷ ἐν ἄστει ἀναρρήθῃ, ἱερὸν εἶναι τῆς Ἀθηναῖς κελεύει ὁ νόμος, ἀφελόμενος τὸν στέφανοῦμενον. Καίτοι τίς ἂν ὑμῶν τολμήσειε τοσαύτην ἀνελευθερίαν καταγνῶναι τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων; Μὴ γὰρ ὅτι πόλις, ἀλλ' οὐδ' ἂν ιδιώτης οὐδὲ εἰς οὕτως ἀγεννῆς γένοιτο, ὥστε, ὃν αὐτὸς ἔδωκε, στέφανον ἅμα ἀνακηρύττειν, καὶ ἀφαιρεῖσθαι, καὶ καθιεροῦν. Ἄλλ', οἶμαι, διὰ τὸ Ξενικὸν εἶναι τὸν στέφανον, καὶ ἡ καθιέρωσις γεγένηται, ἵνα μηδεὶς ἀλλοτρίαν εὐνοίαν περὶ πλείονος ποιούμενος τῆς πατρίδος, χεῖρων γένηται τὴν ψυχὴν. Ἄλλ' οὐκ ἐκεῖνον τὸν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἀναρρήθέντα στέφανον οὐδεὶς καθιεροῖ· ἀλλ' ἔξεστι κεκτηῖσθαι, ἵνα μὴ μόνον αὐτὸς, ἀλλὰ καὶ οἱ ἐξ ἐκείνου ἔχοντες ἐν τῇ οἰκίᾳ τὸ ὑπόμνημα, μηδέποτε κακοὶ τὴν ψυχὴν εἰς τὸν δῆμον γίνωνται. Καὶ διὰ τοῦτο προσέθηκεν ὁ νομοθέτης, μὴ κηρύττεσθαι τὸν ἀλλότριον στέφανον ἐν τῷ θεάτρῳ, Ἐὰν μὴ ψηφίσῃται ὁ δῆμος· ἴν' ἡ πόλις ἢ βουλομένη τινὰ τῶν ἡμετέρων στεφανῶν, πρέσβεις πέμψασα, δεηθῇ τοῦ δήμου, ἴν' ὁ κηρυττόμενος μείζω χάριν εἰδῆ τοῦ στεφάνου ὑμῖν, ἢ τοῖς στεφανοῦσιν, ὅτι κηρύξαι ἐπιτρέψατε. Ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω, τῶν νόμων αὐτῶν ἀκούσατε.

^c ἀπούσης βουλῆς] Non est, absente senatu, sed detracto, excluso, e numero exempto et remoto. Sic infra, ἀπούσης συμμαχίας, sine sociis. Lex vetat quemquam usquam coronari; nisi primo, a se-

natu in curia: secundo, a plebe in concione: tertio, a tribulibus et curialibus in theatro, sed vacuo a ludis et histrionibus. Est igitur ἀπούσης hic, tantundem atque *præterquam a*. REISKE.

ΝΟΜΟΙ.

Ἐπειδὴν τοίνυν ἔξαπατῶντες ὑμᾶς λέγωσιν, ὡς προσγέγραπται ἐν τῷ νόμῳ, ἐξεῖναι στεφανοῦν, Ἐὰν ψηφίσηται ὁ δῆμος, ἀπομνημονεύετε αὐτοῖς ὑποβαλεῖν, καὶ, εἴ γέ σε τις ἄλλη πόλις στεφανοῖ· εἰ δὲ ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων, ἀποδέδεικται σοι τόπος, ὅπου δεῖ τοῦτο γενέσθαι· ἀπείρηται γὰρ σοι ἔξω τῆς ἐκκλησίας μὴ κηρύττεσθαι. Τὸ γὰρ, ἄλλοθι δὲ μηδαμοῦ, ^d ὅ, τι ἐστίν, ὅλην τὴν ἡμέραν λέγε, οὐ γὰρ ἀποδείξεις, ὡς ἔννομα γέγραφας.

ιβ'. Ἔστι δὲ ὑπόλοιπόν μοι μέρος τῆς κατηγορίας, ἐφ' ᾧ μάλιστα σπουδάζω· τοῦτο δὲ ἐστὶν ἡ πρόφασις, δι' ἣν αὐτὸν ἀξιοῖ στεφανοῦσθαι. Λέγει γὰρ οὕτως ἐν τῷ ψηφίσματι, “ Καὶ τὸν κήρυκα ἀναγορεύειν ἐν τῷ θεάτρῳ πρὸς τοὺς Ἕλληνας, ὅτι στεφανοῖ αὐτὸν ὁ δῆμος ὁ τῶν Ἀθηναίων ἀρετῆς ἕνεκα καὶ ἀνδραγαθίας, καὶ, τὸ μέγιστον, ὅτι διατελεῖ λέγων καὶ πράττων τὰ ἀρίστα τῷ δήμῳ.” Ἀπλοῦς δὲ παντάπασι ὁ μετὰ ταῦτα ἡμῖν λόγος γίνεται, καὶ ὑμῖν ἀκούσασι κρῖναι εὐμαθῆς· δεῖ γὰρ δήπου τὸν μὲν κατηγοροῦντά ἔμε τοῦθ' ὑμῖν ἐπιδεικνῦναι, ὡς εἰσιν οἱ ^e κατὰ Δημοσθένους ἔπαινοι ψευδεῖς, καὶ ὡς οὐτ' ἤρξατο λέγειν τὰ βέλτιστα, οὔτε νῦν διατελεῖ πράττων τὰ συμφέροντα τῷ δήμῳ. Καὶ τοῦτο ἐπιδείξω, δικαίως δήπου τὴν γραφὴν

^d ὅ, τι] Videtur in vitio cubare. Sententia postulat, τὸ γὰρ ΑΛΛΟΘΙ ΔΕ ΜΗΔΑΜΟΥ ἕως σῶν ἐστὶ, aut ἕως ἔνεστιν, scil. ἐν τῷ νόμῳ, illa autem formula, nusquam autem alibi, donec salva est, aut, donec in legibus scripta exstat. REISKE.

^e κατὰ Δημοσθένους] Hic usus

τοῦ κατὰ nemini novus merito videri potest. Ita infra, πολλὸς δ' ἔπαινος ἦν κατὰ τῆς ὑμετέρας πόλεως. Et rursus, ἀν τοὺς καθ' ἑαυτῶν ἐπαινοὺς λέγωσιν, οὐ φέρομεν. Ita Demosthenes de Cor.—τρία ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ πᾶσιν ἀνθρώποις ἔδειξαν ἐγκώμια Θεβαῖοι καθ' ἑμῶν τὰ κάλλιστα. TAYLOR.

ἀλώσεται Κτησιφῶν· ἅπαντες γὰρ ἀπαγορεύουσιν οἱ νόμοι μηδένα ψευδῆ γράφειν ἐν τοῖς δημοσίοις ψηφίσμασι. Τῷ δ' ἀπολογουμένῳ τούναντίον τούτου δεικτέον ἐστίν. Ὑμεῖς δ' ἡμῖν ἔσεσθε τῶν λόγων κριταί· ἔχει δ' οὕτως.

κ'. Ἐγὼ τὸν ^ε μὲν βίον τὸν Δημοσθένους ἐξετάζειν μακροτέρου λόγου ἔργον ἡγοῦμαι εἶναι. Τί γὰρ δεῖ νῦν ταῦτα λέγειν, ἢ τὰ περὶ τὴν τοῦ τραύματος γραφὴν αὐτῷ συμβεβηκότα, ὅτ' ἐγράψατο εἰς Ἄρειον Πάγον Δημομέλη τὸν Παιανιέα, ἀνεψιὸν ὄντα ἑαυτῷ, καὶ τὴν τῆς κεφαλῆς ^ε ἐπιτομήν; ἢ τὰ περὶ τὴν Κηφισοδότου στρατηγίαν, καὶ τὸν τῶν νεῶν ἔκπλουν τὸν εἰς Ἑλλήσποντον, ὅτε εἰς ὧν τῶν τριηράρχων Δημοσθένης, καὶ περιάγων τὸν στρατηγὸν ἐπὶ τῆς νεῶς, καὶ συσσιτῶν, καὶ συνθύων, καὶ συσπένδων, καὶ τούτων ἀξιώθεις διὰ τὸ πατρικὸς αὐτῷ φίλος εἶναι, οὐκ ὤκνησεν ἀπ' εἰσαγγελίας αὐτοῦ κρινομένου περὶ θανάτου κατήγορος γενέσθαι; ἢ ταῦτα ἤδη τὰ περὶ Μειδίαν, καὶ τοὺς κονδύλους, οὓς ἔλαβεν ἐν τῇ ὀρχήστρᾳ χορηγὸς ὢν, καὶ ὡς ἀπέδοτο τριάκοντα μνῶν ἅμα τὴν τε εἰς αὐτὸν ὕβριν, καὶ τὴν τοῦ δήμου καταχειροτονίαν, ἣν ἐν Διονύσου κατεχειροτόνησε Μειδίου; Ταῦτα μὲν οὖν μοι δοκῶ καὶ τᾶλλα τὰ τούτοις ὅμοια ὑπερβήσεσθαι, οὐ προδιδούς ὑμᾶς, οὐδὲ τὸν ἀγῶνα καταχαριζόμενος, ἀλλ' ἐκείνο φοβούμενος, μή μοι παρ' ὑμῶν ἀπαντήσῃ, τὸ δοκεῖν μὲν ἀληθῆ λέγειν, ἀρχαῖα δὲ, καὶ λίαν ὁμολογούμενα. Καίτοι, ὦ Κτησιφῶν, ὅτῳ τὰ μέγιστα τῶν αἰσχρῶν οὕτως ἐστὶ πιστὰ, καὶ γνώριμα τοῖς ἀκούουσιν, ὡς τὸν κατήγορον μὴ δοκεῖν ψευδῆ λέγειν, ἀλλὰ παλαιὰ, καὶ λίαν προωμολογημένα, πότῃρα αὐτὸν δεῖ χρυσῷ στεφάνῳ στεφανωθῆναι, ἢ ψέγεσθαι; Καί σε τὸν ψευδῆ

^ε μὲν] Huic respondet δὲ initio cap. sequent. REISKE.

^ε ἐπιτομήν] Cum ipsi sibimet vulnus in capite infixit. BRODÆUS.

καὶ παράνομα ⁴τολμῶντα γράφειν, πότερα χρὴ καταφρονεῖν τῶν δικαστηρίων, ἢ δίκην τῇ πόλει δίδοναι;

κά. Περὶ δὲ τῶν δημοσίων ἀδικημάτων πειράσομαι σαφέστερον εἰπεῖν. Καὶ γὰρ πυνθάνομαι μέλλειν Δημοσθένην, ἐπειδὴν αὐτοῖς ὁ λόγος ἀποδοθῆ, καταριθμεῖσθαι πρὸς ὑμᾶς, ὡς ἄρα τῇ πόλει τέτταρες ἤδη γεγένηται καιροὶ, ἐν οἷς αὐτὸς πεπολίτευται. Ὡν ἓνα μὲν καὶ πρῶτον ἀπάντων, ὡς ἐγώ γε ἀκούω, καταλογίζεται ἐκείνον τὸν χρόνον, ἐν ᾧ πρὸς Φίλιππον ὑπὲρ Ἀμφιπόλεως ἐπολεμοῦμεν· τοῦτον δ' ἀφορίζεται τὸν χρόνον τῇ γενομένῃ εἰρήνῃ, καὶ συμμαχίᾳ, ἣν Φιλοκράτης ὁ Ἀγνούσιος ἔγραψε, καὶ αὐτὸς οὗτος μετ' ἐκείνου, ὡς ἐγὼ δείξω. Δεύτερον δὲ καιρὸν φησι γενέσθαι, ὃν ἡγομεν χρόνον τὴν εἰρήνην, δηλονότι μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ἐν ἣ καταλύσας τὴν ὑπάρχουσαν εἰρήνην τῇ πόλει ὁ αὐτὸς ^h οὗτος ῥήτωρ ἔγραψε τὸν πόλεμον. Τρίτον δὲ, ὃν ἐπολεμοῦμεν χρόνον, μέχρι τῆς ἀτυχίας τῆς ἐν Χαιρωνείᾳ. Τέταρτον δὲ, τὸν νῦν παρόντα καιρὸν. Ταῦτα δὲ καταριθμησάμενος, ὡς ἀκούω, μέλλει με καλεῖν, καὶ ἐπερωτᾶν, ὁποίου τούτων τῶν τεττάρων αὐτοῦ καιρῶν κατηγορῶ, καὶ πότε αὐτὸν οὐ τὰ βέλτιστά φημι τῷ δήμῳ πεπολιτεῦσθαι· κὰν μὴ θέλω ἀποκρίνασθαι, ἀλλ' ἐγκαλύπτωμαι, καὶ ἀποδιδράσκω, ἐκκαλύψειν μέ φησι προσελθὼν, καὶ ἄξειν ἐπὶ τὸ βῆμα, καὶ ἀναγκάσειν ἀποκρίνασθαι. Ἴν' οὖν μήθ' οὗτος ἰσχυρίζηται, ὑμεῖς τε ⁱ προεῖδητε, ἐγὼ τε ἀποκρίνωμαι· ἐναντίον σοι τῶν

^h οὗτος] Addidit Reiskius, et eleganter, ex fide MSS.

ⁱ προεῖδητε] Dedi προεῖδητε, et comma posui post ἀποκρίνωμαι, qui conjunctivus, haud sollicitandus, aptus est e proxima ἵνα: nam apodosis periodi incipit ab ἐναντίον, cum quo cohæret ἀποκρίνωμαι in in-

dicativo, infra. Tribus de causis ait se responsurum: 1. ne Demosthenes nimis ferociat atque exsultet, argumentorum suorum robore fretus: 2. ut auditores præmuniat adversus calumnias et cavillationes adversarii: 3. ut dedecore silentii et suspitione se

δικαστῶν, Δημόσθενες, καὶ τῶν ἄλλων πολιτῶν, ὅσοι δὴ ἔξωθεν περιεστᾶσι, καὶ τῶν Ἑλλήνων, ὅσοις ἐπιμελὲς γέγονεν ὑπακούειν τῆσδε τῆς κρίσεως, ὁρῶ δὲ οὐκ ὀλίγους παρόντας, ἀλλ' ὅσους οὐδὲις πώποτε μέμνηται πρὸς ἀγῶνα δημόσιον παραγενομένους, ἀποκρίνομαι, ὅτι ἀπάντων τῶν τεττάρων καιρῶν κατηγορῶ σου, οὐς σὺ διαιρῆ. Καὶ οἱ τε Θεοὶ θέλωσι, καὶ οἱ δικασταὶ ἐξίσου ἡμῶν ἀκούσωσι, καὶ γὰρ δύναμαι ἀπομνημονεῦσαι, ἃ σοι σύνοιδα, πάνυ προσδοκῶ ἀποδείξειν τοῖς δικασταῖς, τῆς μὲν σωτηρίας τῇ πόλει τοὺς Θεοὺς αἰτίους γεγενημένους, καὶ τοὺς Φιλανθρώπως καὶ μετρίως τοῖς τῆς πόλεως πράγμασι χρησαμένους, τῶν δὲ ἀτυχημάτων ἀπάντων Δημοσθένην αἴτιον γεγενημένον. Καὶ χρῆσομαι τῇ τοῦ λόγου τάξει ταύτῃ, ἣν τοῦτον πυνθάνομαι ποιεῖσθαι μέλλειν. Λέξω δὲ πρῶτον περὶ τοῦ πρώτου καιροῦ, καὶ δεύτερον περὶ τοῦ δευτέρου, καὶ τρίτον περὶ τοῦ ἐφεξῆς, καὶ τέταρτον περὶ τῶν νῦν καθεστηκότων πραγμάτων.

κβ'. Καὶ δὴ ἐπανάγω ἑμαυτὸν ἐπὶ τὴν εἰρήνην, ἣν Σὺ καὶ Φιλοκράτης ἐγράψατε. Ἰμῶν γὰρ ἐξεγένετο ἂν, ὧ Ἀθηναῖοι, τὴν προτέραν ἐκείνην εἰρήνην ποιήσασθαι μετὰ κοινοῦ συνεδρίου τῶν Ἑλλήνων, εἴ τινες ὑμᾶς εἶασαν^κ περιμείναντας τὰς πρεσβείας, ἃς ἦτε ἐκπεπομφοῦτες κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν εἰς τὴν Ἑλλάδα, παρακαλοῦντες ἐπὶ Φίλιππον, μετασχεῖν Ἑλληνικοῦ συνεδρίου, καὶ, προϊόντος τοῦ χρόνου, παρ'

liberet, nonnullis forsitan insesura, ac si, vi veritatis victus, non sit ausus, aut non potuisset adversarii criminibus occurrere. REISKE.

^κ περιμείναντας.] Ita legimus pro περιμείναι τὰς. Facillime potuit clausula vocabuli in concursu cum articulo τὰς intercideret. Alias

pendebit μετασχεῖν. Illud autem, quod suadeo, si adsciscas, cohererebit cum μετασχεῖν. Si qui vos sivistis, expectando reditum legatorum — participare consessum universæ Græciæ, h. e. e consiliis Græcarum civitatum fructum percipere. REISKE.

ἐκόντων τῶν Ἑλλήνων ἀπολαβεῖν τὴν ἡγεμονίαν· καὶ τούτων ἀπεστερήθητε διὰ Δημοσθένην, καὶ Φιλοκράτην, καὶ τὰς τούτων δωροδοκίας, ἃς ἐδωροδόκησαν, συστάντες ἐπὶ τὸ δημόσιον τὸ ὑμέτερον. Εἰ δέ τιςιν ὑμῶν ἐξαίφνης ἀκούσασιν ἀπιστότερος προσπέπτωκεν ὁ τοιοῦτος λόγος, ἐκείνως τὴν ὑπόλοιπον ποιήσασθε ἀκρόασιν, ὥσπερ ὅταν περὶ χρημάτων ἀνηλωμένων διὰ πολλοῦ χρόνου καθεζώμεθα ἐπὶ τοὺς λογισμούς· ἐρχόμεθα δῆπου ψευδεῖς οἶκοθεν εἴιοτε δόξας ἔχοντες κατὰ τῶν λογισμῶν· ἀλλ' ὅμως ἐπειδὴν ὁ λογισμὸς συγκεφαλαιωθῆ, οὐδεὶς ἡμῶν ἐστὶν οὕτω δύσκολος τὴν φύσιν, ὅστις οὐκ ἀπέρχεται τοῦτ' ὁμολογήσας, καὶ ἐπινεύσας ἀληθὲς εἶναι, ὅ, τι ἂν αὐτὸς ὁ λογισμὸς αἰρῆ. Οὕτω καὶ νῦν τὴν ἀκρόασιν ποιήσασθε. Εἴ τινες ὑμῶν ἐκ τῶν ἐμπροσθεν χρόνων ἤκουσιν οἶκοθεν τοιαύτην ἔχοντες τὴν δόξαν, ὡς ἄρα ὁ Δημοσθένης οὐδὲν πώποτε εἶρηκεν ὑπὲρ Φιλίππου, συστὰς μετὰ Φιλοκράτους· ὅστις οὕτω διάκειται, μῆτε ἀπογνώτω ^m μηδὲν, μῆτε καταγνώτω, πρὶν ἀκούσῃ· οὐ γὰρ δίκαιον. Ἄλλ' εἰ ἐμοῦ διὰ βραχέων ἀκούσητε ὑπομιμνήσκοντος τοὺς καιροὺς, καὶ τὸ ψήφισμα παρεχομένου, ὃ μετὰ Φιλοκράτους ἔγραψε Δημοσθένης· εἰ ἂν αὐτὸς ὁ τῆς ἀληθείας λογισμὸς ἐγκαταλαμβάνῃ τὸν Δημοσθένην πλείω μὲν γεγραφότα ψήφισματα [μετὰ] Φιλοκράτους περὶ τῆς ἐξ ἀρχῆς εἰρήνης καὶ συμμαχίας, καθ' ὑπερβολὴν δὲ αἰσχύνῃς κεκολακευκότα Φίλιππον, καὶ τοὺς παρ' ἐκείνου πρέσβεις οὐκ ἀναμείναντα, αἴτιον δὲ γεγονότα τῷ δήμῳ τοῦ μὴ μετὰ κοινοῦ συνεδρίου τῶν Ἑλλήνων ποιήσασθαι τὴν εἰρήνην, ἐκδοτον δὲ Φιλίππῳ πεποιοκότα Κερσοβλέπτῃν τὸν Θράκης βασιλέα, ἄνδρα Φί-

¹ ἡμῶν] Ita lege, pro ὑμῶν, propter καθεζώμεθα et ἐρχόμεθα. MARKLAND.

^m μηδὲν] Malim, μηδενός, neminem neque absolvat, neque condemnet. REISKE.

λον, καὶ σύμμαχον τῇ πόλει· εἰάν ταῦθ' ὑμῖν σαφῶς ἐπίδειξω, δεήσομαι ὑμῶν μετρίαν δέησιν, ἐπινεύσατέ μοι πρὸς Θεῶν, τὸν πρῶτον τῶν τεττάρων καιρῶν μὴ καλῶς αὐτὸν πεπολιτεῦσθαι. Λέξω δὲ, ὅθεν μάλιστα παρακολουθήσετε.

κγ'. Ἐγραψε Φιλοκράτης ἐξεῖναι Φιλίππῳ δεῦρο κήρυκας καὶ πρέσβεις πέμπειν περὶ εἰρήνης καὶ συμμαχίας. Τοῦτο τὸ ψήφισμα ἐγράφη παρανόμων. Ἦκον οἱ τῆς κρίσεως χρόνοι· κατηγόρει μὲν Λυκῖνος ὁ γραψάμενος, ἀπελογοῖτο δὲ Φιλοκράτης, συναπελογοῖτο δὲ καὶ Δημοσθένης· ἀπέφυγε Φιλοκράτης. Μετὰ ταῦτα ἐπῆει ὁ χρόνος, Θεμιστοκλῆς ἄρχων· ἐνταῦθα εἰσέρχεται βουλευτῆς εἰς τὸ βουλευτήριον Δημοσθένης, ὁ οὔτε λαχῶν, οὔτε ἐπιλαχῶν, ἀλλ' ἐκ παρασκευῆς πριάμενος, ἵν' εἰς ὑποδοχὴν ἅπαντα καὶ λέγοι καὶ πράττοι Φιλοκράτει, ὡς αὐτὸ ἔδειξε τὸ ἔργον. Νικᾶ γὰρ ἕτερον ψήφισμα Φιλοκράτης, ἐν ᾧ κελεύει ἐλεῖσθαι δέκα πρέσβεις, οἵτινες ἀφικόμενοι πρὸς Φίλιππον, ἀξιώσουσιν αὐτὸν δεῦρο πρέσβεις αὐτοκράτορας πέμπειν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης. Τούτων εἷς ἦν Δημοσθένης· κακῆϊθεν ἐπανήκων, ἐπαινέτης ἦν τῆς εἰρήνης, καὶ ταῦτα τοῖς ἄλλοις πρέσβεσιν ἀπήγγειλε, καὶ μόνος τῶν βουλευτῶν ἔγραψε σπείσασθαι τῷ κήρυκι τῷ παρὰ τοῦ Φιλίππου, καὶ τοῖς πρέσβεσιν, ἀκόλουθα γράφων Φιλοκράτει· ὁ μὲν γε τὴν ἐξουσίαν δέδωκε τῷ δεῦρο κήρυκα καὶ πρέσβεις πέμπεσθαι· ὁ δὲ τῇ πρεσβείᾳ σπένδεται. Τὰ δὲ μετὰ ταῦτα ἤδη μοι σφόδρα προσέχετε τὸν νοῦν. Ἐπράττετο γὰρ οὐ πρὸς τοὺς ἄλλους πρέσβεις τὰ πολλὰ

ⁿ ὁ χρόνος] Deesse videtur τῶν ἀρχαιρεσιῶν, comitiorum. REISKE.

^o οὔτε λαχῶν, οὔτε ἐπιλαχῶν] Neque delectus sorte, neque suffectus. Qui Senatores esse cupiebant, in sortem conjecti erant; deinde

unicuique sorte ducto alterum subsortiebantur; ut si prior, quem sors tulerat, aut improbatum esset, aut mortuus, qui in ejus locum sufficeretur non deesset. (Harpocrat.) Сток.

συκοφαντηθέντας ὕστερον ἐκ μεταβολῆς ὑπὸ Δημοσθένους, ἀλλὰ πρὸς Φιλοκράτην καὶ Δημοσθένην· εἰκότως, τοὺς ἅμα μὲν πρεσβεύοντας, ἅμα δὲ τὰ ψήφισματα γράφοντας· πρῶτον μὲν, ὅπως μὴ περιμεΐνητε τοὺς πρέσβεις, οὓς ἦτε ἐκπεπομφότες, παρακαλοῦντες ἐπὶ Φίλιππον, ἵνα μὴ μετὰ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, ἀλλ' ἰδίᾳ, ποιήσησθε τὴν εἰρήνην· δεύτερον δ', ὅπως μὴ μόνον τὴν εἰρήνην, ἀλλὰ καὶ συμμαχίαν εἶναι ψηφιεῖσθε πρὸς Φίλιππον, ἵν' εἴ τινες προσέχοιεν τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ, εἰς τὴν ἐσχάτην ἐμπέσοιεν ἀθυμίαν, ὀρῶντες ὑμᾶς αὐτοὺς μὲν παρακαλοῦντας ἐπὶ τὸν πόλεμον, οἴκοι δὲ μὴ μόνον εἰρήνην, ἀλλὰ καὶ συμμαχίαν ἐψηφισμένους ποιεῖσθαι· τρίτον δὲ, ὅπως Κερσοβλέπτης ὁ Θράκης βασιλεὺς μὴ ἔσται ἔνορκος, μήτε μετέσται τῆς συμμαχίας, καὶ τῆς εἰρήνης αὐτῷ· παρηγγέλλετο δὲ ἐπ' αὐτὸν ἤδη στρατεία.

κδ'. Καὶ ταῦθ' ὁ μὲν ἐξωνούμενος οὐκ ἠδίκηι· πρὸ γὰρ τῶν ὄρκων καὶ τῶν συνθηκῶν ἀνεμέσητον ἦν αὐτῷ πράττειν τὰ συμφέροντα· οἱ δὲ ἀποδόμενοι καὶ κατακοινώσαντες τὰ τῆς πόλεως ἰσχυρὰ, μεγάλης ὀργῆς ἦσαν ἄξιοι. Ὁ γὰρ μισαλέξανδρος νυνὶ φάσκων εἶναι, καὶ τότε μισοΦίλιππος Δημοσθένης, ὁ τὴν ξενίαν ἐμοὶ προφέρων τὴν Ἀλεξάνδρου, γράφει ψήφισμα, τοὺς καιροὺς τῆς πόλεως ὑφαιρούμενος, ἐκκλησίαν ποιεῖσθαι τοὺς Πρυτάνεις τῆ ὀγδόῃ ἰσταμένου τοῦ Ἐλαφιβολιῶνος μηνός, ὅτε ἦν τῷ Ἀσκληπιῷ ἡ θυσία, καὶ ὅτ' ἦν προαγών, ἐν τῇ ἱερᾷ ἡμέρᾳ, ^P ὃ πρότερον οὐδεὶς μέμνηται γενόμενον. Τίνα πρόφασιν ποιησάμενος; Ἴνα, φησὶν, εἰ ἤδη παρῶσιν οἱ τοῦ Φιλίππου πρέσβεις, βουλευσῆται ὁ δῆμος ὡς

P ὁ] Quod, ut scilicet concio ante factum meminuit, γενόμενον.
in diem festum indiceretur, nemo REISKE.

τάχιστα περὶ τῶν πρὸς Φίλιππον πρέσβων· ⁹ τοῖς οὐπω παροῦσι πρέσβεσι προκαταλαμβάνων τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τοὺς χρόνους ὑμῶν ὑποτεμνόμενος, καὶ τὸ πρᾶγμα κατασπεύδων, ἵνα μὴ μετὰ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, ἐπανελθόντων τῶν ὑμετέρων πρέσβων, ἀλλὰ μόνοι ποιήσησθε τὴν εἰρήνην. Μετὰ δὲ ταῦτα, ὧ Ἀθηναῖοι, ἤκον οἱ τοῦ Φιλίππου πρέσβεις, οἱ δὲ ὑμέτεροι ἀπεδήμουν, παρακαλοῦντες τοὺς Ἕλληνας ἐπὶ Φίλιππον. Ἐνταῦθα ἕτερον ψήφισμα νικᾷ Δημοσθένης, ἐν ᾧ γράφει, μὴ μόνον ὑπὲρ τῆς εἰρήνης, ἀλλὰ καὶ συμμαχίας, ὑμᾶς βουλευσασθαι, μὴ περιμείναντας τοὺς πρέσβεις τοὺς ὑμετέρους, ἀλλ' εὐθὺς μετὰ τὰ ἐν ἄστει Διονύσια τῇ ὀγδόῃ καὶ ἐνάτῃ ἐπὶ δέκα. Ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω, ἀκούσατε τῶν ψηφισμάτων.

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ.

κέ. Ἐπειδὴ τοίνυν, ὧ Ἀθηναῖοι, παρεληλύθει τὰ Διονύσια, ἐγένοντο δὲ αἱ ἐκκλησίαι, ἐν δὲ τῇ προτέρᾳ τῶν ἐκκλησιῶν ἀνεγνώσθη δόγμα τῇ ὀγδόῃ ἐπὶ δέκα, κοινὸν τῶν συμμαχῶν, οὗ τὰ κεφάλαια διὰ βραχέων ἐγὼ προεῶν. Πρῶτον μὲν γὰρ ἔγραψαν ὑπὲρ εἰρήνης ὑμᾶς μόνον βουλευσασθαι· τὸ δὲ τῆς συμμαχίας ὄνομα ὑπερέβησαν, οὐκ ἐπιλελησμένοι, ἀλλὰ καὶ τὴν εἰρήνην ἀναγκαιοτέραν ἢ καλλίω ὑπολαμβάνοντες εἶναι. Ἐπειτα ἀπήντησαν ὀρθῶς ἰασόμενοι τὸ Δημοσθένους δωροδόκημα, καὶ προσέγραψαν ἐν τῷ δόγματι, ἐξεῖναι τῷ βουλομένῳ τῶν Ἑλλήνων ἐν τρισὶ μηνσὶν εἰς τὴν αὐτὴν στήλην ἀναγεγράφθαι μετ' Ἀθηναίων, καὶ μετέχειν τῶν ὄρκων καὶ τῶν συνθηκῶν, δύο μέγιστα προκαταλαμβάνοντες· πρῶτον μὲν [Ἦ οὖν] τὸν χρόνον τὸν τῆς τριμήνου ταῖς τῶν Ἑλλήνων

⁹ τοῖς οὐπω παροῦσι π.] Ii autem ^{Ἦ οὖν]} Malim abesse, et uncis erant Antipater, Eurylochus, et inclusi. REISKE.
Parmenio. Stock.

πρεσβείαις ἰκανὸν γενέσθαι παρασκευάζοντες, ἔπειτα τὴν τῶν Ἑλλήνων εὐνοίαν τῇ πόλει μετὰ κοινοῦ συνεδρίου κτώμενοι, ἴν', εἰ παραβαίνοντο αἱ συνθήκαι, μὴ μόνοι, μηδ' ἀπαρασκευοὶ πολεμήσαιμεν· ἀ ἦν ὑμῖν παθεῖν συνέβη διὰ Δημοσθένην. Ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω, ἐξ αὐτοῦ τοῦ δόγματος ἀκούσαντες μαθήσεσθε.

ΔΟΓΜΑ ΣΥΜΜΑΧΩΝ.

κς'. Τούτῳ τῷ δόγματι συνειπεῖν ὁμολογῶ, καὶ πάντες οἱ ἐν τῇ προτέρᾳ τῶν ἐκκλησιῶν δημηγοροῦντες· καὶ ὁ δῆμος ἀπῆλθε τοιαύτην τινὰ δόξαν εἰληφώς, ὡς ἔσται μὲν εἰρήνη, περὶ δὲ συμμαχίας οὐκ ἄμεινον εἶη, ⁸ διὰ τὴν τῶν Ἑλλήνων παράκλησιν, βουλευσασθαι· ἔσται δὲ κοινῇ μετὰ τῶν Ἑλλήνων ἀπάντων. Νῦν ἐν μέσῳ, καὶ παρῆμεν τῇ ὑστεραίᾳ εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Ἐνταῦθα δὴ προκαταλαμβάνων Δημοσθένης τὸ βῆμα, οὐδενὶ τῶν ἄλλων παραλιπὼν λόγον, οὐδὲν ὄφελος ἔφη τῶν χθῆς εἰρημένων εἶναι λόγων, εἰάν ταῦθ' οἱ Φιλίππου μὴ συμπεισθήτονται πρέσβεις, οὐδὲ γινώσκειν ἔφη τὴν εἰρήνην, ἀπούσης συμμαχίας· οὐ γὰρ ἔφη δεῖν, καὶ γὰρ τὸ ρῆμα μέμνημαι ὡς εἶπε, διὰ τὴν ἀηδίαν τοῦ λέγοντος ἅμα καὶ τοῦ ὀνόματος, ἀπορρήξαι τῆς εἰρήνης τὴν συμμαχίαν, οὐδὲ τὰ τῶν Ἑλλήνων ἀναμένειν μελλήματα, ἀλλ' ἢ πολεμεῖν αὐτοὺς, ἢ τὴν εἰρήνην ἰδίᾳ ποιεῖσθαι. Καὶ τελευτῶν, ἐπὶ τὸ βῆμα καλέσας Ἀντίπατρον, ἐρώτημά τι ἠρώτα, προειπὼν μὲν ἀ ἐρήσεται, προδιδάξας δὲ, ἀ χρῆ κατὰ τῆς πόλεως ἀποκρίνασθαι· καὶ τέλος ταῦτα ἐνίκα, τῷ μὲν λόγῳ προβιασαμένου τοῦ Δημοσθένους, τὸ δὲ ψήφισμα γράψαντος Φιλοκράτους.

⁸ διὰ τὴν τῶν Ἑ.] Scilicet, ἐπὶ τὸ μετασχεῖν τοῦ Ἑλληνικοῦ συνεδρίου.
WOLFIUS.

κζ'. Ὁ δὲ ἦν ὑπόλοιπον αὐτοῖς, Κερσοβλέπτην καὶ τὸν ἐπὶ Θράκης τόπον ἐκδοτον ποιῆσαι, καὶ τοῦτ' ἐπραξαν ἕκτη φθίνοντος τοῦ Ἐλαφιβολιῶνος μηνός, πρὶν ἐπὶ τὴν ὑστέραν ἀπαίρειν πρεσβείαν, τὴν ἐπὶ τοὺς ὄρκους, Δημοσθένην· ὁ γὰρ μισαλέξανδρος καὶ μισοφίλιππος ὑμῖν οὗτος ῥήτωρ δὲς ἐπρέσβευσεν ἐν Μακεδονίᾳ, ἔξον μὴδὲ ἀπαξ, ὁ νυνὶ κελεύων τῶν Μακεδόνων καταπτύειν. Εἰς δὲ τὴν ἐκκλησίαν, τὴν τῆ ἕκτη λέγω, καθεζόμενος, βουλευτῆς ὢν ἐκ παρασκευῆς, ἐκδοτον Κερσοβλέπτην μετὰ Φιλοκράτους ἐποίησε. Λανθάνει γὰρ ὁ μὲν Φιλοκράτης ἐν ψηφίσματι [†] μετὰ τῶν ἄλλων γραμμάτων παρεγγράψας, ὁ δ' ^υ ἐπιψηφίσας Δημοσθένος, ^χ ἐν ᾧ γέγραπται, ἀποδοῦναι τοὺς ὄρκους τοῖς πρέσβεσι τοῖς παρὰ Φιλίππου ἐν τῇδε τῇ ἡμέρᾳ τοὺς συνέδρους τῶν συμμά-

[†] μετὰ τῶν ἄλλων γραμμάτων] Ferrem, si legeretur, μετ' ἄλλων γραμμ. sine articulo, ut sententia esset, una cum aliis clausulis, quas Philocrates furtim, injussu populi, eoque inscio, præter fas, secus atque scitum esset, auctoritate mere sua, in formulam pacis immisisset, vera falsis miscens, etiam hanc clausulam subjecit: nam hoc est παρεγγράφειν *secus exarare atque oporteret*, injicere in scriptum ea, quæ non liceat, in fraudem ejus, cujus causa id exaretur. Verborum autem loco τοὺς συνέδρους τῶν συμμάχων subjecerat Philocrates hæc, multum ab illis ad sententiam diversa, τοὺς συνεδρεύοντας. Illa prior dictio significat deputatos Græcorum, res civitatum Athenis procurantes, tametsi actu Athenis haud adsint, sed rure agant, aliisve rebus ope-

ram dent. Hæc autem posterior, consiliarios Græcorum actu ipso fungentes munere suo, considerantes atque deliberantes. Quapropter suspicor Æschinẽm h. l. non γραμμάτων, sed κλεμμάτων dedisse, una cum aliis furtis, aut, præter alia furta. Appellant Græci κλέματα, et pariter Latini, furta, fraudes omne genus, facinora clandestina, quibus circumvenire, pecunia emungare, juribus, honoribus, emolumentis multere, quæcunque obrepticia inscio et invito tibi fiant, abs te impetrentur et extorqueantur, quæ tu non sis laturus, si scias, aut satis attendas. REISKE.

^υ ἐπιψηφίσας] De vi hujus vocis vide, supra, §. 2.

^χ ἐν ᾧ γέγραπται] Delenda opinor. MARKLAND.

χων· παρὰ δὲ τοῦ Κερσοβλέπτου συνέδρου οὐκ ἐκάθητο. Γράψας δὲ τοὺς συνεδρεύοντας ὀμνῦναι, τὸν Κερσοβλέπτην οὐ συνεδρεύοντα ἐξέκλεισε τῶν ὄρκων. Ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω, ἀνάγνωθί μοι, τίς ἦν ὁ ταῦτα γράψας, καὶ τίς ὁ ταῦτα ἐπιψηφίσας Πρόεδρος.

ΨΗΦΙΣΜΑ. ΠΡΟΕΔΡΟΣ.

κή. Καλὸν, ὦ Ἀθηναῖοι, καλὸν, ἢ τῶν δημοσίων γραμμάτων φυλακή· ἀκίνητον γάρ ἐστι, καὶ οὐ συµμεταπίπτει τοῖς ὕ αὐτομολοῦσιν ἐν τῇ πολιτείᾳ, ἀλλ' ἐπέδωκε τῷ δήμῳ, ὁπότεν βούληται, συνιδεῖν τοὺς πάλαι μὲν πονηροὺς, ἐκ μεταβολῆς δ' ἀξιοῦντας εἶναι χρηστούς. Ὑπόλοιπον δέ μοι ἐστὶ τὴν κολακείαν αὐτοῦ διεξελθεῖν. Δημοσθένης γὰρ ἐν-αὐτὸν βουλευσας, οὐδεμίαν πώποτε φανεῖται πρεσβείαν εἰς προεδρίαν καλέσας· ἀλλὰ τότε μόνον, καὶ πρῶτον, πρέσβεις εἰς προεδρίαν ἐκάλεσε, καὶ ² προσκεφάλαια ἔθηκε, καὶ ³ φοινικίδας περιπέτασε, καὶ ἅμα τῇ ἡμέρᾳ ἠγυῖτο τοῖς πρέσβεσιν εἰς τὸ θέατρον, ὥστε καὶ συρίττεσθαι διὰ τὴν ἀσχημοσύνην καὶ κολακείαν· καὶ ὅτε ἀπήεσαν εἰς Θήβας, ἐμισθώσατο αὐτοῖς τρία ^b ζεύγη ὄρικᾶ, καὶ τοὺς πρέσβεις προὔπεμψεν εἰς Θήβας, ἐγκαταγέλαστον τὴν πόλιν ποιῶν. Ἴνα δ' ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως μείνω, λάβε μοι τὸ ψήφισμα τὸ περὶ τῆς προεδρίας.

^γ αὐτομολοῦσιν] *Qui nunc his nunc illis partibus adherent.* BRODÆUS.

² προσκεφάλαια] *Vid. Pollucem, lib. vi. c. i. et not. ad locum.* TAYLOR.

Ibid.] Aristophanes, in Plut.

— ἀντὶ δὲ προσκεφαλαίου
λίθου εὐμεγέθη πρὸς τῇ κεφαλῇ (ἔχειν).

^a φοινικίδας] *Puniceos tapetas.* BRODÆUS.

^b ζεύγη ὄρικᾶ] *Harpocratio, Ὀρικὰ ζεύγη, τὰ τῶν ὀρέων, τουτέστι τὰ τῶν ἡμίονων.*

ΨΗΦΙΣΜΑ.

κθ'. Οὗτος τοίνυν, ὦ Ἀθηναῖοι, ὁ τηλικούτος τὸ μέγεθος κόλαξ, πρῶτος διὰ τῶν κατασκόπων, τῶν παρὰ Χαριδήμου, πυθόμενος τὴν Φιλίππου τελευτὴν, τῶν μὲν θεῶν, συμπλάσας^c ἑαυτῷ ἐνύπνιον, κατεψεύσατο, ὡς οὐ παρὰ Χαριδήμου τὸ πρᾶγμα πεπυσμένος, ἀλλὰ παρὰ τοῦ Διὸς, καὶ τῆς Ἀθηνᾶς, οὐς μεθ' ἡμέραν ἐπιорκῶν, νύκτωρ φησὶν ἑαυτῷ διαλέγεσθαι, καὶ τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι προλέγειν. ^d Ἐβδόμην δ' ἡμέραν τῆς θυγατρὸς αὐτῷ τετελευτηκυίας, πρὶν πενήθῃσαι, καὶ^e τὰ νομιζόμενα ποιῆσαι, στεφανωσάμενος, καὶ λευκὴν ἐσθῆτα λαβὼν, ἐβουθύτει, καὶ παρηνόμει, τὴν μόνην ὁ δείλαιος καὶ πρῶτην αὐτὸν πατέρα προσειποῦσαν ἀπολέσας. Καὶ οὐ τὸ δυστύχημα ὀνειδίζω, ἀλλὰ τὸν τρόπον ἐξετάζω. Ὁ γὰρ μισότεκνος, καὶ πατὴρ πονηρὸς, οὐκ ἂν ποτε γένοιτο δημαγωγὸς χρηστός· οὐδὲ ὁ τὰ φίλτατα καὶ οικειότατα σώματα μὴ στέργων, οὐδέποτε ὑμᾶς περὶ πλείονος ποιήσεται τοὺς ἀλλοτρίους· οὐδὲ γε ὁ ἰδία πονηρὸς, οὐκ ἂν ποτε γένοιτο δημοσία χρηστός· οὐδ' ὅστις ἐστὶν οἶκοι Φαῦλος, οὐδέποτε ἦν ἐν Μακεδονίᾳ κατὰ τὴν πρεσβείαν καλὸς ἀγαθός· οὐ γὰρ τὸν τρόπον, ἀλλὰ τὸν τόπον μόνον μετήλλαξε.

λ'. Πόθεν οὖν ἐπὶ τὴν μεταβολὴν ἦλθε τῶν πραγμάτων, οὗτος γάρ ἐστιν ὁ δεύτερος καιρὸς, καὶ τί ποτ' ἐστὶ τὸ αἴτιον, ὅτι Φιλοκράτης μὲν ἀπὸ τῶν αὐτῶν πολιτευμάτων Δημο-

^c ἑαυτῷ] Id est, ἐν ἑαυτῷ, vel πρὸς ἑ. *apud semet*, vel πρὸς τὸ ἑαυτοῦ συμφέρον, *in suum commodum*; aut deest *συμβάν*, *insomnium*, quod sibi *obvenisset*. REISKE.

^d Ἐβδόμην δ' ἡμέραν] *Filia jam in septimum diem vita defuncta.*

h. e. Cum jam septiduum præterisset ab excessu filiae. IDEM.

^e τὰ νομιζόμενα] *Justa, quæ die ab exitu nona fieri lege sancitum erat: quam legem migrans Demosthenes παρηνόμει.* IDEM.

σθένει Φυγὰς ἀπ' εἰσαγγελίας γεγένηται, Δημοσθένης δὲ^f ἐπέστη τῶν ἄλλων κατήγορος, καὶ πόθεν ποθ' ἡμᾶς εἰς τὰς ἀτυχίας ὁ μίαιρος ἄνθρωπος ἐμβέβληκε, ταῦτ' ἤδη διαφερόντως ἄξιόν ἐστιν ἀκοῦσαι. Ὡς γὰρ τάχιστα εἶσω Πυλῶν Φίλιππος παρῆλθε, καὶ τὰς μὲν ἐν Φωκεῦσι πόλεις παραδόξως ἀναστάτους ἐποίησε, Θηβαίους δὲ, ὡς τόθ' ὑμῖν ἐδόκει, περαιτέρω καιροῦ καὶ τοῦ ὑμετέρου συμφέροντος ἰσχυροῦς κατεσκευάσεν, ὑμᾶς δὲ ἐκ τῶν ἀγρῶν φοβηθέντες ἐσκευαγωγῆκατε, ἐν ταῖς μεγίσταις δ' ἦσαν αἰτίαις οἱ πρέσβεις, οἱ περὶ τῆς εἰρήνης πρεσβεύσαντες, πολὺ δὲ τῶν ἄλλων διαφερόντως Φιλοκράτης καὶ Δημοσθένης, διὰ τὸ μὴ μόνον^ε πρεσβεῦσαι, ἀλλὰ καὶ ψηφίσματα γεγραφέναι· συνέβη δ' ἐν τοῖς αὐτοῖς χρόνοις διαφέρεισθαι τι τὸν Δημοσθένην καὶ Φιλοκράτην, σχεδὸν^h ὑπὲρ τούτων, ὑπὲρ ὧν καὶ ὑμεῖς αὐτοὺς ὑπωπτεύσατε διενεχθῆναι. Τοιαύτης δ' ἰ ἐμπιπτούσης ταραχῆς, μετὰ τῶν συμφύτων αὐτῶ νοσημάτων ἤδη τὰ μετὰ ταῦτα ἐβουλεύετο, μετὰ δειλίας, καὶ τῆς πρὸς Φιλοκράτην ὑπὲρ τῆς δωροδοκίας ζηλοτυπίας, καὶ ἠγήσατο, εἰ τῶν συμπρεσβευόντων καὶ τοῦ Φιλίππου κατήγορος ἀναφανείη, τὸν μὲν Φιλοκράτην προδήλως ἀπολεῖσθαι, τοὺς δὲ ἄλλους συμπρέσβεις κινδυνεύσειν, αὐτὸς δ' εὐδοκιμήσειν, καὶ προδότης ὧν τῶν φίλων, καὶ πονηρὸς, πιστὸς τῷ δήμῳ φανήσεσθαι. Κατιδόντες δ' αὐτὸν οἱ τῆς πόλεως προσπολεμοῦντες ἡσυχία, ἄσμενοι παρεκάλουν ἐπὶ τὸ βῆμα, τὸν μόνον ἀδωροδόκητον

^f ἐπέστη] Repente nobis supervenit, apparuit, ut formidabilis aliquis cometa. REISKE.

^ε πρεσβεῦσαι] Ita, pro πρεσβεύειν, ex sensu. MARKLAND.

^h ὑπὲρ τούτων] Quod pecuniarum a Philippo acceptarum par-

ticeps non esset Demosthenes. BRODÆUS.

ⁱ ἐμπιπτούσης] Ita Græci loqui amant, non ἐπιπιπτούσης. Μετὰ ante δειλίας sustinet vicem τοῦ οἶον, vel ἤγουν. i. e. scilicet. Vide Taylorum, et Reiske in locum.

ὀνομάζοντες ^k τῇ πόλει. Ὁ δὲ παριῶν, ἀρχὰς αὐτοῖς ἐνε-
δίδου πολέμου καὶ ταραχῆς. Οὗτός ἐστιν, ὃ Ἀθηναῖοι, ὁ
πρῶτος ἐξευρῶν Σέρριον τεῖχος, καὶ Δορίσκον, καὶ Ἐργίσκην,
καὶ Μουργίσκην, καὶ Γάνος, καὶ Γανίδα, χωρία, ὧν οὐδὲ τὰ
ὀνόματα ἤδειμεν πρότερον, καὶ ἐς τοῦτο ^l φέρων περίεστησε
τὰ πράγματα, ὥστ', εἰ μὲν μὴ πέμποι Φίλιππος πρέσβεις,
καταφρονεῖν αὐτὸν ἔφη τῆς πόλεως· εἰ δὲ πέμποι, κατασκό-
πους πέμπειν, ἀλλ' οὐ πρέσβεις· εἰ δὲ ἐπιτρέπειν ἐθέλοι
πόλει τινὶ ^m ἴση καὶ ὁμοία περὶ τῶν ἐγκλημάτων, οὐκ εἶναι
κριτὴν ἴσον ἡμῖν ἔφη, καὶ Φιλίππῳ. Ἀλόνησον ἐδίδου, ὁ δ'
ἀπηγόρευε μὴ λαμβάνειν, εἰ δίδωσιν, ἀλλὰ μὴ ἀποδίδωσι,
περὶ συλλαβῶν διαφερόμενος. Καὶ τὸ τελευταῖον στεφανώ-
σας τοὺς μετὰ Ἀριστοδήμου εἰς Θετταλίαν καὶ Μαγνησίαν
παρὰ τὰς περὶ τῆς εἰρήνης συνθήκας ἐπιστρατεύσαντας, τὴν
μὲν εἰρήνην διέλυσε, τὴν δὲ συμφορὰν, καὶ τὸν πόλεμον πα-
ρεσκευάσσε.

λα'. Ναί· ἀλλὰ χαλκοῖς καὶ ἀδαμαντίνοις τείχεσιν,
ὡς αὐτὸς φησι, τὴν χώραν ἡμῶν ἐτείχισε, τῇ τῶν Εὐβοέων
καὶ Θεβαίων συμμαχία. Ἀλλ', ὃ Ἀθηναῖοι, περὶ ταῦτα

^k τῇ πόλει] Forte, ἐν τῇ πόλει.
MARKLAND. Non ἐν solummodo,
sed paulo quid etiam plus deesse
videtur. e. c. καὶ ὡς ἀληθῶς εἴνου
τῇ πόλει. REISKE.

^l φέρων περίεστησε] Hæc est vis
locutionis, ut significet *rerum
conversionem*: cum aliquis ope-
ram præstiterit, ut negotia in
contrariam partem relabantur.
Atqui hoc, inquiet aliquis, de-
betur τῷ περίεστησε. Age, Tu di-
judica. Infra, §. 45. τὴν δὲ κατὰ
γῆν ἡγεμονίαν—ἄρδην φέρων ἀνέθηκε
Θηβαίους. Ab Atheniensibus ab-
latum imperium Thebanis e con-

tra detulit. Et §. 46. προσέμιξε
φέρων τὸν κίνδυνον ἀπαρασκευῶν τῇ
πόλει. Ita, §. 33. πάλιν ἤκε φερό-
μενος εἰς τὴν ἑαυτοῦ φύσιν. Et, ἀδι-
κήσας Φίλιππον, κάκειθεν ἀποδράς, ἐπέ-
βαλεν ἑαυτὸν φέρων Θεβαίους. Locus
insignis proferatur ex Luciano in
Hermotimo, ζητούντων γὰρ ἡμῶν,
οἵτινες ἀληθεύουσιν ἐν φιλοσοφίᾳ, σὺ
τοῦτο προαρπάσας, ἔδωκας φέρων τοῖς
Στωϊκοῖς. TAYLOR.

^m ἴση καὶ ὁμοία] Ἐπὶ τῇ ἴση καὶ
ὁμοίᾳ δίκῃ, *aquali utrinque con-
ditione juris sui obtinendi*. BRO-
DÆUS.

τρία ^η τὰ μέγιστα ἠδίκησθε, καὶ μάλιστα ἠγνοήκατε. Σπεύδων δ' εἰπεῖν περὶ τῆς μεγίστης συμμαχίας τῆς τῶν Θηβαίων, ἵνα ἐφεξῆς εἶπω, περὶ τῶν Εὐβοέων πρῶτον μνησθήσομαι. Ἔμεις γὰρ, ὦ Ἀθηναῖοι, πολλὰ καὶ μεγάλα ἠδικημένοι ὑπὸ Μνησάρχου τοῦ Χαλκιδέως, τοῦ Καλλίου καὶ Ταυροσθέους πατρὸς, οὓς οὗτος νυνὶ, μισθὸν λαβὼν, Ἀθηναίους εἶναι τολμᾷ γράφειν, καὶ πάλιν ὑπὸ Θεμισωνος τοῦ Ἐρετριέως, ὃς ἡμῶν, εἰρήνης οὔσης, Ὄρωπὸν ἀφείλετο, τούτων ἐκόντες ἐπιλανθανόμενοι, ἐπειδὴ διέβησαν εἰς Εὐβοίαν Θηβαῖοι, καταδουλώσασθαι τὰς πόλεις πειρώμενοι, ἐν πέντε ἡμέραις ἐβοηθήσατε αὐτοῖς, καὶ ναυσὶ, καὶ πεζικῇ δυνάμει, καὶ πρὶν τριάκοντα ἡμέρας διελθεῖν, ὑποσπόνδους Θηβαίους ἀφήκατε, κύριοι τῆς Εὐβοίας γενόμενοι, καὶ τὰς τε ^ο πόλεις αὐτὰς, καὶ τὰς πολιτείας ἀπέδοτε, ὀρθῶς καὶ δικαίως αὐτοῖς ^ρ παρακαταθέμενοι, οὐχ ἠγούμενοι δίκαιον εἶναι τὴν ὀργὴν ἀπομνημονεύειν ἐν τῷ πιστευθῆναι. Καὶ τηλικαῦθ' ὑφ' ὑμῶν εὖ πεπονηότες οἱ Χαλκιδεῖς, οὐ τὰς ὁμοίας ὑμῖν ἀπέδοσαν χάριτας.

λβ'. Ἄλλ' ἐπειδὴ τάχιστα διέβητε εἰς Εὐβοίαν Πλουτάρχῳ βοηθήσοντες, τοὺς μὲν πρῶτους χρόνους ^α ἄλλ' οὖν προσεποιούνη ὑμῖν εἶναι φίλοι· ἐπειδὴ δὲ τάχιστα εἰς Ταμύνας

^η τὰ μέγιστα] Addidi τὰ de meo. REISKE.

^ο πόλεις αὐτὰς] Copulantur, seu opponuntur inter se, αἱ πόλεις αὐταὶ, et earum πολιτεῖαι, reddidistis et ipsas urbes, et cujusque constitutiones civiles, legesque, quibus gubernantur. Præterea sic verba struam: ἀφήκατε, καὶ, κύριοι τῆς Εὐβοίας γενόμενοι, τὰς τε πόλεις. REISKE.

^ρ παρακαταθέμενοι] Παρακατατί-

θησιν (in activo) is, qui pignus apud aliquem deponit. Παρακατατίθεται autem (in medio) ille, qui pignus servandum et aliquando reddendum accipit, et penes se deponi patitur. IDEM.

^α ἄλλ' οὖν] Concise sic dictum pro integro et explicato hoc: οὐκ ἦσαν μὲν ὑμῖν φίλοι ὡς ἀληθῶς, ἀλλὰ καὶ τὰ μάλιστα ἐχθροί. οὐ μέντοι ἐρῶ τοῦτο νῦν γε, ἀλλὰ προσεποιούνητο γοῦν. IDEM.

παρήλθομεν, καὶ τὸ Κοτύλαιον ὀνομαζόμενον ὄρος ὑπερεβάλ-
λομεν, ἐνταῦθα Καλλίας ὁ Χαλκιδεὺς, ὃν Δημοσθένης, μι-
σθὸν λαβὼν, ἐνεκωμιάζειν, ὄρων τὸ στρατόπεδον τὸ τῆς πόλεως
εἰς τινὰς δυσχωρίας κατακεκλεισμένον, ὅθεν μὴ νικήσασι
μάχην, οὐκ ἦν ἀναχώρησις, οὔτε βοηθείας ἐλπίς, οὔτ' ἐκ
γῆς, οὔτε ἐκ θαλάσσης, συναγείρας ἐξ ἀπάσης τῆς Εὐβοίας
στρατόπεδον, καὶ παρὰ Φιλίππου δύναμιν προσμεταπεμ-
ψάμενος, ὃ, τ' ἀδελφὸς αὐτοῦ Ταυροσθένης, ὁ νυκτὶ πάντας
δεξιούμενος, καὶ προσγελῶν, τοὺς Φωκικοὺς ξένους διαβιβά-
σας, ἦλθον ἐφ' ὑμᾶς ὡς ἀναιρήσοντες· καὶ εἰ μὴ πρῶτον
μὲν Θεῶν τις ἔσωσε τὸ στρατόπεδον, ἔπειθ' οἱ στρατιῶται οἱ
ὑμέτεροι, καὶ πεζοὶ, καὶ ἵππεῖς, ἄνδρες ἀγαθοὶ ἐγένοντο,
καὶ παρὰ τὸν ἵππόδρομον τὸν ἐν Ταμύναις, ἐκ παρατάξεως
μάχῃ κρατήσαντες, ἀφίεσαν ὑποσπόνδους τοὺς πολεμίους,
ἐκινδύνευσεν ἂν ἡμῶν ἡ πόλις αἰσχίστα παθεῖν. Οὐ γὰρ
τὸ δυστυχεῖν κατὰ πόλεμον μέγιστόν ἐστι κακόν, ἀλλ'
ὅταν τις πρὸς ἀνταγωνιστὰς ἀναξίους ἑαυτοῦ διακινδυνεύων
ἀποτύχη, διπλασίαν εἰκὸς εἶναι τὴν συμφορὰν. Ἄλλ' ὅμως
ὑμεῖς τοιαῦτα πεπονθότες, πάλιν διελύσασθε πρὸς αὐτούς.

λγ'. Τυχῶν δὲ παρ' ὑμῶν συγγνώμης Καλλίας ὁ Χαλ-
κιδεὺς, μικρὸν διαλιπὼν χρόνον, πάλιν ἦκε φερόμενος εἰς τὴν
ἑαυτοῦ φύσιν, Εὐβοϊκὸν μὲν τῷ λόγῳ συνέδριον εἰς Χαλκίδα
συνάγων, ἰσχυρὰν δὲ τὴν Εὐβοίαν ἐφ' ὑμᾶς ἔργῳ παρα-
σκευάζων, ἐξαίρετον δ' αὐτῷ τυραννίδα περιποιούμενος, καὶ
ταύτης ἐλπίζων συναγωνιστὴν Φίλιππον λήψεσθαι, ἀπῆλθεν
εἰς Μακεδονίαν, καὶ περιήει μετὰ Φιλίππου, καὶ τῶν ἐταί-
ρων εἰς ὠνομάζετο· ἀδικήσας δὲ Φίλιππον, κάκεῖθεν ἀπο-
δρᾶς, ὑπέβαλεν ἑαυτὸν φέρων Θηβαίοις, ἐγκαταλιπὼν δὲ
κακείνους, καὶ πλείους τραπόμενος τροπᾶς τοῦ Εὐρύπου,
παρ' ὃν ᾄκει, εἰς μέσον πίπτει τῆς τε Θηβαίων ἔχθρας, καὶ

τῆς Φιλίππου. Ἀπορῶν δ' ὁ, τι χρήσαιτο αὐτῶ, καὶ παραγγελλομένης ἐπ' αὐτὸν ἤδη στρατείας, μίαν ἐλπίδα λοιπὴν κατεῖδε σωτηρίας, ἔνορκον λαβεῖν τὸν Ἀθηναίων δῆμον, σύμμαχον ὀνομασθέντα, βοηθήσειν, [†] εἴ τις ἐπ' αὐτὸν ἴη, ὃ πρόδηλον ἦν ἐσόμενον, εἰ μὴ ὑμεῖς κωλύσαίτε. Ταῦτα δὲ διανοηθεὶς ἀποστέλλει δεῦρο πρέσβεις Γλαυκέτην, καὶ Ἐμπέδωνα, καὶ Διόδωρον τὸν [‡] δολιχοδρομήσαντα, φέροντας μὲν τῷ δήμῳ ἐλπίδας κενὰς, Δημοσθένει δ' ἀργύριον καὶ τοῖς περὶ αὐτόν. Τρία δ' ἦν, ἀ ἅμα ἐξωνεῖτο· πρῶτον μὲν, μὴ διασφαλῆναι τῆς πρὸς ὑμᾶς συμμαχίας· οὐδὲν γὰρ ἦν τὸ μέσον, εἰ μνησθεὶς τῶν προτέρων ἀδικημάτων ὁ δῆμος μὴ προσδέξαιτο τὴν συμμαχίαν, ἀλλ' ὑπῆρχεν αὐτῶ, ἢ Φεύγειν ἐκ Χαλκίδος, ἢ τεθνᾶναι ἐγκαταλειφθέντι· τηλικαῦται δυνάμεις ἐπ' αὐτὸν ἐπεστράτευον, ἢ τε Φιλίππου καὶ Θηβαίων· δεύτερον δ', ἦκον οἱ μισθοὶ τῷ γράψαντι τὴν συμμαχίαν, ὑπὲρ τοῦ μὴ συνεδρεύειν Ἀθήνησι Χαλκιδέας· τρίτον δὲ, ὥστε μὴ τελεῖν συντάξεις. Καὶ τούτων τῶν προαιρέσεων οὐδεμιᾶς ἀπέτυχε Καλλίας. Ἄλλ' ὁ μισοτύραννος Δημοσθένης, ὡς αὐτὸς προσποιεῖται, ὃν φησι Κτησιφῶν τὰ βέλτιστα λέγειν, ἀπέδοτο μὲν τοὺς καιροὺς τοὺς τῆς πόλεως, ἔγραψε δ' ἐν τῇ συμμαχίᾳ, βοηθεῖν ἡμᾶς Χαλκιδεῦσι, ῥῆμα μόνον ἀντικαταλλαζάμενος, ἀντὶ τούτων εὐφημίας ἕνεκα προσγράψας, Χαλκιδέας βοηθεῖν, εἴ τις ἴη ἐπ' Ἀθηναίους· τὰς δὲ συνεδρίας, καὶ τὰς συντάξεις, ἐξ ὧν ἰσχύσειν [‡] ὁ πόλεμος ἡμελλεν, ἄρθην ἀπέδοτο, καλλίστοις ὀνόμασιν αἰσχίστας πράξεις

[†] εἴ τις ἐπ' αὐτὸν ἴη] *Si quis eum invaderet ac lacesseret.* Demosthenes κατὰ Φιλίπ. δ. Ἄλλ' ἐπειδὴν ἐφ' ἡμᾶς αὐτοὺς ἴη, τί φήσομεν τότε; Rursus περὶ Στεφ. Καὶ βοηθήσετε ἂν τις ἐπ' αὐτοὺς ἴη. BRODÆUS.

[‡] δολιχοδρομήσαντα] *Adi Potterum, Archæolog. Græc. lib. ii. c. 21.*

[‡] ὁ πόλεμος] *Ἄπ ἢ πόλις? MARKLAND.*

^π γράφων, καὶ τῷ λόγῳ προσβιβάζων ὑμᾶς, τὰς μὲν βοηθείας ὡς δεῖ τὴν πόλιν πρότερον ποιῆσθαι τοῖς αἰεὶ δεομένοις τῶν Ἑλλήνων, τὰς δὲ συμμαχίας ὑστέρας ποιῆσθαι μετὰ τὰς εὐεργεσίας. Ἴνα δὲ εὖ εἰδῆτε, ὅτι ἀληθῆ λέγω, λάβετε μοι τὴν Καλλίου ^χ γραφὴν, καὶ τὴν συμμαχίαν, καὶ ἀνάγνωθε τὸ ψήφισμα.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

λδ'. Οὐπὼ τοίνυν τοῦτό ἐστι δεινόν, εἰ καιροὶ πέπρακται τηλικούτοι, καὶ συνεδρίαί, καὶ συντάξεις, ἀλλὰ πολὺ τούτου δεινότερον ὑμῖν φανήσεται, ὃ μέλλω λέγειν· εἰς γὰρ τοῦτο προήχθη Καλλίας μὲν ὁ Χαλκιδεὺς ὑβρεως καὶ πλεονεξίας, Δημοσθένης δὲ, ὃν ἐπαινεῖ Κτησιφῶν, δωροδοκίας, ὥστε τὰς ἐξ Ὀρεοῦ συντάξεις, καὶ τὰς ἐξ Ἐρετρίας, τὰ δέκα τάλαντα, ὀρώντων, φρονούντων, βλεπόντων, ἔλαθον ὑμῶν ὑφελόμενοι, καὶ τοὺς ἐκ τῶν πόλεων ^γ τούτων συνέδρους παρ' ὑμῶν μὲν ἀνέστησαν, πάλιν δὲ εἰς Χαλκίδα, καὶ τὸ καλούμενον Εὐβοϊκὸν συνέδριον συνήγαγον· ὃν δὲ τρόπον, καὶ δι' οἷων κακουρημάτων, ταῦτ' ἤδη ἄξιόν ἐστιν ἀκοῦσαι. Ἀφικνεῖται γὰρ πρὸς ὑμᾶς οὐκ ἔτι δι' ἀγγέλων, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Καλλίας, καὶ παρελθὼν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, λόγους διεξῆλθε κατεσκευασμένους ὑπὸ Δημοσθένους. Εἶπε γὰρ, ὡς ἦκει ἐκ Πελοποννήσου νεωστὶ σύνταγμα συντάξας, εἰς ἑκατὸν τάλαντων πρόσοδον, ^ζ ἐπὶ Φίλιππον, καὶ διελογίζετο, ὅσον ἐκάστους ἔδει συντελεῖν Ἀχαιοὺς μὲν πάντας, καὶ Μεγαρέας ἐξή-

^π γράφων] Ἄν ἐπιγράφων? MARKLAND. Malim, ὑπογράφων, colorans, ringens: non enim solet de fuce, qui oculis aliive rei decoris ergo illinitur, simplex γράφειν, sed alterum illud compositum usurpari. REISKE.

^χ γραφὴν] Ἐπιστολήν, ἢ γράμμα,

οὐχὶ δὲ κατηγορίαν, ὡς ἄλλοτε πολλάκις. WOLFIUS.

^γ τούτων] Ita, pro τούτους, fortassis. MARKLAND. Id dedi. REISKE.

^ζ ἐπὶ Φίλιππον] Ad bellum contra Philiprum gerendum. BRODÆUS.

κοντα τάλαντα, τὰς δ' ἐν Εὐβοίᾳ πόλεις ἀπάσας τετταράκοντα· ἐκ δὲ τούτων τῶν χρημάτων ὑπάρξειν καὶ ναυτικὴν καὶ πεζικὴν δύναμιν· εἶναι δὲ πολλοὺς ἄλλους τῶν Ἑλλήνων, οὓς βούλεσθαι κοινωνεῖν τῆς συντάξεως, ὡς οὔτε χρημάτων, οὔτε στρατιωτῶν ἔσεσθαι ἀπορίαν. Καὶ ταῦτα μὲν τὰ Φανερά· ἔφη δὲ καὶ πράξεις πράττειν ἑτέρας δι' ἀπορήτων, καὶ τούτων εἶναί τινας μάρτυρας τῶν ἡμετέρων πολιτῶν· καὶ τελευτῶν ὀνομαστὶ παρεκάλει Δημοσθένην, καὶ συνειπεῖν ἠξίου. Ὁ δὲ, σεμνῶς πάνυ παρελθὼν, τὸν τε Καλλίαν ὑπερεπήνει, καὶ τὸ ἀπόρητον προσεποιήσατο εἶδεναι· τὴν δὲ εἰς Πελοπόννησον πρῆσβείαν, ἣν ἐπρέσβευσε, καὶ τὴν ἐξ Ἀκαρνανίας ἔφη βούλεσθαι ὑμῖν ἀπαγγεῖλαι. Ἦν δὲ αὐτῷ κεφάλαιον τῶν λόγων, πάντας μὲν Πελοποννησίους ὑπάρχειν, πάντας δ' Ἀκαρνανίας, ^a συντεταγμένους ἐπὶ Φίλιππον ὑφ' ἑαυτοῦ· εἶναι δὲ τὸ σύνταγμα χρημάτων μὲν εἰς ἑκατὸν νεῶν ταχυναυτουσῶν ^b πληρώματα, καὶ εἰς πεζοὺς στρατιώτας μυρίους, καὶ ἰππεῖς χιλίους· ὑπάρξειν δὲ πρὸς τούτοις τὰς ^c πολιτικὰς δυνάμεις, ἐκ Πελοποννήσου μὲν πλείονας ἢ δισχιλίους ὀπλίτας, ἐξ Ἀκαρνανίας δὲ ἑτέρους τοσούτους· δεδῶσθαι δὲ ἀπὸ πάντων τούτων τὴν ἡγεμονίαν ὑμῖν· πραχθῆσθαι δὲ ταῦτα οὐκ εἰς μακρὰν, ἀλλ' εἰς τὴν ἕκτην ἐπὶ δέκα τοῦ Ἀνθεστηριῶνος μηνός· εἰρῆσθαι γὰρ ἐν ταῖς πόλεσιν ὑπ' αὐτοῦ καὶ παρηγγέλλθαι, πάντας ἠκειν συνεδρεύοντας Ἀθήναζε εἰς τὴν πανσέληνον. Καὶ γὰρ τοῦτο ἄνθρωπος ἴδιον καὶ οὐ κοινὸν ποιεῖ· οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι

^a συντεταγμένους] *Ad pecunias conferendas ordine descriptos.* BRODÆUS.

^b πληρώματα] *Socios navales et propugnatores; remiges et milites classarios.* Demosth. c. *Midiam*,

εἶτα τὰ πληρώματα ἡ πόλις παρέχει. ID.

^c πολιτικὰς] *Ex singulis civitatibus.* *Infra*, §. 46. χωρὶς μὲν πρὸς τὴν πολιτικὴν δύναμιν, χωρὶς δ' ἐν Ἀμφίσσῃ πρὸς τοὺς ξένους διαγωνίσασθαι. MARKLAND.

ἀλαζόνες, ὅταν τι ψεύδωνται, ἀόριστα καὶ ἀσαφῆ πειρῶνται λέγειν, φοβούμενοι τὸν ἔλεγχον· Δημοσθένης δ' ὅταν ἀλαζονεύηται, πρῶτον μὲν μεθ' ὄρκου ψεύδεται, ἐξώλειαν ἐπαρώμενος αὐτῷ, δεύτερον δὲ, ἃ εὖ οἶδεν οὐδέποτε ἐσόμενα, τολμᾷ λέγειν, ἀριθμῶν εἰς ὅπ' ἔσται, καὶ ἂν τὰ σώματα οὐχ ἑώρακε, τούτων τὰ ὀνόματα λέγει, κλέπτων τὴν ἀκρόασιν, καὶ μιμούμενος τοὺς τάληθῆ λέγοντας. Διὸ καὶ μάλιστα ἀξίός ἐστι μισεῖσθαι, ὅτι πονηρὸς ὢν, καὶ τὰ τῶν χρηστῶν σημεῖα διαφθείρει. Ταῦτα δ' εἰπὼν δίδωσιν ἀναγῶναι ψήφισμα τῷ γραμματεῖ, μακρότερον μὲν τῆς Ἰλιάδος, κενώτερον δὲ τῶν λόγων, οὓς εἴωθε λέγειν, καὶ τοῦ βίου, ὃν βεβίωκε, μεστὸν δ' ἐλπίδων οὐκ ἐσομένων, καὶ στρατοπέδων οὐδέποτε συλλεγησομένων. Ἀπαγαγὼν δ' ὑμᾶς ἄπαθεν ἀπὸ τοῦ κλέμματος, καὶ ἀνακρεμάσας ἀπὸ τῶν ἐλπίδων, ἐνταῦθα δὴ^d συστρέψας, γράφει, κελεύων ἐλέσθαι πρέσβεις εἰς Ἐρετρίαν, οἵτινες δεήσονται τῶν Ἐρετριέων, πάνυ γὰρ ἔδει δεηθῆναι αὐτῶν, μηκέτι δίδοναι τὴν σύνταξιν ὑμῖν τὰ πέντε τάλαντα, ἀλλὰ Καλλία, καὶ πάλιν ἐτέρους αἰ-

^d συστρέψας] Similiter scribit Xenophon, Anab. I. I. circa finem. (c. 10, 6.) Οἱ μὲν Ἕλληνες συστραφέντες παρασκευάζονται ὡς ταύτη προσιόντες καὶ δεξόμενοι. Demetrius Phalereus, §. 8. Ὡσπερ τὰ θηρία συστρέψαντα ἑαυτὰ μάχεται, τοιαύτη τις ἂν εἴη συστραφὴ καὶ λόγου, καθάπερ ἐσπειραμένου (vel συσπειραμένου) πρὸς δεινότητα. Illum morem feræ se colligentis ad vim sustentandam vel inferendam egregie describit Homerus, Iliad. μ'. v. 41.

Ἦς δ' ὅταν ἔν τε κύνεσσι καὶ ἀνδράσι θηρευτῆσι

Κάπριος ἢ ἐ λέων στρέφεται, σθένει βλεμεαίνων,

Οἱ δὲ τε πυργηδὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες

Ἄντιοι ἴστανται —————

Porro. Occurrunt exempla apud nostros scriptores, *Æschinem* volo et *Demosthenem*, ubi συστρέφεσθαι dicitur de globo aut agmine facto, ad majorem vim aut impetum. In hoc loco, se totum collegit, summam vafritiem in ea re exseruit Demosthenes, ut ait adversarius. TAYLOR.

ρεῖσθαι εἰς Ὠρεὸν [πρὸς τοὺς Ὠρεΐτας] πρέσβεις, οἵτινες δεήσονται καὶ αὐτοὶ τὸν αὐτὸν Ἀθηναίοις Φίλον καὶ ἐχθρὸν νομίζειν. Ἐπειτα ἀναφαίνεται περὶ ἀπάντων ἐπὶ τῷ Ψηφίσματι ^c πρὸς τῷ κλέμματι γράψας, καὶ τὰ πέντε τάλαντα τοὺς πρέσβεις ἀξιώων τοὺς Ὠρεΐτας, μὴ ὑμῖν, ἀλλὰ Καλλία, δίδοναι. ^f Ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, ἀφελὼν τὸν κόμπον, καὶ τὰς τριήρεις, καὶ τὴν ἀλαζονείαν ἐκ τοῦ Ψηφίσματος, ἀνάγνωθι, καὶ ^e τοῦ κλέμματος ἄψαι, ὃ ὑφείλετο ὁ μιὰρὸς καὶ ἀνόσιος ἄνθρωπος, ὃν φησι Κτησιφῶν καὶ ἐν τῷδε τῷ Ψηφίσματι διατελεῖν λέγοντα καὶ πράττοντα τὰ ἄριστα τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

Οὐκ αὖν τὰς μὲν τριήρεις, καὶ τὴν πεζὴν στρατιάν, καὶ τὴν πανσέληνον, καὶ τοὺς συνέδρους, λόγῳ ἠκούσατε· τὰς δὲ συντάξεις τῶν συμμάχων, τὰ δέκα τάλαντα, ἔργῳ ἀπώλεσατε.

λέ. Ἐπόλοιπον δὲ μοί ἐστιν εἰπεῖν, ὅτι λαβὼν τρία τάλαντα μισθόν, τὴν γνώμην ταύτην ἔγραψε Δημοσθένης, τάλαντον μὲν ἐκ Χαλκίδος, παρὰ Καλλίου, τάλαντον δὲ ἐξ

^c πρὸς τῷ κλέμματι] Hic loci peculiaris est significatio præpositionis πρὸς. Πρὸς τῷ κλέμματι est furto deditus, in peculatum effusus, ut liquet conferenti perquam huic similem sententiam in oratione Demosthenica de Fals. Leg. (p. 312. Wolf.) ἀλλ' οὕτως ἔκφρων ἦν, καὶ ὅλως πρὸς τῷ λήμματι καὶ τῷ δωροδοκίᾳ, ὥστε πάντα τὰ ἄλλα ἀνελὼν καὶ παριδὼν ἔρχετο. i. e. Ita penitus erat quaestui et largitioni de-

ditus, &c. STOCK.

^f Ὅτι δ' ἀληθῆ] Breviter sic dixit, pro pleno ἵνα δ' εἰδῆτε ὅτι ἀλ. λ. REISKE.

^e τοῦ κλέμματος ἄψαι] Istud membrum decreti attinge, ubi continetur fraus et impostura hominis, cæteris omissis. Particulam sc. ex psephismate excerpti, non totum continuo recitari jubet. TAYLOR. ad Orat. Dem. de Fals. Leg. p. 129. v. ἐνθένδε.

Ἐρετρίας, παρὰ Κλειτάρχου τοῦ τυράννου, τάλαντον δὲ ἐξ Ὀρεοῦ. Διὸ καὶ καταφανῆς ἐγένετο, ^h δημοκρατουμένων τῶν Ὀρειτῶν, καὶ πάντα πραττόντων μετὰ ψηφίσματος· ἐξανηλωμένοι γὰρ ἐν τῷ πρὸς Φίλιππον πολέμῳ, καὶ παντελῶς ἀπόρως διακείμενοι, πέμπουσι πρὸς αὐτὸν Γνωσιδήμον τὸν Χαριγένους υἱὸν, τοῦ δυναστεύσαντός ποτε ἐν Ὀρεῶ, δεησόμενον αὐτοῦ, τὸ μὲν τάλαντον ἀφιέναι τῇ πόλει, ἐπαγγελλόμενον δ' αὐτῷ χαλκῆν εἰκόνα σταθήσεσθαι ἐν Ὀρεῶ. Ὁ δὲ ἀπεκρίνατο τῷ Γνωσιδήμῳ, ὅτι ἐλαχίστου χαλκοῦ οὐδὲν δέοιτο, τὸ δὲ τάλαντον διὰ τοῦ Καλλίου ⁱ εἰσπράττειν. Ἀναγκαζόμενοι δὲ οἱ Ὀρεῖται, καὶ οὐκ εὐποροῦντες, ὑπέθεσαν αὐτῷ τοῦ ταλάντου τὰς δημοσίας προσόδους, καὶ τόκον ἤνεγκαν Δημοσθένει τοῦ δωροδοκήματος δραχμὴν τοῦ μηνὸς τῆς μῆνης, ἕως τὸ κεφάλαιον ἀπέδωσαν. Καὶ ταῦτ' ἐπράχθη μετὰ ψηφίσματος τοῦ δήμου. Ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, λάβε μοι τὸ ψήφισμα τῶν Ὀρειτῶν.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

Ταῦτ' ἐστὶ τὸ ψήφισμα, ᾧ Ἀθηναῖοι, αἰσχύνῃ μὲν τῆς πόλεως, ἔλεγχος δὲ οὐ μικρὸς τῶν Δημοσθένους πολιτευμάτων, φανερὰ δὲ κατηγορία Κτησιφῶντος. Τὸν γὰρ οὕτως αἰσχυρῶς δωροδοκοῦντα οὐκ ἐστὶν ἄνδρα γεγονέναι ἀγαθόν· ἀ τετόλμηκεν οὗτος γράψαι ἐν τῷ ψηφίσματι.

λς'. Ἐνταῦθα ἤδη τέτακται καὶ ὁ τρίτος τῶν καιρῶν, μᾶλλον δ' ὁ πάντων πικρότατος χρόνος, ἐν ᾧ Δημοσθένης ἀπώλεσε τὰς τῶν Ἑλλήνων καὶ τῆς πόλεως πράξεις, ἀσε-

^h δημοκρατουμένων] Verte, cum tandem populari republica regi coeperint, ὅταν ἐδημοκρατοῦντο. TAYLOR.

ⁱ εἰσπράττειν] Subauditur ἑαυτὸν

et a communi ἀπεκρίνατο. Se exigere (præsens, pro futuro, exacturum esse) ad celeritatem indicandam fortassis. REISKE.

Βήσας μὲν εἰς τὸ ἱερόν τὸ ἐν Δελφοῖς, ἄδικον δὲ καὶ οὐδαμῶς ἴσῃν τὴν πρὸς Θηβαίους συμμαχίαν γράψας. Ἄρξομαι δὲ ἀπὸ τῶν εἰς τοὺς Θεοὺς αὐτοῦ πλημμελημάτων λέγειν. Ἔστι γὰρ, ὧ Ἀθηναῖοι, τὸ Κιρραῖον ὀνομασμένον πεδίον, καὶ λιμὴν ὁ νῦν ^κἘξάγιστος καὶ Ἐπάρατος ὀνομασμένος. Ταύτην ποτὲ τὴν χώραν κατώκησαν Κιρραῖοι καὶ Ἀκραγαλλίδαι, γένη παρανομώτατα, οἱ εἰς τὸ ἱερόν τὸ ἐν Δελφοῖς, καὶ περὶ τὰ ἀναθήματα ἠσέβουν· ἐξημάρτανον δὲ καὶ εἰς τοὺς Ἀμφικτύονας. Ἀγανακτήσαντες δ' ἐπὶ τοῖς γενομένοις, μάλιστα μὲν, ὡς λέγονται, οἱ πρόγονοι οἱ ὑμέτεροι, ἔπειτα καὶ οἱ ἄλλοι Ἀμφικτύονες, μαντείαν ἐμαντεύσαντο παρὰ τῷ Θεῷ, τίνι χρὴ τιμωρία τοὺς ἀνθρώπους τούτους μετελθεῖν. Καὶ αὐτοῖς ἀναιρεῖ ἡ Πυθία, πολεμεῖν Κιρραῖοις καὶ Ἀκραγαλλίδαῖς πάντ' ἡματα καὶ πάσας νύκτας, καὶ τὴν χώραν αὐτῶν ἐκπορθήσαντας, καὶ αὐτοὺς ἀνδραποδισαμένους, ἀναθεῖναι τῷ Ἀπόλλωνι τῷ Πυθίῳ, καὶ τῇ Ἀρτέμιδι, καὶ Λητοῖ, καὶ Ἀθηναῖ Προνοίᾳ, ἐπὶ πάσῃ ἀεργίᾳ, καὶ ταύτην τὴν χώραν μὴτ' αὐτοὺς ἐργάζεσθαι, μὴτ' ἄλλον ἔαν. Λαβόντες δὲ τὸν χρησμὸν οἱ Ἀμφικτύονες ἐψηφίσαντο, Σόλωνος εἰπόντος Ἀθηναίου τὴν γνώμην, ἀνδρὸς καὶ νομοθετῆσαι δυνατοῦ, καὶ περὶ ποίησιν καὶ φιλοσοφίαν διατετριφότος, ἐπιστρατεύειν ἐπὶ τοὺς ¹ἐναγεῖς, κατὰ τὴν μαντείαν τοῦ Θεοῦ· καὶ συναθροίσαντες δύναμιν ἰκανὴν ἐκ τῶν Ἀμφικτυόνων, ἐξηνδραποδίσαντο τοὺς ἀνθρώπους, καὶ τοὺς λιμένας ἔχωσαν, καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν κατέσκαψαν, καὶ τὴν χώραν αὐτῶν καθιέρωσαν κατὰ τὴν

^κ Ἐξάγιστος] Harpocratio, Ἐξάγιστος, ἀντὶ τοῦ λίαν ἐναγῆς, καὶ ἔμπλεως ἄγους. Similiter Suidas. Etymol. Mag. auctor, ἐξάγιστος, ἀκάθαρτος, ἢ πονηρός.

¹ ἐναγεῖς] Harpocratio, v. Ἀνα-

γεῖς, Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος διὰ μὲν τοῦ α, τοὺς ἀνάγνους· ἔαν δὲ ἐναγεῖς, τοὺς ἐν τῷ ἄγει, τουτέστιν ἐν τῷ μιάσματι. Suidas, ἐναγῆς, σεβάσμιος, ἢ καὶ βέβηλος.

μαντείαν· καὶ ἐπὶ τούτοις ὄρκον ὤμοσαν ἰσχυρὸν, μήτε αὐτοὶ τὴν ἱερὰν γῆν ἐργάσασθαι, μήτε ἄλλω ἐπιτρέψειν, ἀλλὰ βοηθήσειεν τῷ Θεῷ, καὶ τῇ γῆ τῇ ἱερᾷ, ^m καὶ χειρὶ, καὶ ποδὶ, καὶ πάσῃ δυνάμει. Καὶ οὐκ ἀπέχρησεν αὐτοῖς τούτων μόνον τὸν ὄρκον ὁμόσαι, ἀλλὰ καὶ ⁿ προστροπὴν καὶ ἄρὰν ἰσχυρὰν ὑπὲρ τούτων ἐποίησαντο. Γέγραπται γὰρ οὕτως ἐν τῇ ἀρᾷ· εἴ τις τάδε, Φησὶ, παραβαίνοι, ἢ πόλις, ἢ ιδιώτης, ἢ ἔθνος, ἐναγῆς, Φησὶν, ἔστω τοῦ Ἀπόλλωνος, καὶ τῆς Ἀρτέμιδος, καὶ Λητοῦς, καὶ Ἀθηναῖς Προνοίας· καὶ ^o ἐπέυχεται αὐτοῖς μήτε γῆν καρπὸς φέρειν, μήτε γυναῖκας τέκνα τίκτειν γονεῦσιν εἰκότα, ἀλλὰ τέρατα, μήτε βοσκήματα κατὰ φύσιν γονὰς ποιεῖσθαι, ἦτταν δὲ αὐτοῖς εἶναι πολέμου, καὶ δικῶν, καὶ ἀγορῶν, καὶ ἐξώλεις εἶναι καὶ αὐτοῦς, καὶ οἰκίας, καὶ γένος τὸ ἐκείνων, καὶ μήποτε, Φησὶν, ὁσίως θύσαιεν τῷ Ἀπόλλωνι, μηδὲ τῇ Ἀρτέμιδι, μηδὲ τῇ Λητοῖ, μηδ' Ἀθηναῖ Προνοία, μηδὲ δέξαιεντο αὐτοῖς τὰ ἱερά. Ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω, ἀνάγνωθι τὴν τοῦ Θεοῦ μαντείαν, ἀκούσατε τῆς ἀρᾶς, ἀναμνήσθητε τῶν ὄρκων, οὓς ὑμῶν οἱ πρόγονοι μετὰ τῶν Ἀμφικτυόνων συνώμοσαν.

^m καὶ χειρὶ, καὶ ποδὶ] Sic Græci loqui solebant, cum quempiam omnibus ingenii corporisque viribus aliquid aggredi significare volebant. Adjunxit autem Æschines verba, καὶ πάσῃ δυνάμει, explanare volens, quid pervulgata illa voce, et quæ proverbii vim haberet, Amphictiones intellexerint; est enim hoc tanquam declaratio illius, quod dixerant, *se omnem vim suam, ac potestatem in ea re consumpturos.*

Ita Simo apud Terentium, improbitatem servi ostendere volens, *Quem ego credo manibus pedibusque obnixè omnia facturum.* Victor. Var. Lect. l. xiv. c. 19.

ⁿ προστροπὴν] Προστρόπαιον, ἄγος, μίασμα, οὕτως Αἰσχίνης· καὶ προστροπὴ δὲ λέγεται· ἐν γὰρ τῷ κατὰ Κτησιφώντος ἐκ παραλλήλου τίθησι τὰ ὀνόματα ὁ ῥήτωρ. SUIDAS.

^o ἐπέυχεται] Scilicet, ὁ ὀμνίων, vel ἀρώμενος. REISKE.

ΜΑΝΤΕΙΑ.

Ῥ Οὐ πρὶν τῆσδε πόλης ἐρείψετε πύργον ἐλόντες,
 Πρὶν γε Θεοῦ τεμένη κυανώπιδος Ἀμφιτρίτης
 Κύμα ποτικλύζῃ, κελαδοῦν ἱεραῖσιν ἐπ' ἀκταῖς.

ΟΡΚΟΣ. ΑΡΑ.

λζ'. Ταύτης τῆς ἀρᾶς, καὶ τῶν ὄρκων, καὶ τῆς μαντείας γενομένης, ἀναγεγραμμένων ἔτι καὶ νῦν, οἱ Λοκροὶ οἱ Ἀμφισσεῖς, μᾶλλον δὲ οἱ προσσηκότες αὐτῶν, ἄνδρες παρανομώτατοι, ἐπειργάζοντο τὸ πεδίον, καὶ τὸν λιμένα τὸν ἐξάγιστον καὶ ἐπάρατον πάλιν ἐτείχισαν, καὶ συνώκισαν, καὶ τέλη τοὺς παραπλέοντας ἐξέλεγον, καὶ τῶν ἀφικνουμένων εἰς Δελφοὺς Πυλαγορῶν ἐνίους χρήμασι διέφθειραν, ὧν εἷς ἦν Δημοσθένης. Χειροτονηθεὶς γὰρ ὑφ' ὑμῶν Πυλαγόρας, λαμβάνει χιλίας δραχμὰς παρὰ τῶν Ἀμφισσέων, ὑπὲρ τοῦ μηδεμίαν μνείαν περὶ αὐτῶν ἐν τοῖς Ἀμφικτύοσι ποιήσασθαι. Διωμολογήθη δ' αὐτῷ καὶ εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον ἀποσταλήσασθαι Ἀθήναζε τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκάστου μνᾶς εἴκοσι τῶν ἐξαγίστων καὶ ἐπαράτων χρημάτων, ⁹ ἐφ' ᾧ τε βοηθήσειν τοῖς Ἀμφισσεῦσιν Ἀθήνησι κατὰ πάντα τρόπον. Ὅθεν ἔτι μᾶλλον ἢ πρότερον συμβέβηκεν αὐτῷ, ὅτου ἂν προσάψηται ἀνδρὸς

Ῥ Οὐ πρὶν] Occurrit etiam hoc oraculum apud Pausaniam, in Phocicis, c. 37. qui multa ibi complectitur ad hanc Historiam cognoscendam utilia. Vide autem, quo pacto ab isto scriptore citetur:

Οὐ πρὶν τῆσδε πόλης ἐρείψετε πύργον ἐλόντες,
 Πρὶν καὶ ἐμφ' τεμένη κυανώπιδος

Ἀμφιτρίτης

Κῦμα ποτικλύζῃ, κελαδοῦν ἐπὶ οἴνοπα πόντων. TAYLOR.

Ibid.] Non videtur totum oraculum, sed initium ejus solummodo, posuisse, utpote notum Græcis tum temporis omnibus, qui facile reliqua e memoria supplere possent. REISKE.

⁹ ἐφ' ᾧ] Ea conditione.

ἡ ιδιώτου, ἡ δυνάστου, ἡ πόλεως δημοκρατουμένης, τούτων ἐκάστους ἀνιάτοις κακοῖς περιβάλλειν.

λή. ἵ Σκέψασθε δὴ τὸν δαίμονα καὶ τὴν τύχην, ὡς περιγενέτο τῆς τῶν Ἀμφισσέων ἀσεβείας. Ἐπὶ γὰρ Θεοφράστου Ἀρχοντος, Ἱερομνήμονος ὄντος Διογνήτου Ἀναφλυστίου, Πυλαγόρους ὑμεῖς εἴλεσθε, Μειδίαν τε ἐκείνον τὸν Ἀναγυρράσιον, ὃν ἐβουλόμην ἂν πολλῶν ἔνεκα ζῆν, καὶ Θρασυκλέα τὸν Λέσβιον, καὶ τρίτον δὲ μετὰ τούτων ἐμέ. Συνέβη δὲ ἡμῖν ἀρτίως μὲν εἰς Δελφοὺς ἀφίχθαι, παραχρῆμα δὲ τὸν Ἱερομνήμονα Διογνήτην πυρέττειν· τὸ δ' αὐτὸ τοῦτο συνεπεπτώκει καὶ τῷ Μειδίᾳ. Οἱ δ' ἄλλοι συνεκάθητο Ἀμφικτύονες. Ἐξηγγέλλετο δ' ἡμῖν παρὰ τῶν βουλομένων εὐνοίαν ἐνδείκνυσθαι τῇ πόλει, ὅτι οἱ Ἀμφισσέεις ὑποπεπτωκότες τότε, καὶ δεινῶς θεραπεύοντες τοὺς Θηβαίους, εἰσέφερον δόγμα κατὰ τῆς ἡμετέρας πόλεως, πεντήκοντα ταλάντοις ζημιῶσαι τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων, ὅτι τὰς χρυσᾶς ἀσπίδας ἀνέθεμεν πρὸς τὸν καινὸν νεῶν, πρὶν ἐξαρᾶσθαι, καὶ ἐπεγράψαμεν τὸ ὁ προσῆκον ἐπίγραμμα, “Ἀθηναῖοι ἀπὸ Μήδων καὶ Θηβαίων, ὅτε τὰναντία τοῖς Ἑλλησιν ἐμάχοντο.” Μεταπεμφάμενος δὲ με ὁ Ἱερομνήμων ἡξίου εἰσελθεῖν εἰς τὸ συνέδριον, καὶ εἰπεῖν τι πρὸς τοὺς Ἀμφικτύονας ὑπὲρ τῆς πόλεως, ἵ καὶ αὐτὸν οὕτω προσηρημένον. Ἀρχομένου δὲ μου λέγειν, ἵ καὶ προθυμότερόν πως εἰσεληλυθότος εἰς τὸ συνέδριον, τῶν ἄλλων

ἵ Σκέψασθε δὴ κ. τ. λ.] Considerate, quaeso, ut vicerit Amphissanorum impietatem divinum numen et fortuna.

ἵ προσῆκον] Rei gestae conveniens. BRODÆUS.

ἵ καὶ αὐτὸν] Cum ipse tamen hoc facere statuissem. IDEM.

ἵ καὶ προθυμότερον] Quære, an ita distinguendum, λέγειν (καὶ προ-

θυμότερον—μεθεστηκότων) ἀναβοήσας κ. τ. λ. MARKLAND. Recte videtur clausulam distinxisse vir eruditus: καὶ προθυμότερόν πως εἰσεληλυθότος—μεθεστηκότων. i. e. Paulo majori studio ingressus, quod, collegis meis absentibus, mihi soli rei publicæ causa commissa erat. Eoque ritu interpretatur Tourellius. STOCK.

Πυλαγορῶν μεθεστηκότων, ἀναβοήσας τις τῶν Ἀμφισσέων, ἄνθρωπος ἀσελγέστατος, καὶ, ὡς ἐμοὶ ἐφαίνετο, οὐδεμιᾶς παιδείας μετεσχηκῶς, ἴσως δὲ καὶ δαιμονίου τινὸς ἐξαμαρτάνειν αὐτὸν προαγομένου, ἀρχὴν δέ γε, ἔφη, ὦ ἄνδρες Ἕλληνες, εἰ ἐσωφρονεῖτε, οὐδ' ἂν ἄνομάζετο τὸ ὄνομα τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων ἐν ταῖσδε ταῖς ἡμέραις, ἀλλ' ὡς ἐναγεῖς ἐξήγετε ἐκ τοῦ ἱεροῦ. Ἄμα δὲ ἐμέμνητο τῆς τῶν Φωκέων συμμαχίας, ἣν ὁ ^x Κράβυλος ἐκεῖνος ἐγραψέ· καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ δυσχερῆ κατὰ τῆς πόλεως διεξῆει, λέγων, ἂ ἐγὼ οὔτε τότε ^y ἐκαρτέρου ἀκούων, οὔτε νῦν ἡδέως μέμνημαι αὐτῶν. Ἀκούσας δ' ἐγὼ αὐτῷ παρωξύνθην, ὡς οὐδέπωποτ' ἐν τῷ ἑμαυτοῦ βίῳ. Καὶ τοὺς μὲν ἄλλους λόγους ὑπερβήσομαι. Ἐπῆλθε δ' οὖν μοι ἐπὶ τὴν γνώμην, μνησθῆναι τῆς τῶν Ἀμφισσέων ἐπὶ τὴν γῆν τὴν ἱερὰν ἀσεβείας· καὶ αὐτόθεν ἐστηκῶς ἐδείκνυον τοῖς Ἀμφικτύοσιν, ὑπόκειται γὰρ τὸ Κιρραῖον πεδῖον τῷ ἱερῷ, καὶ ἔστιν εὐσύνοπτον, Ὁρᾶτε, ἔφη ἐγὼ, ὦ ἄνδρες Ἀμφικτύονες, ἐξειργασμένον ταῦτο τὸ πεδῖον ὑπὸ τῶν Ἀμφισσέων, καὶ ^z κεραμεῖα ἐνωκοδομημένα καὶ αὐλία· ὁρᾶτε τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸν ἐξάγιστον καὶ ἐπάρατον λιμένα τετειχισμένον· ἴστε τούτους αὐτοὶ, καὶ οὐδὲν ἐτέρων δεῖσθε μαρτύρων, τέλη πεπραχότας, καὶ χρήματα λαμβάνοντας ἐκ τοῦ ἱεροῦ λιμένος. Ἄμα δὲ ἀναγινώσκειν ἐκέλευον αὐτοῖς τὴν μαντείαν τοῦ Θεοῦ, τὸν ὄρκον τῶν προγόνων, τὴν ἀρὰν τὴν γενομένην, καὶ διωριζόμεν, ὅτι ἐγὼ μὲν ὑπὲρ τοῦ

^x Κράβυλος] Is est Hegesippus. Vid. Harpocr. v. Κράβυλος, Libanium, Photium, Suidam, Æschinē c. Timarch. Hujus dicitur esse oratio de Haloneso, quæ Demostheni attribuitur. TAYLOR.

^y ἐκαρτέρου] ὑπέμενον, ἡδυναμην,

ἠνειχόμεν ἀκούων. WOLFIUS.

^z κεραμεῖα] Videntur domus esse lateribus coctis constructæ, αὐλία, quod dedi, auctore Chrysocca, tuguria asseribus contabulata, et stramine contexta. REISKE.

ἄμμου τῶν Ἀθηναίων, καὶ τοῦ σώματος, καὶ τῶν τέκνων, καὶ οἰκίας τῆς ἑμαυτοῦ, βοηθῶ, κατὰ τὸν ὄρκον, καὶ τῷ Θεῷ, καὶ τῇ γῆ τῇ ἱερᾷ, καὶ χειρὶ, καὶ ποδὶ, καὶ Φωνῇ, καὶ πᾶσιν, οἷς δύναμαι, καὶ τὴν πόλιν τὴν ἡμετέραν τὰ πρὸς τοὺς Θεοὺς ἀφοσιῶ. Ὑμεῖς δὲ ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν ἤδη βουλευσασθε· ^a ἐνήρκται μὲν τὰ Κανᾶ, παρέστηκε δὲ τοῖς βωμοῖς τὰ θύματα, μέλλετε δ' αἰτεῖν τοὺς Θεοὺς τὰγαθὰ καὶ κοινῇ καὶ ἰδίᾳ· σκοπεῖτε δὴ, ποία Φωνῇ, ποία Ψυχῇ, ποίοις ὄμμασι, τίνα τόλμαν κτησάμενοι, τὰς ἱκεσίας ποιήσεσθε, τούτους παρέντες ἀτιμωρήτους, τοὺς ἐναγεῖς καὶ ταῖς ἀραῖς ἐνόχους. Οὐ γὰρ δι' αἰνιγμάτων, ἀλλ' ἐναργῶς γέγραπται ἐν τῇ ἀρᾷ κατὰ τε τῶν ἀσεβησάντων, ἃ χρὴ παθεῖν αὐτοὺς, καὶ κατὰ τῶν ἐπιτρεψάντων, καὶ τελευταῖον ἐν τῇ ἀρᾷ γέγραπται, Μὴθ' ὀσίως θύσαιεν οἱ μὴ τιμωροῦντες, Φησὶ, τῷ Ἀπόλλωνι, μῆτε τῇ Ἀρτέμιδι, μῆτε τῇ Λητοῖ, μηδὲ Ἀθηνᾶ Προνοίᾳ, μηδὲ δέξαιντο αὐτῶν τὰ ἱερά.

λθ'. Τοιαῦτα καὶ πρὸς τούτοις ἕτερα πολλὰ διεξελθόντος

^a ἐνήρκται μὲν τὰ Κανᾶ] Euripides, Iphig. Aul. ver. 1471.

κανᾶ δ' ἐναρχέσθω τις.

Videtur esse mos loquendi Atticus, et significare, *Sacrificium auspicetur aliquis, sumendo in manus canistrum*. Eurip. Elect. v. 1142.

Κανοῦν δ' ἐνήρκται, καὶ τεθηγμένη σφαγίς.

In hoc canistro servabantur res sacrificio maxime necessariæ, *secespita*, sive *cultellus*, *mola salsa*, et *coronæ*. Hoc canistro, et simul *χέρνιβι*, sive *aquali*, in manus sumpto, currebat aliquis circum aram versus dextram. Hoc officium præstitit Achilles, Eurip. Iphig. Aul. v. 1568. Vide luculentam rei descriptionem apud

Aristoph. Eirην. ver. 956. ubi Scholiastes, ad ver. 957, notat, τούτο πρῶτον ἐποίουν, καθαίροντες τὸν βωμόν. Hoc primum faciebant, *mundantes* (vel dum *mundabant*) aram. Unde explicatur, quare ἐνάρχεσθαι dicitur. Idem, Avib. v. 851. τὸ κανοῦν αἴρεσθε, καὶ τὴν χέρνιβα. Ubi addit Scholiastes locum ex Demosthene, quem locum, ut hoc obiter observem, sumpsit ex Harpocrate, v. *χέρνιβων*. Ceterum quod ἐνάρχεσθαι *κανᾶ* hic, ἐξάρχεσθαι *κανᾶ* vocatur etiam ab Euripide, Iphig. Aul. v. 435. de cuiusmodi locutionibus dixi ad ver. 394. ibidem. MARKLAND.

ἐμοῦ, ἐπειδὴ ποτε ἀπηλλάγην, καὶ μετέστην ἐκ τοῦ συνεδρίου, κραυγὴ πολλὴ καὶ θόρυβος ἦν τῶν Ἀμφικτυόνων, καὶ λόγος ἦν οὐκ ἔτι περὶ τῶν ἀσπίδων, ἀς ἡμεῖς ἀνέθεμεν, ἀλλ' ἤδη περὶ τῆς τῶν Ἀμφισσέων τιμωρίας. Ἦδη δὲ πόρρω τῆς ἡμέρας οὔσης, προσελθὼν ὁ κήρυξ ἀνεῖπε, Δελφῶν, ὅσοι ^b ἐπὶ διετεὶς ἠβῶσι, καὶ δούλους καὶ ἐλευθέρους, ἤκειν ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, ἔχοντας ἅμας καὶ δικέλλας, πρὸς τὸ ^c Θυτεῖον ἐκεῖ καλούμενον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς κήρυξ ἀνηγόρευε, τοὺς Ἱερομνήμονας καὶ Πυλαγόρας ἤκειν εἰς τὸν αὐτὸν τόπον, βοηθήσοντας τῷ Θεῷ καὶ τῇ γῆ τῇ ἱερᾷ· ἥτις δ' ἂν μὴ παρῆ πόλις, εἴρζεται τοῦ ἱεροῦ, καὶ ἐναγῆς ἔσται, καὶ τῇ ἀρᾷ ἔνοχος. Τῇ δὲ ὑστεραία ἤκομεν ἔωθεν εἰς τὸν προειρημένον τόπον, καὶ κατέβημεν εἰς τὸ Κιρραῖον πεδίον, καὶ τὸν λιμένα κατασκάψαντες, καὶ τὰς οἰκίας ἐμπρήσαντες ἀνεχωροῦμεν. Ταῦτα δὲ ἡμῶν πραττόντων, οἱ Λοκροὶ οἱ Ἀμφισσεῖς, ἐξήκοντα στάδια ἄπαθεν οἰκοῦντες Δελφῶν, ἤκον πρὸς ἡμᾶς μεθ' ὅπλων πανδημεῖ, καὶ εἰ μὴ δρόμῳ μόλις ἐξεφύγομεν εἰς Δελφοὺς, ἐκινδυνεύσαμεν ἂν ἀπολέσθαι. Τῇ δὲ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ Κόττυφος, ὁ τὰς γνώμας ἐπιψηφίζων, ἐκκλησίαν ἐποίησε τῶν Ἀμφικτυόνων· ἐκκλησίαν γὰρ ὀνομάζουσιν, ὅταν μὴ μόνον τοὺς Πυλαγόρας καὶ τοὺς Ἱερομνήμονας συγκαλέσωσιν, ἀλλὰ καὶ τοὺς συνθύοντας καὶ ^d χρωμένους τῷ Θεῷ. Ἐνταῦθ' ἤδη πολλὰ μὲν τῶν Ἀμφισσέων ἐγίνοντο κατηγορίαι, πολὺς δ'

^b ἐπὶ διετεῖς] Ἐπὶ διετεῖς ἠβῶν, biennio supervixisse pubertati. TAYLOR.

Ibid.] Ephēbi censebantur Athenis, qui octodecim annos nati erant; per duos deinde annos περίπολοι nominabantur; tum vero impleto viginti annorum spatio, et ἐπὶ διετεῖς ἠβῶντες, in tabulas referebantur *lexiarchicas*, et jure

Attico hæreditatum suarum domini fiebant. (Pollux.) STOCK.

^c Θυτεῖον] Παρὰ τὸ θύειν, quasi macellum dicas, aut victimarium. WOLFIUS.

^d χρωμένους τῷ Θεῷ] Τοὺς τὸ χρηστήριον ἐπερωτῶντας· ὁ μὲν γὰρ Ἀπόλλων ἀποκρινόμενος χρᾶ· οἱ δὲ πυνθανόμενοι χρῶνται. WOLFIUS.

ἔπαινος ἦν κατὰ τῆς ὑμετέρας πόλεως· τέλος δὲ παντὸς τοῦ λόγου, ψηφίζονται ἡκεῖν τοὺς Ἱερομνήμονας πρὸ τῆς ^ε ἐπιούσης Πυλαίας ἐν ῥητῶ χρόνῳ εἰς Πύλας, ἔχοντας δόγμα, καθότι δίκας δώσουσιν οἱ Ἀμφισσεῖς, ὑπὲρ ὧν εἰς τὸν Θεὸν, καὶ τὴν γῆν τὴν ἱεράν, καὶ τοὺς Ἀμφικτύονας, ἐξήμαρτον. Ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω, ἀναγνώσεται ὑμῖν ὁ γραμματεὺς τὸ ψήφισμα.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

μ'. Τοῦ δόγματος οὖν τούτου ἀποδοθέντος ὑφ' ἡμῶν ἐν τῇ βουλῇ, καὶ πάλιν ^ε ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶ δήμῳ, καὶ τὰς πράξεις ἡμῶν ἀποδεξαμένου τοῦ δήμου, καὶ τῆς πόλεως πάσης προαιρουμένης εὐσεβεῖν, καὶ Δημοσθένους ὑπὲρ τοῦ ^η μεσεγγυήματος τοῦ ἐξ Ἀμφίσσης ἀντιλέγοντος, καὶ ἐμοῦ Φανερώως ἐναντίον ὑμῶν ἐξελέγχοντος, ἐπειδὴ ἐκ τοῦ Φανεροῦ τὴν πόλιν ἄνθρωπος οὐκ ἠδύνατο σφῆλαι, εἰσελθὼν εἰς βουλευτήριον, καὶ ^ι μεταστησάμενος τοὺς ιδιώτας, ἐκφέρεται προβούλευμα εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ^κ προσλαβὼν τὴν τοῦ γράψαντος ἀπειρίαν. Τὸ δ' αὐτὸ τοῦτο καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ διεπράξατο ἐπιψηφισθῆναι, καὶ γενέσθαι τοῦ δήμου τὸ ψήφισμα, ἥδη ἐπαναστάσης τῆς ἐκκλησίας, ἀπεληλυθότος ἐμοῦ, οὐ γὰρ ἂν ποτε ἐπέτρεψα, καὶ τῶν πολλῶν δὲ ἀφειμένων· οὗ τὸ κεφάλαιόν ἐστι, τὸν δὲ Ἱερομνήμονα, Φησί, τῶν Ἀθηναίων, καὶ τοὺς Πυλαγόρους

^ε ἐπιούσης Πυλαίας] Τῆς ὁρισμένης, καὶ τεταγμένης ὑπὸ τῶν προγόνων.

IDEM.

^ε ῥητῶ χρόνῳ] Ea fuit σύγκλητος Πυλαία. IDEM.

^ε ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ] Lege, ἐν τῇ βουλῇ, καὶ πάλιν ἐν τῷ δήμῳ. Nam voces ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ex margine irrepserunt, si quid certi habeat Diva Critice. TAYLOR.

^η μεσεγγυήματος] Ob pactam il-

lam et apud sequestrem depositam mercedem. BUDÆUS.

^ι μεταστησάμενος τοὺς ιδιώτας] Iis scilicet, qui non erant ex senatoribus, remotis: nostrates dicerent, having cleared the House. Demosthenes, de Fals. Leg. τὸ γὰρ βουλευτήριον μεστὸν ἦν ιδιωτῶν. STOCK.

^κ προσλαβὼν] Forte, προλαβὼν. Vide, infra, §. 45. MARKLAND.

τοὺς εἰσαεὶ πυλαγοροῦντας πορεύεσθαι εἰς Πύλας καὶ εἰς Δελφοὺς ἐν τοῖς τεταγμένοις χρόνοις ὑπὸ τῶν προγόνων· εὐπρεπῶς γε τῷ ὀνόματι, ἀλλὰ τῷ ἔργῳ αἰσχυρῶς· κωλύει γὰρ εἰς τὸν σύλλογον τὸν ἐν Πύλαις ἀπαντᾶν, ὅς ἐξ ἀνάγκης πρὸ τοῦ καθήκοντος ἐμελλε χρόνου γίνεσθαι· Καὶ πάλιν ἐν τῷ αὐτῷ ψηφίσματι πολὺ καὶ σαφέστερον καὶ πικρότερον σύγγραμμα γράφει, τὸν Ἱερομνήμονα, Φησὶ, τῶν Ἀθηναίων, καὶ τοὺς Πυλαγόρους τοὺς ¹ αἰεὶ πυλαγοροῦντας, μὴ μετέχειν τοῖς ἐκεῖ συλλεγομένοις, μὴ λόγων, μήτε ἔργων, μήτε δογμάτων, μήτε πράξεως μηδεμιᾶς. Τὸ δὲ μὴ μετέχειν, τί ἐστὶ; Πότερα τᾶλθές εἶπω, ἢ τὸ ἡδιστον ἀκοῦσαι; Τὸ ἀλθές ἐρῶ· τὸ γὰρ αἰεὶ πρὸς ἡδονὴν λεγόμενον ^m οὕτωςι τὴν πόλιν διατέθεικεν· οὐκ ἐᾷ μεμνήσθαι τῶν ὄρκων, οὐς ὑμῶν οἱ πρόγονοι ὤμοσαν, οὐδὲ τῆς ἀρεᾶς, οὐδὲ τῆς τοῦ Θεοῦ μαντείας.

μά. Ἡμεῖς μὲν οὖν, ὧ Ἀθηναῖοι, κατεμείναμεν διὰ τοῦτο τὸ ψήφισμα, οἱ δ' ἄλλοι Ἀμφικτύονες συνελέγησαν εἰς Πύλας, πλὴν μιᾶς πόλεως, ἧς ἐγὼ οὐτ' ἂν τοῦνομα εἶποιμι, μήθ' αἱ συμφοραὶ παραπλήσιοι γένοιτο αὐτῆς μηδενὶ τῶν Ἑλλήνων· καὶ συνελθόντες ἐψηφίσαντο ἐπιστρατεύειν ἐπὶ τοὺς Ἀμφισσέας, καὶ στρατηγὸν εἶλοντο Κόττυφον τὸν Φαρσάλιον, τὸν τότε τὰς γνώμας ἐπιψηφίζοντα, οὐκ ἐπιδημοῦντος ἐν Μακεδονίᾳ Φιλίππου, ἀλλ' οὐδ' ἐν τῇ Ἑλλάδι παρόντος, ἀλλ' ἐν Σκύθαις οὕτω μακρὰν ἀπόντος, ὃν αὐτίκα μάλα τολμήσει λέγειν Δημοσθένης, ὡς ἐγὼ ἐπὶ τοὺς Ἑλληνας ἐπήγαγον, καὶ παρελθόντες τῇ πρώτῃ ⁿ στρατείᾳ, καὶ μάλα μετρίως ἐχρήσαντο τοῖς Ἀμφισσεῦσιν· ἀντὶ γὰρ τῶν

¹ αἰεὶ] *For the time being, ut nos Angli loqui solemus. Nec quidquam est peculiare in usu τοῦ αἰεὶ, quod vult Wolfius.*

^m οὕτωςι] *Perperam, scilicet. BRODÆVUS.*

ⁿ στρατείᾳ] *Ita vult legi, pro στρατιᾷ, Cl. Markland. ut infra.*

μεγίστων ἀδικημάτων, χρήμασιν αὐτοὺς ἐζημίωσαν, καὶ ταῦτα ἐν ῥητῶ χρόνῳ προεῖπον τῷ Θεῷ καταθεῖναι· καὶ τοὺς μὲν ἐναγεῖς καὶ τῶν πεπραγμένων αἰτίους μετεστήσαντο, τοὺς δὲ δι' εὐσέβειαν φυγόντας κατήγαγον. Ἐπειδὴ δὲ οὐδὲ τὰ χρήματα ἐξέτινον τῷ Θεῷ, τοὺς τ' ἐναγεῖς κατήγαγον, καὶ τοὺς εὐσεβεῖς κατελθόντας διὰ τῶν Ἀμφικτυόνων ἐξέβαλλον, οὕτως ἤδη τὴν δευτέραν ἐπὶ τοὺς Ἀμφισσεῖς στρατείαν ἐποίησαντο, πολλῶ χρόνῳ ὕστερον ἐπανελθόντος Φιλίππου ἐκ τῆς ἐπὶ τοὺς Σκύθας στρατείας, τῶν μὲν Θεῶν τὴν ἡγεμονίαν τῆς εὐσεβείας ἡμῖν παραδεδωκότων, τῆς δὲ Δημοσθένους δωροδοκίας ἐμποδῶν γεγενημένης.

μβ'. Ἄλλ' οὐ προὔλεγον, οὐ προεσήμαινον ἡμῖν οἱ Θεοὶ φυλάσασθαι, μονοῦοκ ἀνθρώπων φωνὰς ° προσκτησάμενοι; Οὐδεμίαν τοι πώποτε ἔγωγε μᾶλλον πόλιν ἐώρακα ὑπὸ μὲν τῶν Θεῶν σωζομένην, ὑπὸ δὲ τῶν ῥητόρων ἐνίων ἀπολλυμένην. Οὐχ ἰκανὸν ἦν τὸ τοῖς μυστηρίοις φανέν σημεῖον φυλάσασθαι, ρ ἢ τῶν μυστῶν τελευτή; Οὐ περὶ τούτων Ἀμυνιάδης μὲν προὔλεγεν εὐλαβεῖσθαι, καὶ πέμπειν εἰς Δελφοὺς ἐπερησομένους τὸν Θεὸν, ὃ, τι χρὴ πράττειν· Δημοσθένης δὲ ἀντέλεγε, ς Φιλιππίζειν τὴν Πυθίαν φάσκων, ἀπαίδευτος ὢν, καὶ ἀπολαύων καὶ ἐμπιπλάμενος τῆς διδομένης ὑφ' ὑμῶν αὐτῶ ἐξουσίας; Οὐ τὸ τελευταῖον, ς ἀθύτων καὶ ἀκαλλιερῆτων

° προσκτησάμενοι] Προηκάμενοι. Cod. Bern. Optime. TAYLOR.

ρ ἢ τῶν μυστῶν τελευτή] Μύσται οἱ μυηθησάμενοι. Fortassis aliqui ex istis subito mortui sunt. WOLFIUS.

ς Φιλιππίζειν] Cicero de Divin. lib. ii. c. 57. Demosthenes quidem, qui abhinc annos prope trecentos fuit, jam tum φιλιππίζειν Pythiam dicebat, id est, quasi cum

Philippo facere. Hoc autem eo spectabat, ut eam a Philippo corruptam diceret. BRODÆUS.

ς ἀθύτων καὶ ἀκαλλιερῆτων] Ἄθνητα appellat ἱερά, τὰ μὴ καλὰ γενόμενα, sicut dicitur ἄγαμος γάμος, ταφή ἄταφος, (quam et Cicero insepultam sepulturam dixit) παρθένος ἀπαρθένος, βίος ἀβίωτος, et similia. Καλλιερεῖν est litare, unde ἱερὸν ἀκαλλιέρητον, hostia, quæ

τῶν ἱερῶν ὄντων, ἐξέπεμψε τοὺς στρατιώτας ἐπὶ τὸν πρό-
 δηλον κίνδυνον; Καίτοι γε πρῶην ἀπετόλμησε λέγειν, ὅτι
 παρὰ τοῦτο Φίλιππος οὐκ ἦλθεν ἡμῶν ἐπὶ τὴν χώραν, ὅτι οὐκ
 ἦν αὐτῷ καλὰ τὰ ἱερά. Τίνος οὖν ζημίας ἄξιος εἶ τυχεῖν,
 ὧ τῆς Ἑλλάδος ἀλιτήριε; Εἰ γὰρ ὁ μὲν κρατῶν οὐκ ἦλθεν
 εἰς τὴν τῶν κρατουμένων χώραν, ὅτι οὐκ ἦν αὐτῷ καλὰ τὰ
 ἱερά, σὺ δ' οὐδὲν προειδὼς τῶν μελλόντων ἔσεσθαι, πρὶν
 καλλιερῆσαι, τοὺς στρατιώτας ἐξέπεμψας, πότερον στεφα-
 νοῦσθαί σε δεῖ ἐπὶ ταῖς τῆς πόλεως ἀτυχίαις, ἢ ὑπερορῖζε-
 σθαι;

μγ. Τοιγάρτοι τί τῶν ἀνελπίστων καὶ ἀπροσδοκῆτων ἐφ'
 ἡμῶν οὐ γέγονεν; Οὐ γὰρ βίον γε ἡμεῖς ἀνθρώπινον βεβιῶ-
 καμεν, ἀλλ' εἰς παραδόξολογίαν τοῖς ἐσομένοις μεθ' ἡμᾶς
 ἔφουμεν. ἰ Οὐχ ὁ μὲν τῶν Περσῶν βασιλεὺς, ὁ τὸν Ἄθω
 διορύξας, ὁ τὸν Ἑλλήσποντον ζεύξας, ὁ γῆν καὶ ὕδαρ τοὺς
 Ἕλληνας αἰτῶν, ὁ τολμῶν ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς γράφειν, ὅτι
 δεσπότης ἐστὶν ἀπάντων ἀνθρώπων ἀφ' ἡλίου ἀνιόντος μέχρι
 δυσμένου, νῦν οὐ περὶ τοῦ κύριος ἐτέρων εἶναι διαγωνίζεται,

non litavit. Scribit Plutarchus, Demosthenem, fretum copiis et alacritate militum, nec oraculis, nec extis quicquam tribuisse, ταῖς λογισμοῖς ἀντὶ χρησμῶν χρησάμενον. Idque exemplo Periclis et Epaminondæ, qui superstitiones illas velamenta ignaviae judicarint. WOLFIUS.

^s ὄντων] Hoc inseruimus ex auctoritate MSS. quos adduxit Taylor.

^t Οὐχ ὁ μὲν] Hæc de Persa et Thebanis Lacedæmoniisque repetita exempla tantum abest, ut Æschinis causam sublevent, ut deprimant potius, et adversarii Demosthenis causam confirmant,

qui e tot populorum tantorumque excidiis, hoc, quod consequens erat, collegit, patriæ interitum non sibi esse imputandum, sed adversæ cuidam sorti publicæ, quæ, universa cum Græcia populisque, quotquot cogniti tum essent, pene omnibus, Athenas quoque obruisset. Æschines autem, philosophus subpinguior, ita colligebat, crassa, quæ illi erat, Minerva; Macedones prosperis utuntur rebus; ergo diis cari sunt, ergo nobis infesti, et nos exosi, qui Macedonibus repugnamus. Ergo religiones deorum violavimus. REISKE.

ἀλλ' ἤδη περὶ τῆς τοῦ σώματος σωτηρίας; Καὶ τοὺς αὐτοὺς ὀρῶμεν τῆς τε δόξης ταύτης καὶ τῆς ἐπὶ τὸν Πέρσῃν ἡγεμονίας ἡξιωμένους, οἱ καὶ τὸ ἐν Δελφοῖς ἱερὸν ἠλευθέρωσαν; Ἡ Θῆβαι δὲ, Θῆβαι, πόλις ἀστυγείτων, μεθ' ἡμέραν μίαν ἐκ μέσης τῆς Ἑλλάδος ἀνῆρπασται, εἰ καὶ δικαίως, περὶ τῶν ὅλων^κ οὐδ' ὀρθῶς βουλευσάμενοι, ἀλλὰ τὴν γε θεοβλάβειαν καὶ τὴν ἀφροσύνην οὐκ ἀνθρωπίνως ἀλλὰ δαιμονίως κτησάμενοι; Λακεδαιμόνιοι δὲ οἱ ταλαίπωροι, προσαψάμενοι μόνον τούτων τῶν πραγμάτων ἐξ ἀρχῆς περὶ τὴν τοῦ ἱεροῦ κατάληψιν, οἱ τῶν Ἑλλήνων ποτὲ ἀξιοῦντες ἡγεμόνες εἶναι, νῦν ὄμηρέουσιντες, καὶ τῆς συμφορᾶς ἐπίδειξιν ποιησόμενοι, μέλλουσιν ὡς Ἀλέξανδρον ἀναπέμπεσθαι, τοῦτο πεισόμενοι καὶ αὐτοὶ, καὶ ἡ πατρίς, ὅ, τι ἂν ἐκείνῳ δόξη, καὶ ἐν τῇ τοῦ κρατοῦντος καὶ προηδικημένου μετρίότητι κριθήσονται; Ἡ δ' ἡμετέρα πόλις, ἡ κοινὴ καταφυγὴ τῶν Ἑλλήνων, πρὸς ἣν ἀφικνοῦντο πρότερον ἐκ τῆς Ἑλλάδος αἰ πρεσβεῖαι κατὰ πόλεις, ἕκαστοι παρ' ὑμῶν τὴν σωτηρίαν εὐρησόμενοι, νῦν οὐκ ἔτι περὶ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἡγεμονίας ἀγωνίζεται, ἀλλ' ἤδη περὶ τοῦ τῆς πατρίδος ἐδάφους; Καὶ ταῦθ' ἡμῖν συμβέβηκεν ἐξότου Δημοσθένης πρὸς τὴν πολιτείαν

^κ Θῆβαι δὲ] Demetrius Phalereus, §. 280. Τὰ δὲ τῆς λέξεως σχήματα ποικιλώτερον ἐκλέγοντά ἐστι δεινότερον ποιεῖν τὸν λόγον· ἕκ τε τῆς ἀναδιπλώσεως, ὡς, Θῆβαι δὲ, Θῆβαι, πόλις ἀστυγείτων; ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἀνῆρπασται, διλογηθὲν γὰρ τὸ ὄνομα δεινότητα ποιεῖ.

^κ οὐδ' ὀρθῶς] Reiskius dat οὐδὲν ὀρθῶς, et ita vertit, merito quidem illa urbs de medio sublata est, quippe quæ nullum unquam rectum sanumque consilium de sum-

ma rei Græcæ (h. e. libertate publica) agitaverit. Constat enim, ait, Thebanos semper reliquorum Græcorum libertati insidiatos fuisse, eique aut per seipsos, aut per Persas opprimendæ studuisse. Ἄλλὰ verumtamen.

^κ ὄμηρέουσιντες] Hunc locum respexit Harpocrates, v. Ὀμηρέουσιντες, et post eum Suidas. Consule quæ adnotavit Maussacus. TAYLOR.

² εἰσελήλυθεν. Εὐ γὰρ περὶ τῶν τοιούτων Ἡσίοδος ὁ ποιη-
τῆς ἀποφαίνεται· λέγει γάρ που, παιδεύων τὰ πλήθη, καὶ
συμβουλεύων ταῖς πόλεσι, τοὺς πονηροὺς τῶν δημαγωγῶν
μὴ προσδέχεσθαι. Λέξω δὲ καὶ γὰρ τὰ ἔπη· διὰ τοῦτο γὰρ
οἶμαι ἡμᾶς παῖδας ὄντας τὰς τῶν ποιητῶν γνώμας ἐκμαν-
θάνειν, ἢ ἄνδρες ὄντες αὐταῖς χρώμεθα.

^a Πολλάκι δὲ ζύμπασα πόλις κακοῦ ἀνδρὸς ἀπήρα,

Ὅς κεν ἀλιτραίνῃ καὶ ἀτάσθαλα μηχανάεται.

Τοῖσιν δ' οὐρανόθεν μέγ' ἐπήγαγε πῆμα Κρονίων,

Λοιμὸν ὁμοῦ καὶ λιμόν· ἀποφθινύθουσι δὲ λαοὶ,

^b Ἡ τῶν γε στρατὸν εὐρὺν ἀπώλεσεν, ἢ ὄγε τεῖχος,

^b Ἡ νέας ἐν πόντῳ Κρονίδης ἀποτίννυται αὐτῶν.

Ἐὰν δὲ περιελόντες τοῦ ποιητοῦ τὸ μέτρον, τὰς γνώμας ἐξε-
τάζητε, οἶμαι ὑμῖν δόξειν οὐ ποιήματα Ἡσίοδου εἶναι, ἀλλὰ
χρησμὸν εἰς τὴν Δημοσθένους πολιτείαν. Καὶ γὰρ ναυτικὴ
καὶ πεζὴ στρατιὰ, καὶ πόλεις ἄρδην εἰσὶν ἀνηρπασμένοι ἐκ
τῆς τούτου πολιτείας.

μδ'. Ἄλλ', οἶμαι, οὔτε Φρυγῶνας, οὔτε Εὐρύβατος, οὔτ'
ἄλλος οὐδεὶς πώποτε τῶν πάλαι πονηρῶν, τοιοῦτος μάγος
καὶ γόης ἐγένετο, ὅς, ὦ γῆ, καὶ Θεοὶ, καὶ δαίμονες, καὶ
ἄνθρωποι, ὅσοι βούλεσθε ἀκούειν τὰ ληθῆ, τολμᾷ λέγειν, βλέ-
πων εἰς τὰ πρόσωπα τὰ ὑμέτερα, ὡς ἄρα Θηβαῖοι τὴν συμ-
μαχίαν ὑμῖν ἐποιήσαντο, οὐ διὰ τὸν καιρὸν, οὐ διὰ τὸν φόβον
τὸν περιστάντα αὐτοὺς, οὐδὲ διὰ τὴν ὑμετέραν δόξαν, ἀλλὰ
διὰ τὰς Δημοσθένους δημηγορίας. Καίτοι πολλὰς μὲν τού-
του πρότερον πρεσβείας ἐπρέσβευσαν εἰς Θήβας οἱ μάλιστα
οἰκείως ἐκείνοις διακείμενοι· πρῶτος μὲν, οὗτος στρατηγὸς

² εἰσελήλυθεν] Malim, προσελήλυθεν, et sic loquendi mos est. REISKE.

^a Ἔργων καὶ Ἡμερῶν ver. 240.

Θρασύβουλος ὁ Κολλυτεύς, ἀνὴρ ἐν Θήβαις πιστευθεὶς, ὡς οὐδεὶς ἕτερος· πάλιν Θράσων ὁ Ἐρχιεὺς, ^b πρόξενος ὦν Θηβαίοις· εἶτα Λεωδάμας ὁ Ἀχαρνεὺς, οὐχ ἦττον Δημοσθένους λέγειν δυνάμενος, ἀλλ' ἔμοι γε καὶ ἡδίων ῥήτωρ· καὶ οὗτος Ἀρχέδημος ὁ Πήληξ, καὶ δυνατὸς εἰπεῖν, καὶ πολλὰ κεκινδυνευκῶς ἐν τῇ πολιτείᾳ διὰ ^c Θηβαίους· δημαγωγὸς Ἀριστοφῶν ὁ Ἀζηνιεύς, πλεῖστον χρόνον τὴν τοῦ Βοιωτιάζειν ὑπομείνας αἰτίαν· ῥήτωρ Πύρρανδρος ὁ Ἀναφλύστιος, ὃς ἔτι καὶ νῦν ζῆ. Ἄλλ' ὅμως οὐδεὶς πώποτε αὐτοὺς ἐδυνήθη προτρέψασθαι εἰς τὴν ὑμετέραν Φιλίαν· τὸ δ' αἴτιον οἶδα μὲν, λέγειν δ' οὐδὲν δέομαι διὰ τὰς ἀτυχίας αὐτῶν. Ἄλλ', οἶμαι, ἐπειδὴ Φίλιππος αὐτῶν ἀφελόμενος Νίκαιαν Θετταλοῖς παρέδωκε, καὶ τὸν πόλεμον, ὃν πρότερον ἐξήλασεν ἐκ τῆς χώρας τῆς τῶν Βοιωτῶν, ταῦτον πάλιν τὸν αὐτὸν πόλεμον ἐπήγαγε διὰ τῆς Φωκίδος ἐπ' αὐτὰς τὰς Θήβας, καὶ, τὸ τελευταῖον, Ἐλάτειαν καταλαβὼν ἐχαράκωσε, καὶ Φρουρὰν εἰσήγαγεν, ἐνταῦθ' ἤδη, ἐπεὶ τὸ δεινὸν ἦπτετο αὐτῶν, μετεπέμψαντο Ἀθηναίους, καὶ ὑμεῖς ἐξήλθετε, καὶ εἰσήειτε εἰς τὰς Θήβας, ἐν τοῖς ὅπλοις διεσκευασμένοι, καὶ οἱ ἰππεῖς καὶ οἱ πεζοὶ, πρὶν περὶ συμμαχίας μίαν μόνην συλλαβὴν γράψαι Δημοσθένην. Ὁ δ' εἰσάγων ἦν ὑμᾶς εἰς τὰς Θήβας καιρὸς, καὶ φόβος, καὶ χρεία συμμαχίας, ἀλλ' οὐ Δημοσθένης.

^b πρόξενος] Proxenus alicujus civitatis dictus est, qui hospites inde ad suam civitatem publice advenientes excepit, iisque hospitium, congressum populi, et sedes in Theatro procuravit. (Vide Pollicem, l. iii. 59.) Sup. §. 17. προξενίας τινὲς εὐρημένοι ἐν ταῖς ἔξω πόλεσι. i. e. πρόξενoi ὄντες ταῖς ἔξω πόλεσι. STOCK.

^c Θηβαίους· δημαγωγὸς] Distin-

guere malim sic, Θηβαίους δημαγωγὸς, ut hoc vocabulum δημ. referatur ad Archedamum. Pari modo, αἰτίαν ῥήτωρ, ut hoc vocabulum ῥήτωρ redeat ad Aristophonem, non ad Pyrrhandrum; placuit enim hoc nomen cum geminato ρ exarare, quod vulgò h. l. cum simplici prostat exaratum. REISKE.

μέ. Ἐπεὶ περὶ γε ταύτας τὰς πράξεις τρία τὰ πάντων μέγιστα Δημοσθένης εἰς ὑμᾶς ἐξημάρτηκε· πρῶτον μὲν, ὅτι, Φιλίππου τῷ μὲν ὀνόματι πολεμοῦντος ὑμῖν, τῷ δ' ἔργῳ πολὺ μᾶλλον μισοῦντος Θηβαίους, ὡς αὐτὰ τὰ πράγματα δεδήλωκε, καὶ τί δεῖ πλείω λέγειν, ταῦτα μὲν τὰ τηλικαῦτα τὸ μέγεθος ἀπεκρύφατο· προσποιησάμενος δὲ μέλλειν τὴν συμμαχίαν γενήσεσθαι, οὐ διὰ τοὺς καιροὺς, ἀλλὰ διὰ τὰς αὐτοῦ πρεσβείας, πρῶτον μὲν συνέπεισε τὸν δῆμον μηκέτι βουλευέσθαι ἐπὶ τίσι δεῖ ποιεῖσθαι τὴν συμμαχίαν, ἀλλ' ἀγαπᾶν μόνον εἰ γίνεται· τοῦτο δὲ προλαβὼν, ἔκδοτον μὲν τὴν Βοιωτίαν ἅπασαν ἐποίησε Θηβαίοις, γράψας ἐν τῷ ψηφίσματι, εἴαν τις ἀφιστῆται πόλις ἀπὸ Θηβαίων, βοηθεῖν Ἀθηναίους Βοιωτοῖς τοῖς ἐν Θήβαις, τοῖς ὀνόμασι κλέπτων καὶ μεταφέρων τὰ πράγματα, ὥσπερ εἶωθεν· ὡς τοὺς Βοιωτοὺς, ἔργῳ κακῶς πάσχοντας, τὴν τῶν ὀνομάτων σύνθεσιν τῶν Δημοσθένους ἀγαπήσοντας, ἀλλ' οὐ μᾶλλον ἐφ' οἷς κακῶς πεπόνθησαν ἀγανακτήσοντας· ^d δεύτερον δὲ, τῶν εἰς τὸν πόλεμον ἀναλωμάτων τὰ μὲν δύο μέρη ὑμῖν ἀνέθηκεν, οἷς ἦσαν ἀπωτέρω οἱ κίνδυνοι, τὸ δὲ τρίτον μέρος Θηβαίοις, δωροδοκῶν ἐφ' ἐκάστοις τούτων, καὶ τὴν ἡγεμονίαν τὴν μὲν κατὰ θάλασσαν ἐποίησε κοινήν, τὸ δ' ἀνάλωμα ἴδιον ὑμέτερον, τὴν δὲ κατὰ γῆν, εἰ μὴ δεῖ ληρεῖν, ἄρδην φέρων ἀνέθηκε Θηβαίοις, ὥστε παρὰ τὸν γενόμενον πόλεμον μὴ κύριον γενέσθαι Στρατοκλέα τὸν ὑμέτερον στρατηγὸν βουλευσασθαι περὶ τῆς τῶν στρατιωτῶν σωτηρίας. Καὶ ταῦτ' οὐκ ἐγὼ μὲν κατηγορῶ, ἕτεροι δὲ παραλείπουσιν, ἀλλὰ καγὰ λέγω, καὶ πάντες ἐπιτιμῶσι, καὶ ὑμεῖς σύνιστε, καὶ οὐκ ὀργίζεσθε· ἐκεῖνο γὰρ πεπόνθατε πρὸς Δημοσθένη· συνείθισθε ἤδη τὰδι-

^d δεύτερον] Hoc respicit ad illud πρῶτον μὲν, quod immediate præcedit συνέπεισε τὸν δῆμον. REISKE.

κῆματα αὐτοῦ ἀκούειν, ὥστε οὐ θαυμάζετε. Δεῖ δὲ οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἀγανακτεῖν, καὶ τιμωρεῖσθαι, εἰ χρὴ τὰ λοιπὰ τῇ πόλει καλῶς ἔχειν.

μς'. Δεύτερον δὲ καὶ πολὺ τούτου μείζον ἀδίκημα ἠδίκησεν, ὅτι τὸ βουλευτήριον τὸ τῆς πόλεως, καὶ τὴν δημοκρατίαν ἄρδην ἔλαθεν ὑφελόμενος, καὶ μετήνευκεν εἰς Θήβας εἰς τὴν Καδμείαν, τὴν κοινωσίαν τῶν πράξεων τοῖς Βοιωτάρχαις συνθέμενος· καὶ τηλικαύτην αὐτὸς αὐτῷ δυναστείαν κατεσκεύασεν, ὥστ' ἤδη παριῶν ἐπὶ τὸ βῆμα, πρῆσβεύσειν μὲν ἔφη ὅποι ἂν αὐτῷ δοκῆ, καὶ μὴ ὑμεῖς ἐκπέμπητε· εἰ δέ τις αὐτῷ τῶν στρατηγῶν ἀντεῖποι, καταδουλούμενος τοὺς ἄρχοντας, καὶ συνθείζων^ε μηδὲν αὐτῷ ἀντιλέγειν, ^ε διαδικασίαν ἔφη γράψειν τῷ βήματι πρὸς τὸ στρατηγεῖον· πλείω γὰρ ὑμᾶς ἀγαθὰ ὑφ' ἑαυτοῦ ἔφη ἀπὸ τοῦ βήματος πεπονθέναι, ἢ ὑπὸ τῶν στρατηγῶν ἐκ τοῦ στρατηγείου. Μισθοφορῶν δ' ἐν τῷ Ξενικῷ^ε κεναῖς χώραις, καὶ τὰ στρατιωτικὰ χρήματα κλέπτων, καὶ τοὺς μυρίους ξένους ἐκμισθώσας Ἀμφισσεῦσι, πολλὰ διαμαρτυρομένου καὶ σχετλιάζοντος ἐν

^ε μηδὲν] Rescribe, μηδέν' *neminem*. TAYLOR.

^ε διαδικασίαν—γράψειν] *Judicium se dictaturum minatur, controversiamque pulpito cum prætorio constituturum, hoc est, artem oratoriam cum imperatoria in certamen adducturum*. BUDÆUS.

Ibid. *διαδικασίαν*] Plutarchus in libro, qui inscribi solet, *de Gloria Atheniensium*, tom. ii. p. 350. Edit. F. Furt. Οἱ δὲ ῥήτορες ἔχουσι τι παραβαλλόμενοι πρὸς τοὺς στρατηγούς· ἐξ ὧν εἰκός, ὡς Αἰσχίνης σκόπτων τὸν Δημοσθένην λέγειν φησὶν, ὅτι γράφεται τῷ βήματι διαδικασίαν πρὸς τὴν στρατηγίαν. *Διαδικασία* nomen est causæ, quæ *Vindicatio dici*

potest: istud contentionis genus, ubi duo pluresve inter se litigant, uter utri sit in munere, locove, aut re capessenda præferendus. Disputat ergo Demosthenes de gradu honoris, quem *Togatæ Militiæ* deberi existimat, præ laudibus et meritis Imperatoris. De ea quæstione, Plutarchus erudite et eleganter, ut solet, in loco, quem proxime commemoravi. Adjungatur *Victorius*. Var. Lect. l. v. c. ult. TAYLOR.

^ε κεναῖς χώραις] *Nostrates milites appellant cæca nomina, quibus et principes decipiuntur, et centuriones locupletantur*. WOLFIUS.

ταῖς ἐκκλησίαις ἐμοῦ, προσέμιξε Φέρων, ἀναρπασθέντων τῶν ξένων, τὸν κίνδυνον ἀπαρασκευά τῇ πόλει. Τί γὰρ ἂν οἴεσθε Φίλιππον ἐν τοῖς τότε καιροῖς εὐξασθαι; Οὐ χωρὶς μὲν πρὸς τὴν ^h πολιτικὴν δύναμιν, χωρὶς δ' ἐν Ἀμφίσσῃ πρὸς τοὺς ξένους διαγωνίσασθαι, ἀθύμους δὲ τοὺς Ἑλληνας λαβεῖν τηλικαύτης πληγῆς γεγενημένης; Καὶ τηλικούτων κακῶν αἴτιος γεγενημένος Δημοσθένης, οὐκ ἀγαπᾷ, εἰ μὴ δίκην δέδωκεν, ἀλλ', εἰ μὴ καὶ χρυσῶ στεφάνῳ στεφανωθήσεται, ἀγανακτεῖ· οὐδ' ἰκανόν ἐστὶν αὐτῷ ἐναντίον ὑμῶν κηρύττεσθαι, ἀλλ', εἰ μὴ τῶν Ἑλλήνων ἐναντίον ἀναρρήθησεται, τοῦτ' ἀγανακτεῖ. Οὕτως, ὡς ἔοικε, πονηρὰ φύσις, μεγάλης ἐξουσίας ἐπιλαβομένη, δημοσίας ἀπεργάζεται συμφοράς.

μζ'. Τρίτον δὲ καὶ τῶν προειρημένων μέγιστόν ἐστιν ὁ μέλλω λέγειν. Φιλίππου γὰρ οὐ καταφρονούντος τῶν Ἑλλήνων, οὐδ' ἀγνοούντος, οὐ γὰρ ἦν ἀσύνητος, ὅτι περὶ τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν ἐν ἡμέρας σμικρῶ μέρει διαγωνιέται, καὶ διὰ ταῦτα βουλομένου ποιήσασθαι τὴν εἰρήνην, καὶ πρεσβείας ἀποστέλλειν μέλλοντος, καὶ τῶν ἀρχόντων τῶν ἐν Θήβαις φοβουμένων τὸν ἐπίοντα κίνδυνον εἰκότως· (οὐ γὰρ ῥήτωρ ἀστράτευτος καὶ λιπῶν τὴν τάξιν αὐτοῦς ἐνουθέτησεν, ἀλλ' ὁ Φωκικὸς πόλεμος, δεκαετῆς γεγονῶς, αἰμίμηστον παιδείαν αὐτοῦς ἐπαίδευσεν) τούτων ⁱ δὲ ἐχόντων οὕτως, αἰσθόμενος Δημοσθένης, καὶ τοὺς Βοιωτάρχας ὑποπτεύσας μέλλειν εἰρήνην ἰδίᾳ ποιῆσθαι, χρυσίον ἄνευ αὐτοῦ παρὰ Φιλίππου λαβόντας, ἀβίωτον ἠγησάμενος εἶναι, εἴ τινος ἀπολειφθήσεται δωροδοκίας, ἀναπηδήσας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, οὐδενὸς ἀν-

^h πολιτικὴν δύναμιν] Vide, supra, δ. 34.

ⁱ δὲ] Τούτων δὲ ἐχόντων οὕτως.

BERN. Quæ erat mea quoque divinatio. TAYLOR.

ρωπων λέγοντος, οὐθ' ὡς δεῖ ποιεῖσθαι πρὸς Φίλιππον εἰρήνην, οὐθ' ὡς οὐ δεῖ, ἀλλ' ὡς ᾤετο, τοῦτο κήρυγμά τι τοῖς Βοιωτάρ-
 χαις προκηρύττων, ἀναφέρειν αὐτῷ τὰ μέρη τῶν λημμάτων,
 διώμνυτο τὴν Ἀθηναίαν, ἣν, ὡς ἔοικε, Φειδίας ἐνεργολαβεῖν
 εἰργάσατο καὶ ἐνεπιорκεῖν Δημοσθένει, ἢ μὴν εἴ τις ἐρεῖ, ὡς
 χρὴ πρὸς Φίλιππον εἰρήνην ποιήσασθαι, ἀπάξειν εἰς τὸ δεσμο-
 τήριον, ἐπιλαβόμενος τῶν τριχῶν, ἀπομιμούμενος τὴν Κλεο-
 φῶντος πολιτείαν, ὃς, ἐπὶ τοῦ πρὸς Λακεδαιμονίους πολέμου,
 ὡς λέγεται, τὴν πόλιν ἀπώλεσεν. Ὡς δ' οὐ προσεῖχον αὐτῷ
 οἱ ἄρχοντες οἱ ἐν ταῖς Θήβαις, ἀλλὰ καὶ τοὺς στρατιώτας
 τοὺς ὑμετέρους ἀνέστρεψαν ἐξεληλυθότας, ἵνα βουλευσῆσθε
 περὶ τῆς εἰρήνης, ἐνταῦθα παντάπασιν ἔκφρων ἐγένετο, καὶ
 παρελθὼν ἐπὶ τὸ βῆμα, προδότας τῶν Ἑλλήνων τοὺς Βοιω-
 τάρχας ἀπεκάλεσε, καὶ γράψειν ἔφη ψήφισμα, ὃ τοῖς
 πολεμίοις οὐδέποτε ἀντιβλέψας, πέμπειν ὑμᾶς πρέσβεις εἰς
 Θήβας, αἰτήσοντας Θηβαίους δίοδον ἐπὶ Φίλιππον. Ὑπερ-
 αισχυθέντες δὲ οἱ ἐν Θήβαις ἄρχοντες, μὴ δόξωσιν ὡς ἀλη-
 θῶς εἶναι προδόται τῶν Ἑλλήνων, ἀπὸ μὲν τῆς εἰρήνης ἀπετρέ-
 ποντο, ἐπὶ δὲ τὴν παράταξιν ὤρμησαν.

μή. Ἐνθα δὴ καὶ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἄξιόν ἐστιν ἐπιμ-
 νησθῆναι, οὓς οὗτος, ^k ἀθύτων καὶ ἀκαλλιερέτων ὄντων τῶν
 ἱερῶν, ἐκπέμφας ἐπὶ τὸν πρόδηλον κίνδυνον, ἐτόλμησε, τοῖς
 δραπέταις ποσὶ καὶ λελοιπόσι τὴν τάξιν ἀναβάς ἐπὶ τὸν
 τάφον τῶν τετελευτηκότων, ἐγκωμιάζειν τὴν ἐκείνων ἀρετὴν.
 Ὡς πρὸς μὲν τὰ μεγάλα καὶ σπουδαῖα τῶν πραγμάτων,
 ἀπάντων ἀνθρώπων ἀχρηστότατε, πρὸς δὲ τὴν ἐν τοῖς λόγοις
 τόλμαν θαυμασιώτατε, ἐπιχειρήσειν ἐθελήσεις αὐτίκα μάλα
 βλέπων εἰς τὰ τούτων πρόσωπα λέγειν, ὡς δεῖ σε ἐπὶ ταῖς

^k ἀθύτων] Vide, supra, §. 42.

τῆς πόλεως συμφοραῖς στεφανοῦσθαι; Ἐὰν δ' ¹ οὗτος λέγῃ, ὑμεῖς ὑπομενεῖτε, καὶ συναποθανεῖται τοῖς τελευτήσασιν, ὡς ἔοικε, καὶ ἡ ὑμετέρα μνήμη; ^m Γένησθε δὴ μοι μικρὸν χρόνον τὴν διάνοιαν μὴ ἐν τῷ δικαστηρίῳ, ἀλλ' ἐν τῷ θεάτρῳ, καὶ νομίσατε ὄραῖν προῖόντα τὸν κήρυκα, καὶ τὴν ἐκ τοῦ ψηφίσματος ἀνάρρησιν μέλλουσαν γίγνεσθαι, καὶ λογίσασθε, πότερ' οἴεσθε τοὺς οἰκείους τῶν τελευτησάντων πλείω δάκρυα ἀφήσειν ἐπὶ ταῖς τραγωδίαις καὶ τοῖς ἠρωϊκοῖς πάθεσι τοῖς μετὰ ταῦτα ἐπεισιούσιν, ἢ ἐπὶ τῇ τῆς πόλεως ἀγνωμοσύνῃ; Τίς γὰρ οὐκ ἂν ἀλγήσειεν ἄνθρωπος Ἕλληνας, ἢ καὶ παιδευθεὶς ἐλευθέρως, ἀναμνησθεὶς ἐν τῷ θεάτρῳ ἐκεῖνό γε, εἰ μηδὲν ἕτερον, ὅτι ταύτη ποτὲ τῇ ἡμέρᾳ, μελλόντων, ὥσπερ νυνὶ, τῶν τραγωδῶν γίνεσθαι, ὅτ' εὐνομεῖτο μᾶλλον ἢ πόλις, καὶ βελτίοσι προστάταις ἐχρῆτο, προσελθὼν ὁ κήρυξ καὶ παραστησάμενος τοὺς ὀρφανούς, ὧν οἱ πατέρες ἦσαν ἐν τῷ πολέμῳ τετελευτηκότες, νεανίσκους πανοπλία κεκοσμημένους, ἐκέρυττε τὸ κάλλιστον κήρυγμα καὶ προτρεπτικώτατον πρὸς ἀρετὴν· ΟΤΙ τούσδε τοὺς νεανίσκους, ὧν οἱ πατέρες ἐτελεύτησαν ἐν τῷ πολέμῳ, ἄνδρες ἀγαθοὶ γενόμενοι, μέχρι μὲν ἡβῆς ὁ δῆμος ἔτρεφε, νυνὶ δὲ καθοπλίσας τῆδε τῇ πανοπλίᾳ, ἀφίησιν ἀγαθῇ τύχῃ τρέπεσθαι ἐπὶ τὰ ἑαυτῶν, καὶ καλεῖ εἰς προεδρίαν; Τότε μὲν ταῦτ' ἐκέρυττεν, ἀλλ' οὐ νῦν· ἀλλὰ παραστησάμενος τὸν τῆς ὀρφανίας τοῖς παισὶν αἴτιον, τί ποτ' ⁿ ἂν

¹ οὗτος] Ctesipho. REISKE.

^m Γένησθε] γίνεσθε—τῇ διανοίᾳ. Bern. TAYLOR.

ⁿ ἂν ἐρεῖ] Mirifice elegans est h. l. ὑπόκρισις, seu verbis assimilata tanquam in scena repræsentatio contentionis inter præconem plebiscitum Ctesiphonteum recitantem, et veritatem rerum illi

occurrentem atque interpellantem. Illi laudes deprædicanti hæc dedecora obstrepit. Illi τόνδε τὸν ἄνδρα, hæc stomachabunda, εἰ δὲ καὶ οὗτος ἀνὴρ, subjicit. Illo pergente, στεφανοῦ ὁ δῆμος τ. Ἄ. ἀ ἔνεκα, oggannit hæc cum fastidio atque indignatione τὸν κάκιστον. Ille, nil eo turbatus convitio, con-

ἔρεϊ, ἢ τί φθέγγεται; Καὶ γὰρ ἂν αὐτὰ διεξίη τὰ ἐκ τοῦ ψηφίσματος προστάγματα, ἀλλ' οὐ τό γ' ἐκ τῆς ἀληθείας αἰσχρὸν σιωπήσεται, ἀλλὰ τάναντία δόξει τῆ τοῦ κήρυκος Φωνῆ φθέγγεσθαι· ὅτι τόνδε τὸν ἄνδρα, εἰ δὴ καὶ οὗτος ἀνὴρ, στεφανοῖ ὁ δῆμος ὁ τῶν Ἀθηναίων, ἀρετῆς ἕνεκα, τὸν κάκιστον, ἀνδραγαθίας ἕνεκα, τὸν ἄνανδρον καὶ λελοιπότα τὴν τάξιν. Μὴ, πρὸς τοῦ Διός, καὶ τῶν ἄλλων Θεῶν, ἰκετεύω ὑμᾶς, ὦ Ἀθηναῖοι, μὴ τρόπαιον ἰστᾶτε ἀφ' ὑμῶν αὐτῶν ἐν τῆ τοῦ Διονύσου ὀρχήστρα, μηδ' αἰρεῖτε παρανοίας ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων, μηδ' ὑπομιμνήσκετε τῶν ἀνιάτων καὶ ἀνηκέστων κακῶν τοὺς ταλαιπώρους Θηβαίους, οὓς φυγόντας διὰ τοῦτον, ὑποδέδεχθε τῆ πόλει, ὧν ἱερά, καὶ τέκνα, καὶ τάφους ἀπώλεσεν ἡ Δημοσθένους δωροδοκία, καὶ τὸ βασιλικὸν χρυσίον.

μθ'. Ἀλλ' ἐπειδὴ τοῖς σώμασιν οὐ παρεγένεσθε, ταῖς γε
 ° διανοίαις ἀποβλέψατ' αὐτῶν εἰς τὰς συμφορὰς, καὶ νομί-
 σατε ὄρᾶν ἀλισκομένην τὴν πόλιν, τειχῶν κατασκαφᾶς,
 ἐμπρήσεις οἰκιῶν, ἀγομένας γυναῖκας καὶ παῖδας εἰς δου-
 λείαν, πρεσβύτας ἀνθρώπους, πρεσβύτιδας γυναῖκας, ὅψε
 μεταμανθάνοντας τὴν ἐλευθερίαν, κλαίοντας, ἰκετεύοντας
 P ὑμᾶς, ὀργιζομένους οὐ τοῖς τιμωρουμένοις, ἀλλὰ τοῖς τούτων
 αἰτίοις, ° ἐπισκῆπτοντας μηδενὶ τρόπῳ τὸν τῆς Ἑλλάδος

tinuat ἀνδραγαθίας ἕνεκα, sed veritas inultum id abire non sinit, occentans τὸν ἄνανδρον καὶ λελοιπότα τὴν τάξιν. REISKE.

° διανοίαις] Descriptionem, quæ sequitur, laudat Theo, Rhetorum non ultimus. Quantum ex Æschinis facundia alii profecerint, docebit Muretus, Var. Lect. l. viii. c. 10. TAYLOR.

P ὑμᾶς] Post hanc vocem videtur φαίνεσθαι deesse, supplicantes

vos, ut testatum faciatis vos succensere, non iis, si qui malorum horum auctores ulciscantur, (h. e. mihi meique similibus) sed iis, qui tantas clades sibi consciverint. REISKE.

° ἐπισκῆπτοντας] Qui precibus, quasi morientes, efflagitant, mandantque. Nam verbi ἐπισκῆπτειν usus extremis mandatis, et hominum morientium precibus accommodatus est. BUDÆUS.

ἀλιτήριον στεφανοῦν, ἀλλὰ καὶ τὸν δαίμονα καὶ τὴν τύχην τὴν συμπαρακολουθοῦσαν τῷ ἀνθρώπῳ φυλάσασθαι. Οὔτε πόλις γὰρ, οὔτ' ἰδιώτης ἀνὴρ οὐδεὶς πώποτε καλῶς ἰ ἀπήλλαξε, Δημοσθένει συμβούλῳ χρησάμενος. Ἔμεῖς δ', ὡς Ἀθηναῖοι, οὐκ αἰσχύνησθε, εἰ ἐπὶ μὲν τοὺς πορθμέας τοὺς εἰς Σαλαμίνα πορθμεύοντας νόμον ἔθεσθε, εἴαν τις αὐτῶν ἄκων ἐν τῷ πόρῳ πλοῖον ἀνατρέψῃ, τούτῳ μὴ ἐξεῖναι πάλιν πορθμεῖ γενέσθαι, ἵνα μηδεὶς αὐτοσχεδιάζῃ εἰς τὰ τῶν Ἑλλήνων σώματα· τὸν δὲ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν πόλιν ἄρδην ἀνατετραφότα, τοῦτον εἴσατε πάλιν ἀπευθύνειν τὰ κοινά;

ἵ. Ἴνα δ' εἶπω καὶ περὶ τοῦ τετάρτου καιροῦ, καὶ τῶν νυνὶ καθεστηκότων πραγμάτων, ἐκεῖνο ὑμᾶς ὑπομνήσαι βούλομαι, ὅτι Δημοσθένης οὐ τὴν ἀπὸ στρατοπέδου μόνον τάξιν ἔλιπεν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐκ τῆς πόλεως, τριήρη προσλαβῶν ὑμῶν, καὶ τοὺς Ἑλληνας ἠργυρολόγησε. Καταγαγούσης δὲ αὐτὸν εἰς τὴν πόλιν τῆς ἀπροσδοκίτου σωτηρίας, ⁵ τοὺς μὲν πρῶτους χρόνους ὑπότρομος ἦν ἄνθρωπος, καὶ παριῶν ἡμιθνής ἐπὶ τὸ βῆμα, εἰρηνοφύλακα ὑμᾶς ἐκέλευεν αὐτὸν χειροτονεῖν. Ἔμεῖς δὲ κατὰ μὲν τοὺς ἑ πρώτους χρόνους οὐδ' ἐπὶ τὰ ψηφίσματα εἴατε τὸ Δημοσθένους ἐπιγράφεῖν ὄνομα, ἀλλὰ Ναυσικλεῖ τοῦτο προσετάττετε· νυνὶ δ' ἤδη καὶ στεφανοῦσθαι ἀξιοῖ. Ἐπειδὴ δ' ἐτελεύτησε Φίλιππος, Ἀλέξανδρος δ' εἰς τὴν ἀρχὴν κατέστη, πάλιν αὐτὸς τερατεύομενος, ἱερὰ μὲν ἰδρύσατο Πausανίου, εἰς αἰτίαν δὲ εὐαγγελιῶν θυσίας τὴν Βου-

¹ ἀπήλλαξε] Vid. Victorium, Var. Lect. I. v. c. II. TAYLOR.

⁵ τοὺς μὲν] Usitatus credo, τοὺς μὲν οὖν πρώτους χρόνους κ. τ. λ. Supra, §. 25. πρῶτον μὲν οὖν τὸν χρόνον τὸν τῆς τριμήνου. Simile etiam est istud, §. 32. τοὺς μὲν πρώτους χρόνους ἀλλ' οὖν προσεποιούθ' ὑμῖν εἶναι

φίλοι, ἐπειδὴ δέ. TAYLOR.

¹ πρώτους χρόνους] Hæc non redolent castitatem scriptoris inter primos semper habiti, τοὺς μὲν πρώτους χρόνους—ὑμεῖς δὲ κατὰ μὲν τοὺς πρώτους χρόνους. Non oportuit tam cito. TAYLOR.

λὴν κατέστησεν, ἐπωνυμίαν δ' Ἀλεξάνδρῳ Μαργίτην ἐτίθετο, ἀπετόλμα δὲ λέγειν, ὡς οὐ κινήσεται ἐκ Μακεδονίας, ἀγαπᾶν γὰρ αὐτὸν ἔφη ἐν Πέλλῃ περιπατοῦντα, καὶ τὰ ^u σπλάγχνα φυλάττοντα. Καὶ ταυτὶ λέγειν ἔφη οὐκ εικάζων, ἀλλ' ἀκριβῶς εἰδὼς, ὅτι αἷματός ἐστιν ἡ ἀρετὴ ὠνία, αὐτὸς οὐκ ἔχων αἷμα, καὶ θεωρῶν τὸν Ἀλέξανδρον οὐκ ἐκ τῆς Ἀλεξάνδρου φύσεως, ἀλλ' ἐκ τῆς ἑαυτοῦ ἀνανδρίας. Ἦδη δ' ἐψηφισμένων Θετταλῶν ἐπιστρατεύειν ἐπὶ τὴν ὑμετέραν πόλιν, καὶ τοῦ νεανίσκου τὸ πρῶτον παροξυνθέντος, εἰκότως, ἐπειδὴ περὶ Θήβας ἦν τὸ στρατόπεδον, πρεσβευτῆς ὑφ' ὑμῶν χειροτονηθεὶς, ἀποδρᾶς ἐκ μέσου τοῦ Κιθαιρῶνος ἦκεν ὑποστρέψας, οὔτ' ἐν εἰρήνῃ, οὔτ' ἐν πολέμῳ χρήσιμον ἑαυτὸν παρέχων. Καὶ, τὸ πάντων δεινότατον, ὑμεῖς μὲν τοῦτον οὐ προὔδατε, οὐδ' εἰάσατε κριθῆναι ἐν τῷ τῶν Ἑλλήνων συνεδρίῳ· οὗτος δ' ὑμᾶς νῦν προδέδωκεν, εἶπερ ἀληθὴ ἐστίν, ἃ λέγεται.

να'. Ὡς γὰρ φασιν οἱ ^x Παράλιοι, καὶ οἱ πρεσβεύσαντες

^u σπλάγχνα φυλάττοντα] Polybius, Hist. l. vii. κατὰ δὲ τὸν ἔθισμον ἐκ τῶν τυθέντων ἱερείων προσενεχθέντων αὐτῷ (Macedonum regi) τῶν σπλάγχμων, δεξάμενος εἰς τὰς χεῖρας, καὶ βραχὺ διακλίνας, ἤρετο προτείων τοῖς περὶ τὸν Ἄρατον, τί δοκεῖ τὰ ἱερεῖα σημαίνειν. IDEM.

Ibid.] *Exta victimarum observantem, intuentem.* Subindicat Alexandrum ignavum et imbellem, timidum, spiritus amantem esse, periculaque defugere. REISKE.

^x Παράλιοι] Qui, conscensa Paralo nave, navigabant. Publicum navigium erat Πάραλος, et reip. causa sæpius deductum, nempe ad legatos transportandos, ad sacrificia procuranda, et negotia hujuscemodi. Hujus ἐπιβάτας Harpoc. v. Πάραλος, imperite, ni libra-

riis ejus ea imperitia objectanda sit potius, Παράλους, non Παραλίους, ut oportuit, vocat. Quod animadvertit, et ex auctore nostro restituit vir excellenti ingenio atque doctrina, H. Valesius. TAYLOR.

Ibid.] Quocunque sensu accipias, quid huc faciant, et qui possint homines Athenis, aut in agro Attico versantes, testes rei apud Alexandrum gestæ esse, haud equidem video: quapropter legendum suspicor esse Φαρσάλιοι. Pharsalii, utpote Thessali, quibus Philippus et Alexander multum uterentur, poterant hoc certo scire. Post hæc dudum scripta reperi in schedis Taylora, eum quoque hanc in suspicionem venisse, quam necesse est eum minus probasse, qui

πρὸς Ἀλέξανδρον, καὶ τὸ πρᾶγμα εἰκότως πιστεύεται, ἔστι τις Ἀριστίων Πλαταϊκὸς, ὁ τοῦ Ἀριστοβούλου τοῦ Φαρμακοπώλου υἱὸς, εἴ τις ἄρα καὶ ὑμῶν γινώσκει. Οὗτός ποτε ὁ νεανίσκος, ἐτέρων τὴν ὄψιν ὕ διαφέρων γενόμενος, ᾤκησε πολὺν χρόνον ἐν τῇ Δημοσθένους οἰκίᾳ, ὃ, τι δὲ πράττων ἢ πάσχων, ἀμφίβολος ἢ αἰτία, καὶ τὸ πρᾶγμα οὐδαμῶς εὐσχημον ἐμοὶ λέγειν. Οὗτος, ὡς ἐγὼ ἀκούω, ἠγνοημένος ὅστις καὶ πῶς ποτέ ἐστι βεβιωκῶς, τὸν Ἀλέξανδρον ὑποτρέχει, καὶ πλησιάζει ἐκείνῳ. Διὰ τούτου γράμματα πέμψας Δημοσθένης ὡς Ἀλέξανδρον, ἀδειάν τινα εὔρηται καὶ διαλλαγὰς, καὶ πολλὴν κολακείαν πεποιήται. Ἐκεῖθεν δὲ θεωρήσατε, ὡς ὁμοίον ἐστὶ τὸ πρᾶγμα τῇ αἰτίᾳ·

ιβ'. Εἰ γάρ τι ^z τούτων ἐφρόνει Δημοσθένης, καὶ πολεμικῶς εἶχεν, ὥσπερ καὶ φησι, πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον, τρεῖς αὐτῷ ^a καιροὶ κάλλιστοι παραγεγόνασιν, ὧν οὐδενὶ φαίνεται κεχρημένος. Εἰς μὲν ὁ πρῶτος, ὅτ' εἰς τὴν ἀρχὴν οὐ πάλαί καθεστηκῶς Ἀλέξανδρος, ἀπαρασκευῶν αὐτῷ τῶν ἰδίων ὄντων, εἰς τὴν Ἀσίαν διέβη, ἤκμαζε δ' ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς καὶ ναυσὶ, καὶ χρήμασι, καὶ πεζῇ στρατιᾷ, ἄσμενος δ' ἂν ὑμᾶς εἰς τὴν κοινὴν συμμαχίαν προσεδέξατο διὰ τοὺς ἐπιφερομένους αὐτῷ κινδύνους· εἶπας τινὰ ἐνταῦθα λόγον,

in annotationibus impressis haud commemoravit. REISKE.

^y διαφέρων γενόμενος] Lege, et distingue, ἐτέρων τὴν ὄψιν διαφέρων, πενόμενος, &c. Sic in *Timarch.* τὴν ὄψιν ἐτέρων διαφέρων. Demosth. π. Παραπρεσβ. τὴν ἰδέαν ἐτέρου βελτίων. MARKLAND.

Ibid.] Videtur aliquid deesse. Num, γνώριμος αὐτῷ, οὐκ οἶδά πως, γενόμενος. REISKE.

^z τούτων] Ea puta, quæ supra

dixi Demosthenem de suo in Macedonas odio, patriæque caritate, jactare consuevisse. Ipse Æschines hæc, brevius et obscurius dicta, exponit istis καὶ πολεμικῶς εἶχεν. REISKE.

^a καιροὶ] Quibus virtutem, animumque Macedonibus infestum, ingeniique solertiam in excogitandis rationibus, quibus illorum potentia minuatur, proferret. IDEM.

Δημόσθενες, ἢ ἔγραψάς τι ψήφισμα; ^b Βούλει σε θῶ καὶ φοβηθῆναι, καὶ χρῆσασθαι τῷ ἑαυτοῦ τρόπῳ; Καίτοι ῥητορικὴν δειλίαν δημόσιος καιρὸς οὐκ ἀναμένει. Ἄλλ' ἐπειδὴ πάσῃ τῇ δυνάμει Δαρεῖος κατεβεβήκει, ὁ δ' Ἀλέξανδρος ἦν ἀπειλημμένος ἐν Κιλικίᾳ, πάντων ἐνδεὴς, ὡς ἔφησθα σὺ, αὐτίκα μάλα δ' ἤμελλεν, ὡς ἦν ὁ παρὰ σοῦ λόγος, συμπατηθῆσεσθαι ὑπὸ τῆς Περσικῆς ἵππου, τὴν δὲ σὴν ἀηδίαν ἢ πόλιν οὐκ ἐχώρει, καὶ τὰς ἐπιστολάς, αἱ ἐξηρητημένους ἐκ τῶν δακτύλων περιήεις, ἐπιδεικνύων τισὶ τὸ ἐμὸν πρόσωπον, ὡς ἐκπεπληγμένου καὶ ἀθυμοῦντος, καὶ ^c χρυσόκερων ἀποκαλῶν, καὶ ^d κατεστέφθαι φάσκων, εἴ τι πταῖσμα συμβήσεται Ἀλεξάνδρῳ, αὐδ' ἐνταῦθα ἔπραξας οὐδὲν, ἀλλ' εἰς τινα καιρὸν ἀνεβάλλου καλλίω. Ὑπερβὰς τοίνυν ἅπαντα ταῦτα, ὑπὲρ ^e τῶν νυνὶ καθεστηκότων λέξω. Λακεδαιμόνιοι μὲν ^f καὶ τὸ Ξενικὸν ἐπέτυχον μάχῃ, καὶ διέφθειραν τοὺς περὶ Κόρραγον στρατιώτας· Ἡλεῖοι δ' αὐτοῖς ^g συμμετεβάλλοντο καὶ Ἀχαιοὶ πάντες, πλὴν Πελληναίων, καὶ Ἀρκαδία πᾶσα, πλὴν Μεγάλῃς πόλεως, ^h αὕτη δὲ ἐπολιορκεῖτο, καὶ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐπίδοξος ἦν ἀλῶναι· ὁ δὲ Ἀλέξανδρος

^b Βούλει] Hic ingreditur τὸν δεύτερον καιρὸν illorum trium temporum, quæ paulo supra commemoraverat. IDEM.

^c χρυσόκερων] *Ac nte victimæ instar deaurata habentis cornua propediem interfectum iri conclamaret.* Ovid. *Metam.* l. x. ver. 271.

— *et pandis inductæ cornibus aurum*

Conciderant ictæ nivea cervice juvencæ, BRODÆUS.

^d κατεστέφθαι] *Idque etiam hostiæ ritu.* Juven. *Sat.* xiii. ver. 63.

Quæque coronata lustrari debeat agna. IDEM.

^e τῶν νυνὶ καθεστηκότων] Hoc tertium tempus est. REISKE.

^f καὶ τὸ] Pro καὶ Reiskius mavult legi πρὸς, quod nolumus. Isti priori καὶ, cum, respondet proxime sequens καὶ, tum.

^g συμμετεβάλλοντο] Simul cum Lacedæmoniis deficiebant a partibus Macedonum. REISKE.

^h αὕτη δὲ ἐπολιορκεῖτο] Megalopolis puta a Lacedæmoniis et eorum sociis. IDEM.

ἔξω τῆς ⁱ Ἄρκτου καὶ τῆς οἰκουμένης ὀλίγου δεῖν πάσης με-
θειστήκει· ὁ δὲ Ἀντίπατρος πολὺν χρόνον συνῆγε στρατόπε-
δον, τὸ δ' ἐσόμενον ἄδηλον ἦν. Ἐνταῦθ' ἡμῖν ἀπόδειξιν ποιή-
σαι, ὧς Δημόσθενης, τί ποτ' ἦν ἂν ἐπραξας, καὶ τί ποτ' ἦν ἂν
ἔλεγες, καὶ, εἰ βούλει, παραχωρῶ σοι τοῦ βήματος, ἕως ἂν
εἴπης· ἐπειδὴ δὲ σιγᾶς, ὅτι μὲν ἀπορεῖς, συγγνώμην ἔχω σοι,
ἂν δὲ τότε ἔλεγες, ἐγὼ νῦν λέξω.

γγ'. Οὐ μένησθε αὐτοῦ τὰ μιὰ καὶ ἀπίθανα ῥήματα,
ἂν πῶς ποθ' ὑμεῖς, ὧς σιδήρειοι, ἐκαρτερεῖτε ἀκροώμενοι; Ὅτ'
ἔφη παρελθῶν, Ἀμπελουργοῦσι τινὲς τὴν πόλιν, ἀνατετμή-
κασιν τινὲς τὰ κλήματα τοῦ δήμου, ὑποτέτμηται τὰ ^k νεῦρα
τῶν πραγμάτων, ^l Φορμορραφούμεθα ἐπὶ τὰ στενὰ, ^m τινὲς
πρῶτον ὡσπερ τὰς βελόνας διείρουσι. Ταῦτα δὲ τίνος ἐστίν,
ὧς ⁿ κίναδος, ῥήματα ἢ θαύματα; Καὶ πάλιν, ὅτε κύκλω

ⁱ Ἄρκτου] *Pene extra hoc hemisphaerium, ubi haec nostra ura non conspicitur.* BRODÆUS.

^k νεῦρα] Eustathius, in Iliad. β. p. 309. Edit. Rom. τὸ δὲ γε νεῦρα πραγμάτων εἰπεῖν τὰ χρήματα, οὔτε σκληρὸν, ἀλλὰ καὶ εὐστοχώτατον. Iterum, p. 457. ὅτε δὲ τις, ἀκολουθῶν παλαιᾷ χρήσει, νεῦρα πραγμάτων ἐρεῖ τὰ χρήματα, τροπικῶς ἔφρασεν. Cicero quoque, Philip. v. c. 2. *nervos belli pecuniam* dicit.

^l φορμορραφούμεθα] *Φορμορραφεῖν est, Tegetes acu trajecta consuere: vel in tegetem storeamve conjectum insuere.* Φορμορραφούμεθα ἰγὶ-
tur εἰς τὰ στενὰ significare mihi videtur, ἡμεῖς οὕτω στενοχωρούμεθα, ὡσπερ ἀνὲι φορμίσι τισὶν ἐνραπτόμενοι. Potest enim aliquis in tegete vel storea insui, ut calescat, vel sudet. Vel distinguendum post ver-

bum φορμορραφούμεθα, ut in exemplaribus legitur. Quod autem sequitur, est corruptum. BUDÆUS.

^m τινὲς πρῶτον] Forsan, τινὲς ἡμῖν τὸν πρῶτον. *Sunt qui nobis podicem ita trajiciant, ut si qui filo acus.* Plebeio modo dicitur is alicui podicem trajicere, qui contemptum eum habet, subigit, opprimit, florem ei eripit, dedecore afficit, et dolorem creat. Unde, quæ loci sit sententia, facile apparet. Sunt, ait, qui rep. nostra perinde abundantur, atque pædicones corporibus eorum, quos stuprant. Opprimunt nos, et invitos libidini suæ servire cogunt, violant, derident, infamant, et cruciant. Accedit propemodum, quod nostrates usurpant. *Sie machen einem die Hosen enge.* REISKE.

ⁿ κίναδος] Scholiastes in Ari-

περιδιῶν σεαυτὸν ἐπὶ τοῦ βήματος, ἔλεγες, ὡς ἀντιπράττων Ἀλεξάνδρῳ, ὁμολογῶ τὰ Λακωνικὰ συστήσαι, ὁμολογῶ Θετταλοὺς καὶ Περγραιβοὺς ἀφιστάναι. Σὺ γὰρ ἂν κώμην ἀποστήσαιο; Σὺ γὰρ ἂν προσέλθοις μὴ ὅτι πρὸς πόλιν, ἀλλὰ πρὸς οἰκίαν, ὅπου κίνδυνος πρόσεστιν; Ἄλλ' εἰ μὲν που χρήματα ἀναλίσκεται, προσκαθεσθήσῃ, πρᾶξιν δὲ ἀνδρὸς οὐ πράξεις· ἐὰν δ' αὐτόματόν τι συμβῆ, προσποιήσῃ, καὶ σαυτὸν ἐπὶ τὸ γεγενημένον ἐπιγράψῃ; ἂν δ' ἔλθῃ φόβος τις, ἀποδράσῃ· ἐὰν δὲ θαρρήσωμεν, δωρεὰς αἰτήσεις, καὶ χρυσοῖς στεφάνοις στεφανῶσθαι;

νδ' *Ναί· ἀλλὰ δημοτικός ἐστίν.* Ἐὰν μὲν τοίνυν πρὸς τὴν εὐφημίαν αὐτοῦ τῶν λόγων ἀποβλέψῃτε, ἐξαπατηθήσεσθε, ὥσπερ καὶ πρότερον· ἐὰν δ' εἰς τὴν φύσιν καὶ τὴν ἀλήθειαν, οὐκ ἐξαπατηθήσεσθε. Ἐκείνως ὁ δὲ ἀπολάβετε παρ' αὐτοῦ τὸν λόγον. Ἐγὼ μὲν μεθ' ὑμῶν λογιῶμαι, ἀ δέῃ ὑπάρξαι ἐν τῇ φύσει τῷ δημοτικῷ ἀνδρὶ καὶ σώφρονι, καὶ πάλιν ἀντιθήσω, ποῖόν τινα εἰκός ἐστίν εἶναι τὸν ὀλιγαρχικὸν ἄνθρωπον καὶ φαῦλον· ὑμεῖς δ' ἀντιτιθέντες ἑκάτερα τούτων, θεωρήσατ' αὐτὸν, μὴ ὀποτέρου τοῦ λόγου, ἀλλ' ὀποτέρου τοῦ βίου ἐστίν.

νέ. *Οἶμαι τοίνυν ἅπαντας ἂν ὑμᾶς ὁμολογήσειν τάδε δεῖν ὑπάρξαι τῷ δημοτικῷ· πρῶτον μὲν, ἐλεύθερον αὐτὸν εἶναι καὶ πρὸς πατρός καὶ πρὸς μητρός, ἵνα μὴ διὰ τὴν περὶ τὸ γένος ἀτυχίαν, δυσμενῆς ἦ τοῖς νόμοις, οἱ σώζουσι τὴν δημοκρατίαν. Δεύτερον δ', ἀπὸ τῶν προγόνων εὐεργεσίαν τινα αὐτῷ πρὸς τὸν δῆμον ὑπάρχειν, ἢ, τὰ γ' ἀναγκαιότατον, μηδεμίαν ἔχθραν, ἵνα μὴ βοηθῶν τοῖς τῶν προγόνων ἀτυχήμασι,*

stoph. Aves, ver. 429. Κίναδος, ἀντὶ τοῦ πάνυ φρόνιμος. Κίναδος γὰρ ἢ ἀλώπηξ. TAYLOR.

ο δὲ] Vel δη. Et mox, Ἐγὼ μὲν γάρ. MARKLAND.

κακῶς ἐπιχειρῆ ποιεῖν τὴν πόλιν. Τρίτον, σώφρονα καὶ μέτριον χρῆ πεφυκέναι αὐτὸν πρὸς τὴν καθ' ἡμέραν διαίταν, ὅπως μὴ διὰ τὴν ἀσέλγειαν τῆς δαπάνης δωροδοκῆ κατὰ τοῦ δήμου. Τέταρτον, εὐγνώμονα καὶ δυνατὸν εἰπεῖν· καλὸν γὰρ τὴν μὲν διάνοιαν ^ρ προαιρεῖσθαι τὰ βέλτιστα, τὴν δὲ παιδείαν τὴν τοῦ ῥήτορος, καὶ τὸν λόγον πείθειν τοὺς ἀκούον-
τας· εἰ δὲ μὴ, τὴν γ' εὐγνωμοσύνην αἰεὶ προτακτέον τοῦ λό-
γου. Πέμπτον, ἀνδρεῖον εἶναι τὴν ψυχὴν, ἵνα μὴ παρὰ τὰ δεινὰ καὶ τοὺς πολέμους ἐγκαταλίπη τὸν δῆμον. Τὸν δ' ὀλιγαρχικὸν, πάντα τὰναντία τούτων ἔχειν· τί γὰρ δεῖ πάλιν διεξιέναι;

νς'. Σκέψασθε δὴ, τί τούτων ὑπάρχει Δημοσθένης; Ὁ δὲ λογισμὸς ἔστω ἐπὶ πᾶσι ^ρ δικαίοις. Τούτῳ πατὴρ μὲν ἦν Δημοσθένης ὁ Παιανιεὺς, ἀνὴρ ἐλεύθερος· οὐ γὰρ δεῖ ψεύ-
δεσθαι· τὰ δὲ ἀπὸ τῆς μητρὸς καὶ τοῦ πάππου τοῦ πρὸς μητρὸς, πῶς ἔχει αὐτῶ, ἐγὼ φράσω. Γύλων ἦν ἐκ Κερα-
μέων, οὗτος προδοὺς τοῖς πολεμίοις Νύμφαιον τὸ ἐν τῷ Πόν-
τῳ, τότε τῆς πόλεως ἐχούσης τὸ χωρίον τοῦτο, ^τφυγὰς ἐκ τῆς πόλεως ἐγένετο, θανάτου καταγνωσθέντος αὐτοῦ, τὴν κρίσιν

^ρ προαιρεῖσθαι] *Eleganter et fideliter Lambinus: Deinde, ut integritatem ac probitatem habeat cum eloquentia conjunctam. Praeclarum est enim oratorem, consilio et ratione res optimas suscipientem ac sequentem, eisdem, doctrina politum, dicendique facultate instructum, auditoribus explicare ac probare posse: sed si alterutro carentum sit, bona mens anteponenda eloquentiae est. In hoc loco τὴν διάνοιαν—παιδείαν—λόγον, aliter ac Wolfius, accipio, et potius cum Lambino sentio, sc. subintelligens vocem κατὰ, vel vim vocis*

istius, et post λόγον igitur comma vel punctum levissimum constituo. TAYLOR.

^ρ δικαίοις] *Vir literis optimis optime excultus J. Tour legendum censet, λογισμὸς ἔστω—δικαίος. Quod verum arbitror. Tametsi commode vertant, Brodæus, omni cum aequitate; Wolfius, ratio subducatur aequissimis conditionibus. IDEM.*

^τφυγὰς] —ἐγένετο, καὶ θανάτου καταγνωσθέντος αὐτοῦ, τὴν κρίσιν οὐχ ὑπομείνας, ἀφικνεῖται εἰς Βόσπορον. MARKLAND.

οὐχ ὑπομείνας, καὶ ἀφικνεῖται εἰς Βόσπορον, κακεῖ λαμβάνει δωρεὰν παρὰ τῶν τυράννων τοὺς ὀνομασμένους Κήπους, καὶ γαμει γυναῖκα, πλουσίαν μὲν, νῆ Δία, καὶ χρυσίον⁵ ἐπιφερομένην πολὺ, Σκύθιν δὲ τὸ γένος· ἐξ ἧς γίνονται αὐτῶ θυγατέρες δύο, αἱ ἐκείνος δεῦρο μετὰ πολλῶν χρημάτων ἀποστείλας, συνώκισε τὴν μὲν ἑτέραν ὁπωδήποτε, ἵνα μὴ πολλοῖς ἀπεχθάνωμαι, τὴν δὲ ἑτέραν ἔγημε, ἑ παριδὼν τοὺς τῆς πόλεως νόμους, Δημοσθένης ὁ Παιανιεύς· ἐξ ἧς ὑμῖν⁶ ὁ περιέργος καὶ συκοφάντης γεγένηται Δημοσθένης. Οὐκοῦν ἀπὸ μὲν τοῦ πάππου τοῦ πρὸς μητρὸς, πολέμιος ἂν εἴη τῷ δήμῳ, θάνατον γὰρ αὐτοῦ τῶν⁷ προγόνων κατέγνωτε, τὰ δὲ ἀπὸ τῆς μητρὸς, Σκύθης, Βάρβαρος, Ἑλληνίζων τῇ Φωνῇ, ὅθεν καὶ τὴν πονηρίαν οὐκ ἐπιχώριός ἐστι.

νζ'. Περὶ δὲ τὴν καθ' ἡμέραν δίκαιαν, τίς ἐστίν; Ἐκ Τριηράρχου λογογράφος ἀνεφάνη, τὰ πατρῶα καταγελάστας προέμενος· ἀπίστος δὲ καὶ περὶ ταῦτα δόξας εἶναι, καὶ τοὺς λόγους ἐκφέρον τῷ ἀντιδίκῳ, ἀνεπήδησεν ἐπὶ τὸ βῆμα· πλείστον δ' ἐκ τῆς πόλεως εἰληφὼς ἀργύριον, ἐλάχιστα περιεποιήσατο. Νῦν μέντοι τὸ⁸ βασιλικὸν χρυσίον⁹ ἐπικέκλυκε τὴν δαπάνην αὐτοῦ· ἐστὶ δ' οὐδὲ τοῦθ' ἱκανόν·

⁵ ἐπιφερομένην] Lysias, de bonis Aristoph. Ἐκεῖνος—παρὸν μετὰ πολλῶν χρημάτων γῆραι ἄλλην, τὴν ἐμὴν μητέρα ἔλαβεν οὐδὲν ἐπιφερομένην. TAYLOR.

⁶ παριδὼν τοὺς τῆς πόλεως νόμους] Quibus cautum erat, ne quis peregrinam mulierem in uxorem duceret. BRODÆUS.

⁷ ὁ περιέργος] Videtur deesse οὗτος. Sc. ἐξ ἧς ὑμῖν οὗτος ὁ περιέργος—MARKLAND.

⁸ προγόνων] More oratorum, exaggerandæ rei causa, pluralem

usurpavit, rei veritate singularem numerum poscente. Gylon enim solus designatur. REISKE.

⁹ βασιλικὸν χρυσίον] Ei a rege Persarum data pecuniâ. Diodorus, lib. xvii. cap. 4. Εἴτε βουλόμενος (Demosthenes) τῷ βασιλεῖ τῶν Περσῶν ἄμεμπτον αὐτὸν διαφυλάττειν· πολλὰ γὰρ χρήματά φασιν αὐτὸν εἰληφέναι παρὰ Περσῶν, ἵνα πολιτεύηται κατὰ Μακεδόνων. BRODÆUS.

^z ἐπικέκλυκε] Metaphora tracta est ab æstu reciprocante. Nos

οὐδείς γὰρ πώποτε πλούτος τρόπου πονηροῦ περιεγένετο. Καὶ, τὸ κεφάλαιον, τὸν βίον οὐκ ἐκ τῶν ἰδίων προσόδων πορίζεται, ἀλλ' ἐκ τῶν ὑμετέρων κινδύνων. Περὶ δ' εὐγνωμοσύνην καὶ λόγου δύναμιν, πῶς πέφυκε; δεινῶς λέγειν, κακῶς βιώναι. Οὕτω γὰρ κέχρηται καὶ τῷ ἑαυτοῦ σώματι καὶ παιδοποιίᾳ, ὥστε με μὴ βούλεσθαι λέγειν, ἀ^a τούτῳ πέπρακται ἤδη γὰρ ποτε εἶδον μισηθέντας τοὺς τὰ τῶν πλησίον αἰσχροῦ λίαν σαφῶς λέγοντας. Ἐπειτα, τί συμβαίνει τῇ πόλει; Οἱ μὲν λόγοι καλοὶ, τὰ δ' ἔργα φαῦλα.

νή. Πρὸς δ' ἀνδρίαν βραχύς μοι λείπεται λόγος. Εἰ μὲν γὰρ ἠρνεῖτο μὴ δειλὸς εἶναι, ἢ ὑμεῖς μὴ συνήδειτε αὐτῷ, διατριβὴν ὁ λόγος ἂν μοι παρέσχεν· ἐπειδὴ δὲ καὶ αὐτὸς ὁμολογεῖ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, καὶ ὑμεῖς σύνιστε, λοιπὸν ὑπομῆσαι τοὺς^b περὶ τούτων κειμένουσιν νόμους. Ὁ γὰρ Σόλων, ὁ παλαιὸς νομοθέτης, ἐν τοῖς αὐτοῖς ἐπιτιμίοις ᾤετο δεῖν ἐνεχεσθαι καὶ τὸν ἀστράτευτον, καὶ τὸν λελοπῶτα τὴν τάξιν, καὶ τὸν δειλὸν ὁμοίως· εἰσὶ γὰρ καὶ δειλίας γραφαί· καίτοι θαυμάσειεν ἂν τις ὑμῶν,^c εἰ εἰσι φύσεως γραφαί· εἰσὶ τίνος ἕνεκα; Ἴνα ἕκαστος ἡμῶν, τὰς ἐκ τῶν νόμων ζημίας φοβούμενος μᾶλλον ἢ τοὺς πολεμίους, ἀμείνων ἀγωνιστῆς

hoc fere modo diceremus, *His affairs were at a low ebb, till the tide of the Persian Exchequer flowed in.* TAYLOR.

Ibid.] Rem ejus familiarem, unde sumptus faciendi sunt, tam largiter obundavit aurum a rege Persarum ei missum, ut, quamvis intemperanter prodigat, opesque illas peregrinas omni luxuriæ genere dilapidet, consumere tamen et exhaurire posse haud videatur. REISKE.

^a τούτῳ] Sc. ὑπὸ τούτου. Vide,

infra, §. 90, et quæ notantur ibi.

^b περὶ τούτων] Τῶν δειλῶν sc. *Andocid. de Myst.* τούτους ἔδει καὶ αὐτοὺς καὶ τοὺς ἐκ τούτων ἀτίμους εἶναι, καὶ ὅποσοι λίποιεν τὴν τάξιν, ἢ ἀστρατείας, ἢ δειλίας ὄφλοιν, ἢ τὴν ἀσπίδα ἀποβάλοιν. Hoc etiam indicat Lysias, c. Alcibiad. *Λειποταξίου.* BRODÆUS.

^c εἰ] Εἰ, post θαυμάζω, pro ὅτι, apud Græcos adeo frequens est, ut, nisi Tyronum gratia, notasse fere supervacaneum videatur.

ὑπὲρ τῆς πατρίδος ὑπάρχει. Ὁ μὲν τοίνυν νομοθέτης, τὸν ἀστράτευτον, καὶ τὸν δειλὸν, καὶ τὸν λιπόντα τὴν τάξιν, ἔξω τῶν περιρραντηρίων τῆς ἀγορᾶς ἐξείργει, καὶ οὐκ ἔᾶ στεφανοῦσθαι, οὐδὲ εἰσιέναι εἰς τὰ ἱερά τὰ δημοτελῆ. ^d Σὺ δὲ τὸν ἀστεφάνωτον ἐκ τῶν νόμων κελεύεις ἡμᾶς στεφανοῦν, καὶ τῷ σαυτοῦ ψηφίσματι τὸν οὐ προσήκοντα εἰσκαλεῖς ἐν τοῖς τραγωδοῖς εἰς τὴν ὀρχήστραν, εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Διονύσου, τὸν τὰ ἱερά διὰ δειλίαν προδεδωκότα; Ἴνα δὲ μὴ ἀποπλανῶ ὑμᾶς ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως, ἐκεῖνο μέμνησθε, ὅταν Φῆ δημοτικὸς εἶναι, θεωρεῖτ' αὐτοῦ μὴ τὸν λόγον, ἀλλὰ τὸν βίον, καὶ σκοπεῖτε, μὴ τίς Φησιν εἶναι, ἀλλὰ τίς ἐστίν.

νθ'. Ἐπεὶ δὲ στεφάνων ἀνεμνήσθην καὶ δωρεῶν, ἕως ἔτι μέμνημαι, προλέγω ὑμῖν, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, εἰ μὴ καταλύσετε τὰς ἀφθόλους ταύτας δωρεάς, καὶ τοὺς εἰκῆ διδομένους στεφάνους, οὐθ' οἱ τιμώμενοι χάριν ὑμῖν εἶσονται, οὔτε τὰ τῆς πόλεως πράγματα ἐπανορθωθήσεται· τοὺς μὲν γὰρ πονηροὺς οὐ μὴ ποτε βελτίους ποιήσετε, τοὺς δὲ χρηστοὺς εἰς τὴν ἐσχάτην ἀθυμίαν ἐμβαλεῖτε. Ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, μεγάλα τούτων οἶμαι σημεῖα δείξειν ὑμῖν. Εἰ γάρ τις ὑμᾶς ἐρωτήσῃ, πότερον ὑμῖν ἐνδοξότερα δοκεῖ ἢ πόλις εἶναι ἐπὶ τῶν νυνὶ καιρῶν, ἢ ἐπὶ τῶν προγόνων; Ἄπαντες ἂν ὁμολογήσαιτε, ἐπὶ τῶν προγόνων. Ἄνδρες δὲ πότερον τότε ἀμείνους ἦσαν, ἢ νυνί; Τότε μὲν διαφέροντες, νυνὶ δὲ πολλῶν καταδεέστεροι. Δωρεαὶ δὲ, καὶ στέφανοι, καὶ κηρύγματα, καὶ σιτήσεις ἐν Πρυτανείῳ, πότερον τότε ἦσαν πλείους, ἢ νυνί; Τότε μὲν ἦν σπάνια ^e τὰ καλὰ παρ' ἡμῖν, καὶ τὸ τῆς

^d Σὺ δὲ] Ctesiphontem alloquitur. REISKE.

^e τὰ καλὰ] F. ἄθλα, præmia, sc. τῆς ἀρετῆς, quæ vox assumenda est ex sequentibus: σπάνια τὰ

ἄθλα [τῆς ἀρετῆς] καὶ τὸ ὄνομα τῆς ἀρετῆς τίμιον. Nam τὰ καλὰ pro ornamentis nimis ambiguum videtur. Sic, §. 90. τῆς ἀρετῆς ἄθλον. MARKLAND.

ἀρετῆς ὄνομα τίμιον· νῦν δ' ἤδη ¹ καταπέπλυται τὸ πρᾶγμα, καὶ τὸ στεφανοῦν ἐξ ἔθους, ἀλλ' οὐκ ἐκ προνοίας ποιεῖσθε.

ξ'. Οὐκοῦν ἄτοπον οὕτωςι διαλογιζομένοις, τὰς μὲν δωρεὰς νῦν πλείους εἶναι, τὰ δὲ πράγματα τῆς πόλεως τότε μᾶλλον ἢ νῦν ἰσχύειν, καὶ τοὺς ἀνδρας νῦν μὲν χεῖρους εἶναι, τότε δ' ἀμείνους; Ἐγὼ δὲ ταῦθ' ὑμᾶς ἐπιχειρήσω διδάσκειν. Οἴεσθέ ποτε, ὦ Ἀθηναῖοι, ἐβελῆσαί τινα ἐπασκεῖν εἰς τὰ Παναθηναῖα, ἢ εἰς ἄλλον τινὰ τῶν στεφανιτῶν ἀγῶνων, Παγκράτιον, ἢ καὶ ἄλλο τι τῶν βαρυτέρων ἄθλων, εἰ ὁ στέφανος ἐδίδοτο μὴ τῷ κρατίστῳ, ἀλλὰ τῷ διαπραξαμένῳ; Οὐδεὶς ἂν ποτ' ἠβέλυσεν ἐπασκεῖν. Νῦν δ', οἶμαι, διὰ τὸ σπάνιον, καὶ τὸ περιμάχητον, καὶ τὸ καλόν, καὶ τὸ ἀείμνηστον ἐκ τῆς νίκης, ἐβέλουσί τινες τὰ σώματα παρακαταθέμενοι, καὶ τὰς μεγίστας ταλαιπωρίας ὑπομείναντες, διακινδυνεύειν. Ὑπολάβετε τοίνυν ὑμᾶς αὐτοὺς εἶναι ἀγωνοθέτας πολιτικῆς ἀρετῆς, κακεῖνο ἐκλογίσασθε, ὅτι, ἐὰν μὲν τὰς δωρεὰς ὀλίγοις, καὶ ἀξίοις, καὶ κατὰ τοὺς νόμους, δίδωτε, πολλοὺς ἀγωνιστὰς ἔχετε τῆς ἀρετῆς· ἐὰν δὲ τῷ βουλομένῳ καὶ τοῖς διαπραξαμένοις χαρίζησθε, καὶ τὰς ἐπιεικεῖς φύσεις διαφθερεῖτε.

¹ καταπέπλυται τὸ πρᾶγμα] Nemo ex interpretibus metaphoram attigit. Ut vestis, quæ acu et arte pingitur, nimia lotione nitorem suum amittit, et elegantiam, adeoque facta est obsoletior, similiter de præmiis publicis statuendum est. Attigit fere Cornelius Nepos in Miltiade versus finem: *Ut populi nostri honores quondam fuerunt rari et tenues, ob eamque causam gloriosi, nunc autem effusi*

atque obsoleti, sic olim apud Athenienses. TAYLOR.

Ibid.] Res, de qua nunc agitur, honorum puta et præmiorum collatio, ita profunditur, velut aqua e situla, qua aqua pavimentum conspurcatum abluendum sit. Καταπλύνεται non solum res abluenda, sed etiam id, quo ad abluendum utimur. Est itaque καταπέπλυται, effunditur, prodigitur. REISKE.

ζα'. "Οτι δὲ ὀρθῶς λέγω, ἔτι μικρῶ σαφέστερον ὑμᾶς βούλομαι διδάξαι. Πότερον ὑμῖν ἀμείνων ἀνὴρ εἶναι δοκεῖ Θεμιστοκλῆς, ὁ στρατηγήσας, ὅτ' ἐν τῇ περὶ Σαλαμίνα ναυμαχίᾳ τὸν Πέρσην ἐνικάτε, ἢ Δημοσθένης, ὁ τὰς τάξεις λιπῶν; Μιλτιάδης δὲ, ὁ τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην τοὺς βαρβάρους νικήσας, ἢ οὗτος; Ἔτι δ' οἱ ἀπὸ Φυλῆς φεύγοντα τὸν δῆμον καταγαγόντες; Ἀριστείδης δ', ὁ Δίκαιος ἐπικαλούμενος, ὁ τὴν ἀνόμοιον ἔχων ἐπωνυμίαν Δημοσθένει; Ἄλλ' ἔγωγε, μὰ τοὺς Θεοὺς τοὺς Ὀλυμπίους, οὐδ' ἐν ταῖς αὐταῖς ἡμέραις ἄξιον ἠγοῦμαι μεμνήσθαι τοῦ θηρίου τούτου, καὶ ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν. Ἐπιδειξάτω τοίνυν Δημοσθένης ἐν τῷ αὐτοῦ λόγῳ, εἴ που γέγραπται τινὰ τούτων τῶν ἀνδρῶν στεφανῶσαι. Ἀχάριστος ἄρ' ἦν ὁ δῆμος; Οὐκ, ἀλλὰ μεγαλόφρων, ἀκεῖνοί γε οἱ μὴ οὕτω τετιμημένοι, τῆς πόλεως ἄξιοι. Οὐ γὰρ ὄντο δεῖν ἐν τοῖς γράμμασι τιμᾶσθαι, ἀλλ' ἐν τῇ μνήμῃ τῶν εὖ πεπονθῶτων, ἢ ἀπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου μέχρι τῆσδε τῆς ἡμέρας ἀθάνατος οὔσα διαμένει.

ζβ'. Δωρεὰς δὲ τίνας ἐλάμβανον, ἄξιόν ἐστι μνησθῆναι. Ἦσαν τινες κατὰ τοὺς τότε καιροὺς, οἱ ὧ πολλοὺς πολὺν ὑπομείναντες χρόνον καὶ μεγάλους κινδύνους, ἐπὶ τῷ Στρυμόνι ποταμῷ ἐνίκων μαχόμενοι Μήδους· οὗτοι δεῦρο ἀφικόμενοι τὸν δῆμον ἤτησαν δωρεὰν, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ δῆμος τιμὰς μεγάλας, ὡς τότε ἔδοκει, τρεῖς λιθίνους Ἐρμᾶς στήσαι ἐν ἡ τῇ στοᾷ τῇ τῶν Ἐρμῶν· ἐφ' ἣ τε μὴ ἐπιγράφειν τὰ

^ε πολλοὺς πολὺν] Pro πολὺν in Mead. est πολλοὺς, quod arbitrato meo illi alteri adjunxi, ut hæc exiret sententia, qui multa et magna cum diu tolerassent discrimina. REISKE.

^h τῇ στοᾷ τῇ τῶν Ἐρμῶν] Pausanias, Atticis, c. 2. Στοαὶ δὲ εἰ-

σιν ἀπὸ τῶν πυλῶν ἐς τὸν Κεραμεικόν, καὶ εἰκόνες πρὸ αὐτῶν χαλκαῖ, καὶ γυναικῶν, καὶ ἀνδρῶν, ὅσοις τι ὑπῆρχε, καὶ ἂν τις λόγος ἐς δόξαν· ἢ δὲ ἑτέρα τῶν στοῶν ἔχει μὲν ἱερὰ Θεῶν, ἔχει δὲ γυμνάσιον Ἐρμού καλούμενον. Et hæc ipsa est, quæ a Mercurialibus illic statuis, dicta ἢ τῶν Ἐρμῶν, sive

ὀνόματα τὰ ἑαυτῶν, ἵνα μὴ τῶν στρατηγῶν, ἀλλὰ τοῦ δήμου
δοκῆ εἶναι τὸ ἐπίγραμμα. Ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, ἐξ αὐτῶν
τῶν ποιημάτων εἴσεσθε. Ἐπιγέγραπται γὰρ ἐπὶ μὲν τῷ
πρῶτῳ τῶν Ἑρμῶν,

Ἦν ἄρα κάκεινοι ταλακάρδιοι, οἱ ποτε Μήδων
Παισὶν ἐπ' Ἡϊόνι, Στρυμόνος ἀμφὶ ῥοᾶς,
Λιμόν τ' αἶθωνα κρατερόν τ' ἐπάγοντες ἄρηα,
Πρῶτοι ἰ δυσμενέων εὖρον ἀμηχανίην.

Ἐπὶ δὲ τῷ δευτέρῳ,
Ἠγεμόνεσσι δὲ μισθὸν Ἀθηναῖοι τάδε δῶκαν,
Ἄντ' εὐεργεσίης, καὶ μεγάλης ἀρετῆς.
Μᾶλλον τις τάδ' ἰδὼν καὶ ἐπεσσομένων ἐβελήσει
Ἄμφι ξυνοῖσι πράγμασι μόχθον ἔχειν.

Ἐπὶ δὲ τῷ τρίτῳ ἐπιγέγραπται Ἑρμῆ,
Ἐκ ποτε τῆσδε πόλῆος ἄμ' Ἀτρείδῃσι Μενεσθεὺς
Ἠγεῖτο ζᾶθεον Τρωϊκὸν ἀμπεδίον,
Ὅν ποθ' Ὀμηρος ἔφη Δαναῶν πύκα χαλκοχιτώνων
Κοσμήτωρα μάχης ἔζοχον ἄνδρα μολεῖν.
Οὕτως οὐδὲν ἀεικὲς Ἀθηναίοισι καλεῖσθαι
Κοσμητὰς πολέμου τ' ἀμφὶ καὶ ἠνορέης.

Ἔστι που τὸ τῶν στρατηγῶν ὄνομα; ^k οὐδαμοῦ, ἀλλὰ τὸ
τοῦ δήμου. Προσέλθετε οὖν τῇ διανοίᾳ καὶ εἰς τὴν στοὰν

Mercuriorum. Meursius, Athen.
Attic. l. i. c. 2.

ⁱ δυσμενέων εὖρον ἀμηχανίην] In-
venerunt rationem, qua hostes ad
consilii inopiam et desperationem
salutis adigerent. REISKE.

^k οὐδαμοῦ] Si quis velit discere,
quis fuit ille dux, seu στρατηγός,
cujus nomen suppresserunt hæc
epigrammata, sciat fuisse Cimo-
nem Miltiadis filium, et adeat
Plutarchum in ejus vita. PALMER.

τὴν Ποικίλῃν· ἀπάντων γὰρ ὑμῖν τῶν καλῶν ἔργων τὰ ὑπομήματα ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀνάκειται. Τί οὖν ἐστίν, ὦ Ἀθηναῖοι, ὃ ἐγὼ λέγω; Ἐνταῦθα ἢ ἐν Μαραθῶνι ¹ μάχη γέγραπται· τίς οὖν ἦν ὁ στρατηγός; Οὕτωςι μὲν ἐρωτηθέντες ἅπαντες ἀποκρίνασθε ἂν, ὅτι Μιλτιάδης· ^m ἐκεῖ δέ; οὐκ ἐπιγέγραπται· πῶς; οὐκ ἤτησε τὴν δωρεὰν ταύτην; ἤτησεν, ἀλλ' ὁ δῆμος οὐκ ἔδωκεν· ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ὀνόματος συνεχώρησεν αὐτῷ πρῶτον γραφῆναι παρακαλοῦντι τοὺς στρατιώτας. Ἐν τοίνυν τῷ Μητρώῳ παρὰ τὸ βουλευτήριον, ἢ ἐδοτε δωρεὰν τοῖς ἀπὸ Φυλῆς φεύγοντα τὸν δῆμον καταγαγούσιν, ἐστὶν ἰδεῖν. Ἦν μὲν γὰρ ὁ τὸ ψήφισμα γράψας καὶ νικήσας Ἀρχῖνος ὁ ἐκ Κοίλης, εἰς τῶν καταγαγόντων τὸν δῆμον· ἔγραψε δὲ πρῶτον μὲν αὐτοῖς εἰς θυσίαν καὶ ἀναθήματα δοῦναι χιλίας δραχμᾶς, καὶ τοῦτ' ἐστὶν ἔλαττον ἢ δέκα δραχμαὶ κατ' ἄνδρα ἕκαστον· ἔπειτα κελεύει στεφανοῦσθαι θαλλοῦ στεφάνῳ αὐτῶν ἕκαστον, ἀλλ' οὐ χρυσῷ. Τότε μὲν γὰρ ἦν ὁ τοῦ θαλλοῦ στέφανος τίμιος, νυνὶ δὲ καὶ ὁ χρυσοῦς καταπεφρόνηται. Καὶ οὐδὲ τοῦτο εἰκῆ πρᾶξαι κελεύει, ἀλλ' ἀκριβῶς τὴν βουλὴν σκεψαμένην,

¹ μάχη γέγραπται] Vid. Pausan. Attic. Meurs. Athen. Attic. l. i. c. 5. aliosque, quibus hujusmodi negotium datum est. Utile erit conferre Nepotem. Namque huic Miltiadi, qui Athenas, totamque Græciam liberavit, talis honos tributus est in porticu, quæ Pæcile vocatur, cum pugna depingeretur Marathonica, ut in decem Prætorum numero prima ejus imago poneretur, isque hortaretur milites, præliumque committeret. TAYLOR.

^m ἐκεῖ δὲ οὐκ ἐπιγέγραπται] Sic distinctum hunc locum exhibent

vulgatæ. Ego de meo pone δὲ signum interrogandi interposui, plura non ausus. Potest enim locus integer esse, tametsi facile deesse nonnihil videri possit. Verum nihil deest. Est repræsentata verbis oratoris et nescio cujus alius sermocinatio. Orator interrogat. Ibi autem (scil. in Pæcile quis est dux illius prælii?) Interpellat eloqui et defectum orationis explere volentem colloctor: Nomen imperatoris ibi adscriptum non est. Orator: Quid ita? vel cur istud? REISKE.

ὅσοι αὐτῶν ἐπὶ Φυλῆς ἐπολιορκήθησαν, ὅτε Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ Τριάκοντα προσέβαλον τοῖς καταλαβοῦσι Φυλὴν, οὐχ ὅσοι τὴν τάξιν ἔλιπον ἐν Χαιρωνείᾳ τῶν πολεμίων ἐπίοντων. Ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, ἀναγνώσεται ὑμῖν τὸ ψήφισμα.

ΨΗΦΙΣΜΑ περὶ δωρεᾶς τοῖς ἀπὸ Φυλῆς.

ⁿ Παρανάγνωθι καὶ ὁ γέγραφε Κτησιφῶν Δημοσθένει, τῶ τῶν μεγίστων κακῶν αἰτίῳ.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

Τούτῳ τῷ ψήφισματι ἐξαλείφεται ἡ τῶν καταγαγόντων τὸν δῆμον δωρεά· εἰ τοῦτ' ἔχει καλῶς, ἐκεῖνο αἰσχροῦς· εἰ ἐκεῖνος κατὰ ἀξίαν ἐτιμήθησαν, οὗτος ἀνάξιος ὧν στεφανοῦται.

Ξγ'. Καίτοι πυνθάνομαί γ' αὐτὸν μέλλειν λέγειν, ὡς οὐ δίκαια ποιῶ, παραβάλλων αὐτῷ τὰ τῶν προγόνων ἔργα. Οὐδὲ γὰρ Φιλάμωνα ὁ φήσει τὸν πύκτην Ὀλυμπιάσι στεφανωθῆναι, νικήσαντα Γλαῦκον τὸν παλαιὸν ἐκεῖνον πύκτην, ἀλλὰ τοὺς καθ' ἑαυτὸν ἀγωνιστάς. Ὡσπερ ἡμᾶς ἀγνοῦντας, ὅτι τοῖς μὲν πύκταις ἐστὶν ὁ ἀγὼν πρὸς ἀλλήλους· τοῖς δ' ἀξιούσι στεφανοῦσθαι, πρὸς αὐτὴν τὴν ἀρετὴν, ἧς καὶ ἔνεκα στεφανοῦνται. Δεῖ γὰρ τὸν κήρυκα ἀψευδεῖν, ὅταν τὴν ἀνάρρησιν ἐν τῷ θεάτρῳ ποιῆται πρὸς τοὺς Ἕλληνας. Μὴ οὖν ἡμῖν, ὡς Παταικίωνος ἀμεινον πεπολίτευσαι, διεξιθι, ἀλλ' ἐφικόμενος τῆς ἀνδραγαθίας οὕτω τὰς χάριτας τὸν δῆμον

ⁿ Παρανάγνωθι.] Jubet Æschines conferrī, comparari, contra, vel juxta, recitari decretum Ctesiphontis, ut τῇ πρὸς ἄλληλα θέσει statuerent judices de præmiis τοῖς ἀπὸ Φυλῆς, et præmiis Demostheni, decretis. TAYLOR.

^o φήσει.] Recte vaticinatur Æschines. Plenus est in hac argumentatione Demosthenes. Vide de Coron. §. 99. Iste Philammon, teste Suida, πύκτης erat Ἀθηναῖος, ὃς πάντα τὸν χρόνον ἐνίκησε τοὺς ἀντιπάλους. IDEM.

ἀπαίτει. Ἴνα δὲ μὴ ἀποπλανῶ ὑμᾶς ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως, ἀναγνώσεται ὑμῖν ὁ Γραμματεὺς τὸ ἐπίγραμμα, ὃ ἐπιγέγραπται τοῖς ἀπὸ Φυλῆς τὸν δῆμον καταγαγοῦσι.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ.

Τούσδ' ἀρετῆς ἔνεκα στεφάνοις ἐγέραιρε παλαίχθων
 Δῆμος Ἀθηναίων, οἳ ποτε τοὺς ἀδίκους
 Θεσμοῖς ἄρξαντας πρῶτοι πόλεως καταπαύειν
 Ἦρξαν, κίνδυνον σώμασιν ἀράμενοι.

ἽΟτι τοὺς παρὰ τοὺς νόμους ἄρξαντας κατέλυσαν, διὰ τοῦτ' αὐτοὺς φησιν ὁ ποιητὴς τιμηθῆναι. Ῥ ἔναυλον γὰρ ἦν ἔτι τότε πᾶσιν, ὅτι τῆνικαῦτα ὁ δῆμος κατελύθη, ἐπειδὴ τινες τὰς γραφὰς τῶν παρανόμων ἀνείλον.

ξδ'. Καὶ γάρ τοι ὡς ἐγὼ τοῦ πατρὸς τοῦ ἐμαυτοῦ ἐπυθθάνομην, ὃς ἔτη βιοῦς ἐνενήκοντα καὶ πέντε ἐτελεύτησεν, ἀπάντων μετασχὼν τῶν πόνων τῇ πόλει, ὃς πολλάκις πρὸς ἐμὲ διεξήκει ἐπὶ σχολῆς· ἔφη γὰρ, ὅτε ἀρτίως κατεληλύθει ὁ δῆμος, εἴ τις εἰσῆκει γραφὴν παρανόμων εἰς δικαστήριον, εἶναι ἴομοιον τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἔργον· τί γὰρ ἀνοσιώτερον ἀνδρὸς

Ῥ ἔναυλον] Elegans locutio et satis rara. Est autem metaphora sumpta ab iis, quibus post tibiarum sonum aures adhuc personant. Id est, notum est et inculcatum auribus, ut tibiarum sonus. PALMER.

ἴ ὅμοιον τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἔργον] Est ænigmatis instar, quo significat, ut opinor, statim fuisse condemnatos reos; quod aliquid dicere aut scribere contra leges, æque vindicandum censerent ac facere.

WOLFIUS. Sensus est manifestus; et explicari potuit ex linea sequente. Perinde esse παράνομα λέγειν, et παράνομα πράττειν. Legem legibus contrariam ferre, æque incivile est atque leges ipsas re violare. TAYLOR.

Ibid.] Videtur pone primum vocabulum deesse πρὸς μῖσος, perinde ad odium fuisse et nomen et rem, h. e. utrumque æqualiter fuisse ignominiosum et invisum, sive quis ὀνόματι tantum, sive et-

παράνομα λέγοντος καὶ πράττοντος ; Καὶ τὴν ἀκρόασιν, ὡς ἐκεῖνος ἀπήγγελλεν, οὐ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐποίουν, ὥσπερ νῦν γίνεται, ἀλλ' ἦσαν πολὺ χαλεπώτεροι οἱ δικασταὶ τοῖς τὰ παράνομα γράφουσιν αὐτοῦ τοῦ κατηγοροῦ, καὶ πολλάκις ἵ ἀνεπόδιζον τὸν γραμματέα, καὶ ἐκέλευον πάλιν ἀναγινώσκειν τοὺς νόμους καὶ ὁ ψήφισμα· καὶ ἠλίσκοντο οἱ παράνομα γράφοντες, οὐκ εἰ πάντας παραπηδήσαιεν τοὺς νόμους, ἀλλ' εἰ μίαν μόνον συλλαβὴν παραλλάττειεν. Τὸ δὲ νυνὶ γινόμενον πρᾶγμα ὑπερκαταγέλαστόν ἐστιν. Ὁ μὲν γὰρ Γραμματεὺς ἀναγινώσκει τὸ παράνομον· οἱ δὲ δικασταὶ, ὥσπερ ἐπαῖδον ἢ ἀλλότριόν τι πρᾶγμα ἀκροώμενοι, πρὸς ἑτέρῳ τινὶ τὴν γνώμην ἔχουσιν. Ἦδη δ' ἐκ τῶν τεχνῶν τῶν Δημοσθένους αἰσχυρὸν ἔθος ἐν τοῖς δικαστηρίοις παραδέχεσθε· μετενήνεκται γὰρ ἡμῖν τὰ τῆς πόλεως δίκαια. Ὁ μὲν γὰρ κατήγορος ἀπολογεῖται, ὁ δὲ φεύγων τὴν γραφὴν κατηγορεῖ, οἱ δὲ δικασταὶ ἐνίοτε, ὧν μὲν εἰσι κριταὶ, ἐπιλανθάνονται, ὧν δὲ οὐκ εἰσι δικασταὶ, περὶ τούτων ἀναγκάζονται τὴν ψῆφον φέρειν, λέγει δὲ ὁ φεύγων, ἂν ἄρα ποτὲ ἄψηται τοῦ πράγματος, οὐχ ὡς ἔννομα γέγραφεν, ἀλλ' ὡς ἤδη ποτὲ καὶ πρότερον

iam ἔργῳ legibus adversa patrasset. Locus hic affectata brevitate et concinnitate obscuratus est, ut sententiam conjectando elicere sit arduum. Videtur autem ὄνομα παρανόμων appellare suasionem legum vetustis legibus atque ritui patrio obrogantium: ἔργον παρανόμων autem patratiōnem scelerum statum reipub. evertentium. Erit igitur sententia hæc, isto admisso: perinde fuisse exosos, si qui juri vetusto civili contraria rogarent, atque si qui facinora alia,

reipub. damnosa, commiserint. REISKE.

[†] ἀνεπόδιζον] Ἀντὶ τοῦ, ἀνεκάλουν, revocabant. WOLFIUS.

Ibid.] Ἀνεπόδιζον δὲ τὸν γραμματέα, Αἰσχίνης εἶπεν ὁ ῥήτωρ, ἐπὶ τοῦ πάλιν ἀναγινώσκειν ἐποίουν· καὶ ἀναποδιζόμενα δὲ Ἀντιφῶν τὰ πάλιν ἐξεταζόμενα. Pollux, l. ii. c. 4. TAYLOR.

[§] τὸ ψήφισμα] Novum puta, a reo τῶν παρανόμων latum, quod nos- ter paulo post τὸ παράνομον appel- lat. REISKE.

ἄλλος τοιαῦτα γράψας ἀπέφυγεν ἔφ' ᾧ καὶ νυνὶ μέγα φρονεῖν ἀκούω Κτησιφῶντα.

ξέ'. Ἐτόλμα δ' ἐν ὑμῖν ποτε σεμνύνεσθαι Ἀριστοφῶν ἐκεῖνος ὁ Ἀζηγιεύς, λέγων, ὅτι γραφὰς παρανόμων πέφευγεν ἑβδομήκοντα καὶ πέντε. Ἄλλ' οὐχὶ ὁ Κεφαλὸς, ὁ παλαιὸς ἐκεῖνος, ὁ δοκῶν δημοτικώτατος γεγονέναι, οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἐπὶ τοῖς ἐναντίοις ἐφιλοτιμεῖτο, λέγων, ὅτι πλεῖστα πάντων γεγραφῶς ψηφίσματα, οὐδεμίαν πώποτε γραφὴν πεφευγε παρανόμων καλῶς, οἶμαι, σεμνυόμενος· ἐγράφοντο γὰρ ἀλλήλους παρανόμων οὐ μόνον οἱ[†] διαπολιτευόμενοι, ἀλλὰ καὶ οἱ φίλοι τοὺς φίλους, εἴ τι ἐξαμαρτάνοιεν εἰς τὴν πόλιν. Ἐκεῖθεν δὲ τοῦτο γνώσεσθε. Ἀρχῖνος γὰρ ὁ ἐκ Κοίλης ἐγράψατο παρανόμων Θρασύβουλον τὸν Στειριέα, γράψαντά τι παρὰ τοὺς νόμους, στεφανοῦν ἓνα τῶν συγκατελθόντων αὐτῷ ἀπὸ Φυλῆς, καὶ εἶλε, νεωστὶ γεγενημένων αὐτῷ τῶν εὐεργεσιῶν, ἀς οὐχ ὑπελογίζοντο οἱ δικασταί· ἠγοῦντο γὰρ, ὥσπερ τότε αὐτοὺς φεύγοντας ἀπὸ Φυλῆς Θρασύβουλος κατή-

[†] διαπολιτευόμενοι] Casaubonus, ad hæc verba Polyæni, Strat. lib. i. c. 21. Πεισίστρατος Μεγακλεῖ διεπολιτεύετο ait: fuit quum præferrem alteram lectionem ἀντεπολιτεύετο. Sed nihil mutandum. Nam διαπολιτεύεσθαι, pro ἀντιπολιτεύεσθαι, de contrariis in eadem civitate factiouibus non raro positum meminimus. Polyænus iterum, l. ii. c. 26. τοὺς διαπολιτευομένους τῷ ἄρχοντι αὐτῶν Ἀριστοκλεῖ διαφθείρας. Et lib. v. cap. 11. ὑπὸ τῶν διαπολιτευομένων διαβληθείς. Marcellinus, in vita Thucydidis, ὃς καὶ Περικλεῖ διεπολιτεύσατο, hoc est, ἀντεπολιτεύσατο, ut apud Plutarchum in ea-

dem re, ἦν μὲν γὰρ ὁ Θουκιδίδης τῶν καλῶν καὶ ἀγαθῶν ἀνδρῶν, καὶ πλεῖστον ἀντεπολιτεύσατο τῷ Περικλεῖ χρόνον. Idem in Nicia eadem repetit. Grammatici tamen inter διαπολιτεύεσθαι et ἀντιπολιτεύεσθαι subtiliter more suo distinguunt. Verba Ammonii sunt, quæ ascripsimus, Διαπολιτεύεσθαι καὶ ἀντιπολιτεύεσθαι διαφέρει. Διαπολιτεύεσθαι μὲν γὰρ λέγουσι τοὺς ἐκ τῆς αὐτῆς πόλεως· ἀντιπολιτεύεσθαι δὲ τοὺς ἐξ ἐτέρας δι' ἐτέρας ἀντιδιαστατοῦντας ἀλλήλοις. Θεόπομπος δὲ, καὶ τοὺς ἐν μιᾷ πόλει φιλοτιμουμένους πρὸς ἀλλήλους, ἀντιπολιτεύεσθαι ἔφη.

γαγεν, οὕτω νῦν μένοντας ἐξελαύνειν, παρὰ τοὺς νόμους γράφοντά τι.

ξς'. Ἄλλ' οὐ νῦν, ἀλλ' ἅπαν τούναντίον γίνεται. Οἱ γὰρ ἀγαθοὶ στρατηγοὶ ὑμῶν, καὶ τῶν τὰς σιτήσεις τινὲς εὐρημένων ἐν τῷ Πρυτανείῳ, ἐξαιτοῦνται τὰς γραφὰς τῶν παρανόμων, οὓς ὑμεῖς ἀχαρίστους εἶναι δικαίως ἂν ὑπολαμβάνοιτε. Εἰ γάρ τις ἐν δημοκρατίᾳ τετιμημένος, ἐν τοιαύτῃ πόλει, ἣν οἱ Θεοὶ καὶ οἱ νόμοι σώζουσι, τολμᾷ βοηθεῖν τοῖς παράνομα γράφουσι, καταλύει τὴν πολιτείαν, ὑφ' ἧς τετίμηται. Τίς οὖν ἂν ἀποδέδεικται λόγος ἀνδρὶ *δικαίῳ συνηγόρῳ καὶ σώφρονι; Ἐγὼ λέξω. Εἰς τρία μέρη διαιρεῖται ἡ ὕμῃρα,

^u ἀποδέδεικται] *Assignatus, attributus, permissus, praescriptus est.*
REISKE.

* δικαίῳ] *Anne ἀνδρὶ δικαίῳ, ἀνδικαίῳ συνηγόρῳ?* Tanta Ἀμφιβολογία a tanto et tam accurato auctore excidere non potuit. Sed teneo: illud ἀνδρὶ insinuatum est a sciolo, qui non intellexit, quid Græci voluerunt per δίκαιον συνηγόρον. Nimirum δίκαιος ille est, qui eam rem rite exsequitur, in qua occupatur. Ita Lucianus, *de Hist. conscribend.* Xenophontem vocat δίκαιον συγγραφέα, i. e. idoneum et historiae conscribendae parem auctorem. Ad eam normam scriptum reperimus apud Longinum, c. extr. παιδομαθεῖς δουλείας δικαίας, i. e. perfectæ, et absolutæ. Latini multa cum liberalitate voce *justus* ad eam rem utuntur, ut *Volumen, Prælium, Exercitus* dicuntur *justi*. Quicquid scil. functionem suam recipit; quicquid suo muneri respondet, et omnibus numeris est absolutum, id apud eos scriptores

justum dicitur. Ecce enim auctoritatem, ut hac ipsa phraseologia utar, *justam.* Priscianus scribit, Σοφοκλῆς Αἴαντι. Δίκαιος γένος, pro vero. *Nostri quoque Verum pro Justo, et Justum pro Vero frequenter ponunt.* Virgilius, *Æneid.* l. xii.

*Quæcunque est fortuna, mea est,
me verius unum*

Pro vobis fœdus luere, et decernere ferro.

Verius dixit pro Justius. Hæc ille, lib. ii. col. 1180. Videtur Priscianus respexisse ad illud Sophocleum in *Ajace*, ver. 547.

Ἐπεὶ δικαίως ἔστ' ἐμὸς τὰ πατρίθεν.

Sed pergo in Græcis. Demosthenes, de Cor. §. 56. ἦν μὲν τοίνυν τοῦ δικαίου πολίτου. i. e. boni civis, et patriæ amantissimi. Non agitur de *Justitia morali.* Et rursus, §. 90. εὖνους καὶ δίκαιος πολίτης.
TAYLOR.

^y ἡμέρα] Qui commentantur ad N. F. scil. 1 Cor. c. iii. ver. 13. et

ὅταν εἰσὶν γραφὴ παρανόμων εἰς τὸ δικαστήριον. Ἐγχεῖται γὰρ τὸ μὲν ² πρῶτον ὕδωρ τῷ κατηγορῶ, καὶ τοῖς νόμοις, καὶ τῇ δημοκρατίᾳ· τὸ δὲ δεύτερον ὕδωρ, τῷ τὴν γραφὴν φεύγοντι, καὶ τοῖς ^a εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα λέγουσιν· ἐπειδὴν δὲ τῇ πρῶτῃ ψήφῳ ^b μὴ λυθῇ τὸ παράνομον, ἤδη τὸ τρίτον ὕδωρ ἐγχεῖται τῇ τιμῇσι καὶ τῷ μεγέθει τῆς ὀργῆς τῆς ὑμετέρας. Ὅστις μὲν οὖν ἐν τῇ τιμῇσι τὴν ψῆφον αἰτεῖ, τὴν ὀργὴν τὴν ὑμετέραν παραιτεῖται· ^c ὅστις δὲ ἐν τῷ πρώτῳ λόγῳ τὴν ψῆφον αἰτεῖ, ὄρκον αἰτεῖ, νόμον αἰτεῖ, δημοκρατίαν αἰτεῖ, ὧν οὔτε αἰτῆσαι οὐδὲν ὅσιον οὐδενί, οὔτ' αἰτηθέντα ἑτέρῳ δοῦναι. Κελεύσατε οὖν αὐτοὺς, ἐάσαντας ὑμᾶς τὴν πρώτην ψῆφον κατὰ τοὺς νόμους ^d διενεγκεῖν, ἔπειτα ἀπαντᾶν εἰς τὴν τιμῆσιν.

ξζ'. Ὀλῶς δ' ἐγώ γε, ὦ Ἀθηναῖοι, ὀλίγου δέω εἰπεῖν, ὡς καὶ νόμον δεῖ τεθῆναι ἐπὶ ταῖς γραφαῖς μόνον τῶν παρανό-

ἡμέραν per *judicium* exponunt, ex hoc loco proficere possunt. IDEM.

² πρῶτον ὕδωρ] *Adi Potterum*, l. i. c. 21.

^a εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα λέγουσιν] *Qui rem ipsam de qua certatur, tractare volunt*, neque *judices*, a proposito abductos, de iis rebus sententiam ferre cogunt, quarum *judices non sunt*, quod modo *questus est Noster*, §. 64. *Stock*.

^b μὴ λυθῇ] *Nisi purgetur*. h. e. si minus evincatur, illud decretum, quod *discrepantiæ cum legibus arguatur*, cum legibus optime consentire. *REISKE*.

^c ὅστις δὲ] *Sententia est*, quisquis autem in prima sui defensione vos rogat vestrum suffragium, is vos hæc rogat, ut vos sibi velitis religionem vestri *jurisjurandi condonare et prodere*, et le-

gum veniam facere, suamque in gratiam ritus patrios libertatemque civilem tollere. Ὀρκον, et reliqua, αἰτεῖν, est rogare *judicem*, ut sibi καταχαρίζεται τὸν ὄρκον, *jurandum a se dictum de servando jure æquo tuendisque legibus*, violēt in gratiam rogantis. Ἡ πρώτη ψῆφος est *suffragium illud quod decernit*, sitne reus sons, an insons, *absolvendus*, an *condemnandus*. Quo si *condemnaretur*, tum iterum ibatur in suffragia, quæ erat ἡ δευτέρα ψῆφος, ἡ τιμῆσις, qua seu *mulcta pecuniaria*, seu *pœna corporis sit afficiendus*. IDEM.

^d διενεγκεῖν] *Διὰ* in hac compositione significat τὸ *viriliter*, ut unusquisque sigillatim suum suffragium in *cistulam injiceret*. IDEM.

μων, μὴ ἐξεῖναι μήτε τῷ κατηγορῶ συνηγόρους παρέχεσθαι, μήτε τῷ τὴν γραφὴν τῶν παρανόμων φεύγοντι· οὐ γὰρ ἀοριστόν ἐστὶ τὸ δίκαιον, ἀλλ' ὠρισμένον τοῖς νόμοις τοῖς ὑμέτεροις. Ὡσπερ γὰρ ἐν τῇ τεκτονικῇ, ὅταν εἰδέναι βουλώμεθα τὸ ὀρθὸν καὶ τὸ μὴ, τὸν κανόνα προσφέρομεν, ᾧ διαγιγνώσκεται, οὕτω καὶ ἐν ταῖς γραφαῖς τῶν παρανόμων παράκειται κανὼν τοῦ δικαίου, τοῦτ' ἐστὶ τὸ σανίδιον, καὶ ^ε τὸ ψήφισμα, καὶ οἱ παραγεγραμμένοι νόμοι. Ταῦτα συμφωνοῦντα ἀλλήλοις ἐπιδείξας κατάβαινε· καὶ τί δεῖ σε Δημοσθένην παρακαλεῖν; Ὅταν δὲ ὑπερπηθῆσας τὴν ^δ δικαίαν ἀπολογίαν, παρακαλεῖς κακοῦργον ἄνθρωπον, καὶ τεχνίτην λόγων, κλέπτεις τὴν ἀκρόασιν, βλάπτεις τὴν πόλιν, καταλύεις τὴν δημοκρατίαν.

ξή. Τίς οὖν ἐστὶν ἀποτροπὴ τῶν τοιούτων λόγων; Ἐγὼ ἐρῶ. Ἐπειδὴν προσελθὼν ἐνταυθοῖ Κτησιφῶν διεξέλεθ' εἰς τὸν ἡμᾶς τοῦτο δὴ τὸ συντεταγμένον αὐτῷ προοίμιον, ἔπειτ' ἐνδιατρέιβε καὶ μὴ ἀπολογῆται, ὑπομνήσας αὐτὸν ἄνευ θορύβου τὸ σανίδιον λαβεῖν, καὶ τοὺς νόμους τῷ ψήφισματι ^ε παραναγνῶναι. Ἐὰν δὲ μὴ προσποιῆται ὑμῶν ἀκούειν, μηδὲ ὑμεῖς ἐκείνου ἐθέλετε ἀκούειν· οὐ γὰρ τῶν φευγόντων τὰς οὐ δικαίας ἀπολογίας εἰσεληλύθατε ἀκροασόμενοι, ^η ἀλλὰ τὰς τῶν ἐθελόντων δικαίως ἀπολογεῖσθαι. Ἐὰν δὲ, ὑπερπηθῆσας τὴν δικαίαν ἀπολογίαν, Δημοσθένην παρα-

^ε τὸ ψήφισμα, καὶ οἱ—νόμοι] Hæc verba sunt expositio vocabuli τὸ σανίδιον. Solebat enim in foro, coram iudicum consessu, lignea suspendi tabula, cui inscripta essent hæc duo: primo, decretum, quod παρανόμων argueretur: secundo, leges, quæ illi decreto adversari viderentur, quæ leges, quod ad latus decreti scriberentur, ideo

dicuntur νόμοι παραγεγραμμένοι. REISKE.

^δ δικαίαν] Forte, in parili significatione, ac modo exposuimus. Et similiter paulo infra. TAYLOR.

^ε παραναγνῶναι] De vi hujus vocis vide, supra, §. 62.

^η ἀλλὰ τὰς τῶν] Interposui τὰς de meo. REISKE.

καλῆ, μάλιστα μὲν μὴ προσδέχεσθε κακοῦργον ἄνθρωπον, οἴομενον ῥήμασι τοὺς νόμους ἀναιρήσειν, μηδ' ἐν ἀρετῇ τοῦθ' ὑμῶν μηδεὶς καταλογιζέσθω, ὅς ἂν, ἐπανερομένου Κτησιφῶντος, εἰ καλέσοι Δημοσθένην, πρῶτος ἀναβοήσῃ, κάλει, κάλει· ἐπὶ σαυτὸν καλεῖς, ἐπὶ τοὺς νόμους καλεῖς, ἐπὶ τὴν Δημοκρατίαν καλεῖς.

ξθ'. Ἄν δ' ἄρα ὑμῖν δόξῃ ἀκούειν, ἀξιώσατε τὸν Δημοσθένην τὸν αὐτὸν τρόπον ἀπολογεῖσθαι, ἵ ὄνπερ κἀγὼ ὡδέ πως κατηγόρηκα, ἵνα καὶ ὑπομνήσω ὑμᾶς, οὔτε τὸν ἴδιον βίον τοῦ Δημοσθένους πρότερον διεξῆλθον, οὔτε τῶν δημοσίων ἀδικημάτων οὐδενὸς πρότερον ἐμνήσθην, ἄφθονα δήπου καὶ πολλὰ ἔχων λέγειν, ἢ πάντων γ' ἂν εἶην ἀπορώτατος, ἀλλὰ πρῶτον μὲν τοὺς νόμους ἀπέδειξα ἀπαγορεύοντας μὴ στεφανοῦν τοὺς ὑπευθύνους· ἔπειτα τὸν ῥήτορα ἐξήλεγξα γράψαντα Δημοσθένην ὑπεύθυνον ὄντα στεφανοῦν, οὐδὲν προβαλλόμενον, οὐδὲ προσεγγράψαντα, ἐπειδὴν δῶ τὰς εὐθύνας, ἀλλὰ^κ παντελῶς καὶ ὑμῶν καὶ τῶν νόμων καταπεφρονηκότα·

ⁱ ὄνπερ κ. τ. λ.] Antiquiora exemplaria habent, ὄνπερ κἀγὼ ὡδέ πως κατηγόρηκα, ἵνα καὶ ὑπομνήσω ὑμᾶς. Ita Ald. cum MS. Mead. Unde nobis procudit optimus Stephanus bellissimam sane lectionem, quam ejus auctoritate representavi, τὸν αὐτὸν τρόπον ἀπολογεῖσθαι, ὄνπερ κἀγὼ κατηγόρηκα· ἐγὼ δὲ πῶς κατηγόρηκα; Excidit enim incuria librarii vox illa tam cito recurrens κατηγόρηκα. Solet hoc fieri. Quod cum mihi concesseris, cetera pronò alveo fluunt. Interea Cl. Marklandus, puncto tantum interrogationis translato, scitam istam lectionem scitiorum etiamnum facit: ἐγὼ δὲ πῶς κατηγόρηκα (ἵνα καὶ ὑπομνήσω ὑμᾶς;)

Verte igitur; postulate, ut Demosthenes eodem modo se defendat, quo ego accusavi. Ego autem (ut id vobis in memoriam revocem) quo pacto aut modo accusavi? Postremo Cod. Bern. ita, ὄνπερ κἀγὼ κατηγόρηκα, καὶ πῶς κατηγόρηκα; ὡδέ. TAYLOR.

^κ παντελῶς] Juxta monitum Cl. Marklandi, distinguendum est post istud vocabulum, nempe οὐδὲν προβαλλόμενον, οὐδὲ προσεγγράψαντα verba ista, ἐπειδὴν δῶ τὰς εὐθύνας, ἀλλὰ παντελῶς, καὶ ὑμῶν καὶ τῶν νόμων καταπεφρονηκότα. Et verte, verum absolute, sine clausula, aut exceptione, ideoque vos et leges despexerit. TAYLOR.

καὶ τὰς ἐσομένας πρὸς ταῦτα προφάσεις εἶπον, ἅς ἀξιώσιν καὶ ὑμᾶς διαμνημονεύειν. Δεύτερον δ' ὑμῖν διεξήλθον τοὺς περὶ τῶν κηρυγμάτων νόμους, ἐν οἷς διαρρήθην ἀπείρηται τὸν ὑπὸ τοῦ δήμου στεφανούμενον μὴ κηρύττεσθαι ἔξω τῆς ἐκκλησίας· ὁ δὲ ῥήτωρ, ὁ φεύγων τὴν γραφὴν, οὐ τοὺς νόμους μόνον παραβέβηκεν, ἀλλὰ καὶ τὸν καιρὸν τῆς ἀναρρήσεως, καὶ τὸν τόπον, κελεύων οὐκ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἀλλ' ἐν τῷ θεάτρῳ τὴν ἀναρρήσιν γίνεσθαι, οὐδὲ ἐκκλησιαζόντων Ἀθηναίων, ἀλλὰ μελλόντων τραγωδῶν εἰσιέναι. Ταῦτα δ' εἰπὼν, μικρὰ μὲν περὶ τῶν ἰδίων εἶπον, τὰ δὲ πλεῖστα περὶ τῶν ἰδημοσίων, ἀδικημάτων λέγω.

ὁ. Οὕτω δὴ καὶ τὸν Δημοσθένην ἀξιώσατε ἀπολογεῖσθαι, πρὸς τὸν τῶν ὑπευθύνων νόμον πρῶτον, καὶ τὸν περὶ τῶν κηρυγμάτων δεύτερον, ^m τρίτον δὲ τὸ, μέγιστον λέγω, ὡς οὐδὲ ἀξίος ἐστὶ τῆς δωρεᾶς. Ἐὰν δ' ὑμῶν δέηται συγχωρεῖσθαι αὐτῷ περὶ τῆς τάξεως τοῦ λόγου, κατεπαγγελόμενος ὡς ἐπὶ τῇ τελευτῇ τῆς ἀπολογίας λύσει τὸ παράνομον, μὴ συγχωρεῖτε, μηδ' ἀγνοεῖθ', ὅτι ⁿ πάλαισμα τοῦτ' ἐστὶ δικαστη-

^l δημοσίων, ἀδικημάτων λέγω] Quicquid hic fuerit olim dubii, id interponendo commate sustuli, tanquam duo postrema vocabula in parenthesi posita sint *de publicis* (*injuriis inquam.*) Nam cum δημοσίων dixisset, poterat alicui πραγμάτων vel πολιτευμάτων succurrere. Orator autem hoc defugiens, cavensque, ne quis in supplenda sententia erret, addit, ἀδικημάτων λέγω, veluti diligenter declarans mentem suam, certisque finibus ambitum ejus circumscribens, de significatione, qua vocabulum δημοσίων h. l. acceptum velit. REISKE.

^m τρίτον δὲ τὸ, μέγιστον] Ita interpungimus, et, ni fallimur, recte. Quis enim, mediocriter etiam in Græcis literis versatus, nescit, articulum neutrum τὸ haud raro propositioni integræ præponi?

ⁿ πάλαισμα] Valet astutam rationem vincendi adversarium, qua utebantur pugiles in certaminibus: sæpe tamen hoc verbum apud optimos auctores ad alias res translatum invenitur, significatque *callidum aliquod consilium ac vafrum*. Æschines in hoc loco manifesto ita cepit. Xenophon quoque, Memorab. lib. ii. inducens Socratem irridentem stultam

ρίου. Οὐ γὰρ εἰσαυθίς ποτε βούλεται πρὸς τὸ παράνομον ἀπολογεῖσθαι, ἀλλ' οὐδὲν ἔχων δίκαιον εἰπεῖν, ἐτέρων παρεμβολῇ πραγμάτων, εἰς λήθην ὑμᾶς βούλεται τῆς κατηγορίας ἐμβαλεῖν. Ὡσπερ οὖν ἐν τοῖς γυμνικοῖς ἀγῶσιν ὁρᾶτε τοὺς πύκτας περὶ τῆς στάσεως πρὸς ἀλλήλους διαγωνιζομένους, οὕτω καὶ ὑμεῖς ὅλην τὴν ἡμέραν ὑπὲρ τῆς πόλεως, καὶ περὶ τῆς τάξεως αὐτῶ τοῦ λόγου μάχεσθε, καὶ μὴ ἔατε αὐτὸν ἔξω τοῦ παρανόμου λόγου περιίστασθαι, ἀλλ' ἐγκαθήμενοι καὶ ἐνεδρεύοντες ἐν τῇ ἀκροάσει, εἰσελαύνετε αὐτὸν εἰς τοὺς τοῦ πράγματος ὁ λόγους, καὶ τὰς ῥ ἐκτροπὰς αὐτοῦ τῶν λόγων ἐπιτηρεῖτε.

οά'. Ἄλλ' αἰ δὴ συμβήσεται ὑμῖν, εἰ μὴ τοῦτον τὸν τρόπον τὴν ἀκροάσιν ποιῆσθε, ταῦθ' ὑμῖν ἤδη δίκαιός εἰμι προεῖπειν. Ἐπεισάζει γὰρ τὸν γόητα, καὶ βαλαντιοτόμον, καὶ

rationem Aristippi, qui dixerat, ut liber esset malis, quæ sæpe vexant incolas certorum locorum, noluisse unquam ascribi se in civitatem ullam, sed ubique peregrinum esse, eodem pacto illo usus est. Verba politi suavisque scriptoris hæc sunt: καὶ ὁ Σωκράτης ἔφη, ταῦτο μέντοι ἤδη λέγεις δεινὸν πάλαισμα· τοὺς γὰρ ξένους, ἐξ οὗ ὃ, τε Σίννις, καὶ ὁ Σκείρων, καὶ ὁ Προκούστης ἀπέθανον, οὐδεὶς ἔτι ἀδικεῖ. Mera autem illa est ironia; multis enim injuriis tunc quoque expositos esse hospites intelligebat. VICTORIUS, Var. Lect. l. ii. c. 10.

ὁ λόγους] Putarem ὄρους, terminos, ex sensu, et ut vitetur ingrata repetitio ejusdem vocabuli. Orat. c. Timarch. p. 75. l. 14. Edit. Taylor. εἰς τὸν τοῦ πράγματος αὐτὸν δρόμον εἰσελαύνετε. Vide tamen Demosthenem, de Fals. Legat. p. 149. MARKLAND.

Ibid.] Bene habet: ὁ τοῦ πράγματος λόγος idem est atque ὁ περὶ τοῦ πράγματος λόγος, quasi dixisset τὸ λέγειν τὸ πρᾶγμα αὐτό. In alio quidem auctore περὶ utique amplecterer. REISKE.

ῥ ἐκτροπὰς] Ἐκτροπαὶ vocabantur a Græcis, nisi fallor, diverticula, id est, loca quædam in viis, ubi errare, rectoque itinere digredi facile possent viatores. Hoc in loco utitur Æschines μεταφορικῶς, dum admonet diligenter judices ne paterentur Demosthenem in defensione a causa discedere, atque aliquid extra rem afferre, sed exitus clauderent, ipsique diverticula omnia servarent. Loquitur enim tanquam de fera, quæ in saltu aliquo a venatoribus inclusa, retibusque undique cincta, conetur aliqua occulta via erumpere. VICTORIUS, Var. Lect. l. xiv. c. 5.

διατετμηκότα τὴν πολιτείαν. Οὗτος κλαίει μὲν ῥᾶον, ἢ ἄλλοι γελῶσιν, ἐπιορκεῖ δὲ πάντων προχειρότατα ἀνθρώπων. Οὐκ ἂν θαυμάσαιμι δὲ, εἰ μεταβαλλόμενος τοῖς ἔξω περιεστηκόσι λαιδορήσεται, φάσκων τοὺς μὲν ὀλιγαρχικούς ὑπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας ^α διηριθμημένους ἤκειν πρὸς τὸ τοῦ κατηγόρου βῆμα, τοὺς δὲ δημοτικούς πρὸς τὸ τοῦ Φεύγοντος. Ὅταν δὴ ταῦτα λέγῃ, πρὸς μὲν τοὺς στασιαστικούς λόγους, ἐκεῖνο αὐτῷ ὑποβάλλετε, ὅτι, ὦ Δημόσθενες, εἴ σοι ἦσαν ὅμοιοι οἱ ἀπὸ Φυλῆς Φεύγοντα τὸν δῆμον καταγαγόντες, οὐκ ἂν ποτε ἡ δημοκρατία κατέστη· νῦν δὲ ἐκεῖνοι μὲν, μεγάλων κακῶν συμβάντων, ἔσωσαν τὴν πόλιν, τὸ κάλλιστον ἐκ ^γ παιδείας ῥῆμα φθηγζάμενοι, Μὴ μνησικακεῖν, Σὺ δὲ ἐλκοποιεῖς, καὶ μᾶλλον σοι μέλει τῶν αὐθιμερῶν λόγων, ἢ τῆς σωτηρίας τῆς πόλεως.

οβ'. Ὅταν δ' ἐπίορκος ᾖν, εἰς τὴν διὰ τῶν ὄρκων πίστιν καταφυγγάνῃ, ἐκεῖνο ἀπομνημονεύσατε αὐτῷ, ὅτι τῷ πολλάκις μὲν ἐπιορκοῦντι, αἰεὶ δὲ πρὸς τοὺς αὐτοὺς μεθ' ὄρκων ἀξιοῦντι πιστεῦεσθαι, δυσὶν θάτερον ὑπάρχει δεῖ, ᾧν οὐδέτερόν ἐστι Δημοσθένει ὑπάρχον, ἢ τοὺς Θεοὺς καινοὺς, ἢ τοὺς ἀκροατὰς μὴ τοὺς αὐτούς. Περὶ δὲ τῶν δακρύων, καὶ τοῦ τόνου τῆς Φωνῆς, ὅταν ὑμᾶς ἐπερωτᾷ, ποῖ καταφύγω, ἄνδρες Ἀθηναῖοι; Εἰ περιγράψετε με ἐκ τῆς πολιτείας, οὐκ ἔστιν ὅπῃ ἀναπτῆσομαι· ἀνθυποβάλλετε αὐτῷ, ὁ δὲ δῆμος

^α διηριθμημένους] Delectos, excerptos, distinctos, et in suas quosque classes distributos, atque seorsim stare jussos, tu, qui cum optimatibus facis, hac ito, tu, qui popularis es, illac: ut pastor pecus dinumerat, albas a nigris separam. REISKE.

^γ παιδείας] H. l. est, honesta,

ingenua, liberalis disciplina, pudica, decoris, æquitatis, humanitatis, et sapientiæ plena vivendi ratio, *bonne conduite*, cujus in præceptis negat Æschines aliud esse præstantius hoc, *μη μνησικακεῖν*, facilitate puta peccatis aliorum ignoscendi. IDEM.

ὁ Ἀθηναίων ποῖ καταφύγη, Δημόσθενες; πρὸς ποίαν συμμάχων παρασκευήν; πρὸς ποῖα χρήματα; Τί⁸ προβαλλόμενος ὑπὲρ τοῦ δήμου πεπολίτευσαι; ἀ μὲν γὰρ ὑπὲρ σεαυτοῦ[†] βεβούλευσαι, ἅπαντες ὀρῶμεν ἐκλιπῶν μὲν τὸ ἄστυ, οὐκ οἰκέεις, ὡς δοκεῖς, ἐν Πειραιεῖ, ἀλλ' [‡] ἐξορμεῖς ἐκ τῆς πόλεως, ἐφόδια δὲ πεπόρισαι τῇ σαυτοῦ ἀνανδρία τὸ βασιλικὸν χρυσίον, καὶ τὰ δημόσια δωροδοκήματα.

οἴ. Ὅλως δὲ τί τὰ δάκρυα; Τίς ἡ κραυγή; Τίς ὁ τόνος τῆς φωνῆς; Οὐχ ὁ μὲν τὴν γραφὴν φεύγων ἐστὶ Κτησιφῶν; Ὁ δὲ ἀγὼν οὐκ[×] ἀτίμητος; Σὺ δ' οὔτε περὶ τῆς οὐσίας, οὔτε περὶ τοῦ σώματος, οὔτε περὶ τῆς ἐπιτιμίας ἀγωνίζη. Ἀλλὰ περὶ τίνος ἐστὶν αὐτῷ ἡ σπουδή; Περὶ χρυσῶν στεφανῶν καὶ κηρυγμάτων ἐν τῷ θεάτρῳ παρὰ τοὺς νόμους· ὃν ἐχρῆν, εἰ καὶ μανεῖς ὁ δῆμος, ἢ τῶν καθεστηκότων ἐπιλεγόμενος, ἐπὶ τοιαύτης ἀκαιρίας ἐβούλετο στεφανοῦν, αὐτὸν παρελθόντα εἰς τὴν ἐκκλησίαν εἰπεῖν, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸν μὲν στέφανον δέχομαι, τὸν δὲ καιρὸν ἀποδοκιμάζω, ἐν ᾧ τὸ

⁸ προβαλλόμενος] De iis usurpatur, qui cautela quadam, tanquam scuto, rem quasi vallant. Est itaque sententia, qua tu cautione, quo praesidio, in republica gerenda, latera ejus communitisti? REISKE.

[†] βεβούλευσαι] An προβέβλησαι? MARKLAND. Recte, credo, ut continuetur allusio, quam attigit H. Valesius, ad Harpocr. p. 160. Pronum est, inquam, et facile, τί προβαλλόμενος ὑπὲρ τοῦ δήμου—ὑπὲρ σεαυτοῦ προβέβλησαι. TAYLOR.

[‡] ἐξορμεῖς] Urbs quasi portus quidam fingitur, extra quem quæ navis ad anchoram stat, illa ἐξορμεῖν dicitur. Stas ad anchoram,

quasi navis quædam extra portum, ad fugam parata. REISKE.

[×] ἀτίμητος] Causa tua non est ex eo genere causarum, quibus quod pœna nulla a legibus dicta et definita est, accusatori sævo, aut judicibus inflammatis liceat immanem pœnam pro arbitrato suo irrogare. IDEM.

Ibid.] Pollux, l. viii. c. 6. Ἀτίμητος δίκη, ἣν οὐκ ἔστιν ὑποτιμήσασθαι, ἀλλὰ τοσοῦτου ἐπιτετίμηται, ὅσου ἐπιγέγραπται. Similiter Ulpianus, in Midiana: Ἀτίμητον καλοῦσιν, ἣν οὐχ ὁ δικαστὴς τιμᾶ, ἀλλ' ἐγγέγραπται τοῖς νόμοις. Videsis Potterum, Archæolog. Græc. l. i. c. 21.

κήρυγμα γίγνεται· οὐ γὰρ δεῖ ἐφ' οἷς ἡ πόλις ἐπένησε καὶ ὕ ἐκέειρατο, ἐπὶ τούτοις ἐμὲ στεφανοῦσθαι. Ἄλλ', οἶμαι, ταῦτα μὲν ἂν εἴποι ἀνὴρ ὄντως βεβιωκῶς μετ' ἀρετῆς· ἀ δὲ σὺ λέξεις, εἴποι ἂν κάθαρμα ^z ζηλοτυποῦν ἀρετὴν.

οδ'. Οὐ γὰρ δὴ, μὰ τὸν Ἡρακλέα, τοῦτό γε ὑμῶν οὐδεὶς φοβηθήσεται, μὴ ὁ Δημοσθένης, ἀνὴρ μεγαλόψυχος, καὶ τὰ πολεμικὰ διαφέρων, ἀποτυχῶν τῶν ἀριστείων, οἵκαδε ἐπα- νελθὼν ἑαυτὸν ^a διαχρήσεται, ὅς τοσοῦτον καταγελαῖ τῆς πρὸς ὑμᾶς φιλοτιμίας, ὥστε τὴν μιαρὰν κεφαλὴν ταύτην καὶ ὑπεύθυνον, ἣν οὗτος παρὰ πάντας τοὺς νόμους γέγραφε στε- φανῶσαι, μυριάκις κατατέτμηκε, καὶ τούτων μισθοὺς εἴ- ληφε, ^b τραύματος ἐκ προνοίας γραφᾶς γραφόμενος, καὶ κατακεκονδύλισται, ὥστε αὐτὸν οἶμαι τὰ τῶν κονδύλων ἴχνη τῶν Μειδίου ἔχειν ἔτι φανερά. Ὁ γὰρ ἄνθρωπος οὐ κεφα- λὴν, ἀλλὰ ^c πρόσοδον κέκτηται.

^y ἐκέειρατο] Ita Lysias, in Epi- taph. Ἄξιον ἦν ἐπὶ τῷδε τῷ τάφῳ τότε κείρασθαι τῇ Ἑλλάδι, καὶ πενθῆ- σαι τοὺς ἐνθάδε κειμένους. Homerus, Odyss. δ'. v. 198.

Τοῦτό νυ καὶ γέρας οἶον οἷζυροῖσι βροτοῖσι,

Κείρασθαί τε κόμην, βαλέειν τ' ἀπὸ δακρῶν παρειῶν.

Alia exempla corrasit Tourellius, et multi præterea, qui de antiquo more lugendi scripserunt. ΤΑΥ- ΛΟΡ.

^z ζηλοτυποῦν] Arbitror opponi hic veram et simulatam virtutem, distingui inter hominem ὄντως βε- βιωκότα μετ' ἀρετῆς, et monstrum ζηλοτυποῦν ἀρετὴν. Aliter tamen Lexicographi, et in diversa prorsus abeunt, dum hunc textum citant, Harpocratio, Photius, Suidas, quos turba interpretum sequitur. Ζηλο-

τυπεῖν certe, ratione suæ compositionis, est, *Zelum sive æmulationem fingere*. Atque is sensus huic loco optime concordat. IDEM.

^a διαχρήσεται] Ajacis exemplo Achilles armis spoliati. BRO- DÆUS.

^b τραύματος ἐκ προνοίας] *Delibe- rato consilio inflictis*. Pollux, l. viii. c. 6. Γραφαὶ δὲ, φόνου, καὶ τραύματος ἐκ προνοίας, &c. STOCK.

^c πρόσοδον] Ita ad me scripsit vir doctus, J. TOUR. *Jocus fri- gidus atque inficetus, neque Æs- chinem sapiens. Ego vim atque aculeum dabo. Scribe, ὁ γὰρ ἄνθρω- πος οὐ κεφαλὴν, ἀλλὰ κεφάλαιον κέ- κτηται. (Nam illud πρόσοδον ex glos- sa natum est.) Quæ Latine ver- tere non possis. Haud aliter lusit Demades in Demosthenem apud Polluc. lib. vii. c. 24. Δημάδης*

οέ. Περὶ δὲ Κτησιφῶντος τοῦ γράψαντος τὴν γνώμην βραχέα βούλομαι εἰπεῖν· τὰ δὲ πολλὰ ὑπερβήσομαι, ἵνα καὶ πείραν ὑμῶν λάβω, εἰ δύνασθε τοὺς σφόδρα πονηροὺς, καὶ μὴ τις προείπη, διαγινώσκειν. Ὁ δ' ἐστὶ κοινὸν καὶ δίκαιον κατ' ἀμφοτέρων αὐτῶν ἀπαγγεῖλαι, πρὸς ὑμᾶς τοῦτ' ἔρῳ· περιέρχονται γὰρ τὴν ἀγορὰν ἀληθεῖς κατ' ἀλλήλων ἔχοντες δόξας, καὶ λόγους οὐ ψευδεῖς λέγοντες. Ὁ μὲν γὰρ Κτησιφῶν οὐ τὸ καθ' ἑαυτὸν φησὶ φοβεῖσθαι, ἐλπίζει γὰρ δόξειν ιδιώτης εἶναι, ἀλλὰ τὴν τοῦ Δημοσθένους ἐν τῇ πολιτείᾳ δωροδοκίαν φησὶ φοβεῖσθαι, καὶ τὴν ἐμπληξίαν καὶ δειλίαν. Ὁ δὲ Δημοσθένης, εἰς αὐτὸν μὲν ἀποβλέπων, θαρρείν φησὶ, τὴν δὲ τοῦ Κτησιφῶντος πονηρίαν καὶ πορνοβοσκίαν ἰσχυρῶς δεδιέναι. Τοὺς δὲ κατεγνωκότας ἀλλήλων ἀδικεῖν, μηδαμῶς ὑμεῖς οἱ κοινοὶ κριταὶ τῶν ἐγκλημάτων ἀπολύσητε.

ος'. Περὶ δὲ τῶν εἰς ἑμαυτὸν λοιδοριῶν βραχέα βούλομαι προειπεῖν. Πυνθάνομαι γὰρ λέξειν Δημοσθένην, ὡς ἡ πόλις ὑπ' αὐτοῦ μὲν ὠφέληται πολλὰ, ὑπ' ἐμοῦ δὲ καταβέβλαπται, καὶ τὸν Φίλιππον, καὶ τὸν Ἀλέξανδρον, καὶ τὰς ἀπὸ τούτων αἰτίας ἀνοίσειν ἐπ' ἐμέ. Οὕτω γὰρ ἐστίν, ὡς εἶοικε, δεινὸς δημιουργὸς λόγων, ὥστε οὐκ ἀπόχρη αὐτῷ, εἴ τι πεπολίτευμαι παρ' ὑμῖν ἐγὼ, ἢ εἴ τινος δημηγορίας εἴρηκα, τούτων κατηγορεῖν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἡσυχίαν αὐτὴν τοῦ βίου διαβάλλει, καὶ τῆς σιωπῆς μου κατηγορεῖ, ἵνα μηδεὶς αὐτῷ τόπος ἀσυκοφάντητος^d παραλείπηται, καὶ τὰς ἐν τοῖς

σκώπτων Δημοσθένη, οὐ συνάγχη λέγοντα εἰληφθαι, ἀργυράγχη δέ. Ita scribendum. Vulg. ἀργυρίζεσθαι δέ. Plutarch. in Demosthene, οἱ δὲ εὐφρεῖς χλευάζοντες, αὐχ' ὑπὸ συνάγχης ἔφραζον, ἀλλ' ὑπ' ἀργυράγχης εἰληφ-

θαι νύκτωρ τὸν δημαγωγόν. Quare ita sine dubio restituendus Pollucis locus. TAYLOR.

^d παραλείπηται] Ita Reiskius, pro παραλίπηται, et recte.

γυμνασίοις μετὰ τῶν νεωτέρων μου διατριβὰς καταμémφεται· καὶ κατὰ τῆσδε τῆς κρίσεως, εὐθύς ἀρχόμενος τοῦ λόγου, φέρει τινὰ αἰτίαν, λέγων ὡς ἐγὼ τὴν γραφὴν οὐχ ὑπὲρ τῆς πόλεως ἐγραψάμην, ἀλλ' ἑνδεικνύμενος Ἀλεξάνδρῳ διὰ τὴν πρὸς ἑαυτὸν ἔχθραν. Καὶ, νῆ Δί', ὡς ἐγὼ πυνθάνομαι, μέλλει με ἀνερωτᾶν, διὰ τί τὸ μὲν κεφάλαιον τῆς πολιτείας αὐτοῦ ψέγω, τὰ δὲ καθ' ἕκαστα οὐκ ἐκάλυον, οὐδ' ἐγραφόμην, ἀλλὰ διαλιπὼν, καὶ πρὸς τὴν πολιτείαν οὐ πικρὰ προσιῶν, ἀπήνεγκα τὴν γραφὴν.

οζ'. Ἐγὼ δὲ οὔτε τὰς Δημοσθένους διατριβὰς ἐζήλωκα, οὔτ' ἐπὶ ταῖς ἑμαυτοῦ αἰσχύνομαι, οὔτε τοὺς εἰρημένους ἐν ὑμῖν λόγους ἑμαυτῷ ἀρρήτους εἶναι βουλοίμην, οὔτε τὰ αὐτὰ ἑτούτῳ δημηγορήσας ἐδεξάμην ἂν ζῆν. Τὴν δ' ἐμὴν σιωπὴν, ὡς Δημοσθένης, ἢ τοῦ βίου μετριότης παρεσκεύασεν· ἀρκεῖ γάρ μοι μικρὰ, καὶ μειζόνων αἰσχυρῶς οὐκ ἐπιθυμῶ· ὥστε καὶ σιγῶ καὶ λέγω ἢ βουλευσάμενος, ἀλλ' οὐκ ἀναγκαζόμενος ὑπὸ τῆς ἐν τῇ φύσει δαπάνης. Σὺ δ', οἶμαι, λαβὼν μὲν σεσίγηκας, ἀναλώσας δὲ κέκραγας, λέγεις δὲ οὐχ ὅποταν σοι δοκῆ, οὐδ' ἂν βούλει, ἀλλ' ὅποταν οἱ μισθόδοται σοι προστάττωσιν· οὐκ αἰσχύνη γὰρ ἀλαζονεύμενος, ἂν παραχρῆμα ἐξελέγχη ψευδόμενος.

^c ἐνδεικνύμενος] *Ostentans me et operam Alexandro venditans propter odium, quo ipse Demosthenem prosequitur.* BRODÆUS.

^f αὐτὸν] *Lego, αὐτὸν, seipsum.* Φέρει τινὰ αἰτίαν (Demosthenes) λέγων, ὡς ἐγὼ τὴν γραφὴν—ἐγραψάμην—διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν ἔχθραν. *Aliter ea vox ad Alexandrum pertineret. Quod esset absurdum.* TAYLOR.

^g τούτῳ] *Ita scribendum, non*

τούτων. *Sic Demosthenes, de Cor. §. 18. τὴν γὰρ αὐτὴν τούτῳ ποιησάμενος τῶν γεγραμμένων τάξιν. Hæc vir de Græcis studiis optime meriturus, literis ad me datis J. Tour. Ita etiam præter Wolfium emendavit Brodæus, et impressit quoque H. Stephanus, et legit Bern. IDEM.*

^h βουλευσάμενος] *Forte, βουλόμενος. Vide p. seq. l. 13, 14.* MARKLAND.

οή. Ἀπηνέχθη γὰρ ἢ κατὰ τοῦδε τοῦ ψηφίσματος γρα-
φή, ἣν οὐχ ὑπὲρ τῆς πόλεως, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς εἰς Ἀλέξανδρον
ἐνδείξεώς με φῆς ἀπενεγκεῖν, ἔτι Φιλίππου ζῶντος, πρὶν
Ἀλέξανδρον εἰς τὴν ἀρχὴν καταστήναι, οὕτω σοῦ τὸ περὶ
Παυσανίαν ἐνύπνιον ἐωρακότος, οὐδὲ πρὸς τὴν Ἀθηναίων καὶ
τὴν Ἑρῶν νύκτωρ διειλεγμένου. Πῶς ἂν οὖν ἐγὼ ἰπροενε-
δεικνύμην Ἀλεξάνδρῳ, εἴ γε μὴ ταῦτο ἐνύπνιον ἐγὼ καὶ Δη-
μοσθένης ἴδομεν;

οθ'. Ἐπιτιμᾶς δέ μοι, ^κ εἴ μὴ συνεχῶς, ἀλλὰ ^ι διαλεί-
πων, πρὸς τὸν δῆμον προσέρχομαι, καὶ τὴν ^μ ἀξίωσιν ταύ-
την οἶει λανθάνειν ἡμᾶς μεταφέρων οὐκ ἐκ δημοκρατίας,
ἀλλ' ἐξ ἐτέρας πολιτείας. Ἐν μὲν γὰρ ταῖς ὀλιγαρχίαις
οὐχ ὁ βουλόμενος, ἀλλ' ὁ δυναστεύων κατηγορεῖ· ἐν δὲ ταῖς
δημοκρατίαις ὁ βουλόμενος, καὶ ὅταν αὐτῷ δόξη. Καὶ τὸ
μὲν διὰ χρόνου λέγειν, σημεῖόν ἐστιν ἐπὶ τῶν καιρῶν καὶ τοῦ
συμφέροντος ἀνδρὸς πολιτευομένου· τὸ δὲ μηδεμίαν παραλι-
πεῖν ἡμέραν, ἐργαζομένου καὶ μισθαροῦντος.

πί. Ὑπὲρ δὲ τοῦ μηδέπω κεκρίσθαι ὑπ' ἐμοῦ, μηδὲ τῶν
ἀδικημάτων τιμωρίαν ὑποσχεῖν, ὅταν καταφεύγῃς ἐπὶ τοὺς
τοιούτους λόγους, ἢ τοὺς ἀκούοντας ἐπιλήσμονας ὑπολαμβάνει-
ς, ἢ σαυτὸν παραλογίζῃ. Τὰ μὲν γὰρ περὶ τοὺς Ἀμ-
φισσέας ἡσεβημένα σοι, καὶ τὰ περὶ τὴν Εὐβοίαν δωροδοκη-
θέντα, χρόνων ἐγγεγεννημένων, ^ν ἐν οἷς ὑπ' ἐμοῦ φανερώς ἐξη-

^ι προενεδεικνύμην] Scilicet, πρὸ τοῦ
καιροῦ, antequam Alexander rerum
potiretur. REISKE.

^κ εἴ μὴ] Eī, pro ὅτι, ut fieri so-
let; sæpius autem post θαυμάζω,
et alia id genus verba.

^ι διαλείπων] Per intervalla in-
terpretatur Taylor, ut et supra.

^μ ἀξίωσιν] Varie vertunt, vite

rationem — rogationem — institu-
tum—sententiam. Vide H. Steph.
Thes. L. Græc. T. i. p. 483. Nos
diceremus, a maxim, a principle.
TAYLOR.

^ν ἐν οἷς &c.] During which
time you stood convicted. TAY-
LOR.

λέγχου, ἴσως ἐλπίζεις τὸν δῆμον ἀμνημονεῖν· τὰ δὲ περὶ τὰς τριήρεις καὶ τοὺς τριηράρχους ἀρπάγματα, τίς ἂν ἀποκρύψαι χρόνος δύναιτ' ἂν, ὅτε νομοθεήσας περὶ τῶν τριακοσίων νεῶν, καὶ σαυτὸν πείσας Ἀθηναίους ἐπιστάτην τάξαι τοῦ ναυτικοῦ, ἐξηλέγχθης ὑπ' ἐμοῦ ἐξήκοντα καὶ πέντε νεῶν ταχυναυτουσῶν τριηράρχους ὑφηρημένος, πλείον τῆς πόλεως ἡμῶν ἀφανίζων ναυτικόν, ἢ ὅτε Ἀθηναῖοι τὴν ἐν Νάξῳ ναυμαχίαν Λακεδαιμονίου καὶ Πόλλιν ἐνίκησαν;

πα'. Οὕτω δὲ ταῖς αἰτίαις ἐνέφραξας τὰς κατὰ σαυτοῦ τιμωρίας, ὥστε τὸν κίνδυνον εἶναι μὴ σοι τῷ ἀδικήσαντι, ἀλλὰ τοῖς ἐπεξιῶσι, πολὺν μὲν τὸν Ἀλέξανδρον καὶ Φίλιππον ἐν ταῖς διαβολαῖς φέρων, αἰτιώμενος δὲ τινὰς ἐμποδίζειν τοὺς τῆς πόλεως καιροὺς, ἀεὶ δὲ τὸ παρὸν λυμαινόμενος, τὸ δὲ μέλλον κατεπαγγελόμενος, οὐ τὸ τελευταῖον εἰσαγγέλλεσθαι μέλλον ὑπ' ἐμοῦ, τὴν Ἀναξίνου σύλληψιν τοῦ Ὠρείτου κατασκευάσας, τοῦ τὰ ἀγοράσματα Ὀλυμπιάδι ἀγοράζοντος, καὶ τὸν αὐτὸν ἄνδρα διεστρέβλωσας, τῇ σαυτοῦ χειρὶ γράψας αὐτὸν θανάτῳ ζημιῶσαι· καὶ παρὰ τῷ αὐτῷ ἐν Ὠρεῶν κατήγου, καὶ ἀπὸ τῆς αὐτῆς τραπέζης ἔφαγες καὶ ἔπιες καὶ ἔσπεισας, καὶ τὴν δεξιὰν ἐνέβαλες, ἄνδρα φίλον καὶ ξένον ποιούμενος, καὶ τοῦτον ἀπέκτεινας, καὶ περὶ τούτων ἐν ἅπασιν Ἀθηναίοις ἐξελεγχθεὶς ὑπ' ἐμοῦ, καὶ κληθεὶς ξενοκτόνος, οὐ τὸ ἀσέβημα ἠρνήσω, ἀλλ' ἀπεκρίνου, ὅ ἐφ' ᾧ ἀνεβόησεν ὁ δῆμος, καὶ ὅσοι ξένοι περιέστησαν τὴν ἐκκλησίαν; Ἐφησθα γὰρ τοὺς τῆς πόλεως ἄλας περὶ πλείονος ποιήσασθαι τῆς ξενικῆς τραπέζης.

πβ'. Ἐπιστολὰς δὲ σιγῶν ψευδεῖς, καὶ κατασκόπων συλλήψεις, καὶ βασάνους ἐπ' αἰτίαις ἀγενήτοις, ὡς ἐμοῦ

ο ἐφ' ᾧ] Scilicet, αἰτίῃ.

μετά τινων ἐν τῇ πόλει νεώτερίζειν βουλομένου. Ἐπειτα ἐπερωτᾷν με, ὡς ἐγὼ πυνθάνομαι, μέλλει, τίς ἂν εἴη τοιοῦτος ἰατρός, ὅστις τῷ νοσοῦντι μεταξύ μὲν ἀσθενοῦντι μηδὲν συμβουλεύοι, τελευτήσαντος δὲ αὐτοῦ, ἐλθὼν εἰς τὰ ῥ ἔννατα διεξίει πρὸς τοὺς οἰκείους, ἃ ἐπιτηθεύσας ὑγίης ἂν ἐγένετο. Σαυτὸν δ' οὐκ ἀντερωτᾷς, τίς ἂν εἴη δημαγωγὸς τοιοῦτος, ὅστις τὸν μὲν δῆμον θωπεῦσαι δύναιτο, τοὺς δὲ καιροὺς, ἐν οἷς ἦν σώζεσθαι τὴν πόλιν, ἀπόδοιτο, τοὺς δ' εὖ φρονοῦντας κωλύει διαβάλλων συμβουλεύειν, ἀποδράς δ' ἐκ τῶν κινδύνων, καὶ τὴν πόλιν ἀνηκέστοις κακοῖς περιβαλὼν, ἀξιοῖ στεφαναῦσθαι ἐπ' ἀρετῇ, ἀγαθὸν μὲν πεποικῶς μηδὲν, πάντων δὲ τῶν κακῶν αἴτιος γεγρονῶς, ἐπερωτᾷ δὲ τοὺς συκοφαντηθέντας ἧ ἐκ τῆς πολιτείας ἐπ' ἐκείνων τῶν καιρῶν, ὅτε ἐνῆν σώζεσθαι, διὰ τί αὐτὸν οὐκ ἐκάλυσαν ἐξαμαρτάνειν· ἀποκρίνοιντο δὲ ἰ τὸ πάντων τελευταῖον, ὅτι τῆς μάχης ἐπιγενομένης οὐκ ἐσχολάζομεν περὶ τὴν σὴν εἶναι τιμωρίαν, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆς πόλεως ἐπρεσβεύομεν. Ἐπειδὴ δὲ οὐκ ἀπέ-

ῥ ἔννατα] Pollux, lib. viii. cap. 14. Προθέσεις, Ἐκφοραὶ, Τρίτα, Ἐννατα, &c. De voce Ἐννατα erudite agunt viri docti ad locum laudatum Pollucis. Adde Meursium de Funere, c. 29. Servius, indicante Tourellio, ad illa Virg. *Æneid.* lib. v. ver. 64.

Præterea, si nona diem mortilibus alium
Aurora extulerit—
hæc habet: *Apud majores, ubicunque quis fuisset extinctus, ad domum suam referebatur: unde est illud in vi.*

Sedibus hunc refer ante suis, et conde sepulchro.
Et illic septem erat diebus: octavo incendebatur: nono sepelie-

batur. Unde Horatius,
Novendiales dissipare pulveres.
Unde etiam ludi, qui in honorem mortuorum celebrabantur, Novendiales dicuntur. Hinc et illud liquet, quam acerbe contra Demosthenem dixit Æschines, supra, §. 29, ἐβδόμην δ' ἡμέραν τῆς θυγατρὸς αὐτῷ τετελευτηκυίας, πρὶν πενήθῃσαι, καὶ τὰ νομιζόμενα ποιῆσαι, στεφανωσάμενος. TAYLOR.

ἧ ἐκ τῆς πολιτείας] Διὰ τὴν πολιτείαν. WOLFIIUS. Nescio, an emendans, an illustrans. TAYLOR.

ἰ τὸ πάντων τελευταῖον] Hinc apparet nonnulla excidisse. Prior enim pars hujus responsi non apparet. MARKLAND.

χρη σοι δίκην μὴ δεδωκέναι, ἀλλὰ καὶ δωρεὰς αἰτεῖς, καταγέλαστον ἐν τοῖς Ἑλλησι τὴν πόλιν ποιῶν, ἐνταῦθ' ἐνέστην, καὶ τὴν γραφὴν ἀπήνεγκα,

πγ'. καὶ, νῆ τοὺς Θεοὺς τοὺς Ὀλυμπίους, ὧν ἐγὼ πυνθάνομαι Δημοσθένην λέγειν, ἐφ' ᾧ νυνὶ μέλλω λέγειν, ἀγανακτῶν μάλιστα· ἀφομοιοῖ γὰρ μου τὴν φύσιν ταῖς Σειρήσιν, ὡς ἔοικε· καὶ γὰρ ὑπ' ἐκείνων οὐ κηλεῖσθαι φησι τοὺς ἀκρωμένους, ἀλλ' ἀπόλλυσθαι, δίοπερ οὐκ εὐδοκιμεῖν τὴν τῶν εἰρημένων μουσικὴν· καὶ δὴ καὶ τὴν τῶν ἐμῶν λόγων ἐμπειρίαν, καὶ τὴν φύσιν μου γεγενηῆσθαι ἐπὶ βλάβῃ τῶν ἀκουόντων. Καίτοι τὸν λόγον τοῦτον ὅλως μὲν ἔγωγε οὐδενὶ πρέπειν ἠγοῦμαι περὶ ἐμοῦ λέγειν· τῆς γὰρ αἰτίας αἰσχρὸν τὸν αἰτιώμενόν ἐστι· τὸ ἔργον μὴ ἔχειν ἐπιδείξαι· εἰ δ' ἦν ἀναγκαῖον ρηθῆναι, οὐ Δημοσθένους ἦν ὁ λόγος, ἀλλ' ἀνδρὸς στρατηγοῦ, μεγάλα μὲν τῇ πόλει κατειργασμένου, λέγειν δὲ ἀδυνάτου, καὶ τὴν τῶν ἀντιδίκων διὰ τοῦτο ἐζηλωκότος φύσιν, ὅτι σύνοιδεν ἑαυτῷ μὲν οὐδὲν ὧν διαπέπρακται δυνάμενῳ φράσαι, τὸν δὲ κατήγορον ὄρᾳ δυνάμενον καὶ τὰ μὴ πεπραγμένα ὑφ' ἑαυτοῦ παριστάναι τοῖς ἀκούουσιν, ὡς δίκηκεν. Ὅταν δ' ἐξ ὀνομάτων συγκείμενος ἄνθρωπος, καὶ τούτων πικρῶν καὶ περιέργων, ἔπειτα ἐπὶ τὴν ἀπλότητα καὶ τὰ ἔργα καταφεύγη, τίς ἂν ἀνάσχοιτο; οὐ τὴν γλῶσσαν, ὡσπερ τῶν αὐλῶν, ἐάν τις ἀφέλη, τὸ λοιπὸν ἴ οὐδὲν ἐστι.

πδ'. Θαυμάζω δ' ἔγωγε ὑμῶν, ὧ Ἀθηναῖοι, καὶ ζητῶ πυθέσθαι, πρὸς τί ἂν ἀποβλέποντες ἀποψηφίσαισθε τὴν

^s αἰτίας — ἔργον] *Criminationis veritatem: criminum quæ objecerit fundamenta in factis posita esse.* STOCK.

^t οὐδὲν ἐστι] *Nullius pretii est.* Ἀχρηστον dixit Chrysostomus, qui

eadem comparatione usus est, Homil. 43. sub fin. Καί τοι γε αὐλοῦ τὰς γλωττίδας ἂν ἀφέλης, ἀχρηστον λοιπὸν κείται τὸ ὄργανον· ἀλλ' οὐχ' οὕτως ὁ αὐλὸς ὁ πνευματικός. IDEM.

γραφὴν. Πότερον ὡς τὸ ψήφισμά ἐστιν ἔννομον; Ἄλλ' οὐδεμία πώποτε γνώμη παρανομωτέρα γεγένηται. ^u Ἄλλ' ὡς ὁ τὸ ψήφισμα γράψας οὐκ ἐπιτήδειος ἐστὶ δίκην δοῦναι; Οὐκ ἄρα εἰσὶ παρ' ὑμῖν εὐθύναι βίου, εἰ τοῦτον ἀφήσετε. Ἐκείνο δ' οὐ λυπηρὸν, εἰ πρότερον μὲν ἐνεπίμπλατο ἡ ὀρχήστρα χρυσῶν στεφάνων, οἷς ὁ δῆμος ἐστεφανοῦτο ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, διὰ τὸ ξενικοῖς στεφάνοις ταύτην ἀποδεδόσθαι τὴν ἡμέραν· ἐκ δὲ τῶν Δημοσθένους πολιτευμάτων ὑμεῖς μὲν ἀστεφάνωτοι καὶ ἀκήρυκτοι γίνεσθε, οὗτος δὲ κηρυχθήσεται; Καὶ εἰ μὲν τις τῶν τραγικῶν ποιητῶν τῶν ^x μετὰ ταῦτα ^y ἐπεισαγόντων, ποιήσειεν ἐν τραγωδίᾳ τὸν Θερσίτην ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων στεφανούμενον, οὐδεὶς ἂν ὑμῶν ὑπομείνειεν, ὅτι Φησὶν Ὅμηρος ἄναδρον αὐτὸν εἶναι καὶ συκοφάντην· αὐτοὶ δ' ὅταν τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον στεφανῶτε, οὐκ οἴεσθε ἐν ταῖς τῶν Ἑλλήνων δόξαις συρίττεσθαι; Οἱ μὲν γὰρ πατέρες ὑμῶν τὰ ἔνδοξα καὶ λαμπρὰ τῶν πραγμάτων ἀνετίθεσαν τῷ δήμῳ, τὰ δὲ ταπεινὰ καὶ καταδεέστερα εἰς τοὺς ῥήτορας τοὺς Φαύλους ἔτρεπον· Κτησιφῶν δ' ὑμᾶς οἶεται δεῖν ἀφελόντας τὴν ἀδοξίαν ἀπὸ Δημοσθένους περιθεῖναι τῷ δήμῳ.

πέ. Καί φατε μὲν εὐτυχεῖς εἶναι, ὡς καὶ ἐστὲ, ^z κα-

^u Ἄλλ'] Interrogationi sæpe inservit, et commode per aut reddi potest. Ita Xenophon, Anab. lib. v. Ὅμως δὲ καὶ λέξον ἐκ τίνος ἐπλήρης. Πότερον ἦτουν τι σὲ, καὶ, ἐπεὶ οὐκ ἐδίδως, ἔπαιον; Ἄλλ' ἀπήτουν; Ἄλλὰ περὶ παιδικῶν μαχόμενος; Ἄλλὰ μεθύων παράφησα; Similiter D. Matthæus, cap. xi. 8, 9, et quidem cum interrogatione.

^x μετὰ ταῦτα] Per ista intelligit statim, mox, sc. hodie, non aliquando. MARKLAND.

^y ἐπεισαγόντων] Sc. τὰ δράματα. WOLFIUS.

^z καλῶς ποιῶντες] Et merito. Ita Græci eleganter loqui solent, cum eventum alicujus rei comprobent, sive bonis bene cesserit, sive malis male. Sic Demosthenes, §. 67, ὑμεῖς καλῶς ποιῶντες τοὺς καρποὺς κεκόμισθε.

Aristophanes, in Pluto, ver. 861. et deinceps.

Δι. Ἐγὼ σχεδὸν τὸ πρᾶγμα γινώσκειν δοκῶ.

λῶς ποιῶντες· ψηφιεῖσθε δὲ ὑπὸ μὲν τῆς τύχης ἐγκαταλελειφθαι, ὑπὸ Δημοσθένους δὲ εὖ πεπονθέναι, καὶ, τὸ πάντων ἀτοπώτατον, ἐν τοῖς αὐτοῖς δικαστηρίοις, τοὺς μὲν τὰς τῶν δῶρων γραφὰς ἀλισκομένους ἀτιμᾶτε, ὃν δ' αὐτοὶ μισθοῦ πολιτευόμενον σύνιστε, στεφανώσετε; Καὶ τοὺς μὲν κριτὰς τοὺς ἐκ Διονυσίων, εἴαν μὴ δικαίως τοὺς ^a κυκλίους χοροὺς κρίνωσι, ζημιᾶτε· αὐτοὶ δὲ οὐ κυκλίων χορῶν κριταὶ καθεστηκότες, ἀλλὰ νόμων καὶ πολιτικῆς ἀρετῆς, τὰς δωρεὰς, οὐ κατὰ τοὺς νόμους, οὐδ' ὀλίγοις καὶ τοῖς ἀξίοις, ἀλλὰ τῷ διαπραξαμένῳ δώσετε; Ἐπειτ' ἔξεισιν ἐκ τοῦ δικαστηρίου ὁ τοιοῦτος κριτῆς, εἰαυτὸν μὲν ἀσθενῆ πεποιηκῶς, ἰσχυρὸν δὲ τὸν ῥήτορα. Ἄνῆρ γὰρ ἰδιώτης ἐν πόλει δημοκρατουμένη, νόμῳ καὶ ψήφῳ βασιλεύει· ὅταν δ' ἐτέρῳ ταῦτα παραδῶ, καταλέλυκεν αὐτὸς τὴν αὐτοῦ δυναστείαν. Ἐπειθ' ὁ μὲν ὄρκος, ὁ ὁμωμοκῶς δικάζει, συμπαρακολουθῶν αὐτὸν λυπεῖ· δι' αὐτὸν γὰρ, οἶμαι, γέγονε τὸ ἀμάρτημα· ἢ δὲ χάρις, πρὸς ὃν ἐχαρίζετο, ἀδῆλος γεγένηται· ἢ γὰρ ψῆφος ἀφανῆς φέρεται.

πς'. Δοκοῦμεν δ' ἔμοιγε, ᾧ Ἀθηναῖοι, ^b ἀμφότερα, καὶ κατορθοῦν, καὶ παρακινδυνεύειν, εἰς τὴν πολιτείαν οὐ σωφρον-

Προσέρχεται γὰρ τις κακῶς πράττων ἀνὴρ·

^a Ἔοικε δ' εἶναι τοῦ πονηροῦ κόμματος.

Καρ. Νῆ Δία, καλῶς τοίνυν ποιῶν ἀπόλλυται.

Vide Budæum, p. 303.

^a κυκλίους χοροὺς] Vide Indicem vocum difficiliorum.

^b ἀμφότερα—οὐ σωφρονούντες] In utroque prudentiam vestram pariter desidero. Quod paucis de sum-

ma rerum decedatis, laudandum certe non est: quod ex ista negligentia seges oratorum malorum uberrima non provenit, non illud prudentiæ vestræ, sed fortunæ acceptum referendum est. Omnino istud οὐ σωφρονούντες cum utroque sententiæ membro, tam κατορθοῦν quam παρακινδυνεύειν, non cum posteriori tantum, conjungendum esse Lambino assentior. Stock.

οὔντες· ὅτι μὲν γὰρ ἐπὶ τῶν νῦν καιρῶν οἱ πολλοὶ τοῖς ὀλίγοις προῖεσθε τὰ τῆς δημοκρατίας ἰσχυρὰ, οὐκ ἐπαινῶ· ὅτι δ' οὐ γεγένηται φορὰ καθ' ἡμᾶς ῥητόρων πονηρῶν ἅμα καὶ τολμηρῶν, εὐτυχοῦμεν. Πρότερον μὲν γὰρ τοιαύτας φύσεις ἤνεγκε τὸ δημόσιον, αἱ ῥαδίως οὕτω κατέλυσαν τὸν δῆμον· ἔχαιρε γὰρ κολακευόμενος· ἔπειτ' αὐτὸν, οὐχ οὐς ἐφοβεῖτο, ἀλλ' οἷς ἑαυτὸν ἐνεχείριζε, κατέλυσαν. Ἐνιοὶ δὲ καὶ αὐτοὶ τῶν Τριάκοντα ἐγένοντο, καὶ πλείους ἢ χιλίους καὶ πεντακοσίους τῶν πολιτῶν ἀκρίτους ἀπέκτειναν, πρὶν τὰς αἰτίας ἀκοῦσαι, ἐφ' αἷς ἐμελλον ἀποθνήσκειν, καὶ οὐδ' ἐπὶ τὰς ταφὰς καὶ ἐκφορὰς τῶν τελευτησάντων εἶων τοὺς προσήκοντας παραγενέσθαι. Οὐχ ὑφ' ὑμῖν αὐτοῖς ἔξετε τοὺς πολιτευομένους; Οὐ ταπεινώσαντες ἀποπέμψετε τοὺς νῦν ἐπηρμένους; Οὐ μέμνησθ', ὅτι οὐδεὶς πώποτε πρότερον ἐπέθετο τῇ τοῦ δήμου καταλύσει, πρὶν ἂν μείζω τῶν δικαστηρίων ἰσχύσει;

πζ'. Ἡδέως δ' ἂν ἔγωγε, ὦ Ἀθηναῖοι, ἀναλογισαίμην ἐναντίον ὑμῶν πρὸς τὸν γράψαντα τὸ ψήφισμα, διὰ ποίας εὐεργεσίας ἀξιοῖ Δημοσθένην στεφανῶσαι. Εἰ μὲν γὰρ λέγεις, ὅθεν τὴν ἀρχὴν τοῦ ψηφίσματος ἐποίησω, ὅτι τὰς τάφρους τὰς περὶ τὰ τείχη καλῶς ἐτάφρευσε, θαυμάζω σου· τοῦ γὰρ ταῦτα ἐξεργασθῆναι καλῶς τὸ γεγενῆσθαι τοῦτον αἴτιον, μείζω κατηγορίαν ἔχει· οὐ γὰρ περιχαρᾶκώσαντα χρὴ τὰ τείχη, οὐδὲ τὰς τάφρους, οὐδὲ τὰς δημοσίας ταφὰς ἀνελόντα, τῶν ὀρθῶς πεπολιτευμένων δωρεὰς αἰτεῖν, ἀλλ' ἀγαθοῦ τινος αἴτιον γεγεννημένον τῇ πόλει. Εἰ δὲ ἤξεις ἐπὶ τὸ δεύτερον μέρος τοῦ ψηφίσματος, ἐν ᾧ τετόλμηκας γράφειν, ὡς ἔστιν ἀνὴρ ἀγαθός, καὶ διατελεῖ λέγων καὶ πράττων

^c ἀνελόντα] Qui publica sepulchra diruerit. Adi autem omnino

Taylorum, qui vim atque aculeum hujusce loci optime perspexerit.

τὰ ἄριστα τῷ δήμῳ τῷ Ἀθηναίων, ἀφελὼν τὴν ἀλαζονείαν καὶ τὸν κόμπον τοῦ ψηφίσματος, ἄψαι τῶν ἔργων, ἐπίδειξον ἡμῖν ὅ, τι λέγεις· τὰς μὲν γὰρ περὶ τοὺς Ἀμφισσέας καὶ τοὺς Εὐβοέας δωροδοκίας παραλείπω· ὅταν δὲ τῆς πρὸς Θηβαίους συμμαχίας τὰς αἰτίας ἀνατιθῆς Δημοσθένει, τοὺς μὲν ἀγνοοῦντας ἐξαπατᾶς, τοὺς δὲ εἰδότας καὶ αἰσθανομένους ὑβρίζεις. Ἀφελὼν γὰρ τὸν καιρὸν, καὶ τὴν δόξαν τὴν ^d τούτων, δι' ἣν ἐγένετο ἡ συμμαχία, οἷοι λανθάνειν ἡμᾶς, τὸ τῆς πόλεως ἀξίωμα Δημοσθένει περιτιθείς.

πή. Ἡλίκον δ' ἐστὶ τὸ ἀλαζόνευμα τοῦτο, ἐγὼ πειράσομαι μεγάλῳ σημείῳ διδάξαι. Ὁ γὰρ τῶν Περσῶν βασιλεὺς, οὐ πολλῶ πρότερον χρόνῳ πρὸ τῆς Ἀλεξάνδρου διαβάσεως εἰς τὴν Ἀσίαν, κατέπεμψε τῷ δήμῳ καὶ μάλα ὑβριστικὴν καὶ βάρβαρον ἐπιστολὴν, ἐν ἣ τὰ τε δὴ ἄλλα καὶ μάλ' ἀπαιδέυτως διελέχθη, καὶ ἐπὶ τελευτῆς ἐνέγραψεν ἐν τῇ ἐπιστολῇ, Ἐγὼ, Φησὶν, ὑμῖν ^e χρυσίον οὐ δώσω, μὴ με αἰτεῖτε, οὐ γὰρ λήψεσθε. Οὗτος μέντοι ὁ αὐτὸς ἐγκαταληφθεὶς ὑπὸ τῶν νυνὶ παρόντων αὐτῷ κινδύνων, οὐκ αἰτούντων Ἀθηναίων, αὐτὸς ἐκὼν κατέπεμψε τριακόσια τάλαντα τῷ δήμῳ, ἀ σωφρονῶν οὐκ ἐδέξατο. Ὁ δὲ κομίζων ἦν τὸ χρυσίον καιρὸς, καὶ φόβος, καὶ χρεῖα συμμάχων· τὸ δ' αὐτὸ τοῦτο καὶ τὴν Θηβαίων συμμαχίαν ἐξειργάζετο. Σὺ δὲ τὸ μὲν τῶν Θηβαίων ὄνομα καὶ τὸ τῆς δυστυχεστάτης συμμαχίας ἐνοχλεῖς αἰεὶ λέγων· τὰ δ' ἐβδομήκοντα τάλαντα ὑποσιωπᾶς, ἀ προλαβὼν τοῦ βασιλικῆς χρυσίου ἀπεστέρησας. Οὐ δὲ ἔνδειαν μὲν χρημάτων, ἔνεκα πέντε ταλάντων, οἱ ζέ-

^d τούτων] Horum, Atheniensium puta, in iudicio assidentium atque circumstantium. REISKE.

^e χρυσίον] Vide Brodæum, Misc. l. i. c. 36. TAYLOR.

νοι τοῖς Θηβαίοις τὴν ἄκραν οὐ παρέδωσαν; Διὰ ἐννέα δὲ τάλαντα ἀργυρίου, πάντων Ἑ Ἀρκάδων ἐξεληλυθότων, καὶ τῶν ἡγεμόνων ἐτοίμων ὄντων βοηθεῖν, ἢ πράξις οὐ γεγένηται; Σὺ δὲ πλουτεῖς, καὶ ταῖς ἡδοναῖς ταῖς σαυτοῦ χορηγεῖς· καὶ, τὸ κεφάλαιον, τὸ μὲν βασιλικὸν χρυσίον παρὰ τούτῳ, οἱ δὲ κίνδυνοι παρ' ὑμῖν.

πθ'. Ἄξιον δ' ἐστὶ καὶ τὴν ἀπαιδευσίαν αὐτῶν θεωρῆσαι. Εἰ γὰρ τολμήσειε Κτησιφῶν μὲν Δημοσθένη παρακαλεῖν λέγοντα εἰς ὑμᾶς, οὗτος δ' ἀναβὰς ἑαυτὸν ἐγκωμιάσει, βαρύτερον τῶν ἔργων ὧν πεπόνθατε τὸ ἀκρόαμα γίνεται. Ὅπου γὰρ τοὺς μὲν ὄντως ἀνδρας ἀγαθοὺς, οἷς πολλὰ καὶ καλὰ σύνησμεν ἔργα, ἂν τοὺς καθ' ἑαυτῶν ἐπαίνους λέγωσιν, οὐ φέρομεν· ὅταν δὲ ἄνθρωπος, αἰσχύνη τῆς πόλεως γεγονώς, ἑαυτὸν Ἑ ἐγκωμιάζη, τίς ἂν τὰ τοιαῦτα καρτερήσειεν ἀκούων; Ἀπὸ μὲν οὖν τῆς ἀναισχύντου πραγματείας, εἰς σωφρονῆς, ἀποστήσῃ· ποιήσαι δὲ, ὧ Κτησιφῶν, διὰ σαυτοῦ τὴν ἀπολογία. Οὐ γὰρ δήπου ταῦτό γε σκήψῃ, ὡς οὐ δυνατὸς εἶ λέγειν· καὶ γὰρ ἂν ἄτοπόν σοι συμβαίνοι, εἰ πρῶην μὲν ποθ' ὑπέμεινας πρεσβευτῆς ἢ ὡς Κλεοπάτραν, τὴν Φιλίππου θυ-

Ἑ Ἀρκάδων] Fusius hæc tradit Dinarchus in Orat. c. Demosthenem. Cum Asiatico bello distineretur Alexander, Arcades, rebus novis studentes, expeditionem ex Peloponneso moliebantur, Thebanisque, qui missis legatis supplices petebant, ut se Macedonum jugo liberarent, auxilium sese laturos annuebant, si decem sibi talenta darentur. Hæc igitur Thebani a Demosthene exposcebant, quem utique noverant tricena talenta abs Dario accepisse, quibus hostes excitaret Macedoni.

Renunte autem illo ac tergiversante, Antipater decem talentum dono Arcadas perpulit, ut se domi continerent. Сток.

Ἑ ἐγκωμιάζη] Post hanc vocem videtur οἶσομεν, vel ἀνεξόμεθα deesse, *num feremus?* cum interrogatione indignantis et infitiantis: alias constructio labat. Tum incipit nova sententia, *ecquis hæc auribus æquis accipiat?* REISKE.

ἢ ὡς] Pro πρὸς, quod Atticis perquam familiare est. Sic supra, §. 43, Λακεδαιμόνιοι—μέλλουσιν ὡς Ἀλέξανδρον ἀναπέμπεσθαι. Et

γατέρα, χειροτονείσθαι, συναχθεσθησόμενος ἐπὶ τῇ τοῦ Μολοττῶν βασιλείᾳ Ἀλεξάνδρου τελευτῇ, νυνὶ δὲ οὐ φήσεις δύνασθαι λέγειν. Ἐπειτα γυναῖκα μὲν ἀλλοτρίαν πενθῶσαν δύνασαι παραμυθεῖσθαι, γράφας δὲ μισθοῦ ψήφισμα οὐκ ἀπολογήσῃ;

ζ' Ἡ τοιοῦτός ἐστιν, ὃν γέγραφας στεφανοῦσθαι, οἷος μὴ γινώσκεισθαι ὑπὸ τῶν εὖ πεπονητότων, ἂν μή τις σοι συνείποι; Ἐπερώτησον δὴ τοὺς δικαστὰς, εἰ ἐγίνωσκον Χαβρίαν, καὶ Ἰφικράτην, καὶ Τιμόθεον, καὶ πυθοῦ παρ' αὐτῶν, διὰ τί τὰς δωρεὰς αὐτοῖς ἔδωσαν, καὶ τὰς εἰκόνας ἔστησαν; Ἄπαντες γὰρ ἅμα σοι ἀποκρινοῦνται, ὅτι Χαβρία μὲν, διὰ τὴν περὶ Νάξον ναυμαχίαν, Ἰφικράτει δὲ, ὅτι Ἰμόραν Λακεδαιμονίων ἀπέκτεινε, Τιμοθέῳ δὲ, διὰ τὸν περίπλου τὸν εἰς Κέρκυραν, καὶ ἄλλοις, ὧν^κ ἐκάστῳ πολλὰ καὶ καλὰ κατὰ τὸν πόλεμον ἔργα πέπρακται. Δημοσθένης δ', εἴαν τις ἐρωτᾷ, διὰ τί οὐ δώσετε; Ὅτι δωροδόκος, ὅτι δειλός, ὅτι τὴν τάξιν ἔλιπε. Καὶ πότερον τοῦτον τιμήσετε, ἢ ὑμᾶς αὐτοὺς ἀτιμώσετε, καὶ τοὺς ὑπὲρ ὑμῶν ἐν τῇ μάχῃ τελευτήσαντας, οὓς νομίζεθ' ὄραν σχετλιάζοντας, εἰ οὗτος στεφανωθήσεται; Καὶ γὰρ ἂν εἴη δεινόν, ὧ^ν Ἀθηναῖοι, εἰ τὰ μὲν¹ ξύλα, καὶ τοὺς λίθους, καὶ τὸν

iterum, §. 51, πέμψας Δημοσθένης ὡς Ἀλέξανδρον. Exempla passim sunt obvia.

^ι Μόραν] Vide Indicem Voc. difficil.

^κ ἐκάστῳ] Sc. ὑφ' ἐκάστου. Sic Thucydides, l. ii. c. 102. ἐπειδὴ αὐτῷ οὐδὲν ἐπράσσετο ὧν ἕνεκα ἐσέβαλε. Ubi Scholiastes, ὑπ' αὐτοῦ. Demosthenes, infra, §. 2. μὴ λέγω τὰ πεπραγμένα ἐμαυτῷ—ἂν δ' ἐφ' αὐτῷ καὶ πεποίηκα, καὶ πεπολίτευμαι, βαδίζω. Sic quoque D. Lucas, cap.

xxiii. ver. 15. οὐδὲν ἄξιον θανάτου ἐστὶ πεπραγμένον αὐτῷ. Ubi infelicitate nostrates, unto him. Vide Cl. Blackwall. Sac. Class. vol. ii. p. 168. Edit. 1731.

¹ ξύλα] Pausanias, l. vi. c. 11.

Καὶ οἱ Θάσιοι καταποντοῦσι τὴν εἰκόνα, ἐπακολουθήσαντες γνώμῃ τῇ Δράκοντος, ὃς Ἀθηναίους θεσμούς γράφας φοινικοὺς, ὑπεράρισε καὶ τὰ ἄψυχα, εἴ γε ἐμπέσον τι ἐξ αὐτῶν ἀποκτείνειεν ἄνθρωπον. Vide Taylorum, in Elementis Juris Civilis, p. 116.

σίδηρον, τὰ ἄφωνα καὶ ἀγνώμονα, εἴαν τινα ἐμπεσόντα ἀποκτείνῃ, ὑπερορίζομεν, καὶ εἴαν τις αὐτὸν διαχρήσῃται, τὴν χεῖρα τὴν τοῦτο πράξασαν χωρὶς τοῦ σώματος θάπτομεν· Δημοσθένη δὲ, ὡς Ἀθηναῖοι, τὸν γράψαντα μὲν τὴν πανυστάτην ^m ἔξοδον, προδόντα δὲ τοὺς στρατιώτας, τοῦτον ὑμεῖς τιμήσετε; Οὐκοῦν ὑβρίζονται μὲν οἱ τελευτήσαντες, ἀθυμότεροι δὲ οἱ ζῶντες γίνονται, ὀρῶντες τῆς ἀρετῆς ἄθλον τὸν θάνατον κείμενον, τὴν δὲ μνήμην ἐπιλείπουσαν.

ζα'. Τὸ δὲ μέγιστον, εἴαν ἐπερωτῶσιν ὑμᾶς οἱ νεώτεροι, πρὸς ποῖον παράδειγμα χρῆ αὐτοὺς τὸν βίον ποιεῖσθαι, τί ἀποκρινεῖσθε; Εὖ γὰρ ἴστε, ὅτι οὐχ αἱ παλαιστραὶ, οὐδὲ τὰ διδασκαλεῖα, οὐδ' ἡ μουσικὴ μόνον παιδεύει τοὺς νεωτέρους, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον τὰ δημόσια ⁿ κηρύγματα. Κηρύττεται τις ἐν τῷ θεάτρῳ, ὅτι στεφανοῦται ἀρετῆς ἕνεκα, καὶ ἀνδραγαθίας, καὶ εὐνοίας, ἄνθρωπος ἀσχίμων ὢν τῷ βίῳ, καὶ βδελυρός; Ὁ δὲ γε νεώτερος ταῦτ' ἰδὼν διεφθάρῃ.

^m ἔξοδον] In qua fusus est ac deletus a Philippo Atheniensium et Thebanorum exercitus. BRODÆUS.

ⁿ κηρύγματα] Hæc vox procul dubio depravata est. Exempla enim, quæ sequuntur, huic non conveniunt. Forte, τὰ δημόσια παραδείγματα. Sic πολιτικά παραδείγματα, Orat. adv. Timarch. p. 39. l. 11. Edit. Taylor. Hoc verum arbitror, (vide quæ præcedunt, πρὸς ποῖον παράδειγμα &c.) et errorem scribæ esse conjicientis oculos in vocem subsequentem, κηρύττεται. Demosthenes, π. Παραπρεσβ. p. 193. Καὶ τίς—τοῦτο ἰδὼν τὸ παράδειγμα, δίκαιον αὐτὸν παρα-

σχεῖν ἐθέλῃσει; MARKLAND.

Ibid.] Vox κηρύγματα cur Marklando displiceat, nil equidem causæ video. Negat exempla subjecta huic vocabulo convenire. Ego vero aio bene omnia convenire, quoad intelligo: nam in omnibus judiciis sententia judicum, quæcunque esset, præconis voce promulgabatur. Quod etsi secus esset, nihilo tamen minus dictio bene haberet. Damnatio rei absolutiove, quia loco publico et nomine populi fit, recte videtur κήρυγμα δημόσιον appellari; quicquid enim ad omnes dimanat, omnibus innotescit, id est κήρυγμα. REISKE.

Δίκην τις δέδωκε πονηρὸς καὶ πορνοβοσκὸς, ὥσπερ Κτησιφῶν; Οἱ δέ γε ἄλλοι πεπαίδευται. Τὰναντία τις ψηφισάμενος τῶν καλῶν καὶ δικαίων, ὁ ἐπανελθὼν οἴκαδε παιδεύει τὸν υἱόν; Ὁ δέ γε εἰκότως οὐ πείθεται· ἀλλὰ τὸ νοθετεῖν ἐνταῦθα ἐνοχλεῖν ἤδη δικαίως ὀνομάζεται. Ὡς οὖν μὴ μόνον κρίνοντες, ἀλλὰ καὶ θεωρούμενοι, οὕτω τὴν ψῆφον φέρετε, εἰς ἀπολογισμὸν τοῖς νῦν μὲν οὐ παροῦσι τῶν πολιτῶν, ἐπερησομένοις δὲ ὑμᾶς, τί ἐδικάζετε. Εὖ γὰρ ἴστε, ὧ Ἀθηναῖοι, ὅτι τοιαύτη δόξει ἡ πόλις εἶναι, ὅποῖός τις ἂν ἦ ὁ κηρυττόμενος. Ἔστι δὲ ὄνειδος, μὴ τοῖς προγόνοις ὑμᾶς, ἀλλὰ τῇ τοῦ Δημοσθένους ἀνανδρία προσεικασθῆναι.

ζβ'. Πῶς οὖν ἂν τις τὴν τοιαύτην αἰσχύνην ἐκφύγοι; Ἐὰν τοὺς προκαταλαμβάνοντας τὰ κοινὰ καὶ φιλόανθρωπα τῶν ὀνομάτων, ἀπίστους ὄντας τοῖς ἠθεσι, φυλάξῃσθε. Ἡ γὰρ εὖνοια, καὶ τὸ τῆς δημοκρατίας ὄνομα, κεῖται μὲν ἐν μέσῳ· φθάνουσι δ' ἐπ' αὐτὰ καταφεύγοντες τῷ λόγῳ, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, οἱ τοῖς ἔργοις πλεῖστον ἀπέχοντες. Ὅταν οὖν λάβητε ῥήτορα ξενικῶν στεφάνων καὶ κηρυγμάτων ἐν τοῖς Ἑλλησιν ἐπιθυμοῦντα, ἐπανάγειν αὐτὸν κελεύετε καὶ ῥ τῶν λόγων,

ἰ. ἐπανελθὼν] Ante hanc vocem videtur ἄτιμος deesse, eo, quod a iudicio domum rediit, capite minutus, infamia notatus, jure fori frequentandi mulctatus. REISKE.

ῥ τῶν λόγων] Supple ex sequentibus τὰς βεβαιώσεις. Orationis istius popularis confirmatio, quemadmodum et in praconiis publicis obtinendis fieri solet, petatur ex monstrata vitæ morumque integritate. STOCK.

Ibid.] Reiskius hunc locum ita legit, atque interpretatur; τῶν

λόγων τὰς βεβαιώσεις, ὡς περὶ τῶν κηρυγμάτων ὁ νόμος κελεύει ποιεῖσθαι. *Jubete eum verborum quoque suorum evictiones referre ad vitam illa verborum magnificentia dignam, ut de praconiis fieri vult lex.* h. e. Imperate ei, ut demonstrat vitam a se actam respondere gravitati et splendori orationis suæ, vel jactantiæ potius, veraque illa omnia esse, quæ de se prædicet; quemadmodum, si quis servum aut domum, villam, aliudve quid, per vocem praconis vendat, lex ei

ὥσπερ τὰς βεβαιώσεις τῶν κηρυγμάτων ὁ νόμος κελεύει ποιεῖσθαι, εἰς βίον ἀξιοχρεῶν, καὶ τρόπον σώφρονα· ὅτῳ δὲ ταῦτα μὴ μαρτυρεῖται, μὴ βεβαιούτε αὐτῷ τοὺς ἐπαίνους, καὶ τῆς δημοκρατίας ἐπιμελήθητε, ἥδη διαφευγούσης ὑμᾶς. Ἡ οὐ δεινὸν ὑμῖν δοκεῖ εἶναι, εἰ τὸ μὲν βουλευτήριον καὶ ὁ δῆμος παρορᾶται, αἱ δ' ἐπιστολαὶ καὶ αἱ πρεσβεῖαι ἀφικνοῦνται εἰς ἰδιωτικὰς οἰκίας, οὐ παρὰ τῶν τυχόντων ἀνθρώπων, ἀλλὰ παρὰ τῶν πρωτευόντων ἐν τῇ Ἀσίᾳ, καὶ ἐν τῇ Εὐρώπῃ; Καὶ ἐφ' οἷς ἐστὶν ἐκ τῶν νόμων ζημία θάνατος, ταῦτά τινες οὐκ ἐξαρνοῦνται πράττειν, ἀλλ' ὁμολογοῦσιν ἐν τῷ δήμῳ, καὶ τὰς ἐπιστολάς ἀλλήλοις παραναγινώσκουσι, καὶ παρακελεύονται ὑμῖν οἱ μὲν, βλέπειν εἰς τὰ ἑαυτῶν πρόσωπα, ὡς φύλακες τῆς δημοκρατίας, ἕτεροι δ' αἰτῶσι δωρεὰς, ὡς σωτῆρες τῆς πόλεως ὄντες· ὁ δὲ δῆμος ἐκ τῆς ἀθυμίας τῶν συμβεβηκότων, ὥσπερ ἡ παραγεγενηκώς, ἢ παρανοίας ἐαλωκώς, αὐτὸ μόνον τοῦνομα τῆς δημοκρατίας περιποιεῖται, τῶν δ' ἔργων ἑτέροις παρακεχώρηκεν; Ἐπειτ' ἀπέρχεσθε ἐκ τῶν ἐκκλησιῶν οὐ βουλευσάμενοι, ἀλλ' ὥσπερ ἐκ τῶν ἐρά-

injungit, ut emptori veritatem eorum omnium, quæ præco venditoris loco atque nomine prædicaverit atque sponderit, præstet atque evictam det; sin minus, emptio rescindatur.

¹ παραγεγενηκώς] *Præ senio ad delirium seu desipientiam delapsus.* Παρὰ in ejusmodi compositione discessum a natura et a recto significat. Παραγηράσκειν est ita senescere, vel eo usque senectutem extrahere, donec a statu naturæ humanæ desciscas, quæ natura res quasque, quas effert,

veras, rectas, decoras, præclaras, salutare, finique suo consentaneas effert. Γῆρας aliquod est decorum, venustum, amabile, genti ipsi haud grave, neque aliis molestum, prorsus homine dignum; hoc agere est γηράσκειν: sed παραγηράσκειν est senescere secus, quam decebat, aut expediebat. Id quod hujus loci sententia postulat. Καταγηράσκειν autem est, senectutem degere, h. e. agere, obire, et absolvere, quod a loci sententia est alienum. REISKE.

νων, τὰ περιόντα νειμάμενοι. Ὅτι δ' οὐ ληρῶ, ἐκεῖθεν τὸν λόγον θεωρήσατε.

ζγ'. Ἐγένετό τις, ἄχθομαι δὲ πολλάκις μεμνημένος τὰς ἀτυχίας τῆς πόλεως, ἐνταῦθ' ἀνὴρ ιδιώτης, ὃς ἐκπλεῖν μόνον εἰς Σάμον ἐγχειρήσας, ὡς προδότης τῆς πατρίδος, αὐθήμερον ὑπὸ τῆς ἐξ Ἀρείου Πάγου βουλῆς θανάτῳ ἐζημιώθη. Ἴτερος δ' ιδιώτης ἐκπλεύσας εἰς Ῥόδον, ὅτι τὸν φόβον ἀνάνδρου ἤνευκε, πρῶν ποτὲ εἰσηγγέλθη, καὶ ἴσαι αἱ ψῆφοι αὐτῷ ἐγένοντο· εἰ δὲ μία μόνον μετέπεσεν, ὑπερώριστ' ἂν, ἢ ἀπέθανεν. Ἀντιθῶμεν δὴ τὸ νῦν γινόμενον. Ἀνὴρ ῥήτωρ, ἀπάντων τῶν κακῶν αἴτιος, ἔλιπε μὲν τὴν ἀπὸ στρατοπέδου τάξιν, ἀπέδρα δ' ἐκ τῆς πόλεως· οὗτος στεφαναῦσθαι ἀξιοῖ, καὶ κηρύττεσθαι οἶεται δεῖν. Οὐκ ἀποπέμψετε τὸν ἄνθρωπον, ὡς κοινὴν τῶν Ἑλλήνων συμφορὰν; ἢ συλλαβόντες, ὡς ληστὴν τῶν πραγμάτων, ἐπ' ὀνομάτων διὰ τῆς πολιτείας πλέοντα, ἔτιμωρήσεσθε; Καὶ τὸν καιρὸν μεμνησθε, ἐν ᾧ τὴν

* Ἴτερος δ' ιδιώτης] Is erat Leocrates quidam, quem (oratione quæ ad nos usque pervenit) læsæ majestatis postulabat Lycurgus Rhetor, quod, cum post cladem Chæronensem decreto interdixissent Athenienses, nequis ex urbe migraret, vel suos inde amoveret, hic tamen patria et civibus relictis Rhodum concesserat, funditus periisse Athenas et ratus et renuntians: quod adeo acerbum Atheniensibus facinus visum est, ut cum quinque post annos patriam remeare ausus fuerit Leocrates, in judicium deductus, vix tandem evasit; καὶ ἴσαι αἱ ψῆφοι αὐτῷ ἐγένοντο: ubi enim pares nu-

mero renuntiabantur suffragiorum calculi, qui absolverent, quique damnarent, reus absolvebatur. Secundum hanc pugnam et is, quem dicit Æschines in Samum se recepisse, deprehensus et a Senatu Areopagitico capitis fuisse damnatus videtur: ἢ μὲν γὰρ ἐπ' Ἀρείῳ πάγῳ βουλῇ (inquit Lycurgus in Leoc.) τοὺς φεύγοντας τὴν πατρίδα καὶ καταλιπόντας τότε (hoc ipso tempore) ὡς πολεμίους λαβοῦσα, ἀπέκτεινε. STOCK.

αἴτιος] Post hanc vocem videtur deesse ὅς. REISKE.

ἔτιμωρήσεσθε] Οὐ, quod ἀποπέμψετε præcedit, sumendum. BRODÆUS.

ψῆφον φέρετε· ἡμερῶν μὲν ὀλίγων μέλλει τὰ Πύθια γίνεσθαι, καὶ τὸ συνέδριον τὸ τῶν Ἑλλήνων συλλέγεσθαι· διαβέβληται δ' ἡμῶν ἡ πόλις ἐκ τῶν Δημοσθένους πολιτευμάτων περὶ τοὺς νῦν καιρούς· δόξετε δὲ, εἰ μὲν ταῦτον στεφανώσητε, ὁμογνώμονες εἶναι τοῖς παραβαίνουσι τὴν κοινὴν εἰρήνην· εἰ δὲ τούναντίον τούτου πράξῃτε, ἀπολύσετε τὸν δῆμον τῶν αἰτιῶν.

ζδ'. Μὴ οὖν ὡς ὑπὲρ ἀλλοτρίας, ἀλλ' ὡς ὑπὲρ οἰκείας τῆς πόλεως, βουλευέσθε, καὶ τὰς φιλοτιμίας μὴ νέμετε, ἀλλὰ κρίνετε, καὶ τὰς δωρεὰς εἰς βελτίω σώματα καὶ ἀξιολογωτέρους ἀνδρας ἀπόθεσθε, καὶ μὴ μόνον τοῖς ὤσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ὄμμασι, διαβλέψαντες εἰς ὑμᾶς αὐτοὺς, βουλευσάσθε, τίνες ὑμῶν εἰσιν οἱ βοηθήσοντες Δημοσθένει· πότερον οἱ συγκυνηγέται, ἢ οἱ συγγυμνασταὶ αὐτοῦ, ὅτ' ἦν ἐν ἡλικίᾳ; Ἀλλὰ, μὰ τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον, οὐχ ὥς ἀγρίους κυνηγετῶν, οὐδὲ τῆς τοῦ σώματος εὐεξίας ἐπιμελούμενος, διατετέλεκεν, ἀλλ' ἐπασκῶν τέχνας ἐπὶ τοὺς τὰς οὐσίας κεκτημένους διαγεγένηται.

ζε'. Ἀλλ' εἰς τὴν ἀλαζονείαν ἀποβλέψαντες, ὅταν Φῆ Βυζάντιον μὲν ἐκ τῶν χειρῶν πρεσβεύσας ἐξελέσθαι τοῦ Φιλίππου, ἀποστῆσαι δὲ Ἀκαρνᾶνας, ἐκπλήξαι δὲ Θηβαίους δημηγορήσας· (οἶεται γὰρ ὑμᾶς εἰς τοσοῦτον εὐθεΐας ἤδη προβεβηκέναι, ὥστε καὶ ταῦτα ἀναπεισθήσεσθαι, ὥσπερ Πειθῶ τρέφοντας, ἀλλ' οὐ συκοφάντην ἄνθρωπον ἐν τῇ πόλει) ὅταν δ' ἐπὶ τελευτῆς ἤδη τοῦ λόγου συνηγόρους τοὺς κοινωνοὺς

^u ὄμμασι, διαβλέψαντες] Malim, ὄμμασιν οὐ διαβλέψαντες, ob insequens, ἀλλ' εἰς τὴν ἀλαζονείαν, non per vos ipsos solummodo circumferentes oculos, sed etiam &c.—

non auribus modo, sed oculis quoque in consilium adhibitis deliberate, neque vosmet solummodo intuemini, sed etiam Demosthenis insolentiam. REISKE.

τῶν δωροδοκημάτων αὐτῷ παρακαλῆ, ὑπολαμβάνετε ὄραν ἐπὶ τοῦ βήματος, οὗ νῦν ἐστηκὼς ἐγὼ λέγω, ἀντιπαρατεταγμένους πρὸς τὴν τούτων ἀσέλγειαν τοὺς τῆς πόλεως εὐεργέτας· Σόλωνα μὲν, τὸν καλλίστοις νόμοις κοσμήσαντα τὴν δημοκρατίαν, ἄνδρα φιλόσοφον, καὶ νομοθέτην ἀγαθόν, σωφρόνως, ὥσπερ προσῆκεν αὐτῷ, δεόμενον ὑμῶν μηδενὶ τρόπῳ τοὺς Δημοσθένους λόγους περὶ πλείονος ποιήσασθαι τῶν ὄρκων καὶ τῶν νόμων· Ἀριστείδην δὲ, τὸν τοὺς φόρους τάξαντα τοῖς Ἑλλησιν, οὗ τελευτήσαντος τὰς θυγατέρας ἐξέδωκεν ὁ δῆμος, σχετλιάζοντα ἐπὶ τῷ τῆς δικαιοσύνης προπηλακισμῷ, καὶ ἐπερωτῶντα, εἰ οὐκ αἰσχύνεσθε, εἰ οἱ μὲν πατέρες ὑμῶν Ἀρθμιον τὸν Ζελεΐτην, κομίσαντα εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ ἐκ Μήδων χρυσίον, ἐπιδημήσαντα εἰς τὴν πόλιν, πρόξενον ὄντα τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων, παρ' οὐδὲν μὲν ἦλθον ἀποκτεῖναι, ἐξεκέρυξαν δ' ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἐξ ἀπάσης, ἧς Ἀθηναῖοι ἄρχουσιν, ὑμεῖς δὲ Δημοσθέτην, οὗ κομίσαντα * εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ ἐκ Μήδων χρυσίον, ἀλλὰ δωροδοκήσαντα, καὶ ἔτι καὶ νῦν κεκτημένον, χρυσῷ στεφάνῳ μέλλετε στεφανοῦν· Θεμιστοκλέα δὲ, καὶ τοὺς ἐν Μαραθῶνι τελευτήσαντας, καὶ τοὺς ἐν Πλαταιαῖς, καὶ αὐτοὺς τοὺς τάφους τῶν προγόνων οὐκ ἂν οἴεσθε ἀναστενάξαι, εἰ ὁ μετὰ τῶν βαρβάρων ὁμολογῶν τοῖς Ἑλλησιν ἀντιπρᾶξαι στεφανωθήσεται;

ἔς'. Ἐγὼ μὲν οὖν, ὧ Γῆ, καὶ Ἥλιε, καὶ Ἀρετῇ, καὶ Σύνεσις, καὶ Παιδεία, ἣ διαγινώσκομεν τὰ καλὰ, καὶ τὰ αἰσχρὰ, ^z βεβόηθηκα, καὶ εἶρηκα. Καὶ εἰ μὲν καλῶς καὶ

* εἰς τὴν Ἑλλάδα] Hæc habet MS. Mead. TAYLOR. Nos, præeunte Reiskio, inseruimus.

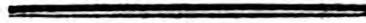
γ ὧ Γῆ] Hæc deridet Demosthenes, his verbis, ὥσπερ ἐν τρα-

γηδία βοῶντα, ὧ Γῆ, καὶ Ἥλιε, καὶ Ἀρετῇ, καὶ τὰ τιαῦτα. BRODÆUS, Misc. lib. vi. c. 10.

^z βεβόηθηκα] Dinarchus, adversus Demosthenem, Ἐγὼ μὲν οὖν,

ἀξίως τοῦ ἀδικήματος κατηγορήκα, εἶπον ὡς ἐβουλόμην· εἰ δὲ ἐνδεεστέρως, ὡς ἐδυνάμην. Ἑμεῖς δὲ καὶ ἐκ τῶν εἰρημένων λόγων, καὶ ἐκ τῶν παραλειπομένων, αὐτοὶ τὰ δίκαια καὶ τὰ συμφέροντα ὑπὲρ τῆς πόλεως ψηφίσασθε.

ὅσον εἰς τὸ μέρος τοῦ μὲν τῆς κατηγορίας ἠγησάμην εἶναι, μὴ βοηθῆσαι τῇ τε ἡκεί, βεβοήθηκα. Æschines, contra πόλει πάση, καὶ τοῖς νόμοις, καὶ ἐμαυ- Timarchum; Ἐν τι τῶν αἰσχίστων τῷ. BRODÆUS.

1. The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions.

2. It then goes on to describe the various methods used to collect and analyze data, including surveys, interviews, and focus groups.

3. The results of the study are presented in a series of tables and graphs, showing a clear trend of increasing participation over time.

4. Finally, the document concludes with a series of recommendations for future research and implementation.

5. The overall findings of the study are highly encouraging and suggest that the proposed program is a viable option for improving community health.

6. The data collected during the study provides a solid foundation for the development of a comprehensive health promotion strategy.

7. The study also highlights the need for ongoing evaluation and monitoring to ensure the long-term success of the program.

8. The findings of this study are consistent with previous research and provide valuable insights into the challenges and opportunities of community health promotion.

9. The study demonstrates the potential of a multi-sectoral approach to addressing complex health issues.

10. The results of the study are a testament to the power of community-based research and the importance of involving the target population in the design and implementation of health promotion programs.

11. The study also emphasizes the need for a strong support system, including training and resources, to ensure the sustainability of the program.

12. The findings of this study are highly relevant to the current public health landscape and provide a clear path forward for future research and practice.

13. The study is a valuable contribution to the field of community health promotion and provides a model for other researchers and practitioners to follow.

14. The results of the study are a testament to the power of community-based research and the importance of involving the target population in the design and implementation of health promotion programs.

15. The study also emphasizes the need for a strong support system, including training and resources, to ensure the sustainability of the program.

16. The findings of this study are highly relevant to the current public health landscape and provide a clear path forward for future research and practice.

17. The study is a valuable contribution to the field of community health promotion and provides a model for other researchers and practitioners to follow.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

Ο ΠΕΡΙ ΣΤΕΦΑΝΟΥ

ΛΟΓΟΣ.

100 100 100

100 100

100 100

100

100

PRÆFATIO TAYLORI

AD

ORATIONEM DEMOSTHENIS

DE

CORONA.

NON multa sunt, quæ restant huic orationi præfanda, quoniam de historia istius controversiæ satis liberaliter egi ad initium harum annotationum. Plene ibi inter cætera egimus de tempore, quo *instituta* fuerit hæc causa, quo autem *acta*. Iis cum nihil habeam quod addi velim, nihil quod resecari, istud diligentiam meam exemplum lectoris benevolentiam commendo, committo, et relinquo.

Utrum hæc *Demosthenis* defensio ΤΙΕΡ ΚΤΗΣΙΦΩΝΤΟΣ, an ΠΕΡΙ ΣΤΕΦΑΝΟΥ, an *utrumque*, recte inscribi debeat, ambigi video. A nonnullis enim, sc. *Dionysio Halic. Ulpiano, Harpocracione, Suida*, etc. omnibus fere his modis citatur, ut citari potest. Titulus tamen *pro Ctesiphonte* usitatior est, et accommodatior fere, quo pacto laudant *Cicero, Quintilianus, Plinius*, aliique.

Multa habet optimus ille scriptor, *Dionysius Halicarnassensis*, quæ lector utiliter conferet, in hac ora-

tione legenda. Multus utique est ille in *Epistola*, quæ ad *Ammæum* scribitur, ut probet, *Demosthenem* non ab *Aristotele*, verum vicissim hunc ab illo, præcepta et artificia rhetorica mutuo sumpsisse. Vide potissimum istum tractatum exeuntem, ubi *legitima* quasi nomenclatura appellatur hæc oratio, Η ΠΡΟΣ ΑΙΣΧΙΝΗΝ ΥΠΕΡ ΚΤΗΣΙΦΩΝΤΟΣ: et ostenditur etiam, eam ab *Aristotele* in *Rhetoricis* laudari. Quæ cum ultima fere fuerit ex *Demosthenicis*, satis sane constat, parum *Demosthenem* ex arte *Aristotelis* proficere potuisse.

Nimirum scriptor ille felix, sagax, eruditus, atque curiosus, (*Dionysium* volo) non solum *Demostheni* multum affert lucis atque adjumenti, verum cæteris etiam oratoribus Græcis, a quibus similiter *Aristoteles* (ut ipse ait in loco proxime a me laudato) artem suam et præceptiones derivavit, quorumque ex imagine futuros quoscunque oratores ad laudem effinxit, atque expressit ad excellendum. Verum fortasse *Demosthenis* paulo ille studiosior, eique addictior, quam par erat, inclementer cum *Æschine* agit; quem verba fastuosa et ridicula *Demostheni* exprobrantem reprehendit, quoniam ea verba sedulo et cum cura, in reliquiis *Demosthenis*, ab eo quæsita, reperiri non potuissent. Quasi necesse fuisset, ut aut omnia, quæ magnus ille orator in concionibus dixerit, literis consignarentur, aut omnia, quæ consignabantur, ad ætatem *Dionysii* pervenirent. Exscribo tamen, quæ de hac re reliquit *Dionysius*, cum ob alia, tum quia ad hanc causam, atque ad hanc *Æschinis* accusationem, pertineant. Ita ille ad finem *περὶ τῆς λεκτικῆς Δημοσθένους δεινότητος*. Scil. Τὸ δὲ φάσκειν φορτικοῖς καὶ ἀηδέσει τοῖς ὀνόμασιν αὐτὸν (*Demosthenem*) κεχρηῆσθαι, πόθεν ἐπῆλ-

θεν αὐτῷ λέγειν, ὑπὲρ πάντα ἔγωγε τεθαύμακα· οὐδὲν γὰρ εὐρίσκω τούτων παρὰ Δημοσθένει κείμενον, ὧν εἰρηκέναι φησὶν αὐτὸν Αἰσχίνης. οἶον, ὅτι “οὐδὲ τῆς φιλίας ἀπορρήξαι τὴν συμμαχίαν.” (Vid. *Æschin. supra*, §. 26.) καὶ “ὅτι ἀμπελουργοῦσι “τινὲς τὴν πόλιν,” καὶ “ὑποτέμνηται τὰ νεῦρα τοῦ δήμου,” καὶ “φορμορῥαφούμεθα,” καὶ “ἐπὶ τὰ στενὰ τινὲς ὥσπερ τὰς “βελόνας διείρουσιν.” οἷς αὐτὸς ἐπιτίθησι διακωμωδῶν, “ταῦτα “δὲ οὐ κίναδός τις ἐστὶ ῥήματα ἢ θαυμαστά;” (*Æsch. §. 53.*) οὐδέ γε ἄλλα τινὰ φορτικά καὶ ἀηδῆ ὀνόματα ἐν οὐδενὶ τῶν Δημοσθένους λόγων εὐρεῖν δεδύνημαι· καὶ ταῦτα πέντε ἢ ἕξ μυριάδας στίχων ἐκείνου τοῦ ἀνδρὸς καταλελοιπότες. Interea tamen, an verba illa *Æschinis* aliquod illustrationis ceperint ex hoc loco *Dionysii*, secum contemplantur studiosus lector. Certum est, hujus textum ab illius esse corrigendum non uno in loco; et falsum esse animi editorem, doctum licet virum, qui ad *Demosthenem* lectorem remittit p. 562. hujus editionis, (*Edit. Cantab.*) ad textum scil. quem *Dionysius* in animo habere non potuit. Verum quidni hac aut simili phraseologia aliquando delectaretur *Demosthenes*? Quidni, ut *Sylburgius* recte observavit, diceret, ὑποτέμνηται τὰ νεῦρα τοῦ δήμου, qui in *Olynthiaca* III^{ia} dixit, ὑμεῖς δὲ ὁ δῆμος ἐκνευρισμένοι, καὶ περιηρημένοι χρήματα?

Multis sane modis, multisque nominibus prædicanda est hæc insignissima oratio, totius eloquentiæ istius populi (apud quem et nata est, et ad justam magnitudinem excrevit ratio dicendi) flos ipse et medulla: opus nunquam e manibus deponendum, non solum propter civiles rationes, quibus abundat, atque optimum exemplum reipublicæ administrandæ: (nam, ut inquit scriptor non negligendus, κάλλιστοι δημοσίων λόγων (*Demosthenis*) εἰσὶν, ἐν οἷς περὶ νόμου τι ἢ ψηφίσματος ἀμφισβητεῖται, λέγω δὲ τὸν τε περὶ Στεφάνου, καὶ τὸν κατὰ

Ἄνδρῶν, καὶ Τιμοκράτους, καὶ Ἀριστοκράτους) non propter summam eloquentiam, cum in hac causa magnus ille dicendi artifex major seipso pene constitutus est: verum potissimum ob hanc rationem a *Panætio* et *Plutarcho* allatam, dignam sane, quæ a tam gravibus scriptoribus commemoratur; et quam adeo *Plutarchi* verbis proferre liceat, qui sapientissimum istud monitum conservavit. Παναίτιος δ' ὁ φιλόσοφος καὶ τῶν λόγων φησὶν αὐτοῦ οὕτω γεγράφθαι τοὺς πλείστους, ὡς μόνου τοῦ καλοῦ δι' αὐτὸ αἰρετοῦ ὄντος, ΤΟΝ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ, τὸν κατὰ Ἀριστοκράτους—ἐν οἷς πᾶσιν οὐ πρὸς τὸ ἥδιστον, ἢ ῥᾶστον, ἢ λυσιτελέστατον ἄγει τοὺς πολίτας, ἀλλὰ πολλαχοῦ τὴν ἀσφάλειαν καὶ τὴν σωτηρίαν οἶεται δεῖν ἐν δευτέρᾳ τάξει τοῦ καλοῦ ποιεῖσθαι, καὶ τοῦ πρέποντος. Hæc ille præstantissimus auctor in *vita Demosthenis*.

Verum in excellentissima hac oratione nihil excellentius, nihil, quod *primores critices* magis adripuit, quam ΣΧΗΜΑ istud ΟΜΟΤΙΚΟΝ, ut vocatur, quod occurrit infra, §. 60. et nemini ignotum esse potest, qui de *Demosthene* inaudiverit. Οὐκ ἔστιν, οὐκ ἔστιν, ὅπως ἡμάρτετε, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸν ὑπὲρ τῆς ἀπάντων ἐλευθερίας καὶ σωτηρίας κίνδυνον ἀράμενοι· οὐ μὰ τοὺς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας, et quæ sequuntur. Istius artificii vim et felicitatem optime expressit *Longinus*, cap. 16. Ἀπόδειξιν ὁ Δημοσθένης ὑπὲρ τῶν πεπολιτευμένων εἰσφέρει. Τίς δ' ἦν ἡ κατὰ φύσιν χρῆσις αὐτῆς; Οὐχ ἡμάρτετε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸν ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας καὶ σωτηρίας κίνδυνον ἀράμενοι· ἔχετε δὲ οἰκεῖα τούτου παραδείγματα· οὐδὲ γὰρ οἱ ἐν Μαραθῶνι ἤμαρτον, οὐδ' οἱ ἐν Σαλαμῖνι, οὐδ' οἱ ἐν Πλαταιαῖς. Ἄλλ' ἐπειδὴ, καθάπερ ἐμπνευσθεῖς ἐξαίφνης ὑπὸ θεοῦ, καὶ οἶονεὶ φοιβόληπτος γενόμενος, τὸν κατὰ τῶν ἀριστέων τῆς Ἑλλάδος ΟΡΚΟΝ ἐξεφώνησεν, ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΠΙΩΣ ΗΜΑΡΤΕΤΕ, ΟΥ ΜΑ ΤΟΥΣ ΕΝ ΜΑΡΑΘΩΝΙ ΠΡΟΚΙΝΔΥΝΕΥΣΑΝΤΑΣ, φαίνεται δι'

ἐνὸς τοῦ ὁμοτικῶς σχήματος, ὅπερ ἐνθάδε ἀποστροφὴν ἐγὼ καλῶ, τοὺς μὲν προγόνους ἀποθεώσας, ὅτι δεῖ τοὺς οὕτως ἀποθανόντας ὡς θεοὺς ὁμῆναι παριστάνων, τοῖς δὲ κρίνουσι, τὸ τῶν ἐκεῖ προκινδυνεύσαντων ἐντιθεῖς φρόνημα, τὴν δὲ τῆς ἀποδείξεως φύσιν μεθίστας εἰς ὑπερβάλλον ὕψος, καὶ πάθος, καὶ ξένων, καὶ ὑπερφυῶν ὄρκων ἀξιοπιστίαν, καὶ ἅμα παιώνειόν τινα, καὶ ἀλεξιφάρμακον εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἀκουόντων καθιεὶς λόγον, ὡς κουφιζομένους ὑπὸ τῶν ἐγκωμίων, μηδὲν ἔλαττον τῇ μάχῃ τῇ πρὸς Φίλιππον, ἢ ἐπὶ τοῖς κατὰ Μαραθῶνα καὶ Σαλαμίνα νικητηρίοις παρίστασθαι φρονεῖν οἷς πᾶσι τοὺς ἀκροατὰς διὰ τοῦ σχηματισμοῦ συναρπάσας ᾤχετο. Καίτοι παρὰ τῷ Εὐπόλιδι τοῦ ὄρκου τὸ σπέρμα φασὶν εὐρῆσθαι,

Οὐ γὰρ μὰ τὴν Μαραθῶνι τὴν ἐμὴν μάχην,
Χαίρων τις αὐτῶν τοῦμὸν ἀλγυνεῖ κέαρ.

Cætera ibidem consulenda. Nam plurimum conferent ad auctoris nostri δεινότητα explicandam. Neque unquam bonus et magnus scriptor tam fidelem et accuratum nactus est interpretem, μεγαλήγορος μεγαλήγορον. *Aristides*, rhetor itidem, et ingenio critico præditus, summa arte trutinat verba hæc *ardentia*. Παραδείγματος ἕνεκα ἔστω νόημα αὐτὸ καθ' αὐτὸ, ἐκ τῆς ἐννοίας, σεμνότητος μετεσχηκός· οὐ μὰ τοὺς ἐν Μαραθῶνι—ἐνταῦθα τὸ μὲν ζητούμενον ἦν—τὸ δὲ καὶ ὁμῶσαι ὡς κατὰ θεῶν, τῶν προγόνων, τοῦτο ἔχοι τὴν ὑπερβολὴν τῆς σεμνότητος. De dictione civili §. 8. *Adjungam et alios. Et Demosthenes jurando per interfectos in Marathone et Salamine, id agit, ut minore invidia cladis apud Chæroneam acceptæ laboret. Quintilian. l. ii. c. 9. Nec meretur fidem, qui sententiolæ gratia jurat, nisi si potest tam bene, quam Demosthenes. Id. ibid. Tales sunt illæ inclinationes vocis, quas invicem Demosthenes atque Æschines exprobrant, non ideo improbandæ: cum enim uterque alteri objiciat, palam est utrumque fecisse. Nam ne-*

que ille per Marathonis, et Plataearum, et Salaminis propugnatores recto sono juravit, nec ille Thebas sermone deflevit. Id. lib. xi. cap. 3. Quid denique Demosthenes? Non cunctos illos tenues et circumspectos, vi, sublimitate, impetu, cultu, compositione superavit? Non insurgit locis? Non figuris gaudet? Non translationibus nitet? Non oratione ficta dat carentibus vocem? Non illud jusjurandum per cæsos in Marathone ac Salamine propugnatores reipublicæ satis manifesto docet præceptorem ejus Platonem fuisse? Id. lib. xii. c. 10. Ita Geminus Antholog. Gr. lib. iv.

Οὗτος ὁ Κεκροπίδαισι βαρὺς λίθος, ἄρει κείμαι,

Ξεῖνε, Φιλιππείης σύμβολον ἠγορέης,

Ἵβρίζων Μαραθῶνα, καὶ ἀγγιᾶλου Σαλαμῖνος

Ἔργα, Μακεδονίοις ἔγχεσι κεκλιμένα.

Ὅμνυε νῦν νέκυας, Δημόσθενες, αὐτὰρ ἔγωγε

Καὶ ζωῆς ἔσομαι, καὶ φθιμένοισι βαρὺς.

Nonnulla similiter σχ. *Apollon. Rhod. l. ii. ver. 259.*

Ἐμπαθέστερος γίνεται ὁ ὄρκος, ὅταν τις κατὰ τῆς ἰδίας ὁμνύῃ συμφορᾶς—καὶ Δημοσθένης, μὰ τοὺς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας, καὶ τοὺς ἐν Πλαταιαῖς παραταξαμένους. *Adjungatur Plutarchus de gloria Atheniensium:—τὸν Δημοσθένους περὶ τοῦ Στεφάνου παραβάλωμεν· ἐν ᾧ τοῦτο λαμπρότατον καὶ λογιώτατον ὁ ῥήτωρ πεποίηκεν, ὁμόσας τοὺς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας τῶν προγόνων. Item Hermogenes, p. 260, Edit. Crispin. Μεθόδου λαμπρᾶς, καὶ τὸ τὰ ἔνδοξα ἐνδοξότερως λέγειν, ὥσπερ ἐκεῖνος τὸ, οὐ μὰ τοὺς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας τῶν προγόνων, καὶ τὰ ἐξῆς. Τοῦτο γὰρ παράδειγμα μὲν ἐνδοξον οἶον ὀρθῶς οὖν ἐβούλευσα ὑπὲρ ἐλευθερίας τῶν Ἑλλήνων κινδυνεύειν, οὕτω γὰρ ἐποίουν καὶ οἱ ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντες· ὁ δὲ εἰς τὸν ὄρκον αὐτὸ ἀναγαγὼν, ἐνδοξότερον αὐτὸ ἐποίησε, καὶ λαμπρόν· οὐχ ἡμάρτον ταῦτα συμβουλεύσας, οὐ μὰ τοὺς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας, καὶ τὰ ἐξῆς. Idem iterum, περὶ μεθόδ.*

δεινότη. p. 424. cap. περὶ ὄρκου. Scil. Πρῶτος δὲ ὄρκον ἠθικὸν
 "Ὀμηρος ᾤμοσεν, εἶτα Πλάτων ἐμιμήσατο, εἶτα Δημοσθένης ἐκλη-
 ρονόμησε πάντων—Δημοσθένης δὲ ἠθικὸν πολιτικόν· οὐ μὰ τοὺς ἐν
 Σαλαμῖνι παραταξαμένους, καὶ τοὺς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύ-
 σαντας. Adde *Pausan.* in *Attic.* c. 32. *Hartung.* *De-*
cour. ii. cap. 3. et 9. apud *Gruter.* F. A. tom. ii. p. 677,
 697. Per deridiculum tractat *Athenæus*, l. ix. Δεομένων
 οὖν ἡμῶν καὶ λιπαρούντων δεικνύναι τὴν σοφίαν, οὐκ ἐρῶ, φησὶ,
 τῆτες, μὰ τοὺς ἐν Μαραθῶνι κινδυνεύσαντας, καὶ προσέτι τοὺς ἐν
 Σαλαμῖνι ναυμαχήσαντας. Et *Lucianus* etiam in *Encomio*
 juxta finem: "Ἄγε δὴ τοῦτον, ἔφη, πρὸς Ἀντίπατρον, Δημο-
 σθένην δὲ οὐκ ἄξις, οὐ μὰ τοὺς—κάμοι μὲν ἐφαίνετο προσθήσειν,
 τοὺς ἐν Μαραθῶνι πεπτωκότας. Hæc, lector, volebam ne-
 scius ne esses. TAYLOR.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΣΤΕΦΑΝΟΥ

ΛΟΓΟΥ.

ΤΕΙΧΟΣ μὲν ὁ Ῥήτωρ ὑπὲρ Ἀθηναίων προὔβαλετο, τῶν συνήθων τούτων καὶ χειροποιήτων ἀρραγέστερόν τε καὶ βέλτιον, τήν τε εἰς τὴν πόλιν εὐνοίαν, καὶ περὶ λόγους δεινότητα, ὡς αὐτὸς εἶρηκεν, Οὐ λίθοις καὶ πλίνθοις τὰς Ἀθήνας^α ὠχύρωσα, ἀλλ' μεγάλαις δυνάμεσι, καὶ πολλῇ τινι συμμαχίᾳ, τῇ μὲν, ἐκ γῆς, τῇ δὲ, ἐκ θαλάττης. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν χειροποιήτον περίβολον οὐ μικρὰ τῇ πόλει συνεβάλετο. Πεπονηκότος γὰρ κατὰ πολλὰ μέρη τοῦ τείχους τοῖς Ἀθηναίοις, ἐπειδὴ ἔδοξεν ἀνορθοῦν αὐτὸ, ἠρέθησαν ἐπὶ τὸ ἔργον ἄνδρες δέκα Φυλῆς ἐκάστης,^β εἰς οὓς ἔδει τὴν ἐπιμέλειαν

^α ὠχύρωσα] Demosthenem quasi loquentem fingit, orationemque ejus adducit, ὡς αὐτὸς εἶρηκεν. Locum, ad quem adludit, vide §. 93. TAYLOR.

^β εἰς οὓς ἔδει τὴν ἐπιμέλειαν περαινεσθαι τοῦ ἔργου] Pro δι' ὧν. Et sic fortasse legendum. Sed Feliciani editio (et MSS. nonnulli) ἀνευ σο-

φῶν φαρμάκων habet, οὓς (sine εἰς) ἔδει τὴν ἐπιμέλειαν ΨΙΑΗΝ ΠΑΡΕΧΕΣΘΑΙ τοῦ ἔργου. WOLFIIUS.

Ibid.] Εἰς οὓς ἔδει κ. τ. λ. habent nonnulla exemplaria, scil. Aldina, Parisiensia, Lindenbrogii, Recte quadantenus. Quod fortasse mireris. Sed vide, ut flammam ex isto silice excutiam. Ait

περαίνεσθαι τοῦ ἔργου· τὸ γὰρ ἀνάλωμα δημόσιον. Εἷς τοίνυν τούτων καὶ ὁ ῥήτωρ γενόμενος, οὐχ ὁμοίως τοῖς ἄλλοις τὴν ἐπιμέλειαν μόνην εἰσήνεγκε τῇ χρείᾳ, ἀλλὰ τὸ μὲν ἔργον ἀμέμπτως ἀπετέλεσε, τὰ δὲ χρήματα ἔδωκεν οἴκοθεν τῇ πόλει. Ἐπήνεσεν αὐτοῦ τὴν εὐνοίαν ταύτην ἢ βουλή, καὶ τὴν ^c προμήθειαν ἠμείψατο στεφάνῳ χρυσῶ· ἔτοιμοι γὰρ Ἀθηναῖοι πρὸς τὰς χάριτας τῶν εὖ ποιούντων. Κτησιφῶν δὲ ἦν ὁ τὴν γνώμην εἰπὼν, ὡς δεῖ στεφανῶσαι τὸν Δημοσθένην, ἐν μὲν καιρῶ, τοῖς Διονυσίοις· ἐν δὲ τόπῳ, τῷ τοῦ Διονύσου θεάτρῳ· ἐν δὲ θεαταῖς, πᾶσι τοῖς Ἑλλησιν, οὓς ἢ πανήγυρις συνήγαγε· καὶ τούτων ἐναντίον ἀνειπεῖν τὸν κήρυκα, ὅτι στεφανοῖ Δημοσθένην Δημοσθένους Παιανιέα ^d ἢ πόλις, ἀρετῆς συμπάσης ἕνεκα καὶ εὐνοίας τῆς πρὸς αὐτήν. Ἦν οὖν πανταχόθεν ἡ τιμὴ θαυμαστὴ, διὸ καὶ ὁ φθόνος αὐτῆς ἤψατο, καὶ ^e τοῦ ψηφίσματος ἀπηνέχθη παρανόμων γραφῆ. Αἰσχίνης γὰρ, ἐχθρὸς ὢν τοῦ Δημοσθένους, ἀγῶνα παρανόμων ^f ἀπήγγειλε Κτησιφῶντι, λέγων ἄρχοντα γεγονότα τὸν Δημοσθένην, καὶ μὴ δόντα λόγον, ὑπεύθυνον εἶναι· νόμον δὲ κελεύειν τοὺς ὑπευθύνους μὴ στεφανοῦν. Καὶ πάλιν νόμον παρεχόμενος, τὸν κελεύοντα, εἶναι μὲν τινα ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων στεφανοῖ, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τὸν

Libanius huic operi curando dari denos viros e singulis tribubus. Itane? Vix crediderim. Non centenis civibus ea res erat perficienda. Non tanti erat. Verum unaquæque tribus suum tribulem ad id muneris emisit. Lege ergo, correctione nunquam poenitenda, quam subjecit ora exemplaris Bodleiani, ἠρέθησαν ἐπὶ τὸ ἔργον ἄνδρες δέκα, φυλῆς ἐκάστης ΕΙΣ· οὓς ἔδει κ. κ. τ. TAYLOR.

^c προμήθειαν] Id est, πρόνοιαν, ferri potest: sed melius est προθυμίαν. WOLFIUS. Ita, Regg. β. γ. ζ. TAYLOR.

^d ἢ πόλις] Forte, ἢ πόλις σύμπασα, ἀρετῆς ἕνεκα &c. MARKLAND.

^e τοῦ ψηφίσματος ἀπηνέχθη] Hanc interpunctionem Reiskio debemus.

^f ἀπήγγειλε] ἐπήγγειλε. WOLFIUS.

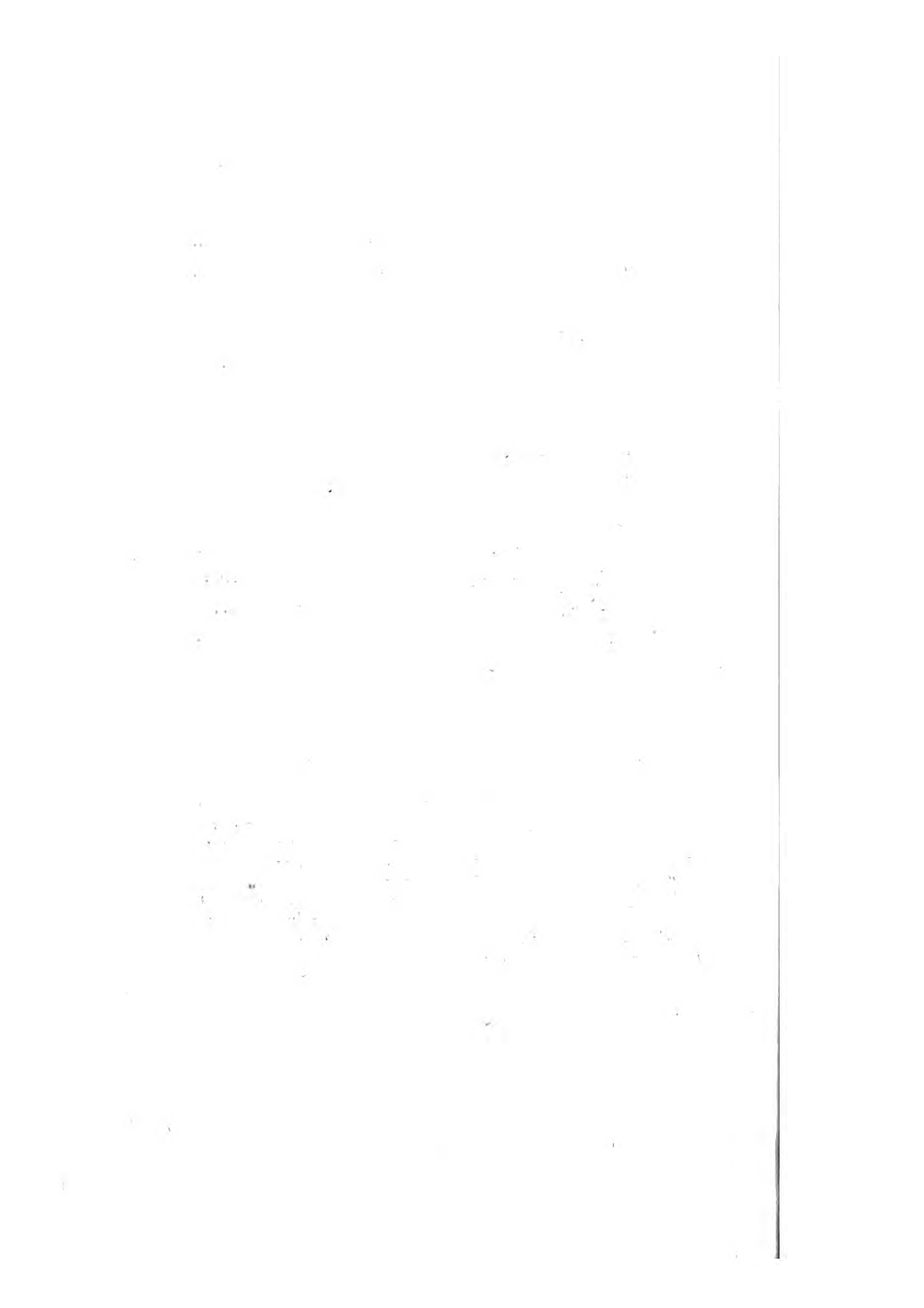
στέφανον ἀναγορεύεσθαι· εἰ δὲ ἡ βουλὴ, ἐν τῷ βουλευτηρίῳ· ἀλλαχόθι δὲ μὴ ἐξεῖναι. Φησὶ δὲ καὶ τοὺς ἐπαίνους εἶναι τοὺς ἐπὶ τῷ Δημοσθένει ψευδεῖς· μὴ γὰρ πεπολιτεῦσθαι καλῶς τὸν ῥήτορα, ἀλλὰ καὶ δωροδόκον εἶναι, καὶ πολλῶν κακῶν αἴτιον τῇ πόλει. Καὶ τάξει γε^ε ταύτης τῆς κατηγορίας Αἰσχίνης κέχρηται, πρῶτον εἰπὼν περὶ τοῦ τῶν ὑπευθύνων νόμου, καὶ δεύτερον περὶ τοῦ τῶν κηρυγμάτων, καὶ τρίτον περὶ τῆς πολιτείας. Ἐξίωσε δὲ καὶ τὸν Δημοσθένην τὴν αὐτὴν τάξιν ποιήσασθαι. Ὁ δὲ ῥήτωρ καὶ ἀπὸ τῆς πολιτείας τὴν ἀρχὴν ἐποίησατο, καὶ πάλιν εἰς ταύτην τὸν λόγον κατέστρεψε, τεχνικῶς ποιῶν· δεῖ γὰρ ἀρχεσθαι τε ἀπὸ τῶν ἰσχυροτέρων, καὶ λήγειν εἰς ταῦτα·^h μέσα δὲ τέθεικε τὰ περὶ τῶν νόμων. Καὶ τῷ μὲν περὶ τῶν ὑπευθύνωνⁱ ἀντιτίθῃσι διανοίας· τῷ δὲ περὶ τῶν κηρυγμάτων, νόμον ἕτερον, ἢ τοι νόμου μέρος, ὡς φησὶν αὐτὸς, ἐν ᾧ συγκεχώρηται καὶ ἐν τῷ θεάτρῳ κηρύττειν, εἰ δὲ ὁ δῆμος, ἢ ἡ βουλὴ, ταῦτο ψηφίσσεται.

^ε ταύτης] Ταύτη. IDEM.

^h μέσα] Similiter, in argumento, quod sequitur: Τοὺς μὲν γὰρ δύο νόμους, τὸν τε τῶν ὑπευθύνων, καὶ τὸν τοῦ κηρύγματος, εἰς τὸ μέσον τοῦ λόγου ἀπέβριψε, στρατηγικῶς τοὺς κακοὺς ἐς μέσον ἐλάσας. Quintilianus, lib. vii. c. 1. Demosthenes atque Æschines—in iudicio Ctesiphontis diversum secuti ordinem, cum accusator a jure, quo videbatur potentior, cepit: patronus omnia, vel

pene omnia, ante jus posuerit, quibus iudicem quaestioni legum praepararet. Καὶ γὰρ ἐν τῷ πολέμῳ, inquit Xenophon, Memorab. lib. iii. in principio, τοὺς τε πρώτους ἀρίστους δεῖ τάττειν, καὶ τοὺς τελευταίους, ἐν δὲ μέσῳ τοὺς χειρίστους cætera. TAYLOR.

ⁱ ἀντιτίθῃσι διανοίας] Hoc est, a scripto recedens, voluntate legislatoris nititur. WOLFIUS.

ΕΤΕΡΑ ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

ΑΘΗΝΑΙΟΙ καὶ Θηβαῖοι, πολεμοῦντες πρὸς Φίλιππον ἐν Χαιρωνείᾳ, πόλει τῆς Βοιωτίας, ἠττήθησαν. Ἐπικρατήσας οὖν ὁ Μακεδὼν, Φρουρὰν μὲν εἰς τὰς Θήβας ἐπέβαλε, καὶ εἶχεν ὑπὸ χεῖρα δουλεύουσιν. Ἐλπίσαντες οὖν τὸ αὐτὸ παθεῖν Ἀθηναῖοι, καὶ ὅσον οὐδέπω κατ' αὐτῶν ἤξειν προσδοκῶντες τὸν Τύραννον, ἐσκέψαντο τὰ πεπονηκότα μέρη τῶ χρόνῳ τοῦ τείχους ἐπανορθώσασθαι. Καὶ δὴ ἀφ' ἐκάστης Φυλῆς τειχοποιοὶ προεβλήθησαν· ^a τοιόνδε καὶ ἡ Πανδιονίς ἐξ αὐτῆς εἴλετο πρὸς χρείαν τὸν ῥήτορα. Τῆς τοίνυν ἐργασίας ἐν χερσὶν οὖσης, προσδεθεῖς ἔτι χρημάτων ^b μεταδεδομένων ὑπὸ τῆς πόλεως, ὁ ῥήτωρ ἐκ τῶν ἰδίων ἐδαπάνησε, καὶ οὐκ ἐλογίσαστο αὐτὰ τῇ πόλει, ἀλλὰ καὶ ἐχαρίσατο. Ταύτην ἀφορμὴν ὁ Κτησιφῶν, εἰς τῶν πολιτευομένων, δεξάμενος, εἰσήνεγκε γνώμην ἐν τῇ βουλῇ περὶ αὐτοῦ τοιαύτην· ἐπειδὴ διατελεῖ Δημοσθένης ὁ Δημοσθένης, παρ' ὅλον τὸν βίον, εὐνοίαν εἰς τὴν πόλιν ἐπιδεικνύμενος, καὶ νῦν δὲ τειχοποιὸς ὢν,

^a τοιόνδε καὶ ἡ] (Editi et MSS.)
Forte, τοιγαροῦν καὶ ἡ. Et mox πρὸς
τὴν χρείαν. WOLFIUS.

^b μεταδεδομένων] Forte, μετὰ καὶ

δεδομένα ὑπὸ τῆς πόλεως. WOLFIUS.
Ita Reg. α. Cæteri omnes, μετα-
δεδομένων. TAYLOR.

καὶ προσδεθῆεις χρημάτων, οἴκοθεν παρέσχε, καὶ ἐχαρίσατο διὰ τοῦτο δεδόχθω τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ στεφανοῦσθαι αὐτὸν χρυσέῳ στεφάνῳ, ἐν τῷ θεάτρῳ, ὁ τραγωδιῶν ἀγομένων καινῶν, ἴσως ὅτι πλήθη συντρέχει ἐπιθυμοῦντα καινὰ δράματα βλέπειν. Εἰσαγομένου τοίνυν καὶ εἰς τὸν δῆμον τοῦ προβουλεύματος, ἐφίσταται τοῦ Κτησιφῶντος κατήγορος Αἰσχίνης, ἐκ τῆς πολιτείας ὑπάρχων ἐχθρὸς, παράνομον εἶναι φάσκων πρὸς τρεῖς νόμους τὸ ψήφισμα· ἓνα μὲν, τὸν κελεύοντα τὸν ὑπεύθυνον μὴ στεφανοῦσθαι, πρὶν ἂν δῶ τὰς εὐθύνας· οὐπω δὲ ταύτας, φησὶν, ὁ Δημοσθένης ἐδεδώκει, καὶ τὰ θεωρικὰ διοικῶν, καὶ τειχοποιῶν· καὶ ἔδει ἀναμεῖναι καὶ ἐπισχεῖν τὸ γέρας, ἕως ἂν ὀφθῇ καθαρὸς ἐξετασθεῖς. Δεύτερον δὲ ἀναγινώσκει νόμον, τὸν κελεύοντα ^d ἐν Πρυκί στεφανοῦσθαι, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, διαβάλλον τοὺς πολίτας τοὺς δεξαμένους ἐν τῷ θεάτρῳ ἀναγορευθῆναι τοῦ Δημοσθένους τὸν στέφανον. Ὁ δὲ τρίτος νόμος εἰς τὴν ὅλην ὄρᾶ τοῦ βίου καὶ τῆς πολιτείας ἐξέτασιν· κελεύει γὰρ μηδέποτε ψευδῆ γράμματα εἰς τὸ Μητρώον εἰσάγειν, ἔνθα ἐστὶν ὅλα τὰ δημόσια γράμματα. Ἐψεύσατο δὲ, φησὶν, εὖνοϊαν καὶ σπουδῆν μαρτυρήσας τῷ Δημοσθένει· κακόνους γὰρ μᾶλλον καὶ πολέμιος εὐρίσκειται τῇ πατρίδι. Τούτου τοῦ νόμου χρησίμου τυγχάνοντος τοῦ τρίτου ἀντιλαβόμενος, ὡσπερ τινὸς ἀγκύρας, ὁ ῥήτωρ κατεπάλαισε τὸν ἀντίδικον, μεθόδῳ δεινοτάτῃ καὶ σοφωτάτῃ τῇ ^e περὶ τοῦ κατηγόρου χρησάμενος· ἐκείθεν

^c τραγωδιῶν ἀγομένων καινῶν] In Æschine legitur, τραγωδῶν ἀγωνιζομένων καινῶν, et τραγωδοῖς. Utrum autem eo tempore novi Tragici Athenis extiterint, an tantum de novis Histrionibus fiat sermo, nostra parum interest. WOLFIIUS.

^d ἐν Πρυκί] Vide Æschinem, c. Ctesiph. §. 14, et annotationes ad locum.

^e περὶ τοῦ κατηγόρου] (Ita enim omnes.) Forte, κατά. Et (p. seq. l. 3.) στρατηγικῶς κακοὺς ὄντας, vel τοὺς κακοὺς. Et (l. 7.) ἀνέδην pro ἀναιδῶς. Et (l. 10.) πρὸς ὃν ὁ ῥή-

γὰρ ἔσχε λαβὴν ἐλεῖν καὶ καταγωνίσασθαι τὸν πολέμιον. Τοὺς μὲν γὰρ ἄλλους δύο νόμους, τὸν τε τῶν ὑπευθύνων, καὶ τὸν τοῦ κηρύγματος, εἰς τὸ μέσον τοῦ λόγου ἀπέριψε, στρατηγικῶς κακοὺς εἰς μέσον ἐλάσας· τῷ δὲ ἰσχυροτάτῳ^f εἰς τὰ ἄκρα προσκέχρηται, τὸ σαθρὸν τῶν ἄλλων ἐξ ἑκατέρου ῥωννύς. Ἔοικε δὲ καὶ διοικεῖν πρὸς τὸ συμφέρον τὸν λόγον, καὶ οὐ σφόδρα^g ἀναιδῶς τὴν τέχνην ἐπιδεικνύμενος· δοκῶν γὰρ ἐν πρώτοις ὑπερβαίνειν τὸ νόμιμον, ἑτέρῳ τρόπῳ τῷ νομίμῳ προσκέχρηται· καὶ γὰρ νόμον ἀνέγνω Αἰσχίνης τὸν περὶ τῶν στεφάνων ψευδῆ· πρὸς ὃν ὁ ῥήτωρ ὑποκρινόμενος, εὔρε καιρὸν εἰς μέσον ἀγαγεῖν τὰ ἑαυτοῦ πολιτεύματα, ὡς νομίμῳ μαχόμενος. Καὶ ἡ μὲν διοίκησις τοῦ λόγου τοιαύτη. Κεφάλαιον δὲ ἰσχυρὸν, τῷ μὲν Αἰσχίνῃ, τὸ νόμιμον, τῷ δὲ ῥήτορι, τὸ δίκαιον. Κοινὸν δὲ ἀπὸ τοῦ ἴσου τὸ συμφέρον, οὐκ ἔχον φανεράν τὴν ἐξέτασιν. Ἡ Στάσις, ἔγγραφος πραγματικῆ· περὶ ῥητοῦ γὰρ τὸ ψήφισμα.^h Τῆς δὲ γραφῆς ἔτι Φιλίππου ζῶντος ἀποθεθείσης, ἐπὶ Ἀλεξάνδρου διαδεξαμένου τὴν ἀρχὴν ὁ λόγος ἐστὶ καὶ ἡ κρίσις. Ὡς γὰρ ἀπέθανε Φίλιππος, καὶ τὴν Φρουρὰν οἱ Θηβαῖοι τεθαρσηκότες

τωρ ἀποκρινόμενος. WOLFIIUS.

^f εἰς τὰ ἄκρα] Verte, in utraque acie. TAYLOR.

^g ἀναιδῶς] Hoc ἀναιδῶς, quod præcipitavit Wolfius, optime se habet. Artificium summum adhibet Demosthenes, non tamen eo utitur ἀναιδῶς, sine pudore et moderatione. Aliquando enim orationem suam, non arte, sed utilitate, πρὸς τὸ συμφέρον, metitur: uti in ea instantia, quam statim adhibet scriptor hujus argumenti. Nempe cum τῷ νομίμῳ Æschinis τὸ νόμιμον, non τὸ τεχνικόν, aut arti-

ficiosum, opponere debuit, effecit sane, ut ratio ejus administrandæ Reipublicæ utiliter in locum istius τοῦ νομίμου succederet. Ad eum locum confugit, non arte, aut calliditate aliqua, sed ratione et necessitate. IDEM.

^h Τῆς δὲ γραφῆς—ἀποθεθείσης] Forte, ἀποδοθείσης, sc. τῷ Ἀρχοντι, ἢ τοῖς Θεσμοθέταις. (Male hoc. Vide Ulpian. ad hæc verba Demosth. §. 35. ἐπέδωκα, καὶ ἐπαινοῦμαι. TAYLOR.) Et (p. seq. l. 13.) εἴληπται μὲν ἐκ τοῦ ψηφίσματος. WOLFIIUS.

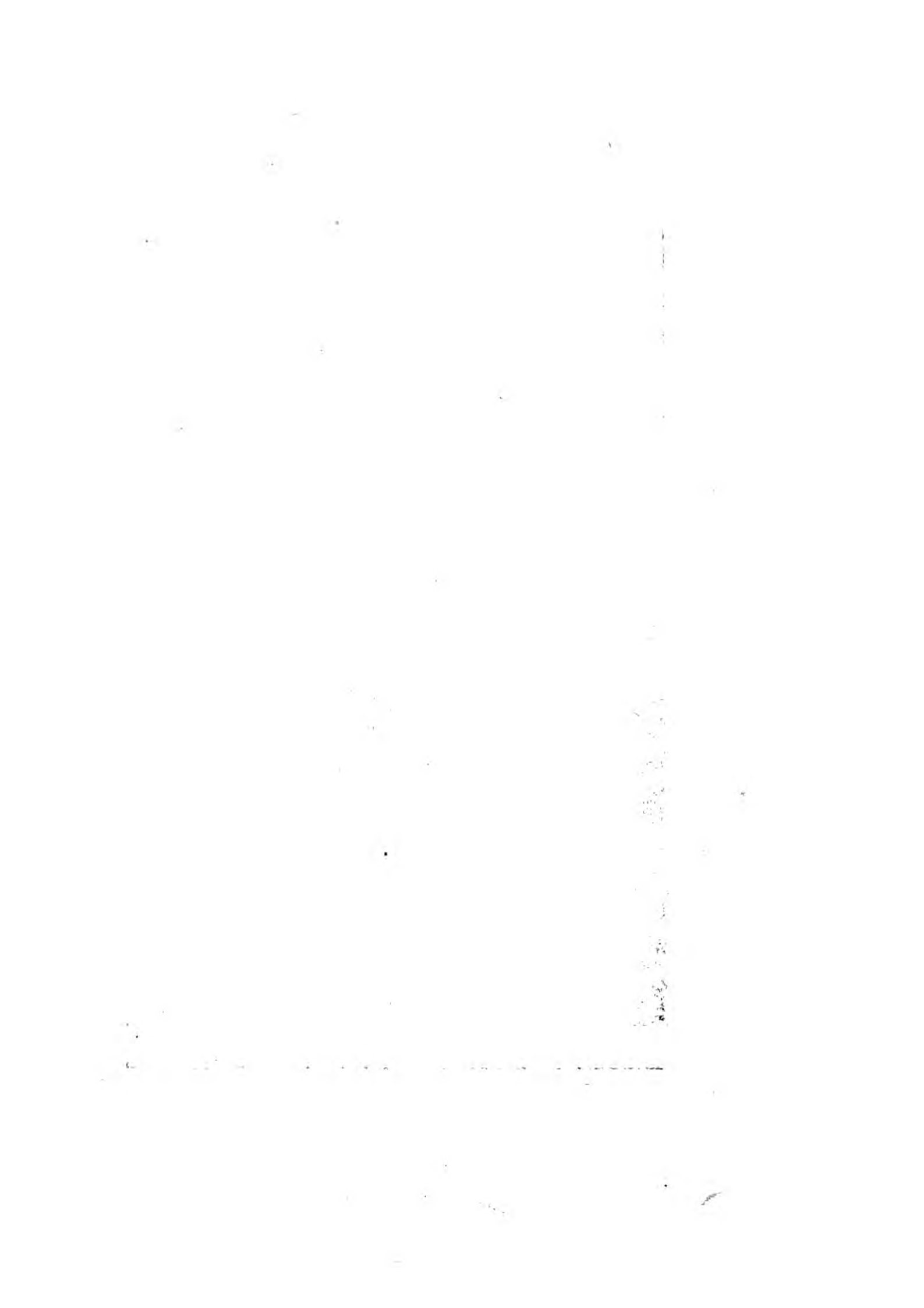
ἔξέβαλον, ὁ μὲν Ἀλέξανδρος ὡς καταφρονηθεὶς, τὰς Θήβας κατέσκαψεν· εἶτα μεταγνοὺς ἐπὶ τῷ πεπραγμένῳ, ἐξεχώρησε τῆς Ἑλλάδος αἰσχυνόμενος, καὶ κατὰ τῶν βαρβάρων ἐστράτευσεν. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι καιρὸν ἔχειν ἐνόμισαν κρίσει παραδῶναι τοὺς προδότας τοὺς τὴν Ἑλλάδα ἀδικήσαντας· καὶ οὕτω συνεκροτήθη τὸ δικαστήριον. Οὐκοῦν τὸ πρῶτον προοίμιον εὐκτικόν ἐστι, κατὰ μερισμὸν εἰσαχθέν, καὶ παρασκευάζει τὴν εὐνοίαν, ἧς μάλιστα ἐν τῷ παρόντι δεόμεθα. Ὀμηρικῶ δὲ εἴρηται ζήλω,

Κέκλυτέ μευ, πάντες τε Θεοὶ, πᾶσαι τε Θεαῖναι.

Καὶ δὴ καὶ ἔμφασιν ἔχει τοῦ τῆ εὐνοία θαρρεῖν· οὐ γὰρ ἂν ὅλον ἐπεκαλεῖτο τῶν Θεῶν τὸ γένος, εἰ μὴ οὕτω διέκειτο. Τὸ δὲ, διατελῶ, εἴληπται μὲν ἀπὸ τοῦ ψηφίσματος· δηλοῖ δὲ, ὅτι συνεβίωσε τῆ εὐνοία, καὶ ⁱ αἰεὶ αὐτῆς μέλεται, καὶ πρότερον ἀφήσει τὴν ψυχὴν, ἢ τὴν τοιαύτην διάνοιαν.

ⁱ αἰεὶ αὐτῆς μέλεται] F. ἔχεται.
Aut ἀντὶ τοῦ, ἐπιμελεῖται positum
est insolentius. WOLFIIUS. Con-

stantissime exarari video μέλεται.
TAYLOR.

ΔΗΜΟΚΡΕΝΗΣ

MBurg. sculp.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

Ο ΠΕΡΙ ΣΤΕΦΑΝΟΥ

ΛΟΓΟΣ.

^a ΠΡΩΤΟΝ μὲν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῖς θεοῖς εὐχομαι
πάσι καὶ πάσαις, ὅσῃν εὐνοίαν ἔχων ἐγὼ διατελῶ τῇ τε πό-

^a Πρώτον] Laudatur hoc exordium a multis antiquis Scriptoribus, et a nonnullis illustratur quoque. *Est et ille verecundæ orationi aptissimus, quo quatuor primis leviter in summum coeuntibus digitis, non procul ab ore, aut pectore, fertur ad nos manus, et deinde prona ac paululum prolata laxatur. Hoc modo cœpisse Demosthenem credo in illo pro Ctesiphonte timido summissoque principio.* Quintil. l. xi. c. 3. Dionysius vero Halicar. totum hoc celebratissimum proœmium in *Rhythmum* et pedes divisit. *De Composit. Verborum, §. 18.* TAYLOR.

Ibid.] In hoc exordio quatuor res potissimum conficit Demosthenes. 1. Audientiam postulat cum commendatione suæ erga

Rempublicam benevolentia. 2. Præjudicio anteactæ vitæ suæ accusationem refutat. 3. Accusatori fidem abrogat. 4. Viam sternit laudibus suis citra auditorum offensam commemorandis, ἀνεπαχθῶς ἐαυτὸν ἐπαιεῖν φιλοτιμούμενος. Qua de re Plutarchi libellus extat. Summa et cardo hujus orationis in eo maxime versatur: *Se, qui in gerenda republica dignitatem potius et perpetuam securitatem cum periculis pariendam, quam præsens otium, nec in longitudinem duraturum, et cum turpitudine conjunctum, sit secutus, officio boni civis esse functum, nec fortunam sibi præstandam esse.* Privatam autem vitam suam cum Æschinis recriminatione defendit: ac legibus ab illo citatis partim alias leges, partim exem-

λει καὶ πᾶσιν ὑμῖν, τοσαύτην ὑπάρξαι μοι παρ' ὑμῶν εἰς τουτονὶ τὸν ἀγῶνα· ἔπειθ', ὅπερ ἐστὶ μάλισθ' ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῆς ὑμετέρας εὐσεβείας τε καὶ δόξης, τοῦτο ^b παραστήσαι τοὺς θεοὺς ὑμῖν, μὴ τὸν ἀντίδικον σύμβουλον ποιήσασθαι περὶ τοῦ, πῶς ἀκούειν ὑμᾶς ἐμοῦ δεῖ, (σχέτλιον γὰρ ἂν εἶη τοῦτό γε) ἀλλὰ τοὺς νόμους, καὶ τὸν ὄρκον, ἐν ᾧ, πρὸς ἅπασιν τοῖς ἄλλοις δικαίοις, καὶ τοῦτο γέγραπται, ΤΟ ΟΜΟΙΩΣ ΑΜΦΟΙΝ ΑΚΡΟΑΣΘΑΙ. Τοῦτο δ' ἐστὶν, οὐ μόνον τὸ μὴ προκατεγνωκέναι μηδὲν, οὐδὲ τὸ τὴν εὐνοίαν ἴσην ἀμφοτέροις ἀποδοῦναι, ἀλλὰ καὶ τὸ τῇ τάξει, καὶ τῇ ἀπολογία, ὡς βεβούληται καὶ προήρηται τῶν ἀγωνιζομένων ἕκαστος, οὕτως εἶσαι χρήσασθαι.

β'. Πολλὰ μὲν οὖν ἔγωγ' ἐλαττοῦμαι κατὰ τουτονὶ τὸν ἀγῶνα Αἰσχίνου, δύο δ', ᾧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ μεγάλα· ἐν μὲν, ὅτι οὐ περὶ τῶν ἴσων ἀγωνίζομαι· (οὐ γὰρ ἐστὶν ἴσον νῦν ἐμοὶ τῆς παρ' ὑμῶν εὐνοίας διαμαρτεῖν, καὶ τούτῳ μὴ ἐλεῖν τὴν γραφὴν· ἀλλ' ἐμοὶ μὲν, οὐ βούλομαι δὲ δυσχερὲς εἰπεῖν οὐδὲν, ἀρχόμενος τοῦ λόγου· οὗτος δ' ^c ἐκ περιουσίας

pla opponit, ῥητορικωτέρως μέντοι, ἔμοιγε δοκεῖν, ἢ ἀληθεστέρως. Ratio etiam illa de dignitate et imitatione majorum ab Æschine, et in oratione περὶ Παραπροσβείας, et ultima Epistola ejusdem labefactatur: quod Athenienses, nec iisdem animis neque viribus iisdem præditi, quibus olim, res consimiles gerere non potuerint. WOLFIIUS.

^b παραστήσαι.] Disputatur, quid id esset, quod precatur Demosthenes τοὺς θεοὺς παραστήσαι: utrum, scil. τοῦθ' ὅπερ ἦν ὑπὲρ τῆς Ἀθηναίων εὐσεβείας, an illud demum, μὴ τὸν ἀντίδικον σύμβουλον ποιήσασθαι. In hac sententia est interpres, adeoque verba, ὅπερ ἐστὶ

—δόξης, in quadam quasi parenthesi concludit. Ego tamen aliter sentio. Nam §. 4. in fine, ubi hanc precessionem instaurat, legitur, ὅ, τι μέλλει συνοίσειν καὶ πρὸς εὐδοξίαν κοινῇ, καὶ πρὸς εὐσεβείαν ἕκαστη, ΤΟΥΤΟ παραστήσαι τοὺς θεοὺς πᾶσιν ὑμῖν. Et mecum est interpres *Italus*. TAYLOR.

^c ἐκ περιουσίας] *Ex abundantia*. Nos forte dicemus: *The odds are on the side of Æschines. Or, the difference of the account. Contentio inter nos inæqualiter admodum est comparata. Vide Harpocr. Suidam, v. ἐκ περιουσίας, et Demetr. Phaler. §. 265. TAYLOR.*

Ibid.] *Vim istius ἐκ περιουσίας multo melius assecutum fuisse*

μου κατηγορεῖ) ἕτερον δ', ὃ φύσει πᾶσιν ἀνθρώποις ὑπάρχει, τῶν μὲν λοιδοριῶν καὶ τῶν κατηγοριῶν ἀκούειν ἡδέως, τοῖς ἐπαινοῦσι δ' αὐτοὺς ἄχθεσθαι. Τούτων τοίνυν, ὃ μὲν ἐστὶ πρὸς ἡδονήν, τούτῳ δέδοται· ὃ δὲ πᾶσιν, ὡς ἔπος εἰπεῖν, ἐνοχλεῖ, λοιπὸν ἐμοί. ^d Καὶ μὲν εὐλαβούμενος τούτο, μὴ λέγω τὰ ^e πεπραγμένα ἐμαυτῶ, οὐκ ἔχειν ἀπολύσασθαι τὰ κατηγορημένα δόξω, οὐδ' ἐφ' οἷς ἀξιῶ τιμᾶσθαι, δεικνύναι· ἂν δ' ἐφ' ἃ καὶ πεποίηκα, καὶ πεπολίτευμαι, βαδίζω, πολλάκις λέγειν ἀναγκασθήσομαι περὶ ἐμαυτοῦ. Πειράσομαι μὲν οὖν ὡς μετριώτατα τούτο ποιεῖν· ὅ, τι δ' ἂν τὸ πρᾶγμα αὐτὸ ἀναγκάζῃ, τούτου τὴν αἰτίαν ^f οὗτός ἐστι δίκαιος ἔχειν, ὁ τοιοῦτον ἀγῶνα ἐνστησάμενος. Οἶμαι δ' ὑμᾶς, ὧ ἄνδρες Δικασταί, πάντας ἂν ὁμολογήσαι, κοινὸν εἶναι τούτον τὸν ἀγῶνα ἐμοί τε καὶ Κτησιφῶντι, καὶ οὐδὲν ἐλάττονος ἄξιον σπουδῆς ἐμοί. Πάντων μὲν γὰρ ἀποστερεῖσθαι λυπηρόν ἐστι καὶ χαλεπὸν, ^g ἄλλως τε, καὶ ὑπ' ἐχθροῦ τῶ τούτο

crediderim eum, qui Anglice verteret, out of wantonness. Alioqui enim in jejunam quandam et frigidam iterationem delaberetur Demosthenes: Longe (inquit) meliorem quam ego conditione est adversarius. Quippe non pari periculo ego et Æschines in iudicium venimus. Quare? Quoniam mihi quidem—de fama et fortunis omnibus est periclitandum: (ita enim explenda est pulchra ista aposiopesis) ille autem inæqualiter admodum tecum contentionem comparavit, h. e. longe meliorem quam ego utitur conditione. Сток.

^d Καὶ μὲν εὐλαβούμενος] Cicero, sive quis alius, in Sallustium, Quo me vertam, P. C.? Unde initium

sumam? Majus enim mihi dicendi onus imponitur, quo notior est uterque nostrum. Quod si aut de vita, atque de rebus nostris huic conviciatori respondebo, invidia gloriam consequitur: aut si hujus facta, mores, omnem ætatem nudavero, in idem vitium incidam procacitatis, quod huic objicio. WOLFIUS.

^e πεπραγμένα ἐμαυτῶ] V. Æsch. §. 90. n. ^k

^f οὗτός ἐστι δίκαιος ἔχειν] Ita passim apud Atticos, pro usitatior formula, δίκαιόν ἐστι τούτων ἔχειν, i. e. Æquum est, ut, &c.

^g ἄλλως τε] Hæc videtur esse istius locutionis vis: Cum ob alias causas, tum præsertim.

συμβαίη· μάλιστα δὲ τῆς παρ' ὑμῶν εὐνοίας τε καὶ φιλανθρωπίας, ὅσω περ καὶ τὸ τυχεῖν τούτων μέγιστόν ἐστι.

γ'. Περὶ τούτων δ' ὄντος τουτουὶ τοῦ ἀγῶνος, ἀξιῶ καὶ δεομαι πάντων ὁμοίως ὑμῶν, ἀκούσαί μου περὶ τῶν κατηγορημένων ἀπολογουμένου δικαίως, ὥσπερ οἱ νόμοι κελεύουσιν, οὓς ὁ τιθεὶς ἐξ ἀρχῆς Σόλων, εὖνους ὦν ὑμῖν, καὶ δημοτικὸς, οὐ μόνον τῷ γράψαι κυρίου ἔθετο δεῖν εἶναι, ἀλλὰ καὶ τῷ τοὺς δικάζοντας ὑμᾶς ὁμωμοκέναι· οὐκ ἀπιστῶν ὑμῖν, ὡς γέ μοι φαίνεται, ἀλλ' ὁρῶν, ὅτι τὰς αἰτίας καὶ τὰς διαβολὰς, αἷς ἐκ τοῦ ^h πρότερος λέγειν ὁ δῖος ἰσχύει, οὐκ ἐνὶ τῷ φεύγοντι ⁱ παρελθεῖν, εἰ μὴ τῶν δικάζοντων ἕκαστος ὑμῶν, τὴν πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσέβειαν διαφυλάττων, καὶ τὰ τοῦ λέγοντος ^k ὑστέρου δίκαια εὐνοικῶς προσδέξεται, καὶ, παρασχῶν ἑαυτὸν ἴσον καὶ κοινὸν ἀμφοτέροις ἀκροατὴν, οὕτω τὴν διάγνωσιν ποιήσεται περὶ πάντων.

δ'. Μέλλων δὲ τοῦ τε ἰδίου βίου παντός, ὡς ἔοικε, λόγον δίδοναι τήμερον, καὶ τῶν κοινῆ πεπολιτευμένων, βούλομαι, καθάπερ ἐν ἀρχῇ, πάλιν τοὺς θεοὺς παρακαλέσαι· ¹ καὶ ἐναντίον ὑμῶν εὐχομαι, πρῶτον μὲν, ὅσῃν εὐνοίαν ἔχων ἐγὼ διατελῶ τῇ τε πόλει καὶ πᾶσιν ὑμῖν, τοσαύτην ὑπάρξαι μοι παρ' ὑμῶν εἰς τουτονὶ τὸν ἀγῶνα· ἐπειθ', ὅ, τι μέλλει συν-

^h πρότερος] MSS. quidam, πρότερον. Sed non habeo necesse. *Infra*, §. 64. Σὺ τοσοῦτον ὑπερήφρας ῥώμη καὶ τόλμη τοὺς ἄλλους, ὥστε πάντα ποιεῖν αὐτός; TAYLOR.

ⁱ παρελθεῖν] Suid. in v. et Ulpian. ad Orat. de Rebus Chersonesitanis: Ubi ait, παρελθεῖν in hac oratione sumi ἀντὶ τοῦ νικῆσαι. Add. Vales. ad Harpoc. in v. TAYLOR.

Ibid.] Similiter, ἀντὶ τοῦ νικῆσαι sumitur, apud Æschinem, supra, §. 41. παρελθόντες τῇ πρώτῃ στρατείᾳ. STOCK.

^k ὑστέρου] Ita, pro ὑστερον, legitur, ex Edit. Reisk. consentientibus simul MSS. bene multis.

¹ καὶ] Valet itaque, ut sæpe apud Xenophontem, et optimos auctores.

οίσειν καὶ πρὸς εὐδοξίαν κοινῇ, καὶ πρὸς εὐσέβειαν ἐκάστω, τούτο παραστήσαι τοὺς θεοὺς πᾶσιν ὑμῖν περὶ ταυτησὶ τῆς γραφῆς γινῶναι.

έ. Εἰ μὲν οὖν περὶ ᾧν ἐδίωκε μόνον κατηγορήσεν Αἰσχίνης, καὶ γὰρ περὶ αὐτοῦ τοῦ προβουλεύματος εὐθὺς ἂν ἀπελογούμην· ἐπειδὴ δ' οὐκ ἐλάττω λόγον, τᾶλλα διεξιὼν, ἀνάλωκε, καὶ τὰ πλεῖστα κατεψεύσατό μου, ἀναγκαῖον εἶναι νομίζω καὶ δίκαιον ἅμα, βραχεῖα, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, περὶ τούτων πρῶτον εἰπεῖν, ^m ἵνα μηδεὶς ὑμῶν, τοῖς ἔξωθεν λόγοις ἠγμένος, ἀλλοτριώτερον τῶν ὑπὲρ τῆς γραφῆς δικαίων ἀκούῃ μου. Περὶ μὲν δὴ τῶν ἰδίων ὅσα λοιδορούμενος βεβλασφήμηκε περὶ ἐμοῦ, θεάσασθε ὡς ἀπλᾶ καὶ δίκαια λέγω. Εἰ μὲν ἴστε με τοιοῦτον, οἷον οὗτος ἠτιᾶτο, οὐ γὰρ ἄλλοθί που βεβίωκα, ἢ παρ' ὑμῖν, μηδὲ φωνὴν ἀνάσχησθε, μηδ' εἰ πάντα τὰ κοινὰ ὑπέρευ πεπολίτευμαι, ἀλλ' ἀναστάντες, καταψηφίσασθε ἤδη. Εἰ δὲ πολλῶ βελτίω τούτου, καὶ ⁿ ἐκ βελτιόνων, καὶ μηδενὸς τῶν μετρίων, ἵνα μηδὲν ἐπαχθὲς λέγω, χεῖρονα καὶ ἐμὲ καὶ τοὺς ἐμοὺς ὑπειλήφατε καὶ γινώσκετε, τούτῳ μὲν ^o δὴ μηδ' ὑπὲρ τῶν ἄλλων πιστεύετε· δῆλον γὰρ, ὡς ὁμοίως ἅπαντ' ἐπλάττετο· ἐμοὶ δ', ἦν παρὰ πάντα τὸν χρόνον εὐνοίαν ἐνδέδειχθε ἐπὶ πολλῶν ἀγώνων τῶν πρότερον γεγενημένων, καὶ νυνὶ παράσχεσθε. Κακοήθης δ' ᾧν, Αἰσχίνη, τούτο παντελῶς ^p εὐήθης ᾧθης, τοὺς περὶ τῶν πεπραγμένων καὶ πεπολιτευμένων λόγους ἀφέντα με, πρὸς

^m ἵνα μηδεὶς &c.] Hic, ut videtur, est verborum ordo, ἵνα μηδεὶς ἐξ ὑμῶν, τοῖς ἔξωθεν λόγοις ἠγμένος, ἀκούῃ ἀλλοτριώτερον (παρὰ) μου τῶν ὑπὲρ (de) τῆς γραφῆς δικαίων.

ⁿ ἐκ βελτιόνων] Formula. Lysias, κατὰ Θεομνήστου, p. 181. Edit.

Taylor. Ἄλλ' ὅτι βελτίων, καὶ ἐκ βελτιόνων ὁ φεύγων ἐμοῦ; (Of a better family.) MARKLAND.

^o δὴ] Addidit Reiskius ex MS. et eleganter.

^p εὐήθης] Ἀντὶ τοῦ, εὐήθως. WOLFUS.

τὰς λοιδορίας τὰς παρὰ σοῦ τρέφεσθαι. Οὐ δὴ ποιήσω
ταῦτο, οὐχ οὕτω ⁹ τετύφωμαι· ἀλλ' ὑπὲρ μὲν τῶν πεπολιτευ-
μένων, ἀ κατεψεύδου καὶ διέβαλλες, αὐτίκα ἐξετάσω· τῆς
δὲ ¹ πομπείας ταύτης τῆς ἀναίδην οὕτωςι γεγενημένης, ὕστε-
ρον, ἂν βουλομένοις ἢ τούτοις ἀκούειν, μνησθήσομαι.

5'. ² Τὰ μὲν οὖν κατηγορημένα, πολλὰ, καὶ δεινὰ, καὶ

⁹ τετύφωμαι] Noster, Philipp.
iii. ἂν δὲ ληρεῖν καὶ τετυφῶσθαι δοκῶ.
Et de Fals. Leg. p. 189. Edit.
Taylor. Ἐγὼ δὲ μαίνομαι καὶ τετύ-
φωμαι νῦν κατηγορῶν αὐτοῦ. Contra
Aristocratem, p. 305, absolute
usurpat et adverbialiter, ἀπλῶς καὶ
κομιδῇ τετυφωμένως. Polybius, l. iii.
p. 569. Edit. Schweigh. ἀγνοεῖ καὶ
τετύφωται. VALESIIUS, in Harpocr.
quem et vide, jubente Tayloro.

¹ πομπείας] Ulpian. Ὑβρεως, λοι-
δορίας, διὰ τὸ ἐν ταῖς πομπαῖς κωμω-
δεῖν καὶ λοιδορεῖν ἀλλήλους. Infra
scripsit noster, §. 37. in fine, ταῦ-
τα τοῖνον εἰδῶς Αἰσχίνης, οὐδὲν ἤττον
ἐμοῦ, πομπεύειν ἀντὶ τοῦ κατηγορεῖν
εἴλετο. Vide Hermogenem, π. μεθ.
δεινοτ. statim ab initio, Harpocr.
v. Πομπείας, Suid. quoque v. Πομ-
πεία et Πομπείας, Magist. et Am-
monium, v. Πομπή, Schol. Ari-
stoph. Plut. ver. 1015. TAYLOR.

² Τὰ μὲν οὖν κατηγορημένα] Per
totam eam, in qua versamur, ora-
tionem, non occurrit locus tam
obscurus, tamque multis molestiis
implicatus, quam universus hic,
quem vocat Taylorus, infaustissi-
mus Paragraphus, usque ad §. 7.
ineuntem. Caligini tamen isti,
quam vidit quidem, sed pellere
non potuit Ulpianus, solertissimo
commento ita facem admovit Cl.
Taylorus, ut istiusmodi adjutore
facillimum sit quantascunque te-

nebras permeare. *Duas nimirum
ab ultima vetustate prodiisse De-
mosthenis editiones: quarum unam
appellat Ulpianus ἀρχαίαν, sive an-
tiquiorem, δηρώδη, sive popularem,
alteram.* (Annot. in Orat. Midi-
anam) *Fieri autem potuisse; ut
binæ istæ editiones, quibus frue-
bantur antiqui, aliquando per in-
curiam describentium, aut quavis
alia ex causa, conflarentur, ad
hanc nostram, quæ sola hodie ob-
tinet, concinnandam.* “Ita con-
“stabit (inquit vir doctiss.) quare
“plurimæ identidem sententiæ
“verbis aliquantulum diversis ab
“auctore nostro iterentur: (cujus
“quidem rei, præter innumera
“quæ extant in Orat. Demost.
“de Fals. Leg. unum etiam in-
“signissimum reperies exemplum
“in §. 20. hujus) licet Photius
“arbitretur magis, eas quasi a-
“bortivas excidisse ex scriniis
“Demosthenis, priusquam ulti-
“mam manum auctoris expertæ
“fuissent, aut secum ille statu-
“isset, utri parti orationis eæ
“elegantius convenirent.—Quod
“si istud impetravero, repeti hic
“nonnulla, atque inconsiderate
“interseri ex diversis exemplari-
“bus, atque semel coeptum esse
“juxta hunc locum perturbari,
“nemo cætera mihi invidet, scil.
“permisceri potuisse, atque ex

περὶ ὧν ἐνίων μεγάλας καὶ τὰς ἐσχάτας οἱ νόμοι τάττουσι τιμωρίας. Τοῦ δὲ παρόντος ἀγῶνος ἡ προαίρεσις αὐτῆ,

“ suo ordine moveri, comma unum atque alterum, quibus nos “ postliminium dedimus.” Exterminat ergo ille clausulam eam, τῶν μέντοι κατηγοριῶν, κ. τ. λ. quæ cum prorsus importuna sit, neque ullo artificio aut dedita opera conjungi possit cum sequente inciso, οὐ γὰρ ἀφαιρεῖσθαι δεῖ—ita porro neque aliud quodlibet in se includit, quod non interceptum erat in priori, τὰ μὲν αὖν κατηγορημένα, κ. τ. λ. atque ad hunc modum textum adornari jubet Taylorus :

Τὰ μὲν αὖν κατηγορημένα, πολλὰ, καὶ δεινὰ, καὶ περὶ ὧν ἐνίων μεγάλας καὶ τὰς ἐσχάτας οἱ νόμοι τάττουσι τιμωρίας.

Τοῦ δὲ παρόντος ἀγῶνος ἡ προαίρεσις αὐτῆ ἐχθροῦ μὲν ἐπήρειαν ἔχει, καὶ ὕβριν, καὶ λοιδορίαν, καὶ προσηλακισμόν ὁμοῦ, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα.

[^αΟ] οὔτε μὰ τοὺς θεοὺς ὀρθῶς ἔχον, οὔτε πολιτικόν, οὔτε δίκαιόν ἐστιν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι.

Οὐ γὰρ ἀφαιρεῖσθαι δεῖ τὸ προσελθεῖν τῷ δήμῳ, καὶ λόγου τυχεῖν, οὐδ' ἐν ἐπήρειας τάξει καὶ φθόνου τοῦτο ποιεῖν.

Ἄλλ' ἐφ' οἷς ἀδικοῦντά με ἑώρα τὴν πόλιν, οὔσι γε τηλικούτοις, ἡλίκα νῦν ἐτραγῶδει καὶ διεξῆει, ταῖς ἐκ τῶν νόμων τιμωρίαις παρ' αὐτὰ τὰ ἀδικήματα χρῆσθαι.

Εἰ μὲν εἰσαγγελίας ἄξια πράττοντά με ἑώρα, εἰσαγγέλλοντα, καὶ τοῦτον τὸν τρόπον εἰς κρίσιν καθιστάντα παρ' ὑμῖν, εἰ δὲ γράφοντα παράνομα, παρανόμων γραφόμενον.

Καὶ μὴν, εἴ τι τῶν ἄλλων, ὧν νυνὶ διέβαλλε καὶ διεξῆει, (scil. πράττοντά με ἑώρα) ἢ καὶ ἄλλ' ὁτιοῦν ἀδικοῦντά

με ὑμᾶς ἑώρα, εἰσὶ νόμοι περὶ πάντων, καὶ τιμωρίαι, καὶ ἀγῶνες, καὶ κρίσεις—καὶ τούτοις ἐξῆν ἅπασι χρῆσθαι.

Deinde comma istud erraticum, (Οὐ γὰρ δήπου Κτησιφῶντα κ. τ. λ.) quod inter posteriores duas clausulas incommode satis intervenit, sedem mutare jubet, et in ipso sectionis fine auctor est ut sistatur : scilicet, καίτοι πρὸς ἅπασιν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῖς ἄλλοις δίκαιοις, οἷς ἂν εἰπεῖν τις ὑπὲρ Κτησιφῶντος ἔχει, καὶ τοῦτ' ἔμοιγε δοκεῖ καὶ μάλα εἰκότως ἂν λέγειν, ὅτι τῆς ἡμετέρας ἐχθρας ἡμᾶς ἐφ' ἡμῶν αὐτῶν δίκαιον ἦν τὸν ἐξετασμόν ποιεῖσθαι, οὐ τὸ μὲν πρὸς ἀλλήλους ἀγωνίζεσθαι παραλείπειν, ἐτέρῳ δ' ὅταν κακόν τι δώσομεν ζητεῖν ὑπερβολὴ γὰρ ἀδικίας τοῦτό γε. Οὐ γὰρ δήπου Κτησιφῶντα μὲν δύναται διώκειν δι' ἐμέ, ἐμέ δ' εἴπερ ἐξελέγγειν ἐνόμιζεν, αὐτὸν οὐκ ἂν ἐγράφατο. Accusationis hujus, inquit orator, propositum ipsum et prima quasi facies indicia præ se fert hostilis malitiæ et ludibrii. Etenim cum nemini deneganda sit ad populum accedendi copia, quemque libet in jus vocandi, neque tamen qui istuc fecerit vexandi gratia et explendæ invidiæ, aut rectum fecerit, aut civile, aut justum, Athenienses. Quod nisi hac mente accusator extitisset, tantis meis flagitiis, cum etiam tum essent recentia, pœnas legibus constitutas opponere illum oportuit, vel læsæ majestatis, vel legum violatarum postulantiem ; καὶ τοῦτον τὸν τρόπον εἰς κρίσιν καθιστάντα παρ' ὑμῖν. (Me, inquam, atque hac via soli-

ἔχθρῳ μὲν ἐπήρειαν ἔχει, καὶ ὕβριν, καὶ λοιδορίαν, καὶ προ-
πηλακισμὸν ὁμοῦ, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα. Τῶν μὲντοι κα-
τηγοριῶν καὶ τῶν αἰτιῶν τῶν εἰρημένων, εἶπερ ἦσαν ἀληθεῖς,
οὐκ ἔνι τῇ πόλει δίκην ἀξίαν λαβεῖν, οὐδ' ἐγγύς· οὐ γὰρ
ἀφαιρεῖσθαι δεῖ τὸ προσελθεῖν τῷ δήμῳ, καὶ λόγου τυχεῖν·
οὐδ' ἐν ἐπήρειας τάξει καὶ φθόνου ταῦτο ποιεῖν, οὔτε μὰ τοὺς
Θεοὺς ὀρθῶς ἔχον, οὔτε πολιτικόν, οὔτε δίκαιόν ἐστιν, ὧ ἄν-
δρες Ἀθηναῖοι· ἀλλ' ἐφ' οἷς ἀδικοῦντά με ἐώρα τὴν πόλιν,
οὔσί γε τηλικούτοις, ἡλίκα νῦν ἐτραγώδει καὶ διεξήκει, ταῖς
ἐκ τῶν νόμων τιμωρίαις ἑπαρ' αὐτὰ τὰ ἀδικήματα χρῆ-
σθαι· εἰ μὲν εἰσαγγελίας ἀξία πράττοντά με ἐώρα, εἰσαγ-
γέλλοντα, καὶ τοῦτον τὸν τρόπον εἰς κρίσιν καθιστάντα παρ'
ὑμῖν· εἰ δὲ γράφοντα παράνομα, παρανόμων γραφόμενον.
Οὐ γὰρ δήπου Κτησιφῶντα μὲν δύναται διώκειν δι' ἐμέ,

citare debuit: neutiquam enim Ctesiphontem potest confodere per mea latera; neque enimvero, si me obrui posse confideret, illum unquam petivisset.) Quinetiam si quod aliud eorum, quæ modo calumniose percensebat, me patrantem observasset, sunt leges de omnibus, sunt judicia, sunt actiones, &c. STOCK.

ἑπαρ' αὐτὰ τὰ ἀδικήματα] *Recentibus delictis.* Eo ore omnes fere interpretes. Ita scribit Josephus, *Antiq. Judaic. p. 416.* Ἴνα γνῶς, ὅτι κερδαίνουσιν θύδεν οἱ κακοὶ, μὴ παρ' αὐτὰ τὰ δικάματα κολασθέντες, scil. *pœnam ex continente adjectam sceleri, τὸ ἀμύνασθαι τῷ παθεῖν ὅτι ἐγγυτάτω κείμενον, ut verbis utar Thucydidis, lib. iii. c. 38.* Sed et aliam habet et majorem *emphasin, nempe pœnam juxta formam criminis, ut dici potest, subeundam.* Verbi gratia, si *εισ-*

αγγελίας ἀξία commiserit, ut eas pœnas daret, quæ lege isti euipæ affiguntur: si παράνομα γέγραφε, eas, quæ competebant παράνομα γράφοντι, denique (continuat enim argumentum v. 6. sine importunissimo isto commate, quod v. 3, 4, 5, inveteravit) cujuscunque delictum criminis argueretur, erant leges, erant supplicia, quæ in unumquemque facinorosum peculiariter statuisset majorum diligentia. Jurisprudencia enim Attica accurate distinxit, quo animo, quo gradu maleficii, et quanto cum damno reipublicæ committeretur unumquodque facinus: et eadem pariter fide et diligentia trutinavit supplicia quoque. Qui Græcos scriptores evoluit sine eo monito et delectu, multa frigide leget, quæ illi exactissime scripserunt. TAYLOR.

ἡ ἐμὲ δ' εἶπερ ἐξελέγχειν ἐνόμιζεν, αὐτὸν οὐκ ἂν ἐγράψατο. Καὶ μὴν, εἴ τι τῶν ἄλλων, ὧν νυνὶ διέβαλλε καὶ διεξήκει, ἢ καὶ ἄλλ' ὅτιοῦν ἀδικοῦντά με ὑμᾶς ἑώρα, εἰσὶ νόμοι περὶ πάντων, καὶ τιμωρίαι, καὶ ἀγῶνες, καὶ κρίσεις, πικρὰ καὶ μεγάλα ἔχουσαι τὰ ἐπιτίμια, καὶ τούτοις^κ ἐξῆν αὐτῷ ἅπασι χρῆσθαι κατ' ἐμοῦ. Καὶ ὀπηνίκα ἐφαίνετο ταῦτα πεποιηκῶς, καὶ ταῦτον τὸν τρόπον κέχρημένος τοῖς πρὸς ἐμὲ, ὡμολογεῖτο ἂν ἢ κατηγορία τοῖς ἔργοις αὐτοῦ· νῦν δ' ἐκστὰς τῆς ὀρθῆς καὶ δικαίας ὁδοῦ, καὶ φυγῶν τοὺς παρ' αὐτὰ τὰ πράγματα ἐλέγχους, τοσοῦτοις ὕστερον χρόνοις αἰτίας καὶ σκώμματα καὶ λοιδορίας συμφορήσας, ὕποκρίνεται· εἶτα κατηγορεῖ μὲν ἐμοῦ, κρίνει δὲ τουτοῖ, καὶ τοῦ μὲν ἀγῶνος ὅλου τὴν πρὸς ἐμὲ πῶς ἔχθραν προίσταται, οὐδαμοῦ δ' ἐπὶ ταύτην ἀπηντηκῶς ἐμοὶ, τὴν ἐτέρου ζητῶν^z ἐπιτιμίαν ἀφελῆσθαι φαίνεται. Καίτοι πρὸς ἅπασιν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῖς ἄλλοις^a δικαίοις, οἷς ἂν εἰπεῖν τις ὑπὲρ Κτησιφῶντος ἔχοι, καὶ τοῦτ' ἐμοίγε δοκεῖ καὶ μάλα εἰκότως ἂν λέγειν, ὅτι τῆς ἡμετέρας ἔχθρας ἡμᾶς ἐφ' ἡμῶν αὐτῶν δίκαιον ἦν

^κ ἐμὲ—αὐτὸν] ἀντὶ τοῦ ἐμαυτὸν δὲ, Attica tmesi, et interpositis aliquot vocibus. WOLFIUS. Perperam: nihil certius, quam ut ἐμὲ ad ἐξελέγχειν jure sit referendum, αὐτὸν ad ἐγράψατο. TAYLOR.

^κ ἐξῆν αὐτῷ ἅπασι χρῆσθαι κατ' ἐμοῦ] Ita in plerisque et melioribus. IDEM.

^γ ὑποκρίνεται] Histrionem agit, qui quæstus ei olim familiaris erat; h. e. alienam personam induit, non bona fide, sed mala fraude agit. Ctesiphontem accusat, quem lædere nullo modo vult; sed per latus ejus me petit, quanquam videri vult nullas si-

multates adversus me exercere. Citat hunc locum Hermogenes, p. 284. REISKE.

^z ἐπιτιμίαν ἀφελῆσθαι] i. e. ἀτιμῶσαι, infamia notare: qua pœna afficeretur Ctesiphon, si causa victus mulctam quinquaginta talentum solvere non potuisset. Vide Pott̄r. lib. i. cap. 25. Ἐπιτιμία est status civis, qui est integre conditionis et famæ. STOCK.

^a δικαίοις] Τὰ δίκαια sumuntur ut τὰ δικαιώματα, nimirum Postulationes. Claims or Pretences. Sic supra, §. 5. τῶν ὑπὲρ τῆς γραφῆς δικαίων ἀκούη μου. TAYLOR. ad Orat. Dem. de Fals. Leg. p. 166. l. 17. Edit. Cantab.

τὸν ἐξετασμὸν ποιεῖσθαι, οὐ τὸ μὲν πρὸς ἀλλήλους ἀγωνίζεσθαι παραλείπειν, ἑτέρῳ δ' ὅτῳ κακὸν τι δώσομεν, ζητεῖν· ὑπερβολὴ γὰρ ἀδικίας τοῦτό γε.

ζ'. Πάντα μὲν τοίνυν τὰ κατηγορημένα ὁμοίως ἐκ τούτων ἂν τις ἴδοι, οὔτε δικαίως, οὔτ' ἐπ' ἀληθείας οὐδεμιᾶς εἰρημένα. Βούλομαι δὲ καὶ καθ' ἑν ἕκαστον αὐτῶν ἐξετάσαι, καὶ μάλιστα ὅσα ὑπὲρ τῆς εἰρήνης καὶ τῆς πρεσβείας κατεψεύσατό μου, τὰ πεπραγμένα ἑαυτῷ μετὰ Φιλοκράτους ἀνατιθεῖς ἐμοί. Ἔστι δ' ἀναγκαῖον, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ προσῆκον ἴσως, ὡς κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους εἶχε τὰ πράγματα, ἀναμνησαί ὑμᾶς, ἵνα πρὸς τὸν ὑπάρχοντα καιρὸν ἕκαστα θεωρῆτε. ^b Τοῦ γὰρ Φωκικοῦ συστάντος πολέμου, οὐ δὲ ἐμὲ, οὐ γὰρ δὴ ἔγωγε ἐπολιτευόμην πῶ τότε, πρῶτον μὲν ὑμεῖς οὕτω διέκεισθε, ὥστε Φωκέας μὲν βούλεσθαι σωθῆναι, καίπερ οὐ δίκαια ποιῶντας ὀρώντες· Θηβαίοις δ' ὅτιοῦν ἂν ἐφησθῆναι παθαῖσιν, οὐκ ἀλόγως, οὐδ' ἀδίκως, αὐτοῖς ὀργιζόμενοι· οἷς γὰρ εὐτυχήκεσαν ἐν Λεύκτροις, οὐ μετρίως ἐκέχρηντο· ἐπειθ' ἢ ^c Πελοπόννησος ἅπασα διειστήκει, καὶ οὐθ' οἱ μισοῦντες Λακεδαιμονίους οὕτως ἴσχυον, ὥστε ἀνελεῖν αὐτούς, ^d οὐθ' οἱ πρότερον δὲ ἐκείνων ἄρχοντες κύριοι τῶν πόλεων ἦσαν· ἀλλὰ τις ἦν ^e ἄκριτος καὶ παρὰ τούτοις, ^f καὶ παρὰ

^b Τοῦ γὰρ Φωκικοῦ κ. τ. λ.] Certatim hoc comma a Rhetoricis laudatur, a Quintiliano, l. v. c. 2. fine, ab Hermogene, p. 281, 286, 287, 307. Edit. Crispin. a Demetrio Phaler. §. 322, 323. Aquila Romano, p. 16. TAYLOR.

^c Πελοπόννησος] Vide Longinum, §. 24. IDEM.

^d οὐθ' οἱ πρότερον κ. τ. λ.] Significat, τοῖς δεκαδάρχαις (de quibus vide Isocratis Panegyricum et Panathenaicum) magistratum fuisse

abrogatum. WOLFIIUS.

^e ἄκριτος] Vide Harpocr, in v. et Suid. qui per ἀδιάκριτον exponunt. Adde H. Steph. Thes. Gr. Ling. t. ii. col. 430. qui de vi et usu istius vocabuli disputat. Exponere liceat, Contentionem tacitam et obductam, quæ nondum in apertum bellum erupit. TAYLOR.

^f καὶ παρὰ τοῖς ἄλ. ἄπ. Ἑλληνισμῶν] Ita rescribe, ait Taylor. juxta probatissima exemplaria. Antea, καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἔρις κ. τ. λ.

τοῖς ἄλλοις ἅπασιν Ἑλλησιν, ἕρις καὶ ταραχή. Ταῦτα δ' ὁρῶν ὁ Φίλιππος, οὐ γὰρ ἦν ἀφανῆ, τοῖς παρ' ἐκάστοις προδύταις χρήματα ἀναλίσκων, πάντας συνέκρουε, καὶ πρὸς ἑαυτοὺς ἐτάραττεν· εἴτ' ἐν οἷς ἡμάρτανον οἱ ἄλλοι, καὶ κακῶς ἐφρόνουν, αὐτὸς παρεσκευάζετο, καὶ κατὰ πάντων ἐφύετο. Ὡς δὲ τάλαιπωροῦμενοι τῷ μήκει τοῦ πολέμου, οἱ τότε μὲν βαρεῖς, νῦν δ' ἀτυχεῖς Θηβαῖοι, φανεροὶ πᾶσιν ἦσαν ἀναγκασθησόμενοι καταφεύγειν ἐφ' ὑμᾶς, ὁ Φίλιππος, ἵνα μὴ τοῦτο γένοιτο, μηδὲ συνέλθοιεν αἱ πόλεις, ὑμῖν μὲν εἰρήνην, ἐκείνοις δὲ βοήθειαν ἐπηγγείλατο. Τί οὖν συνηγωνίσασατο αὐτῷ πρὸς τὸ λαβεῖν ὀλίγου δεῖν ὑμᾶς ἐκόντας ἐξαπατωμένους; Ἡ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, εἴτε χρῆ κακίαν, εἴτ' ἀγνοίαν, εἴτε καὶ ἀμφότερα ταῦτ' εἶπεῖν, οἱ, πόλεμον συνεχῆ καὶ μακρὸν πολεμούντων ὑμῶν, καὶ τοῦτον ὑπὲρ τῶν κοινῆ πᾶσι συμφερόντων, ὡς ἔργῳ φανερὸν γέγονεν, οὔτε χρήμασιν, οὔτε σώμασιν, οὐδὲ ἄλλῳ οὐδενὶ τῶν πάντων συνελάμβανον ὑμῖν· οἷς καὶ δικαίως καὶ προσηκόντως ὀργιζόμενοι ἐτοίμως ὑπηκούσατε τῷ Φιλίππῳ.

ἦ. Ἡ μὲν οὖν τότε συγχωρηθεῖσα εἰρήνη, διὰ ταῦτα, οὐ δι' ἐμέ, ὡς οὗτος διέβαλλεν, ἐπράχθη. Τὰ δὲ τούτων ἀδικήματα καὶ δωροδοκήματα ἐν αὐτῇ, τῶν νυνὶ παρόντων πραγμάτων, ἂν τις ἐξετάζη δικαίως, αἴτια εὐρήσει. Καὶ ταυτὶ πάνθ' ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἀκριβολογοῦμαι, καὶ διεξέρχομαι· εἰ γὰρ εἶναί τινα δοκοῖη τὰ μάλιστα ἐν τούτοις ἀδικήματα, ἢ οὐδέν ἐστι τούτων δήπου πρὸς ἐμέ· ἀλλ' ὁ μὲν πρῶτος εἰπὼν καὶ μνησθεὶς ἠ ὑπὲρ τῆς εἰρήνης Ἀριστόδημος ἦν, ὁ ὑπο-

ἢ οὐδέν ἐστι τούτων] Ita ex MSS. quos citavit Taylor. Antea deerat τούτων.

ἠ ὑπὲρ τῆς εἰρήνης] Omnes fere

MSS. uno ore περὶ τῆς. Adnotavi alibi has voces sæpissime inter se misceri et confundi. Noster, supra, §. 4, ait, παραστῆσαι πᾶσιν

κριτής· ὁ δ' ἐκδεξάμενος, καὶ γράψας, καὶ ἑαυτὸν μετὰ
 τούτου μισθώσας ἐπὶ ταῦτα, Φιλοκράτης ὁ Ἀγνούσιος, ὁ σὸς,
 Αἰσχίνη, κοινωνὸς, οὐκ ἐμὸς, οὐδ' ἂν σὺ διαρραγῆς ψευδό-
 μενος. « Οἱ δὲ συνειπόντες, ὅτου δήποτε ἔνεκα, (ἐὼ γὰρ τού-
 τό γε ἐν τῷ παρόντι) Εὐβουλος, καὶ Κηφισοφῶν· ἐγὼ δ'
 οὐδὲν οὐδαμοῦ. Ἄλλ' ὅμως, τούτων τοιούτων ὄντων, καὶ ἐπ'
 αὐτῆς τῆς ἀληθείας οὕτω δεικνυμένων, εἰς τοῦθ' ἤκεν ἀναι-
 δείας, ὥστε ἰτολμᾶ λέγειν, ὡς ἄρα ἐγὼ, πρὸς τῷ τῆς εἰ-
 ρηνῆς αἴτιος γεγενῆσθαι, ἔτι καὶ κεκωλυκῶς εἶην τὴν πόλιν
 μετὰ κοινού συνεδρίου τῶν Ἑλλήνων αὐτὴν ποιήσασθαι. Εἴτ',
 ᾧ, τί ἂν εἰπὼν σέ τις ὀρθῶς προσείποι; Ἔστιν ὅπου σὺ πα-
 ρὼν, τηλικαύτην ^κ πρᾶξιν καὶ συμμαχίαν, ἠλίκην νῦν ἔτρα-
 γῶδεις καὶ διεξῆεις, ὁρῶν ἀφαιρούμενόν με τῆς πόλεως, ἠγα-
 νάκτησας, ἢ παρελθὼν ταῦτα, ἃ νῦν κατηγορεῖς, ἐδίδαξας,
 καὶ διεξῆλθες; Καὶ μὴν, εἰ τὸ κωλύσαι τὴν τῶν Ἑλλήνων
 κοινωσίαν ἐπεπράκειν ἐγὼ Φιλίππῳ, σοὶ τὸ μὴ σιγῆσαι λοι-
 πὸν ἦν, ἀλλὰ βοᾶν, καὶ διαμαρτύρεσθαι, καὶ δηλοῦν ταυτοι-
 σί. Οὐ τοίνυν ἐποίησας οὐδαμοῦ ταῦτο, οὐδ' ἤκουσέ σου ταύ-
 την τὴν φωνὴν οὐδεὶς· ¹ εἰκότως· οὔτε γὰρ ἦν πρεσβεία πρὸς
 οὐδένα ἀπεσταλμένη τότε τῶν Ἑλλήνων, ἀλλὰ πάσαι πάν-
 τες ἦσαν ἐξεληλεγμένοι, οὔθ' οὗτος ὑγιὲς περὶ τούτων εἶρηκεν
 οὐδέν. Χωρὶς δὲ τούτων, καὶ διαβάλλει τὴν πόλιν τὰ μέ-

ἡμῖν περὶ ταυτησὶ τῆς γραφῆς γινῶναι.
 Rursus, §. 5, ἀλλοτριώτερον τῶν ὑπὲρ
 τῆς γραφῆς δικαίων ἀκούη μου. Ser-
 vius, ad Virg. *Æn.* l. iv. ver. 233.
Super sua laude. i. e. *Pro sua*
laude, et Græcum est schema. Sic
enim Demosthenes, ὑπὲρ τοῦ Στε-
φάνου. i. e. *pro Corona.* TAYLOR.
¹ τολμᾶ] MSS. τολμᾶν, et ἐτόλ-
 μα. Neutrum credo necessarium.
Æschines, supra, §. 76. οὕτω γὰρ

ἔστι δεινὸς—ὥστε οὐκ ἀπόχρη κ. τ. λ.
 Noster, infra, §. II. οὕτω δ' ἦν ὁ
 Φίλιππος ἐν φόβῳ—ὥστε πάλιν μι-
 σθοῦται τουτονί. IDEM.

^κ πρᾶξιν] Forte, παράταξιν, *Ar-*
paratum. TAYLOR.

¹ εἰκότως] Hanc vocem ex MSS.
 addidit Reiskius; et ita legendum
 in Annotat. admonet Wolfius:
 Probat Taylor.

γιστα ἐν οἷς ψεύδεται· εἰ γὰρ ὑμεῖς ἅμα τοὺς μὲν ἄλλους Ἕλληνας εἰς πόλεμον παρεκαλεῖτε, αὐτοὶ δὲ πρὸς Φίλιππον περὶ εἰρήνης πρέσβεις ἐπέμπετε, Εὐρυβάτου πρᾶγμα, οὐ πόλεως ἔργον, οὐδὲ χρηστῶν ἀνθρώπων, διεπράττεσθε. Ἄλλ' οὐκ ἔστι ταῦτα, οὐκ ἔστι. Τί γὰρ καὶ βουλόμενοι μετέπεμπεσθ' ἂν αὐτοὺς ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ; ἐπὶ τὴν εἰρήνην; ἀλλ' ὑπῆρχεν ἅπασιν. ^m Ἄλλ' ἐπὶ τὸν πόλεμον; ἀλλ' αὐτοὶ περὶ εἰρήνης ἐβουλεύεσθε. Οὐκοῦν οὔτε ⁿ τῆς ἐξαρχῆς εἰρήνης ἡγεμῶν, οὐδ' αἴτιος ἂν ἐγὼ φαίνομαι, οὔτε τῶν ἄλλων, ὧν κατεψεύσατό μου, οὐδὲν ἀληθὲς ὃν δείκνυται.

θ. Ἐπειδὴ τοίνυν ἐποιήσατο τὴν εἰρήνην ἡ πόλις, ἐνταῦθα πάλιν σκέψασθε, τί ἡμῶν ἐκάτερος προείλετο πράττειν· καὶ γὰρ ἐκ τούτων εἴσεσθε, τίς ἦν ὁ Φιλίππῳ πάντα συναγωνιζόμενος, καὶ τίς ὁ πράττων ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τὸ τῇ πόλει συμφέρον ζητῶν. Ἐγὼ μὲν τοίνυν ἔγραψα βουλευῶν ἀποπλεῖν τὸν ταχίστην τοὺς πρέσβεις ἐπὶ τοὺς τόπους, ἐν οἷς ἂν ὄντα τὸν Φίλιππον πυθάνωνται, καὶ τοὺς ὄρκους ἀπολαμβάνειν· οὗτοι δὲ οὐδὲ, γράψαντος ἐμοῦ, ταῦτα ποιεῖν ἠθέλησαν. Τί δὲ ταῦτ' ἠδύνατο, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι; Ἐγὼ διδάξω. Φιλίππῳ μὲν ἦν συμφέρον, ὡς πλεῖστον τὸν μεταξὺ χρόνον γενέσθαι τῶν ὄρκων, ὑμῖν δ' ὡς ἐλάχιστον. Διὰ τί; Ὅτι ὑμεῖς μὲν, οὐκ ἀφ' ἧς ὠμόσατε μόνον ἡμέρας, ἀλλ' ἀφ' ἧς ἠλπίζατε τὴν εἰρήνην ἔσεσθαι, πάσας ἐξελύσατε τὰς παρασκευὰς τὰς τοῦ πολέμου· ὁ δὲ ^o τοῦτο ἐκ παντὸς τοῦ

^m Ἄλλ'] Vide ad Æsch. §. 84. not. ^u

ⁿ τῆς ἐξαρχῆς εἰρήνης] Ulpianus, ad orationem nostri auctoris de Fals. Leg. hæc verba ita illustrat: καλῶς προσθεῖς, τὸ ἐξαρχῆς, ἐπειδὴ γὰρ ψήφισμα παρέσχετο Δημοσθένους Αἰσχίνης, διαβρῆθην περὶ τῆς εἰρήνης

λέγοντος, διὰ τοῦτο τὰ δεύτερα σιωπήσας, ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἵεται, ἀναφέρων ἐπὶ Ἀριστόδημον καὶ Νεοπτόλεμον αὐτήν.

^o τοῦτο] Id, de quo dixerat, paulo ante, viz. ὡς πλεῖστον τὸν μεταξὺ χρόνον γενέσθαι. REISK. E.

χρόνου μάλιστα ἐπραγματεύετο, νομίζων, ὅπερ ἦν ἀληθές,
 ῥ ὅσα τῆς πόλεως προλάβοι, πρὸ τοῦ τοὺς ὄρκους ἀποδοῦναι,
 πάντα ταῦτα βεβαίως ἔξειν, οὐδένα γὰρ τὴν εἰρήνην λύσειν
 τούτων ἕνεκα. Ἄ ἐγὼ προορώμενος, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
 καὶ λογιζόμενος, τὸ ψήφισμα τοῦτο γράφω, πλεῖν ἐπὶ τοὺς
 τόπους, ἐν οἷς ἂν ἦ Φίλιππος, καὶ τοὺς ὄρκους τὴν ταχίστην
 ἀπολαμβάνειν, ἴν' ἐχόντων τῶν Θρακῶν, τῶν ὑμετέρων συμ-
 μάχων, τὰ χωρία ταῦθ', ἧ ἂν νῦν οὗτος διέσυρε, τὸ Σέρριον,
 καὶ τὸ Μύρτιον, καὶ τὴν Ἐργίσκην, οὕτω γίγνοιθ' οἱ ὄρκοι,
 καὶ μὴ προλαβὼν ἐκεῖνος τοὺς ἐπικαίρους τῶν τόπων, κύριος
 τῆς Θράκης κατασταίῃ, μηδὲ πολλῶν μὲν χρημάτων, πολ-
 λῶν δὲ στρατιωτῶν εὐπορήσας, ἐκ τούτων ῥαδίως τοῖς λοι-
 ποῖς ἐπιχειροίῃ πράγμασιν. Εἶτα τοῦτο μὲν οὐχὶ λέγει τὸ
 ψήφισμα, οὐδ' ἀναγινώσκει· εἰ δὲ βουλευῶν ἐγὼ προσά-
 γειν τοὺς πρέσβεις ὤμην δεῖν, τοῦτό μου διαβάλλει. Ἄλλὰ
 τί ἐχρῆν με ποιεῖν; μὴ προσάγειν γράψαι τοὺς ἐπὶ τοῦθ'
 ἤκοντας, ἴν' ὑμῖν διαλεχθῶσιν; ἢ θέαν μὴ κατανεῖμαι τὸν
 ἀρχιτέκτονα αὐτοῖς κελεύσαι; ἀλλ' ἴ ἐν τοῖν δυοῖν ὀβολοῖν
 ἐθεώρουσιν ἂν, εἰ μὴ τοῦτ' ἐγράφη. Τὰ μικρὰ συμφέροντα
 τῆς πόλεως ἔδει με φυλάττειν, τὰ δ' ὅλα, ὥσπερ οὔτοι,
 πεπρακέναι Φιλίππῳ; Οὐ δῆπου. Λέγε τοίνυν μοι τὸ ψή-
 φισμα τουτὶ λαβὼν, ὃ σαφῶς οὗτος εἰδὼς παρέβη. Λέγε.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

* ΕΠΙ ἄρχοντος Μνησιφίλου, Ἑκατομβαιῶνος ἑνὴ καὶ

ῥ ὅσα] Forte, ὅσ' ἂν. MARK-
 LAND.

ἧ ἂν νῦν οὗτος διέσυρε] Vide *Æs-*
chinem, supra, §. 30.

ἴ ἐν τοῖν δυοῖν ὀβολοῖν] ἀντὶ τοῦ,
 δυοῖν ὀβολοῖν, pro genitivo pretii, ut

ὁ Δημοσθένης πέντε ταλάντων σιγήσαι
 λέγεται. WOLFIUS.

* Ἐπὶ ἄρχοντος Μνησιφίλου] Mne-
 siphilus Prætor in *Fastis Atticis*
 non occurrit. Et memini me ali-
 bi monuisse, pluris istius farinæ

νέα, Φυλῆς πρυτανευούσης Πανδιονίδος, Δημοσθένης Δημοσθένους Παιανιεύς εἶπεν· ἐπειδὴ Φίλιππος ἀποστείλας πρέσ-

in hac unica oratione occurrere, (scilicet in decretis, quæ recitantur a scriba, aliisque monumentis publicis) quam in quovis uno libro, qui a vetustate descenderit. Nescimus, inquam, quis fuerit ille Demonicus, qui memoratur, §. 34. Euthycles, §. 35. Heropythus, §. 52. Mnesithides, §. 51. Nausicles, §. 55. Neocles, §. 23. Nicias, §. 43. Polycles, §. 30. Nicocles, §. 23. Quos omnes, inquam, nescit Chronologia Attica, similiter atque hunc Mnesiphilum, qui rursus occurrit, infra, §. 12. Non audeo sane hæc monumenta insimulare, aut eorum derogare fidei. Totam fere jurisprudentiam Atticam, quæ hodie remanet, ea res quasi radicitus evelleret. Sunt tamen ex his actis alia aliis suspectiora. Susceptorum tamen numero ideo accenseri non debet decretum hoc, in quo hæremus. Nam in vulgata serie Prætorum Atheniensium *Eponymorum*, quam hodie habemus, et quæ multos annos complectitur, fieri vix potuit, ut ne unus suum haberet, vel *Vicarium*, vel quovis modo *Substitutum*. Quali quidem artificio, seu malis, *honestâ oratione*, huic difficultati Archontum *Pseudonymorum* jamdiu est responsum. Atque ei quæstioni eruditissimus longe *Corsinius* Dissertationem octavam *Factorum Atticorum* assignavit, in qua omnium istiusmodi *Archontum series atque ætas demonstratur*. Age autem: majus opus movetur. Res enim gestas de *Legatione obita, de clade Phocensium*

&c. uno et constanti tenore narrant oratores nostri: (neque enim unquam vel levissime dissident) verum cum de iis ipsis rebus *Acta publica* perspiciamus, quæ hic et §. 12. recensentur, in alia anni parte, incredibili discrepantia, eas res gestas et conclusas esse deprehendimus. (Tum pergit doctissimus Vir eam seriem temporis describere, qua ab Æschine et Demosthene traduntur esse transactæ, et deinde subdit) Ergo decretum de maturanda legatione ad exigendum a Philippo jusjurandum, quod narrant Scriptores latum esse tertio *Munychionis*, i. e. Aprilis, (sive fuerit decretum de constituendis legatis, quod latum esse vidimus mense priore exeunte, sc. die xxii^{do} *Elaphebolionis*, i. e. Martii, vel etiam xix^{no}) jam non eo mense aut die, verum, si fides habenda sit decreti verbis disertis, quæ producuntur hic, *Hecatombæonis*, i. e. Julii, *die postremo*, sive xix^{no} latum erat. Porro autem Decretum a Callisthene de excubiis latum, in summa trepidatione civium ob deletam urbem Phocensium, ponunt *Illi* contigisse *Scirrhophorionis*, i. e. Junii, die xxvii^{mo}: *Hoc vero Mæmacterionis*, i. e. Octobris, die xxi^{mo}. Quid de his turbis Chronologicis fiet?—Non temere, non casu, aut exemplarium vitio, sed summo consilio factum esse deprehendimus, ut simile pene intervallum temporis intercederet inter *decretum de constituendis Legatis*, et *decretum de vigiliis habendis*, quale juxta historiam

βεις περὶ τῆς εἰρήνης ἑπὶ πρὸς Ἀθηναίους ὁμολογουμένας πεποιήται συνθήκας, ἢ δεδόχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ τῶν

intercedere necesse fuit, quemcunque demum computum iniveris; id est, sive id fiat juxta *superiorem* calculum, quem ex oratorum verbis elicimus, sive juxta *posterio-rem*, quem decreti verba repræsentant.—In superiori computo excitantur legati ad proficiscendum, Munychionis die tertio. Proficiscuntur. Spatium ultra bimestre terunt. Revertuntur. Et paulo post reditum, scil. Scirrhophori-onis die xxvii^{mo}, narratur Athenis clades Phocensium. Quod interval- lum est dierum circiter lxxxiii. Jam autem, si juxta *hunc* compu- tum numeres, scil. ab Hecatombæonis die ultimo, ad Mæmactæ- rionis diem xxi^{um}, dies iterum sunt lxxx. levissima, vel potius nulla, differentia. Utrinque ergo conveniunt rationes, atque accu- ratius quidem, quam in tali re fas erat expectare—Et profecto, si Kalendarii Attici ratio una fu- isset et perpetua, neque Stylo re- novata, neque interdum ad Solis Lunæque vias, atque ad accura- tiorum amussim diligenter refor- mata, crediderim illud fuisse in- expugnabile. Verum solebat id aliquoties fieri.—Ea ratione con- tigisse potuit, ut, immutata pau- latim facie computi civilis, sive, quod verum esse arbitror, id auc- toritate publica simul factum fu- erit, præter ἀρχαίαν illam, et ve- tustam horum oratorum ἔκδοσιν, quæ juxta eorum ætatem describi poterat, prodiret illa, quam δημόδιη Ulpianus vocat, (de quibus supra verba habuimus) ad vulgarem scil. usum concinnata, atque ad eam

Fastorum rationem accommoda- ta, quæ tum increbescebat, et usu quotidiano pervulgabatur. Unde non alia et diversa anni parte hæ res geri describuntur, in utroque calculo, sive kalendario, sc. de *projectione Legatorum, et de ex- cidio Phocensium*; neque aliter scribunt oratores, aliter loquun- tur monumenta publica. Sed u- terque computus verus esse po- tuit, si æram in uno casu *anti- quiorum*, in altero *vulgarem* inspi- cias. Exemplo populari illustra- bo: ego, qui hunc commentari- um scribo, *Aprilis die secundo* puta, anni Anglicani mdcclvii. si ante quinquennium hoc scrip- sissem, non utique *dedissem* eo mense atque die, quo jam utor, verum Martii die xxi^{do}. Ita tu- lit utilitas publica, et Kalendarii nostri redintegratio. TAYLOR.

^t πρὸς Ἀθηναίους] Hæc verba o- mittunt plerique MSS. et post *συνθήκας* addunt πρὸς τὸν Ἀθηναίων δῆμον. Adi Taylorum et Reisk.

^u δεδόχθαι] Hic MS. unus *δε- δόχθω* habet. Utraque lectio pro- ba esse poterit. Cum *infinitive* dicitur (*δεδόχθαι, placere*) talis est constructio, qualem video in *ro- gatione* inferius producta, §. 23, ubi *clausula*, quam *Legislativam* vocant in nostro jure, ita concipitur: ἐπιμελεσθῆναι τοὺς Πρυτάνεις καὶ τοὺς Στρατηγούς. Istud etiam addere liceat: ubicunque legitur *δέδοκται* (nam et hoc legitur quo- que, ut in celeberrimo illo *ψηφίσ- ματι* Demosthenis, infra, §. 55, et pariter apud *Lucianum* in *Ti- mone*, §. 51.) ibi sane levissima

Ἀθηναίων, ὅπως ἂν ἡ εἰρήνη ἐπιτελεσθῆ, ἢ ἐπιχειροτονηθεῖσα ἐν τῇ πρώτῃ ἐκκλησίᾳ, πρέσβεις ἐλέσθαι ἐκ πάντων Ἀθηναίων ἤδη πέντε· τοὺς δὲ χειροτονηθέντας ἀποδημεῖν, μηδεμίαν ἀναβολὴν ποιουμένους, ὅπου ἂν ὄντα πυθάνωνται τὸν Φίλιππον, καὶ τοὺς ὄρκους λαβεῖν τε παρ' αὐτοῦ καὶ δοῦναι τὴν ταχίστην, ἐπὶ ταῖς ὁμολογημέναις συνθήκαις αὐτῷ πρὸς τὸν Ἀθηναίων δῆμον, συμπεριλαμβάνοντας καὶ τοὺς ἐκατέρων συμμάχους. Πρέσβεις ἠρέθησαν, Εὐβουλος Ἀναφλύστιος, Αἰσχίνης Κοθωκίδης, Κηφισοφῶν Ῥαμνούσιος, Δημοκράτης Φλυεὺς, Κλέων Κοθωκίδης.

ί. Ταῦτα γράψαντος ἐμοῦ τότε, καὶ τὸ τῇ πόλει συμφέρον, οὐ^x τὸ τοῦ Φιλίππου, ζητούντος, βραχὺ φροντίσαντες οἱ χρηστοὶ πρέσβεις οὗτοι κάθητον ἐν Μακεδονίᾳ τρεῖς ὅλους μῆνας, ἕως ἦλθε Φίλιππος ἐκ Θράκης, πάντα καταστρεψάμενος τάκεϊ, ὕ^y ἐξὸν ἡμερῶν δέκα, μᾶλλον δὲ τριῶν, ἢ τεττάρων, εἰς τὸν Ἑλλήσποντον ἀφίχθαι, καὶ τὰ χωρία σώσαι, λαβόντας τοὺς ὄρκους, πρὶν ἐκεῖνον ἐξελεῖν αὐτά· οὐ γὰρ ἂν ἤφατ' αὐτῶν, παρόντων ἡμῶν· ἢ οὐκ ἂν ὠρκίζομεν αὐτόν· ὥστε τῆς εἰρήνης ἂν διημαρτήκει, καὶ οὐκ ἂν ἀμφοτέρω εἶχε, καὶ τὴν εἰρήνην, καὶ τὰ χωρία. Τὸ μὲν τοίνυν ἐν τῇ πρεσβείᾳ πρώτον κλέμμα μὲν Φιλίππου, δωροδόκημα δὲ τῶν ἀδίκων τούτων ἀνθρώπων καὶ θεοῖς ἐχθρῶν, τοιοῦτον ἐγένετο· ὑπὲρ οὗ καὶ τότε, καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ ὁμολογῶ πολεμεῖν καὶ διαφέρεσθαι τουτοισί.

et facillima emendatione, reponerem δεδόχθαι. Nam verbis, ut aiunt, *precativis*, non *cathegoricis*, aut *enunciativis*, rogationes concipi solent, ut earum fert natura. TAYLOR.

^x τὸ τοῦ Φιλίππου] Ita MSS. et

ita citat Hermogenes, p. 294. Edit. Crispin. TAYLOR.

^y ἐξὸν] Phavorinus, ἐξὸν, παρὸν, ἐνόν· καὶ ὅσα ἄλλα οὐδέτερα μετοχικὰ, οὐδέποτε οἱ Ἀττικοὶ πλαγιαζουσιν, ὅτε πλαγιασμὸν ἢ σύνταξις ἀπαιτεῖ.

ια'. Ἐτερον δ' εὐθὺς ἐφεξῆς ἔτι τούτου μείζον κακούργημα θεάσασθε. Ἐπειδὴ γὰρ ὠμολόγησε τὴν εἰρήνην ὁ Φίλιππος ἔξειν, προλαβὼν τὴν Θράκην διὰ τούτους, οὐχὶ πεισθέντας τῷ ἐμῷ ψηφίσματι, πάλιν ὠνεῖται παρ' αὐτῶν, ὅπως μὴ ἀπίωσιν ἐκ Μακεδονίας, ἕως ἂν τὰ τῆς στρατείας τῆς ἐπὶ τοὺς Φωκέας εὐτρεπῆ ποιήσασιν· ἵνα μὴ, δεῦρο ἀπαγγειλάντων αὐτῶν, ὅτι ^z μέλλει, καὶ παρασκευάζεται πορεύεσθαι, ἐξέλθοιτε ὑμεῖς, καὶ περιπλεύσαντες ταῖς τριήρεσιν εἰς Πύλας, ὥσπερ πρότερον, κλείσατε τὸν ^a Πορθμὸν, ἀλλ' ἀμ' ἀκούοιτε ταῦτα ἀπαγγελλόντων ὑμῖν τούτων, κακείνος ἐντὸς εἴη Πυλῶν, καὶ μηδὲν ἔχοιθ' ὑμεῖς ποιῆσαι. Οὕτω δ' ἦν ὁ Φίλιππος ἐν Φόβῳ, καὶ πολλῇ ἀγωνίᾳ, μὴ, καὶ ταῦτα προειληφότος αὐτοῦ, πρὸ τοῦ τοὺς Φωκέας ἀπολέσθαι, ἀκούσαντες ψηφίσαισθε βοηθεῖν αὐτοῖς, καὶ ἐκφύγοι τὰ πράγματα αὐτὸν, ὥστε πάλιν μισθοῦται τὸν κατὰπτυστον τουτονὶ, οὐκ ἔτι κοινῇ μετὰ τῶν ἄλλων πρέσβων, ἀλλ' ἰδίᾳ καθ' αὐτὸν, τοιαῦτα πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν, καὶ ἀπαγγεῖλαι, δι' ὧν ἅπαντ' ἀπώλετο.

ιβ'. Ἀξιώ δὲ, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ δέομαι, τοῦτο μεμνήσθαι ὑμᾶς παρ' ὅλον τὸν ἀγῶνα, ὅτι μὴ κατηγορήσαντος Αἰσχίνου μηδὲν ἔξω τῆς γραφῆς, οὐδ' ἂν ἐγὼ λόγον οὐδένα ἐποιοῦμην ἕτερον· ἀπάσαις δ' αἰτίαις καὶ βλασφημίαις ἅμα τούτου κεχρημένου, ἀνάγκη καμοὶ πρὸς ἕκαστα τῶν κατηγορημένων μικρὰ ἀποκρίνεσθαι. Τίνες οὖν ἦσαν οἱ

^z μέλλει, καὶ παρασκευάζεται] ἀπὸ κοινοῦ, μέλλει πορεύεσθαι, τὸ πορεύεσθαι, καὶ παρασκευάζεται πρὸς τὸ πορεύεσθαι. Hoc noto, ne quis τὸ μέλλει, ut I. Philippica, ἀντὶ τοῦ ἀναβάλλεται καὶ χρονίζει accipiat. WOLFIUS.

^a Πορθμὸν] Credo intelligi angustum istud mare, vulgo, the Streights, quod Eubœam a terra continenti dividit. Erat tamen etiam civitas eo nomine, seu promontorium, istius insulæ. TAYLOR.

παρὰ τούτου λόγοι τότε ρηθέντες, καὶ δι' ^b οὓς ἅπαντ' ἀπώ-
 λετο; ΩΣ οὐ δεῖ θορυβεῖσθαι τῷ παρεληλυθέναι Φίλιππον
 εἴσω Πυλῶν· ἔσται γὰρ ἅπανθ', ὅσα βούλεσθ' ὑμεῖς, εἰάν
 ἔχηθ' ἡσυχίαν· καὶ ἀκούσεσθε δυοῖν ἢ τριῶν ἡμερῶν, οἷς μὲν
 ἐχθρὸς ἦκει, Φίλον αὐτὸν γεγενημένον, οἷς δὲ Φίλος, τούναν-
 τίον αὐτὸν ἐχθρόν· οὐ γὰρ τὰ ῥήματα τὰς οἰκειότητας, ἔφη,
 βεβαιοῦν, μάλα σεμνῶς ὀνομάζων, ἀλλὰ τὸ, ταῦτα συμ-
 φέρειν· συμφέρειν δὲ Φιλίππῳ, καὶ Φωκεῦσι, καὶ ὑμῖν ὁμοίως
 ἅπασι, τῆς ἀναλγησίας καὶ τῆς βαρύτητος ἀπαλλαγῆναι
 τῆς τῶν Θηβαίων. Ταῦτα δ' ἀσμένως τινὲς ἤκουον αὐτοῦ,
 διὰ τὴν τόθ' ὑποῦσαν ἀπέχθειαν πρὸς τοὺς Θηβαίους. Τί
 οὖν συνέβη ^c μετὰ ταῦτα; εὐθύς, οὐκ εἰς μακρὰν, τοὺς μὲν
 ταλαιπώρους Φωκέας ἀπολέσθαι, καὶ κατασκαφῆναι τὰς
 πόλεις αὐτῶν· ὑμᾶς δ', ἡσυχίαν ἄγοντας, καὶ τούτῳ πει-
 σθέντας, μικρὸν ὕστερον σκευαγωγεῖν ἐκ τῶν ἀγρῶν, τοῦτον
 δὲ χρυσίον λαβεῖν· καὶ ἔτι πρὸς τούτοις, τὴν μὲν ἀπέχθειαν,
 τὴν πρὸς τοὺς Θηβαίους καὶ Θετταλοὺς, τῇ πόλει γενέσθαι·
 τὴν δὲ χάριν, τὴν ὑπὲρ τῶν πεπραγμένων, Φιλίππῳ. Ὅτι
 δ' οὕτω ταῦτ' ἔχει, λέγε μοι τό, τε τοῦ Καλλισθένους ψή-
 φισμα, καὶ τὴν ἐπιστολὴν τὴν τοῦ Φιλίππου, ἐξ ὧν ἀμφοτέ-
 ρων ὑμῖν ἅπαντα ταῦτ' ἔσται φανερά. Λέγε.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

ΕΠΙ Μνησιφίλου ἄρχοντος, συγκλήτου ἐκκλησίας ὑπὸ
^d στρατηγῶν γενομένης, καὶ Πρυτάνεων καὶ βουλῆς γνώμη,

^b οὓς] ὧν, supra, eodem sensu,
 p. 18. l. 18. MARKLAND.

^c μετὰ ταῦτα; εὐθύς] Ita inter-
 pungimus, auctore Marklando.
 Olim, μετὰ ταῦτα εὐθύς;

^d στρατηγῶν] Vide Übbon. Em-

mium de Repub. Atheniensium,
 et Spanhem. ad Julian. p. 76.
 Habebatur hic senatus σύγκλητος,
 sive extra ordinem, permissu ma-
 gistratuum civilium, jussu autem
 militarium, quorum erat de excu-

Μαιμακτηριῶνος δεκάτη ἀπίοντος, Καλλισθένης Ἐτεονίκου Φαληρεὺς εἶπε· μηδένα Ἀθηναίων μηδεμιᾷ παρευρέσει ἐν τῇ χώρᾳ κοιταῖον γίγνεσθαι, ἀλλ' ἐν ἄστει καὶ Πειραιεῖ, ὅσοι μὴ ἐν τοῖς Φρουρίοις εἰσὶν ἀποτεταγμένοι· τούτων δ' ἐκάστους, ἢν παρέλαβον τάξιν, διατηρεῖν, μήτε ἀφημερεύοντας, μήτε ἀποκοιτῶντας. Ὅς δ' ἂν ἀπειθήσῃ τῷ ψηφίσματι τούτῳ, ἐνοχος ἔστω τοῖς τῆς προδοσίας ἐπιτιμίαις, εἰ μὴ τι ἀδύνατον ἐπιδεικνύῃ περὶ ἑαυτὸν ὄν· περὶ δὲ τῶν ἀδυνάτων ἐπικρινέτω^ε ὁ ἐπὶ τῶν ὀπλων στρατηγός, καὶ ὁ ἐπὶ τῆς διοικήσεως, καὶ ὁ γραμματεὺς τῆς βουλῆς. Κατακομίζειν δὲ καὶ τὰ ἐκ τῶν ἀγρῶν πάντα τὴν ταχίστην· τὰ μὲν ἐντὸς σταδίων ἑκατὸν εἴκοσιν, εἰς ἄστου καὶ Πειραιᾶ· τὰ δὲ ἐκτὸς σταδίων ἑκατὸν εἴκοσιν, εἰς Ἐλευσίνα, καὶ Φυλὴν, καὶ Ἀφιδνα, καὶ Ῥαμνοῦντα, καὶ Σούνιον. Εἶπε Καλλισθένης Φαληρεὺς.

Ἄρ' ἐπὶ ταύταις ταῖς ἐλπίσιν ἐποιεῖσθε τὴν εἰρήνην, ἢ ταῦτ' ἑπηγγέλλεθ' ὑμῖν οὗτος ὁ μισθωτός; Λέγε δ' αὐτὴν ἐπιστολὴν, ἣν δεῦρ' ἐπεμψε Φίλιππος μετὰ ταῦτα.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ Μακεδόνων Φίλιππος, Ἀθηναίων τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, χαίρειν. Ἴστε ἡμᾶς παρεληλυθότας εἶσω

biis, atque de praesidio urbis providere. TAYLOR.

Ibid.] Videsis Potter. Archaeolog. l. i. c. 17.

^ε ὁ ἐπὶ τῶν ὀπλων στρατηγός] Recte a doctissimis viris ad *Pollicem* est animadversum, στρατηγὸν ἐπὶ τῶν ὀπλων, sive τῶν ὀπλιτῶν, eum esse imperatorem, qui *pedestribus* copiis praefuerit, ut discerneretur ab eo, qui *equestribus* erat praepositus. Uterque occurrit, infra, §. 34. in uno decreto, ὁ ἐπὶ

τῶν ὀπλιτῶν (paulo supra ista verba scripsit, τὸν ἐπὶ τῶν ὀπλων, et ὁ ἐπὶ τῶν ἰππέων.) Neque est, quod quemvis laedat ea locutio ὁ ἐπὶ τῶν ὀπλων. Nam apud Thucydidem et Xenophontem aliquoties deprehendi τὰ ἔπλα dici pro τοὺς ὀπλίτας. TAYLOR.

^ε ἑπηγγέλλεθ'] Ita plurimi uno consensu. (TAYLOR.) Hoc praetuli τῷ ἑπηγγέλλεθ', quia tempus idem modo praecessit. REISKE.

Πυλῶν, καὶ τὰ κατὰ τὴν Φωκίδα ὑφ' ἑαυτοὺς πεπονημένους· καὶ ὅσα μὲν ἐκουσίως προσετίθετο τῶν πολισμάτων, Φρουρὰς εἰσαγγοχότας ^g εἰς αὐτά· τὰ δὲ μὴ ὑπακούοντα, κατακράτος λαβόντες καὶ ἐξανδραποδισάμενοι, ^h κατεσκάψαμεν. Ἀκούων δὲ καὶ ὑμᾶς παρασκευάζεσθαι βοηθεῖν αὐτοῖς, γέγραφα ὑμῖν, ἵνα μὴ ⁱ ἐπὶ πλείον ἐνοχλήσθε περὶ τούτων· τοῖς μὲν γὰρ ὅλοις, οὐδὲν μέτριόν μοι δοκεῖτε ποιεῖν, τὴν εἰρήνην συνθέμενοι, καὶ ὁμοίως ἀντιπαρεξάγοντες, ^k καὶ ταῦτα οὐδὲ συμπεριελημμένων τῶν Φωκέων ἐν ταῖς κοιναῖς ἡμῶν συνθήκαις· ὥστε εἰ μὴ ἐμμένητε τοῖς ὠμολογημένοις, οὐδὲν προτερήσετε ἔξω τοῦ ἐφθακέναι ἀδικοῦντες.

ιγ'. Ἀκούετε, ὡς σαφῶς δηλοῖ καὶ διορίζεται, ἐν τῇ πρὸς ὑμᾶς ἐπιστολῇ, πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ συμμάχους, ὅτι ταῦτα ἐγὼ πεποίηκα, ἀκόντων Ἀθηναίων, καὶ λυπουμένων; Ὡστ' εἶπερ εὖ φρονεῖτε, ὦ Θηβαῖοι, καὶ Θετταλοὶ, τούτους μὲν ἐχθροὺς ὑπολήψεσθε, ἐμοὶ δὲ πιστεύσετε· οὐ τούτοις τοῖς ῥήμασι γράψας, ταῦτα δὲ βουλόμενος δεικνύναι. Τοιγαροῦν ἐκ τούτων ὄχου ἐκείνους λαβὼν, εἰς τὸ μηδοτιῶν προορᾶν τῶν μετὰ ταῦτα, μηδ' αἰσθάνεσθαι, ἀλλ' ἑᾶσαι πάντα τὰ πράγματα ἐκείνον ὑφ' ἑαυτῷ ποιήσασθαι· ἐξ ὧν ταῖς παρούσαις συμφοραῖς οἱ ταλαίπωροι Θηβαῖοι κέχρηται. Ὁ δὲ ταύτης τῆς πίστεως αὐτῷ συνεργὸς καὶ συναγωνιστὴς, καὶ ὁ δεῦρ' ἀπαγγέλλας τὰ ψευδῆ, καὶ φενακίσας ὑμᾶς, οὗτός ἐστιν ὁ

^g εἰς αὐτά] Hæc verba addit, et recte addit, editio Feliciani, cum MSS. quinque. TAYLOR.

^h κατεσκάψαμεν] Nonnulli conjiciunt, κατασκάψαντας. IDEM.

ⁱ ἐπὶ πλείον] Ita plures. (TAYLOR.) Plus, quam par est, vel expedit. Nam idem est atque si dixisset, ἐπὶ πλείον, ἢ προσήκει, vel ἢ συμφέρει. REISKE.

^k καὶ ταῦτα] Sonant, præsertim, idque, ut sæpe alibi.

^l ὑφ' ἑαυτῷ ποιήσασθαι] Modo, §. 14. δυνάμεις πολλὰς καὶ μεγάλας ἐποιεῖτο ὑφ' ἑαυτῷ. Et, §. 15. ἕως Θετταλίαν ὑπὸ Φιλίππῳ ἐποίησαν. Et, §. 22, similiter. De qua constructione agit H. Stephanus, Thes. Ling. Gr. tom. iii. col. 428. TAYLOR.

τὰ Θηβαίων ὀδυρόμενος νῦν πάθη, καὶ διεξιῶν ὡς οἰκτρὰ, καὶ τούτων, καὶ τῶν ἐν Φωκεῦσι κακῶν, καὶ ὅσ' ἄλλα πεπόνθασιν οἱ Ἕλληνες, ἀπάντων αὐτὸς ὢν αἴτιος. Δῆλον γὰρ, ὅτι σὺ μὲν ἀλγεῖς ἐπὶ τοῖς συμβεβηκόσιν, Αἰσχίνη, καὶ τοὺς Θηβαίους ἐλεεῖς, κτήματα ἔχων ἐν τῇ Βοιωτίᾳ, καὶ γεωργῶν τὰ ἐκείνων· ἐγὼ δὲ χαίρω, ὅς εὐθὺς ἐξητούμην ὑπὸ ταῦτα πράξαντος.

ιδ'. Ἀλλὰ γὰρ ἐμπέπτωκα εἰς λόγους, οὓς αὐτίκα μᾶλλον ἀρμόσει λέγειν ἴσως. Ἐπάνειμι δὴ πάλιν ἐπὶ τὰς ἀποδείξεις, ὡς τὰ τούτων δωροδοκήματα, καὶ ἀδικήματα, τῶν νυνὶ παρόντων πραγμάτων γέγονεν αἴτια. Ἐπειδὴ γὰρ ἐξηπάτησθε μὲν ὑμεῖς ὑπὸ τοῦ Φιλίππου, διὰ τούτων τῶν ἐν ταῖς πρεσβείαις μισθωσάντων ἑαυτοὺς, καὶ οὐδὲν ἀληθὲς ὑμῖν ἀπαγγειλάντων, ἐξηπάτηντο δὲ οἱ ταλαίπωροι Φωκεῖς, καὶ ἀνήρηντο αἱ πόλεις αὐτῶν, τί ἐγένετο; Οἱ μὲν κατάπτυστοι Θετταλοὶ, καὶ ἀναίσθητοι Θηβαῖοι, Φίλον, εὐεργέτην, σωτήρα, τὸν Φίλιππον ἠγοῦντο· πάντ' ἐκεῖνος ἦν αὐτοῖς, καὶ οὐδὲ Φωνὴν ἤκουον, εἴ τις ἄλλο τι βούλοιο λέγειν. Ὑμεῖς δὲ ὑφορώμενοι τὰ πεπραγμένα, καὶ δυσχεραίνοντες, ἤγετε τὴν εἰρήνην ὅμως· οὐ γὰρ ἦν ὅ, τι ἂν ἐποιεῖτε μόνοι. Καὶ οἱ ἄλλοι δὲ Ἕλληνες, ὁμοίως ὑμῖν πεφenaκισμένοι, καὶ διημαρτηκότες ὢν ἤλπισαν, ἤγον τὴν εἰρήνην ἄσμενοι, καὶ αὐτοὶ τρόπον τινὰ ἐκ πολλοῦ πολεμούμενοι. Ὅτε γὰρ περιϊῶν ὁ Φίλιππος, Ἰλλυριοὺς, καὶ Τριβαλλοὺς, τινὰς δὲ καὶ τῶν Ἑλλήνων κατεστρέφετο, καὶ δυνάμεις πολλὰς καὶ μεγάλας ἐποιεῖτο ὑφ' ἑαυτῶ, καὶ τινες τῶν ἐκ τῶν πόλεων ἐπὶ τῇ τῆς εἰρήνης ἐξουσίᾳ βαδίζοντες ἐκεῖσε διεφθείροντο, ὢν εἷς οὗτος ἦν· ^m τότε δὴ, τότε πάντες, ἐφ' οὓς ταῦτα παρσκευά-

^m τότε δὴ, τότε πάντες] Τότε δὴ inserui, ut fortius et elegantius, ex Hermogene. REISKE.

ζῆτο ἐκεῖνος, ἐπολεμοῦντο. Εἰ δὲ μὴ ἠσθάνοντο, ἕτερος λόγος οὗτος, οὐ πρὸς ἐμέ. Ἐγὼ μὲν γὰρ προῦλεγον, καὶ διεμαρτυρόμην, καὶ παρ' ὑμῖν αἰεὶ, καὶ ὅποι πεμφθείην· αἱ δὲ πόλεις ἐνόσουν, ^η τῶν μὲν ἐν τῷ πολιτεύεσθαι καὶ πράττειν δωροδοκούντων, καὶ διαφθειρομένων ἐπὶ χρήμασι· τῶν δὲ ἰδιωτῶν καὶ πολλῶν, τὰ μὲν οὐ προοραμένων, τὰ δὲ τῇ καθ' ἡμέραν ῥαστώνῃ καὶ σχολῇ δελεαζομένων· καὶ τοιοῦτόν τι πάθος πεπονθότων ἀπάντων, πλὴν οὐκ ἐφ' ἑαυτοὺς οἰομένων ἐκάστων τὸ δεινὸν ἤξειν, ἀλλὰ διὰ τῶν ἐτέρων κινδύνων τὰ ἑαυτῶν ἀσφαλῶς σχήσειν ὑπολαμβάνόντων, ὅταν βούλωνται. Εἴτ', οἶμαι, συμβέβηκε, τοῖς μὲν πλήθεσιν, ἀντὶ τῆς πολλῆς καὶ ἀκαίρου ῥαθυμίας, τὴν ἐλευθερίαν ἀπολωλεκέναι· τοῖς δὲ προεστηκόσι καὶ τᾶλλα, πλὴν ἑαυτοὺς, οἰομένοις πωλεῖν, πρῶτους ἑαυτοὺς πεπρακόσιν ἠσθῆσθαι· ἀντὶ γὰρ φίλων καὶ ξένων, ἀ τότε ὠνομάζοντο, ἠνίκα ἐδωροδοκουν, νῦν κόλακες, καὶ θεοῖς ἐχθροὶ, καὶ τᾶλλα, ἀ προσήκει, πάντα ἀκούουσιν.

ιέ. Οὐδείς γὰρ, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸ τοῦ προδιδόντος συμφέρον ζητῶν, χρήματ' ἀναλίσκει· οὐδ' ἐπειδὴν, ἂν ἂν πρίηται, κύριος γένηται, τῷ προδότη συμβούλῳ περὶ τῶν λοιπῶν ἐτι χρεῖται· οὐδὲν γὰρ ἦν ἂν εὐδαιμονέστερον προδότου. Ἄλλ' οὐκ ἔστι ταῦτα, οὐκ ἔστι· πόθεν; πολλοῦ γε καὶ δεῖ. Ἄλλ' ἐπειδὴν τῶν πραγμάτων ἐγκρατῆς ὁ ζητῶν ἄρχειν καταστῆ, καὶ τῶν ταῦτα ἀποδομένων δεσπότης ἐστί·

^η τῶν μὲν ἐν τῷ πολιτεύεσθαι] Hæ voces τῶν μὲν ἐν τῷ πολιτεύεσθαι καὶ πράττειν, et τῶν δὲ ἰδιωτῶν καὶ πολλῶν inter se opponuntur. Illis designantur ii, qui rempublicam administrant: hæ indicant eos, ex quibus constituta erat Respub.

Atheniensis. Sic paulo infra, συμβέβηκε τοῖς μὲν πλήθεσιν—τοῖς δὲ προεστηκόσι κ. τ. λ. Vide omnino Taylorum, ad Orat. Dem. de Fals. Leg. p. 206. l. 4. Edit. Cantab.

τὴν δὲ πονηρίαν εἰδὼς, τότε δὴ, τότε καὶ μισεῖ, καὶ ἀπιστεῖ, καὶ προπηλακίζει. Σκοπεῖτε δὲ καὶ γὰρ, εἰ παρελήλυθεν ὁ τῶν πραγμάτων καιρὸς, ὁ τοῦ γε εἰδέναι τὰ τοιαῦτα καιρὸς αἰεὶ πάρεστι τοῖς εὐφρονοῦσι. Μέχρι τούτου Λασθένης φίλος ὠνομάζετο Φιλίππου, ἕως προῦδωκεν Ὀλυνθον· μέχρι τούτου Τιμόλαος, ἕως ἀπώλεσε Θήβας· μέχρι τούτου Εὐδίκος καὶ Σίμος, οἱ Λαρισσαῖοι, ἕως Θετταλίαν ὑπὸ Φιλίππῳ ἐποίησαν. Εἴτ' ἐλαυνομένων καὶ ὑβριζομένων, καὶ τί κακὸν οὐχὶ πασχόντων, πᾶσα ἢ οἰκουμένη μεστὴ γέγονε προδοτῶν. Τί δ' Ἀρίστρατος ἐν Σικυῶνι; Καὶ τί Περίλαος ἐν Μεγάρῳ; Οὐκ ἀπερρίμμενοι; Ἐξ ὧν καὶ σαφέστατ' ἂν τις ἴδοι, ὅτι ὁ μάλιστα φυλάττων τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα, καὶ πλεῖστα ἀντιλέγων τούτοις, οὗτος ὑμῖν, Αἰσχίνῃ, τοῖς προδιδοῦσι, καὶ μισθαρνοῦσι, τὸ ἔχειν ἐφ' ὅτῳ δωροδοκήσετε περιποιεῖ· καὶ διὰ τοὺς πολλοὺς ὁ τούτους, καὶ τοὺς ἀντισταμένους τοῖς ὑμετέροις βουλήμασιν, ὑμεῖς ἐστὲ σῶοι, καὶ ἔμμισθοι· ἐπεὶ διὰ γε ὑμᾶς αὐτοὺς, πάλαι ἂν ἀπολώλειτε.

ἰς. Καὶ περὶ μὲν τῶν τότεπραχθέντων ἔχων ἔτι πολλὰ λέγειν, καὶ ταῦτα ἡγοῦμαι πλείω τῶν ἱκανῶν εἰρησθαι. Αἷτιος δὲ οὗτος, ὥσπερ ^P ἐώλοκρασίαν τινά μου τῆς πονηρίας

ὁ τούτους] Hoc ex fide MSS. τῶν τούτων praetuli. Per, vel propter hos, quos per contemptum τῶν πολλοῦς, plebem, appellitatis, salvi estis, per plebem Atticam, et per nos, oratores, vestris machinationibus obstantes. REISKE.

^P ἐώλοκρασίαν] In numero τῶν αὐθαδῶν καὶ τολμηρῶν διανοημάτων recenset Hermogenes, p. 409. Edit. Crispin. Vocem istam elucidat scholiastes noster ad locum. TAYLOR.

Ibid.] Etymolog. Mag. auctor, ἔθος ἦν τοῖς νέοις δευπνοῦσι καὶ νυκτερεῖν, καταχεῖν τῶν ἐώλων δείπνων τοὺς ζωμούς· πρὸς τοιαύτην παιδίαν τετραμμένοι. Ἐγὼ δὲ μᾶλλον νομίζω πεποιῆσθαι τὸ ὄνομα ὑπὸ τοῦ ῥήτορος ἀπὸ τῶν ἐώλων, ἃ ἐστὶν ἀρχαῖα· ὅτι πράγματα ἀρχαῖα συγκεράσας κατηγορεῖ ὁ Αἰσχίνης. Ἡ ἐώλοκρασία, ἡ χθεσινὴ μέθη.—Καὶ ἄλλως· ἠνίκα συνέπινον ἀλλήλοις παρὰ Ἀθηναίους οἱ νέοι, ἐπὶ ἐκάστου κρατῆρ ὄνου ἐτίθετο· καὶ εἴ τις ἐκαθεύδησε, μὴ πίων τὸν ἴδιον

τῆς ἑαυτοῦ καὶ τῶν ἀδικημάτων κατασκευάσας, ἣν ἀναγκαῖον ἦν πρὸς τοὺς νεωτέρους τῶν πεπραγμένων ἀπολυσασθαι. Παρηνώχλησθε δὲ καὶ ὑμεῖς ἴσως, οἱ, καὶ πρὶν ἐμὲ ὁτιοῦν εἰπεῖν, εἰδότες τὴν τούτου τότε μισθαρνίαν. Καίτοι Φιλίαν γε, καὶ ξενίαν αὐτὴν ὀνομάζει· καὶ νῦν εἶπέ που λέγων, ὁ τὴν Ἀλεξάνδρου ἠ ξενίαν ὀνειδίζων ἐμοί. Ἐγὼ σοι ξενίαν Ἀλεξάνδρου; πόθεν λαβόντι, ἢ πῶς ἀξιοθέντι; Οὔτε Φιλίππου ξένον, οὔτ' Ἀλεξάνδρου φίλον εἶπομι' ἂν ἐγὼ σε, οὐχ οὕτω μαίνομαι· εἰ μὴ καὶ τοὺς θεριστάς, καὶ τοὺς ἄλλο τι μισθοῦ πράττοντας, φίλους καὶ ξένους δεῖ καλεῖν τῶν μισθωσαμένων. Ἄλλ' οὐκ ἔστι ταῦτα, ἴ οὐκ ἔστι πόθεν; πολλοῦ γε καὶ δεῖ. Ἄλλὰ μισθωτὸν ἐγὼ σε Φιλίππου πρότερον, καὶ νῦν Ἀλεξάνδρου καλῶ, καὶ οὔτοι πάντες· εἰ δ' ἀπιστεῖς, ἐρώτησον αὐτούς. Μᾶλλον δ' ἐγὼ τοῦθ' ὑπὲρ σοῦ ποιήσω. Πότερον ὑμῖν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μισθωτος Αἰσχίνης, ἢ ξένος εἶναι Ἀλεξάνδρου δοκεῖ; Ἀκούεις, ἀ λέγουσι; Βούλομαι τοίνυν ἤδη καὶ περὶ τῆς γραφῆς αὐτῆς ἀπολογήσασθαι, καὶ διεξελθεῖν τὰ πεπραγμένα ἐμαυτῶ· ἵνα, καίπερ εἰδὼς Αἰσχίνης, ὅμως ἀκούσῃ δι' ἃ φημι, ἢ καὶ τούτων τῶν προβεβουλευμένων, καὶ πολλῶν μειζόνων ἔτι τούτων δωρεῶν δίκαιος εἶναι τυγχάνειν. Καί μοι λέγε τὴν γραφὴν αὐτὴν, λαβών.

ΓΡΑΦΗ.

ιζ'. ΕΠΙ Χαιρώνδου ἄρχοντος, Ἐλαφιβολιῶνος ἕκτη

κρατῆρα, πρῶτ' κατὰ τῆς ἑαυτοῦ κεφαλῆς ἐξεχέετο, καὶ ἐκαλεῖτο ἐωλοκρασία.

¹ ξενίαν] MSS. φιλίαν. Et co-dex unus etiam in sequentibus, ἐγὼ σοι φιλίαν Ἀλεξάνδρου; TAYLOR.

¹ οὐκ ἔστι] Addidit Reisk. ex MSS.

⁵ καὶ τούτων &c.] Construenda sunt vocabula sic, ac si hoc modo starent: δίκαιός εἰμι τυγχάνειν καὶ τούτων τῶν δωρεῶν, τῶν προβεβουλευμένων, καὶ ἄλλων, ἔτι μειζόνων, ἢ αὐταί εἰσιν. REISKE.

ισταμένου, Αἰσχίνης Ἀτρομήτου Κόθωκίδης ἀπήνεγκε πρὸς τὸν ἄρχοντα παρανόμων γραφὴν, κατὰ Κτησιφῶντος τοῦ Λεωσθένους Ἀναφλυστίου, ὅτι ἔγραψε παράνομον ψήφισμα, ὡς ἄρα δεῖ στεφανῶσαι Δημοσθένην Δημοσθένους Παιανιέα χρυσῶ στεφάνῳ, καὶ ἀναγορεῦσαι ἐν τῷ θεάτρῳ, Διονυσίοις τοῖς Μεγάλοις, Τραγωδοῖς ^t καινοῖς, ὅτι στεφανοῖ ὁ δῆμος Δημοσθένην Δημοσθένους Παιανιέα χρυσῶ στεφάνῳ, ἀρετῆς ἕνεκα, καὶ εὐνοίας, ἧς ἔχων διατελεῖ, εἰς τε τοὺς Ἕλληνας ἅπαντας, καὶ τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων, καὶ ἀνδραγαθίας· καὶ διότι διατελεῖ πράττων καὶ λέγων τὰ βέλτιστα τῷ δήμῳ, καὶ πρόθυμός ἐστι ποιεῖν ὅ, τι ἂν δύνηται ἀγαθόν, πάντα ταῦτα ψευδῆ γράφας καὶ παράνομα, τῶν νόμων οὐκ ἑόντων πρῶτον μὲν ψευδεῖς γραφαὶς εἰς τὰ δημόσια γράμματα καταβάλλεσθαι, εἶτα τὸν ὑπεύθυνον στεφανοῦν· ἐστὶ δὲ Δημοσθένης τειχοποιός, καὶ ^u ἐπὶ τῷ θεωρικῷ τεταγμένος· ἐτι δὲ, μὴ ἀναγορεύειν τὸν στέφανον ἐν τῷ θεάτρῳ, Διονυσίοις, Τραγωδῶν τῇ ^x καινῇ· ἀλλ' εἴαν μὲν ἡ βουλὴ στεφανοῖ, ἐν τῷ βουλευτηρίῳ ἀνειπεῖν· εἴαν δὲ ἡ πόλις, ἐν Πνυκί ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. ^y Τίμημα, τάλαντα πενήκοντα. ^z Κλήτορες,

^t καινοῖς] Subaudi, εἰς τὴν σκηνὴν εἰσιούσιν. IDEM.

^u ἐπὶ τῷ θεωρικῷ] Sic infra, §. 33. ἐπὶ τῷ θεωρικῷ ἂν, et §. 35, ἐπὶ τοῦ θεωρικῷ κατασταθεῖς, sc. ἀργυρίου.

^x καινῇ] Scilicet, εἰσόδῳ. WOLFIIUS.

^y Τίμημα] Hinc Æschines negavit εἰρωνικῶς, ut apparet, τὸν Κτησιφῶντα ἀγῶνα ἀγωνίζεσθαι ἀτίμητον, (§. 73.) cui propositum fuit, et Ctesiphontem, qui tantam multam solvere non posset, notare ignominia, et Demosthenem in

idem discrimen adducere. Superato enim Ctesiphonte, haud dubie præjudicio illo usus, operam daturus fuisset Æschines, ut et Demosthenem vel ignominia notaret, vel ejiceret civitate, actione læsæ majestatis et perduellionis in eum instituta. IDEM.

^z Κλήτορες] Sunt ut plurimum ex amicis accusatoris, qui reo denunciant, et diem dicunt, vel saltem præsto sunt viatoribus, et accensis, vel iis ministris, quorum erat id exsequi. Κλήτορες, ait Ulpianus ad hunc locum, οἱ μαρτυ-

Κηφισοφῶν Κηφισοφῶντος Ῥαμνούσιος, Κλέων Κλέωνος Κοθωκίδης.

ιη'. Ἄ μὲν διώκει τοῦ ψηφίσματος, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ταῦτ' ἐστίν. Ἐγὼ δ' ἅπ' αὐτῶν τούτων, πρῶτον οἶμαι δῆλον ὑμῖν ποιήσειν, ὅτι πάντα δικαίως ἀπολογήσομαι· τὴν γὰρ αὐτὴν τούτω ποιησάμενος τῶν γεγραμμένων τάξιν, περὶ πάντων ἐρῶ καθέκαστον ἐφεξῆς, καὶ οὐδὲν ἐκὼν παραλείψω. Τοῦ μὲν οὖν γράψαι, πράττοντά με καὶ λέγοντα τὰ βέλτιστα τῷ δήμῳ διατελεῖν, καὶ πρόθυμον εἶναι ποιεῖν ὅ, τι ἀνδύωμαι ἀγαθόν, καὶ ἐπαινεῖν ἐπὶ τούτοις, ἐν τοῖς πεπολιτευμένοις τὴν κρίσιν εἶναι ἂ μοι νομίζω· ἀπὸ γὰρ τούτων ἐξεταζομένων, εὐρεθήσεται, εἴτε ἀληθῆ περὶ ἐμοῦ γέγραφε Κτησιφῶν ταῦτα καὶ προσήκοντα, εἴτε καὶ ψευδῆ. Τὸ δὲ μὴ προσγράψαντα, ἐπειδὴν τὰς εὐθύνας δῶ, στεφανοῦν, καὶ ἀνειπεῖν ἐν τῷ θεάτρῳ κελεύσασθαι τὸν στέφανον, κοινωνεῖν μὲν ἡγαῦμαι καὶ τούτο τοῖς πεπολιτευμένοις, εἴτε ἄξιός εἰμι τοῦ

ροῦντες τοῖς καλοῦσιν εἰς δίκην. *Rursus, ad Midianam, p. 118. l. 6. Edit. Cantab.* Ὁ διδούς τὴν γραφὴν προσέγραφεν, ὅτι κατηγορῶ τοῦδε, καὶ προκαλοῦμαι (vel προσκαλοῦμαι *rotius*) τοῦτον διὰ τοῦ δεῖνος εἰς τὸ βουλευτήριον. *TAYLOR.*

Ibid.] Vide Potterum, Archæolog. l. i. c. 21.

^a ἀπ' αὐτῶν τούτων] *Ad hunc locum ita Ulpianus, dignus sane, qui suis ipsius verbis loquatur; δι' ὧν ἔπομαι τῷ ἀντιδίκῳ, δηλὸς εἰμι τὴν ἀλήθειαν ἀγαπῶν. Προσεκτέον δὲ ἀκριβῶς τοῖς λεγομένοις, ἵνα μὴ ἐναντιώματι περιπέσωμεν· εἰ γὰρ ἐν τῷ προομιῶ δυσχεραίνων ἔφη, μὴ τὸν ἀντίδικον σύμβουλον ποιήσασθαι περὶ τοῦ, πῶς δεῖ ἀκούειν· νῦν δὲ ἔπεται τῇ γρα-*

φῆ (τούτο γὰρ ἐπαγγέλλεται) πῶς οὐκ ἂν δόξειεν αὐτὸς αὐτῷ περιπίπτειν; Ἰστέον οὖν ὡς ὁ Αἰσχίνης, ἠνίκα ἐξ ἀρχῆς τὴν κατὰ τοῦ Κτησιφῶντος παρεῖχε γραφὴν, τὴν διαβολὴν τοῦ βίου καὶ τῆς πολιτείας τοῦ Δημοσθένους προὔταξεν· ὅτε μέντοι τὸν λόγον τῆς κατηγορίας ἀκοδόμησεν, ἐνήλλαξε τὰ κεφάλαια, πρὸς τὸ δοκοῦν αὐτῷ χρησιμὸν, μεταθεῖς τὴν διοίκησιν. Ὁ τοίνυν ῥήτωρ κατὰ μὲν τὴν γραφὴν ζηλοῦν ἐπαγγέλλεται· λυσιτελεῖ γὰρ αὐτῷ προτάξαι τὴν πολιτείαν· ἀπαφεύγει δὲ τὴν ἐπινοηθεῖσαν ἐν τῷ λόγῳ μέθοδον, ὡς βλάβπτουσαν αὐτόν. Ὅστε οὐδὲν ἐναντίον ἀναφανήσεται.

^b μοι] *MSS. hic addunt. Ἐν τοῖς ἐμοῖ πεπολιτευμένοις crediderim, ait Taylor. Vide paulo infra.*

στεφάνου, καὶ τῆς ἀναρρήσεως τῆς ^c ἐν τούτοις, εἴτε καὶ μή. Ἔτι μέντοι καὶ τοὺς νόμους δεικτέον εἶναί μοι δοκεῖ, καθ' οὓς ταῦτα γράφειν ἐξῆν τούτῳ. Οὕτωςί μὲν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δικαίως καὶ ἀπλῶς τὴν ἀπολογίαν ἐγνώκα ποιεῖσθαι. Βαδιδιούμαι δ' ἐπ' αὐτὰ, ἀπέπρακταί μοι· καί με μηδεὶς ὑπολάβη ἀπαρτᾶν τὸν λόγον τῆς γραφῆς, εἴαν εἰς Ἑλληνικὰς πράξεις καὶ λόγους ἐμπέσω. Ὁ γὰρ διώκων τοῦ ψηφίσματος τὸ λέγειν καὶ πράττειν τὰ ἄριστα με, καὶ γεγραμμένος ταῦτα ὡς οὐκ ἀληθῆ, οὗτός ἐστιν ὁ τοὺς περὶ ἀπάντων τῶν ἐμοὶ πεπολιτευμένων καὶ πεπραγμένων λόγους οἰκείου, καὶ ἀναγκαίους ^d τῇ γραφῇ πεποιηκώς. Εἶτα καὶ πολλῶν προαιρέσεων οὐσῶν τῆς πολιτείας, τὴν περὶ τὰς ^e Ἑλληνικὰς πράξεις εἰλόμην ἐγώ· ὥστε καὶ τὰς ἀποδείξεις ἐκ τούτων δίκαιός εἰμι ποιεῖσθαι.

ιβ'. Ἄ μὲν οὖν, πρὸ τοῦ πολιτεύεσθαι καὶ δημηγορεῖν ἐμὲ, προὔλαβε καὶ κατέσχε Φίλιππος, εἴσω· οὐδὲν γὰρ ἠγοῦμαι τούτων εἶναι πρὸς ἐμέ· ἀ δ', ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐπὶ ταῦτα ἐπέστην ἐγώ, διεκωλύθη, ταῦτα ἀναμνήσω, καὶ τούτων ὑφέξω λόγον, τοσοῦτον ὑπειπῶν. Πλεονέκτημα, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μέγα ὑπῆρξε Φιλίππῳ· παρὰ γὰρ τοῖς Ἑλλησιν, οὐ τισὶν, ἀλλὰ πᾶσιν ὁμοίως, φορὰν προδοτῶν, καὶ δωροδόκων, καὶ θεοῖς ἐχθρῶν ἀνθρώπων συνέβη γενέσθαι, καὶ τσαύτην,

^c ἐν τούτοις] Δεικτικῶς, apud hos cives. WOLFIUS.

^d τῇ γραφῇ] Id est, τῇ ἐξετάσει καὶ ἐξελέγξει τῆς σῆς γραφῆς. REISKE.

^e Ἑλληνικὰς] Sic, §. 32. distinguit inter τὰ κατὰ τὴν πόλιν πολιτεύματα et τὰ Ἑλληνικά. Sc. ἐν τε τοῖς κατὰ τὴν πόλιν πολιτεύμασι καὶ ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς. MARKLAND.

Ibid.] Hanc periodum, viz. εἶτα καὶ πολλῶν &c. ita vertit Reiskius: *multæ quum essent viæ atque rationes ei sequendæ, si quis decrevisset operam suam reip. gerendæ addicere, partem eam mihi delegi, quæ versatur in gerendis rebus iis, quæ nostræ reip. cum aliis Græcis populis communes intercedunt.*

ὄσσην οὐδεὶς πω πρότερον μέμνηται γεγονυῖαν· οὐς συναγωνιστάς, καὶ συνεργούς λαβὼν ^f ὁ Φίλιππος, καὶ πρότερον κακῶς τοὺς Ἕλληνας ἔχοντας πρὸς ἑαυτοὺς, καὶ στασιαστικῶς, ἔτι χεῖρον διέθηκε, τοὺς μὲν ἑξαπατῶν, τοῖς δὲ διδοὺς, τοὺς δὲ πάντα τρόπον διαφθείρων· καὶ διέστησεν εἰς μέρη πολλὰ, ἐνὸς τοῦ συμφέροντος ἅπασιν ὄντος, κωλύειν ἐκείνον μέγαν γίγνεσθαι. Ἐν τοιαύτῃ δὲ καταστάσει, καὶ ἔτι ἀγνοίᾳ τοῦ συνισταμένου καὶ φυομένου κακοῦ, τῶν ^ε ἀπάντων Ἑλλήνων ὄντων, δεῖ σκοπεῖν ὑμᾶς, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τί προσῆκον ἦν ἐλέσθαι πράττειν, καὶ ποιεῖν τὴν πόλιν, καὶ τούτων λόγον παρ' ἐμοῦ λαβεῖν· ὁ γὰρ ἐνταῦθα ἑαυτὸν τάξας τῆς πολιτείας, εἰμὶ ἐγώ.

κ'. Πότερον αὐτὴν ἐχρῆν, Αἰσχίνῃ, τὸ Φρόνημα ἀφεῖσαν, καὶ τὴν ἀξίαν τὴν ἑαυτῆς, ἐν τῇ Θετταλῶν καὶ Δολόπων τάξει συγκατακτᾶσθαι Φιλίππῳ τὴν τῶν Ἑλλήνων ἀρχὴν, καὶ τὰ τῶν προγόνων καλὰ καὶ δίκαια ἀναιρεῖν; ἢ τοῦτο μὲν μὴ ποιεῖν; (δεινὸν γὰρ ὡς ἀληθῶς) ἀ δ' ἐώρα συμβησόμενα, εἰ μηδεὶς κωλύσει, καὶ προησθάνετο, ὡς ἔοικεν, ἐκ πολλοῦ, ταῦτα περιιδεῖν γιγνόμενα; Ἀλλὰ νῦν ἐγώ γε τὸν μάλιστα ἐπιτιμῶντα τοῖς πεπραγμένοις ἡδέως ἂν ἐροίμην, τῆς ποίας μερίδος γενέσθαι τὴν πόλιν ἐβούλετ' ἂν· πότερον τῆς συναιτίας τῶν συμβεβηκότων τοῖς Ἕλλησι κακῶν καὶ αἰσχυρῶν, ἧς ἂν Θετταλοὺς καὶ τοὺς μετὰ τούτων εἴποι τις· ἢ τῆς περιεωρακυίας ταῦτα γιγνόμενα ἐπὶ τῇ τῆς ἰδίας πλεο-

^f ὁ Φίλιππος] Addunt MSS. TAYLOR. Nos, cum Reiskio, inseruimus.

^ε ἀπάντων] Sensui videtur deesse, τῶν ἄλλων ἀπάντων, ut p. seq. l. 5. τῶν ἄλλων Ἑλλήνων. Nam τῶν ἀπάντων Ἑλλήνων includit Atheni-

enses, contra suam ipsius hypothesis. Sic infra, §. 57, μὴ μόνον ὑμῶν, ἀλλὰ καὶ πάντων τῶν ἄλλων Ἑλλήνων. Vide tamen, supra, p. 28. l. 20. et hac pag. l. 3. MARKLAND.

νεξίας ἐλπίδι, ἧς ἂν Ἀρκάδας, καὶ Μεσσηνίους, καὶ Ἀργείους θεήμεν; Ἀλλὰ καὶ τούτων πολλοὶ, μᾶλλον δὲ πάντες, χεῖρον ἡμῶν ἀπηλλάχασι. Καὶ γὰρ, εἰ μὲν, ὡς ἐκράτησε, Φίλιππος ἔχουσι εὐθύς ἀπιῶν, καὶ μετὰ ταῦτ' ἤγειν ἡσυχίαν, μήτε τῶν αὐτοῦ συμμάχων, μήτε τῶν ἄλλων Ἑλλήνων μηδένα μηδὲν λυπήσας, ὅμως ἦν ἂν τις, κατὰ τῶν οὐκ ἐναντιωθέντων οἷς ἐπραττεν ἐκεῖνος, μέμψις καὶ κατηγορία. Εἰ δὲ ὁμοίως ἀπάντων τὸ ἀξίωμα, τὴν ἡγεμονίαν, τὴν ἐλευθερίαν περιείλετο, μᾶλλον δὲ καὶ τὰς ^h πολιτείας, ὅσων ἡδυνατο, πῶς οὐχ ἀπάντων ἐνδοξότατα ὑμεῖς ἐβουλεύσασθε, ἐμοὶ πεισθέντες; Ἀλλ' ἐκεῖσε ἐπανερχομαι.

κα'. Τί τὴν πόλιν, Αἰσχίνη, προσῆκε ποιεῖν, ἀρχὴν καὶ τυραννίδα τῶν Ἑλλήνων ὁρῶσαν ἑαυτῷ κατασκευαζόμενον Φίλιππον; Ἡ τί τὸν σύμβουλον ἔδει λέγειν ἢ γράφειν τὸν Ἀθήνησιν ἐμέ; (καὶ γὰρ τοῦτο πλεῖστον διαφέρει) ὅς συνήδειν μὲν, ἐκ παντὸς τοῦ χρόνου μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ἀφ' ἧς αὐτὸς ἐπὶ τὸ βῆμα ἀνέβην, αἰεὶ περὶ πρωτείων, καὶ τιμῆς, καὶ δόξης, ἀγωνιζομένην τὴν πατρίδα, καὶ πλείω σώματα, καὶ χρήματα ἀναλωκυῖαν ὑπὲρ φιλοτιμίας, καὶ τῶν ἀπάσι τοῖς Ἑλλησι συμφερόντων, ἢ τῶν ἄλλων ⁱ Ἑλλήνων ὑπὲρ αὐτῶν ἀναλώκασιν ἕκαστοι. Ἐώρων δ' αὐτὸν τὸν Φίλιππον, πρὸς ὃν ἡμῖν ὁ ἀγὼν, ὑπὲρ ἀρχῆς καὶ δυναστείας, ^k τὸν ὀφθαλμὸν ἐκκεκομμένον, τὴν κλεῖν κατεαγότα, τὴν χεῖρα, τὸ σκέλος πεπηρωμένον, πᾶν ὅ, τι ἂν βουλευθεῖη μέρος ἢ τύχη τοῦ σώματος παρελῆσθαι, τοῦτο ραδίως καὶ ἐτόίμως προϊέμενον,

^h πολιτείας] Quid hoc significat, videas ad Æsch. §. 31. n. °

ⁱ Ἑλλήνων] Post hanc vocem delevimus οἱ τὰ, auctore Reiskio, et quæ, teste Tavloro, in plurimis et præstantioribus MSS. desunt.

^k τὸν ὀφθαλμὸν ἐκκεκομμένον] Percussus est Philippus oculum apud Methonam; claviculam, apud Illyrios; manum ac tibiam apud Scythas. (Scholiast.) Сток.

ὥστε ¹ τῷ λοιπῷ μετὰ τιμῆς καὶ δόξης ζῆν. Καὶ μὴν, οὐδὲ τούτο γε οὐδεὶς ἂν εἰπεῖν τολμήσειεν, ὡς τῷ μὲν ἐν Πέλλῃ τραφέντι, χωρὶς ἀδόξῳ τότε γε ὄντι, καὶ μικρῷ, τσαύτην μεγαλοψυχίαν προσῆκεν ἐγγενέσθαι, ὥστε τῆς τῶν Ἑλλήνων ἀρχῆς ἐπιθυμῆσαι, καὶ τούτ' εἰς τὸν νοῦν ἐμβαλέσθαι· ὑμῖν δὲ οὖσιν Ἀθηναίοις, καὶ καθ' ἡμέραν ἐκάστην ἐν πᾶσι καὶ λόγοις καὶ θεωρήμασι τῆς τῶν προγόνων ἀρετῆς ὑπομνήμαθ' ὀρώσι, τσαύτην κακίαν ὑπάρχει, ὥστε τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας αὐτεπαγγέλτους ἐβελοντὰς ^m παραχωρῆσαι Φιλίππῳ, οὐδ' ἂν εἰς ταῦτα φήσειε. Λοιπὸν τοίνυν ἦν καὶ ἀναγκαῖον ἅμα, πᾶσιν, οἷς ἐκεῖνος ἐπραττεν ἀδικῶν ὑμᾶς, ἐναντιοῦσθαι δικαίως. Τούτ' ἐποιεῖτε μὲν ἐξ ἀρχῆς ὑμεῖς, εἰκότως καὶ προσηκόντως. Ἐγραφον δὲ καὶ συνεβούλευον καὶ ἐγὼ, καθ' οὓς ἐπολιτευόμεν χρόνους· ὁμολογῶ.

κβ'. Ἀλλὰ τί ἐχρῆν με ποιεῖν; ἤδη γάρ σε ἐρωτῶ. Πάντα τὰ ἄλλα ἀφείς, Ἀμφίπολιν, Πύδναν, Ποτίδαιαν, Ἀλόνησον, οὐδενὸς τούτων μέμνημαι· Σέρριον δὲ, καὶ Δορίσκον, καὶ τὴν Πεπαρήθου πόρθησιν, καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα ἢ πόλις ἠδίκητο, ⁿ οὐδ' εἰ γέγονεν οἶδα. Καίτοι σύγ' ἔφησθά με ταῦτα λέγοντα, ^o εἰς ἔχθραν ἐμβαλεῖν τουτουσί, Εὐβούλου, καὶ Ἀριστοφώντος, καὶ Διοπέθους, τῶν περὶ τού-

¹ τῷ λοιπῷ] i. e. ἐν τῷ λ. αὐτ μετὰ τοῦ λοιποῦ σώματος, in corpore, quod reliquum sibi esset ab illorum membrorum jactura.

REISKE.

^m παραχωρῆσαι Φιλίππῳ] Ulriani, τὸ οἰκείον κτήμα ἢ λέξις σημαίνει· ἀποδίδωσι μὲν γὰρ τις τὸ ἀλλότριον, παραχώρει δὲ τῶν ἰδίων· καὶ τῷ Φιλίππῳ δὲ μετὰ βαρύτητος εἴρηται. Τίνι γὰρ, εἰπέ μοι, παραχώρεις; ὁμοφύλῳ; Στέρῳ τὴν τύχην. Λακεδαιμονίοις;

Οὐκ ἀνιῶμαι. Ἐὰν δὲ ἀναστήσης μοι Μακεδόνα δεσπότην· οὐ φέρω τὴν συμφορὰν, ἀρνοῦμαι τὸν ἐκ Πέλλης ἡγούμενον.

ⁿ οὐδ' εἰ γέγονεν οἶδα] Οὐ προσποιῶμαι εἰδέναι, ἀφίημι, ἐπιλανθάνομαι. WOLFIUS.

^o εἰς ἔχθραν] Philippi, puta, quod nomen ægre videtur posse omitti. Τουτουσί, δεικτικῶς, cives Athenienses. REISKE.

των ψηφισμάτων ὄντων, οὐκ ἐμῶν ὡς λέγων εὐχερῶς ὅ, τι ἂν βουλευθῆς. Οὐδὲ νῦν περὶ τούτων ἐρῶ. Ἄλλ' ὁ τὴν Εὐβοίαν ἐκεῖνος σφετεριζόμενος, καὶ κατασκευάζων ἐπιτείχισμα ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν, καὶ Μεγάρους ἐπιχειρῶν, καὶ καταλαμβάνων Ὠρεὸν, καὶ κατασκάπτων Πορθμὸν, καὶ καθίστας ἐν μὲν Ὠρεῶ Φιλιστίδην τύραννον, ἐν δ' Ἐρετρία Κλείταρχον, καὶ τὸν Ἑλλήσποντον ὑφ' ἑαυτῶ ποιούμενος, καὶ Βυζάντιον πολιορκῶν, καὶ πόλεις Ἑλληνίδας, τινὰς μὲν ἀναιρῶν, εἰς τινὰς δὲ τοὺς Φυγάδας κατάγων, πότερον ταῦτα πάντα ποιῶν, ἠδίκηει, καὶ παρεσπόνδει, καὶ ἔλυε τὴν εἰρήνην, ἢ οὐ; Καὶ πότερον Φανῆναί τινα τῶν Ἑλλήνων τὸν ταῦτα κωλύσονται ποιεῖν αὐτὸν ἐχρῆν, ἢ μή; Εἰ μὲν γὰρ μὴ ἐχρῆν, ἀλλὰ τὴν Ἐλλήσποντον λεῖαν καλουμένην τὴν Ἑλλάδα οὔσαν ὀφθῆναι, ζώντων Ἀθηναίων, καὶ ὄντων, περιείργασμαι μὲν ἐγὼ περὶ τῶν τοιούτων εἰπῶν περιείργασται δ' ἢ πόλις ἢ πεισθεῖσα ἐμοί· ἔστω δὲ ἀδικήματα πάντα ταῦτα, ἀπέπρακται, καὶ ἀμαρτήματα ἐμά. Εἰ δὲ ἔδει τούτων τινὰ κωλυτὴν Φανῆναι, τίνα ἄλλον, ἢ τὸν Ἀθηναίων δῆμον προσῆκε γενέσθαι; κγ'. Ταῦτα τοίνυν ἐπολιτευόμεν τὸτ' ἐγὼ, καὶ ὄρῶν καταδουλούμενον πάντας ἀνθρώπους ἐκεῖνον, ἠναντιούμην, καὶ

^p Μυσῶν λεῖαν] Proverbium in eos, qui impune a quibuslibet læduntur ac diripiuntur. Ortum a Mysis, Hellesponti accolis, infami ignavia: unde Μυσῶν λεῖα, et Μυσῶν ἔσχατος scommata sunt veterum sermone trita ac celebrata. Testantur Strabo, Geog. lib. 12. et Cic. pro Flacco. Narrant παροιμιογράφοι ab eo tempore invaluisse proverbium, quo tempore Mysi, absente Telepho rege, qui Græcis errantibus viam in Tro-

jam monstravit, finitimorum incursionibus male vexati sunt. Vide Erasmi Chiliad. Stock.

^q ὄντων] Malit Marklandus, ἰδόντων: Taylorus, ὄρώντων. Recte autem se habet. Reiskius vim vocis assecutus est: *Tametsi non solum in vivis adhuc supersint Athenienses, sed etiam adhuc ii sint, qui sunt.* Nos, in tali re, dicemus, *possessing the true-born spirit of Englishmen.*

προλέγων, καὶ διδάσκων, μὴ προϊέσθαι ἵ ταῦτα Φιλίππῳ
 ὁ διετέλουν. Καὶ μὴν, τὴν εἰρήνην γ' ἐκεῖνος ἔλυσε, τὰ πλοῖα
 λαβῶν, οὐχ ἢ πόλις, Αἰσχίνη. Φέρε δὴ αὐτὰ τὰ ψηφίσμα-
 τα, καὶ τὴν ἐπιστολὴν τὴν τοῦ Φιλίππου, καὶ λέγε ἐφεξῆς·
 ἀπὸ γὰρ τούτων ἐξεταζομένων, τίς τίνος αἰτίος ἐστὶ, γενή-
 σεται φανερόν. Λέγε.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

ΕΠΙ ἄρχοντος Νεοκλέους, μηνὸς Βοηδρομιῶνος, ἐκκλησίας
 συγκλήτου ὑπὸ στρατηγῶν συναχθείσης, Εὐβουλος Μνησιθέου
 Κύπριος, εἶπεν· ἐπειδὴ προσήγγειλαν οἱ στρατηγοὶ ἐν τῇ ἐκ-
 κλησίᾳ, ὡς ἄρα Λεωδάμαντα, τὸν ναύαρχον, καὶ τὰ μετ'
 αὐτοῦ ἀποσταλέντα σκάφη εἴκοσιν ἐπὶ τὴν τοῦ σίτου παρα-
 πομπὴν ἵ εἰς Ἑλλάσποντον, ὁ παρὰ Φιλίππου στρατηγὸς
 Ἀμύντας καταγέοχεν εἰς Μακεδονίαν, καὶ ἐν φυλακῇ ἔχει,
 ἐπιμεληθῆναι τοὺς Πρυτάνεις, καὶ τοὺς στρατηγοὺς, ὅπως
 ὁ ἢ βουλὴ συναχθῶσι, καὶ αἰρεθῶσι πρέσβεις πρὸς Φίλιππον,

ἵ ταῦτα] Sc. τὰ ἡμέτερα κτήμα-
 τα, καὶ δίκαια, καὶ καυχήματα, hæc
 nostra bona, copias, possessiones,
 jura, decora. Ut Demosthenes, v.
 ταῦτα, cunctas opes, totam rem-
 publicam, universum imperium
 Atheniensium, ita Tullius quoque
 vocabulo hæc rem omnem Roma-
 nam complectitur. REISKE.

ὁ διετέλουν] Ita MSS. optimi.
 TAYLOR. Addidi. REISKE.

ἵ εἰς Ἑλλάσποντον] Hæc non
 cum ἀποσταλέντα copulanda sunt,
 sed cum τὴν τοῦ σίτου παραπομπήν.
 REISKE.

ὁ ἢ βουλὴ συναχθῶσι] Deest ali-
 quid. Leg. nempe sic videtur,
 ὅπως ἢ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος συναχθῶσι.
 Prytanes in curiam cogebant se-

natores, strategi autem plebem in
 Pnycem, aut in theatrum, in con-
 cionem. Cur alias strategi hic loci
 commemorarentur, et a quo le-
 gendi erant legati? a senatu, an a
 plebe? a plebe utique; ergo plebs
 quoque concienda erat. v. p. seq.
 l. 17. πρυτάνεις καὶ στρατηγοὶ ἐχρημά-
 τισαν (acta in concione, quibus
 ipsi interfuisent, ad senatum, qui
 in curia remansisset, retulerunt.)
 τὰ ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἀνεγκόντες, ὅτι
 ἔδοξε τῷ δήμῳ (populo, non sena-
 tu) πρέσβεις ἐλέσθαι πρὸς Φίλιππον,
 visum fuisse populo, ut legati ad
 Philippum mittendi deligerentur
 (a senatu puta, auctoritate ipsi a
 populo delegata.) IDEM.

οὐ παραγενόμενοι διαλέξονται πρὸς αὐτὸν περὶ τοῦ ἀφῆθῆναι τὸν τε ναύαρχον, καὶ τὰ πλοῖα, καὶ τοὺς στρατιώτας. Καὶ εἰ μὲν δὲ ἄγνοιαν ταῦτα πεποίηκεν ὁ Ἀμύντας, ὅτι οὐ μεμψιμοιρεῖ ὁ δῆμος οὐδὲν αὐτῶ· ^x εἰ δέ τι πλημμελοῦντα παρὰ τὰ ἐπεσταλμένα λαβὼν, ὅτι ἐπισκεψάμενοι Ἀθηναῖοι ἐπιτιμήσουσι κατὰ τὴν τῆς ὀλιγαρχίας ἀξίαν· εἰ δὲ μηδέτερον τούτων ἐστίν, ἀλλ' ἰδίᾳ ἀγνωμονοῦσιν, ^y ἢ ὁ ἀποστείλας, ἢ ὁ ἀπεσταλμένος, καὶ τοῦτο γράψαι λέγειν, ἵνα αἰσθανόμενος ὁ δῆμος βουλευσῆται τί δεῖ ποιεῖν.

Τοῦτο μὲν τοίνυν τὸ ψήφισμα Εὐβουλος ἔγραψεν, οὐκ ἐγὼ· τὸ δ' ἐφεξῆς, ^z Ἀριστοφῶν· εἴθ' Ἠγήσιππος· εἴτ' Ἀριστοφῶν πάλιν· εἴτα Φιλοκράτης· εἴτα Κηφισοφῶν· εἴτα πάντες οἱ ἄλλοι· ἐγὼ δ' οὐδὲν περὶ τούτων. Λέγε τὸ ψήφισμα.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

ΕΠΙ ^a Νικοκλέους ἀρχοντος, Βοηδρομιῶνος ἔτη καὶ νέα, ^b βουλῆς γνώμη, Πρυτάνεις καὶ στρατηγοὶ ἐχρημάτισαν, τὰ ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἀνενεγκόντες, ὅτι ^c ἔδοξε τῷ δήμῳ πρέσβεις

^x εἰ δέ τι πλημμελοῦντα] Sc. τὸν ναύαρχον Λεωδάμαντα λαβὼν ὁ Ἀμύντας. WOLFIUS.

^y ἢ ὁ ἀποστείλας] Sive Philip-
pus, sive Amyntas IDEM.

^z Ἀριστοφῶν—εἴτ' Ἀριστοφῶν πάλιν] Scilicet, alter erat Azanien-
sis, alter Colyttensis. Vid. p. seq.
I. 5. REISKE.

^a Νικοκλέους] Archon erat eo no-
mine cxxix. 3. sc. post fata De-
mosthenis. Verum hic Νεοκλέους
sine dubio est restituendum. Ita
sine litura Felicianus. — Eodem
sane prætore, eodem mense, hæc
duo acta habentur: sive sint con-

cionis utrumque; sive illud con-
cionis, hoc vero senatus. Profecto
in hoc nonnulla continentur, quæ
id suadere possunt: verum non
novi ita consuevisse fieri Athenis,
ut populus senatui præiret et præ-
scriberet. Et quædam rursus hic
dissuadent. TAYLOR.

^b βουλῆς γνώμη] I. e. σὺν τῇ γνώ-
μῃ τῆς βουλῆς, cum venia et pace
senatus. REISKE.

^c ἔδοξε τῷ δήμῳ πρέσβεις ἐλέσθαι]
I. e. ἔδοξε τῷ δήμῳ, ἐπιτρέπειν τῇ
βουλῇ τὸ πρέσβεις ἐλέσθαι, καὶ τὸ δοῦ-
ναι αὐτοῖς ἐντολάς. IDEM.

ἐλέσθαι πρὸς Φίλιππον περὶ τῆς τῶν πλοίων ἀνακομιδῆς, καὶ ἐντολὰς δοῦναι, καὶ τὰ ἐκ τῆς ἐκκλησίας ψηφίσματα. Καὶ εἶλοντο τούσδε, Κηφισοφῶντα Κλέωνος Ἀναφλύστιον, Δημόκριτον Δημοφῶντος Ἀναγυράσιον, Πολύκριτον Ἀπημάντου Κοθωκίδην. Πρυτανεία Φυλῆς Ἴπποθοωντίδος, Ἀριστοφῶν Κολυττεὺς πρόεδρος εἶπεν.

Ὡσπερ τοίνυν ἐγὼ ταῦτα δεικνύω τὰ ψηφίσματα, οὕτω καὶ σὺ δεῖξον, Αἰσχίνη, ποῖον ἐγὼ γράψας ψήφισμα, αἰτίας εἰμι τοῦ πολέμου. Ἄλλ' οὐκ ἂν ἔχοις· εἰ γὰρ εἶχες, οὐδὲν ἂν αὐτοῦ πρότερον νυνὶ παρέσχου. Καὶ μὴν οὐδ' ὁ Φίλιππος οὐδὲν αἰτιᾶται με ὑπὲρ τοῦ πολέμου, ἐτέροις ἐγκαλῶν. Λέγε δ' αὐτὴν τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Φιλίππου.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ Μακεδόνων Φίλιππος, Ἀθηναίων τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, χαίρειν. Παραγενόμενοι πρὸς ἐμὲ οἱ παρ' ὑμῶν πρεσβευταὶ, Κηφισοφῶν, καὶ Δημόκριτος, καὶ Πολύκριτος, διελέγοντο περὶ τῆς τῶν πλοίων ἀφέσεως, ὧν ἐναυάρχει Λεωδάμας. Καθόλου μὲν οὖν ἔμοιγε φαίνεσθε ἐν μεγάλῃ εὐηθείᾳ ἔσεσθαι, ^d εἴτ' οἴεσθέ με λανθάνειν, ὅτι ἐξαπεστάλη ταῦτα τὰ πλοῖα, πρόφασιν μὲν ὡς τὸν σῆτον παραπέμφοντα ἐκ τοῦ Ἑλλησπόντου εἰς Λῆμνον, βοηθήσοντα δὲ Σηλυμβριανοῖς, τοῖς ὑπ' ἐμοῦ μὲν πολιορκουμένοις, οὐ συμπεριειλημμένοις δὲ ἐν ταῖς τῆς Φιλίας κοινῇ κειμέναις ἡμῖν συνθήκαις. Καὶ ταῦτα συνετάχθη τῷ ναυάρχῳ, ἄνευ μὲν τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων, ὑπὸ δὲ τινῶν ἀρχόντων, καὶ ἐτέρων, ^e ἰδι-

^d εἴτ' οἴεσθε] Forte, εἴ γ' οἴεσθε. WOLFIIUS. Quid si εἴτ' οἴεσθε sumamus, pro εἴ τι οἴεσθε? Non desunt, ni fallit memoria, exempla.

^e ἰδιωτῶν μὲν νῦν ὄντων] Ex hoc numero nihil vetat fuisse et Demosthenem. WOLFIIUS.

ωτῶν μὲν νῦν ὄντων, ἐκ παντὸς δὲ τρόπου βουλομένων τὸν δῆμον, ἀντὶ τῆς νῦν ὑπαρχούσης πρὸς ἐμὲ Φιλίας, τὸν πόλεμον ἀναλαβεῖν, πολλῶ μᾶλλον φιλοτιμουμένων τούτο ^ε συντελεσθαι, ^ε ἢ τοῖς Σηλυμβριανοῖς βοηθῆσαι, καὶ ὑπολαμβάνουσιν αὐτοῖς τὸ τοιοῦτον πρόσοδον ἔσεσθαι. Οὐ μέντοι μοι δοκεῖ τούτο χρησίμον ὑπάρχειν, οὔθ' ὑμῖν, οὔτ' ἐμοί. Διόπερ τά τε νῦν καταχθέντα πλοῖα πρὸς ἡμᾶς ἀφίημι ὑμῖν, καὶ τοῦ λοιποῦ, εἰ βούλησθε μὴ ἐπιτρέπειν τοῖς προεστηκόσιν ὑμῶν κακοῦθως πολιτεύεσθαι, ἀλλ' ἐπιτιμᾶτε, πειράσομαι καὶ γὰρ διαφυλάττειν τὴν εἰρήνην. Εὐτυχεῖτε.

κδ'. Ἐνταῦθα οὐδαμοῦ Δημοσθένην γέγραφεν, οὐδ' αἰτίαν οὐδεμίαν κατ' ἐμοῦ. Τί ποτ' οὖν τοῖς ἄλλοις ἐγκαλῶν τῶν ἐμοὶ πεπραγμένων οὐχὶ μέμνηται; Ὅτι τῶν ἀδικημάτων ἀν' ἐμέμνητο τῶν ἑαυτοῦ, εἴ τι περὶ ἐμοῦ γέγραφε· τούτων γὰρ εἰχόμεν ἔγὰ, καὶ τούτοις ἠναντιούμεν· καὶ πρῶτον μὲν τὴν εἰς Πελοπόννησον πρεσβείαν ἔγραψα, ὅτε πρῶτον ἐκεῖνος εἰς Πελοπόννησον ^η παρεδύετο· εἶτα τὴν εἰς Εὐβοίαν, ἠνίκα Εὐβοίας ἤπτετο· εἶτα τὴν ἐπ' Ὀρεὸν ἔξοδον, οὐκέτι πρεσβείαν, καὶ τὴν εἰς Ἐρετρίαν, ἐπειδὴ τυράννους ἐκεῖνος ἐν ταύταις ταῖς πόλεσι κατέστησε. Μετὰ ταῦτα δὲ τοὺς ^ι ἀποστόλους ἅπαντας ἀπέστειλα, καθ' οὓς Χερρόνησος ἐσώθη, καὶ Βυζάντιον, καὶ πάντες οἱ σύμμαχοι ἐξ ὧν ὑμῖν μὲν τὰ κάλλιστα, ἔπαινοι, δόξαι, τιμαὶ, στέφανοι, χάριτες, παρὰ τῶν εὖ πεπονηθῶτων ἐγίγοντο· τῶν δ' ἀδικουμένων, τοῖς

^ε συντελεσθαι] Hoc prætuli τῷ συντελέσθαι ex MSS. REISKE.

^ε ἢ τοῖς] I. e. ἢ τὸ τοῖς Σηλ. βοηθῆσαι, subaudi, ἑαυτοῖς, aut ὑμᾶς. IDEM.

^η παρεδύετο] An παρειδύετο, i. e. inrepsit, clam et astute. Vide Victor. Var. Lect. lib. iv. c. 23.

Ad similem locum similiter olim admonuit Cl. Marklandus. TAYLOR.

^ι ἀποστόλους] Ulpiani Schol. ad Philip. i. Ἀποστολεῖς, οἱ ἐπὶ τῆς ἐκπομπῆς τῶν τριηρῶν ἀπαδεδειγμένοι· ἀπόστολοι δὲ αἱ τῶν νεῶν ἐκπομπαί.

μὲν ὑμῖν τότε πεισθεῖσιν ἢ σωτηρία περιεγένετο· τοῖς δ' ὀλι-
γωρήσασι, τὸ πολλάκις, ὧν ὑμεῖς προείπατε, μεμνήσθαι,
καὶ νομίζειν ὑμᾶς μὴ μόνον εὖνους αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ φρονί-
μους ἀνθρώπους καὶ μάντεις εἶναι. Πάντα γὰρ ἐκβέβηκεν,
ἃ προείπατε αὐτοῖς.

κέ. Καὶ μὴν, ὅτι πολλὰ μὲν ἂν χρήματα ἔδωκε Φιλι-
στίδης, ὥστ' ἔχειν Ὠρεὸν, πολλὰ δὲ Κλειτάρχος, ὥστ' ἔχειν
Ἐρετρίαν, πολλὰ δ' αὐτὸς ὁ Φίλιππος, ὥστε ταῦθ' ὑπάρ-
χειν ἐφ' ὑμᾶς αὐτῶ, καὶ περὶ τῶν ἄλλων μηδὲν ἐξελέγχε-
σθαι, μηδὲ, ἃ ποιῶν ἠδίκηι, μηδένα ἐξετάζειν πανταχοῦ,
οὐδεὶς ἀγνοεῖ, καὶ πάντων ἥκιστα Σύ. Οἱ γὰρ παρὰ τοῦ
Κλειτάρχου καὶ τοῦ Φιλιστίδου τότε πρέσβεις δεῦρ' ἀφικνού-
μενοι, παρὰ σοὶ κατέλυον, Αἰσχίνη, καὶ σὺ προὔξενεις αὐ-
τῶν· οὐς ἢ μὲν πόλις, ὡς ἐχθροὺς, καὶ οὔτε δίκαια, οὔτε
συμφέροντα λέγοντας, ἀπήλασε· σοὶ δ' ἦσαν φίλοι. ^κ Οὐ
τοίνυν ἐπράχθη τούτων οὐδὲν, ὧ βλασφημιῶν περὶ ἐμοῦ, καὶ
λέγων, ὡς ^ισιωπῶ μὲν λαβῶν, βοῶ δ' ἀναλώσας· ἀλλ' οὐ
σύ γε, ἀλλὰ βοᾷς μὲν ἔχων, παύση δὲ οὐδέποτε, εἰ μὴ σε
οὔτοι παύσωσιν, ἀτιμώσαντες τήμερον.

κς'. Στεφανωσάντων τοίνυν ὑμῶν ἐμὲ ^μ ἐπὶ τούτοις τότε,
καὶ γράψαντος Ἀριστονίκου τὰς αὐτὰς συλλαβάς, ὥσπερ
οὔτος ἰ Κτησιφῶν νῦν γέγραφε, καὶ ἀναρρήθέντος ἐν τῷ θεά-
τρῳ τοῦ στεφάνου, καὶ δευτέρου κηρύγματος ἤδη μοι τούτου
γιγνομένου, οὔτ' ἀντεῖπεν Αἰσχίνης παρῶν, οὔτε τὸν εἰπόντα

^κ Οὐ τοίνυν ἐπράχθη τούτων οὐδὲν] Ulpianus hunc locum ita illustrat: Οὐ τοίνυν διεφθάρην ὑπὸ χρημάτων ἐγώ· ἵνα ἀκολούθως ἐπαγάγη, ὧ βλασφημιῶν περὶ ἐμοῦ καὶ λέγων ὡς σιωπῶ μὲν λαβῶν, βοῶ δ' ἀναλώσας· εἴτα περιτροπῇ δείκνυσι τὰ ἴδια τῶν δωροδοκούντων, ὡς βοᾷσι μὲν ἔχοντες,

καὶ συναγωνίζονται τῷ δεδωκότι· τοῦτο δὲ ποιεῖ Αἰσχίνης· παύσονται δὲ οὐδέποτε ἄλλως, εἰ μὴ τις κολάσῃ.

^ι σιωπῶ] Vid. Æschin, §. 77.

^μ ἐπὶ τούτοις] Quod ego Clitarchi et Philistidæ fraudes elusissem, irritas fecissem. REISKE.

ἔγραψατο. Καί μοι λέγε καὶ τοῦτο τὸ ψήφισμα λαβών.
Λέγε.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

ΕΠΙ Χαιρώνδου Ἠγήμονος ἄρχοντος, Γαμηλιῶνος ἕκτη ἀπίοντος, Φυλῆς πρυτανεύουσης Λεοντίδος, Ἀριστόνικος Φρεᾶρριος εἶπεν. Ἐπειδὴ Δημοσθένης Δημοσθένους Παιανιεύς πολλὰς καὶ μεγάλας χρείας παρέσχηται τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων, καὶ πολλοῖς τῶν συμμάχων, καὶ πρότερον, καὶ ἐν τῷ παρόντι καιρῷ βεβοήθηκε διὰ τῶν ψηφισμάτων, καὶ τινὰς τῶν ἐν τῇ Εὐβοίᾳ πόλεων ἠλευθέρωκε, καὶ διατελεῖ εὖνους ὦν τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων, καὶ λέγει, καὶ πράττει ὅ, τι ἂν δύνηται ἀγαθὸν ὑπὲρ τε αὐτῶν Ἀθηναίων, καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων· δεδόχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων, ἐπαινέσαι Δημοσθένην Δημοσθένους Παιανιέα, καὶ στεφανῶσαι χρυσῷ στεφάνῳ, καὶ ἀναγορεῦσαι τὸν στέφανον ἐν τῷ θεάτρῳ, Διονυσίοις, τραγωδοῖς καινοῖς, τῆς δὲ ἀναγορευσεως τοῦ στεφάνου ἐπιμεληθῆναι τὴν πρυτανεύουσαν Φυλὴν καὶ τὸν Ἀγωνοθέτην. Εἶπεν Ἀριστόνικος Φρεᾶρριος.

Ἔστιν οὖν ὅστις ὑμῶν οἶδέ τινα αἰσχύνην συμβᾶσαν τῇ πόλει διὰ τοῦτο τὸ ψήφισμα, ἢ χλευασμὸν, ἢ γέλωτα, ἃ νῦν οὗτος ἔφη συμβῆσθαι, εἰάν ἐγὼ στεφανῶμαι; Καὶ μὴν, ὅταν ἢ νέα καὶ γνώριμα πᾶσι τὰ πράγματα, εἰάν τε καλῶς ἔχη, χάριτος τυγχάνει· εἰάνθ' ὡς ἑτέρως, τιμωρίας. Φαίνομαι τοίνυν ἐγὼ χάριτος τετυχηκῶς τότε, καὶ οὐ μέμψεως, οὐδὲ τιμωρίας.

κζ'. Οὐκοῦν μέχρι μὲν τῶν χρόνων ἐκείνων, ἐν οἷς ταῦτ' ἐπράχθη, πάντας ἀνωμολόγημαι τοὺς χρόνους τὰ ἄριστα πράττειν τῇ πόλει, τῷ νικᾶν, ὅτ' ἐβουλεύεσθε, λέγων καὶ γράφων· τῷ καταπραχθῆναι τὰ γραφέντα, καὶ στεφάνους ἐξ αὐτῶν τῇ πόλει, καὶ ἐμοί, καὶ πᾶσιν ὑμῖν γενέσθαι· τῷ

θυσίας τοῖς θεοῖς καὶ ⁿ προσόδους, ὡς ἀγαθῶν τούτων ὄντων, ὑμᾶς πεποιῆσθαι. Ἐπειδὴ τοίνυν ἐκ τῆς Εὐβοίας ὁ Φίλιππος ἐξηλάθη, τοῖς μὲν ὅπλοις, ὑφ' ὑμῶν, τῇ δὲ πολιτείᾳ, καὶ τοῖς ψηφίσμασι, καὶ διαρραγῶσί τινες τούτων, ὑπ' ἐμοῦ, ἕτερον κατὰ τῆς πόλεως ^o ἐπιτειχισμὸν ἐζήτει. Ὁρῶν δ' ὅτι σίτω πάντων ἀνθρώπων πλείστῳ χρώμεθ' ἐπεισάκτω, βουλόμενος τῆς σιτοπομπείας κύριος γενέσθαι, παρελθὼν ἐπὶ Θράκης, Βυζαντίους, συμμάχους ὄντας αὐτῶ, τὸ μὲν πρῶτον ἡξίου συμπολεμεῖν τὸν πρὸς ὑμᾶς πόλεμον· ὡς δ' οὐκ ἤθελον, οὐδ' ἐπὶ τούτοις ἔφασαν τὴν συμμαχίαν πεποιῆσθαι, λέγοντες ἀληθῆ, ^p χαράκωμα βαλόμενος πρὸς τῇ πόλει, καὶ

ⁿ προσόδους] *Supplicationes*: ita enim hæc sonat vox, ut et alibi. Aristophanes, *Nub.* ver. 306. Καὶ πρόσδοι μακάρων ἱερόταται. Ubi Scholiastes, Ἐρησκείαι περὶ τοὺς βωμῶν πρόσδοι τοῖς θεοῖς καὶ προσελεύσεις. Similiter, de Pace, ver. 395. καὶ σε θυσίαισιν ἱεραῖσιν προσόδοις τε μεγάλαισι. Vide *Sphanhem.* Observat. in *Callim.* p. 3.

^o ἐπιτειχισμὸν] *Doctiss. Hemsterhus.* ad *Lucian.* *Nigrin.* §. 24. hæc habet exscriptu sane digna. Ἐπιτειχίζειν et ἐπιτείχισμα, nisi quod ex compositione potestas intendatur, nonnunquam idem atque τειχίζειν et τείχισμα, ut quando philosophiam Alcidas vocavit ἐπιτειχισμα τῶν νόμων, teste *Aristotele,* *Rhetoric.* l. iii. poeticam *Sext.* *Empir.* adv. *Gram.* l. i. §. 298. ἐπιτείχισμα ἀνθρωπίνων παθῶν, *propugnaculum ac munimentum, quod animi humani motus tueatur ac confirmet.* At longe aliud est, si mutata structura dicant, ἐπιτεί-

χισμα τοῖς ἀνθρωπίνους πάθεσι, vel κατὰ τῶν ἀνθρωπίνων παθῶν, quorum illud apud veteres, hoc recentioribus est usitatius, *munimentum ad coercendos animi adfectus et dandos comparatum.* Hanc vim in ἐπιτειχίζειν posuerunt: frequens est ἐπιτειχίζειν Ἀθηναῖς, vel τοῖς Ἀθηναίοις *Δεκέλειαν* et notum e *Thucydide,* l. vi. c. 93. l. vii. c. 18. Hinc ἐπιτείχισμα, *castellum vel munimentum prope aliam urbem extractum, ut eam inclusam obsideas, vicinosque agros quotidianis excursionibus depopuleris.* Quam virtutem satis explanarunt *Scholiast.* *Thucyd.* l. i. c. 122. ἐπιτειχισμὸς τῇ χώρᾳ, et c. 142. *Harpocr.* et *Suid.* in v. *Ulpian.* ad *Demosth.* *Phil.* i. p. 48.

^p χαράκωμα] Ita potius, uti habent MSS. quam *χαρακώματα.* Atque id etiam suadent *Suidas* et *Harpocratio*: quos consule, illum in v. *χαρακώμα,* hunc in *χάρακα.* TAYLOR.

μηχανήματ' ἐπιστήσας, ἐπολιόρκει. Τούτων δὲ γιγνομένων, ὅ, τι μὲν προσῆκε ποιεῖν ἡμᾶς, οὐκέτ' ἐρωτήσω· δῆλον γὰρ ἔστιν ἅπασιν. Ἀλλὰ τίς ἦν ὁ βοηθήσας τοῖς Βυζαντίοις, καὶ σώσας αὐτούς; Τίς ὁ κωλύσας τὸν Ἑλλήσποντον ἡ ἀπαλλοτριωθῆναι κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους; Ὑμεῖς, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι. Τὸ δ' ὑμεῖς ὅταν εἶπω, τὴν πόλιν λέγω. Τίς δ' ὁ τῇ πόλει λέγων, καὶ γράφων, καὶ πράττων, καὶ ἀπλῶς ἑαυτὸν εἰς τὰ πράγματα ἀφειδῶς δούς; Ἐγώ. Ἀλλὰ μὴν, ἠλίκα ταῦτα ὠφέλησεν ἅπαντας, οὐκ ἐκ λόγου δεῖ μαθεῖν, ἀλλ' ἐργῶ πεπειρασθε. Ὁ γὰρ τότε ἐνστάς πόλεμος, ἄνευ τοῦ καλὴν δόξαν ἐνεγκεῖν, ἐν πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν βίον ἀφθονωτέροις καὶ εὐωνοτέροις ἰδιόγαγεν ὑμᾶς τῆς νῦν εἰρήνης, ἣν οὔτοι κατὰ τῆς πατρίδος τηροῦσιν οἱ χρηστοὶ, ἐπὶ ταῖς μελλούσαις ἐλπίσιν, ὧν διαμάρτοιεν, καὶ μὴ μετὰσχοιεν, ὧν, ὑμεῖς, οἱ τὰ βέλτιστα βουλόμενοι, τοὺς Θεοὺς αἰτεῖτε, μηδὲ μεταδοῖεν ὑμῖν, ὧν αὐτοὶ προήρηται. Λέγε δ' αὐτοῖς καὶ τοὺς Βυζαντίων στεφάνους, καὶ τοὺς Περσινθίων, οἷς ἔστεφάνουν ἢ ἐκ τούτων τὴν πόλιν.

¹ ἀπαλλοτριωθῆναι] Sc. τῆς ὑμετέρας τε καὶ τῆς τῶν ἄλλων Ἑλλήνων πολιτείας καὶ κοινωνίας. Prætulī hanc lectionem MSS. vulgari ἀλλοτριωθῆναι. REISKE.

² ἰδιόγαγεν] Sic Isocrates, Nicocle: τὰς πόλεις διάγειν ἐν εἰρήνῃ, καὶ τοὺς ἰδίους οἴκους. WOLFIUS.

³ τῆς νῦν εἰρήνης] Hac sive Pace, sive servitutis specie, quam Athenienses habent ab Alexandro concessam. TAYLOR.

Ibid.] Ulpianus, τῆς ἐπὶ Ἀλεξάνδρου. Φησὶ γὰρ οὐκ ἔστι μᾶλλον

εἰρήνη, ἀλλὰ δειλία· ἐσπείσατο γὰρ καὶ αὐτὸς πρὸς αὐτοὺς αὐτονόμους εἶναι καὶ ἀφορολογήτους, ὅμως μέντοι ὑπακούειν αὐτῷ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν.

⁴ ἣν] Ulpianus, ἦντινα εἰρήνην τηροῦσι μὴ συγχωροῦντες Ἀλεξάνδρῳ πολεμῆσαι διὰ τὰς μελλούσας ἐλπίδας· ἐλπίζουσι γὰρ ἐπανελθόντα τὸν Ἀλέξανδρον ἐκ τῶν Περσῶν, μεγάλα αὐτοῖς χαρίζεσθαι ὡς προδόταις.

⁵ ἐκ τούτων] Ob hæc ingentia vestra de ipsis merita. REISKE.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ.

ΕΠΙ Ἱερομνάμονος Βοσπορίχου, Δαμάγητος ^x ἐν τῇ Ἀλίᾳ ἔλεξεν, ἐκ τῆς βουλῆς λαβὼν ῥήτραν. Ἐπειδὴ ὁ δᾶμος ὁ Ἀθηναίων ἐν τε τοῖς προγενομένοις καιροῖς εὐνοέων διατελεῖ Βυζαντίοις, καὶ τοῖς συμμάχοις, καὶ συγγενέσι Περινηίοις, καὶ πολλὰς καὶ μεγάλας χρείας παρέσχηται, ἐν τε τῷ παρεστακότι καιρῷ, Φιλίππῳ τῷ Μακεδόνος ἐπιστρατεύσαντος ἐπὶ τὰν χώραν, καὶ τὰν πόλιν, ἐπ' ἀναστάσει Βυζαντίων καὶ Περινηίων, καὶ τὰν χώραν δαίαντος, καὶ δενδροκοπέοντος, βοηθήσας πλείοισιν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι, καὶ σίτω, καὶ βέλεσι, καὶ ὀπλίταις, ἐξείλετο ἄμμε ἐκ τῶν μεγάλων κινδύνων, καὶ ἀποκατέστασε τὰν πάτριον πολιτείαν, καὶ τὴν νόμῳ, καὶ τὴν τάφῳ· δεδόχθω τῷ δάμῳ τῷ Βυζαντίων καὶ Περινηίων, Ἀθηναίοις δόμεν ^y ἐπιγαμίαν, ^z πολιτείαν, ^a ἔγκτασιν γᾶς, καὶ οἰκίαν, προεδρίαν ἐν τοῖς ἀγῶσι, πόθο-

^x ἐν τῇ Ἀλίᾳ] Ita lege, pro Ἐντεαλία, cum Cod. *Guelph.* et *Altemps.* sc. in cætu, in concione. Ἐκκλησίαν dicerent Athenienses, qui suam habebant concionem *popularem* a *Senatu* diversam, et quodammodo inferiorem: cujus erat consilia prius agitata ab isto senatu (*προβουλευήματα*) excipere et rata facere: similiter ut hic Byzantii Demagetus ad *populum* tulit, ἐκ τῆς βουλῆς λαβὼν ῥήτραν. TAYLOR.

Ibid.] Ἀλία a verbo ἀλίζεσθαι, *coire* seu *congregari* deducitur; unde quoque ἀλέες et ἄλες, *frequentes*, *conferti*. VAN DALIUS, *Dissertat.* ix. c. 3.

^y ἐπιγαμίαν] Hæc vox *jus matrimonii* cum illis ipsorumque concivibus, a quibus id concedebatur, significat. VAN DALIUS,

Dissertat. ix. c. 3.

^z πολιτείαν] Hic loci denotat *jus magistratus munera capiendi*. IDEM.

^a ἔγκτασιν γᾶς κ. τ. λ.] Olim legebatur, κτάσιν γᾶς, καὶ οἰκίαν προεδρείαν ἐν τοῖς ἀγῶσι, ποτὶ τὰν θόλον, ποτὶ τὰν βουλὴν καὶ τὸν δᾶμον παρὰ τοῖς περὶ τὰ ἱερά. Hunc locum tam multis modis corruptum et depravatum feliciter ita restituit *Valesius*, ut nos edidimus, et qui omnibus aliis præripuit laudem harum emendationum. Doctissimus ille vir ita vertit; *jus comparandi agros et domos in hac regione. Primas sedes in certaminibus sacris. Facultatem alloquendi senatum ac populum ante omnes alios, peractis sacrificiis*. Vide *Valesium*, *Emend.* l. iv. c. 9.

δον ποτὶ τὰν βωλὰν καὶ τὸν δᾶμον, πρῶτοις μετὰ τὰ ἱερά, καὶ τοῖς κατοικεῖν ἐθέλουσι τὰν πόλιν, ἀλειτουργήτοις ἤμεν^b πᾶσάν προστακτᾶν λειτουργίᾳ· στᾶσαι δὲ καὶ εἰκόνας τρεῖς ἑκκαίδεκαπήχεις ἐν τῷ Βοσπόρῳ, στεφανούμενον τὸν δᾶμον τῶν Ἀθηναίων ὑπὸ τῷ δάμῳ τῶν Βυζαντίων καὶ Περινηθίων· ἀποστεῖλαι δὲ καὶ δωρεὰς εἰς τὰς ἐν τῇ Ἑλλάδι πανηγύριαι, Ἴσθμια, καὶ Νέμεα, καὶ Ὀλύμπια, καὶ Πύθια, καὶ ἀνακαρύξαι τὸν στέφανον, ᾧ ἔστεφάνωται ὁ δᾶμος ὁ Ἀθηναίων ὑφ' ἡμῶν, ὅπως ἐπιστέωνται οἱ Ἕλληνας πάντες Ἀθηναίων ἀρετὰν, καὶ τὰν Βυζαντίων καὶ Περινηθίων εὐχαριστίαν.

Λέγε καὶ τοὺς παρὰ τῶν ἐν Χερρόνησῳ στεφάνους.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΧΕΡΡΟΝΗΣΙΤΩΝ.

ΧΕΡΡΟΝΗΣΙΤΩΝ οἱ κατοικοῦντες Σηστὸν, Ἐλεοῦντα, Μάδυτον, Ἀλωπεκόννησον, στεφανοῦσιν Ἀθηναίων τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον χρυσῷ στεφάνῳ, ἀπὸ ταλάντων ἐξήκοντα·

^b πᾶσάν προστακτᾶν λειτουργίᾳ] Ita legit Reiskius, pro vulgari πᾶσαν πρὸς τὰν λειτουργίαν, partim ex MSS. partim ex conjectura. Emendationem suam rationibus stabilit. Non invidiosum solummodo, inquit, ipsis Atheniensibus, neque incivile factum senatus Byzantini erga cives suos, sed etiam plane noxium, et illicitum, omnique pacto negatum, Athenienses, ut Byzantium habitatum commigrent, hac conditione proposita illicere, ut liberi sint ab omni contributione, quo ab onere reliquorum Byzantinorum nullus esset exemptus. Necesse ergo est, novos Byzantii cives, Athenis oriundos, non ab omni genere con-

tributionum civilium, sed ab uno certo quodam solummodo relevatos fuisse; nempe a liturgiis, seu functionibus, vel præstationibus imperatis, h. e. non ordinariis, encycliis, ritu vetusto et patrio dudum sancitis, quæ nulli non dudum essent notæ, sed extraordinariis, quarum si necessitates inciderent, per quæstorem accensumve cuique de eo significandum identidem esset. Erant ergo λειτουργίαι geminæ: aliæ τακταί, ratæ, statæ, quarum veniam leges civium nulli, quocunque pacto, facerent; alia προστακταί, aut πρόστακτοι, quæ extra ordinem pro re nata indicerentur.

καὶ Χάριτος βωμὸν ἰδρύνονται καὶ δήμου Ἀθηναίων, ^c ὅτι πάντων μεγίστου ἀγαθῶν παραίτιος γέγονε Χερρόνησίταις, ἐξελόμενος ἐκ τῆς Φιλίππου, καὶ ἀποδοὺς τὰς πατρίδας, τοὺς νόμους, τὴν ἐλευθερίαν, τὰ ἱερά· καὶ ἐν τῷ μεταταῦτα αἰῶνι παντὶ, ^d οὐκ ἐλλείψει εὐχαριστῶν, καὶ ποιῶν ὅ, τι ἀν δύνηται ἀγαθόν. Ταῦτα ἐψηφίσαντο ἐν κοινῷ βουλευτηρίῳ.

Οὐκοῦν, οὐ μόνον τὸ Χερρόνησον καὶ Βυζάντιον σῶσαι, οὐδὲ τὸ κωλύσαι τὸν Ἑλλήσποντον ὑπὸ Φιλίππῳ γενέσθαι τότε, οὐδὲ τὸ τιμᾶσθαι τὴν πόλιν ἐκ τούτων, ἢ προαίρεσις ἢ ἐμὴ καὶ ἢ πολιτεία διεπράξατο, ἀλλὰ καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις ἔδειξε τὴν τε τῆς πόλεως καλοκαγαθίαν, καὶ τὴν Φιλίππου κακίαν. Ὁ μὲν γε φίλος καὶ σύμμαχος ὢν τοῖς Βυζαντίοις, πολιορκῶν αὐτοὺς ἐωρᾶτο ὑπὸ πάντων, (οὐ τί γένοιτ' ἀν αἰσχίον, ἢ μιαιώτερον;) ὑμεῖς δ' ^e οἱ καὶ μεμψάμενοι πολλὰ καὶ δίκαια ἀν ἐκείνοις εἰκότως, περὶ ὧν ἠγνωμονήκεσαν εἰς ὑμᾶς ἐν τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις, οὐ μόνον οὐ μνησι-

^c ὅτι πάντων μέγιστον ἀγαθῶν πράττειν γέγονε] Correxī de meo sensu, ὅτι πάντων μεγίστου ἀγαθῶν παραίτιος γέγονε, (quanquam adhuc rectius foret, ὅτι τοῦ πάντων cum articulo) quod Cherrhonesitis bonum, bonorum omnium summum, conscivisset, libertatem putata. E lectione quorundam MSS. πράττειν αἴτιος γέγονεν, effeci παραίτιος γέγονεν. Hæc est formula titularis, seu in ejusmodi decretis usitata. Ne longe eamus, inspice modo inscriptionem Agrigentanam, e Gruteri corpore a Taylori Apparatus Critici volumine primo, p. 227. iteratam, ubi hæc leguntur: Δημήτριον πολλὰς καὶ μεγάλας χρείας παρεσχῆσθαι τῷ ἀμῶν (i. e. ἡμετέρῳ) δάμῳ, καὶ μεγάλων ἀγαθῶν

παραίτιος γεγονέναι (i. e. γεγονέναι:) item aliam e Gruteri p. cccc. repetitam, ὑπάρχων τοῖς τε δημοσίοις ἡμῶν πράγμασι καὶ ἐνὶ ἐκάστῳ τῶν πολιτῶν παραίτιος ἀγαθοῦ πολλάκι γεγονένται.

REISKE.

^d οὐκ ἐλλείψει εὐχαριστῶν] Sc. ὁ δῆμος τῶν Χερσονησιτῶν. WOLFIUS. Nego: redeunt ad δῆμον τῶν Ἀθηναίων, idemque est, ac si sic dixisset, et certa quoque fiducia freti sunt incolæ Cherrhonesi, fore, ut populus imposterum quoque mentem hanc erga se servet, memor honoris sibi oblatis, neque finem unquam faciat, quoad possit, de Cherrhonesitis bene merendi.

REISKE.

^e οἱ καὶ μεμψάμενοι] διὰ τὸν συμμαχικὸν πόλεμον. WOLFIUS.

κακοῦντες, οὐδὲ προϊέμενοι τοὺς ἀδικουμένους, ἀλλὰ καὶ σώζοντες ἐφαίνεσθε, ἐξ ὧν δόξαν, εὖνοιαν, ἰ τιμὴν, παρὰ πάντων ἐκτάσθε. Καὶ μὴν ὅτι πολλοὺς μὲν ἐστεφανώκατ' ἤδη τῶν πεπολιτευμένων, ἅπαντες ἴσασι. Δι' ὄντινα δ' ἄλλον ἢ πόλις ἐστεφάνωται, σύμβουλον λέγω, καὶ ῥήτορα, πλὴν δι' ἐμέ, οὐδ' ἂν εἷς εἰπεῖν ἔχοι.

κῆ. Ἴνα τοίνυν καὶ τὰς βλασφημίας, αὐτὰ κατὰ τῶν Εὐβοέων καὶ τῶν Βυζαντίων ἐποιήσατο, εἴ τι δυσχερὲς αὐτοῖς ἐπέπρακτο πρὸς ὑμᾶς ὑπομιμνήσκων, συκοφαντίας οὕσας ἐπιδείξω, μὴ μόνον τῷ ψευδεῖς εἶναι, τοῦτο μὲν γὰρ ὑπάρχειν ὑμᾶς εἰδότες ἠγοῦμαι, ἀλλὰ καὶ τῷ, εἰ τὰ μάλιστ' ἦσαν ἀληθεῖς, οὕτως, ὡς ἐγὼ κέχρημαι τοῖς πράγμασι, συμφέρειν χρήσασθαι, ἐν ἧ δύο βούλομαι τῶν καθ' ὑμᾶς πεπραγμένων καλῶν τῇ πόλει διεξελθεῖν, καὶ ταῦτ' ἐν βραχεσί· καὶ γὰρ ἄνδρα ἰδίᾳ, καὶ πόλιν κοινῇ, πρὸς τὰ κάλλιστα τῶν ὑπαρχόντων αἰεὶ δεῖ τὰ λοιπὰ πειραῖσθαι πράττειν. Ἑμεῖς τοίνυν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, Λακεδαιμονίων γῆς καὶ θαλάττης ἀρχόντων, καὶ τὰ κύκλῳ τῆς Ἀττικῆς κατεχόντων ἑ ἀρμοσταῖς, καὶ Φρουραῖς, Εὐβοίαν, Τάναγραν, τὴν Βοιωτίαν ἅπασαν, Μέγαρα, Αἴγιναν, Κλεωνὰς, τὰς ἄλλας νήσους, οὐ ναῦς, οὐ τείχη τῆς πόλεως τότε κεκτημένης, ἐξήλθετε εἰς Ἀλίαρτον, καὶ πάλιν, οὐ πολλαῖς ἡμέραις ὕστερον, εἰς Κόρινθον, τῶν τότε Ἀθηναίων πολλὰ ἂν ἐχόντων μνησικακῆσαι, καὶ Κορινθίους, καὶ Θηβαίους, τῶν περὶ τὸν ^h Δε-

^f τιμὴν] Hanc vocem addunt plurimi, iique e praestantioribus. TAYLOR.

^g ἀρμοσταῖς] Harpocratio, Ἀρμοσταί, οἱ ὑπὸ Λακεδαιμονίων εἰς τὰς ὑπηκόους πόλεις ἄρχοντες ἐκπεμπόμενοι.

^h Δεκελεικὸν πόλεμον] Anno belli

Peloponnesiaci xix^o. Lacedaemonii *Decesea*, pagi Attici, castellum magno cum Atheniensium damno, auctore Alcibiade, contra Athenas communierunt: unde bellum, quod deinceps in annos novem duravit, mutato nomine Decelicum appellatum est. Quo fi-

κελεικὸν πόλεμον πραχθέντων. Ἄλλ' οὐκ ἐποίουν τοῦτο, οὐδ' ἐγγύς. Καίτοι τότε ταῦτα ἀμφότερα, Αἰσχίνη, οὐθ' ὑπὲρ εὐεργετῶν ἐποίουν, οὔτε ἀκίνδυνα ἐώρων· ἀλλ' οὐ διὰ ταῦτα προεῖντο τοὺς καταφεύγοντας ἐφ' ἑαυτοὺς, ἀλλ' ὑπὲρ εὐδοξίας καὶ τιμῆς ἤθελον τοῖς δεινοῖς αὐτοὺς διδόναι, ὀρθῶς καὶ καλῶς βουλευόμενοι. ⁱ Πέρας μὲν γὰρ ἅπασιν ἀνθρώποις ἐστὶ τοῦ βίου ὁ θάνατος, καὶ ^k ἐν οἰκίσκῳ τις αὐτὸν καθείρξας τηρῆ· δεῖ δὲ τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας ἐγχειρεῖν μὲν ἅπασιν ἀεὶ τοῖς καλοῖς, τὴν ἀγαθὴν ^l προβαλλομένους ἐλπίδα, φέρειν δ', ὅ, τι ἂν ὁ Θεὸς δίδῃ, γενναίως. Ταῦτ' ἐποίουν οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι, ταῦθ' ἡμῶν οἱ πρεσβύτεροι, οἱ ^m Λακεδαιμονίους, οὐ φίλους ὄντας, οὐδ' εὐεργέτας, ἀλλὰ πολλὰ τὴν πόλιν ἡμῶν ἠδικηκότας καὶ μεγάλα, ἐπειδὴ Θηβαῖοι, κρατήσαντες ἐν Λεύκτροις, ἀνελεῖν ἐπεχείρουν, διεκωλύσατε, οὐ φοβηθέντες τὴν τότε Θηβαίοις ῥώμην καὶ δόξαν

nito, et debellatis tandem Atheniensibus, Lacedæmoniorum vires simul et superbia in tantum accreverunt, ut paucis post annis bellum iis communi consilio intulere Bœoti, Corinthii, Argivi, ipsique Athenienses, quos in pristini imperii recuperandi spem erexerat Thrasybulus. Prope *Haliartum*, Bœotiæ oppidum, ad manus ventum est, quo prælio Lysander, clarissimus Spartanorum imperator, occubuit. Mox (οὐ πολλαῖς ἡμέραις ὕστερον) cum Agesilao, quem clade ista perterriti Lacedæmonii ab Asia revocaverant, socii Nemæam inter et Corinthum male dimicarunt. Quæ omnia fuse persequitur Xenophon, lib. iii. et iv. Hellenic. Stock.

ⁱ Πέρας μὲν γὰρ ἅπασιν] Laudat inter alios insignissimam hanc

sententiam, quovis philosopho dignam, Plutarchus ad finem libelli de Fortuna Alexandri I. Nimirum noster Πλατωνίζει, ut sæpe observatum fuit a plurimis. Dixit enim ille Magister: ἀλλὰ καὶ ἐπιχειρεῖν τοῖς καλοῖς καλὸν, καὶ πάσχειν, ὅ, τι ἂν ἐμβῆ. TAYLOR.

^k ἐν οἰκίσκῳ] Harpocratio, ἐκάλουν δὲ οἱ Ἀττικὸι τὸ ἐφ' ἡμῶν λεγόμενον ὀρνιθοτροφεῖον, (*aviarium*), οἰκίσκον.

^l προβαλλομένους ἐλπίδα] Ταπquam clypeum prætendentes. Stock.

^m Λακεδαιμονίους] Cohæret cum ἀνελεῖν, et constructio hæc est, οἱ διεκωλύσατε Θηβαίους, ἐπιχειροῦντας ἀνελεῖν τοὺς Λακεδαιμονίους. Intercessistis Thebanis funditus exterminare Lacedæmonios conantibus. REISKE.

ὑπάρχουσαν, οὐδ' ὑπὲρ οἷα ^η πεποιηκότων ἀνθρώπων κινδυνεύσετε διαλογισάμενοι. Καὶ γάρ τοι πᾶσι τοῖς Ἑλλησιν ἐδείξατε ἐκ τούτων, ὅτι καὶ ὅτιοῦν τις εἰς ὑμᾶς ἐξαμάρτη, τούτω τὴν ὀργὴν εἰς τᾶλλα ἔχετε· ἂν δ' ὑπὲρ σωτηρίας, ἢ ἐλευθερίας, κίνδυνός τις αὐτοὺς καταλαμβάνη, οὔτε μνησικακήσετε, οὔτε ὑπολογιεῖσθε.

κθ'. Καὶ οὐκ ἐπὶ τούτων μόνον οὕτως ἐσχήκατε, ἀλλὰ πάλιν ^ο σφετεριζομένων Θηβαίων τὴν Εὐβοίαν, οὐ περιείδετε, οὐδ' ὧν ὑπὸ Θεμισωνος, καὶ Θεοδώρου περὶ Ὠρωπὸν ἠδίκησθε, ἀνεμνήσθητε, ἀλλ' ἐβοηθήσατε καὶ τούτοις, τῶν ἐθελοντῶν τριηραρχῶν τότε πρῶτον γενομένων τῇ πόλει, ὧν εἰς ἦν ἐγώ. Ἄλλ' οὕτω περὶ τούτων. Καίτοι καλὸν μὲν ἐποίησατε καὶ τὸ σῶσαι τὴν νῆσον· πολλῶ δ' ἔτι τούτου κάλλιον, τὸ, καταστάντες κύριοι, καὶ τῶν σωμαμάτων, καὶ τῶν πόλεων, ἀποδοῦναι ταῦτα δικαίως αὐτοῖς τοῖς ἐξημαρτηκόσιν εἰς ὑμᾶς, μηδὲν, ὧν ἠδίκησθε, ^ρ ἐν οἷς ἐπιστεύθητε, ὑπολογισάμενοι. Μυρία τοίνυν ἕτερα εἰπεῖν ἔχων, παραλείπω, ναυμαχίας, ἐξόδους πεζῶν, στρατείας, καὶ πάλαι γεγνουίας, καὶ νῦν ἐφ' ὑμῶν αὐτῶν, ἃς ἀπάσας ἡ πόλις τῆς τῶν ἄλλων ἔνεχ' Ἑλλήνων ἐλευθερίας καὶ σωτηρίας πεποίηται. Εἴτ' ἐγὼ τεθεωρηκῶς ἐν τοσούτοις καὶ τοιούτοις τὴν πόλιν ὑπὲρ τῶν τοῖς ἄλλοις συμφερόντων ἐθέλουσαν ἀγωνίζεσθαι, ὑπὲρ αὐτῆς τρόπον τινὰ τῆς ^ι συμβουλῆς οὔσης, τί ἔμελλον κελεύσειν, ἢ τί συμβουλεύσειν αὐτῇ ποιεῖν; ^ι μνησικακεῖν νῆ Δία πρὸς

^η πεποιηκότων] Subaudi, εἰς ὑμᾶς.

^ο σφετεριζομένων] Hoc verbum ab Atticis eleganter dictum de iis, qui aliquid sibi privatim arrogat, aut usurpare intendunt. Spanhem. ad Julian. p. 25. Vide et Budæum, p. 345.

^ρ ἐν οἷς ἐπιστεύθητε] Quo tem-

pore, aut quamdiu in potestate vestra erant oppida corporaque Eubœensium, fidei tutelæque vestræ credita. REISKE.

^ι συμβουλῆς] Ipsius reipublicæ nostræ salus in deliberationem cum veniret. IDEM.

^ι μνησικακεῖν—πρὸς τοὺς βουλομε-

τοὺς βουλομένους σώζεσθαι, καὶ προφάσεις ζητεῖν, δι' ἃς ἅπαντα προσόμεθα τὰ συμφέροντα; Καὶ τίς οὐκ ἂν ἀπέκτεινέ με δικαίως, εἴ τι τῶν ὑπαρχόντων τῇ πόλει καλῶν λόγῳ μόνον καταισχύνειν ἐπεχείρησα; ἐπεὶ τόγε ἔργον οὐκ ἂν ἐποίησατε ὑμεῖς, ἀκριβῶς οἶδα ἐγώ· εἰ γὰρ ἠβούλεσθε, τί ἦν ἐμποδῶν; οὐκ ἔξην; οὐχ ὑπῆρχον οἱ ταῦτ' ἐροῦντες οὗτοι;

λ'. Βούλομαι τοίνυν ἐπανελθεῖν ἐφ' ἃ τούτων ἔξῃς ἐπολιτεύομην. Καὶ σκοπεῖτε ἐν τούτοις πάλιν αὖ, τί τὸ τῇ πόλει βέλτιστον ἦν; Ὁρῶν γὰρ, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸ ναυτικὸν ὑμῶν καταλυόμενον, καὶ τοὺς μὲν πλουσίους ἀτελεῖς ἀπὸ μικρῶν ἀναλωμάτων γενομένους, τοὺς δὲ μέτρια ἢ μικρὰ κεκτημένους τῶν πολιτῶν τὰ ὄντα ἀπολλύντας, ἔτι δ' ὑστερίζουσαν ἐκ τούτων τὴν πόλιν τῶν καιρῶν, ἔθηκα νόμον, καθ' ὃν τοὺς μὲν τὰ δίκαια ποιεῖν ἠνάγκασα, τοὺς πλουσίους, τοὺς δὲ πένητας ἔπαυσα ἀδικουμένους· τῇ πόλει δ' ὅπερ ἦν χρησιμώτατον, ἐν καιρῷ γίγνεσθαι τὰς παρασκευὰς ἐποίησα. Καὶ γραφεῖς ^s εἰς τὸν ἀγῶνα ταῦτον παρανόμων, εἰς ὑμᾶς εἰσῆλθον, καὶ ἀπέφυγον, καὶ τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων ὁ διώκων οὐκ ἔλαβε. Καίτοι, πόσα χρήματα τοὺς ἡγεμόνας τῶν ^t συμμοριῶν, ἢ τοὺς δευτέρους, καὶ τρίτους οἶσθέ μοι

νοὺς σώζεσθαι] De hac phrasi consule *H. Steph. Thesaur.* tom. ii. col. 958. Superius paulo dixit noster, §. 28. *μνησικακῆσαι Κορινθίους καὶ Θηβαίους.* TAYLOR.

^s εἰς] Addidi: reus factus, in hoc certamine, *παρανόμων*, seu *latæ legis* vetustis legibus repugnantis. Quo enim sciretur, cujus generis esset objectum crimen, super quo judicandum esset, ascribi ad formulam accusationis necesse erat,

quo titulo reus citaretur, num φόνου, an ἀσεβείας, an παρανόμων, &c. Actor in hac causa fuit Patrocles. V. p. 49. REISKE.

^t συμμοριῶν] Multa inest in iis, quæ de trierarchiis Atheniensium memoriæ prodita sunt, obscuritas; propterea quod ratio *trierarchiarum* subinde mutabatur, ob *impensæ magnitudinem*. (Ulp. ad Orat. c. Midiam.) Quæ autem partim testimoniis innituntur ve-

διδόναι, ὥστε μάλιστα μὲν μὴ θεῖναί με τὸν νόμον τοῦτον, εἰ δὲ μὴ, καταβαλόντα με ^u ἔἄν ἐν ὑπωμοσίᾳ; Τοσαῦτα, ᾧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅσα ὀκνήσαιμι ἂν πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν. Καὶ ταῦτ' εἰκότως ἂν ἔπραττον ἐκεῖνοι. Ἦν γὰρ αὐτοῖς, ἐκ μὲν τῶν προτέρων νόμων, συνεκκαίδεκα λειτουργεῖν, αὐτοῖς μὲν μικρὰ, καὶ οὐδὲν ἀναλίσκουσι, τοὺς δ' ἀπόρους τῶν πολιτῶν ἐπιτρίβουσιν· ἐκ δὲ τοῦ ἐμοῦ νόμου, ^x τὸ γιγνόμενον κατὰ τὴν οὐσίαν ἕκαστον τιθέναί· καὶ δυοῖν ἐφάνη τριήραρχος, ὁ τῆς μίᾳς ἕκτος καὶ δέκατος ἂν πρότερον συντελής. Οὐδὲ γὰρ τριηράρχους ἐπανόμαζον ἑαυτοὺς, ἀλλὰ συντελεῖς. Ὡστε δὴ ταῦτα λυθῆναι, καὶ μὴ τὰ δίκαια ποιεῖν ἀναγκασθῆναι, οὐκ ἔσθ' ὅ, τι οὐκ ἐδίδουσαν. Καί μοι λέγε πρῶτον μὲν τὸ ψήφισμα, καθ' ὃ εἰσηλθὼν τὴν γραφὴν, εἶτα τοὺς καταλόγους, τὸν τ' ἐκ τοῦ προτέρου νόμου, καὶ τὸν κατὰ τὸν ἐμόν. Λέγε.

terum, partim conjectando assequi liceat, ita fere se habent. Ad triremes instruendas delecti sunt ex unaquaque tribu cxx homines ditissimi, qui (cum tribus decem essent) mille et ducentos conficiebant. Hi primo in viginti συμμορίας, sive classes, tributū sunt, sexagenorum hominum singulas: et unaquæque rursus symmoría in quinque μέρη duodecim hominum quasi subsecta est. Si centum duntaxat navibus opus erat civitati, singulum μέρος unam triremem instruebat; si ducentis, duas; si ccc, tres. Porro ex omni numero symmoritarum educti sunt ccc opulentissimi, qui proprie τριήραρχοι et ἡγεμόνες τῶν συμμοριῶν vocabantur: hi enim, urgente aliqua necessitate, pecunias pro reliquis symmoritis et ante eos numerabant, quas postea ab

iisdem per otium exigebant. Ita in singulis μέρεσιν tres erant ἡγεμόνες, quibus adjuncti novem minus opulenti, οἱ δεύτεροι, τρίτοι, τῶν συμμοριῶν &c. (Demosth. περί συμμοριῶν, et Ulp. ad Olynth. ii.) Instituti sunt ad hunc fere modum trierarchi, antequam perferretur lex ista Demosthenis: verum omnibus tum symmoritis idem plane census, nullo fortunarum habito discrimine, fuit indictus. Сток.

^u ἔἄν ἐν ὑπωμοσίᾳ] Harpocratio, Ὑπωμοσία, τὸ ὑπερτίθεσθαι δίκην, προφάσει χράμενον ἀποδημίας, ἢ νόσου, ἢ τινι τῶν παραπλησίων, μέθ' ὄρκου, αὐτως ἐλέγετο· καὶ τὸ ποιεῖν τοῦτο, ὑπόμυσθαι.

^x τὸ γιγνόμενον] Budæus, γιγνόμενον, exponit, τὸ προσῆκον καὶ τὸ ἀρμόζον. Lex præcipit unumquemque pro ratione facultatum contribuere.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

ΕΠΙ ἄρχοντος Πολυκλέους, μηνὸς Βοηδρομιῶνος ἕκτη ἐπὶ δέκα, Φυλῆς πρυτανευούσης Ἰπποβοωντίδος, Δημοσθένης Δημοσθένους Παιανιεὺς εἰσήνεγκε νόμον εἰς τὸ ὕ Τριηραρχικὸν ἀντὶ τοῦ προτέρου, καθ' ὃν αἱ συντέλειαι ἦσαν τῶν τριηράρχων· καὶ ἐπεχειροτόνησεν ἡ βουλὴ, καὶ ὁ δῆμος· καὶ ἀπήνεγκε παρανόμων γραφὴν Δημοσθένει Πατροκλῆς Φλυεύς· καὶ τὸ μέρος τῶν ψήφων οὐ λαβὼν, ἀπέτισε τὰς πεντακοσίας δραχμάς.

Φέρε δὴ καὶ τὸν καλὸν κατάλογον.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ.

ΤΟΥΣ τριηράρχους καλεῖσθαι ἐπὶ τὴν τριήρη συνεχκαίδεκα ἐκ τῶν ἐν τοῖς λόχοις συντελειῶν, ἀπὸ εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν εἰς τετταράκοντα, ἐπὶ ἴσον τῇ χορηγίᾳ χρωμένους.

Φέρε δὴ παρὰ τοῦτον, τὸν ἐκ τοῦ ἐμοῦ νόμου κατάλογον.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ.

ΤΟΥΣ τριηράρχους αἰρεῖσθαι ^z ἐπὶ τὴν τριήρη ἀπὸ τῆς

^y Τριηραρχικὸν] Quod fuisset in lingua nostra vernacula, *The Admiralty*. TAYLOR.

^z ἐπὶ τὴν τριήρη] Sententia hæc est. Triremi cuique instruendæ atque sustentandæ in unam æstivam expeditionem maritimam decem talenta imputantur. Cui ergo decem talenta in bonis sunt, sic censo in tabulis publicis, illi sua navis instruenda et sustentanda soli est. Viginti talenta si cui sunt, ei par triremium curandum est. Triginta si cui sunt, ei obtingunt tres triremes. Sed ultra tres non proce-

ditur, tametsi quis quinquaginta centumve talenta possideat. Ergo aio, inquit auctor legis, trierarchos ad hunc modum deligi. Verum est alius minus locuples, hic cum alio, aliisve, copuletur, ut contribuant, ad eum modum, ut primi et secundi, aut primi cum secundo tertioque bonam summam decem talentorum conficiant. Hi bini ternive singulas triemes habento sibi curandas. Ad αἰρεῖσθαι, uti ad καλεῖσθαι, subauditur δεῖ, vel κελεύω. REISKE.

οὐσίας, κατὰ τήμησιν, ἀπὸ ταλάντων δέκα· ἐὰν δὲ πλείονων ἢ οὐσία ἀποτετιμημένη ἢ χρημάτων, κατὰ τὸν ἀναλογισμὸν, ἕως τριῶν πλοίων καὶ ὑπηρετικοῦ ἢ λειτουργία ἔστω· κατὰ τὴν αὐτὴν δὲ ἀναλογίαν ἔστω, καὶ οἷς ἐλάττων οὐσία ἐστὶ τῶν δέκα ταλάντων, εἰς συντέλειαν συναγομένοις εἰς τὰ δέκα τάλαντα.

λά. Ἔρα γε μικρὰ βοηθῆσαι τοῖς πένησιν ὑμῶν δοκῶ, ἢ μικρὰ ἀναλῶσαι ἂν, τοῦ μὴ τὰ δίκαια ποιεῖν, οἱ πλούσιοι; Οὐ τοίνυν μόνον τῷ μὴ καθυφεῖναι ταῦτα σεμνύομαι, οὐδὲ τῷ γραφεῖς ἀποφυγεῖν, ἀλλὰ καὶ τῷ συμφέροντα θεῖναι τὸν νόμον, καὶ τῷ ^a πείραν ἔργῳ δεδωκέναι. Πάντα γὰρ τὸν πόλεμον τῶν ἀποστόλων γιγνομένων κατὰ τὸν νόμον τὸν ἐμὸν, οὐχ ἰκετηρίαν ἔθηκε τριηραρχος οὐδείς πώποτε, ὡς ἀδικούμενος, παρ' ὑμῖν, οὐκ ἐν ^b Μουνυχία ἐκαθέζετο, οὐχ ὑπὸ τῶν ^c ἀποστολέων ἐδέθη, οὐ τριήρης οὐτ' ἔξω καταληφθεῖσα ἀπώλετο τῇ πόλει, οὐτ' αὐτοῦ ἀπελείφθη, οὐ δυναμένη ἀνάγεσθαι. Καίτοι κατὰ τοὺς προτέρους νόμους ἅπαντα ταῦτα ἐγίγνετο· τὸ δ' αἴτιον ἐν τοῖς πένησιν ἦν, τῷ λειτουργεῖν μὴ δύνασθαι. Πολλὰ δὴ τὰ ἀδύνατα συνέβαινε· ἐγὼ δ' ἐκ τῶν ἀπύρων εἰς τοὺς εὐπόρους μετήνεγκα τὰς τριηραρχίας· πάντ' οὖν τὰ δέοντα ἐγίγνετο. Καὶ μὴν καὶ κατ' αὐτὸ τοῦτο ἄξιός εἰμι ἐπαίνου τυχεῖν, ὅτι πάντα τὰ τοιαῦτα προηρούμην πολιτεύ-

^a πείραν] Periculum, documentum, subaudi, τούτου, hujus rei, quod ego nempe legem hanc e re vestra publica tulissem. Ἔργῳ idem est atque ἐν ἔργῳ, διὰ τῶν ἔργων. Πάντα idem est atque παρὰ πάντα. IDEM.

^b Μουνυχία] Ulpianus, Μουνύχιον, τόπος περὶ τὸν Πειραιᾶ, ἐνθα ἐστὶν ἱερὸν Μουνυχίας Ἀρτέμιδος, κα-

κεῖ ἔφευγον οἵτινες τῶν τριηραρχῶν ἠδικοῦντο, ἢ ναῦται, ἢ τινες τῶν ἐξεταζομένων ἐν Πειραιεῖ.

^c ἀποστολέων] Ἀποστολεῖς, inquit Scholiastes noster, οἱ ἐπιστάται τῶν πλεύσεων. Ὄνομα ἀρχῆς παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, ἔργον ἐχούσης τὸ φροντίζειν τῆς ναυτικῆς δυνάμεως, καὶ τὸ ταχέως ἐξελεθεῖν. TAYLOR.

ματα, ἀφ' ὧν ἅμα δοῦναι, καὶ τιμαὶ, καὶ δυνάμεις σονέ-
βαινον τῇ πόλει· βάσκανον δὲ, καὶ πικρὸν, καὶ κακὸς οὐδὲν ἔστι πολίτευμα ἐμὸν, οὐδὲ ταπεινὸν, οὐδὲ τῆς πόλεως ἀνάξιον.

λβ'. Ταῦτὸ τοίνυν ἦθος ἔχων ἐν τε τοῖς κατὰ τὴν πόλιν πολιτεύμασι, καὶ ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς φανήσομαι· οὔτε γὰρ ἐν τῇ πόλει τὰς παρὰ τῶν πλουσίων χάριτας μάλλον, ἢ τὰ τῶν πολλῶν δίκαια εἰλόμην· οὔτ' ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς, τὰ Φιλίππου δῶρα καὶ τὴν ξενίαν ἠγάπησα, ἀντὶ τῶν κοινῇ πᾶσι τοῖς Ἑλλησι συμφερόντων. Ἠγοῦμαι τοίνυν λοιπὸν εἶναί μοι περὶ τοῦ κηρύγματος εἰπεῖν, καὶ τῶν εὐθυνῶν. Τὸ γὰρ, ὡς τὰ ἀριστά τε ἐπραττον, καὶ διαπαντὸς εὖνους εἰμί, καὶ πρόθυμος εὖ ποιεῖν ὑμᾶς, ἰκανῶς ἐκ τῶν εἰρημένων δε-
δηλώσθαι μοι νομίζω. Καίτοι τὰ μέγιστα γε τῶν πεπολι-
τευμένων καὶ πεπραγμένων ἐμαυτῷ παραλείπω, ὑπολαμ-
βάνων πρῶτον μὲν, ἐφέξῃς τοὺς περὶ αὐτοῦ τοῦ παρανόμου λόγους ἀποδοῦναί με δεῖν· εἶτα, κὰν μηδὲν εἶπω περὶ τῶν λοιπῶν πολιτευμάτων, ὁμοίως παρ' ὑμῶν ἐκάστου τὸ συνει-
δὸς ὑπάρχειν μοι.

λγ'. Τῶν μὲν οὖν λόγων, οὓς οὗτος ἄνω καὶ κάτω δια-
κυκῶν ἔλεγε περὶ τῶν ^d παραγεγραμμένων νόμων, οὔτε μὰ
τοὺς θεοὺς οἶμαι ὑμᾶς μανθάνειν, οὔτ' αὐτὸς ἠδυνάμην ^e συν-
ιέναι τοὺς πολλοὺς αὐτῶν. Ἀπλῶς δὲ τὴν ὀρθὴν ὁδὸν περὶ
τῶν δικαίων διαλέξομαι. Τοσούτου γὰρ δέω λέγειν, ὡς οὐκ
εἰμι ὑπεύθυνος, ὃ νῦν οὗτος πολλάκις διέβαλλε, καὶ διωρί-
ζετο, ὥσθ' ἅπαντα τὸν βίον ὑπεύθυνος εἶναι ὁμολογῶ, ὧν ἢ
διακεχειρίκα, ἢ πεπολίτευμαι παρ' ὑμῖν. Ὡν μέντοιγε ἐκ

^d παραγεγραμμένων] Vide supra συνεῖναι, cum Reiskio; mox cum not. ad Æsch. §. 67. eodem αὐτῶν addidimus. Huic

^e συνιέναι] Ita legimus, pro emendationi favent MSS.

τῆς ἰδίας οὐσίας ἑπαγγειλάμενος δέδωκα τῷ δήμῳ, οὐδεμίαν ἡμέραν ὑπεύθυνος εἶναι φημι, (ἀκούεις, Αἰσχίνη;) οὐδ' ἄλλον οὐδένα, οὐδ' ἂν τῶν ἐννέα Ἀρχόντων τις ἂν τύχη. Τίς γάρ ἐστι νόμος τοσαύτης ἀδικίας καὶ μισανθρωπίας μεστός, ὥστε τὸν δόντα τι τῶν ἰδίων, καὶ ποιήσαντα πρᾶγμα φιλόανθρωπον, καὶ φιλόδωρον, τῆς χάριτος μὲν ἀποστερεῖν, εἰς δὲ τοὺς συκοφάντας ἄγειν, καὶ τούτους ἐπὶ τὰς εὐθύναις, ὧν δέδωκεν, ἐφιστάναι; Οὐδὲ εἰς δήπου· εἰ δὲ φησιν οὗτος, δεῖξάτω, καὶ γὰρ στέρξω, καὶ σιωπήσομαι. Ἄλλ' οὐκ ἔστιν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι· ἀλλ' οὗτος συκοφαντῶν, ὅτι ἐπὶ τῷ θεωρικῷ τότε ὧν ἐπέδωκα τὰ χρήματα, ἐπήνεσεν αὐτὸν, φησὶν, ἢ βουλὴ ὑπεύθυνον ὄντα, οὐ περὶ τούτων γε οὐδενὸς, ὧν ὑπεύθυνος ἦν, ἀλλ' ἐφ' οἷς ἐπέδωκα, ὧ συκοφάντα.

λδ'. Ἀλλὰ καὶ τειχοποιὸς ἦσθα, φησί· καὶ δι' αὐτό γε τοῦτο ὀρθῶς ἐπηνούμην, ὅτι τὰ ἀνηλωμένα ἐπέδωκα, καὶ οὐκ ἐλογιζόμεν. Ὁ μὲν γὰρ λογισμὸς εὐθυνῶν καὶ τῶν ἐξετασόντων προσδεῖται, ἢ δὲ δωρεὰ χάριτος καὶ ἐπαίνου δικαία ἐστὶ τυγχάνειν· διόπερ ταῦτ' ἔγραψεν ὁδὶ περὶ ἐμοῦ. Ὅτι δ' οὕτω ταῦτα [ἔχει, καὶ] οὐ μόνον ἐν τοῖς νόμοις, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἡμετέροις ἢ ἤθεσιν ὄρισταί, ἐγὼ ῥαδίως πολλαχόθεν δεῖξω. Πρῶτον μὲν γὰρ Ναυσικλῆς στρατηγῶν, ἐφ' οἷς

[ἑπαγγειλάμενος] Ἐπαγγελία de eo dicitur, qui aliquid in se praestandum suscepit, qui sponte agit, non coactus, aut invitus. Ita infra, §. 42. Ἀντιφῶντα, ὃς ἐπαγγειλάμενος Φιλίππῳ τὰ νεώρια ἐμπρήσειν. Sic Noster, adv. Leptin. t. iii. p. 21. l. 10. Edit. Cantab. ὀρῶν—σπανίζοντα τὸν δῆμον χρημάτων, τάλαντον ἔδωκεν αὐτὸς ἐπαγγειλάμενος, i. e. ultro, sponte sua. Significat quoque, Polliceri, fidem dare, et se

obstringere ad aliquid praestandum. Porro est ubi valet, *Petere* sive *Rogare*. Qui plura velit, ad eat Taylorum, ad Orat. Dem. de Fals. Leg. p. 114. l. 12. cujus sunt haec omnia.

[ἔχει, καὶ] Desunt in quamplurimis. TAYLOR.

[ἢ ἤθεσιν] Malim, ἔθεσιν: quod, praeter Marcellinum et Sopatrum, res ipsa jubet. REISKE.

ἀπὸ τῶν ἰδίων πρόειτο, πολλάκις ἐστεφάνωται ὑφ' ὑμῶν· εἶθ' ὅτι τὰς ἀσπίδας Διότιμος ἔδωκε, καὶ πάλιν Χαρίδημος, ἐστεφανοῦντο· εἶθ' οὕτως Νεοπτόλεμος, πολλῶν ἔργων ἐπιστάτης ἂν, ἐφ' οἷς ἐπέδωκε, τετίμηται. Σχέτλιον γὰρ ἂν εἴη τοῦτό γε, εἰ τῷ τινι ἀρχὴν ἄρχοντι, ἢ δίδοναι τὰ ἑαυτοῦ τῇ πόλει διὰ τὴν ἀρχὴν μὴ ἐξέσται, ἢ τῶν δοθέντων, ἀντὶ τοῦ κομίσασθαι χάριν, εὐθύνας ^ι ὑφέξει. Ὅτι τοίνυν ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, λέγε τὰ ψηφίσματά μοι τὰ ^κ τούτοις γεγενημένα, αὐτὰ λαβών. Λέγε.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

ΑΡΧΩΝ Δημόνικος Φλυεὺς, Βοηδρομιῶνος ἕκτη μετ' εἰκάδα, γνώμη βουλῆς καὶ δήμου, Καλλίας Φρεᾶρριος εἶπεν. Ὅτι δοκεῖ τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ στεφανῶσαι Ναυσικλέα, τὸν ἐπὶ τῶν ὀπλων, ὅτι, Ἀθηναίων ὀπλιτῶν δισχιλίων ὄντων ἐν Ἰμβρῶ, καὶ βοηθούντων τοῖς κατοικοῦσιν Ἀθηναίων τὴν νῆσον, οὐ δυναμένου Φιάλωνος, τοῦ ^ι ἐπὶ τῆς διοικήσεως χειροτονημένου, διὰ τοὺς χειμῶνας πλεῦσαι, καὶ μισθοδοτῆσαι τοὺς ὀπλίτας, ἐκ τῆς ἰδίας οὐσίας ^μ ἔδωκε, καὶ οὐκ εἰσέπραξε τὸν δῆμον, καὶ ^ν ἀναγορεῦσαι τὸν στέφανον Διονυσίοις, Τραγωδοῖς καινοῖς.

^ι ὑφέξει.] Ita, pro ὑφέξειν. MARKLAND. Viri sagacissimi divinationem feliciter corroborant MSS. TAYLOR.

^κ τούτοις.] Nausicli, Charidemo, Diotimo : nam decretum, in honorem Neoptolemi conscriptum, hic non comparat. REISKE.

^ι ἐπὶ τῆς διοικήσεως.] Duo erant στρατηγοὶ Athenis, ὁ ἐπὶ τῶν ὀπλιτῶν,

Strategus castrensis, cujus paulo ante facta fuit mentio, et ὁ ἐπὶ τῆς διοικήσεως, prætor æconomicus, seu ægarii. IDEM.

^μ ἔδωκε.] Scil. τὸν μισθόν : quod vocabulum latet in v. μισθοδοτῆσαι. IDEM.

^ν ἀναγορεῦσαι.] Pendet hic infinitivus a v. δοκεῖ, l. 12. IDEM.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

° ΕΙΠΕ Καλλίας Φρεάρριος, Πρυτάνεων λεγόντων βουλῆς γνώμη· ἐπειδὴ Χαρίδημος, ὁ ἐπὶ τῶν ὀπλιτῶν, ἀποσταλὴς εἰς Σαλαμίνα, καὶ Διότιμος, ὁ ἐπὶ τῶν ἰππέων, ἐν τῇ ἐπὶ ^P τοῦ ποταμοῦ μάχῃ τῶν στρατιωτῶν τινῶν ὑπὸ τῶν πολεμίων σκυλευθέντων, ἐκ τῶν ἰδίων ἀναλωμάτων καθώπλισαν τοὺς νεανίσκους ἀσπίσιν ὀκτακοσίαις· δεδῶσθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, στεφανῶσαι Χαρίδημον, καὶ Διότιμον, χρυσῷ στεφάνῳ, καὶ ἀναγορεῦσαι Παναθηναίοις τοῖς Μεγάλοις ἐν τῷ γυμνικῷ ἀγῶνι, καὶ Διονυσίοις, Τραγωδοῖς καινοῖς· τῆς δὲ ἀναγορεύσεως ἐπιμεληθῆναι Θεσμοθέτας, Πρυτάνεις, Ἀγωνοθέτας.

λέ. Τούτων ἕκαστος, Αἰσχίνη, τῆς μὲν ἀρχῆς, ἧς ἦρχεν, ὑπεύθυνος ἦν, ἐφ' οἷς δ' ἐστεφανοῦτο οὐχ ὑπεύθυνος· οὐκ οὖν οὐδ' ἐγὼ, ταῦτά γὰρ δίκαιά ἐστὶ μοι περὶ τῶν αὐτῶν τοῖς ἄλλοις δήπου. Ἐπέδωκα; ἐπαινοῦμαι διὰ ταῦτα, οὐκ ὦν, ὦν ἐπέδωκα, ὑπεύθυνος ἦρχον; καὶ δέδωκά γε εὐθύνας ἐκείνων, οὐχ ὦν ἐπέδωκα. Νῆ Δία ἀλλ' ἀδίκως ἦρξα; Εἶτα παρῶν, ὅτε με εἰσήγον ^q οἱ λογισταί, [^r διὰ τί] οὐ κατηγορεῖς; Ἴνα τοίνυν εἰδῆτε, ὅτι αὐτὸς οὗτός μοι μαρτυρεῖ,

° εἶπε] Callias auctor factus est sententiæ, fretus auctoritate Prytanum, ipsi confirmantium, senatus hanc esse voluntatem. REISKE.

^P τοῦ ποταμοῦ] Fluvius Salamina, oppidum Cypri præterfluens, hic designatur. Conf. Diodorum Sic. t. ii. l. xvi. c. 42. Pugna hæc diversa est ab alia pugna, eodem nomine a Nostro appellata, hac ipsa in oratione

pro corona, §. 63. diligenterque sunt ambæ discernendæ: hic dicta in Cypro accidit, ibi, in Bœotia, circa Cephissum. IDEM.

^q οἱ λογισταί] Vide Potter. Archæolog. l. i. c. 11.

^r διὰ τί] Desideratur in MSS. quibusdam, optimis sane, et fide dignis. Sed est pene necessarium, et agnoscit Hermogenes. TAYLOR.

ἐφ' οἷς οὐχ ὑπεύθυνος ἦν ἑστεφανῶσθαι, λαβὼν ἀνάγνωθι τὸ ψήφισμα ὅλον τὸ γραφέν μοι· οἷς γὰρ οὐκ ἐγράφατο τοῦ προβουλεύματος, ⁸ τούτοις, ἀ διώκει, συκοφαντῶν φανήσεται. Λέγε.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

ΕΠΙ ἄρχοντος Εὐθυκλέους, Πυανεψιῶνος ἐνάτη ἀπίοντος, Φυλῆς Πρυτανευούσης Οἰνηίδος, Κτησιφῶν Λεωσθένους Ἀναφλύστιος εἶπεν· ἐπειδὴ Δημοσθένης Δημοσθένους Παιανιεύς, γενόμενος ἐπιμελητὴς τῆς τῶν τειχῶν ἐπισκευῆς, καὶ προσαναλώσας εἰς τὰ ἔργα ἀπὸ τῆς ἰδίας οὐσίας τρία τάλαντα, ἐπέδωκε ταῦτα τῷ δήμῳ, καὶ ἐπὶ τοῦ θεωρικοῦ κατασταθεῖς, ἐπέδωκε [†] τοῖς ἐκ πασῶν τῶν φυλῶν θεωρικοῖς ἑκατὸν μνᾶς εἰς θυσίας· δεδόχθαι τῇ βουλῇ, καὶ τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων, ἐπαινεῖσαι Δημοσθένην Δημοσθένους Παιανιέα, ἀρετῆς ἕνεκα καὶ καλοκαγαθίας, ἧς ἔχων διατελεῖ ἐν παντὶ καιρῷ εἰς τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων, καὶ στεφανῶσαι χρυσῷ στεφάνῳ, καὶ ἀναγορεῦσαι τὸν στέφανον ἐν τῷ θεάτρῳ, Διονυσίαις, Τραγωδοῖς καινοῖς· τῆς δὲ ἀναγορεύσεως ἐπιμεληθῆναι τὸν Ἀγωνοθέτην.

λς'. Οὐκοῦν, ἀ μὲν ἐπέδωκα, ταῦτ' ἐστίν, ὧν οὐδὲν σὺ γέγραψαι· ἀ δέ φησιν ἡ βουλή δεῖν ἀντὶ τούτων γενέσθαι μοι, ταῦτ' ἐστ' ἀ διώκεις. Τὸ λαβεῖν οὖν τὰ διδόμενα ὁμολογῶν ἔννομον εἶναι, τὸ χάριν τούτων ἀποδοῦναι παρανόμων γράφῃ; Ὁ δὲ παμπόνηρος ἄνθρωπος, καὶ θεοῖς ἐχθρὸς καὶ βάσκανος ὄντως, ποῖός τις ἂν εἴη πρὸς θεῶν; οὐχ ὁ τοιοῦτος;

⁸ τούτοις] Subaudi, ἐξελεγχόμενος: quas enim partes proconsulti, hoc est, auctoritatis senatus, non accusasti, per eas ipsas constabit, te in reliquis partibus, quas vellicasti et carpsisti, Sycophantam, qua-

druplatorem egisse. REISKE.

[†] τοῖς—θεωρικοῖς] Sententia hæc est: ad universam pecuniæ scenicæ summam, ex universis tribubus redactam, adjecit centum minas gratuitas. IDEM.

Καὶ μὴν περὶ τοῦ γ' ἐν τῷ θεάτρῳ κηρύττεσθαι, τὸ μὲν μυριάκις μυρίους κεκηρύχθαι, παραλείπω, καὶ τὸ πολλάκις αὐτὸς ἐστεφανῶσθαι πρότερον· ἀλλὰ πρὸς θεῶν, οὕτω σκαιὸς εἶ, καὶ ἀναίσθητος, Αἰσχίνη, ὥστ' οὐ δύνασθαι λογίσασθαι, ὅτι τῷ μὲν στεφανουμένῳ τὸν αὐτὸν ἔχει ζῆλον ὁ στέφανος, ὅπου ἂν ἀναρρήθῃ· τοῦ δὲ τῶν στεφανούντων ἕνεκα συμφέροντος ἐν τῷ θεάτρῳ γίγνεται τὸ κήρυγμα; Οἱ γὰρ ἀκούσαντες ἅπαντες εἰς τὸ ποιεῖν εὖ τὴν πόλιν προτρέπονται, καὶ τοὺς ἀποδιδόντας τὴν χάριν μᾶλλον ἐπαινοῦσι τοῦ στεφανουμένου· διόπερ τὸν νόμον τοῦτον ἡ πόλις γέγραφε. Λέγε δ' αὐτόν μοι τὸν νόμον λαβών.

ΝΟΜΟΣ.

ΟΣΟΥΣ στεφανοῦσί τινες τῶν δήμων, τὰς ἀναγορεύσεις τῶν στεφάνων ποιεῖσθαι ἐν αὐτοῖς ἐκάστους τοῖς ἰδίοις δήμοις, εἰ μὴ τινὰς ὁ δῆμος ὁ τῶν Ἀθηναίων, ἢ ἡ βουλὴ στεφανοῖ· τούτους δ' ἐξεῖναι ἐν τῷ θεάτρῳ Διονυσίοις ἀναγορεύεσθαι.

Λζ'. Ἀκούεις, Αἰσχίνη, τοῦ νόμου λέγοντος σαφῶς, πλὴν εἰ μὴ τινὰς ὁ δῆμος, ἢ ἡ βουλὴ ψηφίσηται; τούτους δὲ ἀναγορευέτω. Τί οὖν, ᾧ ταλαίπωρε, συκοφαντεῖς; Τί λόγους πλάττεις; Τί σαυτὸν οὐκ ἐλλεβορίζεις ἐπὶ τούτοις; Ἄλλ' οὐδ' αἰσχύνῃ φθόνου δίκην εἰσάγων, οὐκ ἀδικήματος οὐδενός, καὶ νόμους, τοὺς μὲν μεταποιῶν, τῶν δ' ἀφαιρῶν μέρη, οὓς ὅλους δίκαιον ἦν ἀναγινώσκεισθαι τοῖς γε ὁμωνόμοις κατὰ τοὺς νόμους ψηφιεῖσθαι; Ἐπειτα σὺ, τοιαῦτα ποιῶν, ^x λέγεις, ἃ δεῖ προσεῖναι τῷ δημοτικῷ, ὥσπερ ἀνδριάντα ἐκδεδικώς κατὰ συγγραφήν, εἴτ' οὐκ ἔχοντα, ἃ

^u ἀναγορευέτω] Subaudi, ἢ βουλὴ, aut ὁ δῆμος. REISKE.

^x λέγεις, ἃ δεῖ προσεῖναι] Vide Æschinem, §. 55.

προσῆκεν ἐκ τῆς συγγραφῆς, κομιζόμενος· ἢ ὕ λόγῳ τοὺς δημοτικούς, ἀλλ' οὐ τοῖς πράγμασι καὶ τοῖς πολιτεύμασι γνωσκομένους· καὶ βοᾷς, ῥητὰ καὶ ἄρρητα ὀνομάζων, ὥσπερ ἐξ ἀμάξης, ἃ σοι καὶ τῷ σῶ γένοι πρόσεστιν, οὐκ ἐμοί. Καί-
τοι καὶ ^z τοῦτο, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐγὼ λοιδορίαν κατηγορίας τούτῳ διαφέρειν ἠγοῦμαι, τῷ τὴν μὲν κατηγορίαν ἀδικήματ' ἔχειν, ὧν ἐν τοῖς νόμοις εἰσὶν αἱ τιμωρίαι· τὴν δὲ λοιδορίαν βλασφημίας, ἃς κατὰ τὴν αὐτῶν φύσιν τοῖς ἐχθροῖς περὶ ἀλλήλων συμβαίνει λέγειν. Οἰκοδομῆσαι δὲ τοὺς προγόνους ἡμῶν ταυτὶ τὰ δικαστήρια ὑπέληφα, οὐχ ἵνα συλλέξαντες ὑμᾶς εἰς ταῦτα, ἀπὸ τῶν ἰδίων κακῶν ^a τὰ ἀπόρρητα λέγωμεν ἀλλήλους· ἀλλ' ἵνα ἐξελέγχωμεν, εἴαν τις ἠδίκηκώς τι τυγχάνῃ τὴν πόλιν. Ταῦτα τοίνυν εἰδὼς Αἰσχίνης, οὐδὲν ἤττον ἐμοῦ, ^b πομπεύειν ἀντὶ τοῦ κατηγορεῖν εἴλετο.

λή. Οὐ μὴν οὐδ' ἐνταῦθα ἔλαττον ἔχων δίκαιός ἐστιν ἀπελθεῖν. Ἦδη δ' ἐπὶ ταῦτα πορεύσομαι, τοσοῦτον αὐτὸν ἐρωτήσας. Πότερόν σε τις, Αἰσχίνη, τῆς πόλεως ἐχθρὸν, ἢ ἐμὸν εἶναι φῆ; ἐμὸν δηλονότι. Εἶτα, ^c οὐ μὲν ἦν παρ' ἐμοῦ δίκην κατὰ τοὺς νόμους ^d ὑπὲρ τούτων λαβεῖν, εἴπερ ἠδίκουν,

^y λόγῳ] Subaudi, μόνη: aut quasi solis verbis, non autem factis, noscitur viri civiles. Sunt h. l. accusativi absoluti. REISKE.

^z τοῦτο] Aut post hanc vocem, aut post Ἀθηναῖοι, deest σκοπεῖτε aut simile quid. IDEM.

^a τὰ ἀπόρρητα] Budæus, ἀπορρητον, ῥηθῆναι ἀνάξιον. Isocrates, κατὰ Λοχίτου. Οὕτω δὲ ἠγγήσαντο (Athenienses) δεῖνδον εἶναι τὸ τύπτειν ἀλλήλους, ὥστε περὶ τῆς κακῆγορίας

νόμον ἔθεσαν, ὃς κελεύει τοὺς λέγοντάς τι τῶν ἀπορρήτων πεντακοσίας δραχμὰς δφεῖλειν, qui jubet eos, qui conviciando aliquid objecerint, quod palam fieri nec æquum nec honestum sit, duobus millibus sestertium mulctari.

^b πομπεύειν] De vi hujus vocis, vide, supra, §. 5.

^c οὐ μὲν ἦν] Ἐν ᾧ τόπῳ ἐξῆν, δηλονότι ἐν τῷ λογιστείῳ. WOLFIUS.

^d ὑπὲρ τούτων] Pro his Atheni-

ἐξέλιπες, ἐν ταῖς εὐθύναις, ^e ἐν ταῖς γραφαῖς, ἐν ταῖς ἄλλαις κρίσεσιν· οὐ δ' ἐγὼ μὲν ἀθῶος ἅπασι, τοῖς νόμοις, ^f τῷ χρόνῳ, τῇ προθεσμίᾳ, τῷ κεκρίσθαι περὶ πάντων πολλάκις τούτων πρότερον, τῷ μηδεπώποτε ἐξελεγχθῆναι μηδὲν ὑμᾶς ἀδικῶν, τῇ πόλει δ' ἢ πλεόν ἢ ἔλαττον ἀνάγκη τῶν γε δημοσίων πεπραγμένων μετεῖναι τῆς δόξης, ἐνταῦθα ἀπήντηκας; Ὅρα, μὴ τούτων μὲν ἐχθρὸς ἦς, ἐμοὶ δὲ προσποιῆ.

λθ'. ^g Ἐπειδὴ τοίνυν ἢ μὲν εὐσεβῆς καὶ δικαία ψῆφος ἅπασι δέδεικται, δεῖ δὴ με, ὡς εἴοικε, καίπερ οὐ φιλολοίδορον ὄντα φύσει, διὰ τὰς ὑπὸ τούτου βλασφημίας εἰρημένας, ἀντὶ πολλῶν καὶ ψευδῶν, αὐτὰ τὰ ἀναγκαιότατα εἰπεῖν περὶ αὐτοῦ, καὶ δεῖξαι, τίς ἂν, καὶ τίνων, ῥαδίως οὕτως ἄρχει τοῦ κακῶς λέγειν, καὶ ^h λόγους τινὰς διασύρει, αὐτὸς εἰρηκῶς, ἀ τίς οὐκ ἂν ὤκνησε τῶν μετρίων ἀνθρώπων φθέγγασθαι; Εἰ γὰρ Αἰακὸς, ἢ Ῥαδάμανθυς, ἢ Μίνως, ἦν ὁ κα-

ensibus hoc iudicium circumstantibus, quo jura eorum salva tuereris. REISKE.

^e ἐν ταῖς γραφαῖς] Adi Potterum, l. i. c. 23.

^f τῷ χρόνῳ] Tollendum videtur, ut scholium vocabuli τῇ προθεσμίᾳ. Sententia hæc est. Vexas me ejusmodi causam forensem mihi ciens, cujus omni ex parte sum insons; verum existimatio, dignitas, fama reip. ab ea in discrimen venit, quia quæritur, rectene factum in eo sit, quod civitas me jusserit coronandum: qua quæstione discussa, si patescit indignum eo honore me fuisse, una civitas ipsa quoque in pudorem datur, et coarguitur iudicium præcipitasse, et indignos præferre.

Est ergo hæc causa ejusmodi, ut me prorsus non tangat, civitas autem effugere nequeat, quominus existimationem de me vel super me actorum, utramvis in partem plus minusve participet, apud alios benignius, et rursus apud alios iniquius judicantes. Ergo inimicus es civitatis, magis quam meus. REISKE.

^g Ἐπειδὴ τοίνυν κ. τ. λ.] Videntur hic Judices suam erga *Demosthenem* benevolentiam, et adversus *Æschinem* indignationem, sive vultu, sive acclamatione, declarasse. Unde se absolutum iri non dubitarit Demosthenes. WOLFIUS.

^h λόγους] Sc. ἐμούς. REISKE.

τηγορῶν, ἀλλὰ μὴ ⁱ σπερμολόγος, ^k περίτριμμα ἀγορᾶς, ὄλεθρος γραμματεὺς, οὐκ ἂν αὐτὸν οἶμαι τοιαῦτ' εἰπεῖν, οὐδ' ἂν οὕτως ἐπαχθεῖς λόγους πορίσασθαι, ὥσπερ ἐν τραγωδίᾳ βοῶντα, ὧ γῆ, καὶ ἥλιε, καὶ ἀρετῇ, καὶ τὰ τοιαῦτα, καὶ πάλιν σύνεσιν καὶ παιδείαν ἐπικαλούμενον, ἢ τὰ καλὰ καὶ τὰ αἰσχρὰ διαγιγνώσκεται. Ταῦτα γὰρ δήπουθεν ἠκούετ' αὐτοῦ λέγοντος. Σοὶ δὲ ἀρετῆς, ὧ καθαρμοῦ, ἢ τοῖς σοῖς, τίς μετουσία; ἢ καλῶν, ἢ μὴ τοιούτων, τίς διάγνωσις; πόθεν λαβόντι, ἢ πῶς ἀξιοθέντι; Ποῦ δὲ παιδείας σοι θέμις μνησθῆναι; ἢς τῶν μὲν ὡς ἀληθῶς τετυχηκότων οὐδ' ἂν εἰς εἴποι περὶ αὐτοῦ ^l τοιοῦτον οὐδὲν, ἀλλὰ καὶν ἐτέρου λέγοντος ἐρυθρίασσει· τοῖς δ' ἀπολειφθεῖσι μὲν, ὥσπερ σὺ, προσποιουμένοις δὲ ὑπ' ἀναισθησίας, τὸ τοὺς ἀκούοντας ἀλγεῖν ποιεῖν, ^m ὅταν λέγωσιν, οὐ τὸ δοκεῖν ⁿ τοιούτοις εἶναι περίεστιν.

μ'. Οὐκ ἀπορῶν δ' ὅ, τι χρῆ περὶ σοῦ καὶ τῶν σῶν εἰπεῖν, ἀπορῶ τοῦ πρώτου μνησθῶ. Πότερ' ὡς ὁ πατήρ σου, Τρόμης, ἐδούλευε παρ' Ἐλπίᾳ τῷ πρὸς τῷ Θεσίᾳ διδάσκοντι γράμματα, χοίνικας παχείας ἔχων καὶ ὀξύλον· ἢ ὡς ἢ

ⁱ σπερμολόγος] Ulpianus, qui hujus vocis ternas interpretationes adtulit, videtur hallucinari in omnibus. Neque se expedit Harpocratio. Alia res est, cum scribit Plutarchus, περὶ Εὐθυμίας, hoc pacto: τῶν θηρίων ἐτέροις ἀφ' ἐτέρων παρεσκεύασε τὴν τροφήν εἶναι, καὶ οὐ πάντα σαρκοφαγεῖν, ἢ σπερμολογεῖν, ἢ ῥιζωρυχεῖν ἐποίησεν: alia, cum Demosthenes, et D. Lucas, in Actis Apostolicis pro blateratore utuntur. Vid. Interpretes, ad Act. Apost. cap. xvii. ver. 18. TAYLOR.

^k περίτριμμα ἀγορᾶς] Ita vocat Æschinem, quasi contritum, καὶ

κατατετριμμένον ἐν τῇ ἀγορᾷ: hoc est, ἀναίσχυντον συκοφάντην. BURJUS, p. 808.

^l τοιοῦτον οὐδὲν] Qualia nempe Æschines de se prædicavit ipse ore suo. REISKE.

^m ὅταν λέγωσιν] Sc. ἑαυτοὺς εὐπαιδεύτους καὶ συνετοὺς εἶναι. IDEM.

ⁿ τοιούτοις εἶναι] Sc. οἷους ἑαυτοὺς λέγουσιν. IDEM.

^o ὀξύλον] Collare ligneum, in medio perforatum, in quod servi nequam puniendi cervices immittebant, ut ne manus ori admovebant. Χρῆσθαι μεθημερινοῖς γάμοις est de die in fornice prostare. REISKE.

μήτηρ σου τοῖς μεθημερινοῖς γάμοις ἐν τῷ^p κλισίῳ, τῷ πρὸς τῷ Καλαμίτῃ ἥρωϊ, χρωμένη, τὸν καλὸν ἀνδριάντα, καὶ τριταγωνιστὴν ἄκρον ἐξέθρεψέ σε; ^q Ἀλλὰ πάντες ἴσασι ταῦτα, καὶ ἐγὼ μὴ λέγω. ^r Ἀλλ' ὡς ὁ τριηραύλης Φορμίων, ὁ Δίωνος τοῦ Φρεαρρίου δούλος, ἀνέστησεν αὐτὴν ἀπὸ ταύτης τῆς καλῆς ἐργασίας;

μά'. Ἀλλὰ νῆ τὸν Δία καὶ τοὺς θεοὺς, ὀκνῶ, μὴ περὶ σοῦ τὰ προσήκοντα λέγων, αὐτὸς οὐ προσήκοντας ἐμαυτῷ δόξω προηρῆσθαι λόγους. Ταῦτα μὲν οὖν εἶπω· ἀπ' αὐτῶν δὲ, ὧν αὐτὸς βεβίωκεν, ἄρξομαι. ^s Οὐδὲ γὰρ, ὧν ἔτυχεν, ἦν, ἀλλ' οἷς ὁ δῆμος καταρᾶται· ^t ὄψ' ἔστι γὰρ ποτε, ὄψ' ἐλέγγω; χθὲς μὲν οὖν καὶ πρῶην, ἅμα Ἀθηναῖος καὶ ῥήτωρ γέγονε· καὶ δύο συλλαβὰς προσθεῖς, τὸν μὲν πατέρα, ἀπὸ Τρόμητος, ἐποίησεν Ἀτρόμητον, τὴν δὲ μητέρα σεμνῶς πάνυ Γλαυκοθέαν ὠνόμασεν, ἣν ^u Ἐμπουσαν ἅπαντες ἴσασι καλουμένην, ἐκ τοῦ πάντα ποιεῖν καὶ πάσχειν δηλονότι, ταύτης τῆς ἐπωνυμίας τυχοῦσαν. Πόθεν γὰρ ἄλλοθεν; Ἀλλ' ὅμως οὕτως ἀχάριστος εἶ καὶ πονηρὸς φύσει, ὥστε ἐλεύθερος ἐκ

^p κλισίῳ] Προστάφ, *Iurari*. Ita interpretatur *Ulpianus* noster in scholio. Porticus erat vel taberna juxta sacellum herois cujusdam Calamitæ, ubi prostabant publicæ libidinis victimæ. TAYLOR.

^q Ἀλλὰ πάντες—λέγω] Ita excudit Morellius, approbante Tayloro; ita quoque Reiskius.

^r Ἀλλ'] Vide *Æsch.* supra, §. 84. n. ^u

^s Οὐδὲ γὰρ, ὧν ἔτυχεν, ἦν] Id est, οὐκ ἦν εἰς τις τῶν τυχόντων. Non enim est *Æschines* de hominum genere vulgari, sed unus illorum inventu rarorum hominum, quos

populus per præconem publice devovet, h. e. parricida et proditor patriæ, eoque dignus, cujus in mores et cursum universæ vitæ inquiratur. REISKE.

^t ὄψ' ἔστι] Laudo *Ulpianum*; Δεῖ λαβεῖν τὸ μὲν πρῶτον ὄψ', ὡς περ διηγούμενου, τὸ δὲ δεύτερον, ὡς κατ' ἐρώτησιν. TAYLOR.

^u Ἐμπουσαν] Scholiastes, ad *Aristoph.* *Ran.* v. 295. Φάντασμα δαιμονιώδες ὑπὸ Ἑκάτης ἐπιπεμπόμενον, καὶ φαινόμενον τοῖς δυστυχοῦσιν· ὁ δὲ δακεῖ πολλὰς μορφὰς ἀλλάσσειν. Ad insuper *Etymol. Mag.* *Harpocrat.* *Meurs.* *Attic. Lect.* l. iij. c. 17. TAYLOR.

δούλου, καὶ πλούσιος ἐκ πτωχοῦ, διὰ τούτους γεγωναῖς,
 * οὐχ ὅπως χάριν αὐτοῖς ἔχεις, ἀλλὰ καὶ μισθώσας σαυτὸν
 κατὰ τούτωνι πολιτεύῃ.

μβ'. Καὶ περὶ ὧν μὲν ἐστὶ τις ἀμφισβήτησις, ὡς ἄρα
 ὑπὲρ τῆς πόλεως εἶρηκεν, εἰπάσω· ἀ δ' ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν φα-
 νερώς ἀπεδείχθη πράττων, ταῦτα ἀναμνήσω. Τίς γὰρ ὑμῶν
 οὐκ οἶδε τὸν ὕποψηφισθέντα Ἀντιφῶντα, ὃς ἐπαγγειλά-
 μενος Φιλίππῳ τὰ νεώρια ἐμπρήσειν τὰ ὑμέτερα, εἰς τὴν
 πόλιν ἦλθεν· ὃν λαβόντος ἐμοῦ κεκρυμμένον ἐν Πειραιεῖ, καὶ
 καταστήσαντος εἰς τὴν ἐκκλησίαν, βοῶν ὁ βάσκανος οὗτος
 καὶ κεκραγῶς, ὡς ἐν δημοκρατία δεινὰ ποιῶ, τοὺς ἡτυχη-
 κότας τῶν πολιτῶν ὑβρίζων, καὶ ἐπ' οἰκίας βαδίζων^z ἄνευ
 ψηφίσματος ἀφεθῆναι ἐποίησε; Καὶ εἰ μὴ ἡ βουλή ἢ ἐξ
 Ἀρείου πάγου, τὸ πρᾶγμα αἰσθημένη, καὶ τὴν ὑμετέραν

* οὐχ ὅπως] Hæ voculæ sæpissime significant, non modo non, negatione sequente in posteriore membro orationis. Est ubi idem valent, nulla licet eas sequatur negatio, ut hic. Non modo nullam vis gratiam habes, sed etiam mercede corruptus rempub. horum in perniciem geris. Similiter Thucyd. l. iii. c. 42. οὐχ ὅπως ζημοῦν, ἀλλὰ μηδ' ἀτιμάζειν. i. e. non solum nulla pœna, sed ne ulla quidem, &c. Ubi vide Cl. Duker. Adi Vigerum, c. vii. §. 10.

^y ὑποψηφισθέντα] Vox ea generaliter, et quasi proprie, sumpta, absolutionis vim obtinet; verum in causa peregrinitatis, ubi quæritur, an civis sit, necne, condemnandi, vel ejiciendi: ideo vero, quoniam, cum civium Recensio fieret, quæ διαψήφισις vocatur, qui ex eo censu dejiceretur, ἀποψηφι-

σθῆναι recte dici potuit. Ulpianus ad hunc locum: Οὗτος ὁ Ἀντιφῶν Ἀθηναῖος ἐδόκει εἶναι τὸ πρότερον, γιγνομένων δὲ τῶν καλουμένων διαψηφίσεων, ὃ ἐστὶν ἐξετάσεων, ἐν τοῖς δήμοις, ὡς ἔθος, εἰ ἄρα φύσει Ἀθηναῖος οὐκ ὦν ἐνέγραψεν ἑαυτὸν, ἐκ σπουδῆς τινων, εἰς τοὺς ἀστούς· ἀπεψηφίσθη δὲ καὶ ἀπεδοκιμάσθη, ὡς οὐκ ὦν ἀστὸς, καὶ ἐκβέβληται· λυπηθεὶς δ' ὤχετο πρὸς τὸν Φίλιππον, καὶ ὑπέσχετο αὐτῷ, λάθρα τῆς Ἀττικῆς ἐπιβάς, ἐμπρήσειν τῆς Ἀττικῆς τὰ νεώρια. TAYLOR.

^z ἄνευ ψηφίσματος] Dubito de ratione pungendi: utrum scilicet referamus duas has voculas ad ἀφεθῆναι, an ad priorem sententiam, ἐπ' οἰκίας βαδίζων. In illa mente est Wolfius: in hac Editores Parisienses. Item Etruscus interpres; andando alle lor case senza licenza del Senato. Mecum dubitare videtur Scholiastes. IDEM.

ἀγνοίαν ἐν αὐτῷ δεόντι συμβεβηκυῖαν ἰδοῦσα, ἐπεζήτησε τὸν ἄνθρωπον, καὶ συλλαβοῦσα ἐπανάγαγεν ^a ὡς ὑμᾶς, ἐξήραπαστ' ἂν ὁ τοιοῦτος, καὶ τὸ δίκην δοῦναι διαδύς, ἐξεπέμπετ' ἂν ὑπὸ τοῦ σεμνολόγου τουτουί· νῦν δ' ὑμεῖς στρεβλώσαντες αὐτὸν, ἀπεκτείνετε, ὡς ἔδει γε καὶ τοῦτον. Τοιγαροῦν εἰδυῖα ταῦτα ἢ βουλὴ ἢ ἐξ Ἀρείου πάγου τὰ τότε τούτῳ πεπραγμένα, χειροτονησάντων αὐτὸν ὑμῶν ^b σύνδικον ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ τοῦ ἐν Δήλῳ, ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἀγνοίας, ἀφ' ἧσπερ πολλὰ προίεσθε τῶν κοινῶν, ὡς ^c προείλεσθε κἀκείνην, καὶ κυρίαν τοῦ πράγματος ἐποιήσατε, τοῦτον μὲν εὐθύς ἀπήλασεν ὡς προδότην. Ὑπερίδῃ δὲ λέγειν προσέταξε, καὶ ταῦτα ἀπὸ τοῦ βωμοῦ φέρουσα τὴν ψῆφον ἐπραξε, καὶ οὐδεμία ψῆφος ἠνέχθη τῷ μιαιῶνι τούτῳ. Καὶ ὅτι ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι τούτων τοὺς μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ΜΑΡΤΥΡΟΥΣΙ Δημοσθένει ^d ὑπὲρ ἀπάντων οἴδε, Καλ-

^a ὡς] Attice idem valet ac τὸ πρὸς, atque alibi sæpe. Vide Æschin. §. 89.

^b σύνδικον] Σύνδικοι apud Athenienses varii erant: significatur autem hoc loco *advocatus*, qui ad jura civitatis apud externos defendenda nominatus est. Certaverant apud Amphictyonas Athenienses et Delii de custodia et principatu templi Deliaci; quod innuit Apollonius, Enarrat. in Æsch. ἐλομένου γὰρ ποτε αὐτὸν τοῦ δήμου σύνδικον ὑπὲρ τοῦ ἐν Δήλῳ ἱεροῦ, πρὸς τὴν γενομένην πρὸς Δηλίους διαδικασίαν.—Orationis cujusdam meminere Plutarchus et Apollonius, hujus rei causa scriptæ, quam Æschini vulgus falso tri-

buebat. Stock.

^c προείλεσθε] Jussu et decreto vestro delegistis hunc senatum, eique rem vestro nomine deputastis. Quasi dixisset, εἴλεσθε αὐτὴν πρὸ ὑμῶν αὐτῶν, fidem sapientiamque ejus vestromet judicio prætulistis. Προαιρεῖσθαι τινα πρὸς τινα, est deligere, creare, nuncupare, delegare ad honorem, aut functionem quandam. Est ergo h. l. deputastis eam huic negotio cum plena potestate. REISKE.

^d ὑπὲρ ἀπάντων] Sc. τῶν ἄλλων ἀρχόντων ἐκ τοῦ Ἀρείου πάγου. Ex universo senatu Areopagitico electi hi quatuor pro se, pro suisque collegis reliquis omnibus, hæc testati sunt. IDEM.

λίαις Σουριεύς, Ζήνων Φλυεύς, Κλέων Φαληρεύς, Δημόνικος Μαραθώνιος· ὅτι τοῦ δήμου ποτὲ χειροτονήσαντος Αἰσχίνην σύνδικον ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ τοῦ ἐν Δήλῳ εἰς τοὺς Ἀμφικτύονας, συνεδρεύσαντες ἡμεῖς ἐκρίναμεν Ὑπερίδην ἄξιον εἶναι μᾶλλον ὑπὲρ τῆς πόλεως λέγειν, καὶ ἀπεστάλη Ὑπερίδης.

μγ'. Οὐκοῦν ὅτε, τούτου μέλλοντος λέγειν, ἀπήλασεν αὐτὸν ἢ βουλή, καὶ προσέταξεν ἐτέρῳ, τότε καὶ προδότην εἶναι καὶ κακόνουν ὑμῖν ἀπέφηνεν. Ἐν μὲν τοίνυν τούτο τοιοῦτο πολίτευμα τοῦ νεανίου τούτου, ὁμοίον γε (οὐ γάρ;) οἷς ἐμοῦ κατηγορεῖ· ἕτερον δὲ ἀναμιμνήσκεσθε· ὅτε γὰρ Πύθωνα Φίλιππος ἐπεμψε, τὸν Βυζάντιον, καὶ παρὰ τῶν αὐτοῦ συμμάχων ἀπάντων συνέπεμψε πρέσβεις, ὡς ἐν αἰσχύνῃ ποιήσων τὴν πόλιν, καὶ δείξων ἀδικοῦσαν, τότε ἐγὼ μὲν τῷ Πύθωνι θρασυνομένῳ, καὶ πολλῶν ῥέοντι καθ' ὑμῶν, οὐκ εἶξα, οὐδ' ὑπεχώρησα, ἀλλ' ἀναστὰς ἀντίειπον· καὶ τὰ τῆς πόλεως δίκαια οὐχὶ προῦδωκα, ἀλλ' ἀδικοῦντα Φίλιππον ἐξήλεγξα φανερῶς οὕτως, ὥστε τοὺς ἐκείνου συμμάχους αὐτοὺς ἀνισταμένους ἠόμολογεῖν. Οὗτος δὲ συνηγωνίζετο, καὶ τὰ ἐναντία ἐμαρτύρει τῇ πατρίδι, καὶ ταῦτα ψευδῆ. Καὶ οὐκ ἀπέχρη ταῦτα, ἀλλὰ καὶ πάλιν μεταταῦθ' ὕστερον Ἀναξίνῳ τῷ κατασκόπῳ συνίων εἰς τὴν Θράσωνος οἰκίαν ἐλήφθη. Καίτοι ὅστις τῷ ὑπὸ τῶν πολεμίων πεμφθέντι μόνος μόνῳ συνήει καὶ ἐκαινολογεῖτο, οὗτος αὐτὸς ὑπῆρχε τῇ φύσει κατάσκοπος, καὶ πολέμιος τῇ πατρίδι. Καὶ ὅτι ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι τούτων τοὺς μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ΜΕΛΕΔΗΜΟΣ Κλέωνος, Ὑπερίδης Καλλαίσχρου, Νι-

^e ὁμολογεῖν] Scilicet, τὸν Φίλιππον ἀδικῆσαι.

κόμαχος Διοφάντου, μαρτυροῦσι Δημοσθένοι, καὶ ἐπαμύσαντο ἐπὶ τῶν στρατηγῶν, εἰδέναι Αἰσχίνην Ἀτρομήτου Κοθωκίδην συνερχόμενον νυκτὸς εἰς τὴν Θράσωνος οἰκίαν, καὶ κοινολογούμενον Ἀναξίνω, ὃς ἐκρίθη εἶναι κατάσκοπος παρὰ Φιλίππου. Αὗται ἀπεδόθησαν αἱ μαρτυρίαι ἐπὶ Νικίου, Ἐκατομβαιῶνος τρίτη ἰσταμένου.

μδ'. Μυρία τοίνυν ἕτερ' εἰπεῖν ἔχων περὶ αὐτοῦ, παραλείπω· καὶ γὰρ οὕτω πως ἔχει· πολλὰ ἂν ἐγὼ νῦν ἔτι^f τούτων ἔχοιμι δεῖξαι, ὧν οὗτος κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους, τοῖς μὲν ἐχθροῖς ὑπηρετῶν, ἐμοὶ δ' ἐπηρεάζων εὐρέθη· ἀλλ' οὐ τίθεται ταῦτα παρ' ὑμῖν εἰς ἀκριβῆ μνήμην, οὐδ' ἦν προσῆκεν ὀργήν· ἀλλὰ δεδώκατε, ἔθει τινὶ φαύλω, πολλὴν ἐξουσίαν τῷ βουλομένῳ τὸν λέγοντά τι τῶν ὑμῖν συμφερόντων ὑποσκελίζειν, καὶ συκοφαντεῖν, τῆς ἐπὶ ταῖς λοιδορίαις ἡδονῆς καὶ χάριτος τὸ τῆς πόλεως συμφέρον^g ἀντικαταλλαττόμενοι. Διόπερ ῥᾶόν ἐστι, καὶ ἀσφαλέστερον αἰεὶ τοῖς ἐχθροῖς ὑπηρετοῦντα μισθαρνεῖν, ἢ τὴν ὑπὲρ ὑμῶν ἐλόμενον τάξιν πολιτεύεσθαι.

μέ'. Καὶ τὸ μὲν δὴ, πρὸ τοῦ πολεμεῖν φανερώς, συναγωνίζεσθαι Φιλίππῳ, δεινὸν μὲν, (ὦ γῆ, καὶ θεοὶ) πῶς γὰρ οὐ, κατὰ τῆς πατρίδος; Δότε δέ, εἰ βούλεσθε, δότε αὐτῷ τοῦτο. Ἄλλ' ἐπειδὴ φανερώς ἤδη τὰ πλοῖα ἐσεσύλητο, Χερρόνησος ἐπορθεῖτο, ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν ἐπορεύετ' ἄνθρωπος, οὐκέτι ἐν ἀμφισβητησίμῳ τὰ πράγματα ἦν, ἀλλ' ἐνειστήκει πόλεμος· ὃ, τι μὲν πῶποτ' ἐπραξεν ὑπὲρ ὑμῶν ὁ βάσκανος οὐτοσὶ^h ἰαμβειοφάγος, οὐκ ἂν ἔχοι δεῖξαι, οὐδ' ἐστὶν οὔτε μείζον,

^f τούτων] Nonne deest adjectivum aliquod, δεινότερα, vel tale quidpiam? MARKLAND.

^g ἀντικαταλλαττόμενοι] Hoc præ-

tuli τῷ ἀνταλλαττόμενοι, ex MSS. REISKE.

^h ἰαμβειοφάγος] Ita scribe, certissima emendatione, pro ἰαμβειο-

οὐτ' ἔλαττον ψήφισμα οὐδὲν Αἰσχίνῃ περὶ τῶν συμφερόντων τῇ πόλει. Εἰ δέ φησι, νῦν δειξάτω^ι ἐν τῷ ἐμῷ ὕδατι· ἀλλ' οὐκ ἔστιν οὐδέν. Καίτοι^κ δυοῖν αὐτὸν ἀνάγκη θάτερον, ἢ μηδὲν τοῖς πραττομένοις ὑπ' ἐμοῦ τότε ἔχοντα ἐγκαλεῖν, μὴ γράφειν παρὰ ταῦθ' ἕτερα· ἢ τὸ τῶν ἐχθρῶν συμφέρον ζητοῦντα, μὴ φέρειν εἰς μέσον τὰ τούτων ἀμείνω. ¹ Ἄρ' οὖν οὐδὲ ἔλεγεν, ὥσπερ οὐδὲ ἔγραφεν, ἡνίκα ἐργάσασθαι τι δεῖο κακὸν ὑμᾶς; ^m οὐ μένου ἦν εἰπεῖν ἑτέρῳ.

μς'. Καὶ τὰ μὲν ἄλλα καὶ φέρειν ἠδύνατο, ὡς ἔοικεν, ἢ πόλις, ἀ ποιῶν οὗτος ἐλάνθανεν· ἐν δ' ἐπεξεργάσατο, ὡ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοιοῦτον, ὃ πᾶσι τοῖς προτέροις ἐπέθηκε τέλος, περὶ οὗ τοὺς πολλοὺς ἀνάλωσε λόγους, τὰ τῶν Ἀμφισσέων τῶν Δοκρῶν διεξιῶν δόγματα, ὡς διαστρέψων τὰ ληθές. Τὸ δ' οὐ τοιοῦτόν ἐστι· πόθεν; πολλοῦ γε καὶ δεῖ· οὐδέ ποτ' ἐκνίψῃ σὺ τὰ κεῖ πεπραγμένα σαυτῷ· οὐχ οὕτω πολλὰ ἐρεῖς. Καλῶ

γράφος. Parum constat eum Iambos scripsisse: recitasse vero in Scena, ore rotundo, liquet; et multum ad eum quæstum passim Demosthenem adlusisse.—Adjuvat Etym. Mag. v. Ἰαμβοφάγος, λαιδορός· ἐπειδὴ Ἰαμβος ἔμμετρος ἐστὶ λαιδορία· ὁ φάγων οὖν, ἐν τῷ στόματι ἃ ἔχων τοὺς ἰάμβους, τουτέστιν ὁ ἔχων διὰ στόματος τὴν φιλολοιδορίαν. Μνηται Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου, τάχα καὶ παραπαίζων εἰς τὸν Αἰσχίνην, ὅτι τὰ ἰαμβεῖα τῆς τραγῳδίας ἔλεγεν, ὑποκρίτης ὢν. TAYLOR.

ⁱ ἐν τῷ] Ita, pro ἐπὶ, plures et meliores. (TAYLOR.) Ἐν prætuli. REISKE.

^k δυοῖν αὐτὸν ἀνάγκη θάτερον] Subaudi, ποιεῖν. IDEM.

¹ Ἄρ' οὖν κ. τ. λ.] Foret utique

dictio planior, si sic dixisset: ἄρα οὖν, ὥσπερ οὐδὲν ἔγραφεν, ἡνίκα ἐργάσασθαι τι ὑμᾶς ἔδει καλὸν καὶ συμφέρον, οὕτω καὶ πάλιν οὐδὲν ἔλεγεν, ἀλλ' ἐσιώπησεν, ἡνίκα ἔδει ἐργάσασθαι τι κακὸν καὶ ἀσύμφορον ὑμᾶς. Num, quemadmodum sententiæ nullius scriptæ auctor factus est, tum, cum honestam rem atque salutarem essetis suscepturi; ita rursus quoque tacuit, cum agitantur turpia et damnosa? Et hæc fuit utique sententia oratoris, verum nimium ejus studium brevitatibus atque concinnitatibus implicuit et in contrarium plane invertit orationem. REISKE.

^m οὐ μένου] Illustrat H. Steph. Thes. Ling. Græc. t. ii. col. 1532. TAYLOR.

δὲ ἐναντίον ὑμῶν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοὺς θεοὺς ἅπαντας, καὶ πάσας, ὅσοι τὴν χώραν ἔχουσι τὴν Ἀττικὴν, καὶ τὸν Ἀπόλλω τὸν Πύθειον, ὃς ^η πατρῷός ἐστι τῆ πόλει, καὶ ἐπέυχομαι πᾶσι τούτοις, εἰ μὲν ἀληθῆ πρὸς ὑμᾶς εἶποιμι, καὶ εἶπον τότε εὐθύς ἐν τῷ δήμῳ, ὅτε πρῶτον εἶδον τουτονὶ τὸν μισθὸν τούτου τοῦ πράγματος ἀπτόμενον, ἔγνω γὰρ, εὐθέως ἔγνω, εὐτυχίαν μοι δοῦναι, καὶ σωτηρίαν· εἰ δὲ πρὸς ἔχθραν, ἢ Φιλονεικίας ἰδίας ἕνεκα, αἰτίαν ἐπάγω τούτῳ ψευδῆ, πάντων τῶν ἀγαθῶν ἀνόνητόν με ποιῆσαι. Τί οὖν ταῦτ' ἐπήραμαι, καὶ διετεινάμην οὕτως σφοδρῶς; Ὅτι καὶ γράμματ' ἔχων ἐν τῷ δημοσίῳ κείμενα, ἐξ ὧν ταῦτ' ἐπιδείξω σαφῶς, καὶ ὑμᾶς εἰδῶς τὰ πεπραγμένα μνημονεύοντας, ἐκεῖνο φοβοῦμαι, μὴ τῶν ἐργασμένων αὐτῷ κακῶν οὗτος ἐλάττων ὑποληφθῆ· ὅπερ πρότερον συνέβη, ὅτε τοὺς ταλαιπῶρους Φωκίας ἐποίησεν ἀπολέσθαι, τὰ ψευδῆ δεῦρ' ἀπαγγείλας.

μζ'. Ὁ τὸν γὰρ ἐν Ἀμφίσσῃ πόλεμον, δι' ὃν εἰς Ἑλάτειαν ἦλθε Φίλιππος, καὶ δι' ὃν ἤρεθη τῶν Ἀμφικτυόνων ἡγεμῶν, ^ρ ὃ ἅπαντα ἀνέτρεψε τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα, οὗτός ἐστιν ὁ συγκατασκευάσας, καὶ πάντων εἰς ἀγῆρ τῶν

^η πατρῷος] De Apolline Patroo, et de hoc loco, plura H. Steph. Thesaur. Ling. Græc. t. iii. col. 94. et Turrellius, præter eos, qui de Diis gentilium agunt. IDEM.

Ibid.] Apollinem quidem πατρῷον Athenis cultum, non autem Jovem, tradit Plato in Euthydemo; Εἶτα τοῖς ἄλλοις (ἔφη) Ἀθηναίοις οὐκ ἔστι Ζεὺς ὁ Πατρῷος; Οὐκ ἔστιν (ἦν δ' ἐγὼ) αὕτη ἡ ἐπωνυμία Ἰώνων οὐδενὶ, οὐδ' ὅσοι ἐκ τῆσδε τῆς πόλεως ἀποφικισμένοι εἰσίν· οὐδὲ ἡμῖν· ἀλλ' Ἀπόλλων πατρῷος, διὰ τὴν τοῦ Ἰωνος γένεσιν. Ζεὺς δ' ἡμῖν πατρῷος οὐ κα-

λεῖται, Ἐρκεῖος δὲ καὶ Φράτριος. Spanhem. in Aristoph. Nub. ver. 1470.

^ρ Τὸν γὰρ κ. τ. λ.] Hexametrum hunc versum non inobservatum præterierunt Antiquiores. Vide σχ. ad Hephæst. p. 76. et Longinum. (In fragment. §. 4.) TAYLOR.

^ρ δ'] Ita Felicianus. Id quod necesse est: et jam Wolfius recte vertit, ait Taylor. Mox ex MSS. quos citavit doctiss. ille vir, post Ἑλλήνων addidimus πράγματα, et post κακῶν, γεγενημένος. Deinde, cum Reiskio, prætulimus εἰσάγει, τῶν ἄγει.

μεγίστων αἰτίος κακῶν γεγενημένος. Καὶ τότε εὐθὺς ἐμοῦ διαμαρτυρομένου καὶ βοῶντος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, πόλεμον εἰς τὴν Ἀττικὴν εἰσάγεις, Αἰσχίνη, πολέμον Ἀμφίκτυονικόν, οἱ μὲν ἐκ παρακλήσεως συγκαθήμενοι οὐκ εἶων με λέγειν, οἱ δὲ ἐθαύμαζον, καὶ κενὴν αἰτίαν διὰ τὴν ἰδίαν ἔχθραν ἐπάγειν με ὑπελάμβανον αὐτῶ. Ἦτις δὲ ἡ φύσις, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, γέγονε τούτων τῶν πραγμάτων, καὶ τίνος ἕνεκα ταῦτα συνεσκευάσθη, καὶ πῶς ἐπράχθη, νῦν ἀκούσατε, ἐπειδὴ τότε ἐκωλύθητε· καὶ γὰρ εὖ πρᾶγμα συντεθὲν ὄψεσθε, καὶ μεγάλα ὠφελήσεσθε πρὸς ἱστορίαν τῶν κοινῶν, καὶ ὅση δεινότης ἦν ἐν τῷ Φιλίππῳ, θεάσασθε.

μή. Οὐκ ἦν τοῦ πρὸς ὑμᾶς πολέμου πέρας οὐδ' ἀπαλλαγὴ Φιλίππῳ, εἰ μὴ Θεβαίους καὶ Θετταλοὺς ἐχθροὺς ποίησειε τῇ πόλει· ἀλλὰ καίπερ ἀθλίως καὶ κακῶς τῶν στρατηγῶν τῶν ὑμετέρων πολεμούντων αὐτῶ, ὅμως ὑπ' αὐτοῦ τοῦ πολέμου καὶ τῶν ληστῶν μυρία ἔπασχε κακά. Οὔτε γὰρ ἐξήγετο τῶν ἐκ τῆς χώρας γιγνομένων οὐδὲν, οὔτ' εἰσήγετο, ὧν ἐδεῖτο, ^α αὐτῶ. Ἦν δὲ οὔτε ἐν τῇ θαλάττῃ κρείττων τότε ὑμῶν, οὔτε εἰς τὴν Ἀττικὴν ἐλθεῖν δυνατὸς, μήτε Θετταλῶν ἀκολουθούντων, μήτε Θεβαίων διιέντων. Συνέβαινε δὲ αὐτῶ, τῷ πολέμῳ κρατοῦντι τοὺς ὀποιοσδήποτε ὑμεῖς ἐξεπέμπετε στρατηγούς, (εἰ γὰρ τοῦτό γε) αὐτῇ τῇ φύσει τοῦ τόπου, καὶ τῶν ὑπαρχόντων ἑκατέροις, κακοπαθεῖν. Εἰ μὲν οὖν τῆς ἰδίας ἕνεκεν ἔχθρας, ἢ τοὺς Θετταλοὺς, ἢ τοὺς Θεβαίους συμπεῖθοι βαδίζειν ἐφ' ὑμᾶς, οὐδὲν ἂν ἠγεῖτο προσέξειν αὐτῶ τὸν νοῦν· ἂν δὲ τὰς ἐκείνων κοινὰς προφάσεις

^α αὐτῶ] Ab ἐδεῖτο, interjecto commate, dispescui, quia pronomen non cum verbo hoc, sed cum ἐξήγετο et εἰσήγετο cohæret: quia ipsi neque exportabatur, neque importabatur quicquam, h. e. ex

ejus emporiis nihil exportabatur eorum, quæ in finibus ejus provenissent, neque rursus ad ejus emporia advehebatur eorum quicquam, quibus ipse opus haberet. REISKE.

λαβῶν, ἡγεμῶν αἰρεθῆ, ῥᾶον ἤλπιζε τὰ μὲν παρακρούσθαι, τὰ δὲ πείσειν. Τί οὖν; ἐπιχειρεῖ, θεάσασθε ὡς εὖ, πόλεμον ποιῆσαι τοῖς Ἀμφικτύοσι, καὶ περὶ τὴν Πυλαίαν ταραχήν· εἰς γὰρ ταῦτ' εὐθύς αὐτοὺς ὑπελάμβανεν αὐτοῦ δεήσασθαι. Εἰ μὲν τοίνυν ἵ τούτου ἢ τῶν παρ' ἑαυτοῦ πεμπομένων Ἱερομνημόνων, ἢ τῶν ἐκείνου συμμάχων εἰσηγεῖτό τις, ὑπόψεσθαι τὸ πρᾶγμα ἐνόμιζε καὶ τοὺς Θηβαίους, καὶ τοὺς Θετταλοὺς, καὶ πάντας φυλάξασθαι· ἂν δὲ Ἀθηναῖος ἦ, καὶ παρ' ὑμῶν, τῶν ὑπεναντίων, ὁ τοῦτο ποίῳν, εὐπόρως λήσειν ὅπερ συνέβη.

μθ. Πῶς οὖν ταῦτ' ἐποίησε; μισθοῦται τουτανί. Οὐδενὸς δὲ προειδότης, οἶμαι, τὸ πρᾶγμα, οὐδὲ φυλάττοντος, ὥσπερ εἴωθε τὰ τοιαῦτα παρ' ὑμῖν γίνεσθαι, ὃ προβληθεῖς Πυλαγόρας οὗτος, καὶ τριῶν ἢ τεττάρων χειροτονησάντων αὐτὸν, ἀνερρήθη. Ὡς δὲ τὸ τῆς πόλεως ἀξίωμα λαβῶν ἀφίκετο εἰς τοὺς Ἀμφικτύονας, πάντα τᾶλλ' ἀφείς καὶ παριδῶν, ἐπέβαινε ἐφ' οἷς ἐμισθώθη καὶ λόγους εὐπροσώπους, καὶ μύθους, ὅθεν ἡ Κιρραία χώρα καθιερώθη, συνθεῖς καὶ διεξελθὼν, ἀνθρώπους ἀπείρους λόγων, καὶ τὸ μέλλον οὐ προοραμένους, τοὺς Ἱερομνημόνας, πείθει ψηφίσασθαι περιελθεῖν τὴν χώραν, ἣν οἱ μὲν Ἀμφισσεῖς, σφῶν αὐτῶν οὔσαν, γεωργεῖν ἔφασαν· οὗτος δὲ τῆς ἱερᾶς χώρας ἠτιᾶτο εἶναι, οὐδεμίαν δίκην τῶν Λοκρῶν ἐπαγόντων ἡμῖν, οὐδ' ἂν νῦν προφασίζεται οὗτος, λέγων οὐκ ἀληθῆ. Γνώσεσθε δ' ἐκεῖθεν. Οὐκ ἐνῆν, ἀνευ τοῦ ἵ προσκαλέσασθαι δήπου, τοῖς Λοκροῖς δίκην

¹ τοῦτον] Sc. τὸν Ἀμφικτυονικὸν πόλεμον. REISKE.

² προβληθεῖς] Æschines, de Fals. Leg. Χειροτονουμένων δὲ τῶν δέκα πρέσβων, ἐγὼ μὲν προεβλήθην ὑπὸ Ναυσικλέους, Δημοσθένης δὲ ὑπὸ τοῦ

Φιλοκράτους. i. e. Nausicles censuit me inter decem legendum, et nominavit inter decem legatos, uti vertit Budæus.

³ προσκαλέσασθαι] MSS. quidam, προκαλέσασθαι. Sed perpe-

κατὰ τῆς πόλεως συντελέσασθαι. Τίς οὖν ἐκλήτευσεν ὑμᾶς ;
 ὁ ἐπὶ ποίας ἀρχῆς ; εἶπε τὸν εἰδὸτα, δείξον ἄλλ' οὐκ ἂν
 ἔχοις, ἀλλὰ κενῆ προφάσει ταύτη κατεχρῶ καὶ ψεύδει.

ν'. Περιϊόντων τοίνυν τὴν χώραν τῶν Ἀμφικτυόνων, κατὰ
 τὴν ὑφήγησιν τὴν τούτου, προσπεσόντες οἱ Λοκροὶ, μικροῦ μὲν
 ἅπαντας κατηκόντισαν, τινὰς δὲ καὶ συνήρπασαν τῶν Ἱερο-
 μνημόνων. Ὡς δ' ἅπαξ ἐκ τούτων ἐγκλήματα καὶ πόλε-
 μος πρὸς τοὺς Ἀμφισσεῖς ἐταράχθη, τὸ μὲν πρῶτον, ὁ Κότ-
 τυφος αὐτῶν τῶν Ἀμφικτυόνων ἤγαγε στρατιάν· ὡς δὲ οἱ
 μὲν οὐκ ἦλθον, οἱ δ' ἐλθόντες οὐδὲν ἐποίουν, εἰς τὴν ἐπιούσαν
 Πυλαίαν ἐπὶ τὸν Φίλιππον εὐθύς ἡγεμόνα ἤγον οἱ κατεσκευ-
 ασμένοι, καὶ πάλαι πονηροὶ τῶν Θετταλῶν, καὶ τῶν ἐν ταῖς
 ἄλλαις πόλεσι, καὶ προφάσεις εὐλόγους εἰλήφesan· ἡ γὰρ
 αὐτοὺς εἰσφέρειν καὶ ξένους τρέφειν ἔφασαν δεῖν, καὶ ζημιῶν
 τοὺς μὴ ταῦτα ποιῶντας· ἡ ἐκεῖνον αἰρεῖσθαι. Τί δεῖ τὰ
 πολλὰ λέγειν ; ἠρέθη γὰρ ἐκ τούτων ἡγεμών· καὶ μετα-
 ταῦτ' εὐθύς * ὁ Φίλιππος δύναμιν συλλέξας, καὶ παρελθὼν
 ὡς ἐπὶ τὴν Κιρραϊάν, ἐρῶσθαι φράσας πολλὰ [καὶ] Κιρ-
 ραῖοις καὶ Λοκροῖς, τὴν Ἐλάτειαν καταλαμβάνει. Εἰ μὲν
 οὖν μὴ μετέγνωσαν εὐθύς, ὡς τοῦτ' εἶδον, οἱ Θηβαῖοι, καὶ
 μεθ' ὑμῶν ἐγένοντο, ὥσπερ ὃ σκηπτὸς ἢ χειμάρρους ἂν ἅπαν

ram. Πρόσκλησις est in jus vocatio, litis denuntiatio, actionis principium et fundamentum. Πρόκλησις est quaedam quasi conventio, actus extrajudicialis, provocatio quaedam, sive invitatio ; veluti solet fieri, ubi quis adversarium suum ad arbitros potius invitat, quam apud judicem sistit, Civem ad testimonium dicendum, aut servum alienum ad quæstionem postulat. TAYLOR. ad Orat. c. The-

oc. t. iii. p. 530. l. 8. Edit. Cantab.

ἢ ἐπὶ ποίας ἀρχῆς] Quo archonte, i. e. quo anno. REISKIUS.

* ὁ Φίλιππος] Ista interposuit Reiskius ex MSS. et pari modo, versu 9, addidit ὡς τοῦτ' εἶδον.

ὃ σκηπτὸς ἢ] Ita hunc locum restitui vult Tourpius, ex Aristide, tom. ii. p. 445. Edit. Jebb. Vide eum ad Longin. §. 12. Antea deerant istæ voces.

τοῦτο τὸ πρᾶγμα εἰς τὴν πόλιν εἰσέπεσε· νῦν δὲ τότε γ' ἐξαίφνης ἐπέσχον αὐτὸν ἐκεῖνοι, μάλιστα μὲν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, θεῶν τινος εὐνοία πρὸς ὑμᾶς· εἶτα μέντοι, καὶ ὅσον καθ' ἓνα ἄνδρα, καὶ δι' ἐμέ. Δὸς δέ μοι τὰ δόγματα ταῦτα, καὶ τοὺς χρόνους, ἐν οἷς ἕκαστα πέπρακται, ἵν' εἰδῆτε, ἡλίκα πράγματα ἢ μιαρὰ κεφαλὴ ταραξάσα αὕτη, δίκην οὐκ ἔδωκε. Λέγε μοι τὰ δόγματα.

να'. ΔΟΓΜΑ ΑΜΦΙΚΤΥΟΝΩΝ.

ΕΠΙ ἱερέως Κλειναγόρου, ἑαρινῆς Πυλαίας, ἔδοξε τοῖς Πυλαγόροις, καὶ τοῖς Συνέδροις τῶν Ἀμφικτυόνων,² καὶ τῷ κοινῷ τῶν Ἀμφικτυόνων· ἐπειδὴ Ἀμφισσεῖς ἐπιβαίνουσιν ἐπὶ τὴν ἱερὰν χώραν, καὶ σπεύρουσι, καὶ βοσκήμασι κατανέμουσιν, ἐπελθεῖν τοὺς Πυλαγόρας, καὶ τοὺς Συνέδρους, καὶ στήλαις διαλαβεῖν τοὺς ὄρους, καὶ ἀπειπεῖν τοῖς Ἀμφισσεῦσι τοῦ λοιποῦ μὴ ἐπιβαίνειν.

ΕΤΕΡΟΝ ΔΟΓΜΑ.

ΕΠΙ ἱερέως Κλειναγόρου, ἑαρινῆς Πυλαίας, ἔδοξε τοῖς Πυλαγόροις, καὶ τοῖς Συνέδροις τῶν Ἀμφικτυόνων, καὶ τῷ κοινῷ τῶν Ἀμφικτυόνων· ἐπειδὴ οἱ ἐξ Ἀμφίσσης τὴν ἱερὰν χώραν κατανειμάμενοι γεωργοῦσι, καὶ βοσκήματα νέμουσι, καὶ κωλυόμενοι τοῦτο ποιεῖν, ἐν τοῖς ὅπλοις παραγενόμενοι, τὸ κοινὸν τῶν Ἑλλήνων συνέδριον κεκωλύκασι μετὰ βίας, τινὰς δὲ καὶ τετραυματίκασι, καὶ τὸν στρατηγὸν τὸν ἡρη-

² καὶ τῷ κοινῷ τῶν Ἀμφικτυόνων] Hæc verba addidi. (ex MSS.) Erant ergo tres ordines : οἱ πυλαγόροι, magistratus quasi ; οἱ σύνεδροι, assessores, quasi consilarii Pylagorarum, aut senatores, nul-

lo munere fungentes ; denique τὸ κοινὸν, plebs. Neutri soli per se sine alteris quicquam valebant, neque optimates sine plebe, neque plebs sine illis. REISKE.

μένον τῶν Ἀμφικτυόνων, Κόττυφον, τὸν Ἀρκάδα, πρεσβεῦσαι πρὸς Φίλιππον, τὸν Μακεδόνα, καὶ ἀξιῶν, ἵνα βοηθήσῃ τῷ τε Ἀπόλλωνι, καὶ τοῖς Ἀμφικτύοσιν, ὅπως μὴ περιίδῃ ὑπὸ τῶν ἀσεβῶν Ἀμφισσέων τὸν θεὸν πλημμελούμενον· καὶ ^a διότι αὐτὸν στρατηγὸν αὐτοκράτορα αἰραῦνται οἱ Ἕλληνες οἱ μετέχοντες τοῦ συνεδρίου τῶν Ἀμφικτυόνων.

Λέγε δὴ καὶ τοὺς χρόνους, ἐν οἷς ταῦτ' ἐγίγνετο, εἰσὶ γὰρ καθ' οὓς ἐπυλαγόρησεν οὗτος. Λέγε.

ΧΡΟΝΟΙ.

ΑΡΧΩΝ Μνησιθείδης, μηνὸς Ἀνθεστηριῶνος ἕκτη ἐπὶ δεκάτῃ.

Δὸς δὴ μοι τὴν ἐπιστολὴν, ἣν, ὡς οὐχ ὑπήκουον οἱ Θηβαῖοι, πέμπει πρὸς τοὺς ἐν Πελοποννήσῳ συμμάχους ὁ Φίλιππος· ἵν' εἰδῆτε καὶ ἐκ ταύτης σαφῶς, ὅτι τὴν μὲν ἀληθῆ πρόφασιν τῶν πραγμάτων, τὸ, ταῦτ' ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, καὶ τοὺς Θηβαίους, καὶ ὑμᾶς πράττειν, ἀπεκρύπτετο· κοινὰ δὲ καὶ τοῖς Ἀμφικτύοσι δόξαντα ποιεῖν προσεποιεῖτο. Ὁ δὲ τὰς ἀφορμὰς ταύτας καὶ τὰς προφάσεις παραδούς αὐτῷ, οὗτος ἦν. Λέγε.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ Μακεδόνων Φίλιππος, Πελοποννησίων τῶν ἐν τῇ συμμαχίᾳ τοῖς ^b Δημιουργοῖς, καὶ τοῖς Συνέδροις, καὶ τοῖς ἄλλοις συμμάχοις πᾶσι, χαίρειν. Ἐπειδὴ Λοκροὶ, οἱ καλούμενοι Ὀζόλαι, κατοικοῦντες ἐν Ἀμφίσσῃ, πλημμε-

^a διότι] ἀντὶ τοῦ ὅτι; quod et in *Isocratico Archidamo* notavi. WOLFIUS.

^b Δημιουργοῖς] Τοῖς ἄρχουσι, ἢ

δημαγωγοῖς. Nam magistratibus apud alias civitates alia et nomina fuerunt. WOLFIUS.

λαῦσιν εἰς τὸ ἱερόν τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ ἐν Δελφοῖς, καὶ τὴν ἱερὰν χώραν ἐρχόμενοι μεθ' ὅπλων λεηλατοῦσι· βούλομαι τῷ θεῷ μεθ' ὑμῶν βοηθεῖν, καὶ ἀμύνασθαι τοὺς παραβαίνοντάς τι τῶν ἐν ἀνθρώποις εὐσεβῶν. Ὡστε συναντᾶτε μετὰ τῶν ὅπλων εἰς τὴν Φωκίδα, ἔχοντες ἐπισιτισμὸν ἡμερῶν τετταράκοντα, τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς Λάου, ὡς ἡμεῖς ἄγομεν· ὡς δὲ Ἀθηναῖοι, Βοηδρομιῶνος· ὡς δὲ Κορίνθιοι, Πανέμου. ^c Τοῖς δὲ μὴ συναντήσασι, πανδημὴ χρησόμεθα, τοῖς δὲ συμβούλοις ἡμῖν μὴ κειμένοις, ἐπιζημίους. Εὐτυχεῖτε.

ιβ'. Ὁρᾷθ' ὅτι Φεύγει μὲν τὰς ἰδίας προφάσεις, εἰς δὲ τὰς Ἀμφικτυονικὰς καταφεύγει; Τίς οὖν ὁ ταῦτα συμπαρασκευάσας αὐτῷ; Τίς ὁ τὰς προφάσεις ταύτας ἐνδούς; Τίς ὁ τῶν κακῶν τῶν γεγενημένων μάλιστα αἴτιος; οὐχ οὗτος; Μὴ τοίνυν λέγετε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, περιϊόντες, ὡς ὑφ' ἐνὸς τοιαῦτα πέπονθεν ἢ Ἑλλὰς ἀνθρώπου· οὐχ ὑφ' ἐνός, ἀλλ' ὑπὸ πολλῶν καὶ πονηρῶν τῶν παρ' ἐκάστοις, ὦ γῆ καὶ θεοί, ἃν εἰς οὗτός ἐστιν ὄν, εἰ μηδὲν εὐλαβηθέντα τάληθες εἰπεῖν δέοι, οὐκ ἂν ὀκνήσαιμι ἔγωγε κοινὸν ἀλιτήριον τῶν μετὰ ταῦτα ἀπολωλότην ἀπάντων εἰπεῖν, ἀνθρώπων, τόπων, πόλεων. Ὁ γὰρ τὸ σπέρμα παρασχῶν, οὗτος ἦν τῶν φύντων κακῶν αἴτιος· ὄν ὅπως ποτὲ οὐκ εὐθὺς ἰδόντες ἀπεστράφητε, θαυμάζω· πλὴν πολὺ τι σκότος, ὡς ἔοικεν, ἐστὶ παρ' ὑμῖν πρὸ τῆς ἀληθείας. Συμβέβηκε τοίνυν μοι τῶν κατὰ τῆς πατρίδος τούτῳ πεπραγμένων ἀψαμένῳ, εἰς ἀ τούτοις ἐναντιούμενος αὐτὸς πεπολίτευμαι, ἀφίχθαι· ἀ πολλῶν μὲν ἕνεκα, εἰκότως ἀκούσετέ μου, μάλιστα δ' ὅτι αἰσχρὸν ἐστίν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, εἰ ἐγὼ μὲν τὰ ἔργα τῶν

^c τοῖς δὲ μὴ — ἐπιζημίους] Locum hunc prorsus desperatum, quem sanare cum non possem, reliqui, qualem inveni, ait Reis-

kius. Si qui vero ignorare nolint, quid tentarint docti viri, adeant Taylorum.

ὑπὲρ ὑμῶν πόνων ὑπέμεινα, ὑμεῖς δὲ μηδὲ τοὺς λόγους αὐτῶν ἀνέξεσθε· ὁρῶν γὰρ ἐγὼ Θεβαίους, σχεδὸν δὲ καὶ ὑμᾶς, ὑπὸ τῶν τὰ Φιλίππου πραττόντων, καὶ διεφθαρμένων παρ' ἑκατέροις, ὃ μὲν ἦν ἀμφοτέροις φοβερὸν, καὶ φυλακῆς πολλῆς δέομενον, τὸ τὸν Φίλιππον εἶναι αὐξάνεσθαι παρορῶντας, καὶ οὐδὲ καθὲν φυλαττομένους, εἰς ἔχθραν δὲ καὶ τὸ προσκρούειν ἀλλήλοις ἐτοίμως ἔχοντας, ὅπως τοῦτο μὴ γενήσεται, παρατηρῶν διετέλουν· οὐκ ἀπὸ τῆς ἑμαυτοῦ γνώμης μόνον ταῦτα συμφέρειν ὑπολαμβάνων, ἀλλ' εἰδὼς Ἀριστοφῶντα, καὶ πάλιν Εὐβουλον, πάντα τὸν χρόνον βουλομένους πρᾶξαι^d ταύτην τὴν Φίλιαν, καὶ περὶ τῶν ἄλλων πολλάκις ἀντιλέγοντας ἑαυτοῖς, ^e εἰς τοῦθ' ὁμογνωμονοῦντας αἰεὶ· οὐς σὺ ζῶντας μὲν, ὧ κίναδος, κολακεύων παρηκολούθεις, τεθνεώτων δ' οὐκ αἰσχύνῃ κατηγορῶν. Ἄ γὰρ περὶ Θεβαίων ἐπιτιμᾶς ἐμοὶ, ἐκείνων πολὺ μᾶλλον, ἢ ἐμοῦ, κατηγορεῖς, τῶν πρότερον, ἢ ἐγὼ, ταύτην τὴν συμμαχίαν δοκιμασάντων. Ἄλλ' ἐκέῖσε ἐπάνειμι, ὅτι τὸν ἐν Ἀμφίσσῃ πόλεμον τούτου μὲν ποιήσαντος, συμπεραναμένων δὲ τῶν ἄλλων τῶν συνεργῶν αὐτῷ^f τὴν πρὸς τοὺς Θεβαίους ἔχθραν, συνέβη τὸν Φίλιππον ἐλθεῖν ἐφ' ἡμᾶς, ὅπερ ἕνεκα τὰς πόλεις οὗτοι συνέκρουον· καὶ εἰ μὴ προεξανέστημεν μικρὸν, οὐδ' ἀναλαβεῖν αὐτοὺς ἂν ἠδυνήθημεν· οὕτω μέχρι πόρρω προήγαγον οὗτοι τὸ πρᾶγμα. Ἐν οἷς δὲ ἤτε ἤδη τὰ πρὸς ἀλλήλους, τούτων τῶν ψηφισμάτων ἀκούσαντες καὶ τῶν ἀποκρίσεων, εἴσεσθε. Καί μοι λέγε ταῦτα, λαβῶν.

^d ταύτην τὴν φίλιαν] Atheniensium cum Thebanis. REISKE.

^e εἰς] Addidit Reiskius ex MSS.

^f τὴν] Malim, διὰ τὴν. Nescio quoque, an ἡμετέραν addendum

sit, ut sit διὰ τὴν ἡμετέραν πρὸς τοὺς Θεβαίους ἔχθραν: nam alias pendent hi accusativi, quoniam συμπεραναμένων ad πόλεμον refertur. REISKE.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

ΕΠΙ ἄρχοντος Ἡροπύθου, μηνὸς Ἐλαφηβολιῶνος ἕκτη Φθίνοντος, Φυλῆς πρυτανευούσης Ἐρεχθίδος, Βουλῆς καὶ στρατηγῶν γνώμη· ἐπειδὴ Φίλιππος τινὰς μὲν κατείληφε πόλεις τῶν ἀστυγειτόνων, τινὰς δὲ πορθεῖ, κεφαλαίῳ δὲ, ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν παρασκευάζεται παραγίγνεσθαι, παρ' οὐδὲν ἠγούμενος τὰς ἡμετέρας συνθήκας, καὶ τοὺς ὅρκους λύειν ἐπιβάλλεται, καὶ τὴν εἰρήνην, παραβαίνων τὰς κοινὰς πίστεις· δεδόχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ πέμπειν πρὸς αὐτὸν πρέσβεις, οἵτινες αὐτῷ διαλέξονται, καὶ παρακαλέσουσιν αὐτὸν, μάλιστα μὲν τὴν πρὸς ἡμᾶς ὁμόνοιαν διατηρεῖν, καὶ τὰς συνθήκας· εἰ δὲ μὴ, πρὸς τὸ βουλευσασθαι δοῦναι χρόνον τῇ πόλει, καὶ τὰς ἀνοχὰς ποιήσασθαι, μέχρι τοῦ Θαρρηλιῶνος μηνός. Ἡρέθησαν ἐκ τῆς βουλῆς Σίμος Ἀναγυράσιος, Εὐθύδημος Φλυάσιος, Βουλαγόρας Ἀλωπεκῆθεν.

ΕΤΕΡΟΝ ΨΗΦΙΣΜΑ.

ΕΠΙ ἄρχοντος Ἡροπύθου, μηνὸς Μουνυχιῶνος ἑνῆ καὶ νέα, Πολεμάρχου γνώμη· ἐπειδὴ Φίλιππος εἰς ἀλλοτριότητα Θηβαίους πρὸς ἡμᾶς ἐπιβάλλεται καταστήσαι, παρασκευάσται δὲ καὶ παντὶ τῷ στρατεύματι πρὸς τοὺς ἔγγιστα τῆς Ἀττικῆς παραγίγνεσθαι τόπους, παραβαίνων τὰς πρὸς ἡμᾶς ὑπαρχούσας αὐτῷ συνθήκας· δεδόχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, πέμψαι πρὸς αὐτὸν κήρυκα καὶ πρέσβεις, οἵτινες ἀξιόσουσι, καὶ παρακαλέσουσιν αὐτὸν ποιήσασθαι τὰς ἀνοχὰς, ὅπως ἐνδεχομένως ὁ δῆμος βουλεύσεται· καὶ γὰρ νῦν ἔσ' οὐ

ἔσ' οὐ κέκρικε βοηθεῖν ἐν οὐδενὶ τῶν μετρίων] Ad verbum sonat, P. A. decrevit non succurrere, in re id

quidem nulla de tolerabilibus. Βοηθεῖν est Demostheni, copias aliquo mittere hosti obstituras,

κέκρικε βοηθεῖν ἐν οὐδενὶ τῶν μετρίων. Ἡρεθήσαν ἐκ τῆς βουλῆς Νέαρχος Σωσινόμου, Πολυκράτης Ἐπίφρονος, καὶ κήρυξ Εὐνόμος Ἀναφλύστιος ἐκ τοῦ δήμου. Λέγε δὴ καὶ τὰς ἀποκρίσεις.

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ ΑΘΗΝΑΙΟΙΣ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ Μακεδόνων Φίλιππος, Ἀθηναίων τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, χαίρειν. Ἦν μὲν ἀπαρχῆς εἶχετε πρὸς ἡμᾶς αἵρεσιν οὐκ ἀγνοῶ, καὶ τίνα σπουδὴν ποιεῖσθε, προσκαλέσασθαι βουλόμενοι Θετταλοὺς, καὶ Θηβαίους, ἔτι δὲ καὶ Βοιωτοὺς. Βέλτιον δὲ αὐτῶν φρονούντων, καὶ μὴ βουλομένων ἐφ' ὑμῖν ποιήσασθαι τὴν ἑαυτῶν αἵρεσιν, ἀλλὰ κατὰ τὸ συμφέρον ἰσταμένων, νῦν ἐξ ὑποστροφῆς ἀποστείλαντες ὑμεῖς πρὸς με πρέσβεις καὶ κήρυκα, συνθηκῶν μνημονεύετε, καὶ τὰς ἀνοχὰς αἰτεῖσθε, κατ' οὐδὲν ὑφ' ἡμῶν πεπληγμένοι. Ἐγὼ μέντοι ἀκούσας τῶν πρεσβευτῶν, συγκατατίθεμαι τοῖς παρακαλουμένοις, καὶ ἔτοιμός εἰμι ποιεῖσθαι τὰς ἀνοχὰς, ἂν περ τοὺς οὐκ ὀρθῶς συμβουλευόντας ὑμῖν παραπέμφαντες, τῆς προσηκούσης ἀτιμίας ἀξιώσητε. Ἐρῶσθε.

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ ΘΗΒΑΙΟΙΣ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ Μακεδόνων Φίλιππος, Θηβαίων τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, χαίρειν. Ἐκομισάμην τὴν παρ' ὑμῶν ἐπιστολὴν, δι' ἧς μοι τὴν ὁμόνοιαν καὶ τὴν εἰρήνην ἀνανεοῦσθε. Πυνθάνομαι μέντοι, διότι πάσαν ὑμῖν Ἀθηναῖοι προσφέρονται

Est ergo sententia, decrevisse P. A. adhuc quidem, quicquid agat instituatque Philippus, quod quidem tolerabile sit, in eo non adversari, neque id, missis copiis, disturbare. Vel potest quoque sic

accipi, decrevisse P. A. nullum capere consilium, quo suæ salutis tutelæque finium suorum provideat, dummodo tolerabiles sint, quas Philippus ferat, conditiones. REISKE.

Φιλοτιμίαν, βουλόμενοι ὑμᾶς συγκαταίνους γενέσθαι τοῖς ὑπ' αὐτῶν παρακαλουμένοις. Πρότερον μὲν οὖν ὑμῶν κατεγίγνωσκον, ἐπὶ τῷ μέλλειν πείθεσθαι ταῖς ἐκείνων ἐλπίσι, καὶ ἐπακολουθεῖν αὐτῶν τῇ προαιρέσει· νῦν δ' ἐπιγνοὺς ὑμᾶς τὴν πρὸς ἡμᾶς ἐζητηκότας ἔχειν εἰρήνην μᾶλλον, ἢ ταῖς ἐτέρων ἐπακολουθεῖν γνώμαις, ἥσθη· καὶ μᾶλλον ὑμᾶς ἐπαινῶ κατὰ πολλὰ, μάλιστα δ' ἐπὶ τῷ βουλευσασθαι περὶ τούτων ἀσφαλέστερον, καὶ τὰ πρὸς ἡμᾶς ἔχειν ἐν εὐνοίᾳ. Ὅπερ οὐ μικρὰν ὑμῖν οἴσειν ἐλπίζω ῥοπήν, εἴπερ ἐπὶ ταύτης μένητε τῆς προθέσεως. Ἐρῶσθε.

νγ'. Οὕτω διαθεῖς ὁ Φίλιππος τὰς πόλεις πρὸς ἀλλήλας διὰ τούτων, καὶ τούτοις ἐπαρθεῖς τοῖς ψηφίσμασι καὶ ταῖς ἀπακρίσεσιν, ἦκεν ἔχων τὴν δύναμιν, καὶ τὴν Ἐλάτειαν κατέλαβεν, ὡς ^h οὐδ' ἂν, εἴ τι γένοιτο, ἔτι συμπνευσόντων ὑμῶν καὶ τῶν Θεβαίων. Ἀλλὰ μὴν τὸν τότε συμβάντα ἐν τῇ πόλει θόρυβον ἴστε μὲν ἅπαντες· μικρὰ δ' ἀκούσατε ὅμως, αὐτὰ τὰ ἀναγκαιότατα. ⁱ Ἐσπέρα μὲν γὰρ ἦν, ἦκε δ' ἀγγέλλων τις ὡς τοὺς Πρυτάνεις, ὡς Ἐλάτεια κατεῖληπται· καὶ μεταταῦτα οἱ μὲν, εὐθὺς ἐξαναστάντες μεταξὺ δειπνοῦντες, τούς τ' ἐκ τῶν σκηναίων, τῶν κατὰ τὴν ἀγορὰν,

^h οὐδ' ἂν, εἴ τι γένοιτο] Nunquam, nullo pacto, quicquid tamen novum et insperatum incideret, fore, ut vos rursus cum Thebanis conspiraretis, et causam communem faciatis. Certus ergo fidei Thebanorum erga se securus ibat ad Elateam occupandum, bene gnarus, nullum fore casum fortunæ, nullam superbiam et injuriam erga Thebanos suam, quamvis duriter et serviliter eos tractaret, quæ posset eorum animos a se

abalienare, atque ad Athenienses reflectere. REISKE.

ⁱ Ἐσπέρα μὲν γὰρ ἦν] Admirabilis narratio, ad quam digitum intendit summus Criticus, Longinus, §. 10. Vide Athenæum, l. v. init. Citat hunc locum Hermogenes frequenter, sc. p. 284, 309, 312. Edit. Crisp. Adde Diodor. Sic. l. xvi. c. 84. Dionys. Halicar. t. ii. p. 198. Edit. Hudson. TAYLOR.

ἐξείργον, καὶ τὰ ^κ γέβρα ἐνεπίμπρασαν· οἱ δὲ τοὺς στρατηγούς μετεπέμποντο, καὶ τὸν σαλπικτὴν ἐκάλεον, καὶ θορύβου πλήρης ἦν ἡ πόλις. Τῇ δ' ὑστεραία, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, οἱ μὲν Πρυτάνεις τὴν βουλήν ἐκάλεον εἰς τὸ βουλευτήριον· ὑμεῖς δ' εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐπορεύεσθε· καὶ πρὶν ἐκείνην χρηματίσαι καὶ προβουλεύσαι, πᾶς ὁ δῆμος ¹ ἄνω καθῆτο· καὶ μεταταῦτα ὡς εἰσῆλθεν ἡ βουλή, καὶ ἀπήγγειλαν οἱ Πρυτάνεις τὰ προσηγγέλιμα ἐαυτοῖς, καὶ τὸν ἤκοντα παρήγαγον, κακῆϊνος εἶπεν, ἡρώτα μὲν ὁ κήρυξ, τίς ἀγορεύειν βούλεται; παρήει δ' οὐδεὶς. Πολλάκις δὲ τοῦ κήρυκος ἐρωτῶντος, οὐ-

^κ γέβρα] Tabernæ erant in foro sitæ, in quibus sedentes opifices sellularii scruta et supellectilem domesticam a se domi fabricatam vendebant; hæ σκηναὶ appellabantur, die Buden: constructæ hæ erant, seu tribus e lateribus, et desuper tectæ cratibus vimineis, quæ γέβρα appellantur. Quoniam igitur illæ tabernæ cum suis quæque craticulis tam cito auferri non poterat, necesse tamen erat, ut protinus populus in foro conveniret, utpote illa nocte ibi in armis excubaturus, imperarunt prytaues, ut tabernis ignes injicerentur, qui tabernas momento citius absuernerent, et laborem crates auferendi bajulis compendifacerent. REISKE.

¹ ἄνω καθῆτο] Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ συνεκαθέζετο, ut recte Wolfius: sed cur ita intelligenda ista verba sint, aut non vidit, aut celavit. Feliciter sane nodum eum expedisse videtur interpres quidam Anglus, PORTAL. Populus in concione coactus supra sedere dicitur, quia Pnyx, ubi conciones haberi solitæ sunt, locus erat editus,

(teste Polluce, l. viii.) juxta Acropolim. Et ingentem eo tempore metum Atheniensium animos invasisse, vel ea res indicabit. Nam populus, qui alias vix aut mercede aut mulctis propositis in concionem cogi potuit, quique priusquam de re aliqua apud se referretur, senatus præconsultum opperiri solebat, jam sponte, et non expectato senatu, in curia sua consederat. Hæc ille. At enim Diodorus Siculus, eandem rem enarrans, quam hic describit noster, populum ait in Bacchi theatrum, qui alter erat concioni habendæ solennis locus, hoc tempore concurrisset: ὁ δὲ δῆμος ἅπας ἅμ' ἡμέρα συνέδραμεν εἰς τὸ θέατρον. (lib. xvi. c. 84.) Quod si in illius ἀκριβείᾳ usque adeo conquiescamus oportet, eadem tamen explicatio valebit. Theatrum enim Dionysiacum, quamvis subter arcem stetit, eidem tamen impositum clivo, urbem supereminuit; quod colligere licet ex Pausaniæ et recentiorum, qui Athenas inviserunt, narrationibus. STOCK.

δὲν μᾶλλον ἀνίστατο οὐδείς, ἀπάντων μὲν τῶν στρατηγῶν παρόντων, ἀπάντων δὲ τῶν ῥητόρων, καλούσης δὲ ^m τῇ κοινῇ τῆς πατρίδος Φωνῇ τὸν ἐρῶνθ' ὑπὲρ σωτηρίας· ἦν γὰρ ὁ κήρυξ κατὰ τοὺς νόμους Φωνῇ ἀφήσι, ταύτην κοινὴν τῆς πατρίδος δίκαιόν ἐστιν ἠγεῖσθαι. Καίτοι, εἰ μὲν τοὺς σωθῆναι τὴν πόλιν βουλομένους ⁿ παρελθεῖν ἔδει, πάντες ἂν ὑμεῖς, καὶ οἱ ἄλλοι Ἀθηναῖοι, ἀναστάντες ἐπὶ τὸ βῆμα ἐβαδίζετε πάντες γὰρ, εὖ οἶδ', ὅτι σωθῆναι αὐτὴν ἐβούλεσθε· εἰ δὲ τοὺς πλουσιωτάτους, οἱ τριακόσιοι· εἰ δὲ τοὺς ἀμφοτέρα ταῦτα, καὶ εὔρους τῇ πόλει καὶ πλουσίους, οἱ [μετὰ ταῦτα] τὰς μεγάλας ^o ἐπιδόσεις ἐπιδόντες· καὶ γὰρ εὐνοία καὶ πλούτω τοῦτ' ἐποίησαν. Ἄλλ', ὡς εἴκεν, ἐκεῖνος ὁ καιρὸς, καὶ ἡ ἡμέρα ἐκείνη, οὐ μόνον εὔρους καὶ πλούσιον ἄνδρα ἐκάλει, ἀλλὰ καὶ παρηκολουθηκότα τοῖς πράγμασιν ἐξαρχῆς, καὶ συλλελογισμένον ὀρθῶς, τίνος ἕνεκα ταῦτ' ἐπραττεν ὁ Φίλιππος, καὶ τί βουλόμενος. Ὁ γὰρ μὴ ταῦτ' εἰδῶς, μήτ' ἐξητακῶς πόρρωθεν ἐπιμελῶς, οὔτ' εἰ εὔρους ἦν, οὔτ' εἰ πλούσιος, οὐδὲν μᾶλλον ἐμελλεν ὅ, τι χρὴ ποιεῖν εἴσεσθαι, οὐδ' ὑμῖν ἔξειν συμβουλεύειν.

νδ'. Ἐφάνην τοίνυν οὗτος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐγὼ καὶ παρελθὼν εἶπον εἰς ὑμᾶς, ἃ μου δυοῖν ἕνεκ' ἀκούσατε προσέχοντες τὸν νοῦν· ἐνὸς μὲν, ἵν' εἰδῆτε, ὅτι μόνος τῶν λεγόντων καὶ πολιτευομένων ἐγὼ τὴν τῆς εὐνοίας τάξιν ἐν τοῖς δεινοῖς οὐκ ἔλιπον, ἀλλὰ καὶ λέγων, καὶ γράφων, ἐξηταζόμεν τὰ

^m τῇ κοινῇ — φωνῇ] Ita legit Reiskius, pro κοινῆς φωνῆς, ex MSS. duobus.

ⁿ παρελθεῖν] Sc. εἰς τὸ μέσον πρὸς τὸ εἰπεῖν. REISKE.

^o ἐπιδόσεις] Oblationes voluntariae, quæ, ut inquit Ulpianus, difficilibus reip. temporibus in se-

natu fiebant, bonis civibus certatim sese ultro reip. offerentibus, ac modo pecuniam, modo triremem, modo alia, ut res videbatur poscere, pollicentibus. SIGONIUS, de Rep. Athen. l. iv. c. 4. in fine.

δέοντα ὑπὲρ ὑμῶν ἐν αὐτοῖς τοῖς φοβεροῖς· ἐτέρου δὲ, ὅτι μικρὸν ἀναλώσαντες χρόνον, πολλῶ πρὸς τὰ λοιπὰ τῆς πάσης πολιτείας ἔσεσθε ἐμπειρότεροι. Εἶπον τοίνυν, ὅτι τοὺς μὲν, ὡς ὑπαρχόντων Θηβαίων Φιλίππῳ Φίλων, λίαν θορυβουμένους ἀγνοεῖν τὰ παρόντα πράγματα ἠγοῦμαι. Εὖ γὰρ οἶδ', ὅτι, εἰ ταῦθ' οὕτως ἐτύγχανεν ἔχον, οὐκ ἂν αὐτὸν ἠκούομεν ἐν Ἐλατεία^p νῦν ὄντα, ἀλλ' ἐπὶ τοῖς ἡμετέροις ὄροις. Ὅτι μέντοι, ἵν' ἔτοιμα ποιήσῃται τὰ^q ἐν Θήβαις, ἠκει, σαφῶς ἐπίσταμαι. Ὡς δ' ἔχει ταῦτα, ἔφην, ἀκούσατέ μου. Ἐκεῖνος ὅσους ἢ πείσαι χρήμασι Θηβαίων, ἢ ἐξαπατῆσαι ἐνῆν, ἅπαντας ἠτέρησται· τοὺς δ' ἀπαρχῆς ἀνθεστηκότας αὐτῶ, καὶ νῦν ἐναντιουμένους, οὐδαμῶς πείσαι δύναται. Τί οὖν βούλεται, καὶ τίνος ἕνεκα τὴν Ἐλατείαν κατέειλε; πλησίον δύναμιν δείξας, καὶ παραστήσας τὰ ὅπλα, τοὺς μὲν ἑαυτοῦ φίλους ἐπαῖραι, καὶ θρασεῖς ποιῆσαι, τοὺς δ' ἐναντιουμένους καταπλήξαι, ἵν' ἢ συγχωρήσωσι φοβηθέντες, ἢ νῦν οὐκ ἐθέλουσιν, ἢ βιασθῶσιν. Εἰ μὲν οὖν προαιρησόμεθα ἡμεῖς, ἔφην, ἐν τῷ παρόντι, εἴ τι δύσκολον πέπρακται Θηβαίοις πρὸς ἡμᾶς, τούτου μεμνήσθαι, καὶ ἀπιστεῖν αὐτοῖς, ὡς ἐν τῇ τῶν ἐχθρῶν οὔσι μερίδι, πρῶτον μὲν, ἢ ἂν εὐξαιτο Φίλιππος, ποιήσομεν· εἶτα φοβοῦμαι, μὴ, προσδεξαμένων τῶν νῦν ἀνθεστηκότων αὐτῶ, καὶ μιᾷ γνώμῃ πάντων Φιλιππισάντων, εἰς τὴν Ἀττικὴν ἔλθωσιν ἀμφοτέρω. Ἄν μέντοι πεισθῆτέ μοι, καὶ πρὸς τῷ σκοπεῖν, ἀλλὰ μὴ φιλονεικεῖν, περὶ ὧν ἂν λέγω, γένησθε, οἶμαι καὶ τὰ δέοντα λέγειν δόξειν, καὶ τὸν ἐφρονηκότα τῇ πόλει κίνδυνον διαλύσειν. Τί οὖν φημι δεῖν; πρῶτον μὲν τὸν παρόντα ἐπανεῖναι φόβον εἶτα

^p νῦν] Ita MSS. et ita Reiskius. Antea deerat.

^q ἐν Θήβαις] Prætuli τῶ ἐν Θηβαίοις, ex MSS. REISKE.

μεταθέσθαι καὶ φοβεῖσθαι πάντας ὑπὲρ Θηβαίων, (πολὺ γὰρ τῶν δεινῶν εἰσιν ἐγγυτέρω, καὶ προτέροις αὐτοῖς ὁ κίνδυνός ἔστιν ἡμῶν) ἔπειτα ἐξελθόντας Ἐλευσίναδε τοὺς ἐν ἡλικίᾳ καὶ τοὺς ἰππέας, δεῖξαι πᾶσιν ὑμᾶς αὐτοὺς ἐν τοῖς ὅπλοις ὄντας, ἵνα τοῖς ἐν Θήβαις φρονῶσι τὰ ὑμέτερα ἐξίσου γένηται τὸ παρρησιάζεσθαι περὶ τῶν δικαίων, εἰδῶσιν, ὅτι, ὥσπερ τοῖς πωλοῦσι Φιλίππῳ τὴν πατρίδα πάρεσθ' ἢ βοηθήσουσα δύναμις ἐν Ἐλατεία, οὕτω τοῖς ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγωνιζέσθαι βουλομένοις ὑπάρχει ὑμεῖς ἔτοιμοι, καὶ βοηθήσετε, ἂν τις ἐπ' αὐτοὺς ἴη. Μεταταῦτα χειροτονῆσαι κελεύω δέκα πρέσβεις, καὶ ποιῆσαι τούτους κυρίους μετὰ τῶν στρατηγῶν, καὶ τοῦ, πότε δεῖ ἐκεῖσε βαδίζειν, καὶ τῆς ἐξόδου. Ἐπειδὴν δ' ἔλθωσιν οἱ πρέσβεις εἰς Θήβας, πῶς χρῆσασθαι τῷ πράγματι παραινῶ; ὕ τούτῳ πάνυ μοι προσέχετε τὸν νοῦν. Μὴ δεῖσθε Θηβαίων μηδὲν, αἰσχυρὸς γὰρ ὁ καιρὸς, ἀλλ' ἐπαγγέλλεσθε βοηθήσειν, εἰάν κελεύωσιν, ὡς ἐκεῖνων μὲν ὄντων ἐν τοῖς ἐσχάτοις κινδύνοις, ἡμῶν δὲ ἄμεινον ἢ ἐκεῖνοι τὸ μέλλον προορωμένων· ἵν' εἰάν μὲν δέξωνται ταῦτα, καὶ πεισθῶσιν ἡμῖν, καὶ, ἂν βουλόμεθα, ὦμεν διωκημένοι, καὶ μετὰ προσχήματος ἀξίου τῆς πόλεως ταῦτα πράξωμεν· εἰάν δ' ἄρα μὴ συμβῆ κατατυχεῖν, ἐκεῖνοι μὲν ἑαυτοῖς ἐγκα-

[†] ἔστιν ἡμῶν] Hæc duo vocabula addidi. REISKE.

[§] ἂν τις ἐπ' αὐτοὺς ἴη] De hac phrasi vide supra, ad Æschin. §. 33.

[†] βαδίζειν] Quando Legatos illic oporteat proficisci. REISKE.

^υ ἐξόδου] De tempore modoque expeditionis, quando, et quantas numero copias exire oporteat in castra versus Thebas. Moscho-

pulus etiam reddidit ἐκστρατείας. IDEM.

^χ χρῆσασθαι] Ita correxi pro χρήσεσθαι: quomodo tractare negotium præcipio. REISKE.

^υ τούτῳ πάνυ μοι κ. τ. λ.] Non redundat μοι, neque solummodo, ut alias sæpe, *velim, quaeso*, significat, sed hoc, τούτῳ τῷ μέρει τοῦ ἐμοῦ λόγου, huic parti meæ disputationis attendite. IDEM.

λώσιν, ἂν τι νῦν ἔξαμάρτωσιν· ἡμῖν δὲ μηδὲν αἰσχρὸν, μηδὲ ταπεινὸν, ἢ πεπραγμένον.

νέ. Ταῦτα καὶ τὰ παραπλήσια τούτοις εἰπὼν κατέβην· συνεπαινεσάντων δὲ πάντων, καὶ οὐδενὸς εἰπόντος ἐναντίον οὐδὲν, ^z οὐκ εἶπον μὲν ταῦτα, οὐκ ἔγραψα δέ· οὐδ' ἔγραψα μὲν, οὐκ ἐπρέσβευσα δέ· οὐδ' ἐπρέσβευσα μὲν, οὐκ ἔπεισα δὲ Θεβαίους· ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἀρχῆς διὰ πάντων ἄχρι τῆς τελευτῆς διεξῆλθον, καὶ ἔδωκ' ἑμαυτὸν ὑμῖν ἀπλῶς εἰς τοὺς περιεστηκότας τῇ πόλει κινδύνους. Καί μοι φέρε τὸ ψήφισμα, τὸ τότε γεγόμενον· καίτοι, τίνα βούλει σε, Αἰσχίνη, καὶ τίνα ἑμαυτὸν ἐκείνην τὴν ἡμέραν εἶναι θῶ; Βούλει ἑμαυτὸν μὲν, ὃν ἂν σὺ λοιδορούμενος καὶ διασύρων καλέσῃς, Βάταλον; σὲ δὲ μηδὲ ἦρωα τὸν τυχόντα, ἀλλὰ τούτων τινὰ τῶν ἀπὸ τῆς σκηνῆς Κρεσφόντην, ἢ Κρέοντα, ἢ ὃν ἐν Κολυττῶ ποτε Οἰνόμαον κακῶς ὑποκρινόμενος ἐπέτριψας; Τότε τοίνυν κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν, ὁ Παιανιεὺς ἐγὼ ^a Βάταλος Οἰνομάου

^z οὐκ εἶπον κ. τ. λ.] Schema notabile, et a multis certatim laudatum. Climax, quod Græci vocant, adscensus nominetur a nobis. Malo enim adscensum, quam scalam, aut Gradiculos, ut quidam, dicere. Est autem figura perquam decora, et a Demosthene commendata: in qua postremum quodque verbum in priore membro aut parte aliqua Elocutionis positum in inferiorem rursus assumptum injicitur: atque ita velut gradibus quibusdam connectitur oratio, ad hunc modum: (ponam enim ipsum Demosthenicum versum) et non dixi hæc quidem, non autem scripsi: nec scripsi quidem, non profectus sum autem ad legationem: nec profectus quidem, non

persuasi autem Thebanis. *Hic animadvertis, quanto elatius dicta sint, quam si simpliciter enunciasset: et dixi hæc, et scripsi, et in legationem profectus sum, et persuasi Thebanis.* Aquila Romanus, p. 21. Confer Quintilianum, lib. ix. c. 3. Demetrium Phalereum, §. 284. Hermog. p. 297. Dionys. Halicarnass. t. ii. p. 14. Edit. Hudson. In quibus omnibus hoc comma Demosthenis aut vertitur, aut illustratur. Adde Cicer. ad Heren. l. iv. c. 25. TAYLOR.

^a Βάταλος] *Effæminatus, cinædus.* Æsch. de Fals. Leg. ἐν παισι μὲν γὰρ ὃν ἐκλήθη, δι' αἰσχροργίαν τινὰ, ἢ κιναιδίαν, Βάταλος. STOCK.

τοῦ Κοθωκίδου σοῦ πλείονος ἄξιος ὢν ἐφάνην τῇ πατρίδι. Σὺ μὲν γε οὐδὲν οὐδαμοῦ χρήσιμος ἦσθα, ἐγὼ δὲ πάντα, ὅσα προσῆκε τὸν ἀγαθὸν πολίτην, ἔπραττον. Λέγε τὸ ψήφισμα.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ.

ΕΠΙ ἄρχοντος Ναυσικλέους, Φυλῆς Πρυτανευούσης Αἰαντίδος, Σκιροφοριῶνος ἕκτη ἐπὶ δέκα, Δημοσθένης Δημοσθένους Παιανιεύς εἶπεν· ἐπειδὴ Φίλιππος ὁ Μακεδόνων βασιλεὺς, ἐν τε τῷ παρεληλυθότι χρόνῳ παραβαίνων φαίνεται τὰς γεγενημένας αὐτῷ συνθήκας πρὸς τὸν Ἀθηναίων δῆμον περὶ τῆς εἰρήνης, ὑπεριδὼν τοὺς ὄρκους, καὶ τὰ παρὰ πᾶσι τοῖς Ἑλλήσι νομιζόμενα εἶναι δίκαια, καὶ πόλεις ^b παραιρεῖται οὐδὲν αὐτῷ προσηκούσας, τινὰς δὲ, καὶ Ἀθηναίων οὔσας, δορυαλώτους πεποίηκεν, οὐδὲν προαδικηθεῖς ὑπὸ τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων· ἐν τε τῷ παρόντι ἐπιπολὺ προάγει, τῇ τε βίᾳ, καὶ τῇ ὠμότητι· καὶ γὰρ Ἑλληνίδας πόλεις, αἷς μὲν ἐμφρούρους ποιεῖ, καὶ τὰς πολιτείας καταλύει, τινὰς δὲ καὶ ἐξανδραποδιζόμενος κατασκάπτει, εἰς ἐνίας δὲ καὶ ἀντὶ Ἑλλήνων βαρβάρους κατοικίζει, ἐπὶ τὰ ἱερὰ καὶ τοὺς τάφους ἐπάγων, οὐδὲν ἀλλότριον ποιῶν οὔτε τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος, οὔτε τοῦ τρόπου, καὶ τῇ νῦν αὐτῷ παρούσῃ τύχῃ κατακόρως χρώμενος, ἐπιλελησμένος ἑαυτοῦ, ὅτι ἐκ μικροῦ καὶ τοῦ τυχόντος γέγονεν ἀνελπίστως μέγας· καὶ ἕως μὲν πόλεις ἑώρα παραιρούμενον αὐτὸν βαρβάρους καὶ ^c ἰδίας, ὑπε-

^b παραιρεῖται] Ita noster c. Æschin. de Fals. Leg. p. 206. l. 10. Edit. Cantab. νῦν δ' ἤδη καὶ τὴν ἑλευθερίαν παραιρεῖται. TAYLOR.

^c ἰδίας] Idem atque αὐτονόμους, sui juris, nullo fœderis jure cum Græcis sociatas. Ita sentit Tour-

rellius. IDEM.

Ibid.] Schedæ Scrimgeri, οὐκ ἰδίας, i. e. neque proprias Atheniensium, in jure atque potestate eorum sit, die nicht ihre Unterthanen sind. REISKE.

λάμβανεν ^d ἔλαττον εἶναι ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων τὸ εἰς αὐτὸν πλημμελεῖσθαι· νῦν δὲ ὄρων Ἑλληνίδας πόλεις, τὰς μὲν ὑβριζομένας, τὰς δὲ ἀναστάτους γιγνομένας, δεινὸν ἠγεῖται εἶναι καὶ ἀνάξιον τῆς τῶν προγόνων δόξης, τὸ περιορᾶν τοὺς Ἑλληνας καταδουλομένους. Διὸ ^e δέδοκται τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων, εὐξαμένους καὶ θύσαντας τοῖς θεοῖς, καὶ ἤρωσι τοῖς κατέχουσι τὴν πόλιν, καὶ τὴν χώραν τῶν Ἀθηναίων, καὶ ἐνθυμηθεῖσι τῆς τῶν προγόνων ἀρετῆς, διότι περὶ πλείονος ἐποιοῦντο τὴν τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίαν διατηρεῖν, ἢ τὴν ἰδίαν πατρίδα, διακοσίας ναῦς καθέλκειν εἰς τὴν θάλατταν, καὶ τὸν ναύαρχον ἀναπλεῖν ἐντὸς Πυλῶν, καὶ τὸν στρατηγὸν, καὶ τὸν ἵππαρχον, τὰς πεζὰς καὶ τὰς ἰππικὰς δυνάμεις Ἑλευσίναδε ἐξάγειν· πέμψαι δὲ καὶ πρέσβεις πρὸς τοὺς ἄλλους Ἑλληνας, πρῶτον δὲ πάντων πρὸς Θηβαίους, διὰ τὸ ἐγγυτάτῳ εἶναι τὸν Φίλιππον τῆς ἐκείνων χώρας· παρακαλεῖν δὲ αὐτοὺς, μηδὲν καταπλαγέντας τὸν Φίλιππον, ἀντέχεσθαι τῆς ἑαυτῶν καὶ τῆς τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἐλευθερίας· καὶ ὅτι ὁ Ἀθηναίων δῆμος, οὐδὲν μνησικακῶν, εἴ τι πρότερον γέγονεν ἀλλότριον ταῖς πόλεσι πρὸς ἀλλήλας, βοηθήσει, καὶ δυνάμεσι, καὶ χρήμασι, καὶ βέλεσι, καὶ ὅπλοις, εἰδὼς, [ὅτι καὶ] αὐτοῖς μὲν πρὸς ἀλλήλους διαμφισβητεῖν περὶ τῆς ἡγεμονίας, οὔσιν Ἑλλησι, καλὸν ὑπὸ δὲ ἀλλοφύλου ἀνθρώπου ἄρχεσθαι, καὶ τῆς ἡγεμονίας ἀποστερεῖσθαι, ἀνάξιον εἶναι καὶ τῆς τῶν Ἑλλήνων δόξης, καὶ τῆς τῶν προγόνων ἀρετῆς. Ἔτι δὲ, οὐδὲ ἀλλότριον ἠγεῖται εἶναι ὁ Ἀθηναίων δῆμος τὸν Θηβαίων δῆμον, οὔτε τῇ συγγενείᾳ, οὔτε τῷ ὁμοφύλῳ. Ἀναμιμνήσκειται δὲ καὶ τὰς τῶν

^d ἔλαττον] Subaudi, τοῦ ἐγκαλεῖν καὶ τιμωρεῖσθαι. IDEM.

^e δέδοκται] Δεδόχθαι arbitror.

Vide annotata, ad §. 9. not. " TAYLOR.

προγόνων τῶν ἑαυτοῦ εἰς τοὺς Θηβαίων προγόνους εὐεργεσίας· καὶ γὰρ τοὺς Ἡρακλέους παῖδας, ἀποστερουμένους ὑπὸ Πελοποννησίων τῆς πατρώας ἀρχῆς, κατήγαγον, τοῖς ὅπλοις κρατήσαντες τοὺς ἀντιβαίνειν πειρωμένους τοῖς Ἡρακλέους ἐγγόνοις· καὶ τὸν Οἰδίπουν, καὶ τοὺς μετ' ἐκείνου ἐκπεσόντας, ὑπεδέξαμεθα, καὶ ἕτερα πολλὰ ἡμῖν ὑπάρχει Φιλάνθρωπα καὶ ἐνδοξα πρὸς Θηβαίους. Διόπερ οὐδὲ νῦν ἀποστήσεται ὁ Ἀθηναίων δῆμος τῶν Θηβαίοις τε καὶ ἄλλοις Ἑλλησι συμφερόντων· συνθέσθαι δὲ πρὸς αὐτοὺς καὶ συμμαχίαν, καὶ ἐπιγαμίαν ποιήσασθαι, καὶ ὅρκους δοῦναι καὶ λαβεῖν. Πρέσβεις, Δημοσθένης Δημοσθένους Παιανιεύς, Ὑπερίδης Κλεάνδρου Σφήττιος, Μνησιθείδης Ἀντιφάνους Φρεάρριος, Δημοκράτης Σωφίλου Φλυεύς, Κάλλαισχος Διοτίμου Κοθωκίδης.

νς'. Αὕτη τῶν περὶ Θήβας ἐγένετο πραγμάτων ἀρχή, καὶ κατάστασις πρώτη· τὰ πρὸ τούτων, εἰς ἔχθραν, καὶ μῖσος, καὶ ἀπιστίαν τῶν πόλεων ὑπηγμένων ὑπὸ τούτων. ^ιΤοῦτο τὸ ψήφισμα τὸν τότε τῇ πόλει περιστάντα κίνδυνον παρελθεῖν ἐποίησεν, ὡς περ νέφος. Ἦν μὲν τοίνυν τοῦ ^εδικαίου πολίτου τότε δεῖξαι πᾶσιν, εἴ τι τούτων εἶχεν ἄμεινον, μὴ νῦν ἐπιτιμᾶν. Ὁ γὰρ σύμβουλος καὶ ὁ συκοφάντης, ἐν οὐδενὶ τῶν ἄλλων οὐδὲν εὐκότεες, ἐν τούτῳ πλεῖστον ἀλλήλων διαφέρουσιν· ὁ μὲν γὰρ πρὸ τῶν πραγμάτων γνώμην ἀποφαί-

^ι Τοῦτο τὸ ψήφισμα] De numero oratorio hujus commatis, et Rhythmo Dactylico, agit Longinus satis liberaliter, §. 38. Laudat Hermogenes, pp. 259. 299. 372. Demetrius Phaler. §. 287. Confer Clarkium, ad Homer. Iliad. β. ver. 537. TAYLOR.

Ibid.] De hoc loco, et de re

Rhythmica in universum, vide Reverendum admodum Virum erudite atque solerter disserentem in tractatu, qui inscribitur, *De Rhythmo Græcorum Liber Singularis*. Oxon. 1789.

^ε δικαίου πολίτου] Supra ad Æschinem, §. 66. Adde l. 5. p. seq. TAYLOR.

νεται, καὶ δίδωσιν αὐτὸν ὑπεύθυνον τοῖς πεισθεῖσι, τῇ τύχῃ, τοῖς καιροῖς, τῷ βουλομένῳ· ὁ δὲ, σιγήσας ἡνίκ' ἔδει λέγειν, ἂν τι δύσκολον συμβῆ, τοῦτο ^h βασκαίνει. Ἦν μὲν οὖν, ὅπερ εἶπον, ἐκεῖνος ὁ καιρὸς, τοῦ γε φροντίζοντος ἀνδρὸς τῆς πόλεως, καὶ τῶν δικαίων λόγων. Ἐγὼ δὲ τοσαύτην ὑπερβολὴν ποιῶμαι, ὥστε, ἂν νῦν ἔχη τις δεῖξάι τι βέλτιον, ἢ ὅλως εἴ τι ἄλλο ἐνῆν, πλὴν ὧν ἐγὼ προειλόμην, ἀδικεῖν ὁμολογῶ. Εἰ γάρ ἐστ' ὅ, τι τις νῦν ἐώρακεν, ὃ συνήνεγκεν ἂν τότε πραχθῆν, τοῦτ' ἐγὼ φημι δεῖν ἐμὲ μὴ λαθεῖν· εἰ δὲ μήτ' ἐστὶ, μήτε ἦν, μήτ' ἂν εἰπεῖν ἔχοι μηδεὶς μηδέπω καὶ τήμερον, τί τὸν σύμβουλον ἐχρῆν ποιεῖν; οὐ τῶν φαινομένων καὶ ἐνότων τὰ κράτιστα ἐλέσθαι; Τοῦτο τοίνυν ἐποίησα, τοῦ κήρυκος ἐρωτῶντος, Αἰσχίνῃ, τίς ἀγορεύειν βούλεται; οὐ, τίς αἰτιάσθαι περὶ τῶν παρεληλυθότων; οὐδὲ, τίς ἐγγυᾶσθαι τὰ μέλλοντ' ἔσεσθαι; Σοῦ δ' ἀφώνου κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους ἐν ταῖς ἐκκλησίαις καθημένου, ἐγὼ παρελθὼν ἔλεγον. Ἐπειδὴ δὲ οὐ τότε, ἀλλὰ νῦν δεῖξον, εἰπέ· τίς ἢ ἰ λόγος, ὄντινα ἐχρῆν εὔρεῖν, ἢ καιρὸς συμφέρων, ὑπ' ἐμοῦ παρελείφθη τῇ πόλει; τίς δὲ συμμαχία, τίς πρᾶξις, ἐφ' ἣν μᾶλλον ἔδει με ἀγαγεῖν τουτουσί;

νζ'. Ἀλλὰ μὴν, τὸ μὲν παρεληλυθὸς ἀεὶ παρὰ πᾶσιν ἀφεῖται, καὶ οὐδεὶς περὶ τούτου προτίθησιν οὐδαμοῦ βουλήν· τὸ δὲ μέλλον, ἢ τὸ παρὸν, τὴν τοῦ συμβούλου τάξιν ἀπαιτεῖ. Τότε τοίνυν τὰ μὲν ἐμελλεν, ὡς ἐδόκει, τῶν δεινῶν, τὰ δ' ἤδη

^h βασκαίνει] Suidas in v. Harpocr. Magister, Ammonius, quorum plerique ad hunc locum respiciunt. Sed Suidas corrigendus est ex Magistro: Βασκαίνω οὐ μόνον ἀντὶ τοῦ φθονῶ, ὅπερ πρὸς δοτικὴν συντάσσεται, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ μέμφομαι καὶ διαβάλλω παρὰ τοῖς παλαιοῖς

εῦρηται, καὶ συντάσσεται πρὸς αἰτιατικὴν. Vide, quantum hæc præstant iis, quæ Suidas habet, consulto prius hoc Demosthenis loco. IDEM.

ⁱ λόγος] Ratio, via, modus agendi, institutum, acri et subtili meditatione excogitatum. REISKE.

παρῆν· ἐν οἷς τὴν προαίρεσίν μου σκόπει τῆς πολιτείας, μὴ τὰ ^k συμβάντα συκοφάντει. Τὸ μὲν γὰρ πέρας, ὡς ἂν ἐ δαίμων βουληθῆ, πάντων γίγνεται· ἡ δὲ προαίρεσις αὐτὴ τὴν τοῦ συμβούλου διάνοιαν δηλοῖ. Μὴ δὴ τοῦτο ὡς ἀδίκημα ἐμὸν θῆς, εἰ κρατῆσαι συνέβη Φιλίππῳ τὴν μάχην· ἐν γὰρ τῷ θεῷ τὸ τούτου τέλος ἦν, οὐκ ἐν ἐμοί. Ἄλλ' ὡς οὐχ ἅπαντα, ὅσα ἐνῆν κατ' ἀνθρώπινον λογισμὸν, εἰλόμην, καὶ δικαίως ταῦτα καὶ ἐπιμελῶς ἔπραξα, καὶ Φιλοπόνως ὑπὲρ δύναμιν, ἢ ὡς οὐ καλὰ καὶ τῆς πόλεως ἄξια πράγματα ἐνεστησάμην, καὶ ἀναγκαῖα, ταῦτά μοι δεῖξον, ¹ καὶ τότε ἤδη κατηγορεῖ μου. Εἰ δ' ὁ συμβὰς σκηπτὸς, ἢ χειμῶν, μὴ μόνον ὑμῶν, ἀλλὰ καὶ πάντων τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, μείζων γέγονε, τί χρῆ ποιεῖν; ὥσπερ ἂν εἴ τις ναύκληρον πάντ' ἐπὶ σωτηρίᾳ πράζαντα, καὶ πᾶσι κατασκευάσαντα τὸ πλοῖον, ἀφ' ὧν ὑπελάμβανε σωθήσεσθαι, εἶτα χειμῶνι χρησάμενον, καὶ πονησάντων αὐτῷ τῶν σκευῶν, ἢ καὶ συντριβέντων ὅλως, τῆς ναυαγίας αἰτιῶτο. Ἄλλ' οὐτ' ἐκυβερνων τὴν ναῦν, φήσειεν ἂν· ὥσπερ οὐδ' ἐστρατήγουν ἐγὼ, οὔτε τῆς τύχης κύριος ἦν, ἀλλ' ἐκείνη τῶν πάντων. Ἄλλ' ἐκεῖνο λογίζου, καὶ ὄρα, εἰ μετὰ Θηβαίων ἡμῶν ἀγωνιζόμενοις ^m οὕτως εἴμαρτο πράξαι, τί χρῆν προσδοκᾶν, εἰ μηδὲ τούτους ἔσχομεν συμμάχους, ἀλλὰ Φιλίππῳ προσέθεντο, ὑπὲρ οὗ

^k συμβάντα] Ita potius, ut MSS. quidam habent, quam συμβαίνοντα. TAYLOR.

¹ καὶ τότε ἤδη κατηγορεῖ μου] Et tum demum me accusa, posteaquam scil. ea demonstraveris, quæ abs te mihi postulo demonstrari. REISKE.

^m οὕτως εἴμαρτο πράξαι] Scholiastes, δυστυχῆσαι. Nonnunquam utuntur Græci, in designanda ca-

lamitate, verbo πράξαι simpliciter posito, mali ominis voce κακῶς omissa. Sic Herodotus, lib. iv. c. 77. postquam triste fatum narrasset Anacharsidis, inquit, οὗτος μὲν οὕτω δὴ ἔπραξε. De Syracusanis navali prælio superatis Thucydides, lib. vii. cap. 24. κατὰ τὴν ναυμαχίαν οὕτως ἐπεπράγεσαν. VALCKEN. ad Herod. l. iii. cap. 25.

τότ' ἐκεῖνος πάσας ἀφῆκε φωνάς; Καὶ εἰ νῦν τριῶν ἡμερῶν ὁδὸν ἀπὸ τῆς Ἀττικῆς τῆς μάχης γεγενημένης, τοσούτος κίνδυνος καὶ φόβος περιέστη τὴν πόλιν, τί ἂν, εἴ ποὺ τῆς χώρας ταῦτο ταῦτο πάθος συνέβη, προσδοκῆσαι χρῆν; ^π Ἄρ' οἴεσθε ἔτι νῦν ἂν στήναι, συνελθεῖν, ἀναπνεῦσαι; Πολλὰ μία ἡμέρα καὶ δύο καὶ τρεῖς ἔδοσαν τῶν εἰς σωτηρίαν τῆ πόλει· ὁ τότε δέ· ἀλλ' οὐκ ἄξιον εἰπεῖν, ἃ γε μὴδ' εἰς πείραν ἔδωκε θεῶν τινος εὐνοια, καὶ τὸ προβαλέσθαι τὴν πόλιν ταύτην τὴν συμμαχίαν, ἧς σὺ κατηγορεῖς.

νή. Ἔστι δὲ ταυτὶ πάντα μοι, τὰ πολλὰ, πρὸς ὑμᾶς, ἄνδρες δικασταὶ, καὶ τοὺς περιστηκότας ἔξωθεν, καὶ ἀκρωμένους· ἐπεὶ πρὸς γε τοῦτον αὐτὸν, τὸν κατάπτυστον, βραχὺς καὶ σαφὴς ἐξήκει ^ρ μοι λόγος. Εἰ μὲν γὰρ ἦν σοι πρόδηλα τὰ μέλλοντα, Αἰσχίνη, μόνῳ τῶν ἄλλων, ὅτ' ἐβουλεύετο ἡ πόλις περὶ τούτων, τότε ἔδει ^σ σε προλέγειν· εἰ δὲ μὴ προήδεις, τῆς αὐτῆς ἀγνοίας ὑπεύθυνος εἶ τοῖς ἄλλοις· ὥστε τί μᾶλλον ἐμοῦ σὺ ταῦτα κατηγορεῖς, ἢ ἐγὼ σου; τοσ-

^π Ἄρ' οἴεσθε ὅτι νῦν μὲν στήναι] Correxī de meo, ἄρ' οἴεσθε ἔτι νῦν ἂν στήναι, quanquam nunc mallem συστήναι a me praelatum fuisse. Sed tum nondum noram, Marcellinum hujus lectionis auctorem esse. Putatisne adhuc futurum, aut licitum vel datum vobis a diis esse, ut unis locis consistatis, quomodo nunc adhuc facitis. REISKE.

^ο τότε] Cum Aposiopesi, hoc modo: νῦν ἐνῆν στήναι κ. τ. λ. τότε δὲ—ἀλλ' οὐκ ἄξιον εἰπεῖν κ. τ. λ. Scilicet νῦν, in hoc casu, τότε, in isto. Nῦν, ut res ceciderunt, τότε, ut potuissent. Ita §. 59. MARKLAND.

Ibid.] Interrogatio est mira-

bundi et suspensi: tunc autem —scil. dic mihi, quid futurum fuisset, quid evenisset. Est aposiopesis. Ipse orator se comprimit, dicens, ἀλλ' οὐκ ἄξιον, verum piget pudetque ea commemorare, quorum ne gustu quidem nos imbuunt numinis benevolentia. Nam, pro ἃ γε μὴδὲ πείραν, dedi, ἃ γε μὴδ' εἰς πείραν, ne periculi vel experimenti quidem ergo. Potest quoque cum Aug. quarto legi, ὃν γε μὴδὲ πείραν. REISKE.

^ρ μοι] Addunt MSS. tres. TAYLOR.

^σ σὲ] Addunt Paris. sept. et Bavar. sed in hoc erat versui superscriptum. REISKE.

οὔτον γὰρ ἀμείνων ἐγὼ σου πολίτης γέγονα εἰς αὐτὰ ταῦτα ἀ λέγω, καὶ οὔπω περὶ τῶν ἄλλων διαλέγομαι, ὅσον ἐγὼ μὲν ἔδωκα ἑμαυτὸν εἰς τὰ πᾶσι δοκοῦντα συμφέρειν, οὐδένα κίνδυνον ὀκνήσας ἴδιον, οὐδ' ὑπολογισάμενος. Σὺ δὲ οὔτε ἕτερα εἶπες βελτίω τούτων, οὐ γὰρ ἂν ἴ τούτοις ἐχρῶντο, οὔτε εἰς ταῦτα χρήσιμον οὐδὲν σεαυτὸν παρέσχες. Ὅπερ δ' ἂν ὁ Φαυλότατος καὶ δυσμενέστατος ἄνθρωπος ποιήσῃε τῇ πόλει, τοῦτο πεποιηκῶς ἐπὶ τοῖς συμβᾶσιν ἐξήτασαι, καὶ ἅμα Ἀρίστρατος ἐν Νάξῳ, καὶ Ἀριστόλαος ἐν Θάσῳ, οἱ καθάπαξ ἐχθροὶ τῆς πόλεως, τοὺς Ἀθηναίων κρίνουσι Φίλους, καὶ Ἀθήνησιν Αἰσχίνης Δημοσθένους κατηγορεῖ. Καίτοι ὅτῳ τὰ τῶν Ἑλλήνων ἀτυχήματα ἐνευδοκιμεῖν ἀπέκειτο, ἀπολωλέναι μᾶλλον οὗτός ἐστι δίκαιος, ἢ κατηγορεῖν ἑτέρου· καὶ ὅτῳ συνεννόηασιν οἱ αὐτοὶ καιροὶ, καὶ τοῖς τῆς πόλεως ἐχθροῖς, οὐκ ἔνι τοῦτον εὖνον εἶναι τῇ πατρίδι. Δηλοῖς δὲ καὶ ἐξ ὧν ζῆς, καὶ ποιεῖς, καὶ πολιτεύῃ, καὶ πάλιν οὐ πολιτεύῃ. Πράττεταί τι τῶν ὑμῖν δοκούντων συμφέρειν; Ἀφῶνος Αἰσχίνης. Ἀντέκρουσέ τι καὶ γέγονεν, οἷον οὐκ ἔδει; Πάρεστιν Αἰσχίνης. Ὡσπερ τὰ ρήγματα, καὶ τὰ σπᾶσματα, ὅταν τι κακὸν τὸ σῶμα λάβῃ, τότε κινεῖται.

νθ'. Ἐπειδὴ δὲ πολὺς τοῖς συμβεβηκόσιν ἐγκεῖται, βούλομαί τι καὶ παράδοξον εἰπεῖν· καί μου, πρὸς Διὸς καὶ θεῶν, μηδεὶς τὴν ὑπερβολὴν θαυμάσῃ, ἀλλὰ μετ' εὐνοίας, ἀ λέγω, θεωρησάτω. Εἰ γὰρ ἦν ἅπασι πρόδηλα τὰ μέλλοντα γενήσεσθαι, καὶ προήδεσαν πάντες, καὶ σὺ προὔλεγες, Αἰσχίνη, καὶ διεμαρτύρου, βοῶν καὶ κεκραγῶς, ὅς οὐδ' ἐφθέγγω, οὐδ' οὕτως ἀποστατέον τῇ πόλει τούτων ἦν, εἴπερ ἢ δόξης, ἢ προγόνων, ἢ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος, εἶχε λόγον.

† τούτοις] Id est, ταῖς ἐμαῖς συμβουλίαις. REISKE.

Νῦν μὲν γὰρ ἀποτυχεῖν δοκεῖ τῶν πραγμάτων, ὃ πᾶσι κοινόν ἐστίν ἀνθρώποις, ὅταν τῷ θεῷ ταῦτα δοκῇ· τότε δ' ἀξιοῦσα προστάται τῶν ἄλλων, εἴτ' ἀποστάσα τούτου, Φιλίππῳ προδεδωκέναι πάντας ἂν ἔσχεν αἰτίαν. Εἰ γὰρ ταῦτα προεῖτο ⁵ ἀκονιτὶ, περὶ ὧν οὐδένα κίνδυνον ἔοντιν οὐχ ὑπέμειναν οἱ πρόγονοι, ^u τίς οὐχὶ κατέπτυσεν ἂν σου, μὴ γὰρ τῆς πόλεως γε, μηδ' ἐμοῦ; Τίσι δ' ὀφθαλμοῖς, πρὸς Διὸς, ἐωρῶμεν ἂν τοὺς εἰς τὴν πόλιν ἀνθρώπους ἀφικνουμένους, εἰ τὰ μὲν πράγματα εἰς ὅπερ ^x νυνὶ περιέστη, ἡγεμῶν δὲ καὶ κύριος ἤρεθῆ Φίλιππος ἀπάντων, τὸν δ' ὑπὲρ τοῦ μὴ γενέσθαι ταῦτα ἀγῶνα ἕτεροι χωρὶς ἡμῶν ἦσαν πεποιημένοι; καὶ ταῦτα, μηδεπώποτε τῆς πόλεως ἐν τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις ἀσφάλειαν ἀδόξον μᾶλλον, ἢ τὸν ὑπὲρ τῶν καλῶν κίνδυνον ἡρημένης. Τίς γὰρ οὐκ οἶδεν Ἑλλήνων, τίς δὲ βαρβάρων, ὅτι καὶ παρὰ Θηβαίων, καὶ παρὰ τῶν ἔτι τούτων πρότερον ἰσχυρῶν ^y γεγενημένων Λακεδαιμονίων, καὶ παρ' αὐτοῦ τοῦ Περσῶν βασιλέως, μετὰ πολλῆς χάριτος τοῦτ' ἂν ἀσμένως

⁵ ἀκονιτὶ] Vox est palæstrica, et metaphora ducta a luctatoribus, qui sine pulveris inspersione vincebant, nullo antagonista in medium procedere auso. PALMER.

^t ὄντιν] Prætuli τῷ ὄντινοῦν, ex MSS. Nullum est discrimen, quod majores non libenter subissent. REISKE.

^u τίς οὐχὶ κατέπτυσεν ἂν σου] Παρ' ὑπόνοιαν dictum est. Est enim figurata locutio, cum aliud dicitur quam audiens expectabat. Sic noster verbum acerbum, quod recta ferebatur in Athenienses, in adversarium detorsit. Quis (in-

quit) non despuisset in caput tuum? Absit enim ut id vel in civitatem, vel in me ominari mihi contingat. Budæus, p. 913.

^x νυνὶ] Non est temporis, sed significat, in hoc casu, hac suppositione, i. e. si rempublicam sine contentione ulla et pugna projecissemus. Plane fuisset, εἰς ὅπερ νυνὶ περιέστησεν ἂν. Si res eo redactæ fuissent, quo, in hoc casu, fuissent redactæ. Vide §. 57. MARKLAND.

^y γεγενημένων] Prætulimus, cum Reiskio, τῷ γενομένων: et mox, παρ' αὐτοῦ τοῦ Π.

^z ἐδόθη τῇ πόλει, ὅ, τι βούλεται λαβούση, καὶ τὰ ἑαυτῆς ἐχούση, τὸ κελευόμενον ποιεῖν, καὶ ἔαν ἕτερον τῶν Ἑλλήνων προστάται; Ἄλλ' οὐκ ἦν ταῦτα, ὡς ἔοικε, τοῖς Ἀθηναίοις πάτρια, οὐδ' ἀνεκτὰ, οὐδ' ἐμφυτα, οὐδ' ἠδυνήθη πώποτε τὴν πόλιν οὐδέις ἐκ παντός τοῦ χρόνου πείσαι, τοῖς ἰσχύουσι μὲν, μὴ δίκαια δὲ πράττουσι, προσθεμένην ἀσφαλῶς δουλεύειν· ἀλλ' ἀγωνιζομένη περὶ πρωτείων, καὶ τιμῆς, καὶ δόξης, καὶ κινδυνεύουσα, πάντα τὸν αἰῶνα διατετέλεκε. Καὶ ταῦθ' οὕτω σεμνὰ καὶ προσήκοντα τοῖς ἡμετέροις ἤθεσιν ὑμεῖς ὑπολαμβάνετε εἶναι, ὥστε καὶ τῶν προγόνων τοὺς ταῦτα πράξαντας μάλιστ' ἐπαινεῖτε, εἰκότως. Τίς γὰρ οὐκ ἂν ἀγάσαιοτο τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῆς ἀρετῆς, οἱ καὶ τὴν χώραν καὶ τὴν πόλιν ἐκλιπεῖν ὑπέμειναν, εἰς τὰς τριήρεις ἐμβάντες, ὑπὲρ τοῦ μὴ τὸ κελευόμενον ποιῆσαι· τὸν μὲν ταῦτα συμβουλεύσαντα Θεμιστοκλέα στρατηγὸν ἐλόμενοι, τὸν δ' ὑπακούειν τοῖς ἐπιταττομένοις ἀποφηνάμενον Κυρσίλον καταλιθώσαντες, οὐ μόνον ^a αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ αἱ γυναῖκες αἱ ὑμέτεραι τὴν γυναῖκα αὐτοῦ; Οὐ γὰρ ἐζήτουν οἱ τότε Ἀθηναῖοι οὔτε ῥήτορα, οὔτε στρατηγὸν, δι' ὅτου δουλεύσουσιν εὐτυχῶς· ἀλλ' οὐδὲ ζῆν ἠξίου, εἰ μὴ μετ' ἐλευθερίας αὐτοῖς ἐξέσται τοῦτο ποιεῖν. Ἠγεῖτο γὰρ αὐτῶν ἕκαστος, οὐχὶ τῷ πατρὶ καὶ τῇ μητρὶ μόνον γεγενῆσθαι, ἀλλὰ καὶ τῇ πατρίδι. Διαφέρει

^z ἐδόθη τῇ πόλει] Reiskius hunc locum ita intelligit: Civitas si voluisset imperata facere, aliique principatum Græciæ permittere, licuisset ei, datumque et concessum fuisset, ut non modo sua pristina bona salva retineret, sed insuper etiam nova, quæcunque modo vellet, ad delectum suum, adipisceretur.

^a αὐτὸν] F. οὐ μόνον αὐτὸν ὑμεῖς, ἀλλά. MARKLAND.

Ibid.] Sententia postulat, ut οὐ μόνον αὐτοὶ (sc. ὑμεῖς) αὐτὸν legatur. Non vos ipsi solum eum, sed etiam mulieres vestræ uxorem ejus lapidibus obrutam confecerunt. REISKE.

δὲ τί; ὅτι ὁ μὲν τοῖς γονεῦσι μόνον γεγενῆσθαι νομίζων, ^b τὸν τῆς εἰμαρμένης καὶ τὸν αὐτόματον θάνατον ^c περιμένει· ὁ δὲ καὶ τῇ πατρίδι, ὑπὲρ τοῦ μὴ ταύτην ἐπιθεῖν δουλεύουσιν, ἀποθνήσκειν ἐβελήσει, καὶ φοβερωτέρας ἠγήσεται τὰς ὕβρεις καὶ τὰς ἀτιμίας, ἅς ἐν δουλευούσῃ τῇ πόλει φέρειν ἀνάγκη, ^d τοῦ θανάτου.

ξ'. Εἰ μὲν τοίνυν τοῦτ' ἐπεχείρουν λέγειν, ὡς ἐγὼ προήγαγον ὑμᾶς ἄξια τῶν προγόνων φρονεῖν, οὐκ ἔστιν, ὅστις οὐκ ἂν εἰκότως ἐπιτιμήσειέ μοι. Νῦν δ' ἐγὼ μὲν ὑμετέρας τὰς τοιαύτας προαιρέσεις ἀποφαίνω· καὶ δείκνυμι, ὅτι καὶ πρὸ ἐμοῦ τοῦτ' εἶχε τὸ φρόνημα ἡ πόλις. Τῆς μέντοι διακονίας, τῆς ἐφ' ἐκάστοις τῶν πεπραγμένων, καὶ ἐμαυτῷ μετεῖναί φημι. Οὗτος δὲ τῶν ὅλων κατηγορῶν, καὶ κελεύων ὑμᾶς ἐμοὶ πικρῶς ἔχειν, ὡς φόβων καὶ κινδύνων αἰτίῳ τῇ πόλει γεγενημένῳ, τῆς μὲν ^e εἰς τὸ παρὸν τιμῆς ἐμὲ ἀποστερηῆσαι γλίχεται, τὰ δ' εἰς ἅπαντα τὸν λοιπὸν χρόνον ἐγκώμια ὑμῶν ἀφαιρεῖται. Εἰ γὰρ, ὡς οὐ τὰ βέλτιστα ἐμοῦ πολιτευσαμένου, τουδὲ καταψηφιεῖσθε, ^f ἡμαρτηκέναι δόξετε, οὐ τῇ τῆς τύχης ἀγνωμοσύνη τὰ συμβάντα παθεῖν. Ἄλλ' οὐκ

^b τὸν τῆς εἰμαρμένης] Malim, τὸν ἀπὸ τῆς εἰμαρμένης. Mortem cuique e fatali quadam necessitate, ut vulnere, morbo, et quæcunque alia fatalia sunt, obvenientem: καὶ τὸν αὐτόματον, et mortem eam, quæ sponte sua, necessario tandem aliquando senio exinanitis venit, per leges naturæ, tametsi neque morbus, neque ulla alia vis externa accedat. IDEM.

^c περιμένει] Lege, περιμενεῖ. MARKLAND.

^d τοῦ θανάτου] Has voces expresse et diserte addunt MSS.

sex, cum *Attemp.* et Edit. *Feliciani*. (TAYLOR.) Ita legendum feliciter auguratus est Cl. *Marklandus*.

^e εἰς τὸ παρὸν] Omitit *Wolfius*, quod emphasis habet egregiam. Quando melius ille, qui ita—*quia* præsenti ornamento me cupit exspoliare, et a vobis sempiternam laudem auferre? TAYLOR.

^f ἡμαρτηκέναι δόξετε] Videtur deesse τῇ γνώμῃ, voluntate, intelligentia, prudentia, in decernendo et deligendo. REISKE.

ἔστιν, οὐκ ἔστιν, ὅπως ἡμάρτετε, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸν ὑπὲρ τῆς ἀπάντων ἐλευθερίας καὶ σωτηρίας κίνδυνον ἀράμενοι·^ε οὐ μὰ τοὺς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας τῶν προγόνων, καὶ τοὺς ἐν Πλαταιαῖς παραταξαμένους, καὶ τοὺς ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχήσαντας, καὶ τοὺς ἐπ' Ἀρτεμισίῳ, καὶ πολλοὺς ἑτέ- ρους τοὺς ἐν τοῖς δημοσίοις μνήμασι κειμένους ἀγαθοὺς ἄν- δρας, οὓς ἅπαντας ὁμοίως ἢ πόλις τῆς αὐτῆς ἀξιώσασα τιμῆς, ἔθαψεν, Αἰσχίνῃ, οὐχὶ τοὺς κατορθώσαντας αὐτῶν, οὐδὲ τοὺς κρατήσαντας μόνους· δικαίως. Ὁ μὲν γὰρ ἦν ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἔργον, ἅπασι πέπρακται· τῇ τύχῃ δὲ, ἣν ὁ δαίμων ἀπένειμεν ἐκάστοις, ταύτῃ κέχρηται. Ἐπειτ',^ω κατάρξατε, καὶ ἡ γραμματοκύφων, σὺ μὲν τῆς παρὰ τούτων τιμῆς καὶ φιλανθρωπίας ἐμὲ ἀποστερῆσαι βουλόμενος,^ι τρό- παια καὶ μάχας, καὶ παλαιὰ ἔργα ἔλεγες, ὧν τίνος προσ- εδεῖτο ὁ παρῶν ἀγῶν οὐτοσί; Ἐμὲ δὲ, ὧ τριταγωνιστὰ, τὸν περὶ τῶν πρωτείων σύμβουλον τῇ πόλει παριόντα, τὸ τίνος φρόνημα λαβόντα ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸ βῆμα ἔδει; τὸ τούτων ἀνάξια ἐροῦντος; δικαίως μὲντ' ἂν ἀπέθανον.^κ Ἐπειτα οὐδ' ὑμᾶς, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἀπὸ τῆς αὐτῆς διανοίας δεῖ, τάς

^ε οὐ μὰ τοὺς κ. τ. λ.] De hoc σχήματι ὁμοτικῶν vide Præfationem Taylori ad hanc orationem, p. vi. et auctores ibi citatos.

^η γραμματοκύφων] Optime exponit Etymolog. Mag. Γραμματο- κύφων, ἀντὶ τοῦ γραμματεὺς, ὅτι οἱ γραμματεῖς προσκεκυφότες γράφουσιν· ἢ ἐν ἀγορᾷ γραμματεὺς, ἐπεὶ οἱ ἀγο- ραῖοι τῶν κύφωνι μαστιγῶνται. Διὰ τοῦτο δ' αὐτὸν εἶπε καὶ περίτρημα ἀγορᾶς παρὰ Δημοσθένει. Adde Suid. v. Γραμματοκύφων, et Τρόμητος. Vo- cem hanc insolentiosem expendit et illustrat H. Steph. Thes. Ling.

Græc. tom. i. col. 862. TAYLOR.

^ι τρόπαια] Vide Æschinem, §. 61.

^κ Ἐπειτα] Forte, ἐπεὶ. (MARK- LAND.) Malim aut, cum Mark- lando, ἐπεὶ οὐδ' ὑμᾶς, aut ἐπεὶ γε οὐδ' ὑμᾶς. Me non decebat temp. ge- rentem abjecte de ea sentire; nam ne vos quidem pari cum animo causas privatas atque publicas di- judicatis; illas quidem civiliter, has autem cum sensu nobilis et excelsi animi, quem fama majes- tasque majorum haud fugiat. REISKE.

τε ἰδίας δίκας, καὶ τὰς δημοσίας κρίνειν· ἀλλὰ ¹ τὰ μὲν τοῦ καθ' ἡμέραν βίου συμβόλαια, ^m ἐπὶ τῶν ἰδίων νόμων καὶ ἔργων σκοποῦντας, τὰς δὲ κοινὰς προαιρέσεις, εἰς τὰ τῶν προγόνων ἀξιώματα ἀποβλέποντας· καὶ παραλαμβάνειν γε ἅμα τῇ ⁿ βακτηρία καὶ τῷ συμβόλῳ τὸ φρόνημα τὸ τῆς πόλεως νομίζειν ἕκαστον ὑμῶν ^o δεῖ, ὅταν τὰ δημοσία εἰσῆγτε κρινούντες, εἴπερ ἄξια ἐκείνων πράττειν οἴεσθε χρῆναι.

ξα'. Ἀλλὰ γὰρ ἐκπεσὼν εἰς τὰ πεπραγμένα τοῖς προγόνοις ὑμῶν, ^p ἔστιν ἂ τῶν ψηφισμάτων παρέβην καὶ τῶν πραχθέντων ἐπανελθεῖν οὖν, ὅθεν εἰς ταῦτα ἐξέβην, βούλομαι. Ὡς γὰρ ἀφικόμεθα εἰς τὰς Θήβας, κατελαμβάνομεν Φιλίππου, καὶ Θετταλῶν, καὶ τῶν ἄλλων συμμάχων, παρόντας πρέσβεις, καὶ τοὺς μὲν ἡμετέρους φίλους ἐν

¹ τὰ μὲν—συμβόλαια] *Negotia vitæ civilis quotidiana spectatis ad normam privati juris vestri civilis, et ex ratione ceptorum, morum, actoris cujusque; at aiatis negetisve factum aliquod cum jure vestro civili consentire, aut actorem defensoremve videri virum bonum et honestum esse. IDEM.*

^m ἐπὶ] Ἄν ἀπό? Nisi desit aliquid post ἐπί. Sed vide, infra, §. 68. Vel forte, ἐκ τῶν, ut apud Lysiam, Orat. xv. p. 147. l. 29. 33. MARKLAND.

ⁿ βακτηρία—συμβόλῳ] Decem erant Athenis fora judicialia, quæ decem diversis literis signata sunt, totidemque coloribus in vestibulo distincta. Literis hisce in urnam coniectis, prout quisque hanc aut illam literam sortitus est, ita huic aut illi foro judex traditur. Profecto ei ad tribunal suum præco illius fori virgam dabat, βακτηρίαν, eodem quo forum colore, eadem-

que litera signatam; et simul tabellam, σύμβολον, in qua nomen ipsius, itemque fori, inscriptum erat: hanc autem discessurus tanquam tesseram ostendebat, sine qua mercedem singulis iudicibus assignatam, ternos scilicet obolos, poscere non licuit. Schol. Aristoph. Plut. v. 272, 277. Petit. lib. iv. c. 1. Sigon. lib. iii. Stock.

^o δεῖ] Hanc vocem addunt quinque MSS. et *Altemps.* (TAYLOR.) Inserui. REISKE.

^p ἔστιν ἂ] Ἔστιν δὲ valet *aliquis*, per omnes fere casus, numeros, et genera. Plura exempla corradere longum foret: satis esto unum et alterum e Thucydide afferre. Sic ille, lib. i. c. 12. νησιωτῶν πολλοὺς ἤκισαν (Athenienses)—τῆς τε ἄλλης Ἑλλάδος ἔστιν ἂ χωρία. Ubi Scholiastes, ἀντὶ τοῦ ἔνια. Similiter, l. iii. c. 92. πλὴν Ἰώνων, καὶ Ἀχαιῶν, καὶ ἔστιν ἂν ἄλλων ἐθνῶν.

φόβω, τοὺς δ' ἐκείνου, θρασεῖς. Ὅτι δ' οὐ νῦν ταῦτα λέγω τοῦ συμφέροντος ἕνεκα ἑμαυτῶ, λέγε μοι τὴν ἐπιστολὴν, ἣν τότε ἐπέμψαμεν εὐθύς οἱ πρέσβεις. Καίτοι τοσαύτη γε ὑπερβολῇ συκοφαντίας οὗτος κέχρηται, ὥστ' εἰ μὲν τι τῶν δέοντων ἐπράχθη, τὸν καιρὸν, οὐκ ἐμὲ, φησὶν αἴτιον γεγενῆσθαι τῶν δ' ὡς ἑτέρως συμβάντων ἀπάντων ἐμὲ καὶ τὴν ἐμὴν τύχην αἰτίαν εἶναι. Καὶ, ὡς εἴοικεν, ὁ σύμβουλος καὶ ῥήτωρ ἐγὼ τῶν μὲν ἐκ λόγου καὶ τοῦ ^α βουλευσασθαι πραχθέντων εὐθενὸς αὐτῶ συναίτιος εἶναι δοκῶ τῶν δ' ἐν τοῖς ὅπλοις καὶ κατὰ τὴν στρατηγίαν ἀτυχηθέντων μόνος αἴτιος εἶναι. Πῶς ἂν ὠμότερος συκοφάντης γένοιτ' ἂν, ἢ καταρτότερος τούτου; Λέγε τὴν ἐπιστολὴν.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

ξβ'. Ἐπειδὴ τοίνυν ἐποιήσαντο τὴν ἐκκλησίαν, προσῆγον ἐκείνους προτέρους, διὰ τὸ τὴν τῶν συμμάχων τάξιν ^τ ἐκείνους ἔχειν καὶ παρελθόντες ἐδημηγόρουν, πολλὰ μὲν Φίλιππον ἐγκωμιάζοντες, πολλὰ δ' ὑμῶν κατηγοροῦντες, ἅπανθ', ὅσα πάποτε ἐναντία ἐπράξατε Θεβαίοις, ἀναμιμνήσκοντες. Τὸ δ' οὖν κεφάλαιον, ἠξίου, ὧν μὲν εὖ πεπόνθεσαν ὑπὸ Φιλίππου, χάριν ^σ αὐτοὺς ἀποδοῦναι ὧν δ' ὑφ' ὑμῶν ἠδίκηται, δίκην λαβεῖν, ὁποτέρως βούλωνται, ἢ ^τ διιέντας αὐτοὺς ἐφ' ὑμᾶς, ἢ συνεμβαλόντας εἰς τὴν Ἀττικὴν. Καὶ ἐδείκνυσαν, ὡς ὦντο, ἐκ μὲν ὧν αὐτοὶ συνεβούλευον, τὰ ἐκ τῆς Ἀττικῆς

^α βουλευσασθαι] Prætuli τῶ βουλευέσθαι. (ex MSS.) REISKE.

^τ ἐκείνους] Thebani primos adducebant ad concionem, cum ea- que agendi veniam primis dabant, Philippi legatis, sociorum- que. IDEM.

^σ αὐτοὺς] Ita potius, quam αὐτοῖς, cum MSS. duobus, et Editione præstantissima Feliciani. TAYLOR.

^τ διιέντας αὐτοὺς] Ipsos, Macedonas puta, Thessalos, cæterosque Philippi satellites. REISKE.

βοσκήματα, καὶ ἀνδράποδα, καὶ τὰλλα ἀγαθὰ, εἰς τὴν Βοιωτίαν ἤχοντα· ἐκ δὲ ὧν ἡμᾶς ἐρεῖν ἔφασαν, τὰ ἐν τῇ Βοιωτίᾳ διαρπασθησόμενα ὑπὸ τοῦ πολέμου· καὶ ἄλλα πολλὰ πρὸς τούτοις, εἰς ταῦτα δὲ πάντα συντείνοντα, ἔλεγον. Ἄ δ' ἡμεῖς πρὸς ταῦτα ἀντείπομεν, τὰ μὲν καθ' ἕκαστα ἐγὼ μὲν ἀντὶ παντός ἀν τιμησαίμην εἰπεῖν τοῦ βίου· ὑμᾶς δὲ δέδοικα, μὴ, παρεληλυθότων τῶν καιρῶν, ὥσπερ ἀν εἰ κατακλυσμὸν γεγενῆσθαι τῶν πραγμάτων ἠγούμενοι, μάταιον ὄχλον τοὺς περὶ τούτων λόγους νομίσητε. Ἄ δ' οὖν ἐπέσαμεν ἡμεῖς, καὶ ἂ ἡμῖν ἀπεκρίναντο, ἀκούσατε. Λέγε τουτὶ λαβῶν.

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ ΘΗΒΑΙΩΝ.

Ξγ'. Μεταταῦτα τοίνυν ἐκάλουν ὑμᾶς, καὶ μετεπέμ-
ποντο· ἐξήειτε, ἐβοηθεῖτε, ἵνα τὰ ἐν μέσῳ παραλείπω, οὕτως οἰκείως ὑμᾶς ἐδέχοντο, ὥστ', " ἔξω τῶν ὀπλιτῶν καὶ τῶν ἰππέων ὄντων, εἰς τὰς οἰκίας καὶ τὸ ἄστυ δέχεσθαι τὴν στρατιάν, ἐπὶ παῖδας, καὶ γυναῖκας, καὶ τὰ τιμιώτατα. Καίτοι, τρία ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ πᾶσιν ἀνθρώποις ἐδειξαν ἐγκώμια Θεβαῖοι ^x καθ' ὑμῶν τὰ κάλλιστα· ἐν μὲν, ἀνδρίας· ἕτερον δὲ, δικαιοσύνης· τρίτον δὲ, σωφροσύνης. Καὶ γὰρ τὸν ἀγῶνα μεθ' ὑμῶν μᾶλλον ἢ πρὸς ὑμᾶς ἐλόμενοι ποιήσασθαι, καὶ ἀμείνους εἶναι, καὶ δικαιοτέρα ἀξιῶν ὑμᾶς

^u ἔξω τῶν ὀπλιτῶν κ. τ. λ.] Sententia hæc est, ut Thebani locum vobis facerent, hospitioque liberali vos exciperent, ablegabant copias suas cunctas, pedestresque atque equestres, extra moenia, in castra, ubi ipsis sub dio metandum erat, cum vos interim in tectis requiesceretis, in commo-

ditate et otio, lautia et hilaria agentes. Thebani vos suis civibus præhabebant. REISKE.

^x καθ' ὑμῶν] Idem est usus præpositionis apud Apost. 1 Cor. cap. xv. ver. 15. ὅτι ἐμαρτυρήσαμεν κατὰ θεοῦ, de Deo. Vide Æschin. §. 19. not. ^c

ἔκριναν ὕφιλίππου· καὶ τὰ παρ' αὐτοῖς, καὶ τὰ παρὰ πᾶσι δέ, ἐν πλείστη φυλακῇ, παῖδας καὶ γυναῖκας, ἐφ' ὑμῶν ποιήσαντες, σωφροσύνης πίστιν περὶ ὑμῶν ἔχοντες ἔδειξαν. Ἐν οἷς ἅπασιν, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κατὰ γε ὑμᾶς, ὀρθῶς ἐφάνησαν ἐγνωκότες· οὔτε γὰρ, εἰς τὴν πόλιν εἰσελθόντος τῷ στρατοπέδου, οὐδεὶς οὐδὲν, οὐδὲ ἀδίκως, ὑμῖν ἐνεκάλεσεν, οὕτω σώφρονας παρέσχεσθε ὑμᾶς αὐτούς· δῖς τε συμπαραταξάμενοι, τὰς πρώτας μάχας, ἢ τὴν ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ, καὶ τὴν χειμερινὴν, οὐκ ἀμέμπτους μόνον ὑμᾶς αὐτούς, ἀλλὰ καὶ θαυμαστοὺς ἐδείξατε, τῷ κόσμῳ, ταῖς παρασκευαῖς, τῇ προθυμίᾳ. Ἐφ' οἷς παρὰ μὲν τῶν ἄλλων ὑμῖν ἐγίγνοντο ἔπαινοι, παρὰ δὲ ὑμῶν θυσίαι καὶ πομπαὶ τοῖς θεοῖς. Καὶ ἐγωγε ἠδέως ἂν ἐροίμην Διοσχίνην, ὅτε ταῦτ' ἐπράττετε, καὶ ζήλου, καὶ χαρᾶς, καὶ ἐπαίνων ἦν ἡ πόλις μεστὴ, πότερον συνέθευε καὶ συνευφραίνετο τοῖς πολλοῖς, ἢ λυπούμενος, καὶ στένων, καὶ δυσμεναίνων ἐπὶ τοῖς κοινοῖς ἀγαθοῖς, οἴκοι καθῆτο; Εἰ μὲν γὰρ παρῆν, καὶ μετὰ τῶν ἄλλων ἐξητάζετο,

^γ ὕφιλίππου] Hoc prætuli τῷ ἢ ὕφιλίππου, ex MSS. REISKE.

^δ τὴν ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ] Pugna ad Potamum, (nam sic est reddendum, quia nomen tractus est proprium, non ad fluvium) accidit apud Cephissum: unde etiam totus ille tractus circa Elateam et Chæroneam appellata fuit ἡ παραποταμία, teste Strabone, p. 649, cujus hæc sunt verba expositioni de Elatea protinus subjecta: Παραποτάμιοι δὲ εἰσι κατοικία τις ἐπὶ Κηφισσῷ ἰδρυμένη, πλησίον Φανοτεῦσι, καὶ Χαιρωνεῦσι, καὶ Ἐλατεία. Vid. ibi annot. Holsten. Altera pugna, cur hyberna, vel procellosa potius

appellata fuerit, tanti non est quærere. Quod sciri nequit, de eo ne quærendum quidem est. Multa sunt in vetustis auctoribus obscura, quæ nulla vis ingenii, nulla investigandi industria, nullus casus, nulla dies unquam aperiet. In his ingenioque tuo quiescendo, lectorisque patientiæ tacendo recte feceris otium. Et cur tandem e longinquo arcessemus in pedibus posita? Quid naturæ rerum convenientius, quam pugnam eam χειμερινὴν, procellosam, tempestuosam appellare, quæ a procella esset interpellata et dirempta. REISKE.

πῶς οὐ δεινὰ ποιεῖ, μᾶλλον δ' οὐδ' ὅσια, εἰ, ὧν ὡς ἀρίστων ὄντων αὐτὸς τοὺς θεοὺς ἐποίησατο μάρτυρας, ταῦθ' ὡς οὐκ ἀρίστα ἦν ὑμᾶς ἀξιῶ ψηφίσασθαι, τοὺς ὁμωμοκότας τοὺς θεοὺς; Εἰ δὲ μὴ παρῆν, πῶς οὐκ ἀπολωλέναι πολλάκις ἐστὶ δίκαιος, εἰ, ἐφ' οἷς ἔχαιρον οἱ ἄλλοι, ταῦτα ἐλυπέϊτο ὄρων; Λέγε δὴ καὶ ταῦτα τὰ ψηφίσματά μοι.

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ ΘΥΣΙΩΝ.

ξδ'. Οὐκοῦν ἡμεῖς μὲν ἐν θυσίαις ἤμεν τότε, ^a Θηβαῖοι δ' ἐν τῷ δι' ἡμᾶς σεσῶσθαι νομίζειν· καὶ περιειστήκει τοῖς βοηθείας δεήσεσθαι δοκοῦσιν, ἀφ' ὧν ἔπραττον οὗτοι, αὐτοῖς βοηθεῖν ἑτέροις, ἐξ ὧν ἐπείσθητέ μοι. Ἄλλὰ μὴν, οἷας τότε ἠφίει Φωνᾶς ὁ Φίλιππος, καὶ ἐν οἷαις ἦν ταραχαῖς ἐπὶ τούτοις, ἐκ τῶν ἐπιστολῶν τῶν ἐκείνου μαθήσεσθε, ὧν εἰς Πελοπόννησον ἔπεμψε. Καί μοι λέγε ταύτας, λαβῶν· ἵν' εἰδῆτε, ἢ ἐμῇ συνέχεια, καὶ ^b πλάνη, καὶ ταλαιπωρίαί, καὶ τὰ πολλὰ ψηφίσματα, ἀ ἦν οὗτος διέσυρε, τί ἀπειργάσατο. Καίτοι πολλοὶ παρ' ἡμῖν, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, γεγονάσι ρήτορες ἐνδοξοὶ καὶ μεγάλοι πρὸ ἐμοῦ, Καλλίστρατος ἐκεῖνος, Ἀριστοφῶν, Κέφαλος, Θρασύβουλος, ἕτεροι μυρίοι· ἀλλ' ὅμως οὐδεὶς τούτων πώποτε διαπαντὸς ἔδωκεν ἑαυτὸν εἰς οὐδὲν τῆ πόλει. Ἄλλ' ὁ μὲν γράφων οὐκ ἂν ἐπρέσβευσεν, ὁ δὲ πρεσβεύων οὐκ ἂν ἔγραψεν· ὑπελείπετο γὰρ αὐτῶν ἕκαστος ἑαυτῷ ἅμα μὲν ^c ῥαστώνην, ἅμα δ', εἴτι γίγνοιτο, ^d ἀνα-

^a Θηβαῖοι δ' ἐν τῷ νομίζειν, σεσῶσθαι (Latine ἑαυτοὺς addendum) δι' ἡμᾶς, καὶ περιειστήκει τοῖς δοκοῦσι δεήσεσθαι βοηθείας, διὰ τί; ἀφ' ὧν ἔπραττον οὗτοι, sc. οἱ προδότηι· τὸ τί; αὐτοῖς βοηθεῖν ἑτέροις· ὅπως αὐτοὶ βοηθῶσιν ἑτέροις, sc. τοῖς Θηβαίοις. WOLFIUS.

^b πλάνη] *Discursus, Concurratio*. Erudite H. Steph. Thes. Ling. Græc. tom. iii. col. 339. TAYLOR.

^c ῥαστώνην] Suidas, ῥαστώνη, ἀνάπαυσις, τέρψις, τρύφη, εὐκολία, ῥαθυμία, ἡδυπάθεια, χαυνότης, ἀργία.

^d ἀναφορὰν] Harpocratio, Ἄνα-

Φοράν. Τί οὖν; εἶποι τις ἂν, σὺ τοσοῦτον ὑπερῆρας ῥώμῃ καὶ τόλμῃ τοὺς ἄλλους, ὥστε πάντα ποιεῖν αὐτός; Οὐ λέγω ταῦτα· ἀλλ' οὕτως ἐπεπέισμην μέγαν εἶναι τὸν κατειληφῶτα κίνδυνον τὴν πόλιν, ὥστ' οὐκ ἔδοκει μοι χώραν, οὐδὲ πρόνοιαν οὐδεμίαν, τῆς ἰδίας ἀσφαλείας δίδοναι· ἀλλ' ἀγαπητὸν εἶναι, εἰ μηδὲν παραλείπων τις, ἀ δέϊ, πράξειεν. Ἐπεπέισμην δ' ὑπὲρ ἑμαυτοῦ, τυχὸν μὲν ἀναισθητῶν, ὅμως δ' ἐπεπέισμην, μήτε γράφοντ' ἂν ἐμοῦ γράψαι βέλτιον μηδένα, μήτε πράττοντά τι πράξαι, μήτε πρεσβεύοντα πρεσβεῦσαι^ε προθυμότερον, μήτε δικαιότερον. Διὰ ταῦτα ἐν ἅπασιν ἑμαυτὸν ἔταπτον. Λέγε δὴ τὰς ἐπιστολάς Φιλίππου.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

Εἰς ταῦτα κατέστησε Φίλιππον ἡ ἐμὴ πολιτεία, Αἰσχίνη. Ταύτην τὴν φωνὴν ἐκεῖνος ἀφῆκε δι' ἐμέ, πολλοὺς καὶ θρασεῖς τὰ πρὸ τούτων τῇ πόλει^ε ἐπαιρόμενος λόγους·^ε ἀνθ' ὧν δικαίως ἔστεφανούμην ὑπὸ τούτων, καὶ σὺ παρὰν οὐκ ἀντέλεγες, ὁ δὲ γραφάμενος Διώνδας, τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων οὐκ ἔλαβε. Καί μοι λέγε ταῦτα^η τὰ ψηφίσ-

φορά, τὸ ἀναφέρειν τὴν αἰτίαν τῶν ἀμαρτηθέντων ἐπ' ἄλλους. Vide autem Budæum, p. 401, qui vim vocis istius diligenter excussit.

^ε προθυμότερον] F. γράφοντα—γράψαι βέλτιον—μήτε πράττοντά τι πράξαι προθυμότερον, μήτε πρεσβεύοντα πρεσβεῦσαι δικαιότερον. Jam omnia pariter procedunt. Et multa sunt, quæ hanc correctionem suadent. TAYLOR.

^ε ἐπαιρόμενος] Ulpianus per ἐπαίρων exponit. Vide Harpocr. et Suid. de hoc loco Demosthenis,

Meurs. Attic. Lect. l. iii. c. 18. IDEM.

^ε ἀνθ' ὧν] Quocirca, quomobrem. Hac phrasi utitur Herodotus, l. iii. c. 140. de Dario loquens Συλοσῶντα remunerante, ἀνθ' ὧν τοι χρυσὸν καὶ ἄργυρον ἀπλετον δίδωμι.

^η τὰ ψηφίσματα—γραφέντα] Κατηγορηθέντα explicat σχο. Recte: atque id eo libentius adnoto, quoniam mox sequitur γράφοντα τὰ ψηφίσματα in sensu paulo alieniore. TAYLOR.

ματα, τὰ τότε μὲν ἀποπεφευγότα, ὑπὸ τούτου δὲ οὐδὲ γραφέντα.

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ.

ξέ'. Ταῦτ' αὖτὰ ψηφίσματα, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὰς αὐτὰς συλλαβὰς καὶ τὰ αὐτὰ ῥήματα ἔχει, ἅπερ πρότερον μὲν Ἀριστόνικος, νῦν δὲ Κτησιφῶν γέγραφεν οὕτως. Καὶ ταῦτ' Αἰσχίνης οὐτ' ἐδίωξεν αὐτὸς, οὔτε τῷ γραφάμενῳ συγκατηγορήσῃ. Καίτοι τότε τὸν Δημομέλην, τὸν ταῦτα γράφοντα, καὶ τὸν Ὑπερίδην, εἶπερ ἀληθῆ μου νῦν κατηγορεῖ, μᾶλλον ἂν εἰκότως, ἢ τόνδ' ἐδίωκε. Διατί; ὅτι ἰ τῷ μὲν ἔστ' ἀνευγεκῆν ἐπ' ἐκείνους, καὶ τὰς τῶν δικαστηρίων γνώσεις, καὶ τὸ, ταῦτον αὐτὸν ἐκείνων μὴ κάτηγορηκέναι ταῦτα γραφάντων, ἅπερ οὗτος νυνὶ, καὶ τὰ, τοὺς νόμους μηκέτι εἶναι περὶ τῶν οὕτω πραχθέντων κατηγορεῖν, καὶ πολλὰ ἕτερα. Τότε δ' αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ^k ἂν ἐκρίνετο ἐφ' ἑαυτοῦ, πρὶν τι τούτων ^l προλαβεῖν.

ξς'. Ἄλλ' οὐκ ἦν, οἶμαι, τότε, ἀ νυνὶ ποιεῖ, ἐκ παλαιῶν χρόνων καὶ ψηφισμάτων πολλῶν ἐκλέξαντα, ἀ μήτε προήδει μηδεὶς, μήτ' ἂν ὤθη τήμερον ῥηθῆναι, διαβάλλειν· καὶ μετενεγκόντα τοὺς χρόνους, καὶ προφάσεις ἀντὶ τῶν ἀληθῶν ψευδεῖς μεταθέντα τοῖς πεπραγμένοις, δοκεῖν τι λέγειν. Οὐκ ἦν τότε ταῦτα, ἀλλ' ^m ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας, ἐγγυς

ⁱ τῷ μὲν] i. e. Ctesiphonti.
IDEM.

^k ἂν ἐκρίνετο ἐφ' ἑαυτοῦ] Ita correxi, pro ἀνεκρίνετο ἀφ' ἑαυτοῦ.
REISKE.

^l προλαβεῖν] Idem est atque φθάνειν, evenire, quod deinceps in fraudem tuam interpretetur alter.
IDEM.

^m ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας — ἑμῶν]

Hanc lectionem collegit Reiskius, ex diversis MSS. pro vulgari ἐπ' αὐτῆς ἀληθείας ἐγγυς οὔσης, τῶν ἔργων ἔτι μεμνημένων ἑμῶν. Deinde reddit, ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας coram veritate ipsa, ἐγγυς τῶν ἔργων, prope eventa, ἔτι μεμνημένων ἑμῶν (scil. αὐτῶν) vobis ea adhuc recenti memoria continentibus.

τῶν ἔργων, ἔτι μεμνημένων ὑμῶν, καὶ μόνον οὐκ ἐν ταῖς χερσὶν ἕκαστα ἐχόντων, πάντες ἐγίγοντο ἂν οἱ λόγοι. Διόπερ τοὺς ^η παρ' αὐτὰ τὰ πράγματα ἐλέγχους Φυγῶν, νῦν ὑστερον ἤκει, ῥητόρων ἀγῶνα νομίζων, ὡς γέ μοι δοκεῖ, καὶ οὐχὶ τῶν πεπολιτευμένων ἐξέτασιν ποιήσκειν ὑμᾶς [ὑπολαμβάνων], καὶ λόγων κρίσιν, οὐ τοῦ τῆ πόλει συμφέροντος, ἔσεσθαι.

ξζ'. Εἶτα σοφίζεται, καὶ φησι προσήκειν, ἧς μὲν οἴκοθεν ἤκετ' ἐχόντες δόξης περὶ ἡμῶν ἀμελήσαι. ^ο ὥσπερ δὲ, ὅταν, οἴομενοι περιεῖναι χρήματά τω, λογίζησθε, ^ρ ἂν καθαραὶ ὦσιν αἱ ψῆφοι, καὶ μηδὲν περιῆ, συγχωρεῖτε· οὕτω καὶ νῦν τοῖς ἐκ τοῦ λόγου φαινομένοις προσθέσθαι. Θεάσασθε τοίνυν, ὡς σαθρὸν, ὡς ἔοικεν, ἐστὶ φύσει πᾶν ὅ, τι ἂν μὴ δικαίως ἢ πεπραγμένον· ἐκ γὰρ αὐτοῦ τοῦ σοφοῦ τούτου παραδείγματος, ὡμολόγηκε νυνὶ ὑμᾶς ὑπάρχειν ^ι ἐγνωσμένους, ἐμὲ μὲν λέγειν ὑπὲρ τῆς πατρίδος, αὐτὸν δ' ὑπὲρ Φιλίππου· οὐ γὰρ ἂν μεταπίθειν ὑμᾶς ἐζήτει, μὴ τοιαύτης οὔσης τῆς ^ι ὑπαρχούσης ὑπολήψεως ^ς περὶ ἑκατέρου. Καὶ μὴν ὅτι γε οὐ δίκαια λέγει, μεταθέσθαι ταύτην τὴν δόξαν ἀξίων ὑμᾶς, ἐγὼ διδάξω ραδίως, οὐ τιθεὶς ψήφους, οὐ γὰρ ἐστὶν ὁ τῶν ^ι πραγμάτων οὗτος λογισμὸς, ἀλλ' ἀναμιμνήσκων ἕκαστα

^η παρ' αὐτὰ τὰ πράγματα] Eadem est vis τοῦ παρὰ, supra, §. 6.

^ο ὥσπερ] Æschin. §. 22.

^ρ ἂν] Prætuli τῶ κᾶν. REISKE.

^ι ἐγνωσμένους] Rarior istius passivi usus, pro ἐγνωκός, uti probe animadvertit H. Stephanus, Thes. t. i. col. 1830. Ecce, ut scrupulum tollat Cod. Reg. ζ'. Præfert enim ἐγνωκός. Quod commendo. TAYLOR.

^ι ὑπαρχούσης] Subaudi, ὑμῖν, aut

παρ' ὑμῖν. REISKE.

^ς περὶ ἑκατέρου] Sc. ἡμῶν. IDEM.

^ι πραγμάτων] Wolfius mavult χρημάτων, cui accedunt Markland et Taylor. Πραγμάτων tuebor; (verba sunt Reiskii) rerum gestarum rationes ita subduci non solent. Οὗτος λογισμὸς, hic modus calculandi, qui fit per dispositionem calculorum, de quo nunc agitur.

ἐν βραχέσι, λογισταῖς ἅμα καὶ μάρτυσι τοῖς ἀκουουσιν ὑμῖν χρώμενος. Ἡ γὰρ ἐμὴ πολιτεία, ἧς οὗτος κατηγορεῖ, ἀντὶ μὲν τοῦ, Θεβαίου μετὰ Φιλίππου συνεμβαλεῖν εἰς τὴν χώραν, ὃ πάντες ὄντο ἐσεσθαι, ^u μεθ' ὑμῶν συμπαραταξαμένους ἐκεῖνον κωλύειν ἐποίησεν· ἀντὶ δὲ τοῦ, ἐν τῇ Ἀττικῇ τὸν πόλεμον εἶναι, ἑπτακόσια στάδια ἀπὸ τῆς πόλεως, ἐπὶ τοῖς Βοιωτῶν ὀρίοις γενέσθαι· ἀντὶ δὲ τοῦ, τοὺς ληστὰς ἡμᾶς φέρειν καὶ ἄγειν ἐκ τῆς Εὐβοίας, ^x ἐν εἰρήνῃ τὴν Ἀττικὴν ἐκ θαλάττης εἶναι ^y πάντα τὸν πόλεμον· ἀντὶ δὲ τοῦ, τὸν Ἑλλησποντον ἔχειν Φίλιππον, λαβόντα Βυζάντιον, συμπολεμεῖν τοὺς Βυζαντίους μεθ' ἡμῶν πρὸς ἐκεῖνον. Ἄρα σοι ψήφοι ὅμοιοι ὁ τῶν ἔργων λογισμὸς φαίνεται; ἢ δεῖν ^z ἀντανελεῖν ταῦτα; ἀλλ' οὐχ ὅπως τὸν ἅπαντα χρόνον μνημονευθήσεται σκέψασθαι; Καὶ οὐκέτι προστίθημι, ὅτι τῆς μὲν ἀμότητος, ἦν, ^a ἐν οἷς ^b καθάπαξ τινῶν κύριος κατέστη Φίλιππος, ἔστιν ἰδεῖν, ἐτέροις πειραθῆναι συνέβη· τῆς δὲ φιλανθρωπίας, ἦν,

^u μεθ' ὑμῶν συμπαραταξαμένους] Ita correxi, (ex MSS.) pro μεθ' ἡμῶν παραταξαμένους. In causa fuit, ut Thebani, vobiscum in acie stantes, eum prohiberetis, id nempe facere, quod eum facturum nemo non opinabatur, ut sc. in fines vestros irrumperet. REISKE.

^x ἐν εἰρήνῃ] Verba sic ordina: τὴν Ἀττικὴν εἶναι ἐκ θαλάττης ἐν εἰρήνῃ πάντα τὸν πόλεμον. WOLF.

^y πάντα] Subaudi, παρά.

^z ἀντανελεῖν] Proprie locum in calculis habet, cum rationes accepti et expensi inter se constant. Tum usurpatur, cum damna et clades quæstibus et victoriis, de-

licta benefactis compensantur. Est itaque sententia. Existimasne res has præclare a me gestas ex hominum memoriis tolli debere, propter ingentes clades, quas passi sumus, mea nempe, id quod tu ais, culpa, quia decora, si quæ Græciæ opera mea parta sunt, cladi-bus compensentur et obruantur, imperitia et infelicitate mea contractis. REISKE.

^a ἐν οἷς] Idem est atque ἐνθα, vel ὅπου, ubi. Quam ibi cernere est, ubi quorundam potitus est Philippus. IDEM.

^b καθάπαξ] Omnino. Supra, §. 58. οἱ καθάπαξ ἐχθροὶ τῆς πόλεως. Videatur T. Magister. TAYLOR.

^c τὰ λοιπὰ τῶν πραγμάτων ἐκεῖνος περιβαλλόμενος, πρὸς ὑμᾶς ἐπλάττετο, ὑμεῖς, ^d καλῶς ποιῶντες, τοὺς καρπούς κεκόμισθε.

Ξή. Ἄλλ' ἐῷ ταῦτα· καὶ μὴν οὐδὲ τοῦτ' εἰπεῖν ὀκνήσω, ὅτι ὁ τὸν ῥήτορα βουλόμενος δικαίως ἐξετάζειν, καὶ μὴ συκοφαντεῖν, οὐκ ἂν, οἷα σὺ νῦν ἔλεγες, τοιαῦτα κατηγόρει, παραδείγματα πλάττων, καὶ ῥήματα, καὶ σχήματα μιμούμενος· πάνυ γὰρ ^e παρὰ τοῦτο (οὐχ ὀρᾶς;) γέγονε τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα, εἰ τοῦτ' ὁ ῥῆμα, ἀλλὰ μὴ τοῦτ' διελέχθην ἐγὼ, ἢ δευρὶ τὴν χεῖρα, ἀλλὰ μὴ δευρὶ παρήνευκα· ἀλλ' ^f ἐπ' αὐτῶν τῶν ἔργων ἂν ἐσκόπει, τίνας εἶχεν ἀφορμὰς ἢ πόλεις, καὶ τίνας δυνάμεις, ὅτ' εἰς τὰ πράγματα ^g εἰσῆειν, καὶ τίνας συνήγαγον αὐτῇ μετὰ ταῦτ' ἐπιστὰς ἐγὼ, καὶ πῶς εἶχε τὰ τῶν ἐναντίων. Εἴτ', εἰ μὲν ἐλάττους ἐποίησα

^c τὰ λοιπὰ τ. π. ε. περιβαλλόμενος] Reliqua, seu Thraciæ, seu Græciæ, nondum a se subacta, conans ad se rapere, sibique velut amiculum circumjicere. REISKE.

^d καλῶς ποιῶντες] De hac phrasi, vide Æschin, supra, §. 85.

^e παρὰ τοῦτο] Παρὰ inter alia significata, quorum nonnulla sunt exquisitoria, et vulgarem aciem effugiunt, illum in hoc loco habet usum, ut ita fere exponere possimus: *The fate of Greece did not depend upon my using this expression or that.* Οὐ παρὰ τοῦτο γέγονε τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα. Adludit ad hunc locum Cicero, Orat. §. 8. *Itaque se purgans jocatur Demosthenes, negat, in eo positas esse fortunas Græciæ, in hoc eum,*

huc, an illuc, manum porrexit. TAYLOR.

Ibid.] Consule Tourium, in Longinum, §. 42. qui, multis exemplis hujusce usus τοῦ παρὰ alatis, deinde subdit; hinc illustrandus D. Paulus, in prima ad Corinth. c. xii. ver. 15. Ἐὰν εἴπη ὁ πῶς, ὅτι οὐκ εἰμὶ χεῖρ, οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ σώματος· οὐ ΠΑΡΑ ΤΟΥΤΟ οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σώματος; *Si dixerit pes, quoniam non sum manus, non sum de corpore; num propterea non est de corpore?*

^f ἐπ'] Forte, ἐξ. Vide notata ad §. 60. n. ^m. MARKLAND.

^g εἰσῆειν] Ita correxi (ex MSS.) pro εἰσῆει. *Cum ingrederer in res. h. e. cum ad rempublicam tractandam accederem.* REISKE.

τὰς δυνάμεις, παρ' ἐμοὶ τὰ δίκημ' ἂν ^h ἐδείκνυεν ὄν· εἰ δὲ πολλῶ μείζους, οὐκ ἂν ἐσυκοφάντει. Ἐπειδὴ δὲ σὺ τοῦτο πέφυγας, ἐγὼ ποιήσω· καὶ σκοπεῖτε, εἰ δικαίως χρήσομαι τῷ λόγῳ.

ξθ'. Δύναμιν μὲν τοίνυν εἶχεν ἡ πόλις, τοὺς νησιώτας, οὐχ ἅπαντας, ἀλλὰ τοὺς ἀσθενεστάτους· οὔτε γὰρ Χίος, οὔτε Ῥόδος, οὔτε Κέρκυρα μεθ' ὑμῶν ἦν· χρημάτων δὲ συντάξιν, εἰς πέντε καὶ τετταράκοντα τάλαντα, καὶ ταῦτ' ἦν ⁱ προεξαιρεγμένα· ὀπλίτην δὲ, ἢ ἰππέα, πλὴν τῶν οἰκείων, οὐδένα. Ὁ δὲ πάντων καὶ φοβερῶτάτος, καὶ μάλισθ' ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν, οὔτοι παρεσκευάκεισαν τοὺς περιχώρους πάντας, ἔχθρας ἢ Φιλίας ἐγγυτέρω, Μεγαρεῖς, Θηβαίους, Εὐβοέας. Τὰ μὲν τῆς πόλεως οὕτως ὑπῆρχεν ἔχοντα, καὶ οὐδεὶς ἂν ἔχοι παρὰ ταῦτ' εἰπεῖν ἄλλο οὐδέν. Τὰ δὲ τοῦ Φιλίππου, πρὸς ὃν ἦν ἡμῖν ὁ ἀγὼν, σκέψασθε πᾶς. Πρῶτον μὲν ἦρχε τῶν ἀκολουθούντων αὐτὸς ^k ὡν αὐτοκράτωρ, ὃ τῶν εἰς τὸν πόλεμον μέγιστόν ἐστιν ἀπάντων· εἴθ' οὔτοι τὰ ὅπλα εἶχον ἐν ταῖς χερσὶν αἰεὶ· ἔπειτα χρημάτων εὐπόρει, καὶ ἔπραττεν, ἃ δόξειεν αὐτῷ, οὐ προλέγων ἐν τοῖς ψηφίσμασιν, οὐδ' ἐν τῷ φανερῷ βουλευόμενος, οὐδ' ὑπὸ τῶν συκοφαντούντων κρινόμενος, οὐδὲ γραφὰς φεύγων παρανόμων, οὐδ' ὑπεύθυνος ὧν οὐδενί, ἀλλ' ἀπλῶς αὐτὸς δεσπότης, ἡγεμῶν, κύριος πάντων. Ἐγὼ δ' ὁ πρὸς τοῦτον ἀντιτεταγμένος,

^h ἐδείκνυεν—ἐσυκοφάντει] Ita cor-
rexi (ex MSS.) pro ἐδείκνυες et
ἐσυκοφάντει: Redit enim ad ὁ βου-
λόμενος ἐξετάζειν τὸν ῥήτορα, hujus ῥ.
ver. 2. REISKE.

ⁱ προεξαιρεγμένα] Α προεκλέγειν:
jamdudum ante exacta et col-
lecta, antequam bellum cum Phi-

lippo susciperemus, aut ego ad
republicam accederem. IDEM.

^k ὧν] MSS. placere video, et
Lambino, aliquid istiusmodi: ἦρχε
τῶν ἀκολουθούντων, αὐτὸς αὐτοκράτωρ
ὧν τῶν εἰς τὸν πόλεμον ὁ μέγιστόν
ἐστιν ἀπάντων. TAYLOR.

καὶ γὰρ τοῦτ' ἐξετάσαι δίκαιον, τίνας κύριος ἦν; οὐδενός. Αὐτὸ γὰρ τὸ δημηγορεῖν πρῶτον, οὐ μόνου μετείχον ἐγὼ, ἐξίσου προϋτίθετε ὑμεῖς τοῖς παρ' ἐκείνου μισθαρναῦσι καὶ ἐμοί· καὶ ὅσα οὗτοι περιγένοιτο ἐμοῦ, (πολλὰ δ' ἐγίγνετο τοιαῦτα, δι' ἣν ἕκαστον τύχοι πρόφασιν) ταῦθ' ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν ἀπήειτε βεβουλευμένοι. Ἄλλ' ὅμως ἐκ τοιούτων ἐγὼ ἐλαττωμάτων, συμμάχους μὲν ὑμῖν ἐποίησα, Εὐβοέας, Ἀχαιοὺς, Κορινθίους, Θηβαίους, Μεγαρέας, Λευκαδίους, Κερκυραίους· ἀφ' ὧν μύριοι μὲν καὶ πεντακισχίλιοι ξένοι, δισχίλιοι δὲ ἰππεῖς ἄνευ τῶν πολιτικῶν δυνάμεων συνήχθησαν· χρημάτων δὲ, ὅσων ἠδυνήθη ἐγὼ, πλείστην συντέλειαν ἐποίησα.

ο'. ¹ Εἰ δὲ λέγεις ἢ τὰ πρὸς Θηβαίους δίκαια, Αἰσχίνη, ἢ τὰ πρὸς Βυζαντίους, ἢ τὰ πρὸς Εὐβοέας, ἢ ^m περὶ τῶν ἴσων νῦν διαλέγη, πρῶτον μὲν ἀγνοεῖς, ὅτι καὶ πρότερον τῶν ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων ἐκείνων ἀγωνισαμένων τριήρων, τριακοσίων οὐσῶν τῶν πασῶν, τὰς διακοσίας ἢ πόλιν παρέσχετο, καὶ οὐκ ἐλαττωῦσθαι νομίζουσα, οὐδὲ κρίνουσα τοὺς ταῦτα συμβουλεύσαστας, οὐδὲ ἀγανακτοῦσα ἐπὶ τούτοις ἐωρᾶτο, (αἰσχρὸν γὰρ) ἀλλὰ τοῖς θεοῖς ἔχουσα χάριν, εἰ, κοινῶν κινδύνου τοῖς Ἑλλήσι περιστάντος, αὐτὴ διπλάσια τῶν ἄλλων εἰς τὴν ἀπάντων σωτηρίαν παρέσχετο. Εἶτα ⁿ κενὰς χαρίζη χάριτας τουτοισι, συκοφαντῶν ἐμέ. Τί γὰρ νῦν λέγεις οἷα

¹ Εἰ δὲ λέγεις] *Æschines*, §. 33, et 45.

^m περὶ τῶν ἴσων] *περὶ τῶν νήσων*. *Marg. Bav.* et ita legit *Reiskius*. *Utra lectio sit potior, dijudicet lector eruditus.*

ⁿ κενὰς χαρίζη χάριτας] *Κενὰ*

χάριτες sunt officia, studia vana, in cassum navata, sive illo, cui navantur, haud desiderante, et vel aspernante etiam, sive quod sero veniunt, sive quod rem malam et corruptam haud corrigunt, REISKE.

ἐχρῆν πράττειν, ἀλλ' οὐ τότε ὁ ὢν ἐν τῇ πόλει, ^ρ καὶ παρῶν, ταῦτ' ἐγράφεσ, εἴπερ ἐνεδέχετο παρὰ τοὺς παρόντας καιροὺς, ἐν οἷς, οὐχ ^ι ὅσα ἐβουλόμεθα, ἀλλ' ὅσα δόιη τὰ πράγματα, εἶδει δέχεσθαι; Ὁ γὰρ ἀντωνούμενος, καὶ ταχὺ τοὺς παρ' ἡμῶν ἀπελαυνομένους προσδεξόμενος, καὶ χρήματα προσθήσων, ὑπῆρχεν ἔτοιμος.

οά. Ἄλλ' εἰ νῦν ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις κατηγορίας ἔχω, τί ἂν οἴεσθε, εἰ τότε, ἐμοῦ περὶ τούτων ἀκριβολογουμένου, ἀπῆλθον αἱ πόλεις, καὶ προσέθεντο Φιλίππῳ, καὶ ἅμα Εὐβοίας, καὶ Θηβῶν, καὶ Βυζαντίου κύριος κατέστη; Τί ποιεῖν ἂν, ἢ τί οἴεσθε λέγειν τοὺς ἀσεβεῖς ἀνθρώπους τουτουσί; οὐχ, ὡς ἐξεδόθησαν; οὐχ, ὡς ἀπηλάθησαν, βουλόμενοι μεθ' ἡμῶν εἶναι; Εἶτα τοῦ μὲν Ἑλλησπόντου διὰ Βυζαντίων ἐγκρατῆς καθέστηκε, καὶ τῆς σιτοπομπείας τῆς τῶν Ἑλλήνων κύριος [γέγονε,] πόλεμος δ' ὁμορος καὶ βαρὺς εἰς τὴν Ἀττικὴν διὰ Θηβαίων κεκόμισται, ἅπλους δ' ἡ θάλαττα ὑπὸ τῶν ἐκ τῆς Εὐβοίας ὀρμωμένων ληστῶν γέγονεν. Οὐκ ἂν ταῦτ' ἔλεγον, καὶ πολλά γε πρὸς τούτοις ἕτερα; Πονηρὸν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πονηρὸν ὁ συκοφάντης αἰεὶ, καὶ πανταχόθεν βασκανον καὶ φιλαίτιον. Τοῦτο δὲ καὶ φύσει κίναδος ἀνθρώπιόν ἐστιν, οὐδὲν ἐξαρχῆς ὑγιᾶς πεποιμηκὸς, οὐδ' ἐλεύθερον. ^τ αὐ-

ὁ ὢν ἐν τῇ πόλει] Agens, habens in urbe, non peregrinans. IDEM.

^ρ καὶ παρῶν] Sc. τοῖς γιγνομένοις, praesens rebus illis, cum gererentur, in iis mediis versans. IDEM.

^ι ὅσα ἐβουλόμεθα] Praetuli (ex MSS.) τῷ vulgari ὅσα ἂν βουλόμεθα. Praeterea verba ἐξῆν αἰρεῖσθαι, aut similia, addenda viden-

tur. Non ea licebat optare, quæ vellemus, sed ea necesse erat acceptare, quæ res et tempora darent. IDEM.

^τ αὐτοτραγικὸς πίθηκος] Διὰ τὸ ἀπαιδευτὸν ὄντα, τῇ φύσει χρώμενον, ὡσπερ οἱ πίθηκοι, τραγῳδίας ὑποκρίνεσθαι. WOLFIUS. Οἴκοθεν καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ ἔχει τὸ πιθηκίζεσθαι. ULPRIAN.

τοτραγικὸς πίθηκος, ³ ἀρουραῖος Οἰνόμαος, ⁴ παράσημος ῥήτωρ. Τί γὰρ ἢ σὴ δεινότης εἰς ὄνησιν ἤκει τῇ πατρίδι; Νῦν ἡμῖν λέγεις ὑπὲρ τῶν παρεληλυθότων; ⁵ ὥσπερ ἂν εἴ τις ἰατρὸς ἀσθενῶσι μὲν τοῖς κάμνουσιν εἰσιῶν μὴ λέγοι, μηδὲ δεικνύοι, δι' ἧν ἀποφεύζονται τὴν νόσον, ἐπειδὴ δὲ τελευτήσῃε τις αὐτῶν, καὶ τὰ νομιζόμενα αὐτῷ φέροιτο, ἀκολουθῶν ἐπὶ τὸ μνήμα, διεξίοι, εἰ τὸ καὶ τὸ ἐποίησεν ἄνθρωπος οὔτος, οὐκ ἂν ἀπέθανεν; Ἐμβρόντητε, εἶτα νῦν λέγεις;

οβ'. Οὐ τοίνυν οὐδὲ τὴν ἦτταν ⁶ αὐτὴν, εἰ ταύτη γαυριᾶς, ἐφ' ἣ στένειν σε, ὧ κατάρατε, προσῆκεν, ἐν οὐδενὶ τῶν ⁷ παρ' ἐμοῦ γεγονυῖαν εὐρήσετε τῇ πόλει. Οὕτως δὲ λογίζεσθε. Οὐδαμοῦ πώποτε, ⁸ ὅποι πρεσβευτῆς ἐξεπέμφθη ὑφ' ὑμῶν ἐγὼ, ἠττηθεῖς ἀπῆλθον τῶν παρὰ Φιλίππου πρέσβεων, οὐκ ἐκ Θετταλίας, οὐκ ἐξ Ἀμβρακίας, οὐκ ἐξ Ἰλλυριῶν, οὐ παρὰ τῶν Θρακῶν βασιλέων, οὐκ ἐκ Βυζαντίου, οὐκ ἄλλοθεν οὐδαμῶθεν, οὐ τὰ τελευταῖα πρῶην ἐκ Θηβῶν· ἀλλ' ἐν αἷς κρατηθεῖεν οἱ πρέσβεις αὐτοῦ τῷ λόγῳ, ταῦτα τοῖς ὅπλοις ἐπιὼν κατεστρέφετο. Ταῦτ' οὖν ἀπαιτεῖς παρ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ αἰσχύνῃ τὸν αὐτὸν εἰς τε μαλακίαν σκώπτων, καὶ τῆς

³ ἀρουραῖος Οἰνόμαος] Διὰ τὸ ἐν ἀγροῖς ὑποκρίνεσθαι (Αἰσχίνην) τὸν Οἰνόμαον. WOLFIIUS. CEnomaus, rex Elidis, qui curuli certamine victus a Pelope, regnum amisit. Hujus personam cum in Colytto, pago Attico, quondam sustineret Æschines, turpiter in scena decidisse fertur, STOCK.

⁴ παράσημος ῥήτωρ] Τοῦ πανηροῦ κόμματος ὢν. WOLFIIUS.

Ibid.] Citatur et explicatur ab Harrocratone et Suida v. Παράσημος. TAYLOR.

⁵ ὥσπερ ἂν εἴ τις ἰατρὸς] Æschin.

§. 82.

⁶ αὐτὴν] Addidi. (ex MS.) Non supervacaneum est hoc vocab. *cladem ipsam*. Vult dicere, *delicta imperatorum et militum*, quæ *cladem* hanc *consciverunt*, in *semet* *spectata* et a *meis* *politicis* *institutis* *secreta*, *mih* *par* *non* *est* *imputari*. REISKE.

⁷ παρ' ἐμοῦ] Hoc *prætuli*, ex MSS. τῷ παρ' ἐμοί. IDEM.

⁸ ὅποι] *Prætuli*, ex MSS. τῷ ὅπου, et pro *ἐπέμφθη* *simplici*, *ἐξεπέμφθη*. IDEM.

Φιλίππου δυνάμεως ἀξιῶν, ἓνα ὄντα, κρείττω γενέσθαι; καὶ ταῦτα τοῖς λόγοις· τίνος γὰρ ἄλλου κύριος ἦν ἐγώ; οὐ γὰρ τῆς γε ἐκάστου ψυχῆς, οὐδὲ τῆς τύχης τῶν παραταξαμένων, οὐδὲ τῆς στρατηγίας, ἧς ἐμὲ ἀπαιτεῖς εὐθύνας. Οὕτω σκαῖος εἶ.

ογ'. Ἀλλὰ μὲν, ὧν γ' ἂν ὁ ρήτωρ ὑπεύθυνος εἴη, πᾶσαν ἐξέτασιν λάμβανε· οὐ παραιτοῦμαι. Τίνα οὖν ἐστὶ ταῦτα; ἰδεῖν τὰ πράγματα ἀρχόμενα, καὶ προαισθῆσθαι, καὶ προειπεῖν τοῖς ἄλλοις· ταῦτα πέπρακταί μοι· καὶ ἔτι τὰς ἐκασταχοῦ βραδυτήτας, ὄκνους, ἀγνοίας, φιλονεικίας, ^a ἀ πολιτικὰ ταῖς πόλεσι πρόσεστιν ἀπάσαις καὶ ἀναγκαῖα ἀμαρτήματα, ταῦθ' ὡς εἰς ἐλάχιστον συστεῖλαι· καὶ τοῦναντίον εἰς ὁμόνοιαν, καὶ φιλίαν, καὶ τοῦ τὰ δέοντα ποιεῖν ὀρμὴν προτρέψαι. Καὶ ταῦτά μοι πάντα πεποιήται, καὶ οὐδεὶς μῆποτε ἀνθρώπων εὗροι, τὸ κατ' ἐμὲ, οὐδὲν ἐλλειφθέν. Εἰ τοίνυν τις ὄντινοῦν ἔροιτο, τίσι τὰ πλεῖστα Φίλιππος, ὧν κατέπραξε, διωκήσατο, πάντες ἂν εἴποιεν, τῷ στρατοπέδῳ, καὶ τῷ διδόναι, καὶ διαφθεῖρειν τοὺς ἐπὶ τῶν πραγμάτων. Οὐκοῦν τῶν μὲν δυνάμεων, οὔτε κύριος, οὔθ' ἡγεμῶν ἦν ἐγώ· ὥστε οὐδὲ ὁ λόγος τῶν κατὰ ταῦτα πραχθέντων πρὸς ἐμέ. Καὶ μὲν, τῷ γε μὴ διαφθαρήναι χρήμασι, κεκράτηκα Φιλίππου. Ὡσπερ γὰρ ὁ ὠνούμενος νενίκηκε τὸν λαβόντα, εἰὰν πρίηται· οὕτως ὁ μὴ λαβὼν, μηδὲ διαφθαρεὶς, νενίκηκε τὸν ὠνούμενον. Ὡστε ἀήττητος ἡ πόλις τὸ κατ' ἐμέ.

οδ'. Ἄ μὲν τοίνυν ἐγὼ παρεσχόμην εἰς τὸ δικαίως τοιαῦτα γράφειν ταῦτον περὶ ἐμοῦ, πρὸς πολλοῖς ἑτέροις, ταῦτα καὶ παραπλήσια τούτοις ἐστίν· ^b ἀ δ' οἱ πάντες ὑμεῖς ἴστε,

^a ἀ πολιτικὰ] Reiskius habet, ἀ συνήλικα. Quæ vitia civitatibus omnibus cognata sunt, cum ipsis

nata, durantque, donec ipsæ permanent.

^b ἀ δ' οἱ πάντες ὑμεῖς ἴστε] Ἄ δ'

ταῦτ' ἤδη λέξω. Μετὰ γὰρ τὴν μάχην εὐθύς ὁ δῆμος, εἰδὼς καὶ ἑωρακῶς πάντα, ὅσα ἔπραττον ἐγὼ, ἐν αὐτοῖς τοῖς δεινοῖς καὶ φοβεροῖς ἔμβεβηκῶς, ἠνίκα οὐδ' ἀγνωμονῆσαι τι θαυμαστὸν ἦν τοὺς πολλοὺς πρὸς ἐμὲ, πρῶτον μὲν, περὶ σωτηρίας τῆς πόλεως βουλευόμενος, τὰς ἐμὰς γνώμας ἐχειροτόνει· καὶ πάνθ', ὅσα τῆς φυλακῆς ἕνεκα ἐπράττετο, ἢ διάταξις τῶν φυλάκων, αἱ τάφροι, τὰ εἰς τὰ τεῖχη χρήματα, διὰ τῶν ἐμῶν ψηφισμάτων ἐγίνετο. Ἐπειτα αἰρούμενος σιτώνην, ἐκ πάντων ἐμὲ ἐχειροτόνησεν ὁ δῆμος, καὶ μεταταῦτα συστάντων, οἷς ἦν ἐπιμελὲς κακῶς ἐμὲ ποιεῖν, καὶ γραφὰς, εὐθύνας, εἰσαγγελίας, πάντα ταῦτα ἐπαγόντων μοι, οὐ δι' ἑαυτῶν τό γε πρῶτον, ἀλλὰ δι' ὧν μάλιστα ὑπελάμβανον ἀγνοηθῆσθαι, (ἴστε γὰρ δήπου καὶ μέμνησθε, ὅτι τοὺς πρώτους χρόνους, καθ' ἑκάστην σχεδὸν ἡμέραν ἐκρινόμεν ἐγὼ, καὶ οὐτ' ἀπόνοια Σωσικλέους, οὔτε συκοφαντία Φιλοκράτους, οὔτε Διώνδου, καὶ Μελάνου μαῖνια, οὐτ' ἄλλο οὐδὲν ἀπείρατον ἦν τούτοις κατ' ἐμοῦ) ἐν τοίνυν τούτοις πᾶσι, μάλιστα μὲν διὰ τοὺς θεοὺς, δεύτερον δὲ δι' ὑμᾶς, καὶ τοὺς ἄλλους ἅπαντας Ἀθηναίους, ἐσωζόμεν· δικαίως· τοῦτο γὰρ καὶ ἀληθές ἐστι, καὶ ὑπὲρ τῶν ὁμωμοκότων, καὶ γνόντων τὰ εὐορκα δικαστῶν. Οὐκοῦν ἔν μὲν οἷς ἔεισηγγελλόμεν, ὅτε ἀπεψηφίζεσθέ μου, καὶ τὸ πέμπτον μέρος τῶν

ὑμεῖς οἱ πάντες, vel οἱ παρόντες, ferri potest. Sed quid si, ἅ δὲ πάντες ὑμεῖς ἴστε? WOLFIIUS.

^c ἐμβεβηκῶς] Dubium est, quo referatur, num ad δῆμος, an ad ἐγὼ. Insequentia tamen sic satis certo definiunt, atque restringunt ad δῆμος. Mirum non fuisset, si populus, utpote in ipsos ingressus deterrimos turbarum bellicarum horrores, iisque septus et

poene dementatus, inclementius aliquid in me statuisset.

^d ἐν μὲν οἷς] Sc. χρόνους. Temporis enim significationem habet τὸ ἐν οἷς hic, uti alibi sæpe. Vide, supra, §. 29, et infra, §. 78. STOCK.

^e εἰσηγγελλόμεν — τὰ ἄριστα με πράττειν] Ergo ἢ Εἰσαγγελία κατὰ τῶν τὰ πολιτικά οὐ καλῶς πραττόντων. WOLFIIUS.

ψήφων τοῖς διώκουσιν οὐ μετεδίδοτε, τότε ἐψηφίζεσθε τὰ ἄριστα με πράττειν· ἐν οἷς δὲ τὰς ^ε γραφὰς ἀπέφυγον, ἔνομα καὶ γράφειν καὶ λέγειν ἀπεδεικνύμην· ἐν οἷς δὲ ^ε τὰς εὐθύναις ἐπεσημαίνεσθε, δικαίως καὶ ἀδωροδοκῆτως πάντα πεπρᾶχθαί μοι προσωμολογεῖτε.

οὐκ ἔστι. Τούτων οὖν οὕτως ἔχόντων, τί προσῆκεν, ἢ τί δίκαιον ἦν τοῖς ὑπὲρ ἐμοῦ πεπραγμένοις θέσθαι τὸν Κτησιφῶντα ὄνομα; ^η οὐκ, ὃ τὸν δῆμον ἐώρα τιθέμενον; οὐκ, ὃ τοὺς ὁμωμοκότας δικαστάς; οὐκ, ὃ τὴν ἀλήθειαν παρὰ πᾶσι βεβαιούσαν; Ναι, φησὶν· ἀλλὰ τὸ τοῦ Κεφάλου καλὸν, τὸ μηδεμίαν γραφὴν φυγεῖν· ^ι καὶ νῆ Δί' εὐδαιμόν γε. Ἀλλὰ τί μᾶλλον, ὃ πολλάκις μὲν φυγῶν, μηδεπώποτε δ' ἐξελεγχθεῖς ἀδικῶν, ἐν ἐγκλήματι γίγνοιτ' ἂν διὰ τοῦτο δικαίως; Καίτοι πρὸς γε τοῦτον, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ τὸ τοῦ Κεφάλου καλὸν εἰπεῖν ἐστὶ μοι· ^κ οὐδεμίαν γὰρ πώποτ' ἐγράψατό με, οὐδ' ἐδίωξε γραφὴν. Ὡστε ὑπὸ σαῦ γε ὁμολογήμαι μηδὲν εἶναι τοῦ Κεφάλου χείρων πολίτης.

οὐκ ἔστι. Πολλαχόθεν μὲν τοίνυν ἂν τις ἴδοι τὴν ἀγνωμοσύνην

^ε γραφὰς—ἔνομα] Ergo aī Graφαὶ sunt κατὰ τῶν τὰ παράνομα λεγόντων, ἢ γραφόντων. IDEM.

^ε τὰς εὐθύναις—δικαίως] Ergo Εὐθύναι sunt κατὰ τῶν οὐ δικαίως καὶ ἀδωροδοκῆτως πάντα πραττόντων. IDEM.

^η οὐκ, ὃ τὸν δῆμον] Non est utique temere factum ab oratore, quod ad εἰσαγγελίαν, τὸν δῆμον, ad γραφὰς, τὸν δικαστὴν, ad εὐθύναις denique τὴν ἀλήθειαν adcommo-daret. TAYLOR.

^ι καὶ νῆ Δί'] Non id modo concedo, quod tu postulas, præclarum esse, sed insuper hoc quoque

largior, beatum esse. REISKE.

^κ οὐδεμίαν κ. τ. λ.] Videntur hæ duæ dictiones, οὐδεὶς ἐγράψατό με πώποτε, et οὐδεὶς ἐδίωξε γραφὴν, nil inter se differre, sed idem significare, differunt tamen. Deferebant multi alios criminum, sed litem cœptam haud prosequerantur. Demosthenes hic ab Æschine dicamque sibi scriptam negat unquam fuisse, neque semel in forum delatam ab eodem esse constanter peractam. Nunquam me accusavit Æschines, ait, nunquam litem indictam persecutus est. REISKE.

αὐτῷ καὶ τὴν βασκανίαν· οὐχ ἥκιστα δ' ἀφ' ὧν περὶ τῆς τύχης διελέχθη. Ἐγὼ δ' ὅλως μὲν, ὅστις, ἄνθρωπος ὢν, ἀνθρώπῳ τύχην προφέρει, παντελῶς ἀνόητον ἡγοῦμαι. Ἦν γὰρ ὁ τὰ βέλτιστα πράττειν νομίζων, καὶ ἀρίστην ἔχειν οἴομενος, οὐκ οἶδεν, εἰ μενεῖ τοιαύτη μέχρι τῆς ἐσπέρας, πῶς χρὴ περὶ ταύτης λέγειν, ἢ πῶς ὀνειδίζειν ἑτέρῳ; Ἐπειδὴ δ' οὗτος, πρὸς πολλοῖς ἄλλοις, καὶ περὶ τούτων ὑπερηφάνῳ κέχρηται τῷ λόγῳ, σκέψασθε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ θεωρήσατε, ὅσῳ καὶ ἀληθέστερον καὶ ἀνθρωπινώτερον ἐγὼ περὶ τῆς τύχης τούτου διαλεχθήσομαι. Ἐγὼ τὴν μὲν τῆς πόλεως τύχην ἀγαθὴν ἡγοῦμαι, καὶ τοῦθ' ὄρω καὶ τὸν Δία τὸν Δωδωναῖον ὑμῖν καὶ τὸν Ἀπόλλω τὸν Πύθιον μαντευόμενον· τὴν μέντοι τῶν πάντων ἀνθρώπων, ἢ νῦν ἐπέχει, χαλεπὴν καὶ δεινὴν. Τίς γὰρ Ἑλλήνων, ἢ τίς Βαρβάρων, οὐ πολλῶν κακῶν ¹ καὶ μεγάλων ἐν τῷ παρόντι πεπεύραται καιρῷ; Τὸ μὲν τοίνυν προελέσθαι τὰ κάλλιστα, καὶ τὸ, τῶν οἰηθέντων Ἑλλήνων, εἰ πρόοιντο ἡμᾶς, ἐν εὐδαιμονίᾳ διάξειν, αὐτῶν ἐκείνων ἀμεινον πράττειν, τῆς ἀγαθῆς τύχης τῆς πόλεως εἶναι τίθημι· ^m τὸ δὲ προσκροῦσαι, καὶ μὴ πάνθ' ὡς ἡβουλόμεθ' ἡμῖν συμβῆναι, τῆς τῶν ἄλλων ἀνθρώπων τύχης τὸ ἐπιβάλλον ἐφ' ἡμᾶς [ⁿ μέρος] μετεκληφέναι νομίζω τὴν πόλιν. Τὴν δ' ἰδίαν τύχην τὴν ἐμὴν, καὶ τὴν ἐνὸς ἡμῶν ἐκάστου, ἐν τοῖς ἰδίοις ἐξετάζειν δίκαιον εἶναι νομίζω. Ἐγὼ μὲν οὖν οὕτως περὶ τῆς τύχης ἐξετάζειν ἀξιῶ, ὀρθῶς, καὶ δικαίως,

¹ καὶ μεγάλων] Addidi. (ex MSS.)
IDEM.

^m τὸ δὲ] Forte, τῷ δέ. Τουτέστι, διὰ δὲ τό. WOLFIUS.

ⁿ μέρος] Deest Guelph. Vindob.
In sequentibus tamen, §. 82. εἰ

μὴ τὸ ὅλον, μέρος γ' ἐπιβάλλει τῆς βλασφημίας ἅπασιν. An recte abesse possit, disputat, ut eruditum hominem decet, H. Steph. Thes. tom. ii. col. 576. TAYLOR.

ὡς ἑμαυτῶ δοκῶ· νομίζω δὲ καὶ ὑμῖν συνδοκεῖν. Ὁ δὲ τὴν ἰδίαν τύχην τὴν ἑμὴν τῆς κοινῆς τῆς πόλεως κυριωτέραν εἶναί φησι, τὴν μικρὰν καὶ φαύλην τῆς ἀγαθῆς καὶ μεγάλης. Καὶ πῶς ἐνὶ τούτῳ γενέσθαι;

οζ. Καὶ μὴν, εἴ γε τὴν ἑμὴν τύχην πάντως ἐξετάζειν, Αἰσχίνῃ, προαιρῆ, πρὸς τὴν σαυτοῦ σκόπει· καὶ εὖρης τὴν ἑμὴν βελτίω τῆς σῆς, παῦσαι λοιδορούμενος αὐτῇ. Σκόπει τοίνυν εὐθύς ἐξαρχῆς, καὶ μου, πρὸς Δίος καὶ θεῶν, μηδεμίαν ψυχρότητα καταγνῶ μηδεῖς. Ἐγὼ γὰρ οὐτ' εἴ τις πεινίαν προπηλακίζει, νοῦν ἔχειν ἠγοῦμαι, οὐτ' εἴ τις ἐν ἀφθόνοις τραφεῖς ἐπὶ τούτῳ σεμνύνεται· ἀλλ' ὑπὸ τῆς τουτουῖ τοῦ χαλεποῦ βλασφημίας καὶ συκοφαντίας εἰς τοιούτους λόγους ἐμπίπτειν ἀναγκάζομαι, οἷς ἐκ τῶν ἐνότων ὡς ἀνδύωμαι μετριώτατα χρήσομαι.

οη. Ἐμοὶ μὲν τοίνυν ὑπῆρξεν, Αἰσχίνῃ, παιδὶ μὲν ὄντι, φοιτᾶν εἰς τὰ προσήκοντα διδασκαλεῖα, καὶ ἔχειν, ὅσα χρῆ τὸν μηδὲν αἰσχροὺν ποιήσοντα δι' ἐνδειαν· ἐξελθόντι δὲ ἐκ παίδων, τὰκόλουθα τούτοις πράττειν, χορηγεῖν, τριηραρχεῖν, εἰσφέρειν, μηδεμίᾳς φιλοτιμίας, μήτε ἰδίας μήτε δημοσίας, ἀπολείπεσθαι, ἀλλὰ καὶ τῇ πόλει καὶ τοῖς φίλοις χρήσιμον εἶναι. Ἐπειδὴ δὲ πρὸς τὰ κοινὰ προσῆλθον, ἔδοξέ μοι τοιαῦτα πολιτεύματα ἐλέσθαι, ὥστε καὶ ὑπὸ τῆς πατρίδος, καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων πολλακίς ἐστεφανῶσθαι, καὶ μηδὲ ὁ τοὺς ἐχθροὺς ὑμᾶς, ὡς οὐ καλὰ γε ἦν ἀπροειλόμην, ἐπιχειρεῖν λέγειν. Ἐγὼ μὲν δὴ τοιαύτη συμβεβίωκα τύ-

ο τοὺς ἐχθροὺς ὑμᾶς] Te, Æschines, cum tuis sodalibus, qui omnes mei estis inimici. Suspiciatus tamen aliquando sum, orationem non ad globum Æschinis, sed ad iudices coronamque cir-

cumstantem esse directam. Quod si est, leg. erit, τοὺς ἐχθροὺς πρὸς ὑμᾶς, neque hostes vestros, o cives, unquam vobis objectasse, instituta mea turpia fuisse. REISKE.

χη· καὶ πόλλ' ἂν ἔχων ἕτερ' εἰπεῖν περὶ αὐτῆς, παραλείπω, Φυλαττόμενος τὸ λυπῆσαί τινα, ^P ἐν οἷς σεμνύομαι.

οθ'. Σὺ δ' ὁ σεμνὸς ἀνὴρ, καὶ διαπτύων τοὺς ἄλλους, σκόπει πρὸς ταύτην ^Q ὅποια τινὶ κέχρησαι τύχη· δι' ἣν, παῖς μὲν ὦν, μετὰ πολλῆς ἐνδείας ἐτράφη, ἅμα τῷ πατρὶ πρὸς τῷ διδασκαλείῳ προσεδρεύων, τὸ μέλαν τρίβων, καὶ τὰ βάθρα σπογγίζων, καὶ τὸ παιδαγωγεῖον κορῶν, οἰκέτου τάξιν, οὐκ ἐλευθέρου παιδὸς, ἔχων. Ἀνὴρ δὲ γενόμενος, τῇ μητρὶ τελούσῃ τὰς βίβλους ἀνεγίγνωσκας, καὶ τᾶλλα συνεσκευωρῶν, τὴν μὲν νύκτα νεβρίζων, καὶ κρατηρίζων, καὶ καθαίρων τοὺς τελουμένους, καὶ ^T ἀπομάπτων τῷ πηλῷ καὶ τοῖς πιτύροις, καὶ ^S ἀνιστὰς ἀπὸ τοῦ καθαρμοῦ, καὶ κελεύων λέγειν, ^U ΕΦΥΓΟΝ ΚΑΚΟΝ, ΕΥΡΟΝ ΑΜΕΙΝΟΝ, ἐπὶ τῷ μηδένα πώποτε τηλικούτον ὀλολύξαι σεμνυόμενος· (^U καὶ

^P ἐν οἷς] Vide, supra, §. 74.
n. ^d

^Q ὅποια] Dedi, pro ποία ex MSS.
REISKE.

^T ἀπομάπτων] Sc. τοὺς τελουμένους. *Detergens initiatos argilla. Loti fricabantur creta, ochra, argilla, et furfuribus, quæ sunt res abstergendis sordibus, seu squamis cutis, perquam accommodatæ. Saponem illi veteres ignorabant, aut rarius eo utebantur.* REISKE.

^S ἀνιστὰς] Ita correxi, pro ἀναστὰς, ex MSS. Perfecta lustratione, jubebas lustratos surgere humo sellave. Quæ modo enumeravit orator, omnia sunt *σκευωρήματα* Æschini cum matre communia, in quibus eam adjuvit: ut τὸ νεβρίζειν, quod est, *initiandos pelle maculosa hinnuli induere.* Nam deponendæ ipsis erant suæ

vestes, quo nudi baptizarentur. Τὸ κρατηρίζειν fuit aut *immersio initiandi in labrum aqua plenum, aut effusio labri super caput ejus stantis, aut in genubus sedentis.* IDEM.

^U ἔφυγον κακὸν, εὔρον ἀμεινον] Solennis hicce versiculus, a Mystis proferendus, eximiam eam victus mutationem innuebat, et innumera quæ in vitam mortalium commoda invexit Ceres, frumento reperto, cum antea glande vescerentur, et institutis *Mysteriis illis, (verba sunt Ciceronis de Leg. lib. ii. c. 24.) quibus ex agresti immanique vita exculti ad humanitatem et mitigati sumus.* STOCK.

^U καὶ ἔγωγε νομίζω] Nullus dubito leg. esse, *δικαίως, ὡς ἔγωγε νομίζω,* et id recte quidem, ut ego equidem opinor, facit, se jactans scilicet hoc inprimis, quod tam

ἔγωγε νομίζω, μὴ γὰρ οἶεσθ' αὐτὸν φθέγγεσθαι μὲν οὕτω μέγα, ὀλολύζειν δ' οὐχ ὑπέρλαμπρον) ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις τοὺς καλοὺς ^x Θιάσους ἄγων διὰ τῶν ὀδῶν, τοὺς ἐστεφανωμένους τῷ ^y μαράθρω, καὶ τῇ λεύκῃ, ^z τοὺς ὄφεις τοὺς Παρείας θλίβων, καὶ ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς αἰωρῶν, καὶ βοῶν, Εὐοῖ, Σαβοῖ, καὶ ἐπορχούμενος ^a Ἰγης Ἰαττης, Ἰαττης Ἰγης, ^b Ἐξάρχος, καὶ προηγεμῶν, καὶ κιστοφόρος, καὶ λικνοφόρος,

clarum, acutum, et sonorum ὀλολύζειν, non ululare, sed jubulare potius, valeat. REISKE.

^x Θιάσους] *Choros Bacchantium*; tracto nomine ἀπὸ τοῦ θεοῦ· καὶ γὰρ αὐτοὺς τοὺς θεοὺς οἱ Λάκωνες Σιούς φασι. Athenæus, l. viii. c. 16. ad quem locum vide Casaub.

^y μαράθρω] Herba est, quam *Fennel* vocamus. TAYLOR.

^z τοὺς ὄφεις τοὺς Παρείας] *Serpentes, quos Parias vocant, elidens*. Παρείας ὄφεις, serpentes cum ingentibus maxillis, ac unde iis nomen tradunt Harpocraton et Hesychius, quorum ille duo Demosthenis et Hyperidis adducit loca; et a quibus serpentibus viperas ipsas devorari additur. Demosthenis de iis locus exstat hic. *Spanhemius*, in Aristoph. *Plut.* v. 689.

^a Ἰγης Ἰαττης] Vocabulum Ἰγης Bacchi esse epithetum docet Suidas et Auctor *Etymologici*, quibus consentit scholiastes Arati, et Eustath. in *Il.* σ'. p. 1155. *Edit. Rom.* denique Theon in Aratum, ex quibus corrigendus est Hesychius, apud quem legitur εὐς σαβάζιος, cum legendum sit, Ἰγης, ut auctores, quos laudavi, testantur. Sed difficultas est quis sit Ἰαττης. Harpocraton quidem ex-

istimavit Attin illum in Phrygia celeberrimum matris Idææ ministrum a Demosthene intelligi, quod mihi certe absurdum videtur. Loquitur enim Demosthenes de Orgiis Bacchi, seu Thiasis, quos Æschines deducebat. Attidi vero nihil commune cum Baccho, cujus Attidis ne nomen quidem cognitum fuisse arbitror Atheniensibus Demosthenis ætate. Proinde non dubito, quin corrupti sint Demosthenis codices, et quin pro Ἰαττης scribendum sit Ἰαττης, quod epithetum fuit Bacchi, ex eo quod a Titanibus discerptus fuisse dicitur. Docet id auctor *Etymologici*; Ἰαττης ὁ Διόνυσος ἐπιθετικῶς ἀπὸ τῆς γενομένης ἐν τῶν Τιτάνων εἰς αὐτὸν Ἰαττης καὶ φθορᾶς. Idem quoque error eluendus est ex Clementis *Protreptico*, p. 6. δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἀπεικότως τὸν Διόνυσον τινὲς Ἰαττιν προσαγορεύεσθαι θέλουσιν αἰδοίων ἡσπερημένον. Lego, Ἰαττην. *Valesius*, *Emend.* l. iv. c. 6.

^b Ἐξάρχος ad λικνοφόρος] *Præceptor, et anteambulo, et cistiphorus, et vannifer*. De hoc loco vide *Spanhemii* *Observat.* in *Call. Hymn.* in *Cerer.* ver. 127. ubi multa invenies scitu omnino digna.

καὶ τὰ τοιαῦτα ὑπὸ τῶν γραϊδίων προσαγορευόμενος, μισθὸν λαμβάνων τούτων, ^c ἔνθρυπτα, καὶ ^d στρεπτοὺς, καὶ ^e νεήλατα· ἐφ' οἷς τίς οὐκ ἂν ὡς ἀληθῶς αὐτὸν εὐδαιμονίσειε, καὶ τὴν αὐτοῦ τύχην; Ἐπειδὴ δ' ^f εἰς τοὺς δημότας ἐνεγράφης ὀπωσδήποτε, ἐῷ γὰρ τοῦτο, ἐπειδὴ γ' ἐνεγράφης, εὐθέως τὸ κάλλιστον ἐξελέξω τῶν ἔργων, ὑπογραμματεύειν καὶ ὑπηρετεῖν τοῖς ἀρχιδίοις· ὡς δ' ἀπηλλάγης ποτὲ καὶ τούτου, πανθ', ἀ τῶν ἄλλων κατηγορεῖς, αὐτὸς ποιήσας, οὐ κατήσχυνας μὰ Δί' οὐδὲν τῶν προὔπηργμένων τῷ μεταταῦτα βίῳ· ἀλλὰ μισθώσας σαυτὸν τοῖς βαρυστόνοις ἐπικαλουμένοις ἐκείνοις ὑποκριταῖς, ^g Σιμύλῳ καὶ Σωκράτει, ἐτριταγωνίστεις σῦκα, καὶ βότρυς, καὶ ^h ἐλάας συλλέγων, ὥσπερ ⁱ ὀπωρώνης ἐκεῖνος ἐκ τῶν ἀλλοτρίων χωρίων, πλείω λαμβάνων ἀπὸ τούτων

^c ἔνθρυπτα, καὶ στρεπτοὺς, καὶ νεήλατα] Placentarum sunt species, quas habet etiam Athenæus, Deipnosoph. l. xiv. et hunc locum citat. PALMER.

Ibid. ἔνθρυπτα] Harpoc. in v. meminit hujus loci Demosthenici. Erudite de his agit Cl. Valesius ad eam glossam Harprocratationis. Ἐνθρυπτα] ψωμοὶ ἦσαν, οἷον βεβρεγμένοι, οὓς ἐποίουν εἰς σκάφην ἄρτους διαθρύψαντες, καὶ φακὴν ἐπισκεδάσαντες. Ulpian. TAYLOR.

^d στρεπτοὺς] Πλακοῦντος εἶδος, Harpoc. qui excitat hanc vocem ex hoc loco Demosthenis. Adde Athenæum, l. xiv. c. 13. qui locum hunc respicit, et Suid. v. Στρεπτοῦς. IDEM.

^e νεήλατα] Νεήλατα. Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος κατ' ἔλλειψιν, ἀντὶ τοῦ νεήλατα ἄλφιστα, τὰ νεωστὶ ἀηλεσμένα, ἀ δὴ μέλιτι ἀναδεύοντες, ἀσταφίδας τε καὶ χλωροὺς ἐρεβίνθους ἐπεμβαλόντες, τοῖς τὰ ἱερὰ τελοῦσιν

ἐνεμον, ἐκάλουν δὲ αὐτὰ, οἱ μὲν ἀμβροσίαν, οἱ δὲ μακαρίαν Harpocr. in v. IDEM.

^f εἰς τοὺς δημότας ἐνεγράφης] Vingt annos natus. Supra not. ad Æsch. §. 39. STOCK.

^g Σιμύλῳ καὶ Σωκράτει] Maussacus, ad Harpocrat. plura et disertiora ad hunc locum Auctoris mei commentatur. Adde eruditissimum, et de Græcis literis optime meritum, Albert, ad Hesychium, v. Βαρύστονος. TAYLOR.

^h ἐλάας,] Dedi, pro vulgari ἐλαίας, ex MS. Nam ἐλαία est fructus oleæ, oliva: ἐλαία vero est olea, arbor fructum ferens. Ad ὀπωρώνης addidί ἐκεῖνος, ille, proverbio, aut e fabula scenica vulgo notus. REISKE.

ⁱ ὀπωρώνης] Ὀπωροπάλης. Τοῦθ' οἱ ἀγοραῖοι λέγουσι, οἱ δὲ πεπαιδευμένοι, ὀπωρώνης, ὡς καὶ Δημοσθένης. Phrynichus. TAYLOR.

τραύματα, ἢ τῶν ἀγώνων, ^k οὓς ὑμεῖς περὶ τῆς ψυχῆς ἠγωνίζεσθε. Ἦν γὰρ ἄσπαστος καὶ ἀκήρυκτος ὑμῖν ὁ πρὸς τοὺς θεατὰς πόλεμος, ὑφ' ὧν πολλὰ τραύματ' εἰληφώς, εἰκότως τοὺς ἀπείρους τῶν τοιούτων κινδύνων, ὡς δειλοὺς, σκώπτεις. Ἀλλὰ γὰρ παρεῖς ἐξ ὧν τὴν πενίαν αἰτιάσαιτ' ἂν τις, πρὸς αὐτὰ τὰ τοῦ τρόπου σου βαδιοῦμαι κατηγορήματα. Τοιαύτην γὰρ εἴλου πολιτείαν, ἐπειδὴ ποτε καὶ τοῦτ' ἐπῆλθέ σοι ποιῆσαι, δι' ἣν, εὐτυχούσης μὲν τῆς πατρίδος, λαγῶ βίον ἔζης, δεδιώς καὶ τρέμων, καὶ αἰεὶ πληγήσεσθαι προσδοκῶν, ἐφ' οἷς σαυτῷ συνήδεις ἀδικοῦντι· ἐν οἷς δ' ἠτύχησαν ^l οἱ ἄλλοι, θρασὺς ὧν ὑφ' ἀπάντων ὦψαι. Καίτοι ὅστις χιλίων πολιτῶν ἀποθανόντων ἐθάρρησε, τί οὗτος παθεῖν ὑπὸ τῶν ζώντων δίκαιός ἐστι; Πολλὰ τοίνυν ἕτερόν εἰπεῖν ἔχων περὶ αὐτοῦ, παραλείψω· οὐ γὰρ, ὅσ' ἂν δείξαιμι προσόντ' αἰσχροῦ τούτω καὶ ὀνειδή, πάντ' οἶμαι δεῖν εὐχερῶς λέγειν, ἀλλ' ὅσα μηδὲν αἰσχρὸν ἐστὶν εἰπεῖν ἐμοί.

π'. Ἐξέτασον τοίνυν παράλληλα τὰ σοὶ καὶ ἐμοὶ βεβιωμένα, πρῶτως, καὶ μὴ πικρῶς, Αἰσχίνη. Εἴτ' ἐρώτησον τοῦσσι, τὴν ὁποτέρου τύχην ἂν ἔλοιθ' ἕκαστος αὐτῶν. ^m Ἐδίδασκες γράμματα, ἐγὼ δ' ἐφοίτων· ἐτέλεις, ἐγὼ δ' ἐτελούμην· ἐχόρευες, ἐγὼ δ' ἐχορήγουν· ἐγραμμάτευες, ἐγὼ δ' ἐκκλησίαζον· ἐτριταγωνίστεις, ἐγὼ δ' ἐθεώρουν· ἐξέπιπτες, ἐγὼ δ' ἐσύριττον· ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν πεπολίτευσαι πάντα, ἐγὼ δ' ὑπὲρ τῆς πατρίδος. Ἐὼ τάλλα. Ἀλλὰ νυνὶ τή-

^k οὓς ὑμεῖς περὶ τῆς ψυχῆς ἠγωνίζεσθε] Lucianus, ἀλιεῖ. Οἱ ἀθλοθέται μαστιγοῦν εἰώθασιν, ἣν τις ὑποκριτῆς Ἀθηνᾶν, ἢ Ποσειδάνα, ἢ τὸν Δία ὑποδεδυκώς, μὴ καλῶς ὑποκρίνηται, μηδὲ κατ' ἀξίαν τῶν θεῶν. WOLFIIUS.

^l οἱ ἄλλοι] Præter Æschinem

reliqui omnes cives Athenienses, iidemque sunt, qui versu proximo ἀπαντες appellantur. REISKE.

^m Ἐδίδασκες κ. τ. λ.] Laudant Demetrius Phalereus, §. 262. Hermog. cap. περὶ Ἀντιθέτου p. 420. Edit. Crispin. et Harpocrat. v. Ἀντίθεσις. TAYLOR.

μερον ἐγὼ μὲν, ὑπὲρ τοῦ στεφανωθῆναι, δοκιμάζομαι, τὸ δὲ μηδοτιοῦν ἀδικεῖν ἀνωμολόγημαι· σοὶ δὲ συκοφάντη μὲν εἶναι δοκεῖν ὑπάρχει· κινδυνεύεις δὲ, εἴτε δεῖ σε ἔτι τοῦτο ποιεῖν, ἢ εἴτ' ἤδη πεπαῦσθαι, μὴ μεταλαμβάνοντα τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων. Ἀγαθῆ γε (οὐχ ὀρᾶς;) τύχη συμβεβιωκῶς, τῆς ἐμῆς ὡς Φαύλης κατηγορεῖς. Φέρε δὴ καὶ τὰς τῶν λειτουργιῶν μαρτυρίας, ὧν λελειτούργηκα, ὑμῖν ἀναγνῶ πάσας· παρανάγνωθι δὴ ἡμῖν καὶ σὺ τὰς ῥήσεις, ἃς ἐλυμήνου·

οἷον Ἡκω λιπῶν κευθμῶνα, καὶ σκότου πύλας,
Καὶ,

Κακὸν ἀγγελεῖν μὲν ἴσθι μὴ θέλοντά με,
καὶ ῥ κακὸν κακῶς σε μάλιστα μὲν οἱ θεοὶ, ἔπειτα δὲ οὗτοι πάντες ἀπολέσειαν, πονηρὸν ὄντα πολίτην, καὶ προδότην, καὶ τριταγωνιστήν. Λέγε τὰς μαρτυρίας.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

πα'. Ἐν μὲν τοίνυν τοῖς πρὸς τὴν πόλιν, τοιοῦτος ἐγὼ ἐν δὲ τοῖς ἰδίοις, εἰ μὴ πάντες ἴστε, ὅτι κοινὸς καὶ φιλόανθρωπος, καὶ ῥ πᾶσι τοῖς δεομένοις ἐπαρκῶν, σιωπῶ· καὶ οὐδὲν

ⁿ εἴτ' ἤδη πεπαῦσθαι] Sc. τοῦ συκοφαντεῖν. Mulctam fuisse 500 drachmarum, (etsi alibi 1000 fere scribuntur) cum diminutione capitis, apparet, si accusator quintam suffragiorum partem non tulisset. Unde et Cicero *Æschinam* propter ignominiam iudicii cessisse Athenis tradit. Nam cum se quinque talentis prædium Rhodi emisse scribat, tantillam pecuniam facile solvisset. WOLF.

οἷον Ἡκω κ. τ. λ.] In principio Hecubæ Eurip.

οἷον Ἡκω ΝΕΚΡΩΝ κευθμῶνα καὶ σκότου πύλας
Λιπῶν.

Senarius, qui sequitur, Tragici est cujusdam, cujus locus mihi festinanti non occurrit. TAYLOR.

^p κακὸν κακῶς] Initium est versus ex aliqua Tragœdia, quam Æschines agere solebat. Sed eum abrumpit Demosthenes, et παρὰ προσδοκίαν in execrationem ipsius Æschinis transfert et convertit. MARKLAND. Ita apud Aristophanem (Plut. 180.) uno dicente, ὁ Τιμοθέου δὲ πύργος—alter interrumpens ait, ἐμπέσει γέ σοι. WOLF. FIUS.

^q πᾶσι] Addidi ex Hermogene, p. 411. Edit. Crisp. item ἀποροῦσι p. seq. l. 3. REISKE.

ἀν εἶποιμι, οὐδὲ παρασχοίμην ἀν περὶ τούτων οὐδεμίαν μαρτυρίαν, οὔτ' εἴ τινας ἐκ τῶν πολεμίων ἐλυσάμην, οὔτ' εἴ τισι θυγατέρας ἀποροῦσι συνεξέδωκα, οὔτε τῶν τοιούτων οὐδέν. Καὶ γὰρ οὕτω πως ὑπέιληφα· ἐγὼ νομίζω τὸν μὲν εὖ παθόντα δεῖν μεμνησθαι τὸν πάντα χρόνον, ἵ τὸν δ' εὖ ποιήσαντα εὐθὺς αὐτὸν ἐπιλελῆσθαι, εἰ δεῖ τὸν μὲν χρηστοῦ, τὸν δὲ μὴ μικροψύχου ποιεῖν ἔργον ἀνθρώπου· τὸ δὲ τὰς ἰδίας εὐεργεσίας ὑπομιμνήσκειν καὶ λέγειν, μικροῦ δεῖν ὁμοίον ἐστὶ τῷ ὀνειδίξειν. Οὐ δὴ ποιήσω τοιοῦτον οὐδέν, οὐδὲ προαχθήσομαι· ἀλλ' ὅπως ποθ' ὑπέιλημμαι περὶ τούτων, ἵ ἀρκεῖ μοι.

πβ'. Βούλομαι δὲ τῶν ἰδίων ἀπαλλαγεῖς, ἔτι μικρὰ πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν περὶ τῶν κοινῶν. Εἰ μὲν γὰρ ἔχεις, Αἰσχίνη, τῶν ὑπὸ τουτοῦ τὸν ἥλιον εἰπεῖν ἀνθρώπων, ὅστις ἂ ἀθῶος τῆς Φιλίππου πρότερον, καὶ νῦν τῆς Ἀλεξάνδρου δυναστείας γέγονεν, ἢ τῶν Ἑλλήνων, ἢ τῶν Βαρβάρων, ἔστω· συγχωρῶ σοι, τὴν ἐμὴν, εἴτε τύχην, εἴτε δυστυχίαν ὀνομάζειν βούλει, ἡ πάντων αἰτίαν γεγενῆσθαι. Εἰ δὲ καὶ τῶν μηδεπώποτ' ἰδόντων ἐμὲ, μηδὲ Φωνῆν ἀκηκοότων ἐμοῦ, πολλοὶ πολλὰ καὶ δεινὰ πεπόνθασι, μὴ μόνον κατ' ἄνδρα, ἀλλὰ

ἵ τὸν δ' εὖ ποιήσαντα εὐθὺς αὐτὸν ἐπιλελῆσθαι] Ita ex MSS. quos citat Taylor. pro vulgari, τὸν ποιήσαντα εὐθὺς ἐπιλελῆσθαι. Quanto melius et elegantius.

ἡ ὁμοίον ἐστὶ τῷ ὀνειδίξειν] Quisquamne est, cui non statim in mentem subit simile effatum *Tertianum*? Vide Victor. Var. Lect. l. ii. c. 8. TAYLOR. Extat in *Andria*, Act. i. Sc. 1. ver. 16.

— *Istæc commemoratio*

Quasi exprobratio est immemoris beneficii.

ἵ ἀρκεῖ μοι] Sc. ἡ ἐμὴ ὑπόληψις.

Statuat quisque hoc de meo sensu prout vult: probet eum damnetve per me licet. Sinat modo me sensu meo frui. Sufficit mihi me sic sentire, cujus me non pœnitet, neque pœnitebit. Satis ex eo fructuum ad tranquillitatem et oblectationem animi mei percepi. REISKE.

ἡ ἀθῶος τῆς Φιλίππου—δυναστείας] Ἄντὶ τοῦ, μὴ βλαβεῖς ὑπὸ ταύτης. WOLFIIUS.

ἡ πάντων] Sc. τούτων τῶν κακῶν. REISKE.

καὶ πόλεις ὅλαι καὶ ἔθνη, πόσω δικαιότερον καὶ ἀληθέστερον, τὴν ἀπάντων, ὡς εἴκεν, ἀνθρώπων τύχην κοινήν, καὶ Φορὰν τινὰ πραγμάτων χαλεπήν, καὶ οὐχ οἴαν ἔδει, τούτων αἰτίαν ἠγεῖσθαι; Σὺ τοίνυν ταῦτα ἀφείς, ἐμὲ τὸν παρὰ τοῖσι ὕπερολιτευμένον αἰτιά, καὶ ταῦτ', εἰδὼς, ὅτι, καὶ εἰ μὴ τὸ ὅλον, μέρος γ' ἐπιβάλλει τῆς βλασφημίας ἀπάσι, καὶ μάλιστα σοι. Εἰ μὲν γὰρ ἐγὼ κατ' ἐμαυτὸν αὐτοκράτωρ ὢν περὶ τῶν πραγμάτων ἐβουλευόμην, ἦν ἂν τοῖς ἄλλοις ῥήτορσιν ὑμῖν ἐμὲ αἰτιάσθαι· εἰ δὲ παρήτε μὲν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἀπάσαις αἰεὶ, ἐν κοινῷ δὲ τὸ συμφέρον ἢ πόλις προὔτιθει σκοπεῖν, πᾶσι δὲ ταῦτ' ἐδόκει τότε ἄριστα εἶναι, καὶ μάλιστα σοι, (οὐ γὰρ ἐπ' εὐνοίᾳ γ' ἐμοὶ παρεχώρεις ἐλπίδων, καὶ ζήλου, καὶ τιμῶν, ἀ πάντα προσῆν τοῖς τότε πραττομένοις ὑπ' ἐμοῦ, ἀλλὰ ἕως τῆς ἀληθείας ἠττώμενος δηλονότι, καὶ τῷ μηδὲν ἔχειν εἰπεῖν βέλτιον) πῶς οὐκ ἀδικεῖς καὶ δεινὰ ποιεῖς, τούτοις νῦν ἐγκαλῶν, ὧν τότε οὐκ εἶχες λέγειν βελτίω;

πγ'. Παρὰ μὲν τοίνυν τοῖς ἄλλοις ἐγὼ γ' ὄρω πᾶσιν ἀνθρώποις διωρισμένα καὶ τεταγμένα πως τὰ τοιαῦτα. Ἄδικεῖ τις ἐκῶν; Ὀργὴ καὶ τιμωρία κατ' αὐτοῦ. Ἐξήμαρτέ τις ἄκων; Συγγνώμη ἀντὶ τῆς τιμωρίας τούτω. Οὔτε ἀδικῶν τις, οὔτ' ἐξαμαρτάνων, εἰς τὰ πᾶσι δοκοῦντα συμφέρειν ἑαυτὸν δοῦς, οὐ κατώρθωσε μεθ' ἀπάντων; Οὐκ ὀνειδίζειν, οὐδὲ λοιδορεῖσθαι τῷ τοιούτῳ δίκαιον, ἀλλὰ συνάχθεσθαι.

^γ πεπολιτευμένον] Ita, pro πολιτευόμενον, ex MSS. Qui totam meam aetatem in tractatione reipub. peractam, apud hos, inter hos, coram his, nusquam alibi, peregerim. Designat, pro more, iudices civesque Athenienses. IDEM.

^z τῆς ἀληθείας] Subaudienda est

praepositio ὑπό. Hujusce ἐλλείψεως apud Scriptores haud rara sunt exempla. Sic D. Lucæ, c. viii. ver. 20. supplenda illa locutio. Καὶ ἀπηγγέλη αὐτῷ, λεγόντων, i. e. ὑπὸ λεγόντων, vel potius ὑπὸ τινῶν λεγόντων.

Φανήσεται τοίνυν ταῦτα πάντα οὕτως, οὐ μόνον ἐν τοῖς νόμοις, ἀλλὰ καὶ ἡ φύσις αὐτὴ τοῖς ^a ἀγράφοις νομίμοις καὶ τοῖς ἀνθρωπίνοις ἤθεσι διώρικεν. Αἰσχίνης τοίνυν τοσοῦτον ὑπερβέβληκεν ἅπαντας ἀνθρώπους ὡμότητι καὶ συκοφαντίᾳ, ὥστε καὶ ὢν αὐτὸς ὡς ἀτυχημάτων ἐμέμνητο, καὶ ταῦτ' ἐμοῦ κατηγορεῖ.

πδ'. Καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις, ὥσπερ αὐτὸς ἀπλῶς καὶ μετ' εὐνοίας πάντας εἰρηκῶς τοὺς λόγους, φυλάττειν ἐμὲ καὶ τηρεῖν ἐκέλευεν, ὅπως μὴ ^b παρακρούσωμαι, μηδ' ἐξαπατήσω, ^c δεινὸν, καὶ γόητα, καὶ ^d σοφιστήν, καὶ τὰ τοιαῦτα ὀνομάζων. Ὡς, εἰν πρότερός τις εἶποι τὰ προσόθη' ἑαυτῷ περὶ ἄλλου, καὶ δὴ ταῦθ' οὕτως ἔχοντα, καὶ οὐκέτι τοὺς ἀκούοντας σκεψομένους, τίς ποτ' αὐτὸς ἐστίν ὁ ταῦτα λέγων. Ἐγὼ δὲ οἶδ' ὅτι γιγνώσκετε τοῦτον ἅπαντες, καὶ πολὺ τούτῳ μᾶλλον, ἢ ἐμοὶ, νομίζετε ταῦτα προσεῖναι. Καὶ ἐκεῖνο δ' εὔ οἶδ', ὅτι τὴν ἐμὴν δεινότητα, (ἔστω γὰρ, καίτοι ἔγωγε ὀρῶ τῆς τῶν λεγόντων δυνάμεως τοὺς ἀκούοντας τὸ πλεῖστον μέρος κυρίους ὄντας, ὡς γὰρ ἂν ὑμεῖς ἀποδείξαθε, καὶ πρὸς ἕκαστον ἔχητ' εὐνοίας, οὕτως ὁ λέγων ἔδοξε φρονεῖν· εἰ δ' οὖν ἐστὶ καὶ παρ' ἐμοῖ τις ἐμπειρία τοιαύτη,) ταύτην μὲν εὐρήσατε πάντες ἐν τοῖς κοινῶς ἐξεταζομένῃ ὑπὲρ ὑμῶν ἀεὶ, καὶ

^a ἀγράφοις νομίμοις] Eodem etiam nomine *leges naturales*, non scriptas eas quidem, sed cordibus hominum insculptas, appellavit Sophocles, nobilissima ea, quam Antigonaë suæ tribuit, sententia, ver. 459.

Οὐ δὲ σθένειν τοσοῦτον φόβῳ τὰ σα Κηρύγμαθ', ὥστ' ἀγραπτα κάσφαλῆ θεῶν

Νόμιμα δύνασθαι θνητῶν ὄνθ' ἐπεδραμεῖν. STOCK.

^b παρακρούσωμαι] Vide Æsch. §. 70.

^c δεινὸν, καὶ γόητα] Exclusa conjunctione, H. Steph. Thes. t. i. col. 859. legere mavult δεινὸν γόητα. Idque confirmat ex Platonis Symposio, ubi scribitur, δεινὸς γόης, καὶ φαρμακεὺς, καὶ σοφιστής. TAYLOR.

Ibid.] Vid. Æsch. §. 76, 44, 71.

^d σοφιστήν] Vid. Æsch. §. 8.

οὐδαμοῦ καθ' ὑμῶν, οὐδ' ἰδίᾳ· τὴν δὲ τούτου, τὸναντίον, ^e οὐ μόνον τῷ λέγειν ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν, ἀλλὰ καὶ ^f εἴ τις ἐλύπησέ τι τοῦτον, ἢ προσέκρουσέ που, κατὰ τούτων. Οὐ γὰρ ^g αὐτῇ δικαίως, οὐδ' ἐφ' ἃ συμφέρει τῇ πόλει, χρῆται. Οὔτε γὰρ τὴν ὄργην, οὔτε τὴν ἐχθραν, οὔτε ἄλλο οὐδὲν τῶν τοιούτων, τὸν καλὸν κάγαθον πολίτην δεῖ τοὺς ὑπὲρ τῶν κοινῶν εἰσεληλυθότας δικαστὰς ἀξιῶν αὐτῷ βεβαιῶν, οὐδ' ^h ὑπὲρ τούτων εἰς ὑμᾶς εἰσιέναι· ἀλλὰ μάλιστα μὲν μὴ ἔχειν ⁱ ταῦτ' ἐν τῇ φύσει· ^k εἰ δ' ἄρα ἀνάγκη, πράως καὶ μετρίως ^l διακείμενα ἔχειν.

πέ'. Ἐν τίσιν οὖν σφοδρὸν εἶναι τὸν πολιτευόμενον καὶ τὸν ῥήτορα δεῖ; Ἐν οἷς τῶν ὅλων τι κινδυνεύεται τῇ πόλει, καὶ ^m ἐν οἷς πρὸς τοὺς ἐναντίους ἐστὶ τι τῷ δήμῳ· ἐν τούτοις. Ταῦτα γὰρ ἐστὶ γενναίου καὶ ἀγαθοῦ πολίτου. Μηδενὸς δὲ ἀδικήματος πώποτε δημοσίου, προσθήσω δὲ μηδ' ἰδίου, δίκην ἀξιώσαντα λαβεῖν παρ' ἐμοῦ, μήθ' ὑπὲρ τῆς πόλεως, μήθ' ὑπὲρ αὐτοῦ, στεφάνου καὶ ἐπαίνου κατηγορίαν νῦν ἤκειν συνεσκευασμένον, καὶ τοσοῦτουσὶ λόγους ἀνηλωκένας, ἰδίᾳς ἔχ-

^e οὐ μόνον] Sc. εὐρήσετε ἐξεταζομένην. REISKE.

^f εἴ τις ἐλύπησε] Sententia est, in privatis causis, si læsus a quopiam fuit, aut mulcta ictus, iracundiam suam et malevolentiam in hos, cives, coronam circumstantem, effundit. IDEM.

^g αὐτῇ] Sc. τῇ δεινότητι, vel τῇ τοῦ λέγειν ἐμπειρίᾳ. IDEM.

^h ὑπὲρ τούτων] Hujus rei causa, quo ipse id consequatur, h. e. ut ipsius ambitioni, cupiditati, simultati, libidini satisfiat, ut judices privatis suis erga inimicos odiis exsequendis inserviant. REISKE.

ⁱ ταῦτ'] Hos animi morbos. ID.

^k εἰ δ' ἄρα ἀνάγκη] L. εἰ δ' ἄρα ἂν ἔχη. MARKLAND.

^l διακείμενα] Ita quamplurimi. (TAYLOR.) Sin autem tamen prorsus necesse sit, ut tu ista vitia in tua indole habeas, convenit tamen, ut habeas lenta, remissa, placida, mediocria, non immania, non atrocia. REISKE.

^m ἐν οἷς κ. τ. λ.] Constructio, opinor, est: καὶ ἐν οἷς ἐστὶ τι πρὸς τοὺς ἐναντίους τῷ δήμῳ. Cumque aliquid habet adversus inimicos status popularis. Hujusmodi συγχύσεις in Demosthene sæpe occurrunt. MARKLAND.

θρας, καὶ φθόνου, καὶ μικροψυχίας ἐστὶ σημεῖον, οὐδενὸς χρηστοῦ. Τὸ δὲ δὴ καὶ τοὺς πρὸς ἐμὲ αὐτὸν ἀγῶνας ἐάσαντα, νῦν ἐπὶ τόνδ' ἤκειν, πᾶσαν ἔχει κακίαν.

πς'. Καὶ ἔμοιγε δοκεῖς ἐκ τούτων, Αἰσχίνῃ, τῶν λόγων, ἐπίδειξιν τινα φωνασκίας βουλόμενος ποιήσασθαι, τούτων προελέσθαι τὸν ἀγῶνα, οὐκ ἀδικήματος οὐδενὸς λαβεῖν τιμωρίαν. Ἔστι δ' οὐχ ὁ λόγος τοῦ ῥήτορος, Αἰσχίνῃ, τίμιος, οὐδ' ὁ τόνος τῆς φωνῆς, ἀλλὰ τὸ ταῦτα προαιρεῖσθαι τοῖς πολλοῖς, καὶ τὸ τοὺς αὐτοὺς καὶ μισεῖν καὶ φιλεῖν, οὗσπερ ἂν ἡ πατρίς. Ὁ γὰρ οὕτως ἔχων τὴν ψυχὴν, οὗτος ἐπ' εὐνοία πάντ' ἐρεῖ· ὁ δ' ἀφ' ἧν ἡ πόλις προορᾶταί τινα κίνδυνον ἑαυτῇ, τούτους θεραπεύων, ἢ οὐκ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὀρμεῖ τοῖς πολλοῖς. Οὐκοῦν οὐδὲ τῆς ἀσφαλείας τὴν αὐτὴν ἔχει προσδοκίαν. Ἄλλ' (ὀρᾶς;) ἐγὼ, ταῦτα γὰρ συμφέροντα εἰλόμην τουτοισι, καὶ οὐδὲν ἐξαιρετον, οὐδ' ἴδιον πεποιήμαι. Ἄρ' οὖν οὐδὲ Σύ; καὶ πῶς; ὅς εὐθέως μετὰ τὴν μάχην πρεσβευτῆς ἐπορεύου πρὸς Φίλιππον, ὅς ἦν τῶν ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις συμφορῶν αἴτιος τῇ πατρίδι, καὶ ταῦτ', ἀρνούμενος πάντα τὸν ἔμπροσθεν χρόνον ταύτην τὴν χρείαν, ὡς πάντες ἴσασι.

πς'. Καίτοι τίς ὁ τὴν πόλιν ἐξαπατῶν; οὐχ ὁ μὴ λέγων ἀφρονεῖ; τῷ δ' ὁ κήρυξ καταρᾶται ὁ καθ' ἐκάστην ἐκκλησίαν δικαίως; οὐ τῷ τοιούτῳ; Τί δὲ μείζον ἔχει τις ἂν εἰπεῖν ἀδικημα κατ' ἀνδρὸς ῥήτορος, ἢ εἰ μὴ ταῦτα καὶ φρο-

^π οὐκ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὀρμεῖ] De hoc proverbio consule *Apostol.* xv. 28. qui hunc locum citat. Similiter *Harpocrat.* et *Suidas*, v. οὐκ ἐπὶ τῆς κ. τ. λ. Subintelligitur, αἰὺν, ἀγκύρας. TAYLOR.

^ο καθ' ἐκάστην ἐκκλησίαν] Hæc

tria vocabula addit *Felicianus*. Ita *Altemps*. quoque. IDEM.

^ρ ῥήτορος, ἢ εἰ] Interposui ἢ, quod addunt *Bav. Aug. quart. Ald.* Sed in *Ald.* ei deest, quod emendator *Lessing*. adscripsit, et annotator *Tayl.* REISKE.

νεῖ καὶ λέγει; Σὺ τοίνυν τοιοῦτος εὐρέθης, εἶτα σὺ φθέγγῃ, καὶ βλέπειν εἰς τὰ ¹ τουτωνὶ πρόσωπα ταλμᾶς; Πότερ' οὐχ ἠγῆ γινώσκειν αὐτούς, ὅστις εἶ; ἢ τοσοῦτον ὕπνον καὶ λήθην ἅπαντας ἔχειν, ὥστ' οὐ μεμνήσθαι τοὺς λόγους, οὓς ἐδήμηγόρεις ἐν τῷ δήμῳ, καταρῶμενος καὶ διομνύμενος μηδὲν εἶναί σοι καὶ Φιλίππῳ πρᾶγμα, ἀλλ' ἐμὲ τὴν αἰτίαν σοι ταύτην ἐπάγειν, τῆς ἰδίας ἕνεκα ἔχθρας, οὐκ οὔσαν ἀληθῆ; Ὡς δ' ἀπηγγέλη τάχισθ' ἡ μάχη, οὐδὲν τούτων φροντίσας, εὐθὺς ἀμολόγεις, καὶ προσεποιῶ Φιλίαν καὶ ξενίαν εἶναί σοι πρὸς αὐτόν, τῇ μισθαργίᾳ ταῦτα μετατιθέμενος τὰ ὀνόματα ἐκ ποίας γὰρ ἴσης ἢ δικαίας προφάσεως, Αἰσχίνῃ, τῷ Γλαυκοθέᾳ τῆς τυμπανιστρίας, ξένος, ἢ φίλος, ἢ γνώριμος ἢν Φίλιππος; Ἐγὼ μὲν οὐχ ὄρῶ ἀλλ' ἐμισθῶθης ἐπὶ τῷ τὰ τουτωνὶ συμφέροντα διαφθείρειν. Ἄλλ' ὅμως οὕτω φανερώς ² αὐτὸς εἰλημμένος προδότης, καὶ κατὰ σαυτοῦ μνηστῆς ἐπὶ τοῖς συμβᾶσι γεγονῶς, ἐμοὶ λοιδορῆ, καὶ ὄνειδίζεις ταῦτα, ὧν πάντας μᾶλλον αἰτίους εὐρήσεις, ἢ ἐμέ.

πή. ³ Πολλὰ καὶ καλὰ, καὶ μεγάλα, ἢ πόλις, Αἰσχίνῃ, καὶ προείλετο καὶ κατῶρθωσε δι' ἐμοῦ, ὧν οὐκ ἠμνημόνησε· σημεῖον δέ' χειροτονῶν γὰρ ὁ δῆμος τὸν ἐραῦντ' ἐπὶ τοῖς τετελευτηκόσι, παρ' αὐτὰ τὰ συμβάντα, οὐ σὲ ἐχειροτόνησε προβληθέντα, ⁴ οὐ σὲ καίπερ εὐφρων ὄντα, οὐδὲ Δημάδην, ἄρτι πεποικῶτα τὴν εἰρήνην, οὐδ' Ἠγήμονα, οὐδ' ἄλλον ὑμῶν

¹ τουτωνὶ] Δεικτικῶς, ut sæpius per totam hanc orationem; sc. hos, qui adsunt, qui de hac causa sunt judicaturi, τοὺς δικαστάς. TAYLOR.

² αὐτὸς] Ita lege, pro αὐτοῖς, ex MSS. IDEM.

³ Πολλὰ] Hic videtur oratio hiare: transitus nimis abruptus

est, vinculum laxius; quare ve-reor, ne quid desit. REISKE.

⁴ οὐ σὲ] Duo hæc vocabula, in quibus magna vis inest, addidi. (MS. Aug. quart. habet, προβληθέντα οὐ δέ, vel οὐ σὲ, non enim poterat ambigua scriptura satis discerni, καίπερ εὐφρων.) REISKE.

οὐδένα, ἀλλ' ἐμέ· καὶ παρελθόντος σαῦ, καὶ Πυθοκλέους, ὡμῶς καὶ ἀναιδῶς, ὡς Ζεῦ καὶ θεοὶ, καὶ κατηγορούντων ἐμοῦ ταῦτα, ἀ καὶ σὺ νυνὶ, καὶ λοιδορουμένων, ἐτι ^u ἄμεινον ἐχειροτόνησεν ἐμέ. Τὸ δ' αἴτιον οὐκ ἀγνοεῖς μὲν, ὅμως δὲ φράσω σοι καὶ ἐγώ. Ἀμφοτέρα ἤδεσαν οὗτοι, τὴν τ' ἐμὴν εὐνοίαν καὶ προθυμίαν, μεθ' ἧς τὰ πράγματα ἔπραττον, καὶ τὴν ὑμετέραν ἀδικίαν· ἀ γὰρ εὐθενούντων τῶν πραγμάτων ἠρνεῖσθε διομνύμενοι, ταῦτ', ἐν οἷς ἔπραττεν ἡ πόλις, ὡμολογήσατε. Τοὺς οὖν, ἐπὶ τοῖς κοινῶς ἀτυχήμασιν, ὧν ἐφρόνου ^x λαβόντας ἀδειαν, ἐχθροὺς μὲν πάλαι, φανεροὺς δὲ τόθ' ἠγήσαντο αὐτοῖς γεγενῆσθαι. Εἶτα καὶ προσήκειν ὑπελάμβανον τὸν ἐροῦντα τότ' ἐπὶ τοῖς τετελευτηκόσι, καὶ τὴν ἐκείνων ἀρετὴν κοσμήσοντα, μὴθ' ὁμωράφιον, μὴθ' ὁμόσπονδον ^y γεγενημένον εἶναι τοῖς πρὸς ἐκείνους παραταξαμένοις, μὴδ' ἐκεῖ μὲν κωμάζειν, καὶ παιανίζειν ἐπὶ ταῖς τῶν Ἑλλήνων συμφοραῖς μετὰ τῶν αὐτοχείρων τοῦ φόνου, δεῦρο δ' ^z ἐλθόντα τιμᾶσθαι, μὴδὲ τῇ φωνῇ δακρύειν ὑποκρινόμενον τὴν ἐκείνων τύχην, ἀλλὰ τῇ ψυχῇ συναλγεῖν.

πθ'. Τοῦτο δ' ἐώραν παρ' ἑαυτοῖς καὶ παρ' ἐμοῖ, παρὰ δ' ὑμῖν οὐ· διὰ ταῦτ' ἐμὲ ἐχειροτόνησαν, καὶ οὐχ ὑμᾶς. Καὶ οὐχ ὁ μὲν δῆμος οὕτως, οἱ δὲ τῶν τετελευτηκότων πατέρες καὶ ἀδελφοὶ, ὑπὸ τοῦ δήμου τότε αἰρεθέντες ἐπὶ τὰς ταφάς,

^u ἄμεινον] Luculentius, studiosius, certius. IDEM.

^x λαβόντας ἀδειαν] Ἄδεια ὧν φρονεῖ τις, est facultas internos animi sensus libere et sine metu verbis factisve aperiendi. IDEM.

^y γεγενημένον εἶναι] Rarior dicitio. Existimabant oratorem oportere esse, non eum, qui factus aliquando esset, h. e. qui aliquando fuisset cum hostibus defuncto-

rum sub eodem tecto versatus; neque eum, qui cum iisdem hostibus aliquando ex eadem patera libasset. REISKIUS.

^z ἐλθόντα — ὑποκρινόμενον] Ita MSS. quos citant Taylorus noster, et Reiskius, pro vulgari ἐλθόντας et ὑποκρινόμενος, omissis καὶ inter τιμᾶσθαι et μὴδὲ, et ita divinavit Lambinus. Redeunt ad ἐροῦντα.

ἄλλως πως· ἀλλὰ, δεόν ποιεῖν αὐτοὺς τὸ περιδείπνον, ὡς παρ' οἰκειοτάτῳ τῶν τετελευτηκότων, ὥσπερ τ' ἄλλ' εἴωθε γίνεσθαι, ταῦτ' ἐποίησαν παρ' ἐμοί· εἰκότως· γένει μὲν γὰρ ἕκαστος ἐκάστῳ μᾶλλον οἰκεῖος ἢ ἐμοῦ, κοινῇ δὲ πᾶσιν οὐδεὶς ἐγγυτέρω· ὧ γὰρ τὸ ἐκείνους σωθῆναι καὶ κατορθῶσαι μάλιστα διέφερον, οὗτος καὶ παθόντων, ἂ μήποτ' ἄφελον, τῆς ὑπὲρ ἀπάντων λύπης πλεῖστον μετεῖχε. Λέγε δ' αὐτῶν τουτὶ τὸ ἐπίγραμμα, ὃ δημοσίᾳ προείλετο ἢ πόλις αὐτοῖς ἐπιγράψαι· ἴν' εἰδῆς, Αἰσχίνη, καὶ ἐν αὐτῷ τούτῳ, σαυτὸν ἀγνώμονα καὶ συκοφάντην ὄντα, καὶ μιαρὸν. Λέγε.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ.

Οἶδε πάτρας ἔνεκα σφετέρας, εἰς δῆριν ἔθεντο

Ἔπλα, καὶ ἀντιπάλων ὕβριν ἀπεσκέδασαν.

^a Μαρνάμενοι δ' ἀρετῆς καὶ λήματος, οὐκ ἐσάωσαν

Ψυχὰς, ἀλλ' αἰδὴν κοινὸν ἔθεντο ^b βράβην,

Οὔνεκεν Ἑλλήνων, ὡς μὴ, ζυγὸν αὐχένι θέντες

Δουλοσύνης, στυγεράν ἀμφὶς ἔχωσιν ὕβριν.

Γαῖα δὲ πατρίς ἔχει κόλποις τῶν πλεῖστα καμώντων

Σώματ', ἐπεὶ θνητοῖς ἐκ Διὸς ἦδε κρίσις.

^c Μηδὲν ἀμαρτεῖν ἐστὶ θεῶν καὶ πάντα κατορθοῦν

Ἐν βιοτῇ μοῖραν δ' οὔτι φυγεῖν ἔπορον.

^a Μαρνάμενοι δ' ἀρετῆς καὶ δέματος] Eruditissimus longe Valckenaerius, ad Ammonium Animadvers. lib. ii. cap. 15. legit,

— καὶ λήματος (Subaudi, ἔνεκα). TAYLOR.

^b βράβην] Ἄντὶ τοῦ, βραβευτήν. WOLFIUS.

^c Μηδὲν κ. τ. λ.] Ita hunc locum distingue, et lege,

Μηδὲν ἀμαρτεῖν ἐστὶ θεῶν, καὶ πάντα κατορθοῦν

Ἐν βιοτῇ μοῖραν δ' οὔ τι φυγεῖν ἔπορον. SC. Οἱ θεοί.

Vide sequentia. MARKLAND.

Ibid.] Reiskius, pro ἔπορον vel ἔπορον, mavult ἕτερον, et, illo auctore, constructio hæc est: οὐκ ἔστι, i. e. οὐκ ἔξεστι, οὐκ ἐνδέχεται, non licet, datum non est, (quor-

ζ'. Ἀκούεις, Αἰσχίη, [καὶ ἐν αὐτῷ τούτῳ] ὡς τὸ μηδὲν ἁμαρτεῖν ἐστὶ θεῶν, καὶ πάντα κατορθοῦν; Οὐ τῷ συμβούλῳ τὴν τοῦ κατορθοῦν τοὺς ἀγωνιζομένους ἀνέθηκε δύναμιν, ἀλλὰ τοῖς θεοῖς. Τί οὖν, ὦ κατάρατε, ἐμοὶ περὶ τούτων λοιδορῆ, καὶ λέγεις, ἂ σοὶ καὶ τοῖς σοῖς οἱ θεοὶ τρέφειαν εἰς κεφαλὴν; Πολλὰ τοίνυν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ ἄλλα κατηγορηκότες αὐτοῦ καὶ κατεφουσμένου, ἐν μάλιστα ἑθαύμασα ἀπάντων, ὅτι τῶν συμβεβηκότων τότε τῇ πόλει ^d μνησθεῖς, οὐχ, ὡς ἂν εὖνους, καὶ ^e δίκαιος πολίτης, ἔσχε τὴν γνώμην, οὐδ' ἐδάκρυσεν, οὐδ' ἔπαθεν οὐδὲν τοιοῦτον τῇ ψυχῇ, ἀλλ' ἐπάρας τὴν φωνὴν, καὶ γεγηθῶς, καὶ ^f λαρυγγίζων, ᾗτο μὲν ἐμοῦ κατηγορεῖν δηλονότι, δεῖγμα δὲ ἐξέφερε καθ' ἑαυτοῦ, ὅτι ἐπὶ τοῖς γεγενημένοις ἀνιαρῶς οὐδὲν ὁμοίως ἔσχε τοῖς ἄλλοις. Καίτοι τὸν τῶν νόμων καὶ τῆς πολιτείας φάσκοντα φροντίζειν, ὥσπερ οὗτος νυνὶ, καὶ εἰ μηδὲν ἄλλο, ταῦτό γ' ἔχειν δεῖ, τὰ ταῦτα λυπεῖσθαι καὶ ταῦτα χαίρειν τοῖς πολλοῖς, καὶ μὴ τῇ προαιρέσει ^g τῶν κοινῶν, ἐν τῷ τῶν ἐναντίων μέρει τετάχθαι, ὃ σὺ νυνὶ πεποικῶς εἶ φανερός, ἐμὲ πάντων αἴτιον, καὶ δι' ἐμὲ εἰς πράγματα φάσκων ἐμπεσεῖν

sum ista iteratio, quod millies notasse in promptu est?) ἕτερόν τι φυγεῖν τὴν μοῖραν, ut aliud quid effugiat fatalem necessitatem. Utrum mavis, lector, accipe.

^d μνησθεῖς] Rectius, pro ἀναμνησθεῖς, Codd. plurimi. TAYLOR.

^e δίκαιος] Vid. Æsch. §. 66.

^f λαρυγγίζων] Meminit in ea voce hujus loci Harpocrates. Confer Suidam, qui eadem pariter habet, et T. Magistrum, qui huc etiam spectat. Aristoph. Equit. ver. 357.

Λαρυγγῖῳ τοὺς ῥήτορας, καὶ Νικίαν ταραξῖω.

Adde etiam σχ'. nostrum, et Plin. l. iv. ep. 7. TAYLOR.

Ibid.] Scholiastes, in locum Aristophanis, quem adduxit Taylor, nonnihil forte conferet, ad hujus vocis explicationem: ejus verba sunt; Καταβοήσομαι, φησὶ, τῶν ἄλλων ῥητόρων, ἢ τὴν φάρυγγα ἐκτεμῶ, τουτέστι κατασιγάσω τοὺς ῥήτορας· τμηθείσης γὰρ τῆς φάρυγγος, οὐχ οἷόν τε τὴν φωνὴν προῖεσθαι.

^g τῶν κοινῶν] Quære, an poni debeant post τῶν νόμων, supra, l. 14. MARKLAND.

τὴν πόλιν, οὐκ ἀπὸ τῆς ἐμῆς πολιτείας, οὐδὲ προαιρέσεως, ἀρξάμενων ὑμῶν τοῖς Ἑλλησι βοηθεῖν. Ἐπεὶ ἔμοιγ' εἰ τοῦτο δοθείη παρ' ὑμῶν, ἢ τοσαῦτα δι' ἐμὲ ὑμᾶς ἠναντιῶσθαι τῇ κατὰ τῶν Ἑλλήνων ἀρχῇ πραττομένῃ, μείζων ἂν δοθείη δωρεὰ συμπασῶν, ὣν τοῖς ἄλλοις δεδώκατε. Ἄλλ' οὐτ' ἂν ἐγὼ ταῦτα φῆσαιμι, ἀδικοῖν γὰρ ἂν ὑμᾶς, οὐτ' ἂν ὑμεῖς εὖ οἶδ' ὅτι συγχωρήσαίτε· οὗτός τ', εἰ δίκαια ἐποίει, οὐκ ἂν, ἔνεκα τῆς πρὸς ἐμὲ ἔχθρας, τὰ μέγιστα τῶν ὑμετέρων καλῶν ἔβλαπτε καὶ διέβαλλεν.

ζα'. Ἄλλὰ τί ταῦτ' ἐπιτιμῶ, πολλῶ σχετλιώτερα ἄλλα κατηγορηκότες αὐτοῦ, καὶ καταψευσμένου; Ὅς γὰρ ἐμοῦ Φιλιππισμὸν, ὃ γῆ καὶ θεοὶ, κατηγορεῖ, τί οὗτος οὐκ ἂν εἴποι; Καίτοι, νῆ τὸν Ἡρακλέα καὶ πάντας τοὺς θεοὺς, εἴ γ' ἐπ' ἀληθείας δεοὶ σκοπεῖσθαι, τὸ καταψεύδεσθαι καὶ δι' ἔχθραν τι λέγειν ἀνελόντας ἐκ μέσου, τίνες ὡς ἀληθῶς εἰσιν, οἷς ἂν εἰκότως καὶ δικαίως τὴν τῶν γεγενημένων αἰτίαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἀναθεῖεν ἅπαντες; τοὺς ὁμοίους τούτῳ παρ' ἑκάστη τῶν πόλεων εὐροί τις ἂν, οὐχὶ τοὺς ἐμοί. Οἱ, ὅτ' ἦν ἀσθενῆ τὰ Φιλίππου πράγματα, καὶ κομιδῇ μικρὰ, πολλάκις προλεγόντων ἡμῶν, καὶ παρακαλούντων, καὶ διδασκόντων τὰ βέλτιστα, τῆς ἰδίας ἔνεκ' αἰσχροκερδείας, τὰ κοινῇ συμφέροντα προτέντο, τοὺς ὑπάρχοντας ἕκαστοι πολίτας ἐξαπατῶντες, καὶ διαφθείροντες, ἕως δούλους ἐποίησαν· Θετταλοὺς, Δάοχος, Κινέας, Θρασύδαιος· Ἀρκάδας, Κερκιδᾶς, Ἱερώνυμος, Εὐκαλπίδας· Ἀργεῖους, Μύρτις, Τελάδαμος, Μνασέας· Ἡλείους, Εὐξίθεος, Κλεότιμος, Ἀρίσταιχος· Μεσσηνίους, οἱ Φιλιάδου τοῦ θεοῖς ἔχθροῦ παῖδες,

^h τοσαῦτα] Deest in multis. Recte quidem et pulchre; ἔμοιγ' εἰ τοῦτο δοθείη παρ' ὑμῶν, sc. τὸ δι'

ἐμὲ ὑμᾶς ἠναντιῶσθαι. TAYLOR. Ibid.] Post τοσαῦτα videtur ἔτι deesse, tot annos. REISKE.

Νέων, καὶ Θρασύλοχος· Σικυωνίους, Ἀρίστρατος, Ἐπιχάρης· Κορινθίους, Δείναρχος, Δημάρατος· Μεγαρέας, Πτοιόδαρος, Ἐλιξος, Περίλαος· Θηβαίους, Τιμόλαος, Θεογείτων, Ἀνεμοίτας· Εὐβοέας, Ἰππαρχος, Κλείταρχος, Σωσίστρατος· ἐπιλείψει με λέγοντα ἢ ἡμέρα τὰ τῶν προδοτῶν ὀνόματα. Οὗτοι πάντες εἰσὶν, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῶν αὐτῶν βουλευμάτων, ἐν ταῖς αὐτῶν πατρίσιν, ὥνπερ οὗτοι παρ' ὑμῖν, ἰ ἄνθρωποι μιαιοὶ, καὶ κόλακες, καὶ ἀλάστορες, ἠκρωτηριασμένοι τὰς ἑαυτῶν ἕκαστοι πατρίδας, τὴν ἐλευθερίαν προπεπωκότες, πρότερον μὲν Φιλίππῳ, νῦν δὲ Ἀλεξάνδρῳ, τῇ γαστρὶ μετροῦντες καὶ τοῖς αἰσχίστοις τὴν εὐδαιμονίαν, τὴν δ' ἐλευθερίαν, καὶ τὸ μηδένα ἔχειν δεσπότην αὐτῶν, ἀ τοῖς προτέροις Ἑλλῆσιν ὅροι τῶν ἀγαθῶν ἦσαν καὶ κανόνες, κ ἀνατετροφότες.

ⁱ ἄνθρωποι μιαιοὶ, κ. τ. λ.] Oratio manifesto vitiosa est, et parum curata. Scribendum proculdubio, ἄνθρωποι μιαιοὶ, καὶ ἀλάστορες, καὶ κόλακες, ἠκρωτηριασμένοι τὰς ἑαυτῶν ἕκαστοι πατρίδας, προπεπωκότες πρότερον μὲν Φιλίππῳ, νῦν δὲ Ἀλεξάνδρῳ. *Homines impuri, nefarii, et adulescentes, qui suam quisque patriam fæde lacerarunt, propinatam olim Philippo, nunc vero Alexandro. Τὰς πατρίδας προπεπωκότες. Qui patriam suam prodiderunt.* Plutarchus in Arato. Ἦν μὲν οὖν μέγα καὶ τὸ χρήματα τοσαῦτα πορίσαι τοῖς πολίταις, ὅσων σμικρὸν μέρος ἄλλοι στρατηγοὶ, καὶ δημαγωγοὶ, λαμβάνοντες παρὰ βασιλέων, ἠδίκουν, καὶ κατεδουλοῦντο, καὶ προέπινον αὐτοῖς τὰς πατρίδας. *Accedit Photius, in Lex. inedito, atque ex eo Suidas, v. Προπίνειν. Δημοσθένης δὲ τοὺς προδόντας τὰς πατρίδας τοῖς ἐχθροῖς, προπίνειν ἔφη τοῖς ἐχθροῖς. Qui locus*

inprimis notandus. Tournier in Longin. §. 32.

^κ ἀνατετροφότες] MSS. quatuor, quos citat Reiskius, ἀνατετροφότες. Quomodo (verba sunt Tournierii) Æschines cont. Timarch. p. 80. *Edit. Taylor.* Πλείστους δ' ἂν εὐροῖτ' ἐκ τῶν τοιούτων ἀνθρώπων πόλεις ἀνατετροφότες. *Idem cont. Ctesiph. §. 49. p. 76.* ἡμεῖς δὲ, ὧ Ἀθηναῖοι, οὐκ αἰσχύνεσθε, εἰ ἐπὶ μὲν τοὺς πορθμέας τοὺς εἰς Σαλαμίνα πορθμύοντας νόμον ἔθεσθε, ἐάν τις αὐτῶν ἄκων ἐν τῇ πόρῳ πλοῖον ἀνατρέψῃ, τούτῳ μὴ ἐξεῖναι πάλιν πορθμῆ γενέσθαι—τὸν δὲ τὴν πόλιν ἄρδην ἀνατετροφότες, τοῦτον κ. τ. λ. *Cum Demosthene facit Andocides de Mysteriis, p. 238.* Πάντες ἴστε ὅτι παρὰ τοῖς παιδαρίοις τοῖς μικροτάτοις καὶ τοῖς γυναιίοις κληδῶν ἐν ἀπάσῃ τῇ πόλει κατέσχευε, ὅτι Ἰππώνικος ἐν τῇ οἰκίᾳ ἀλιτήριον τρέφει, ὅς αὐτοῦ τὴν τράπεζαν ἀνατρέπει· μέμνησθε ταῦτα, ὧ ἄνδρες. Πῶς

β'. Ταύτης τοίνυν τῆς οὕτως αἰσχρᾶς καὶ περιβοήτου συστάσεως καὶ κακίας, μᾶλλον δ', ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, προδοσίας, εἰ δεῖ μὴ ληρεῖν, τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας, ἣ τε πόλις παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ἀναίτιος γέγονεν ἐκ τῶν ἐμῶν πολιτευμάτων, καὶ ἐγὼ παρ' ὑμῖν. Εἴτά μ' ἐρωτᾶς ἀντὶ ποίας ἀρετῆς ἀξιώ τιμᾶσθαι; Ἐγὼ δὴ σοι λέγω, ὅτι τῶν πολιτευομένων παρὰ τοῖς Ἑλλησι διαφθαρέντων ἀπάντων, ἀρχαμένων ἀπὸ σοῦ, πρότερον μὲν ὑπὸ Φιλίππου, νῦν δ' ὑπ' Ἀλεξάνδρου, ἐμὲ οὔτε καιρὸς, οὔτε Φιλανθρωπία λόγων, οὔτ' ἐπαγγελιῶν μέγεθος, οὔτ' ἐλπίς, οὔτε φόβος, οὔτε χάρις, οὔτ' ἄλλο οὐδὲν ἐπήρην, οὐδὲ προηγάγετο, ὧν ἔκρινα δικαίων καὶ συμφερόντων τῇ πατρίδι, οὐδὲν προδοῦναι. Οὐδ' ὅσα συμβεβούλευκα πώποτε τουτοισιν, ὁμοίως ὑμῖν, ὡσπερ ἀνὴρ ἐν τρυτάνῃ, ρέπων ἐπὶ τὸ λῆμμα συμβεβούλευκα, ἀλλ' ἀπ' ὀρθῆς, καὶ δικαίας, καὶ ἀδιαφθόρου τῆς ψυχῆς, πάντα μοι πέπρακται καὶ μεγίστων δὴ πραγμάτων τῶν κατ' ἐμαυτὸν ἀνθρώπων προστάς, πάντα ταῦτα ὑγιῶς, καὶ δικαίως, ¹ καὶ ἀπλῶς πεπολίτευμαι. Διὰ ταῦτ' ἀξιώ τιμᾶσθαι.

γ'. Τὸν δὲ τειχισμὸν ταῦτον, ὃν σύ μου διέσυρες, καὶ τὴν ταφρείαν, ἀξία μὲν χάριτος καὶ ἐπαίνου κρίνω· πῶς γὰρ οὐ; Πόρρω μέντοι πού τῶν ἐμαυτῶ πεπολιτευμένων τίθεμαι· ^m οὐ γὰρ λίθοις ἐτείχισα τὴν πόλιν, οὐδὲ πλίνθοις ἐγὼ, οὐδ'

οὐν ἡ φήμη ἢ τότε οὐσα δοκεῖ ὑμῖν ἀποβῆναι; Οἰόμενος γὰρ Ἰππόνικος υἱὸν αὐτῷ τρέφειν, ἀλιτήριον αὐτῷ ἔτρεφεν, ὃς ἀνατέτροφεν ἐκείνου τὸν πλοῦτον, τὴν σωφροσύνην, τὸν ἄλλον βίον ἅπαντα. Vide TOUR. in Longin. §. 32.

¹ καὶ ἀπλῶς] Hæc duo vocabula addidi. (ex MSS.) REISKE.

^m οὐ γὰρ λίθοις κ. τ. λ.] Plin.

l. ix. ep. 26. Porro Plutarchus, in libro, περὶ τοῦ ἑαυτὸν ἐπαινεῖν ἀνεπίφθον. ut olim monui, hujus orationis utilis commentator esse potest; uti cum scribat, Πρὸς δὲ τοὺς μετρίους οὐκ ἄτοκόν ἐστι χρῆσθαι καὶ ταῖς ἐπανορθώσεσι τῶν ἐπαίνων· εἴ τις ὡς λόγιον, ἢ πλούσιον, ἢ δυνατὸν ἐπαινοῖ, κελεύοντα μὴ ταῦτα περὶ αὐ-

ἐπὶ τούτοις μέγιστον τῶν ἑμαυτοῦ φρονῶ· ἀλλ' εἴαν τὸν ἐμὸν τειχισμὸν βούλει δικαίως σκοπεῖν, εὐρήσεις ὄπλα, καὶ πολεῖς, καὶ τόπους, καὶ λιμένας, καὶ ναῦς, καὶ πολλοὺς ἵππους, καὶ τοὺς ὑπὲρ τούτων ἀμυνομένους. Ταῦτα προῦβαλόμην ἐγὼ πρὸ τῆς Ἀττικῆς, ὅσον ἦν ἀνθρωπίνῳ λογισμῷ δυνατὸν, καὶ τούτοις ἐτείχισα τὴν χώραν, οὐχὶ ἢ τὸν κύκλον μόνον τοῦ Πειραιῶς, οὐδὲ τοῦ ἄστεος. Οὐδὲ γ' ἠττήθην ἐγὼ τοῖς λογισμοῖς Φιλίππου, πολλοῦ γε καὶ δεῖ, οὐδὲ ταῖς παρασκευαῖς· ἀλλ' οἱ τῶν συμμάχων στρατηγοὶ, καὶ αἱ δυνάμεις, τῇ τύχῃ. Τίνες αἱ τούτων ἀποδείξεις; ἐναργεῖς καὶ φανεραί.

ζδ'. Σκοπεῖτε δέ. Τί χρῆν τὸν εὖνον πολίτην ποιεῖν, τί τὸν μετὰ πάσης προνοίας, καὶ προθυμίας, καὶ δικαιοσύνης ὑπὲρ τῆς πατρίδος πολιτευόμενον; Οὐκ ἐκ μὲν θαλάττης τὴν Εὐβοίαν προβαλέσθαι πρὸ τῆς Ἀττικῆς, ἐκ δὲ τῆς μεσογείας, τὴν Βοιωτίαν, ἐκ δὲ τῶν πρὸς Πελοπόννησον τόπων, τοὺς ὁμόρους ταύτη; Οὐ τὴν σιτοπομπείαν, ὅπως ὁ παρὰ πᾶσαν Φιλίαν ἄχρι τοῦ Πειραιῶς κομισθήσεται, προιδέσθαι, καὶ τὰ μὲν σῶσαι τῶν ὑπαρχόντων, ἐκπέμποντα βοηθείας, καὶ λέγοντα καὶ γράφοντα τοιαῦτα, τὴν Προκόννησον, τὴν Χερρόνησον, τὴν Τένεδον, τὰ δ' ὅπως οἰκεῖα καὶ σύμμαχ' ὑπάρξῃ,

τοῦ λέγειν, ἀλλὰ μᾶλλον, εἰ χρηστὸς, καὶ ἀβλαβὴς, καὶ ἀφέλιμος· οὐ γὰρ εἰσφέρει τὸν ἔπαινον ὁ τοῦτο ποιῶν, ἀλλὰ μετατίθησιν· οὐδὲ χαίρειν δοκεῖ τοῖς ἐγκωμιάζουσιν αὐτὸν, ἀλλὰ μᾶλλον, ὅτι μὴ προσηκόντως, μηδ' ἐφ' οἷς δεῖ, δυσχεραίνειν καὶ ἀποκρύπτειν τὰ φαυλότερα τοῖς βελτίοισιν, οὐκ ἐπαινεῖσθαι βουλόμενος, ἀλλ' ἐπαινεῖν ὡς χρῆ διδάσκων. Τὸ γὰρ, οὐ λίθοις ἐτείχισα τὴν πόλιν, οὐδὲ πλίνθοις ἐγὼ, ἀλλ' εἴαν

τὸν ἐμὸν τειχισμὸν βούλει σκοπεῖν, εὐρήσεις καὶ ὄπλα, καὶ ἵππους, καὶ συμμάχους, τοιοῦτου τινὸς ἔοικεν ἄπτεσθαι. Adde Hermogenem, p. 258. Edit. Crispin. TAYLOR.

^η τὸν κύκλον] F. τὴν κύκλῳ, ut §. 28. MARKLAND.

^ο παρὰ πᾶσαν φιλίαν] Scil. γῆν, per socialem agrum, Steph. Thes. Ling. Gr. t. iv. col. 156.

πράξει, τὸ Βυζάντιον, τὴν Ἄβυδον, [^P τὴν Εὐβοίαν,] καὶ τῶν μὲν τοῖς ἐχθροῖς ὑπαρχουσῶν δυνάμεων τὰς μεγίστας ἀφελεῖν, ὧν δ' ἐνέλιπε τῇ πόλει, ταῦτα προσθεῖναι;

ζέ. Ταῦτα τοίνυν ὑμῖν ἅπαντα πέπρακται τοῖς ἐμοῖς ψηφίσμασι, καὶ τοῖς ἐμοῖς πολιτεύμασιν, ἀ καὶ ^q βεβουλευμένα, ᾧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐὰν ἄνευ φθόνου τις βούληται σκοπεῖν, ὀρθῶς εὐρήσει, καὶ πεπραγμένα πάσῃ δικαιοσύνῃ, καὶ τὸν ἐκάστου καιρὸν οὐ παρεθέντα, οὐδ' ἀγνοηθέντα, οὐδὲ προδοθέντα ὑπ' ἐμοῦ, καὶ ὅσα εἰς ἀνδρὸς ἑνὸς δύνανται καὶ λογισμὸν ἤκεν, οὐδὲν ἐλλειφθέν. Εἰ δ' ἢ ^r δαίμονός τις, ἢ τύχης ἰσχύς, ἢ στρατηγῶν φαυλότης, ἢ τῶν προδιδόντων τὰς πόλεις ὑμῶν κακία, ἢ πάντα ταῦτα ἅμα ἐλυμήνατο ^s τοῖς ὅλοις, ἕως ἀνέτρεψε, τί Δημοσθένης ἀδικεῖ; Εἰ δ', οἷός ἢ ἐγὼ παρ' ὑμῖν κατὰ τὴν ἐμαυτοῦ τάξιν, εἰς ἐν ἐκάστη τῶν Ἑλληνίδων πόλεων ἀνὴρ ἐγένετο, μᾶλλον δ', εἰ ἓνα μόνον ἄνδρα Θετταλία, καὶ ἓνα ἄνδρα Ἀρκαδία, ταῦτα φρονούντα ἔσχον ἐμοὶ, οὐδεὶς οὔτε τῶν ἔξω Πυλῶν Ἑλλήνων, οὔτε τῶν εἴσω, τοῖς παροῦσι κακοῖς ἐκέχρητ' ἂν· ἀλλὰ πάντες ἂν ὄντες ἐλεύθεροι, καὶ αὐτόνομοι, μετὰ πάσης ἀδείας ἀσφαλῶς, ἐν εὐδαιμονίᾳ, τὰς ἑαυτῶν ἄκουσιν πατρίδας, τῶν τοσούτων καὶ τοιούτων ἀγαθῶν ὑμῖν καὶ τοῖς ἄλλοις Ἀθηναίοις ἔχοντες χάριν δι' ἐμέ.

ζς'. Ἴνα δ' εἰδῆτε, ὅτι πολλῶ τοῖς λόγοις ἐλάττωσι χρῶ-

^P τὴν Εὐβοίαν] Latet nomen loci alicujus sub Εὐβοίαν, ut mihi videtur. Nam de Eubœa ante dixerat. Sensui optime conveniret Πέρινθον, sed non Scripturæ. MARKLAND.

^q βεβουλευμένα] Cohæret cum ὀρθῶς in versu proximo. REISKE.

^r δαίμονός τις] Ad hasce voces addendum videtur φθόνος aut δυσμένεια. REISKE.

^s τοῖς ὅλοις] Τὸ ὅλον, est omnino: est et totum corpus. Hunc locum perperam sollicitavit Cl. Taylorus. TOUR. in Longin. §. 10.

μαι τῶν ἔργων, εὐλαβούμενος τὸν φθόνον, λέγε μοι ταυτὶ, καὶ ἀνάγνωθι λαβὼν τὸν ἀριθμὸν τῶν βοηθειῶν κατὰ τὰ ἐμὰ Ψηφίσματα.

ΑΡΙΘΜΟΣ ΒΟΗΘΕΙΩΝ.

Ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα πράττειν, Αἰσχίνη, τὸν καλὸν κάγαθον πολίτην δεῖ, (ὧν κατορθουμένων μὲν, ᾧ γῆ καὶ θεοὶ, ἐν μεγίστοις ἀναμφισβητήτως ὑπῆρχεν εἶναι, καὶ τὸ δικαίως προσῆν· [†] ὡς ἐτέρως δὲ συμβάντων, τὸ γοῦν εὐδοκίμειν περίεστι, καὶ τὸ μηδένα μέμφεσθαι τὴν πόλιν, μηδὲ τὴν προαίρεσιν αὐτῆς, ἀλλὰ τὴν τύχην κακίζειν, τὴν οὕτω τὰ πράγματα κρίνασαν) οὐ μὰ Δί' οὐκ ἀποστάντα τῶν συμφερόντων τῇ πόλει, μισθώσαντα δ' αὐτὸν τοῖς ἐναντίοις, τοὺς ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν καιροῦς, ἀντὶ τῶν τῆς πατρίδος, θεραπεύειν· οὐδὲ τὸν μὲν πράγματα ἄξια τῆς πόλεως ὑποστάντα λέγειν καὶ γράφειν, καὶ μένειν ἐπὶ τούτων, [‡] προελόμενον βασκαίνειν, εἰ δέ τις ἰδίᾳ τι λυπήσῃ, ταῦτο μεμνήσθαι καὶ τηρεῖν, οὐδ' ἡσυχίαν ἄγειν ἄδικον καὶ ὑπουλον, ὡς σὺ ποιεῖς πολλάκις.

ζζ'. Ἔστι γὰρ, ἔστιν ἡσυχία δικαία καὶ συμφέρουσα τῇ πόλει, ἣν οἱ πολλοὶ τῶν πολιτῶν ὑμεῖς ἀπλῶς ἄγετε. Ἄλλ' οὐ ταύτην οὗτος ἄγει τὴν ἡσυχίαν, πολλοῦ γε καὶ δεῖ, ἀλλ' ἀποστάς, ὅταν αὐτῷ δόξῃ, τῆς πολιτείας, πολλάκις δὲ δοκεῖ, φυλάττει, ὀπηνίχ' [×] ὑμεῖς ἐστὲ μεστοὶ τοῦ συνεχῶς λέγοντος, ἢ παρὰ τῆς τύχης τι συμβέβηκεν ἐναντίωμα, ἢ ἄλλο τι δύσκολον γέγονε, (πολλὰ δὲ τὰ ἀνθρώπινα) εἴτ' ἐπὶ τούτῳ τῷ καιρῷ ῥήτωρ ἐξαίφνης ἐκ τῆς ἡσυχίας, ὡσπερ

[†] ὡς ἐτέρως δὲ συμβάντων] L. ᾧ (TAYLOR.) Addidi. REISKE.
[‡] ἐτέρως δὲ συμβάντων. J. TOUR. ^x ὑμεῖς] Inseruit Reiskius ex
[‡] προελόμενον] Ita meliores. MSS.

πνεῦμα, ὕ ἀνεφάνη, καὶ πεφωνασκηκῶς, καὶ συνειλεχῶς
 ῥήματα καὶ λόγους, συνείρει τούτους σαφῶς καὶ ἀπνευστί,
 ὄησιν μὲν οὐδεμίαν φέροντας, οὐδ' ἀγαθοῦ κτήσιν οὐδενός,
 συμφορὰν δὲ τῷ τυχόντι τῶν πολιτῶν, καὶ κοινὴν αἰσχύνην.
 Καίτοι ταύτης τῆς μελέτης καὶ τῆς ἐπιμελείας, Αἰσχίνη,
 εἴπερ ἐκ ψυχῆς δικαίας ἐγίγνετο, καὶ τὰ τῆς πατρίδος συμ-
 φέροντα προηρημένης, τοὺς καρποὺς ἔδει γενναίους καὶ καλοὺς,
 καὶ πᾶσιν ὠφελίμους εἶναι, συμμαχίας πόλεων, πόρους
 χρημάτων, ἐμπορίου κατασκευὴν, νόμων συμφερόντων θέσεις,
 τοῖς ἀποδειχθεῖσιν ἐχθροῖς ἐναντιώματα· τούτων γὰρ ἀπάν-
 των ἦν ἐν τοῖς ἄνω χρόνοις ἐξέτασις· καὶ ἔδωκεν ὁ παρελθὼν
 χρόνος πολλὰς ἀποδείξεις ἀνδρὶ καλῷ τε καὶ ἀγαθῷ,^z ἐν οἷς
 οὐδαμῶς σὺ Φανήσῃ γεγονῶς, οὐ πρῶτος, οὐ δεύτερος, οὐ τρί-
 τος, οὐ τέταρτος, οὐ πέμπτος, οὐχ ἕκτος, οὐχ ὀποστοσαῦν·
^a οὐκ οὐκ ἐπὶ γε οἷς ἡ πατρίς ηὔξανετο. Τίς γὰρ συμμαχία
 σαῦ πρᾶξαντος γέγνε τῇ πόλει; ^b τίς δὲ βοήθεια, ἢ κτήσις

^y ἀνεφάνη] Ita MSS. quatuor
 (non φάνη). TAYLOR.

Ibid.] Ita correxi. Tourpius
 quoque Emendat. ad Suidam, t.
 iii. p. 105. Edit. Lond. sic cor-
 rigit. REISKE.

^z ἐν οἷς] Sc. ἀνδράσι καλοῖς καγα-
 θοῖς. Id quod e proximo ἀνδρὶ κα-
 λῷ τε καγαθῷ tacite excipiendum.
 REISKE.

^a οὐκ οὐκ ἐπὶ γε καὶ ἡ πατρίς ηὔξανε-
 νετο] Correxi (ex MSS.) οὐκ οὐκ ἐπὶ
 γε οἷς ἡ πατρίς ηὔξανετο. Saltem non
 illis in rebus, ubi salus et decus
 patriæ amplificabatur: quanquam
 ubi res agebantur, unde potentia
 hostium patriæ cresceret, ibi pri-
 mus semper et in primis visus es
 negotiosus et clamorosus. Citat

hunc locum Thomas Magist. v.
 αὔξειν. IDEM.

^b τίς δὲ βοήθεια] Citans hunc
 locum Alexander Rhetor p. 78.
 16. lectionem hanc, non malam
 profecto, dat, et quam quod prius
 non compererim, et in textum
 receperim, me nunc piget tædet-
 que: τίς δὲ βοήθεια ἐκ τῆς σῆς εὐνοίας
 καὶ δόξης, *ecquæ copix sociorum*
civitati succurrerunt, ductæ tua
sive gratia, sive gloria. Idem l. 2.
 ἐνδοξοτέρα, et τί τῶν Ἑλληνικῶν, ἢ
 τῶν οἰκείων, ἀπλῶς ἐπηνώρθωται διὰ
 σε; l. 4. τειχῶν, ἢ ποῖον ἵππικόν, ἢ
 τῶν ἀπάντων τί χρήσιμον, ἢ τοῖς ἀπό-
 ροις πολιτικὴ βοήθεια, ἢ χρημάτων εὐ-
 πορία; REISKE.

εὐνοίας, ἢ δόξης; τίς δὲ πρεσβεία; τίς διακονία, δι' ἣν ἡ πόλις ἐντιμωτέρα γέγονε; Τί τῶν οἰκειῶν, ἢ τῶν Ἑλληνικῶν καὶ ξενικῶν, οἷς ἐπέστης, ἐπηνώρθωται διὰ σέ; ποῖαι τριήρεις; ποῖα βέλη; ποῖοι νεώσοικοι; τίς ἐπισκευὴ τειχῶν; ποῖον ἵππικόν; τί τῶν ἀπάντων σὺ χρήσιμος εἶ; ^c τίς ἢ τοῖς εὐπόροις, ἢ τοῖς ἀπόροις, πολιτικὴ καὶ κοινὴ βοήθεια χρημάτων παρὰ σοῦ; οὐδεμία. Ἄλλ' ὦ τῶν, εἰ μηδὲν τούτων, εὐνοιά γε καὶ προθυμία· ποῦ; πότε; ὅστις, ὦ πάντων ἀδικώτατε, οὐδ' ὅτε ἅπαντες, ὅσοι πώποτ' ἐφθέγγζαντο ἐπὶ τοῦ βήματος, εἰς σωτηρίαν ^d ἐπέδιδσαν, καὶ τὸ τελευταῖον Ἀριστόνικος τὸ συνειλεγμένον ἀργύριον ^e εἰς τὴν ἐπιτιμίαν, οὐδὲ τότε οὔτε παρήλθες, οὔτ' ἐπέδωκας οὐδέν· οὐκ ἀπορῶν· πῶς γάρ; ὅς γε κεκληρονόμηκας μὲν τῶν Φίλωνος τοῦ κηδεστοῦ χρημάτων πλείονων ἢ πέντε ταλάντων· διτάλαντον δ' εἶχες ἔρανον δωρεάν παρὰ τῶν ἡγεμόνων τῶν συμμοριῶν, ἐφ' οἷς ^f ἐλυμήνω τὸν τριηραρχικὸν νόμον. Ἄλλ' ἵνα μὴ λόγον ἐκ λόγου λέγων, τοῦ παρόντος ἐμαυτὸν ἐκκρούσω, παραλείψω ταῦτα· ἀλλ' ὅτι οὐχὶ δι' ἐνδειαν οὐκ ἐπέδωκας, ἐκ τούτων δῆλον, ἀλλὰ φυλάττων τὸ μηδὲν ἐναντίον γενέσθαι παρὰ σοῦ τούτοις, οἷς ἅπαντα πολιτεύῃ.

^c τίς τοῖς ἀπόροις] Ita lege imposterum ex Alexandro, pudetque me nunc, non jamdudum sensisse, verba τοῖς εὐπόροις ἢ meram esse vitiosam scriptionem veræ lectionis τοῖς ἀπόροις. Extermina ergo imposterum illa importuna. IDEM.

^d ἐπέδιδσαν] Vide supra ad Æsch. §. 9. TAYLOR.

^e εἰς τὴν ἐπιτιμίαν] Apparet eum fuisse in ærariis, coactamque pecuniam ad dignitatem recuperandam callide civitati donasse: ut

non solvere debitum, sed in rempublicam liberalis extitisse videretur. Consentaneum enim est ei mulctam a populo fuisse, post hoc factum, remissam. WOLFUS.

Ibid.] De voce ἐπιτιμία vide, supra, §. 6. n. ^z

^f ἐλυμήνω] Aliquid legi illi Demosthenis (supra §. 30.) subdole interseruit aut adjecit Æschines, quo vis ipsius imminuta et elusa fuit. STOCK.

ζή'. Ἐν τίσιν οὖν σὺ νεανίας, καὶ πηνίκα λαμπρός; Ἡνίκ' ἂν εἰπεῖν τι κατὰ τούτων δέοι, ἐν τούτοις λαμπροφωνότατος, μνημονικώτατος, ὑποκριτῆς ἄριστος, τραγικός^ε Θεοκρίνης. Εἶτα τῶν πρότερον γεγενημένων ἀνδρῶν ἀγαθῶν μέμνησαι; καὶ καλῶς ποιεῖς. Οὐ μέντοι δίκαιόν ἐστιν, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὴν πρὸς τοὺς τετελετηκότας εὐνοίαν ὑπάρχουσαν^η προλαβόντα παρ' ὑμῶν, πρὸς ἐκείνους ἐξετάζειν καὶ παραβάλλειν ἐμὲ, τὸν συζῶντα μεθ' ὑμῶν. Τίς γὰρ οὐκ οἶδε τῶν πάντων, ὅτι τοῖς μὲν ζῶσι πᾶσιν ὑπεστὶ τις ἢ πλείων ἢ ἐλάττων φθόνος, τοὺς δὲ τεθνεώτας οὐδὲ τῶν ἐχθρῶν οὐδεὶς ἐτι μισεῖ; Οὕτως οὖν ἐχόντων τούτων τῇ φύσει, πρὸς τοὺς πρὸ ἑμαυτοῦ νῦν ἐγὼ^ι κρίνωμαι, καὶ θεωρῶμαι; μηδαμῶς. (οὔτε γὰρ δίκαιον, οὔτ' ἴσον^κ ἐστίν, Αἰσχίνη,) ἀλλὰ πρὸς σέ, καὶ ἄλλον, εἴ τινα βούλει, τῶν ταυτά σοι προηρημένων, καὶ ζώντων. Κακῆϊνο σκόπει, πότερον κάλλιον καὶ ἄμεινον τῇ πόλει, διὰ τὰς τῶν προτέρων εὐεργεσίας, οὔσας ὑπερμεγέθεις, οὔμενον εἴποι τις ἂν ἡλίκας, τὰς ἐπὶ τὸν παρόντα βίον γιγνομένας εἰς ἀχαριστίαν καὶ προπηλακισμόν ἄγειν, ἢ πᾶσιν, ὅσοι τι μετ' εὐνοίας πράττουσι, τῆς παρὰ τούτων τιμῆς καὶ Φιλανθρωπίας μετεῖναι;

ζθ'. Καὶ μὴν, εἰ καὶ τούτ' ἄρα δεῖ με εἰπεῖν, ἢ μὲν ἐμὴ πολιτεία καὶ προαίρεσις, ἂν τις ὀρθῶς σκοπῇ, ταῖς τῶν τότε

^ε Θεοκρίνης] Hunc et Tragediarum actorem et calumniatorem fuisse tradit Erasmus. Exstat et Demosthenis nostri actio in Theocrinem Sycophantam. WOLFIVS. Ibid.] Omnino Harprocratio et Suidas in v. Θεοκρίνης. Apostol. xix. 49. Brodæus, Miscell. l. v. c. 23. TAYLOR.

^η προλαβόντα] Ita, pro προσλαβόντα, Meerm. et sic coniecit quo-

que Markland. *abusum callide in rem suam, vestro quodam velut præiudicio.* REISKE.

^ι κρίνωμαι, καὶ θεωρῶμαι] Præ tuli (ex Bavar.) τῷ κρίνωμαι καὶ θεωρῶμαι. Ich sollte mich beschauen, prüfen lassen? Egone committam, ut explorer, ut specter? REISKE.

^κ ἐστίν] Addidi ex MSS. IDEM.

ἐπαινουμένων ἀνδρῶν ὁμοία, καὶ ταῦτα βουλομένη φανήσεται· ἢ δὲ σὴ, ταῖς τῶν τοιούτους τότε συκοφαντούντων. Δῆλον γὰρ, ὅτι καὶ κατ' ἐκείνους ἤσαν τινες τοὺς χρόνους, οἱ διέσυρον μὲν τοὺς ὄντας τότε, τοὺς δὲ πρότερον γεγενημένους ἐπήνου, βάσκανον πρᾶγμα καὶ ταῦτ' οὖν ποιῶντες σοί. Εἶτα λέγεις, ὡς οὐδὲν ὁμοίος εἰμι ἐκείνοις ἐγώ; σὺ δ' ὁμοίος, Αἰσχίνης; ὁ δ' ἀδελφὸς ὁ σός; ἄλλος δὲ τις τῶν νῦν ῥητόρων; ἐγὼ μὲν γὰρ οὐδένα φημί. Ἀλλὰ πρὸς τοὺς ζῶντας, ὧ χρηστὲ, ἵνα μηδὲν ἄλλο εἶπω, τὸν ζῶντα ἐξέταζε, καὶ τοὺς καθ' αὐτὸν,¹ ὥσπερ τᾶλλα πάντα, τοὺς ποιητὰς, τοὺς χοροῦς, τοὺς ἀγωνιστάς. ^m Ὁ Φιλάμμων, οὐχ ὅτι ⁿ Γλαύκου τοῦ Καρυστίου καὶ τινῶν ἐτέρων πρότερον γεγενημένων ἀθλητῶν ἀσθενέστερος ἦν, ἀστεφάνωτος ἐκ τῆς Ὀλυμπίας ἀπήει, ἀλλ' ὅτι τῶν εἰσελθόντων πρὸς αὐτὸν ἀριστα ἐμάχετο, ἐστεφανούτο, καὶ νικῶν ἀνηγορεύετο. Καὶ σὺ πρὸς τοὺς νῦν ὄρα με ῥήτορας, πρὸς σαυτὸν, πρὸς ὅτινα βούλει τῶν ἀπάντων, οὐδὲν ἐξίσταμαι· ὦν, ὅτε μὲν τῇ πόλει τὰ βέλτιστα ἐλέσθαι παρῆν, ἐφ' ἀμύλλου τῆς εἰς τὴν πατρίδα εὐνοίας ἐν κοινῷ πᾶσι κειμένης, ἐγὼ κράτιστα λέγων ἐφαινόμην, καὶ τοῖς ἐμοῖς ψηφίσμασι, καὶ νόμοις, καὶ πρεσβείαις, ἅπαντα διωκεῖτο· ὑμῶν δὲ οὐδεὶς ἦν οὐδαμοῦ, πλὴν εἰ^o τούτοις ἐπηρεάσαι τι δεοί. Ἐπειδὴ δὲ, ἀ μήποτ' ὄφελε, συνέβη, καὶ οὐκ ἔτι συμβούλων, ἀλλὰ τῶν τοῖς ἐπιτασσομένοις ὑπηρετούντων, καὶ τῶν κατὰ τῆς πατρίδος μισθαρνεῖν ἐτοίμων, καὶ τῶν κολακεύειν ἐτέρους βουλομένων ἐξέτασις ἦν, τῆνικαῦτα σὺ, καὶ τούτων ἕκαστος ἐν τάξει, καὶ μέγας, καὶ

¹ ὥσπερ τᾶλλα πάντα] Sc. εἰώθαμεν ἐξετάζειν. IDEM.

^m Ὁ Φιλάμμων] Æschin. §. 63.

ⁿ Γλαύκου τοῦ Καρυστίου] De hoc

vide Suidam. WOLFIUS.

^o τούτοις] Huic populo. MARKLAND.

λαμπρὸς ἵπποτρόφος· ἐγὼ δ' ἀσθενής, ὁμολογῶ, ἀλλ' εὐ-
 νους μᾶλλον ὑμῶν τουτοισί.

β. Δύο δ', ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ταῦτα τὸν φύσει μέτριον
 πολίτην ἔχειν δεῖ, (οὕτω γάρ μοι περὶ ἐμαυτοῦ λέγοντι ἀνε-
 πιφθονώτατον εἰπεῖν) ἐν μὲν ταῖς ἐξουσίαις τὴν ^ρ τοῦ γενναίου,
 καὶ τὴν τοῦ πρωτείου τῇ πόλει προαίρεσιν ^α διαφυλάττειν, ἐν
 παντὶ δὲ καιρῷ καὶ πράξει, τὴν εὐνοίαν. Τούτου γὰρ ἡ φύ-
 σις κυρία, τοῦ δύνασθαι δὲ καὶ ἰσχύειν, ^ε ἕτερα. Ταύτην
 τοίνυν παρ' ἐμοὶ μεμενηκυῖαν εὐρήσετε ἀπλῶς. Ὄρατε δέ·
 οὐκ ἐξαιτούμενος, οὐκ Ἀμφικτυονικὰς δίκας ἐπαγόντων μοι,
 οὐκ ἀπειλούντων, οὐκ ^β ἐπαγγελλομένων, οὐχὶ τοὺς κατα-
 ράτους τούτους, ὥσπερ θηρία, μοι προσβαλλόντων, οὐδαμῶς
 προδέδωκα ἐγὼ τὴν εἰς ὑμᾶς εὐνοίαν. Τὸ γὰρ ἐξαρχῆς εὐ-
 θυς ὀρθὴν καὶ δικαίαν τὴν ὁδὸν τῆς πολιτείας εἰλόμην, τὰς
 τιμὰς, τὰς δυναστείας, τὰς εὐδοξίας τὰς τῆς πατρίδος θε-
 ραπεύειν, ταύτας αὖξιν, μετὰ τούτων εἶναι. Οὐκ ἐπὶ μὲν
 τοῖς ἐτέρων εὐτυχήμασι Φαιδρὸς ἐγὼ καὶ γεγηθῶς κατὰ τὴν
 ἀγορὰν περιέρχομαι, τὴν δεξιὰν προτείων, καὶ εὐαγγελιζό-
 μενος τούτοις, οὓς ἂν ἐκείσε ^γ ἀπαγγελεῖν οἴωμαι, τῶν δὲ τῆς
 πόλεως ἀγαθῶν πεφρικῶς ἀκούω, καὶ στένων, καὶ κύπτων
 εἰς τὴν γῆν, ὥσπερ οἱ δυσσεβεῖς οὗτοι, οἱ τὴν μὲν πόλιν δια-
 σύρουσιν, ὥσπερ οὐχ αὐτοὺς διασύροντες, ὅταν ταῦτο ποιῶσιν,
 ἔξω δὲ βλέπουσι, καὶ ἐν οἷς, ἀτυχησάντων τῶν Ἑλλήνων, εὐ-

^ρ τοῦ γενναίου] Id est, τῆς γεν-
 ναιότητος. REISKE.

^α διαφυλάττειν] Malim, δεῖ δια-
 φυλάττειν. Nam si δεῖ omittatur,
 hoc est, si sententia ἐν μὲν ταῖς
 ἐξουσίαις cum præmissis ἔχειν δεῖ
 copuletur, neque ab ἐν μὲν nova
 sententia inchoetur, supervacane-
 um quoque erit atque tollendum
 διαφυλάττειν, cum ἔχειν sufficere

possit. REISKE.

^ε ἕτερα] Prætuli, in neutro plu-
 rali, ex MS. τῆ ἑτέρα. Alia sunt,
 quæ potentiam et vim tribuant.
 Ταύτην redit ad προαίρεσιν. IDEM.

^β ἐπαγγελλομένων] Me ad suppli-
 cium deposcentibus. IDEM.

^γ ἀπαγγελεῖν] Ita, pro ἀπαγγ-
 γέλλειν. MARKLAND. Prætuli.
 REISKE.

τύχησεν ἕτερος, ταῦτ' ἐπαινοῦσι, καὶ, ὅπως τὸν ἅπαντα χρόνον διαμενεῖ, Φασὶ δεῖν τηρεῖν.

ρα'. Μὴ δῆτ', ὧ πάντες θεοὶ, μηδεὶς ταῦθ' ὑμῶν ἐπινεύσειεν· ἀλλὰ μάλιστα μὲν καὶ τούτοις βελτίω τινὰ νοῦν καὶ φρένας ἐνθείητε. Εἰ δ' ἄρα ἔχουσιν οὕτως ἀνιάτως, τούτους μὲν αὐτοὺς καθ' ἑαυτοὺς ἐξώλεις καὶ προώλεις ἐν γῆ καὶ θαλάττῃ ποιήσαίτε· ἡμῖν δὲ τοῖς λοιποῖς τὴν ταχίστην ἀπαλλαγὴν τῶν ἐπηρτημένων φόβων δότε, καὶ σωτηρίαν ἀσφαλῆ^u.

^u De exitu hujusce celeberrimi judicii meminerunt, inter alios plurimos, M. Tullius, lib. tertio de Oratore, et Valerius Max. lib. viii. c. 10. Quorum ille; Sed hæc ipsa omnia perinde sunt, ut aguntur. Actio, inquam, in dicendo una dominatur: sine hac summus orator esse in numero nullo potest; mediocris, hac instructus, summos sæpe superare. Huic primas dedisse Demosthenes dicitur, cum rogaretur quid in dicendo esset primum; huic secundas; huic tertias. Quo mihi melius etiam illud ab Æschine dictum videri solet, qui cum propter ignominiam judicii cessisset Athenis, et se Rhodum contulisset, rogatus a Rhodiis, legisse fertur orationem illam egregiam, quam in Ctesiphontem contra Demosthenem dixerat: qua perlecta, petatum est ab eo postridie, ut legeret illam etiam, quæ erat contra a Demosthene pro Ctesiphonte edita: quam cum suavissima et ma-

xima voce legisset, admirantibus omnibus, Quanto, inquit, magis admiraremini, si audissetis ipsum? (Τί δὲ εἰ αὐτοῦ τοῦ θηρίου ἀκηκόετε; quomodo eundem sensum reddit Plinius, Ep. lib. ii. ep. 3.) Ex quo satis significavit, quantum esset in actione, qui orationem eandem aliam esse putaret, actore mutato. Valerius deinde Maximus, cum iisdem pene verbis id factum exposuisset, hæc subjungit: Tantus orator (Æschines) et modo tam infestus adversarius, sic inimici vim ardoremque dicendi suspexit, ut se scriptorum ejus parum idoneum lectorem esse diceret: expertus acerrimum oculorum vigorem, terribile vultus pondus, accommodatum singulis verbis sonum vocis, efficacissimos corporis motus. Ergo etsi operi illius adjici nihil potest, tamen in Demosthene magna pars Demosthenis abest, quod legitur potius quam auditur. STOCK.

INDEX,

SIVE

VOCUM DIFFICILIORUM,

Earum præsertim quæ ad res ATTICAS pertinent,

EXPLICATIO.

Æ. Æschinem, D. Demosthenem, Numerus Capita designat.

A.

ΑΓΝΟΥΣΙΟΣ, Æ. 21. D. 8. *Agnusius. Agnus* pagus Atticus in tribu Demetriade, a Stephano, in Acamantide, a Suida, numeratus.

Ἀγωνοθέται, Æ. 60. D. 26. *Ludorum præfecti*, scenicorum proprie. *Hesychius*. Erant autem deni, ex singulis tribubus electi: per quadriennium præfuerunt. *Sigonius*, de Republ. Athen. lib. iv. cap. 7.

Ἀζηνιεύς, Æ. 44, 65. *Azeniensis. Azenia* est pagus Atticus in tribu Hippothoontide. *Steph. Byz. περὶ Πόλεων*.

Αἰαντίς, D. 55. *Æantis* tribus. Vide *Φυλαί*.

Αἵρετοὶ Ἀρχαί, Æ. 13. *Magistratus electione creati*: diversi a *Χειροτονητοῖς*; hi enim totius populi suffragiis creati, illi a parte populi extra ordinem proditi sunt. *Sigon*. lib. iv. cap. 1.

Ἀλωπέκη, *Alopece*. Pagus Atticus in tribu Antiochide. *Steph. Byz.* Socratis patria. *Diog. Laert. in Socrate*. Ἀλωπεκῆθεν, D. 52. *Alopecensis*.

Ἀμαξα, D. 37. ὡς ἐξ ἀμάξης, *tanquam ex plaustro* loqui. Proverbium a poetis ductum, qui dum Ludis Dionysiis in plaustro veherentur, quosunque vellent conviciis et contumeliis proscindebant.

Ἀμφικτύονες, (*passim*) *Amphictyones*: Concilium, ab Amphictyone Deucalionis fil. institutum: primum ex septem, postmodum ex pluribus Græciæ civitatibus constabat. *Strabo*, lib. viii. Bis in anno,

INDEX.

- vere et autumnno ineunte, coibat in Pylas, seu Thermopylas, juxta Delphos; unde dicitur Πυλαία, (i. e.) *Conventus in Pylis habitus*; et legati, qui a singulis civitatibus duo vel tres ad Concilium hoc constituendum mittuntur, appellantur *Pylagoræ*. *Strabo*, lib. ix. Portus ad Suidam penacuendum mavult, Ἀμφικτυόνες.
- **Αναγυρράσιος*, (*passim*) *Anagyrrhasius*; vel potius cum simplici [ρ], *Anagyrus* enim est pagus Atticus in tribu Erecthei. *Steph. Byz.*
- **Αναφλύστιος*, (*passim*) *Anaphlystius*. *Anaphlystus* pagus Atticus in tribu Antiochide: ab Anaphlysto Træzenis fil. ita dict. *Steph. Byz.*
- **Ἀνθεστηριῶν*, Æ. 34. D. 51. *Anthesterion*, mensis Atticus, ab Anthesteriis, festis in honorem Bacchi hoc mense celebratis, ita dict. *Etymologic. Magn.* Vide Μῆνες.
- **Ἀντιγραφεὺς*, Æ. 11. *Custos*, ut appellatur a Cicerone; *Logistis* administrator; in populo tabulas pro Senatu confecit, descripsitque redditus et pecunias, quas in usum populi collegerunt coactores. Erant autem duo. *Suidas*.
- **Ἀποδέκται*, Æ. *ibid.* Magistratus, qui in Senatu, sicut in populo Ἀντιγραφεὺς, tabulas confecerunt; vectigalia et tributa recipiebant, et in publicos codices referebant. *Harpocrat.* Erant autem deni, a Clisthene instituti. *Sigon.* lib. iv. cap. 3.
- **Ἀπόστολοι*, D. 24, et 31, dicuntur ipsæ navium *emissiones*; qui vero ad hanc emissionem designati sunt, vocantur Ἀποστολεῖς. D. 34.
- **Ἄρειος Πάγος*. Æ. 9, et 93. D. 42. *Areopagus*. Locus Athenis, in quo sedebat Senatus ille, dict. *Areopagiticus*, a Cecrope institutus: qui ex iis, qui novem Archontum imperium gesserant, constabat; de capitalibus rebus judicabat. Unde Ἄρειος Πάγος sit dictus, discrepant Authores: sed de eo multa *passim* legenda.
- **Ἀρμοσται*, D. 28. *Gubernatores, Prætores*. Sic autem appellabantur Magistratus, qui a Lacedæmoniis in urbes ipsorum imperio subditas mittebantur. *Suid.*
- **Ἀρχιεύς*, Æ. 44. *Archiensis*. *Archia* (vel *Erchia*, rectius, ut vult Pinedo, ad *Steph. Byz.*) pagus Atticus in tribu Ægeide: ubi natus est Xenophon.
- **Ἄρχων* (*passim*) *Archon*: Magistratus apud Atticos summus, similis *Venetorum Duci*. Post mortem Codri, imminuta est potestas regia, et placuit populo creare *Archontas*, primo *Perpetuos*, deinde *Decennales*, postremo *Annuos*. *Perpetui* erant 13, instituti Ann. 294. (ut computat Euseb. in *Chronicis*) ante Olympiadas, quorum ultimus Alcmaeon obiit Olymp. vii. *Decennales* 7. Deinde *Annui* Olymp. xxiv. Ann. 3. creati sunt, novem una imperantes: primus proprie *Archon* dicitur, a quo anni atque tempora nominabantur, ut apud Romanos a *Consule*; secundus *Rex*; tertius *Polemarchus*; sex reliqui *Thesmothetæ*. *Sigon.* l. i. c. 5.
- **Ἄστυ*, D. 12. &c. *Urbs*. Athenæ κατ' ἐξοχὴν ita dictæ. *Astu* Latine dixit Terentius, *Eun.* 5. 6. 17. Athenæ in duas partes erant divisæ, *Astu* et *Piræeum*; in hoc plebei, in illo nobiles habitabant. *Steph. Byz.*

INDEX.

- Ἀτίμητος ἀγών, *Æ.* 73. *Judicium, in quo ex legum præscripto nulla certa æstimatio seu mulcta constituta est : sed ipsi judices æstima-*
bant quibus pœnis, aut qua mulcta pecuniaria affiendi essent, qui
erant damnati. Alias ἀγών dicitur Τιμητός. Harpocrati.
- Ἀττης, *D.* 79. *Apud Phryges maxime colitur, ut Matris Deûm famu-*
lus. Suidas. Vide plura apud Natal. Comitem, lib. i. et ix.
- Ἀυτοκράτορες Πρέσβεις, *Æ.* 23. *Legati qui liberam et plenam habebant*
potestatem, qui suo arbitrio pro pace agebant, et cum domum rever-
terentur, nullis rationibus erant obnoxii. Suid. Angl. Plenipoten-
tiaries. Sic Στρατηγός dicitur Ἀυτοκράτωρ D. 51.
- Ἀφίδνα, *D.* 12. *Aphidna, pagus Atticus in tribu Leontide. Steph.*
Byz.
- Ἀχαρνέες, *Æ.* 44. *Acharnensis. Acharna, pagus Atticus in tribu*
Ἐνεϊδῆ. Steph. Byz.

B.

- Βακτηρία, *D.* 61. *virga, quam tenebant judices. Vide Δικαστήρια.*
- Βάταλος, *D.* 55. *Batalus. Cognomen Demosthenis, quod, cum ado-*
lescens esset, mulieribus se addixerit. Fuit autem Batalus tibicen
mollis, et effeminatus. Plutarch. in Demosthene sub initio. Ad hoc
nomen videtur respexisse Æschines, cum ait, cap. 61. Ἀριστείδης
δ' ὁ Δίκαιος ἐπικαλούμενος, ὁ τὴν ἀνόμιον ἔχων ἐπωνυμίαν Δημοσθένει.
- Βοηδρομιών, (*passim in D.*) *Boedromion, mensis Atticus ita dict. a*
festis Boedromiis, in honorem Thesei, qui hoc mense Atheniensibus
contra Amazonas opem tulit, institutis. Plutarch. in Theseo sub
fine. Βοηδρομεῖν enim est idem ac βοηθεῖν. Suid. Vide Μῆνες.
- Βουλῆ, (*passim*) *Senatus : duplex vero Athenis erat, alter Areopagi,*
alter Quingentorum. Argum. Orat. Demosth. in Androtionem. Ubi
tamen vox [Βουλῆ] per se nuda occurrit, ibi Senatus Quingentorum
semper intelligendus est. Vide Πεντακόσιοι.

Γ.

- Γαμηλιών, *D.* 26, &c. *Gamelion, mensis Atticus, Junoni sacer. Hesych.*
ita dictus a nuptiis, quæ in eo erant celebratæ. Eustath. in Iliad. Σ.
Vide Μῆνες.
- Γένη, *Æ.* 9. *Familia, seu Gentes, erant numero triginta, singulæ ex*
triginta viris constabant ; ex quibus Sacerdotia, ad singulas familias
pertinentia, sorte legebantur. Suid. Eos autem Γενητάς dixerunt,
non qui genere ac sanguine inter se conjuncti essent, sed qui ex
familiis essent iis, quæ in Τριττάας erant conjectæ, societatem inter
se quandam lege et instituto colentes. Sigon. lib. i. c. 2.
- Γέβρα, *D.* 53. *proprie quidem sunt scuta Persica ; metaphor. vero*
quodvis integumentum, sive ex pellibus sive alia materia confec-
tum, ab Atticis vocabatur Γέβρον. Suid.
- Γραμματεὺς, (*passim*) *Scriba. Erant autem tres, duo a Senatu, unus a*
Populo electus ; primus tabulas et decreta servabat, secundus leges,

INDEX.

tertius Senatui Populoque prælegebat. *Suid. Petitus*, in *Leges Atticas*, lib. iii. tit. 2.

Γραφή, (*passim*) *De publicis criminibus accusatio, Actio*; crimina autem, de quibus scribi poterat *Γραφή*, fuerunt plurima. *Γραφή παρανόμων*, (pro quo nude ponitur *Γραφή*, D. 74.) *violatarum legum actio*, in eum fertur, qui decretum scripsit ita, ut leges, quæ de decretis ferendis erant, transgressus esset. *Suid.*

Δ.

Δεκελεικὸς πόλεμος, D. 28. *Decelea*, est pagus Atticus, cujus castellum, initio decimi noni anni Belli Peloponnesiaci, adversus Athenienses muniebant Lacedæmonii, ex quo multas clades acceperunt Athenienses. *Thucyd.* lib. vii. Adeo celebre fuit hoc castellum, ut ab eo Bellum Peloponnesiacum (quod inter Lacedæmonios, et Athenienses gestum erat) ab ultima ipsius parte diceretur Decelicum. *Suid.* Accidebat vero, Olymp. xci. Ann. 4. (*Sigon. in Temporibus Atheniensium*) et durabat annos novem. *Simson. in Chronico.*

Δῆμοι, Æ. 13. D. 36. *Pagi*. Quædam villæ sunt in Attica a civibus in deliciis habitæ et frequentatæ: olim *Ναυκλαρίαι* vel *Ναυκαρίαι* dicebantur, postea a Clisthene in *Δήμους* conversæ. *Aristoph. Schol. in Nubibus*, ver. 37. Lege igitur provisum erat, ut unusquisque civis nomini proprio et Patris subjungeret nomen *Pagi*; ut *Διοχίτης Ἀτρομήτου Κοθωκίδης, Δημοσθένης Δημοσθένους Παιανιεύς*. *Petitus*, in *Leges Atticas*, lib. vii. tit. 8. *Δῆμος* vero significat *universum Atheniensium populum*.

Δημοκρατία, (*passim*) *Populi principatus*. Complectitur totum illud tempus, quod est ab Ann. 3. Olymp. xxiv. (Archontibus enim decennialibus abrogatis erat instituta) usque ad Ann. 2. Olymp. cxviii. quod est spatium annorum 325. Non tamen inviolata permansit; sed Pisistrati, Triginta Tyrannorum, aliorumque dominatu interrupta est. *Sigon.* lib. i. c. 5.

Διαδικασία, proprie dicitur contentio, qua quidam certant cum iis qui sunt futuri Choragi, propter illos orta, quos volunt designari, ut sciant quinam sint, et quando oporteat eos publicum munus obire. *Suid.* Sed sæpissime latius sumitur pro quavis majori *actione* aut *judicio*, ut *Æsch.* cap. 46.

Διαχειροτονία, Æ. 16. *Suffragiorum, quæ a populo feruntur, adjudicatio et quasi divisio*. *Suid.* *Διδόναι διαχειροτονίαν τῷ δήμῳ*, sumitur pro eo quod est rogationem vel rem, de qua consulitur, Populi suffragiis permittere, ut eam aut scisceret aut antiquaret. *Constantinus*, in voce *Διαχειροτονία*.

Δικαστήρια, (*passim*) *Fora judicialia*, Athenis a Solone instituta; in quibus populus, non magistratus judicabant. Quilibet ex æquo civis poterat esse iudex, sine ullo census discrimine, modo esset famæ integræ. Erant autem decem, inscripta singula una harum decem literarum, A. B. Γ. Δ. E. Z. H. Θ. I. K. Ii igitur, qui vellent

INDEX.

judiciis præsidere, nomina sua dabant tabellæ inscriptæ; totidem etiam tabellæ erant, quarum aliæ aliis harum literarum notabantur, pro numero judicum: atque ita fiebat, ut prout quisque hanc vel illam literam sortiretur, ita huic vel illi foro judex traderetur. His judiciis qui præsidebant, habuerunt authoritatis insignia Πινακίδιον καὶ Βακτηρίαν, *Tabellam et Virgam*, in qua scriptum erat nomen Δικαστηρίου. *Aristoph. Scholiast. in Pluto*, ver. 277. Series autem Δικαστηρίων erat hæc,

Τὸ ἐν Παλλαδίῳ.	Τρίγωνον.
Τὸ ἐν Δελφινίῳ.	Παράβυστον.
Τὸ ἐν Πρυτανείῳ.	Τὸ ἐπὶ Λύκῳ.
Τὸ ἐν Φρεαττοῖ.	Μητίχου Δικαστήριον.
Ἡλιαία.	Τὸ Καινόν.

Vide *Pausan.* lib. i.

Διονύσια, (*passim*) *Bacchanalia*. Festa Athenis in honorem Bacchi celebrata, alia in urbe sub initium veris, nempe 16 *Elaphebolionis*, quæ *Majora*; alia in agris autumnus tempore, 5 *Posideonis*, quæ *Minora* et *Lenæa* appellantur. *Aristoph. Schol. in Nubibus*, ver. 11. *Theophrast. in Garrulo*. Hi festi dies communi nomine vocantur, *Anthesteria*. *Sigon.* lib. i. cap. 4. His feriis agebantur Ludi Scenici, *Τραγωδοὶ Νέοι*, in Theatro, quod Baccho erat sacrum. Vide *Petitum*, in *Leges Atticas*, lib. i. Hinc

Διονυσιακοὶ Κριταὶ vel Κριταὶ ἐκ Διονυσίων, *Æ.* 85. *Ludorum Dionysiacorum Judices*. Decem ex singulis tribubus electi. De iis, qui in Tragœdiis et Comœdiis certabant, quique choros cyclicos agebant sententiam tulerunt, uter victor evaserit, præmiumque meruerit. *Petitum*, in *Leges Atticas*, lib. i.

Διονυσιακὸς Νόμος, *Æ.* 16. *Lex Dionysiaca*, ita dict. quod lata sit de præconiis, quæ in Theatro Bacchi habenda erant.

Δολιχοδρομήσας, *Æ.* 35. Proprie dicitur ille qui *Dolichum currit*. *Dolichus* autem est longi cursus genus, in vett. ludis exerceri solitus: continebat autem 2 stadia, secundum *Suidam* 24. *Δολιχοδρομήσας* vero hic accipitur pro eo, qui *cursu pollet*.

Δραχμή, *Drachma*. Vide *Τάλαντον*. *Æsch.* cap. 35. ait, *Oritas attulisse, Demostheni usuram δραχμὴν τοῦ μηνὸς μνᾶς, unam in minas drachmam*, vel *pro mina singula singulis mensibus drachmam pendebant*. Usitatissimus fœnerandi modus erat hæc *centesima* usura (mina enim continet 100 *drachmas*) quæ *τόκος ἐπὶ δράχμῃ* dicitur. *Petitum*, in *Leges Atticas*, lib. iv. tit. 4.

E.

**Ἐγκλημα*, *Æ.* 75. *D.* 75. *Crimen*, seu potius *libellus accusatorius*. *Angl. Indictment*. In eo autem scribebantur actionis causæ ac capita, injuria accepta, damnorumque æstimatio. Recitabatur a præcone coram judicibus, quamprimum in judicii loco consedisent. *Rossæus*, in *Arch. Att.* lib. iii. c. 10. Sumitur pro quovis crimine.

INDEX.

- Εἰσαγγελία**, Æ. 30. D. 6. proprie dicitur *actio* vel *causa* de publicis et gravioribus injuriis, a Senatu judicanda. Nulla scripta continebat crimina, sed accusatoris viva voce pronunciabatur. *Rossæus*, in Arch. Att. lib. iii. c. 4. Siquidem de ea nullæ leges erant latæ, ex quarum præscripto in iudicium adduceretur. Qui hujusmodi actionem intendit, nisi quintam suffragiorum partem acceperit, 1000 drachmis mulctabatur. *Suid.* Vid. *Petitum*, in Leg. Attic. lib. vii. tit. 13.
- Ἑκατομβαιῶν**, D. 9. &c. *Hecatombaion*, mensis Atticus primus, dict. ab *Hecatombis*, quæ tunc immolabantur. *Suid.* Olim appellatus erat Κρόνιος (i. e.) *Saturnalis*. *Plutarch.* in *Theseo*. Vide *Μῆνες*.
- Ἐκκλησία**, (*passim*) *Concio*; populi conventus legitime advocatus rei alicujus publicæ causa suffragio suo jubendæ aut vetandæ: hujus arbitrio universum populare imperium a Solone erat permissum. A Prytanibus, Proedris, atque Ἐπιστάταις gubernabatur. Convocabatur in diversis locis, viz. Foro, Pnyce, et Theatro. Concioniones erant aut *Κυρίαί*, seu ordinariæ, quæ statis atque certis diebus unoquoque mense, quæque de rebus certis habebantur; aut *Σύγκλητοι*, seu extraordinariæ, quæ propter aliquod urgens negotium et de rebus incertis vocabantur. Lege plura apud *Sigonium*, de Republ. Athen. lib. ii.
- Ἐλαφηβολίων**, Æ. 24. D. 17, &c. *Elaphebolion* mensis Atticus, dict. a festis *Elapheboliis*, in quibus cervi *Dianæ* immolabantur. *Xylander*, in Append. ad *Plutarch.* Vide *Μῆνες*.
- Ἐλευσίς**, (*passim in D.*) *Eleusis*, pagus Atticus in tribu Hippothontide. *Steph. Byz.* Nomen adepta ab Heroe cognomine. *Pausan.* lib. i.
- Ἐννατα**, Æ. 82. *Inferiæ*, *Novendiales feriæ*, a numero dierum sic dictæ. Nam mos erat apud antiquos ut cadaver domi dies septem servaretur, octavo die combureretur, nono denique sepeliretur: deinde Parentalibus eo die persolutis et imposita inscriptione *humatus* dicebatur *mortuus*. *Servius*, ad Virg. *Æneid.* v. ver. 64. Unde apud *Horatium* *Epod.* 17.
Novendiales pulveres.
- Ἐπιστάτης Προέδρων**, Æ. 16. *Præsidium Præfectus*. Erant autem Ἐπιστάταις duo, alter Prytanum præfectus, alter Proedrorum. Ille Senatui, hic Concioni præfuit: ille in diem magistratum obtinuit, hic in eas tantum per quas concio fuit habita. In eum usum creari videtur Ἐπιστάτης Proedrorum, ut cum Prytanes concionem coëgisent, Proedri retulissent, ipse populo suffragium daret. *Sigon.* lib. ii. c. 4. Vide *Πρόεδροι*.
- Ἐπώνυμοι**, Æ. *ibid.* *Eponymi*, *decem Heroes*. Ita dict. quod ab iis tribus Atticæ fuerunt *nominatæ*. Eorum statuæ ponebantur in foro juxta Curiam. *Pausan.* lib. i. His statuæ affixa erant legum rogarum aut abrogandarum exemplaria, ut quilibet civis rem tractandam videret. *Rossæus*, lib. iii. c. 2.
- Ἐρεχθίδης**, D. 52, &c. *Erecthæis Tribus*. Vide *Φυλαί*.
- Ἑρμαῖ**, Æ. 62. *Hermæ*: *Statuæ quadratæ*, *Pausan.* lib. iv. *æneæ*,

INDEX.

marmoreæ, aut lapideæ, Mercurium referentes, unde nomen; habebant bases elogiis clarorum virorum inscriptas. Erant in Gymnasio a porticu Pœcile (ait Suidas) usque ad Regiam, dict. ab Æschine Στοὰ Ἐρμῶν, ibid. Nam et quædam in fanis et viis publicis ponebantur.

Εὐμόλπιδες, Æ. 9. *Eumolpides*: Familia Athenis, Sacerdotes Cereris, ab illo Thrace *Eumolpo*, qui Cereris mysteria in Eleusine primus instituit, (*Pausan.* lib. i.) genus ducentes, eorumque sacrorum custodes. *Sigon.* lib. i. c. 4.

Εὐοῖ, D. 79. *Evohe*. Vox *Bacchantium*. Bacchus dictus erat *Evius* et *Evan*: inde Εὐάζειν sign. *Bacchari*. *Suid.*

Εὐρύβατος, Æ. 44. *Eurybatus*; Ephesius quidam, qui, cum a Cræso pecunias accepisset ut exercitum colligeret, ad bellum contra Persas gerendum, proditor fuit, et Cræsi pecunias Cyro tradidit: insignis latro. Hinc Prov. Εὐρυβατεύεσθαι, *insigniter improbum esse*. *Suid.* Et Εὐρυβάτου πρᾶγμα, D. 8. *furtum insigne*.

Θ.

Θαργηλιῶν, Æ. 12. D. 52. *Thargelion*, mensis Atticus, Apollini sacer, quod hoc mense θέρει τὴν γῆν (i. e.) *calefaciat terram*: itaque festa erant dict. Θαργήλια. *Suid.* Vide Μῆνες.

Θεοκρίνης, D. 98. *Theocrines*: primum Tragœdiarum Actor fuit, deinde Calumniator et Sycophanta. *Harpocrat.* Unde Demosthenes vocat Æschinem, Τραγκὸν Θεοκρίνην.

Θεσμοθέται, Æ. 7, et 16. D. 34. *Thesmothetæ*, numero sex, ex novem *Archontibus*; Legum curam habebant, quas singulis annis recensebant, in multis causis judicabant. Potestatem habebant convocandi populum, et de rebus publicis discernendi. *Harpocraton.*

Θεωρικῶν, Æ. 11. D. 35. Οἱ ἐπὶ τῶν Θεωρικῶν, *Theatrali pecuniæ præfecti*: circa Dionysia urbana electi. *Petitus*, in *Leges Atticas*, lib. iii. Sumptus curabant, qui in ludos et spectacula impendebantur: a Pericle primum inducti. Has vero pecunias non licebat intervertere, atque in alios usus transferre. Siquidem plus impensarum in hosce ludos quam in Patriæ libertatis vindicias fecerunt. *Sigon.* lib. iv. c. 3.

Θησεῖον, Æ. 7. D. 40. *Templum Thesei*. Duplex autem erat (*Petitus*, in *Leges Atticas*, lib. i.) unum extra urbem; alterum infra urbem, Gymnasio proximum. *Pausan.* lib. i. Posterioribus enim temporibus Templum Theseo struebant Athenienses, et festa dedicabant. *Plutarchus in Theseo sub fine.*

Θίασος, D. 79. *Thiasus*; chorus in honorem Bacchi institutus. *Suid.*

Θόλος, D. 27. *Tholus*. Locus Athenis juxta Curiam, in quo Prytanes cœnabant et libabant. *Pausan.* lib. i. Ita dict. quod ædificatus esset *rotundus*. *Suid.*

I.

Ἱερομνήμονες, (*passim*) *Hieromnemones*; legati Pylagoris adjuncti, ad Concilium Amphictyonum missi; qui Sacrorum Scribarum mu-

INDEX.

nus expletes, res in Concilio actas in publicas tabulas retulerunt. *Sigon.* lib. iv. c. 7. Videntur quasi quidam Pylagorarum Præfecti. Vide Ἀμφικτύονες.

*Ἴππαρχοι, Æ. 7. *Equitum Magistri*: erant autem Athenis duo, qui universo tribuum equitatui præfuerunt: ita tamen rem equestrem gubernabant, ut Στρατηγῶν mandatis atque authoritati parerent. *Sigon.* lib. iv. c. 5.

*Ἴσθμια, D. 27. *Isthmia*, Ludi ita dict. ab *Isthmo Peloponnesi*, cujus in faucibus ad Neptuni Templum celebrabantur, instituta a Theseo in honorem Neptuni, ut *Plutarch. in Theseo*: Palæmonis, ut *Archias Poeta in Anthologia*. Vide *Natal. Comitem*, lib. v. c. 4. Erant autem, ut Nemea, Trieterica; renovata erant Olymp. xlix. Ann. 2.

K.

Καδμεία, Æ. 46. *Cadmea*. Arx Thebana, a Cadmo conditore sic dict. Prius civitas ipsa dicebatur *Cadmea*, (*Pausan.* lib. ix. *sub initio*) quæ cum aucta esset, contigit *Cadmeam* arcem Thebarum esse. Quod frequens est, ita enim Athenis et Carthagine accidit.

Κανῆ, Æ. 38. *Canistrorum festa*, Minervæ sacra: quod in iis virgines duæ (*Pausan.* lib. i.) *Canistra* ad Deam ferrent, in quibus inclusa essent, quæ ad sacrificium pertinerent; unde dictæ sunt Κανηφόροι. *Sigon.* lib. i. c. 4.

Κατηγορία, (*passim*) *Actio*; proprie quæ de publicis rebus intenditur, sicut illa de privatis dicitur Δίκη. *Isocrat. in Bigis sub initio*. Inter has autem illud interfuit, quod in publicis actio cuivis civi concessa est, in privatis ei tantum, qui se læsum esse assereret. *Sigon.* lib. iii. c. 1.

Κεραμῖς, vel Κεραμεῖς, Æ. 56. *Ceramis*, pagus Atticus in tribu Acamantide; nomen habuit ab *arte figlina*, quæ illic exercebatur: Ὁ ἐκ Κεραμείων, *Ceramensis*. *Steph. Byz.*

Κήποι, Æ. *ibid.* *Cepi*, urbs ad Bosphorum Cimmericum in insula Co-rocondama. *Harpocrat.* Ita dict. fortasse ab Hortis, quibus abundabat.

Κήρυκες, Æ. 9. *Præcones*, non ii qui vulgo sic vocantur, sed Familia Athenis, sacerdotes Cereris. *Sigon.* lib. i. c. 4. victimas mactabant, silentiumque inter sacrificandum indixerunt. Ita dict. a Ceryce Mercurii fil. *Rossæus*, lib. ii. c. 8.

Κίρραῖοι, Æ. 36. D. 50. *Cirrhæi*; Acragallidis finitimi; qui cum Apollinis numen læsissent, bello petiti sunt, Clisthene Sicyoniorum tyranno duce. *Pausan.* lib. x. Incolæ urbis *Cirrhæ*, quæ ad radicem Parnassi sita est ad mare, 80 stadia a Delphis distans. *Strabo*, lib. ix. Videtur Æschines campum illum, qui huic urbi adjacebat, vocare Κίρραϊὸν Πεδίον. *Harpocrat.* Bellum autem hoc adversus Cirrhæos gestum est, Archonte Solone, Olymp. xlvi. Ann. 3. *Simon. in Chron.*

Κοθωκίδης, (*passim in D.*) *Cothocides*. *Cothocis*, pagus Atticus; qua vero sub tribu numerandus sit, silent Scriptores.

INDEX.

Κοίλη, Æ. 65. *Cæle*, pagus Atticus in tribu Hippothoontide. *Hoffmann. in Lex. Univers.* Ὁ ἐκ Κοίλης, *Cæleus*, *Cæles* incola.
 Κολλυτεύς, Æ. 44. D. 23. *Collytensis*: *Collytus*, seu *Colyttus*, pagus Atticus in tribu Ægeide. *Harpocraton.*

Λ.

Λεοντίς, D. 26. *Leontis* tribus. Vide Φυλαί.
 Λογισταί, (*passim*) *Ratiociniorum custodes*; decem numero, sorte delecti, apud quos rationes gesti sui magistratus referebant οἱ ἐν Ἀρχῇ, intra 30 a magistratu abdicato dies. *Petitus*, in *Leges Atticas*, lib. iii. Pecuniam, quam ex ærario magistratus sumebant, curabant et subducebant. *Suid.* Ab *Euthynis*, qui vocantur, parum diversi. *Sigon.* lib. iv. c. 3.
 Λῶος, D. 51. *Loüs*, mensis Macedonum, Boedromioni Attico respondens (ut D. cap. 51.) eum tamen cum *Hecatombæone* confert *Plutarchus in Alexandro*, et *Galenus*. *Hic locus Demosthenis* (ait *Petavius*, *Doctrin. Temp.* lib. i. c. 30.) *nisi corruptus est, ut pro Loö vel Boedromione mensis alius subrogandus sit, asserendum est alterius Cycli lunaris ac popularis anni vitio contigisse, ut sedibus suis emoti menses alienas in stationes invaderent.*

Μ.

Μαιμακτηριών, D. 12. *Mæmacterion*, mensis Atticus, ita dict. a Jove *Mæmacte*. Cum enim hyems incipiat hoc mense, aër turbatur. *Μαιμάκτης*, turbulentus. *Suid.* Vide Μῆνες.
 Μαραθῶν, Æ. 61, 62, 95. D. 60. *Marathon*, hod. *Marason*; Pagus Atticus in tribu Leontide, pari spatio ab Athenis distans et *Carysto Eubææ opp.* *Miltiadis gloria*, qui *Olymp. lxxii. Ann. 3.* ingentem *Darii exercitum profligavit, insignis.* *Pausan.* lib. 1.
 Μαργίτης, Æ. 50. *Margites*: (i. e.) *stupidus, fatuus* seu *amens.* *Harpocrat.* Cognomen *Alexandro* a *Demosthene* impositum. *Plutarch. in Demosthene.*
 Μῆνες, *Menses*. De mensibus Atticis, quo ordine ponendi sint, aut quatenus nostris respondeant, magna inter doctos controversia. Eorum autem Ordo a *Petavio Doctrin. Temp.* lib. i. cap. 11. sic locatur:

Ἑκατομβαιών, <i>Julius.</i>	Γαμηλιών, <i>Januarius.</i>
Μεταγειτιών, <i>Augustus.</i>	Ἀνθεστηριών, <i>Februarius.</i>
Βοηδρομιών, <i>September.</i>	Ἐλαφηβολιών, <i>Martius.</i>
Μαιμακτηριών, <i>October.</i>	Μουνυχιών, <i>Aprilis.</i>
Πυανεψιών, <i>November.</i>	Θαργηλιών, <i>Maius.</i>
Ποσειδεών, <i>December.</i>	Σκιρροφοριών, <i>Junius.</i>

Mensis in tres *decadas* divisus est: quarum prima *Μηνὸς ἱσταμένου*, secunda *μεσοῦντος* vel *ἐπὶ δέκα*, tertia *φθίνοντος*. Primus dies dicitur *Νουμηνία*: secundus deinde *δευτέρα ἱσταμένου*, et sic deinceps usque ad decimum diem: post quem dicebant, *πρώτη ἐπὶ δέκα* seu *μεσοῦν-*

INDEX.

- τος, et sic usque ad vigesimum. Deinde ordine retrogrado utebantur, vocantes 21um diem δεκάτην φθίνοντος, 22um ἐνάτην φθίνοντος, et sic usque ad trigesimum, qui dicitur ἔτη καὶ νέα seu Τριακάς.
- Μητροῦρον, Æ. 62. *Metroum*, Templum apud Athenienses, insigni magnitudine, Dorico opere, magnæ Deorum Matri sacrum, (*Pausan.* lib. i.) in quo leges conscriptas reposuerunt. *Suid.*
- Μνᾶ, Æ. 35. *Mina*. Vide Τάλαντον.
- Μοῖρα, Æ. 90. aliis Μόρα, *Mora*; ut reddit Cornel. Nepos in *Iphicrate*, cap. 2. Celebris erat apud Lacedæmonios cohors militaris, in qua totius exercitus robur; sicut apud Macedonas Phalanx. Continebat autem 500, ut alii 700, ut alii 900 milites. Vide *Hoffmannum in Lex. Univers.* Moram Lacedæmoniorum interfecit Iphicrates apud Corinthum, Olymp. xcvi. Ann. 4.
- Μουνυχία, D. 31. *Munychia*, Portus Atticus, a quo murus 40 stadiorum protenditur, Athenarum urbem cum Piræeo connectens. *Thucyd.* lib. ii. In eo autem erat Dianæ Templum et Asylum, quo confugiebant ii, qui in Piræeo habitabant, item trierarchi et nautæ. *Ulpien.* ad locum hunc *Demosthenis*, cap. 31.
- Μουνυχίων, D. 52. *Munychion*, mensis Atticus, sic dict. quod in eo sacrificia fierent *Dianæ Munychiæ*. *Suid.* Diana autem Templum habuit in *Munychia*, quæ portus erat Athenarum. *Pausan.* lib. i. Vide Μῆνες.
- Μυστήρια, Æ. 42. *Mysteria*; quæ et *Initia* et *Thesmophoria* vocantur. *Sigon.* lib. i. c. 4. A rege Erectheo in honorem Cereris et Proserpinæ instituta: in Eleusine celebrabantur, dict. *Magna* et *Parva*, hæc Proserpinæ, illa Cereri sacra. *Petitus*, in *Leges Atticas*.
- Μυσῶν λεία, D. 22. *Mysorum præda*. Proverbium in eos, qui male diripiuntur. Finitimi enim populi eo tempore, quo Telephus rex aberat, Mysos prædabantur. *Suid.*

N.

- Νέμεα, D. 27. *Nemea*, Ludi in *Nemea* (sylva quadam inter Phliuntem et Cleonas Achaïæ civitates) in honorem Archemori, aut, ut alii, Herculis celebrati. Erant vero trieterica; celebrari coepta sunt Olymp. liii. Ann. 2. *Simson.* in *Chronico*. Vide *Natal. Comitum*, lib. v. c. 3.
- Νύμφαιον, Æ. 56. *Nymphæum*, in Ponto situm (castellum vocat Portus ad *Suidam* in voce Γύλων) Atheniensibus talentum pro annuo tributo pendere solitum. Alii dicunt *Nymphæum* esse urbem Tauricæ Chersonesi maritimam, ad Pontum.

O.

- Οἰνητις, D. 35. *Œneïs*, tribus. Vide Φυλαί.
- Ὀλιγαρχία, Æ. 3. *Paucorum Principatus*. Quatuor vero erant apud Athenienses *Oligarchiæ*; prima *Quadringentorum*, Alcibiadis tempore, Olymp. xcii. Ann. 1. Secunda *Triginta Tyrannorum*, Olymp.

INDEX.

- xciv. Ann. 1. Tertia, imposita ab Antipatro, Olymp. cxiv. An. 2. Quarta, a Cassandro, Olymp. cxv. An. 3. *Sigon. de Atheniensium Temporibus.*
- Ὀλύμπια, Æ. 63. D. 27. *Olympia*; Ludi in honorem Jovis instituti A. M. 3174. *Petavius, Doctr. Temp. lib. xiii.* Quinto quoque anno celebrata juxta Olympiam Eliæ civitatem, magno totius Græciæ conventu. De authore non convenit; sed eorum institutio celebris est apud Chronologos. Epochæ. Vide *Natal. Comitem, lib. v. c. 2.*
- Ὀρχήστρα, Æ. 20, 58. *Orchestra*: Pars Theatri inter scenam et cuneos, in qua Senatores sedebant fabulas spectaturi; unde sumitur pro ipsis Senatoribus. *Juvenal. Sat. iii. ver. 178.*
— similemque videbis
Orchestram et populum.—

II.

- Πάγκράτιον, Æ. 60. *Pancratium*, certaminis genus ex pugilatu et lucta compositum. *Aristotel. Rhetor. lib. i. c. 5. sub fine.* In eo qui exercebantur, adversarios et pugnis ferire, et comprimere, et continere, et dejicere studebant: calcibus, genibus, dentibus, toto denique corpore utebantur. *Faber. Agonistic. lib. i. c. 9, 10. Pancratiū Specimen vide in Pausan. lib. viii.*
- Παιανιεύς, (*passim*) *Pæaniensis. Pæania Superior et Inferior*, pagi Attici in tribu Pandionia. Ex horum uno erat Demosthenes. *Steph. Byz.*
- Παιανίζειν, D. 88. *Pæana canere*: (i. e.) Hymnos in Apollinis laudem. Latiori vero sensu sign. *carmina ob lætitiā decantare, et Deorum laudes celebrare.* *Suidas.*
- Παναθήναια, Æ. 60. D. 34. *Panathenæa*, Latine dict. *Quinquatria*, Minervæ festa, Athenis ab Erichthonio primum instituta et vocata Ἀθηναῖα, postmodum instaurata a Theseo. *Pausan. lib. viii.* Erant autem duplicia, *Quinquennialia* quæ et *Magna*, æstate celebrata, *Annua* quæ et *Parva* dicebantur, vere acta. *Petitus, in Leges Atticas.* His festis Athletæ undique ad certandum convenerunt. *Suid.*
- Πανδιονίς, Æ. 13. D. 9. *Tribus Pandionia.* Vide *Φυλαί.*
- Πάνεμος, D. 51. *Panemus* mensis Corinthiorum, Boëdromioni Attico respondens, uti et Bœotorum mensis *Panemus.* Macedonum autem *Panemus* cum Scirrophorione confertur. *Petavius, Doctrin. Temp. lib. i. c. 30.*
- Παράλιοι, Æ. 51. *Paralii*: populi qui *maritimam Atticæ* regionem incolebant: Attici enim in *Pediæos*, sive *Campestres*, *Diacrios*, sive *Montanos*, et *Paralios* olim divisi erant. *Suidas.*
- Παρείας, D. 79. *Pareas* dicitur serpens quidam, qui habet magnas et inflatas *genas.* *Hesych.* Fertur is vel non mordere, vel si mordeat, morsu non enecare, sed demorsam partem solum inflammare, non-

INDEX.

- nunquam et nihil afferre doloris. *Ætius, Med. Tétrabibl. iv. serm. i. cap. 31.*
- Πειραιεύς, *Æ.* 72. *D.* 12, 42. *Piræus*; Portus Athenarum, prius Curia. *Pausan.* lib. i. Ad ostia Cephisi fluv. 400. navium capax: distabat ab Athenis 35 stadia: muro a Themistocle urbi conjunctus. *Thucyd.* lib. i. Hodie *Porlion.*
- Πεντακόσιοι, *Æ.* 2, 9, &c. *Senatus Quingentorum*, maximæ authoritatis Concilium; simile nostro Parlamento. Quinquaginta ex unaquaque tribu sorte delecti, 30 annos et supra nati: instituti sunt ut imperitæ Concionis consilia gubernarent: universam fere Reipubl. administrationem obibant: erant autem annui. *Sigon.* lib. ii. c. 3. Senatus habebatur quotidie, nisi dies esset ἀφετος, quales festi fuerunt, cum tota civitas feriretur. *Petitus*, in *Leges Atticas*, lib. iii. Unde objicit *Æschines* *Demostheni*, quod in Senatu consulandum juberet festo die *Æsculapii*, c. 24. Vide *Πρυτάνεις*.
- Περιβραντήριον, *Æ.* 58. q. d. *Circumspersorium*, *Vas Aqua lustrali plenum*, in foribus Templi a *Casaubono*, in *Adyto* ab aliis positum esse dicitur. *Rossæus*, lib. ii. c. 7. Hac aqua Sacerdotes atque æditui eos, qui intrabant, perspergebant. *Suid.* Quem morem his versibus in funere *Miseni* exprimit *Virg. Æneid. vi. ver. 229.*
- Idem ter socios pura circumtulit unda,
Spargens rore levi et ramo felicis olivæ;
Lustravitque viros.———*
- Πήληξ, *Æ.* 44. *Pelex. Peleces*, pagus Atticus in tribu *Leontide.* *Steph. Byz.*
- Πλαταιαί, *Æ.* 95. *D.* 60. *Plataea*, urbs *Bœotiae*: insignis illo prælio, in quo *Pausanias* *Spartanus* et *Aristides Atheniensis* *Mardonium* *Xerxis* ducem vicerunt, *Olymp. lxxv. An. 2.* *Sigon.* in *Temp. Athen.*
- Πύξ, *Æ.* 14. *D.* 17. *Pnyx*; locus concionis apud Athenienses, super rupem fundatus, ad mare spectans: ita dict. a consultorum aut subselliorum densitate, quæ Πυκνότης dicitur. *Suidas.*
- Ποικίλη, *Æ.* 62. *Pœcile*, Latine *Varia*. Porticus Athenis clara sic dict. a *Picturarum* et *Imaginum varietate.* *Suidas.* Depicta erat in ea non tantum pugna *Marathonia*, sed et excidium *Trojæ*, et multa alia prælia, quæ Athenienses cum *Persis* et *Lacedæmoniis* commiserant victores. *Pausan.* lib. i. In hac porticu docuit *Zeno Stoicus.* *Laertius in Zenone sub initio.*
- Πολέμαρχος, *D.* 52. *Polemarchus*: unus ex novem *Archontibus*: Belli procurationem peregre obibat: *Sigon.* lib. i. c. 5. decem Imperatoribus præerat. *Ibid.* lib. iv. c. 5. Vide *Στρατηγοί.* Domi vero inter cives et peregrinos jus dixit. *Suidas.*
- Πόλλης, *Æ.* 89. *Pollis*, *Spartanæ* classis præfectus, inter *Naxum* et *Paron* a *Chabria Atheniensi* victus, *Olymp. c. Ann. 4.* *Sigon.* in *Temp. Atheniens.*
- Πομπεία, *D.* 5. *Convicium.* Translatio ducta est a *Pœtis*, qui in *Dionysiis* *pompis* plaustris vecti, quoscunque vellent, conviciis insectabantur. *Suidas.*

INDEX.

- Προαγών, Æ. 24. *Prælidium decreti*, cum quid consultabatur antequam populus id scisceret. Idem fere ac
- Προβούλευμα, Æ. 40. *Senatusconsultum* seu *præconsultum*. Senatus enim de rebus decernendis (ex Solonis instituto) consultabat, priusquam ad populum perferrentur, ut vitia atque errores, siqui inessent, ne forte in fraudem induceretur populus, deprehenderet. Quod si populus hoc consultum non comprobarit, in annum tantum valebat. *Sigon.* lib. ii. c. 3.
- Προεδρεύουσα Φυλή, Æ. 2. *Tribus quæ præsidebat*. Sorte delecta erat Tribus, quæ in concione præsideret: quæque opem legibus et populari statui adversus improbos Oratores afferret. *Sigon.* lib. ii. c. 4. et *Æschines in Timarch.* Non eadem est ac Πρυτανεύουσα φυλή.
- Προεδρία, Æ. 28, 48. *Prima sedes*. Iis autem, qui honorem hunc adepti sunt, licebat et in Curia, et in Concione, et in quovis alio conventu illos, qui sedes occupassent, dimovere, atque ibi assidere. *Sigon.* lib. ii. c. 4. Hoc jus orphanis eorum, qui pro patria erant interfecti, indultum erat.
- Πρόεδροι, (*passim*) *Curia Præsides*; decem erant. Ut enim Πρυτανεία in 5 Hebdomadas, sic Prytanes in 5 decurias, quo facilius expedirentur consilia, divisi erant. Prima decuria imperabat in 1^{am} Hebdomadem, secunda in secundam, &c. Dicebanturque illi decem, qui in sua Hebdomade præerant, Πρόεδροι. Hi vero inter se sortiebantur imperia septem illorum Hebdomadis Dierum, quibus præerant: quo fiebat ut e decem singularum Hebdomadum *Proedris* tres superessent, qui in suum non imperarent diem. De his discrepant Authores; sed hanc sententiam sequitur Author *Argumenti in Androtionem Demosth.* et *Ulpianus ad Midiam.* pag. 2. Vide *Sigon.* lib. ii. c. 3. Fuerunt et alii *Proedri*, numero novem ex singula tribu, præter Πρυτανεύουσαν, delecti, ut Concioni præsiderent. *Harpocrat. Petitus, in Leges Atticas,* lib. iii.
- Πρόνοια, Æ. 36, 38. *Provida*, Minervæ Epitheton; παρὰ τὸ προνοεῖσθαι ab *Herodoto*, lib. viii. cap. 37. dict. Προνοίη. Alii dictam volunt, διὰ τὸ πρὸ τοῦ ναοῦ ιδρύσθαι, quod ante templum collocaretur, quasi *Protemplaris.* *Suidas.*
- Πρυτανεία, Æ. 11. *Imperium Prytanicum*, quod singula Tribus alternatim exercebat: durabat autem dies 35, seu 5 Hebdomadas. Πρυτανεία autem quatuor priorum tribuum explebat dies 36. *Suidas.*
- Πρυτανεῖον, Æ. 66. *Prytaneum*; locus Athenis, in quo Judices et Magistratus consultabant: in eo etiam alebantur publice orphani et bene meriti de Republ. qui honos habebatur maximus. *Suidas.*
- Πρυτάνεις, (*passim*) *Prytanes, Reipublicæ Principes et Rectores*; Decima pars Senatus Quingentorum, qui Rempubl. administrabant. Quia enim multitudo 500 ægre poterat congregari, idcirco in decem classes pro ratione tribuum dividebatur Senatus; quæ, aliæ aliis succedentes, 35 dies imperabant. Sortes autem ducebantur, quænam Tribus in prima Πρυτανεία, quænam deinde in secunda, &c. imperaret. Tribusque, quæ imperium exercebat, dicebatur

INDEX.

- Πρυτανεύουσα. *Suid. Sigon. lib. ii. c. 3. Auctor Argumenti in Andro-
tionem Demosthenis.*
- Πυανειῶν, D. 35. *Pyanepsion*, mensis Atticus, dict. a festis *Pyanep-
suis* in honorem Apollinis hoc mense celebratis. Fabas enim, quæ
Πύανα dicuntur, elixant hoc festo. *Suid. Vide Μῆνες.*
- Πύθια, Æ. 93. D. 27. *Pythia*, Ludi quinto quoque anno, in honorem
Apollinis, in *Pythio* Macedoniae loco celebrati, quod *Pythonem* ser-
pentem interfecerat. Prima quinquennalis *Pythias* celebrabatur,
Olymp. xlviii. An. 3. *Simson. in Chronico.* His præerant *Amphicty-
ones.* De auctore non convenit inter Scriptores. Vide *Natal. Co-
mitem*, lib. iv. c. 10. et lib. v. c. 2.
- Πυλαγόραι. Æ. 37, 38, &c. *Pylagoræ.* Vide Ἀμφικτύονες.
- Πυλαία, Æ. 39, 40. D. 50, 51. *Conventus Pylæus.* Vide Ἀμφικτύονες.

P.

- Ῥαμνούσιος, D. 9, 17. *Rhamnusius. Rhamnus*, pagus Atticus in tribu
Æantide; *Steph. Byz.* a Marathone stad. 60. Oropum versus.
Pausan. lib. 1. Ita dict. a Rhamnibus ibi nascentibus. *Eustath. ad
Dionysii Περιήγησιν* ver. 456.
- Ῥήτορες (*passim*) *Oratores*: Decem apud Athenienses lecti erant, ut
in Concione et Senatu publicam causam, re poscente, defenderent,
a *Solone* instituti. Vocabantur et *Συνήγοροι, Advocati.* *Sigon.* lib. iv.
c. 6.

Σ.

- Σαβαῖ, D. 79. *Vox Bacchantium. Sabi* vocabantur a Thracibus ii qui
Sabazio initiabantur. *Sabazius* autem secundum nonnullos idem
est ac Bacchus. *Suid.* Corruptum videtur ex *Εἰσῶ.* *Hen. Stephan.
in Thesaur.*
- Σαλαμίς, Æ. 61. D. 60. *Salamis*, Insula sinus Saronici, prælio cele-
bris, in quo Themistocles Atheniensis et Eurybiades Spartanus
Xerxis copias fuderunt, Olymp. lxxv. An. 1. *Sigon.* in *Temp.
Athen.*
- Σανίδιον, Æ. 67. idem videtur ac Ἐγκλημα: *Tabella, in qua accusa-
tionis capita descripta erant.* Vide Ἐγκλημα.
- Σκιρροφοριῶν, seu Σκιροφοριῶν, Æ. 12. D. 55. *Scirrophorion*: mensis
Atheniensium ultimus; dict. a *Sciris* Minervæ festis hoc mense
celebratis, in quibus *Σκῖρα*, (i. e. *Umbracula et Scenæ*) ad ambu-
landum fiebant. *Suidas.* Vide *Μῆνες.*
- Σούνιον, D. 12. *Sunium*, hod. *Capo delle Colonne*: Pagus Atticus in
tribu Leontide, supra Marathonem. *Steph. Byz.* Huic adjacet
promontorium ejusdem nominis. *Pausan.* lib. i.
- Στρατήγειον, Æ. 46. *Prætorium*: Tabernaculum Imperatorum in me-
dio castrorum positum. *Suidas.* In hoc loco de rebus militaribus
consultabant.
- Στρατηγῶν, (*passim*) *Exercitus Imperatores*: qui deni fuere ex singulis

INDEX.

tribubus singuli, a populo in diebus Comitialibus, qui anni vententis ultimi erant (*Hoffmann. in Lex. Univers.*) delecti. Prius omnes æquali erant imperio, ita ut singuli diem suum per vices imperarent: iis autem adjunctus erat Polemarchus undecimus, ut si forte illi paribus inter se sentiis de belli ratione contenderent, ipse in alteram partem inclinans omnem dubitationem eximeret. Postea autem unus tantum aut duo aut tres pro temporis necessitate missi sunt; quos dixerunt *Στρατηγὸς ἐπὶ τῶν ὅπλων*: cæteri domi officiis ad militiam spectantibus vacabant. *Sigon. lib. iv.*

c. 5.

Σύγκλητος, D. 12, &c. Vide *Ἐκκλησία*.

Σύμβολον, D. 60. *Signum*, quod Judices Dicasterium ingredientes capiti impositum gerebant. *Ulpian. ad locum.*

Συμμορῖαι, D. 30. *Classes*, seu *Curia*, quæ Athenis erant viginti. In has vero classes soli divites, et qui pecunias conferre poterant ad Reipubl. usus coniecti erant. Centum viginti ex unaquaque tribu electi erant, ita ut singula Classis contineret homines 60. Rursus hi mille et ducenti in duas partes divisi erant, sexcentorum hominum utramque: ut altera pars ex ditioribus, altera ex minus divitibus constaret: eæque rursus in duas, ut essent quatuor, unaquæque trecentorum virorum; ita qui ab alterutra parte erant, his primis tricenis ditioribus adhærerent. *Ulpian. ad Olynthiacam secundam, sub fine.* Postea legem tulit Demosthenes, ut trecenti locupletissimi cives triremes suis sumptibus instruerent. Vide *Budæum de Asse*, lib. v.

Σύνδικος, D. 42. *Σύνδικοι* apud Atticos dicebantur ii, qui Reipubl. patrocinantur; qui aut ad leges suadendas, aut ad Rempubl. apud exterarum civitates defendendam sunt electi. *Sigon. lib. iv. c. 6.* Post exactos Tyrannos instituti erant. *Harpocrat.*

Συνεδρεῖν, *Æsch. cap. 38.* ait Calliam perfecisse *μὴ Συνεδρεῖν Ἀθήνησι Χαλκιδέας*, ne Chalcidenses in communi Concilio Athenis convocato adessent. Superbe se gerentibus Lacedæmoniis, socii defecerunt, Athenienses, Chii, Rhodii, Byzantii, Mitylenæi, Olymp. c. Ann. 4. *Simson. in Chronico.* Hi igitur *κοινὸν Σύνεδριον* instituerunt, in quo delecti ex unaquaque civitate consultarent. Convenerat autem inter ipsos, ut consessus ille Athenis haberetur. *Diodor. Sicul. lib. xv.* Progressu temporis verisimile est alios Atheniensium fœderatos in hoc Concilium cooptatos, quales Eubœi et Cersobleptes; ut indicat *Æschines.* Igitur cap. 33. et 34. pro [*Græcorum Concilii jus*] reponendum est [*Sociorum Concilii jus*] id enim hic sign. *Συνεδρία*.

Σύνεδρος, *Consessor*, aut *Consiliarius*, *Æsch. cap. 27,* videtur accipi pro eo qui ab alio delegatus est, ut vices illius in consessu, ad quem mittitur, gerat.

Συντελεῖς, D. 30. *Contributores.* Trierarchi, qui plures simul unius navis instruendæ curam gerebant, *Συντελεῖς* vocabantur. Ipsa vero res, *Συντέλεια* (i. e.) *tributi*, seu *pecunia*, *collatio.* *Suidas.*

INDEX.

Σφήττιος, D. 55. *Sphettius*. *Sphettus*, pagus Atticus in tribu Acamantia : dict. a *Sphetto* Troezenis fil. *Steph. Byz.*

Τ.

Τάλαντον, (*passim*) De monetis valde discrepant Authores : sed Talentum Atticum a plerisque dicitur valere apud nos libras 175. Constat sexaginta minis : juxta illud Favini,

*Cecropium superest post hoc docuisse talentum,
Sexaginta minas, seu vis sex millia drachmas,
Quod summum doctis pondus perhibetur Athenis.*

Mina autem continet 100 drachmas, nostra moneta lib. lviii. den. 4. Drachma valet 7. denar.

Τριάκοντα, Æ. 62. *Triginta Tyranni*. Cum Lysander Spartanus Athenienses vicisset, dissoluta Democratia, Triginta viros eligi jussit, quibus Respublica gubernaretur, Olymp. xciv. Ann. 1. *Xenoph. Græc. Hist. lib. ii.* Hi abusi imperio, alios expulerunt, alios interfecerunt. A Thrasybulo, anno sequente, sublatis. *Justin. lib. v. cap. 9, 10.*

Τρήραρχοι, Æ. 9, 80. D. 30, 31. *Triremium Præfecti* : Armamenta triremis et victum remigibus ex suis sumptibus dabant ; singuli singulis suis triremibus earundemque remigibus imperabant. *Sigon. lib. iv. c. 5.* Cui muneri obeundo ditissimi quique assignabantur. Aliquando autem erant duo, qui navem una instruerent, aliquando tres aut plures. *Suid.* Vide *Petium*, in *Leges Atticas*, lib. iii. et *Budæum de Asse*, lib. iv. Tempus *Trierarchiæ* legitimum annus fuit. Vide *Συμμορία*.

Τριττὺς, Æ. 13. *Triens* seu *Curia* ; *tertia pars tribus*. Singula autem *Τριττὺς* in 30 *Γένη* divisa erat. *Harpocrat.* Vide *Φυλαί*.

Υ.

Υδωρ πρῶτον, Æ. 66. In Judiciis erat Clepsydra, vas foratum, in quod aquam infundebant, eamque fluere sinebant usque ad foramen ; quæ cum effluxisset, nihil amplius dicere licebat. Unde Demosth. cap. 45. ἐν τῷ ἐμῷ ὕδατι λαλεῖν. Qua in re ne fraus esset adhibita, assedit quidam minister, dict. Ἐφύδωρ, qui aquæ æqualitatem accusatori et reo infundebat. *Sigon. lib. iii. c. 4.*

Υης, D. 79. *Hyes*. Bacchi Epitheton : quod ei sacrificatur, *tempore pluvio*. *Suidas.*

Υπωμοσία, D. 30. vocabatur dilatio judicii, cum quis aut peregrinationem, aut morbum, aut aliquid hujusmodi causaretur, jurejurando interposito se postea ad judicium accessurum. Et hoc facere dicebatur Ὑπόμνησθαι. *Suidas.*

Φ.

Φαληρεὺς, D. 12. *Phalerensis*. *Phalerum*, pagus Atticus in tribu An-

INDEX.

- tiochide, *Suid.* et navale. *Pausan.* lib. i. Ex hoc natus est Demetrius ille Phalereus, Theophrasti discipulus.
- Φλυεύς (*passim in D.*) *Phlyensis*. *Phlyia*, pagus Atticus in tribu Cecropide. *Steph. Byz.* Euripidis Poëtæ patria. *Suidas.*
- Φρεάρριος, (*passim in D.*) *Phrearrhius*. *Phrearrhi*, pagus Atticus in tribu Leontide, ab Heroë Phrearrho dict. *Steph. Byz.* Ex hoc ortus est Neocles, Themistoclis pater. *Plut. in Themistocle.*
- Φρυνώδας, *Æ.* 44. *Phrynondas*: Hospes Atheniensis belli Peloponnesiaci tempore, insignis impostor. Ab eo improbi vocantur *Phrynondæ*. *Suidas.*
- Φυλαί (*passim*) *Tribus*. A Cecrope institutæ erant quatuor; deinde a Clisthene, Olymp. lxvi. An. 1. pulsus Pisistratidis, decem sunt factæ novisque nominibus vocatæ. Quo fit, ut numerus plerorumque Magistratum sit densus. *Sigon.* lib. iv. c. 1. Eæ autem a decem Heroibus, qui postea Ἐπώνυμοι sunt dicti, appellantur. Tribus vero hæ sunt,
<p>Κεκροπῆς, a Cecrope,
Ἐρεχθῆς, ab Erectheo,
Πανδιονῆς, a Pandione,
Αἰγιῆς, ab Ægeo,
Ἀκαμαντῆς, ab Acamante, Thesei filio.
Λεοντῆς, a Leonte Atheniensi.
Ἴπποθοωντῆς, ab Hippothoonte Neptuni fil.
Ἀντιοχῆς, ab Antiocho Herculis fil.
Αἰαντῆς, ab Ajace Telamonis fil.
Οἰνητῆς, ab Oëneo Pandionis fil.</p>	}	Atheniensium Regibus.
- Jul. Pollux*, lib. viii. c. 9.
- His additæ sunt duæ alteræ, Ἀργιωνῆς, quæ postea Ἀτταλῆς, et Δημητριάς, quæ postea Πτολεμαῖς vocabatur. *Plutarch. in Demetrio sub initio.* Singula Tribus in tres Curias, quas Τριττίας vocant, erat divisa.
- Φυλῆ, *Æ.* 62, 63, 65. *Phyle*. Pagus Atticus in tribu Oeneide, Tanagræ finitimus; *Strabo*, lib. ix. ab Athenis c. stad. distabat; in ea castellum erat valde munitum, quod Thrasybulus contra Tyrannos occupavit. *Steph. Byz.*
- Φωκικὸς Πόλεμος, *Æ.* 47. D. 7. Phocense Bellum, quod et Sacrum vocatur; Phocenses enim cum Templum Delphicum spoliassent, et campum Cirrhæum excoluissent, in Amphictyonum Concilio damnati sunt, et a Locris et Bœotis finitimis populis bello petiti Olymp. cvi. An. 2. Tandem, cum varia fortuna per decennium dimicassent, a Philippo Macedone victi sunt. *Diodor. Sicul. Histor.* lib. xvi.

X.

- Χαιρώνεια, *Æ.* 21, 62. *Chæronea*. Celebris illa apud Chæroneam pugna, in qua Philippus Thebanos et Athenienses fudit, commissa erat, Olymp. cx. An. 3. *Simson. in Chronico.*
- Χειροτονεῖν, *Æ.* 7. D. 9. *Suffragiis creare*. *Χειροτονία*, *Manuum por-*

INDEX.

- rectio*, suffragium, nimirum ut in quem plures manum sustulissent, quemque ejusmodi voluntatis indicio probassent, is magistratum adeptus diceretur. Ad leges etiam jubendas et decreta de Republ. sciscenda adhibebatur. *Sigon.* lib. iv. c. 1.
- Χορηγός, Æ. 20. *Ludi præfectus* seu editor, qui Dionysiis et Panathenæis choros curabat et ducebat: victum etiam saltantibus suppeditabat. Designabat autem Χορηγούς singula Tribus suos. Maximus hujus officii et honor et præmium. *Sigon.* lib. iv. c. 4. Pro chororum varietate erant quoque diversi. Alii enim præfuerunt.
- Χοροὶς κυκλικοὶς, Æ. 85. *Chorus Cyclicis*, seu orbicularibus; quos et Dionysiacos appellant Athenienses. Solus Dithyrambicus chorus erat Cyclicus, cæteri enim fere Τετράγωνοι. Aliquando solutis, aliquando consertis manibus saltabant. *Hoffmannus* in Lex. Univers. Variis flexibus in numerum se movebant, quos nominabant Στροφάς, Ἀντιστροφούς, et Ἐπφδοὺς. Lyrici enim Poëtæ cum tibiis et choris versus suos canebant, quos ideo appellat *Aristophanes*, in Nub. ver. 332.
- Κυκλίων χορῶν ἀσματοκάμπτιας.
- Χρηματίζειν, D. 53. *de rebus ad Rempublicam spectantibus consultare, deliberare.* Unde Χρήματα dicuntur πράγματα, res, negotia.

Ψ.

Ψήφισμα, (*passim*) *Decretum, plebiscitum*, temporis ac necessitatibus populi accommodatum, nullis receptis legibus adversari debet. *Petitius*, in *Leges Atticas*. Erant etiam Senatus Ψηφίσματα (dict. etiam Προβουλεύματα) sine consensu populi scripta; quæ si in Concione populi non promulgarentur, ejusque suffragiis confirmarentur, non erant plusquam annua: sin populi accederet calculus, diutius valebant. Scribebant non tantum Prytanes, sed et alii Senatores. *Sigon.* lib. ii. c. 3. Hujus autem scribendi ratio ea fuit, ut Oratoris aut Senatoris, qui scisceret, et Tribus Prytaneatum gerentis nomen ei affigeretur. Ut est in *Demosth.* cap. 9. *Archonte Mnesiphilo, Hecatombaionis die ultimo, Pandionia tribu Prytanicam potestatem exercente, Demosthenes Demosthenis F. Pæaniensis retulit, &c.* *Sigon.* lib. ii. c. 4.

FINIS.

